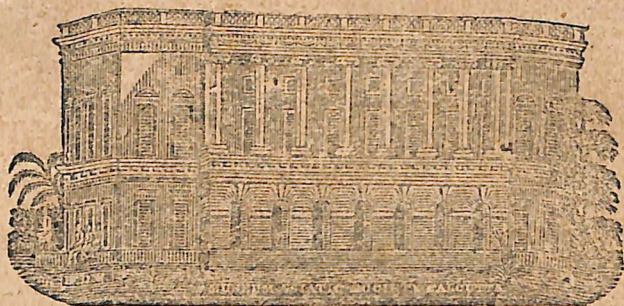


BIBLIOTHECA INDICA  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 165.



THE  
MUNTAKHAB AL-LUBĀB

OF

KHĀFĪ KHĀN.

EDITED BY

MAULAVĪ KABĪR AL-DĪN AHMAD.

PART I.

FASCICULUS VIII.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

CALCUTTA:

1869.

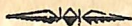






BIBLIOTHECA INDICA  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.



THE  
MUNTAKHAB AL-LUBĀB  
OF  
KHĀFĪ KHAN.

EDITED BY  
MAULAVĪ KABĪR AL-DĪN AHMAD.

---

PART I

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

CALCUTTA :

1869







### MEMO.

The Preface to this work including a brief sketch, of the Author's life, and some notice of his History will appear in the end of 2nd part.







غير مشهور و ريزه منصبداران نا محصور كه از اندازه شمار بيرونند  
فائده لب بشكوه بي جاگيري و نيافتن نقدي كشودن معلوم مگر  
آنكه پا بدامن صبر پيچيده بنام منصب بي ثمر قانع باشند \*

القصه چون ذكر خاتمه و قلع سلطنت فردوس آشياني شاه جهان  
پاكشاه بتحرير مقدمه آغاز جلوس خلد مكان موقوف است الحال  
عنان كميت خامه تيز رفتار را بتدكار سلطنت خلد آرامگاه محمد  
اورنگ زيب عالمگير معطوف مي سازد \*

تمام شد

حصه اول منتخب اللباب





نفر که بمنصب هفت هزارى بتفصيل ذيل سرافرازى داشتند  
 همه مرحله پيمائى سفر آخرت گزیده بودند و هيچ يک از امراي  
 مقرب عوض آنها پداي هفت هزارى نرسیده بود - جمله الملک  
 سعد الله خان و عليمران خان سپه سالار و سعيد خان بهادر و اسلام  
 خان - و شش هزارى از شش نفر زياده نبودند رستم خان بهادر  
 خان جهان و اعظم خان و معظم خان و مير جملة و خسرو خان ولد  
 نذر محمد خان و مهاراجه جسونت - و هفده نفر پداي پنج هزارى  
 رسیده بودند شاه نواز خان صفوى و مكرمت خان صفوى و قائمچ  
 خان بهادر و جعفر خان و خليل الله خان و مهابت خان و اعتقاد خان  
 و بهادر خان زوهيله و نجابت خان و اله وردى خان و بهرام خان  
 ولد نذر محمد خان و ميرزا راجه جيسنگه و راجه جگت سنگه  
 و رانا راجسنگه و مانوجى بهوسله و راجه بيتهل داس و راجه  
 رام سنگه - و چهار هزارى از چهارده نفر زياده نبودند و سه هزارى  
 و پانصدى يك نفر بود - و سه هزارى چهل و هفت نفر بودند  
 و هزار و پانصدى بيست نفر و هزارى پنجاه و نه نفر بودند که بتكرير  
 تفصيل آن نمي پردازد \*

درينصورت عقلاي دانش پزوه و سخن سنجان گنج معاني  
 نظر بر بندوبست سلطنت سابق در روبه اختلال نسق حال  
 که تعداد برنا يعنئ جوان هفت هزارى و شش هزارى مراتب  
 نويسان حضور و مكرران بخشيان عظام اطلاع ندارند تا بديوگان  
 چه رسد انصاف نمايند که هرگاه نه محال خالصه مانده و نه پاي  
 باقى يافته مي شود و نه زر در خزانه فراهم مي آيد بيش منصبان



رفته در آمده بیست و چهار کرور روبیه و از جنس اشرفی سوای طلا و نقره غیر مسکوک و ظروف طلائی و نقرئی و جواهر که تخمیناً تا پانزده شانزده کروران نیز می شد مانده بود - و در رعیت هروری و عدم تعدی حکام تقید تمام داشت \*

و آنچه در شاه جهان نامه از تفصیل منصب پادشاه زادهای والا گهر و امرای عظیم الشان درج است فقره چند بزبان قلم میدهد :  
دارا شکوه بنایم چهل هزارى و بیست و پنج هزار حوار دواست  
و سه اسبه رسیده بود \*

پادشاه زاده محمد اورنگ زیب و شجاع هر دو بمنصب بیست هزارى پانزده هزار سوار سرافرازی داشتند \*

و مراد بخش از پایم پانزده هزارى تجاوز نموده بود \*  
و پادشاه زاده را تا خدمت نمی فرمودند یومیه مقرر می داشتند بعده که بمهمی مامور می گردیدند بمنصب سرافرازی می یافتند مگر دارا شکوه که از بسیاری محبت شاه جهان پادشاه او را از خود جدا نمی نمودند بعد از آنکه محمد شجاع بمهم دکن مامور گردیده تسلیم منصب نمود در عالم همچشمی که کلان تر از همه برادران بود رقت کفان از سردیوان برخاست لهذا ناچار بدو آنکه بخدمتی مامور گردد منصب عطا نمودند - و از جمله امرای پیش منصب زیاده از چهار نفر شاه جهان پادشاه هفت هزارى نمی نمودند بعده که یکی ازین چهار و دیعت حیات می نمود دیگری را بدین منصب سرافرازی میدادند چنانچه که در ایامی که عارضه حبس بول و شورش سلطنت رودان چهار



بود و بعد عارضه بدني پادشاه زمام نسق سلطنت به پنجه  
اقدار او در آمد طلب حضور گردیدند لهذا بعد از شاه بیجاپور  
بقبول پیشکش مذکور دار و مدار نموده از پای قلعه بیجاپور برخاسته  
متوجه خجسته بنیاد اورنگ آباد گردیدند \*

دیگر مخفی نماند که فرقه گرز بردار سابق جدا نبود از نوکران  
روشناس که در جلد روی و تیز روی شهرت داشتند برای طلب امرای  
سرکش و زمینداران مفسد و رساندن فرامین تعیین می گردیدند مگر  
در عهد جهانگیر پادشاه برای روز شکار سه چهار گرز بردار که گرزهای  
فولاد هشت پهلو داشتند در رکب حاضر می بودند از اوایل عهد  
صاحبقران فرقه گرز بردار بتفریق گرز طلا و نقره مقرر گشتند و  
نرمودند که سوای مردم توران از قوم دیگر داخل گرز بردار ننمایند -  
خر بزه سرده که در هندوستان اصلا نمی کاشتند در عهد سنه پانزدهم  
جلوس اعلیٰ حضرت ابتداء محمد رضای خراسانی در فواج  
شاه جهان آباد تخم خر بزه کاشت و زمین موافق آمد و از عطای  
خلعت و دیگر عنایات پادشاهی مفتخر گردید \*

بر عقلا ظاهر است که اگر چه در ملک گیری استقلال  
به از محمد اکبر پادشاه رونق افزای سلطنت هندوستان در تیموریه  
نبوده اما در بندوبست و نسق فراهم آوردن خزانه و آباد کاری  
ملک و قدر دانی سپاه و رفاه لشکر به از شاه جهان پادشاه در عرصه  
پروست و هندوستان فرمان فرمای نگردیده سوای خرچ لازم و ملزوم  
سلطنت و آنچه بخرچ عمارات و قلعه و مساجد شاه جهان آباد  
و دیگر بلاد و بانعام ایلیچیان و مهم قندهار و بلخ که آخر رایگان



خان جهان عرف شایسته خان بسرانجام و تهیه سهم پرداخت بعد  
 که بعضی امرای کومکی پیداشاه زاده پیوستند پادشاه زاده با  
 سرانجام توپخانه برآمده برای تسخیر قلعه کلپانی و دیگر قلاع توابع  
 بیجاپور کمر بسته در اندک مدت بتسخیر در آورد بعد ازان بعزم  
 تسخیر بیجاپور متوجه شدند چون از کلپانی عبور نمودند فوجهای  
 بیجاپور از هر طرف بدستور قزاقان نمودار شده بعد از زد و خوردی  
 که بمیان می آمد فرار می نمودند تا پپای حصار رسیدند جا بجا  
 امرای رزم دیده کار طلب برای نقب زدن و مورچال پیش بردن  
 مقرر شدند و محصوران باستحکام برج و باره پرداخته بزدن توپ  
 و تفنگ و انداختن بان و سنگ و دیگر آلات آتشباری پرداختند و  
 هر روز جمعی از هر دو طرف بدم تیغ و سنان می آمدند و مردم  
 قلعه برآمده بر مورچال می ریختند آدم و چارپا ضائع می ساختند  
 و آنچه دران محاصره ازان پادشاه زاده با فرهنگ و امرای با نام  
 و فنک تردرات نمایان بعرضه ظهور آمده بتحریر تفصیل آن قلم  
 را رنجه داشتن بطول کلام منجر می گردد - حاصل کلام بعد ازان که  
 کار بر محصوران تنگ گردید پیغام اظهار عجز و پیام امان بمیان  
 آوردند و قبول مباح کرور روپیه بطریق شکوائه شفع جرائم کرده  
 و ناکرده خود ساختند - درین ضمن اخبار موخش از عارضه حبس  
 پول پادشاه و برهم خوردن نسق حضور و طلب بعضی امرادر  
 دار السلطنت انتشار یافت ناچار کار بصلح انجامید تا آنکه از  
 نوشتجات وکیل باثبوت پیوست که امرای همراه پادشاه زاده محمد  
 اورنگ زیب بتجویز دارا شکوه که از سابق هم وای عهد صاحب اختیار



همراه پادشاه زاده تعیین فرمودند - محمد امین خان را از اصل و اضافه سه هزارى هزار سوار نمودند و خان جهان را فرمودند که تا مراجعت پادشاه زاده از مهم بیجا پور در اورنگ آباد باشد - بهمه امرا وقت رخصت خلعت و امپ و جلیقه و شمشیر عنایت نمودند و معظم خان را از روز ملازمت تا تاریخ رخصت پنج لک روپیه نقد سواى جواهر و امپ و نایل مرحمت فرمودند چون در دارالخلعت اثر ربا و طاعون ظاهر شد و روز بروز شدت او می افزود و درباب برآمدن از فضلا که امتفسار فرمودند بروایت مختلف عرض نمودند آخر مصلحت بران قرار یافت که بطریق قصد شکار کاذگ کنار کاذگ تشریف برده چندگاه تفرج کزان و داد دهان و شکار انگنان بهمر بردند .

ذکر موانع سال می و یکم از جلوس صاحبقران ثانی

مطابق مئه هزار و شصت و هفت هجری

جشن آغاز سال می و یکم مطابق مئه هزار و شصت و هفت هجری اول ماه جمادى الاولى زیب و زینت یافت و از امرا و ملحا و شعرا هر یکی فراخور پایه و مراتب قسمت کامروا و فیض یاب گردیدند و ارباب طرب دامن دامن زر مرخ و سفید ذخیره انداختند - پنجاه و هفت فیل پیشکش قطب شاه با تحف دیگر از نظر گذشت مه لک و هشتاد هزار روپیه بقیمت در آمد - پنج کرور دام در انعام پادشاه زاده دارا شکوه مقرر نمودند جمله از سابق و لاحق شصت کرور دام تنخواه گردید - صوبه کابل از تغیر بهادر خان برستم خان مقرر فرموده اضافه هزار سوار مرحمت نمودند - بعد رحیدن حکم مهم بیجاپور پادشاه زاده محمد اورنگ زیب تا رسیدن



عطا فرمودند از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزار و دوازده هزار  
سوار در امپه و سه امپه معزز ساختند \*

چون بعد تیاری قلعه و حصار دار الخلافت امر بمناختن مسجد  
عالی که چنان مسجد در ممالک محروسه هندوستان از ابتدای  
اسلام بنا نیافته و صنعت آن بتخریب آوردن تحصیل حاصل امت هر که  
در آن مکان با فیض رسیده میداند که معماران هندو مذ چه کار کرده اند  
نموده بودند بصرکاری و اهتمام سه چهار امیر مثل خلیل الله خان  
و جعفر خان و سعد الله خان و روح الله خان در مدت هشت سال  
بخریج ده لک روپیه با تمام رسای

ع

قبله هاجات آمد مسجد شاه جهان

تاریخ اتمام آن یافته اند \*

چون بعرض رسید که عالی عادل شاه بیجا پوری ازین امرای  
فانی افتقال و ارتحال بدار البقا نموده و از وارش ملک نموده  
مگر سنگدر نام متجهول المنصب که او را بجای پسر پرورش  
نموده و امرای بیجا پور او را بمطمنیت برداشته اند و بعضی  
با او موافقت ندارند به پادشاه زانه محمد اورنگ زیب حکم  
صادر شد که خود را به بیجا پور رسانده ملک و قلعه آنجا را بتصرف  
خود آورد. و معظم خان را از حضور برای معاونت آن مهم مرخص  
ساخته فرمودند که مهر وزارت حواله محمد امین خان بصر  
خود نماید که برواقعت رای رایان در اجزای کار ملکی و مالی پوزانده  
و مهابت خان و غان جهان و نجابت خان و شاه نواز خان و غیره  
از حضور و صوابت زباده از صد امیر نامی و روشناسی کم منصب



خطاب خانى سرافرازى يافت . معظم خان قطعه الماس بوزن دو صد و شانزده سرخ بقيمت دولك و شانزده هزار روپيه و شصت فيل مع يراق پيشكش نمود و جمله نذر و پيشكش سابق و حال پانزده لك روپيه بقيمت در آمد \*

چون از دختر شه نواز خان كه در خانه پادشاه زاده محمد مراد بخش بود فرزند متولد نمى شد دختر امير خان را براى پادشاه زاده نصبت مقرر نموده لك روپيه جهاز از سركار دانه روانه احمد آباو ساختند و پادشاه زاده را دو لك روپيه انعام از خزانه بندر سورت

كه اگرچه در ماده چنان بدبخت ظالم هر كه التماس شفاعت نمايد اول سزاوار عقوبت اوست اما چون مبلغ خطير حق رعايا كه بر نالاش دارند برنده او طالب است و مبلغها مطالبه پادشاهى ازو باز يافت بايد نمود بدون وصول زر مظلومان و اداء مطالبه سركار در كشتن او تاامل لازم است حكم شود كه بعد ازو اصل ساختن حق ستم رسيدها و زربادشاهى او را بپاداش اعمال او رسانم التماس او بدرجه قبول در آمد و فرمودند كه بسزاوى محصلان شديده حواله راجه رگهذاتيه نمايند كه بغير تحقيق حق رعايا رسیده بآنها رسانند در صورت في الحال باعث فرونشستن آتش غضب پادشاه و جان بخشی آن بدکردار مردم آزار گردید و دیگرانرا عبرت حاصل شد ازین مقوله حكم سیاست و تردی كه در پرداخت حال رعايا و آلاي ملك از ان پادشاه رعيت نواز بظهور آمده بسيار مرسوم گردیده بعدة كه مدير جمله معظم خان بحضور رسیده الخ \*



نزدیک بحضور رسید دانشمند خان بخشی را فرمودند که باستقبال  
رفته بحضور بیارک و بعده که ملازمت نمود یک خوان اشرفی  
و دو خوان حواهر و دیگر اجناس نذر گذراند و از اصل اضافه  
شش هزار شش هزار سوار نموده خطاب معظم خان مع وزارت و  
قلمدان مرصع و شمشیر و دو نیل و دو اسب خاصه باساز و یراق  
طلا و نقره و پنج لک روپیه عطا فرمودند - و اسد خان را از اصل و  
اضافه دو هزار و هشت صد سوار نمودند - و محمد امین پسر  
میر جماله که از عقب رسیده ملازمت نمود بمنصب دو هزار و

ناخشنودی خدا خواهد گردید بعده که نواب قدسیه برین بیداد  
آن برگشته طالع اطلاع یافت زبان از شفاعت او باز داشت - آری  
بادشاهان عادل را چنین بحال رعایای ستم رسیده باید پرداخت

\* بیت \*

مده رخصت ظلم در هیچ حال \* که خورشید مملکت نیابد زوال  
خرابی زبیداد بیند جهان \* چو بستان خورم زبانه خزان  
بازار مظلوم مایل مبادش \* زدود دل حلق غافل مبادش  
روز دیگر که بادشاه عدالت اساس رعیت پروردیوان فرمود حکم  
باحضار آن نامه تباہ و مارگیر نمودند درینضمن راجه رکھناتپه  
که نیابت وزارت داشت و کلاهی آن بدعاقدت از طرف نواب  
بادشاه بیگم نیز مایوس شده بدو رجوع آورده با هزاران عجز و زاری  
برای رفع بلائی آن مبتلا بانواع بلا سماعت از حد گذرانده بودند  
بخدمت بادشاه دادگر عدالت گستر بر قابوی وقت بعرض رساند



تعیین نمودند و روشن ضمیر واقعه نگار را که بکمال صوری و معنوی آراسته بود متصدی سورت مقرر فرمودند (۱۲۴) چون میر جمله

( ۱۲۴ ) از ابتدای سطر ۱۹ صفحه ۷۵۰ تا اینجا عبارتی که

مذکور است بعوض آن در یک نسخه این عبارت است \*

چون حقیقت تعدی و ظلم محمد امین متصدی بندر سورت در تشخیص جمع مال و دیگر ابواب بعرض رسید از منصب و جاگیر بر طرف فرموده گرز بردار تعیین نموده طلب حضور نمودند بعده که ملازمت نمود حکم شد که سر دیوان مار در آستین او سر دهند آنروز رکالی او هر چند که اطراف برای نجات او دیدند فائده نه بخشید تا آنکه بمتصدیان بادشاه بیگم که بندر سورت در تفخواه او بود رجوع آورده بهزاران عجز و الحاح رقعہ خلاصی جان او بنام بادشاه حاصل کردند بعده که رقعہ بیگم بمطالعه خاض در آمد او را حکم حبس فرموده بیدماغ داخل محل شده بادشاه بیگم را نزد خود طلبیده فرمودند که باوجود بندر سورت در اقطاع آنچشم و چراغ سلطنت مقرر است و رعیت مالگذار که باعث آبادی ملک و مزید خزانه و افزونی لشکر بادشاهانست آن فرزند چگونه باین بدنامی ظلم آن ناپاک راضی می شود که برای اظهار حسن تردد اضافه آوردن بمرتبه در تشخیص مال سختی نموده که رعایا ناچار گشته فرزندان خورد سال را بنصروانیدها فروخته ادای محصل نمودند بندر سورت جایی تردد مردم هفت اقلیم است خبر که ببادشاهان اطراف رود برای ما بدنامی آن علاوه



با دیگر امرا و زمینداران که از اطراف و صوبجات برای کمک رسیده بودند بعطای خلعت و جواهر و اسب و فیل معزز ساخته بمکانهای آنها مرخص ساختند - و شاه بیگ خان را با سه هزار سوار برای وصول زربیشکش و محافظت ملک از دست اندازی لشکریان و مفسدان واقعه طلب در سرحد نگاهداشتند - درین ضمن فرمان حضور مشتمل بر عنایت منصب پنج هزاری چهار هزار سوار و خطاب معظم خان و خلعت خاصه مع جمدهر مرصع و پهل کتاره و علم و نقاره مع حکم طلب حضور ینام میر جمله همراه گزر بردار رسید - و معظم خان آداب بجا آورده در رکاب پادشاه زاده همراه گردید همه جا شکار کنان قلعه قندهار و اوگیر را ملاحظه نموده اوائل شعبان داخل خجسته بنیاد شدند و بعد عرض تردد پادشاه زاده اضافه پنج هزاری دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار باشد مرحمت نمودند - و شایسته خان را بخطاب خان جهان بهادر و از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار مقتخر ساختند - چون عرضه داشت قطب شاه متضمن بر اظهار فدویت و پریشانی بعرض رسید دیست لک روپیه بابت تفاوت نرخ و غیره از جمله پیشکش سابق منجمه پیشکش حال محسوب نموده معاف فرمودند \*

چون حقیقت ظلم و تعدی محمد امین متصدی بنذر سورت بعرض رسید از منصب و جاگیر و خدمت برطرف فرموده حکم مع گزر بردار برای محبوس ساختن و بحضور آوردن او صادر فرمودند - و برای ادای زر و حق بتم رسیدها مزارول شدید



پادشاه زاده را ملازمست نموده سه هزار ابراهیمی طلا با دیگر تحف  
نثار و نذر گزاراند - خلعت و جیغه و جمدهر مرصع و دو اسپ با ساز  
طلا و دو فیل مع ساز نقره عطا نمودند و حکم نشستن فرمودند و  
بانواع لطف امیدوار ساخته بخلوت برده کلمه و کلام مصلحت  
بمیان آورده مرخص نمودند - روز دیگر حکم فرمودند که مور چال  
از پای حصار قلعه بردارند - و قاضی میر عادل را همراه شیخ  
نظام برای عقد بقلعه فرستاده جیغه و تسبیح مروارید و دو فیل  
بایراق و جل زربفت برای قطب الملک حواله شیخ نظام نمودند  
و قطب الملک تا دروازه استقبال نموده فرستاده ها را در مکان خوب  
فروغ آورده آنچه رسمیات شادی عروسی بود بجا آورد - روز دیگر  
بعد فراغ عقد قاضی را مع همراهان مرخص نموده چهارده لک  
روپیه جواهر همراه عروس با لوازم دیگر نموده مع سرکار رام گیر که  
بسرحد برار و بیدر پیوسته است نیز در جهاز دختر دادند - و اواخر  
جمادی الاولی که معرکه ارائی رزم بمجلس بزم مبدل گردید بعد  
فراغ شادی و انعام امرای همراکب فرمان عطوت آمیز پادشاه  
برای قطب الملک فرستادند و او استقبال نموده شرط آداب بجا  
آورده گرفت بعده پادشاه زاده بخانه میر جمله تشریف بردند او  
یک قطعه الماس ناتراشیده و دو لعل و نه زمرد و شصت دانه  
مروارید و یک فیلم و پنج فیل نرو یک زنجیر ماده بازرین طلا و  
یراق نقره و پنج اسپ برای پادشاه زاده سوای آنچه که بسلطان  
محمد و سلطان معظم گزاراند پیشکش نمود - ارائل رجب بفر  
و فیروزی طرف خجسته بنیان کوچ فرمودند و شایسته خان را



بر مردم کهی دراز نمودند و سپاه همراه بدفع مضرت آنها پرداختند و  
 نائز قتل و جدال بلند گردید و کار بجائی رسید که تمام لشکر  
 شایسته خان و دیگر امرا بی آنکه به پادشاه زاده و سرداران خبر شوند  
 قریب شش هفت هزار سوار و پیادهای بی شمار بقصد پیگار و  
 مدد مردم کهی رسیدند و هر ساعت شعله دار و گیر اشتعال  
 می گرفت هر چند سرداران هر دو طرف در منع و دفع آن فساد  
 می کوشیدند فائده نمی بخشید و تا آخر روز جمع کثیر از هر دو  
 طرف نقد جان بپایان دادند و تمام شب بر اسپان و فیلان مستعد  
 کارزار بوده از دور تفرنگ بر هم دیگر می زدند صبح نا شده باز بازار  
 پیکار گرم گردید و مکرر بیهم مردم عمده و شتر سوار و اسب سوار  
 از طرف قطب الملک برای دفع فتنه می رسیدند اما ممنوع  
 نمیگردیدند و هر بار دکنیهای جاهل مغلوب می گردیدند باز  
 فراهم آمده مستعد کارزار می گشتند تا شب دریم مردم بسیار  
 از مردم پادشاهی بکار آمدند و آدم زیاد دکنیها کشته و زخمی  
 گردیدند و جنگ قائم بود بعده جا بجا متفرق شدند - درین حالت  
 خبر رسیدن میر جمله همراه میر عبد اللطیف که برای طلب او  
 رفته بود نزدیک گلکنده رسید قاضی عارف بموجب امر پادشاه زاده  
 فرمان و خلعت که از حضور برای میر جمله آمده بود برده برای  
 آداب تسلیمات و ملازمت پادشاه زاده راه نمونی نمود و میر جمله  
 استقبال کرده موافق دستور هندوستان و قاعده دینان هندو فرمان گرفته  
 و خلعت پوشیده بخیمه خود مراجعت نمود بعد تعیین ساعت و  
 رسیدن نصیر خان و مهر شمس الدین و مالوجی باستقبال آمده



بتهنیت منصب سلطان محمد با دو فیل و چهار اسب مع ساز طلا و  
نقره بنام شاهزاده رسید و درخواست مازون فرمودن و آمدن والد قطب  
شاه مع لوازم نسبت بار دیگر بمیان آوردند - و شایسته خان را مامور  
فرمودند که استمالات فامه از زبان سلطان محمد و خوگ بنویسند -  
و قبل از رسیدن استمالات نامه والد قطب شاه روانه شد همین که  
خبر از دروازه بر آمدن رسید میر ابو الفصل معموری را همراه  
میرزا احمد دانه باستقبال فرستاده اول بدیرق شایسته خان فرو  
آوردند و روز دیگر بخانه سلطان محمد آمده بوساطت بیگمان شاه  
زاده را ملاقات نموده دو فیل و دو اسب با ساز مرصع و طلا گذراند -  
بعده که بخدمت پادشاه زاده کامگار آوردند هزار مهر و پنج اسب  
و پنج فیل نر و ماده مع ساز طلا و نقره پیشکش قبول افتاد -  
و برای عفو جرائم و تعیین کمیت وجه پیشکش برای پادشاه و قبول  
وصلت گفتگو بمیان آورده یک کرور روپیه نقد و جنس پیشکش  
حال که باقی پیشکش سابق در مدت دو سال باقسط ادان نماید و تعیین  
تاریخ نسبت مقرر نموده بقلعه مراجعت نمود - و از شهرت مصالحه  
مردم مورچال از مکان خودها برآمده بخاطر جمعی ترد می نمودند -  
در بنوا میر اسد الله خان بخاری عرف میر میوان خالی از وسواس  
بجای ضرور میرفت گولۀ زنبورک از بالای قلعه ناگهانی بمیر  
اسد الله رسید و در آن واحد کار او تمام شد و علاوه جمعی کثیر از  
دکهنیهایی جاهل که از اطراف با مصالح جنگ برای مدد رسیده  
بودند و از صلح خبر نداشتند بسرگروهی کوتوال گلگنده که برای طلب  
آن جماعه رفته بود ده گروهی رسیده دست تعدیی و غارت و قتل



و سد راه آنها مردم کاری گذاشته خود بدیره تشریف برند - و روز دیگر زمیندار چانده بمده رسید - و روز دویم آن میرزا احمد داماد قطب شاه بخدمت سلطان محمد آمد و برای عفو تقصیرات ملتجی گردید اما از جواهر و فیل که همراه آورده بود قبول ننموده تا انفصال معامله موقوف داشتند - درین فرصت شایسته خان و افتخار خان و نصیر خان رسیده بانواج پادشاهی ملحق گشتند و مورچه‌های سابق را تغیر داده از مر نو جاجا امیران کار دیده مقرر نمودند - درین ضمن از حضور حضرت اعلیٰ منشور نوازش گنجور مع خلعت و جمدهر و شمشیر مرصع برای پادشاه زاده والا گوهر و منصب هفت هزاری ده هزار هوار برای سلطان محمد و فرمان عنایت عنوان مشتمل بر عفو تقصیرات و خطا بخشی بنام قطب شاه در جواب عرضه داشت او رسید پادشاه زاده فرمان قطب شاه را تا انفصال مقدمه پنهان داشت و در افشای آن مصلحت ندانست - و بندگان جان نثار کار طلب روز بروز در پیش بردن مورچال شرط تردد بجا آورده کار بر محصوران تنگ آوردند - و هر روز جمعی از نوکران قطب شاه بامید بندگی درگاه پادشاه رسیده شرف اندوز ملازمت می گردیدند - و تفرقه تمام بحال قطب الملک راه یامت و میر احمد و میر فصیح را بوسیله اظهار ندامت و عذر باز گشت از اطوار ناهنجار سابق و اطاعت آینده و ادای پیشکش باقی سابق و حال هرچه بفرمایند و التماس پیغام وصلت صبیغه خود با سلطان محمد بار دیگر فرستاد و ده فیل و دیگر اسباب و ظروف طلا و نقره بابت میر جمله مع عرضه داشت متضمن



نداده اشیای مرسومه را قبول نفرمودند - و روز سیوم آن جمع کثیر  
 همراه جبار بیگ خراسانی و دیگر نوکران جاعل پیشه قطب شاه  
 طرف مورچال میرزا خان نمودار گشتند مردم این طرف خبردار  
 شده بسرکاری مالوجی دکهنی بمرد میرزا خان خود را رساندند  
 و زن و خورد نمایان از طرفین بظهور آمد و جمعی از هر دو طرف  
 کشته و زخمی و اسیر گردیدند و یک زنجیر فیل با چند اسیر که  
 دستگیر مردم پادشاهی شده بود نزد پادشاه زاده آوردند - میر  
 عبد اللطیف را برای آوردن میر جمله که در کرنا تک بود با جمعی  
 تعیین نمودند - درین ضمن بعرض رسید که هفت هزار سوار  
 و بیست هزار برتن از کرنا تکی طرف جنوب رو معرکه آرا گشته اند  
 خود بدولت سوار شده بمقابل آن فوج متوجه شدند و ازان طرف  
 بزدن بندوق و بان از بالای قلعه و بهر دادن توپ و تفنگ و انداختن  
 سنگ و بان و دیگر آتشبازی پرداختند و از طرفین صدای داروگیر  
 بلند گردید و جوانان نبرد خو و پر دلاان جنگ جو از باریدن تیر بلا  
 اندیشه نموده بمقابل گوله و بان حملهای مردانه آورده طریقه  
 جان نذاری را کار فرمودند - خصوص شیخ میر و محمد بیگ  
 میر آتش داد مردانگی دادند و دکهنیها را از مقابل برداشتند و  
 جمع کثیر از طرفین نقد هستی بپا فدا دادند و زخمی گشتند و مکرر  
 مردم قلعه مغلوب گشته باز اقدام بمقابله و مقاتله می نمودند تا  
 آنکه سر لشکر آن جماعه سید مظفر و جبار بیگ و شرزه خان رو  
 بفرار آوردند و بشیخ میر و محمد بیگ که از سرداران نامی پادشاه  
 زاده بودند زخم تیر و تفنگ رسید - و پادشاه زاده برای مورچال



محمد اوزنگ زیب هشت گروهی گلکنده در هتّه میرجمله  
 رسیده روز دیگر سوار شده باطراف قلعه برای تعیین مورچال  
 و تعیین خیمه دولت خانه متوجه شدند - درین آوان خبر رسید  
 که هفت هشت هزار سوار و ده درازده هزار پیاده برقداز  
 بسرداری موسی خان اطراف لشکر بشوخی تمام رسیده اند و از  
 بالای قلعه گوله توپ و تفنگ و بار متصل هم می آید سلطان  
 محمد را پیغام فرمودند که با فوج سوار شده طرف چپ مستعد  
 باشد و بدفع مفسدان آن طرف پردازد و از هر جانب بهادران  
 قلعه کشا در مقابل حمله دکندها تردد نمایان بظهور می آوردند  
 و تا شام شعله جنگ زبانه می کشید و جمعی از مردم بادشاهزاده  
 بکار آمدند و زخم برداشتند و برخی از مردم کاری قطب شاه کشته  
 و زخمی گردیدند و بادشاهزاده نماز عشا بخیمه خود آمده ادا  
 نموده به تیمار و مرهم داری بعضی نوکران نامی که مجروح  
 گشته بودند پردازخته روز دیگر مورچال اطراف باسرای کارزار  
 دیده رزم آرز ما سپردند - میرزا خان و گار طالب خان و کبیر سنگه  
 و دیگر بهادران کار طلب به تدبیر کردن نقب و دواندن مورچال  
 پرداختند درینوقت قطب شاه میرفصیح نام را با چهار صندوتچّه  
 جواهر و مرصع آلات و سه زنجیر فیل نامی کلان و چند اسب  
 باساز طلا و غیره اشیا فرستاده معروض داشت که برای معذرت  
 و التماس عفو جرائم مادر خود را مع پیشکش لائق میفرستم  
 اگرچه بعد از التجای قطب الملک مردم پادشاهی را از دواندن  
 مورچال و زدن توپ ممنوع ساختند اما میرفصیح را بار ملازمت



پروا ختنه صدای دار و گیر بلند گردید و مردم قطب شاه مغلوب و مقتول  
و زخمی گشتند - از آنکه خیمه سلطان محمد بر سر تالاب حسین ساغر  
( ساگر ) بود و صدای زد و خورد بگوش سلطان میرسید حکم مقید  
ساختن محمد ناصر مع همراهان نمود و برای ضبط اموال قطب شاه  
و محافظت مال رعایا تاکید فرموده محمد بیگ نام را باجمعی  
برای منع آتش زدن و تاکید غارتگران مقرر نمودند - اگر چه بعد  
از سوختن بعضی محلهها باقی شهر محفوظ ماند اما دست  
تاراجیان از مال و غارت کوتاه نگردید - درین مابین میر عبداللطیف  
حاجب پادشاه زاده که در گلکنده می بود بافیضان موسی محملدار  
و دیگر اسباب آمده برفاقت حکیم نظام الدین ملازم عبدالله شاه  
ملازمت نمود و صندوقچه جواهر با دو فیل و دو اسپ با ساز طلا  
و نقره از طرف خود گذراند - سلطان محمد بمحمد امین پسر میر  
جمله امر نمود که باجمعی از مردم ضابط خود و پادشاهی رفته  
اسهان و دیگر چارپا مع اسبان قطب شاه که در حوبلی است  
بضبط قید و قلم در آورده مردم معتمد برای چوکی و محافظت  
بگذارند - و فرمودند که تامسترن ساختن مال و اسباب میر جمله حکیم  
نظام الدین را نیز با محمد ناصر در قید آورده نگاهدارند - بعده  
قطب شاه باز دو فیل و شصت اسپ و قدری جواهر و دیگر اشیای  
میر جمله فرستاده پیغام اظهار ندامت و عذر خجالت بمیان آورد -  
و نیز از زبان بعضی ظاهر شد که عبد الله شاه برای طالب کومک  
و امداد و معاونت بعادل شاه و زمینداران عمده نواح فوشته مردم سرریع  
الهیرو دوانده و باستحکام برج و باره می پردازد تا آنکه پادشاه زاده



بفکر تهیه ضیافت پرداخت بعد از آنکه از نزدیک رسیدن هر اولان با مصالح و استعداد جنگ آن مست باد غفلت هشدار گردید سراسیمه کار و بار خود گشته هوای اطاعت امر فائده مال کار ندانسته محمد امین را با والد او و بعضی اجناس نزد سلطان محمد فرستاد و در جواب فرمان پادشاه و نشان پادشاه زاده کامگار و نخدمت شاه زاده نامدار عذرهای نامموموع دور از رویه کارنوشت محمد امین که نزد پادشاه زاده رسید نالش زیاده نمود و خبر پایمال شدن اکثر برگذات سرحد از دست اندازی لشکر و تسلط رسیدن سیلاب انواج پادشاهی در اطراف بقطب شاه رسید و نزول سلطان محمد سه گروهی گلکنده واقع شد تزلزل تمام دران مرز و یوم افتاد پای ثبات عبد الله شاه از جا رفت و شهر حیدر آباد را گذاشته با فرزندان و عیال و مال و خزانه و جواهر هر چه توانست در یک روز برداشته خود را بقلعه گولکنده رساند و اما از اجناس سنگین مثل قالین و چینی آلات و دیگر اقمشه قطب شاه و امرا و تجار آن قدر در شهر و حویلیها ماند که از اندازه حساب بیرون بود اگرچه پنج هزار موار و چند هزار پیاده برقدار همراه موسی محمدار بر سر حویلیها گذاشته بودند اما آخر کار همه بتاراج رفت و در ابتدای زد و خورد تاراجیان محمد ناصر نام که ماده فساد مضرت حال میجر جمله همان بود با صندوق جواهر و نامه عذر آمیز بخدمت پادشاه زاده رسیده التماس منع تاراج نمود درین صحن چون مردم سلطان محمد بدست اندازی اطراف پرداخته بودند و مواران و برقداران عبد الله شاه برای میانعت بشوخی



نمودن میر جملہ مع پسر بحضور بنام قطب شاه صادر فرموده بودند قطب شاه بخلاف آن بعمل آورده پسر میر جملہ را مقید ساخت و باز حکم خلاصی او روانہ نمودند و فائدہ بر عکس بخشید و بر محمد امین پسر او زیادہ تقید گردید و اسپان و اموال آنها را بضبط در آورد و پادشاه زادہ محمد اورنگ زیب نیز درین مادہ احکام تہدید آمیز نوشتند آخر کار گہ فائدہ نداد میر جملہ بحضور معروض داشت بعد عرض بار دیگر فرمان نصائح آمیز مصحوب جبار بیگ و عزیز بیگ گرز برداران صادر شد و پادشاه زادہ در فرمان درج فرمودند کہ اگر چہ اغلب آن کوتہ اندیش قبل از رسیدن گرز برداران از راہ خطا باز گشت نمودہ از خلاصی پسر میر جملہ و روانہ نمودن آنها بحضور استرضای ما حاصل کردہ باشد و الا بعد ورود حکم جدید و تاکید شدید اطاعت امر خواهد نمود اما در صورت مصر بودن بران طریق ناموab باید کہ آن فرزند تعیین فوج نمودہ بل خود عازم تنبیہ او گشتہ بجزای کردار رساند و احکام رفاقت شاهزادہ بنام شایستہ خان ناظم مالوا و افتخار خان و دیگر راجہای اطراف صادر شد - چون قطب سیاه با وجود ورود فرامین و نشان پیہم تن باطاعت نداد و دست از مقیدان برنداشت پادشاه زادہ محمد اورنگ زیب اوائل ربیع الاول سال بیست و نہم جلوس سلطان محمد را با بسیاری از بددہای درگاہ آسمان جاہ بروایتی بشہرت کدخدائی با صید شجاع کہ در بنگالہ بود روانہ فرمودند و خود پادشاه زادہ نیز بشہرت شکار طرف قندہار متوجہ شد - بعد رسیدن سلطان محمد کہ غافل نزدیک بولایت گلکنڈہ رسید ابتدا عین اللہ خان قطب شاه



چون سطر غلط و ورق قلم خورده از صفحه روزگار حک ساخته اند و باندک گردش لیل و نهار خود شان نیز از گم نامان عالم می گردند همه از اثر دعای مستمندان ستم رسیده است که در درگاه منتقم حقیقی دعای سحر خیزان بدرجه اجابت می رسد و تیر آه دل های پر خون کار می سازد \*

رای رگه نات را که پیشکاری خالصه و تن سرانجام میداد و خالی از جوهر رشد نبود و اثر تربیت سعد الله خان از کار گذاری او ظاهر میگردد مامور فرمودند که تا تعیین دیوان کل مقدمات وزارت را سرانجام دهد و از اصل و اضافه هزاری چهار صد سوار و خطاب رای رایان سرافرازی یافت - چندر بهان که در مطلب نویسی بی نظیر تربیت کرده افضل خان بوده و چندگاه دارا شکوه بخدمت پادشاه التماس نموده با خود گرفته رفته بود باز از شاه زان بلند اقبال گرفته بخدمت دارالانشا و خطاب رای چندر بهان بود دیگر منشیان هنوز امتیاز بخشیدند - محمد صفی خان بخشی واقعه نگار دکن را از کمی منصب و گرفتن خطاب و عزل خدمت معاتب ساخته بجای او میرجعفر استرآبادی را مقرر ساختند و بمحمد صفی حکم شد که سی لک روپیه منجمله پیشکش قطب شاه که مجملی تفصیل آن بزبان قلم داده خواهد شد در دولت آباد گذاشته باقی بحضور بیارد - و چون حقیقت تعدی که از طرف قطب شاه بحال میرجمله و محمد امین پسر او که از نوکران عمده و کار طلبان معتبر او بودند عائد گردیده بعرض حضرت اعلی رسیده بود و حکم دایمی در باب عدم مضرت و روانه



برضعفا و مظلومان میرسد و هر احسان و خیر که عائد حال مستمندان  
می گردد دعا و نفرین موافق کردار آن بفرزندان او می نمایند ازان  
است که از زمان قدیم لغایت حال از روی تواریخ آنچه بمطالعه  
درآمده و در مدت پنجاه و دو سال که مسود اوراق بخد تمیز آمد مشاهده  
می نماید هیچ ظالم خود عاقبت بخیر نگشته و فرزندان او از طرف  
رزق و آبرو بمراک دل نرسیدند بل نام و نشان آن جماعه در ده بیست  
سال بر صفحه روزگار نماند - و اولاد سعد الله خان لغایت حال که هفتاد  
و چهار سال از زمان وفات اوست همه عاقبت محمود و قراخ  
روزی و نیکنام زیست نمودند و می نمایند - خصوص درین دور  
که انسانیت و کمال مرورت معدوم الوجود گشته و امیر زاده ها  
که معلمان متعدد و اتالیقهای مستعد مدتها صرف اوقات در  
تربیت آنها می نمایند بمرتبه از طریق آدمیت بیگانه واقع می شوند  
که سوای جوشیدن در صحبت بی کمالان مادر آزار و پدر بیزار و اوباش  
وضعان ضائع روزگار اصلا بمصاحبت صاحب کمالان با وقار و  
دانشمندان صلاح شعار راضی نمی شوند چه استعداد و کمالات  
فن ایشان سرور خوانی و نواختن طنبوره و فهمیدن دهریت و  
کبت و دوهرة است و کسب دیگر کمالات را درد سر محض میدانند  
و باوجود بهمرساندن خط و سواد که پدران شان مبالغهای خطیر  
بخرچ ملایان در آورده صاحب سواد نموده اند همین که سواد خط  
بر چهره شان نمودار گردید کتاب بدست گرفتن و مطالعه تفسیر و  
حدیث و کتب لغت و تاریخ و مشق خط و مربوط نویسی را از  
جمله فعلهای لغو لا حاصل می شمارند و نام جد و آبای خود را



رعایا باعث گردد آوری خزانة و مادة نیکنامی وزرا می گردد - و دارا شکوة که با سعد الله خان سوي مزاج داشت روزی بعرض رساند که سعد الله خان برگذات ویران کم حاصل در تیول ما داده و محال جید برای خود گرفته چون سعد الله خان برین معنی اطلاع یافت وکیل پادشاه زاده را طلبیده هر چه دیهای آفتی که بسبب عمال ظالم پادشاه زاده رو بویروانی گذاشته بود نوشته گرفته بجاگیر خود گرفت و عوض او جاگیر خود را بتجویز وکیل در تنخواه پادشاه زاده تن نمود و در یک دو سال دیگر همان محال زیاده از سابق خراب و کم حاصل گردید - از جمله دستخطهای که سعد الله خان بر فرودهای بدر نویسی مستوفی نموده دو دفعه را بقید قلم می آورد - راجه تودرمل در زمان اکبر پادشاه مقرر کرده بود که اگر از صد کمتر فاضل عامل و کروریان باشد مستوفیان مجرا ندهند و از صد بالا فاضل کروریان و عمال محسوب گردد در عهد شاه جهان پادشاه مستوفیهای شرارت سرشت یک قلم در مجرا دادن فاضل عاملان وقت می نمودند بعد که فرد محاسبه بمعادلله خان رجوع شد دستخط نمود که ای مستوفی مثل هندی مشهور است لینا لینا دینا دینا هرگاه ضابطه سرکار چنان قرار یافته باشد که از صد بالا فاضل مجراست چرا به بدعت و دعای بدعتی برای خود و ما راضی میشوی - دیگر بر فرد باز یافت بدر نویسی کروریان محال خالصه دستخط نموده که این مزاره برف را بیش آفتاب ندارند هر چه بعد آموزان باقی ماند باز یافت نمایند - دیگر بر عقلای جهان دیده ظاهر است که هر ظالم و حیف و میلی که از حکام و ارباب ریاست



صاحبمدار جاگیر اورا هزاری نمودند - و بآکثر نوکران روشناس  
 سعد الله خان فراخور حالت منصب مقرر شد - سعد الله خان  
 غفوره الله که سواي کمالات صوري و معنوي صفات ذاتي بسيار داشت  
 و بهترين صفت او باعتقاد محرر اوراق بل همه نصعت پيشگان  
 با هوش آن بود که بکمال ديانت و امانت قسمي مهمات ملڪي را  
 سرانجام داد که در مدت وزارت او هرگز قلم او بر بنياد بدعت و  
 مردم آزاری که لعنت و بدنامي آن تا روزحشر بر بنيان آن مي ماند  
 جاري نگردید بلکه در دفع و رفع مقدمات و محاسبات که دران نقصان  
 عامل و رعایا و مساكين نباشد ميکوشید - گویند روزي وقت  
 محاسبه يکي از عمال چون سابق ضابطه بود که وجه حق التحصيل  
 که فی صد بعمال و تحصيلدار مجرا مي دادند منجمله صد روپيه  
 محسوب مي نمودند بخاطر سعد الله خان رسيد که بدستور  
 همدوان صرافان وجه حق التحصيل را بالاي صد روپيه جمع نموده  
 در خرچ محسوب نمايند مثلا سابق عامل را از جمله صد روپيه  
 تحصيل که پنچ روپيه تحصيلانه سند مي دادند پنچ روپيه  
 مجرا گرفته بود و پنچ روپيه واصل سرکار مي ساخت سعد الله  
 خان نظر بر کفایت سرکار دستخط مقرر نمود که بعده که صد و پنچ  
 روپيه کروريان تحصيل نمايند پنچ روپيه مجرا گرفته صد روپيه در سرکار  
 واصل سازند از بنيان اين بدعت مدتها نادم بود و مي گفت  
 کاشکي آن روز دستم خشک مي شد و بقلم گيرانمي گردید - آری  
 بر عقلا ظاهر و مبهرهن است که کفایت در اجراي بدعت و مردم  
 آزاری نمي باشد بلکه در پرداخت ملڪ و جذب قلوب و دلدهی



احاطه شرح و بیان بیرون ست - بعرض رسید که عزیز بیگ بدخشی که از بندهای روشناس پادشاهی بود با هفتاد نفر نامی برای کدخدائی طرف پیشاور که جاگیر داشت می رفت یکی از مفسدان آن ضلع که با او عداوت داشت بلباس دوستی و ادعای سهامداری سر راه او آمده بخانه خود برده فرود آورده اطراف را مسدود ساخته بر سر او ریخته با پانزده نفر منصبدار و سی چهل نوکر خود او بقتل رساند - به بهادر خان ناظم پیشاور حکم تنبیه او و دیگر مفسدان آن نواح صادر شد و بهادر خان برای استیصال آن جماعه دو هزار سوار تعیین نمود باوجود که مفسدان درهای قلب را پناه خود ساخته چهار پنج روز نائره قتل گرم داشتند و بسبب برف و راه قلب مردم بسیار پادشاهی بکار آمدند قریب پانصد نفر مفسدان که اکثر از الوس مشهور بودند بقتل رسیدند و شتر و گوسفند فراوان بدست مردم بهادر خان آمد و خانهای آنها را سوختند و بعضی باسیری درآمدند \*

و سعد الله خان که از وزارت و کار و بار ملک هندوستان رونق گرفته بود بسبب عارضه قولنج که بچهار پنج ماه کشیده و خود پادشاه مکرر بیعادت او تشریف بردند و آخر جمادی الاخرای این سال ازین سرای فانی بروضه جاردانی انتقال نمود - لطف الله پسر کلان او پانزده سال عمر داشت بمنصب هفت صدی شد سوار مر افرازی یافت - باقی فرزندان او را با دیگر وابستها یومیه مقرر نمودند - و یار محمد همشیره زاده او را سه صدی شصت سوار منصب عطا فرمودند - و عبد الذبی نوکر عمده



سرکار و پرداخت حال رعایا کوشید چنانچه سابق هم بزبان قلم نداشت تا بقای آبادی ملک دکن دستور العمل عمل و زمینداران مانده از

بیگه که بایمه داران از طرف پادشاهی در فرامین درج میگردد و آنرا بیگه الهی خوانند پنجهزار و چهار صد درعه کسری بالا میشود و هر بیگه را بیست حصه نموده هر حصه آنرا بسوه خوانند و تمام مدار کشت کار و حساب سرزمین، اطراف صوبه جات توابع شاهجهان آباد بر بیگه است و در دکن مختلف است هر چند که در صوبه جات دکن نیز آخر حساب بیگه بعمل می آید اما بیشتر بر آوت در دفاتر ثبت میگردد و حساب آن چنین است که در خاندیس چهار بیگه رعیتی را که مراد از هر بیگه سه هزار و شش صد درع مکسر باشد و دران ملک ازین خورد تر بیگه نمی باشد یک پرتن نامند و بیست پرتن را که هشتاد بیگه باشد یک آوت گویند و در صوبه برار و اطراف ان هشت بیگه را یک نیتن خوانند و ده نیتن را یک آوت گویند باز لفظ آوت اطلاق نمایند بر اسم قلعه مطلق و هر مزارعی که یک جفت گاو داشته باشد و هر چه تواند بدان جفت گاو قلعه رانی نماید ان را نیز آوت گویند دیگر باصطلاح دهاتین دکن که دفتر پرگنات نیز ثبت میگردد مقابل محصول زراعت محصول باغات می نامند یعنی هر قطعه زمین که حاصل انجا از آب چاه بهم رسد خواه جنس غله باشد و خواه نیشکر یا غیره جنس اعلی باشد ان را باغات می خوانند - باز عنان کمیت خامه را طرف تحریر مطالب معطوف میسازد - بعرض سید که عزیز بیگ الخ \*



و ترکاری از باغات یعنی از آب چاه و کاریز و آب باران بهم می‌رسید  
ربع همه را از روی جز رسی و غور که بر احدی میل و حیف نرود  
گرفته دستور العمل نقدی و بتائی قرار داده در افزونی محصول و مال

رسیدن آنجنس مختلف از نهم حصه گرفته تا چهارم برای سرکار باقی  
برای رعیت قرار داد سیوم آنچه از آب کاریز و نه‌رها که از دریاها  
بریده آورده بزراعت آب می‌دهند برای تقسم آن برخلاف جنس جای  
بکم زیاد مختلف داخل دستور العمل نمود و عمل سیوم در مقابل  
تشخیص سربسته و تفریق بتائی جریب مقرر فرمود یعنی ربع  
هر جنس از حبوبات و بقولات و جنس اعلی گرفته نظر بر نرخ  
و کمیت به رسیدن حاصل مزروع نموده فی بیگه دستور نمود که بعد  
پیمودن زمین از هر جنس بقرار مختلف باز یافت نمایند این وجه  
مقرری که فی بیگه از هر جنسی بگیرند در سه چهار صوبه ملک  
دکن بدهاره مرشد قلیخان شهرت دارد گویند بسیار میشد که مرشد  
قلیخان وقت جریب نمودند نظر بر اینکه بر رعایا حیف و میل  
بعمل نیاید و در ربع و تخمینا گرفتن غبن فاحش نشود خود  
سر ریسمان یکطرف جریب میگرفت ازین جز رسی و پرداخت  
روز بروز افزونی آبادی ملک و محصول مال می افزود دیگر  
دانست که اطراف ملک دهلی و اکبر آباد مراد از بیگه خورد که  
رعایای پرگنات میان همدیگر و با حکام و عمال داد و ستد دارند هزار  
و دویست درعه شاه جهانی است و بیگه دفتري سه هزار و ششصد درعه  
مکسر می باشد که مراد از سه بیگه رعیتی یک بیگه باشد و باز



دکن تردد و سعی در پرداخت و استمالت رعایا و آبادی ملک  
آنچه بکار برده و تمام اراضی بنجر و مرزوع کل ممالک به پیمایش  
در آورده از سر نو نظر بر محصولات جنسی که از غله و فواکه

رعایای متفرق گشته کوشیده جا بجا امینان فهمیده کار خدا ترس  
و عمال کاروان متدین تعیین نموده ابتداء اراضی اکثر پراگندگی را  
به پیمودن در آورد که نام آن رقبه خوانند بعده تفریق قابل زراعت  
و کوه و ناله که بکار قلیبه رانی نیاید نمود و هرجا مقدم نداشت و  
وارثان مقدم قدیم آنجا از مدمات حوادث لیل و نهار مفقود الاثر  
بودند مقدمی آنجا را بمردمی که جوهر استعداد آبادی و پرداخت  
حال رعایا داشته باشد مقرر نموده خلعت داده سرگرم کشت کار  
ساخت و برای خرید گاو و دیگر مایحتاج زراعت مبلغ از سرکار بطریق  
تقاری بمقدمان حواله نموده فرمود که سرفصل باقسط بوصول در  
آرزد و سه عمل قرار داد اول سر بسته تشخیص که در زمان قدیم بوده درم  
بتائی یعنی تقسیم غله نموده گرفتن و آنرا باز منقسم ساخت بسه  
قسم اول آنکه هرچه از آب بازان تا هنگام درو بمراک رسد هر جنس  
که باشد بالمناصفه مقرر نمود یعنی نصف سالم بر رعایا برسد و نصف  
در سرکار بضبط در آید دیگر هر جنسی که از آب چاه بمراک رسد اگر جنس  
غله خریف و ربیع باشد سیوم حصه از سرکار و دو حصه که دران اخذی  
و ظلم را دخل نباشد برای رعایا مقرر نمود و سوای غله هرچه از  
جنس اعلی مثل انگور و نیشکر و کیله و خشخاش و زرد چوب و زیره  
و اسبغول و غیره بهم رسد نظر بر خرج آبکشی و امتداد ایام بمراک



مستقل چهار صوبه دکن ساخته برای پرداخت و آبادی ملک  
مفتوحه حال و محال ویران گشته سابق نظر بر جوهر و وقف  
کاردانی او تاکید زیاد فرمودند (۱۲۳) مرشد قلی خان بعد رسیدن

( ۱۲۳ ) از لفظ مرشد قلی خان تا لفظ بیرون است که در مظهر اول  
صفحه ۷۳۶ چاپ شده بعوض آن در یک نسخه عبارت ذیل بوده  
است \*

بر طالبان اخبار چگونگی وضع روزگار مخفی نماند که ولایت  
پر وسعت شش صوبه دکن از قدیم ملک بود زر خیز سیر حاصل که  
دستور تشخیص جمع مال بر سر بیگه شمار و پیمودن زمین بجزیب  
و تقسیم غله نموده گرفتن درمیان نبود چنان مقرر بود که هر یکی از  
دهاقین و مزارعان که بیل قلبه و یکجفت گاو آنچه می توانست  
کشت کار می نمود و هر جنسی از حبوبات و بقولات که میخواست  
میکاشت بر سر قلبه قلمی باختلاف بلاد و پرگنات در سرکار میداد  
باز پرس کمیت بهم رسیدن غله و غیره در میان نمی آمد بعده که  
بمروار ایام بتصرف چغتا در آمد از آفات قیمر مکرر روزگار پرگنات و  
دیہات رو بویرانی گذاشت و روز بنروز وینان ترمی گردید و رعایای  
مال گذار از ملاحظه در آمدن ملک بقبضه اقتدار مغلان متفرق  
گشته رو باوطن نمی آوردند - مرشد قلی خان که از ترکان متصدی  
پیشه سیاق دان فهمیده کار بادیانیت باکثر اوصاف حمیده موصوف  
بود بدستور تودرمل که در عهد فردوس آشیانی اکبر پادشاه دستور  
العمل ملک هندوستان گردیده بود پرداخت ملک و گرد آوری



تشفه بی بها داشت و همیشه در دازوی پادشاه می بود با ارمغان دیگر ضم ساختند - مجموع تا لغایت رخصت ذو الفقار آقا سه لك رویه بهمه جهت رعایت بعمل آمد و دو لك و پنجاه هزار رویه سوای جنس و تسبیح زهر مهره برای قیصر رزم ارسال داشتند - و قائم بیگ را وقت رخصت بعنایت مبلغی از نقد و جنس معزز ساختند و همراه همان هر دو ایلچی خواجه خان ( ۱۲۲ ) را با لك رویه جنس خریده احمد آبك و بذرسورت روانه مكه متبركه ساخته ثلث آن جنس را برای شریف و باقی برای مستحقین و فضلاء آن مكن شریف مقرر کردند - و گلیم خوش باف طرح جانماز كار ملتان موافق طول و عرض مسجد مدینه منوره كه فرمایش نموده تیار ساخته بودند حواله خواجه خان نمودند - چون از جمله پیشكشهای عادل شاه فیل كلان كوه شكوه بقیمت شصت هزار رویه با ساز طلا از نظر گذشت كمر مرصع بقیمت سی هزار رویه برای عادل شاه روانه فرمودند - و همچنان چهار فیل نر و دو فیل ماده با ساز طلا و جواهر آلات پیشكش قطب الملوك معرفت عبد الصمد خان از فطر گذشت و بعبطای خلعت و پانزده هزار رویه و دیگر عنایات سرافراز گردید و فرمودند - فرمان لطف آمیز بقطب الملوك برنگارند \*

ذكر سوانح سال سی ام از جلوس مطابق سنه

هزار و شصت و شش هجری

مرشد قلی خان را كه سابق دیوان بالاگهات دكن بود دیوان



لشکرخان بخشی و طاهرخان باستقبال رفته آورده ملازمت فرمایند -  
و نامه قیصر را با دو اسب مع ساز طلاوین مروارید دوز و گرز مرصع  
که از اسلحه خاص سلاطین آن ملک می باشد و کمر و خنجر مرصع  
بانه اسب از طرف خود گذراند - حضرت اعلی باعزاز تمام نامه را  
گرفته ذوالفقار آقا را خلعت و خنجر مرصع و سی هزار روپیه نقد  
و سه پیاله ارگجه مع پاندان طلا عطا نموده در خانه از منازل سرکار  
که در آن همه از ما یحتاج موجود ساخته بودند فرود آوردند - چون  
در همان ایام جشن طوی سلیمان شکوه با صبیغه پسر راجه گجسنگ بمیان  
آمد در آن جشن مبلغ سی هزار روپیه از سرکار و بیست و پنج هزار  
از طرف شاه زاده و پانزده هزار روپیه از طرف ملکه دوران نواب  
قدسیه جمله هفتاد هزار روپیه مع دیگر جواهر آلات که مجموع لک  
روپیه نقد و جنس باشد بذوالفقار آقا مرحمت نمودند - و قائم بیگ  
نام از بندهای زبان دان و سخن فهم که بزبان ترکی و عربی  
بفصاحت تام آشنا بود همراه ذوالفقار آقا ایلچی مقرر نمودند و  
یک خنجر مرصع مع علاقه مروارید بیش بها و زمرد آبدار که  
لک روپیه قیمت داشت و کمر مرصع بقیمت چهل هزار روپیه و دو  
هزار پارچه زری و ساده نحفه بنگاله و احمد آباد و برهانپور بقیمت  
لک روپیه و شیشه پر از پنجاه توله عطر جهانگیری که از چهار هزار  
روپیه زیاده ارزش آن ایام داشت و تحف دیگر و نامه عربی انشائی  
وزیر بی نظیر سعد الله خان حواله قائم بیگ نمودند - چون وقت  
روخصت از زبانی ذوالفقار آقا خبر شدت و طغیان آفت طاعون و وبا  
در استنبول معلوم شد تسبیح صد دانگ جواهر که امام آن زهر مهر



پادشاه زاده دارا شکوه که از قندهار مراجعت نموده بحضور رسیده بود بموجب حکم سعد الله خان و اسد خان استقبال نموده ملازمت فرمودند مورد الطاف بیغایات گردید - از عریضه متصدی بندر سورت بعرض رسید که سلطان محمد خان قیصر روم ذو الفقار آقا نام را که مع نامه و تحف بدرگاه والا روانه نموده بود به بندر سورت رسیده فرمان مع حکم دوازده هزار روپیه مدد خرج مصحوب گز بردار بنام ذو الفقار و متصدی سورت صادر فرمودند و پنجهزار روپیه از نون سرافراز خان فوجدار ندر بار و سلطان پور و دوازده هزار روپیه از دیوان برهانپور و از آجین پنجهزار و از خزانه اکبر آباد دوازده هزار روپیه تذخوه نمودند و حکم فرمودند که سواي آن صوبه داران از خود رعایت نمایند - محمد جعفر را که در محاصره قندهار تروند نمایان ازو بظهور آمده بود بالتماس پادشاه زاده دارا شکوه مخاطب به برق انداز خان ساختند - پادشاه زاده محمد مراد بخش از صوبه مالوه بحضور رسیده بصوبه داری احمد آباد و اضافه سه هزارى سه هزار سوار که از اصل و اضافه پانزده هزارى ده هزار سوار پنجهزار دو اسبه و سه اسبه باشد و یک کربور دام انعام مفتخر ساخته چهار لك روپیه نقد مرحمت فرموده مرخص ساختند \*

ذکر سوانح سال بیست و نهم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت و پنج هجری

غره جمادی الاخری جشن سال بیست و نهم بدستور هر سال زینت یافت و هریک از امرا و صلحا فرا خور قسمت کامیاب گردید - بعده که ذو الفقار آقا ایلچی روم نزدیک رسید حکم شد که



بسیار بحال مردم عقب و اطراف فوج میرسید تا آنکه بمقتان رسیدند  
و در آنجا چند روز آرام گرفته اوائل محرم الحرام داخل دارالسلطنت  
لاهور شدند \*

الحال بگذارش احوال حضور می پردازد که محمد صالح پسر  
خاله شاه عباس را هزاری دو صد سوار منصب عطا نمودند \*  
ذکر سوانح سال بیست و هشتم از جلوس مطابق  
سنه هزار و ششت و چهار هجری

از عرضه داشت محمد اورنگ زیب بر مرده تولد فرزند مبشر  
گشته مسمی به محمد اعظم ساختند - محمد ابراهیم آخته بیگی را  
بخطاب اسد خان سرفرازی بخشیدند - و اعتقاد خان را که بسبب  
مرض دائمی استعفا می منصب نموده بود سالیانه مقرر کرد - بودند  
بعد حصول صحت از دارالسلطنت بحضور رسیده بمنصب چهار  
هزاری و پانصد سوار و خدمت بخشی گری بدستور سابق مقرر  
گشت - بعرض رسید که مسجد قلعه اکبر آباد که از سنگ سرخ حکم  
شده بود در مدت هفت سال بخروج سه لک روپیه اواخر سال بیست  
و هشتم جلوس باتمام رسیده لهذا اواخر فی حجه متوجه مستقر الخلافت  
شده شانزدهم محرم داخل قلعه گشته روز جمعه نماز ادا نموده ده  
هزار روپیه بمستحقان آنجا رساندند - اواخر محرم بعد زیارت مقابر  
شهد علیا و بزرگان دیگر بدار الخلافت مراجعت فرمودند - بعرض  
رسید که غریب داس برادر رانا جگت سنگه که در حضور بود بحکم  
برخاسته بوطن رفت فرمودند که از منصب و جاگیر برطرف  
نمایند - چهاردهم صفر داخل دولتخانه دار الخلافت شدند -



جوف زیر کوه که گوله آنجا نمی رسید رسانیدند محصوران مطلع شده روغن نبط بسیار در خیکها پر نموده برابر و مکانی آن تختها فرو بردند بعد آن بزدن تیر آن خیکها را چنان سوراخ نمودند که روغنها بران چوبها پاشیده شد و لحاف و پارچه‌های کهنه را چرب نموده آتش زده بر سر چوبهای در از بسته بران تخته و چوبها رسانده تختها را با ریسمانها بل با راکبان می سوختند و نقبها از کنار خندق تا زیر دمدمه رسانده خاکهای دمدمه را چنان می دزدیدند که تا خبردار می شدند دمدمه بصورت چاه مبدل می گردید - در تاریخ ایران مذکور است که محراب خان در مدت ایام محاصره در بازه قلعه را هرگز نه بست \*

حاصل کلام بعده که مدت محاصره از پنج ماه گذشت و مصالح سرب و باروت و گوله با آخر رسید و در لشکر و محاربه و علف نایاب گردید و از آسمان برف باریدن آغاز نمود و زمینها تخته یخ بست و آدم بسیار و چارپایه بیدمار از گرسنگی و سرما تلف شدند حقیقت بحضرت اعلی رسید فرمان بدستخط خاص صادر گردید که برخاسته آیند - لهذا رستم خان قلعه بست را که بتصرف در آمده بود ویران و منسار ساخته ذخیره ماکولات آنجا را بمردم قسمت نموده مصالح توپخانه را با خود گرفت - اواخر ذی قعدة پادشاه زاده از پای حصار کوچ نموده چون ملاحظه تعاقب قزلباش و شوخی افغانان بود توپخانه را با مردم زیاده بپیر با غیرت خان پیشتر بغزنین روانه ساخته خود چند مقام نمودند و بعد کوچ در هر منزل از شوخی قزلباش و دیگر مفسدان آن نواح مضرت



و آتش گرفته و سنگهای خورد و کلان چون تگرگ آسمان باریدن گرفت و فرصت سر بر داشتن و تردد نمودن نمی دادند و جمعی کثیر از سادات بارهه و مغلان و راجپوتان و افغانان دلاور نشان نشانه هدف تیر اجل گردیدند و جمعی زخمی گشته افتاد و خیزان راهی که با شکل تمام زنده بودند بسرعت تمام طی نموده مراجعت نمودند و سواي مردم غیر مشهور چندین از روشناسان مثل خواجه خان و ضیاء الدین خان بخشی اعدیان و محمد شریف عرب و تیمور بیگ و لعل بیگ و محمد حسین پسر میر یوسف و محمد سعید کاشغری و دولت خان و راجه مانسنگه و غیره بیست و پنج امیر و راجپوت با نام و نشان بکار آمدند و احدی بسیار جان نثار گشتند و همچنان در خندقها که نقبها از انجا سر بر آورده بود و درین روز بامید افتتاح کار بقصد پیکار تهور پیشگان کار طلب بامید یافتن اضافه خود را بدان رسانده بودند غرق دریای غیرت و مرحله پیمایی راه عدم گشتند آن روز زیاده از دو هزار کس ره نور بادیه فنا گردیدند پادشاه زاده رستم خان را با دیگر امرا طلبیده از روی اعتراض فرمودند که ما مکرر می فرمائیم که ما را به برادر اورنگ زیب نسبت ندهند که بی تسخیر قلعه روی باز گشت داشته باشیم همه در جواب باطاعت امر حاضر جواب گشته از سرنو در نقب دوازدن و دهممه ساختن و مورچال پیش بردن پرداختند و هر روز چندین تن نامداران از هر دو طرف بی سر می گردیدند خصوص از مردم پادشاهی بسیار ضائع و تلف می شدند و هنرمندان عرب و عجم و هند تختها و چوبها تعبیه نموده بر بسمانهای تدبیر بسته بران نشسته خود را به پناه و



قلعه دار با همراهان اسیر پنجه قهر بهادران خواهد گشت باید که  
ترحم بحال آن طائفه بدسگل نموده حواله من نمایند که بانواع زجر  
سیاست تمام نمایم و بجزای کردار رسانم بادشاه زاده می فرمودند  
که ما پادشاهانیم ما را لذت عفو جرائم زیاده از انتقام و مکافات  
اعمال مجرمان می باشد \*

القصه یورش دفعه پنجم نهم شوال اواخر شب مقرر فرمودند  
نردبانهای آسمان پایه و زینهای گردون رفعت تیار نموده و دیگر  
تعبیه و مصالح یورش موجود ساخته جویای قابو بوده پکیاس شب  
مانده جوانان کار آزما و بهادران قلعه کشا آنچه شرط جد و جهد  
بود بکار برده بکمند همت خود را بالای دیوار قلعه رساندند  
رستم خان و لشکر خان و ایرج خان و محمد جعفر با جمعی  
از راجپوتان مصدر تردد جان بازی گشته از بالای دمدما و  
پائین حصار از زدن بانهای آتش فشان و انداختن گولهای  
خانه بر انداز جان ستان غوغای حشر انگیز برانگیختند و از هر  
طرف چندین هزار گوله توپ و تفنگ و زنبورک بکومک یورش  
بهادران برای سرسیمه ساختن محصوران اندرون قلعه میزدند و  
دیوارهای که هر روز بضرب گوله توپ می انداختند شب محصوران  
بر می داشتند آن شب فرصت برداشتن آن نیافتند - و عبدالله  
بیگ و محمد جعفر هر دو برادر چندان فریاد برای ترغیب پر دلان  
نمودند که از بستگی صدا قادر بر حرف زدن نبودند تا آنکه صبح  
پرده از روی کار برداشت و از بالا نسبت بشب زیاده گوله توپ  
و تفنگ و ساچمه و پارچه آهن و پل سیاه و چادر روغن نفت زده



تسخیر جن و فن تکسیر دست تمام دارد التماس مینمایید که اگر یک  
 لولی که بچنین و چنان شکل و شمائل موصوف باشد با قدری  
 شراب دو آتشه سه ساله و بعضی مصالح مطلوبه دیگر عنایت  
 فرمایند از خون بدن آن لولی و شراب چند هزار نقش نوشته  
 بعضی جنها را که محکوم منند با لشکر آنها بتسخیر در آورده برای  
 مغلوب و منکوب ساختن محصوران مامور می سازم درین مابین  
 ایام که بچهل روز نخواهد کشید لشکر قاهره در یورش سعی موفوره  
 بکار برد که جنیان نیز بمدد پردازند پادشاه زاده برای سرانجام دادن  
 مصالح مطلوبه محمد جعفر را مامور ساختند - از شهرت این خبر  
 لولیان لشکر او پوش شدند تا آنکه بسعی تمام آنچه مطلوب و  
 مرغوب او بود موجود نمودند تا انقضای ایام موعود که امید مفتوح  
 شدن قلعه بزور سر پنجه مبارزان قلعه کشا داشت در خلوتخانه  
 خاص تعیش می نمود بعده که ایام وعده بسر آمد و دانست که از  
 یورشها فائده مرتب نمی شود و بخیه برومی کار می افتد از ملاحظه  
 سرزنش و انفعال از لشکر فرار نموده خود را بپای حصار قلعه نزدیک  
 دروازه رسانده و مال امان گردانده مامون گردیده بقلعه در آمد و نزد  
 قلعه دار بودند بعد استفسار احوال وجه خوراکي او مقرر نمودند چون  
 اجل آن محیل مکار سرگشته روزگار رسیده بود گاه گاه بر سر دیوار و  
 کنار برج و حصار آمده تفرج می نمود و با مردم لشکر پادشاهی  
 تکلم میکرد و قزلباشان که از شنیدن اوصاف او متوهم بودند بر  
 وسواس آنها افزون و او را از پشتنه بالای قلعه بزیر انداختند و بسزای  
 اعمال رسیده - و مکرر محمد جعفر بعرض می رساند که امروز فردا



نموده بعده بشغف تمام یورش نمودند و تا رسیدن بهادران قلعه  
کشا پای برج حصار ندا و عدا از قلعه بر نیامد بعده که کار بکمند  
بستن و بالای حصار برآمدن رسید یکبار توپخانه باتسام آلات آتشبازی  
بغرش در آمد و چند هزار گوله و سنگ کوه ربا از بالا باریدن گرفت  
و آن قدر سوار و پیاده دران یورش پای حصار بکار آمدند که تا  
چند روز وارثان آنها از ملاحظه باریدن تگرگ بلا از بالا قادر بر برداشتن  
لاش مردها نبودند و راجپوتان بتلاش بسیار شبها هیمها بر  
مردهای خود از دور انداخته همانجا آتش می دادند .

دیگر از ساده لوحی پادشاه زاده و بعضی هوا خواهان نوشته  
که روزی محمد جعفر دو دعوتی ریش سفید پشمینه پوش را  
بر دوش را نزد پادشاه زاده با هوش آوردند و عرض نمودند که اینها  
بمراقبه رفته از احوال عالم خبر میدهند و پادشاه زاده هر دو را  
باعزاز تمام نزد خود نشانده اقسام بوی خوش حاضر ساختند  
آن هر دو غواص بحر معرفت سر بمراقبه فرو برده یکی از آنها  
بعد از مدت سر از جیب تفکر بر آورده گفت که من سیرکنان  
وقتی بصفاهان وارد شدم که صدای اوایلای واقعه شاه ایران  
بلند شده بود - درین ضمن دیگری سر بالا نموده بر زبان آورد که مرا  
در حالتی گذر بر اصفهان اتفاق افتاد که شاه عباس را بخاک  
می سپردند چون از زبان الهام بیان هر دو صاحب حال آن مرده  
بگوش سامعان رسید محمد جعفر و دیگر امرا بشکر این نوید گویا  
شدند - و از غرائب دیگر بتحریر آورده که محمد جعفر یکی از ریاضی  
دان صاحب کمال محیل را آورده بعرض رساند که این مرد در



جمعی که دران کارخانه بودند با سقف خانه پریدند و جان سپاران  
 تهور پیشه که چند بار در مقابل گولهای آتش بار یورش نموده  
 آنچه شرط انتهای جان نثاری و جلالت بود بجا آوردند و آخر کار  
 کاری نساختند بتحریر تفصیل آن عذران کمیت خامه را معطوف  
 داشتن تحصیل حاصل است اما رشید خان عرف محمد بدیع که  
 دران مهم در خدمت پادشاه زاده همراه مهابت خان تعلقه  
 دیوانی داشت بطریق وقائع رویداد محامره می نوشت و بعرض  
 پادشاه زاده رسانده انعام گرفت و آن تاریخ را مسمی بتاریخ قندهار  
 ساخته و آنچه از بعضی وقائع دران درج نموده اگرچه زبان خامه  
 را جرأت بیان آن نیست اما اصلاً تر ذکر آن نمودن خلاف  
 طریقه مورخان صداقت بیان دانسته کلمه چند می نذر - گویند  
 سلطان سلیمان شکوه بدستور اطفال شجاعت پیشه بازی بازی قلعه  
 از ریک ساخته برج و باره دران قرار داده از چوب توپها بران برج  
 و حصار چیده جمعی را بجای قزلباش درانجا محصور قرار داده  
 یورش نموده بعد بلند ساختن صدای داروگیر و سردادن تفنگهای  
 خالی قلعه فتح نموده حکم بنواختن شادبانه فرمودند و امرا نذر  
 گذرانده تسلیمات مبارک باد بجا آوردند - بعده که بعرض پادشاه زاده  
 رسید خود سلیمان شکوه را طلبیده زبان بمبارک باد کشوده  
 خلعت عنایت نمودند و همه امرا آداب تهنیت بتقدیم رساندند -  
 محمد جعفر روزی بعرض رساند که چند روز است صدای آدم و  
 آثار تردد از قلعه ظاهر نمی شود و بوی گند مردها می آید  
 ظاهراً بسبب طاعون و وبا قلعه دار با اکثر رفقا و سپاه و دیعت حیات



بپایکار و نزدیک بخندق و حصار می رسید بضررب گولۀ توپهای  
پی در پی ضائع و باطل میگردد خصوصاً محمد جعفر دمدمدۀ  
عالی که بخروج یک لک روپیۀ بارتفاع بیست و هفت درعۀ و  
طول هفتاد و پنج درعۀ تیار ساخته ده توپ عالم آشوب بالای آن  
آورده شروع بزدن گولها طوی حصار نمود و از دمدمدهای دیگر  
نیز گولهای توپ هوائی و بان اندرون قلعه میبردند و خرابی بسیار  
از جان و مال بمحصوران میرسید - از جملۀ ضائع و کارنامه که یکی  
از گولۀ اندازهای حکم انداز پادشاهی نمود آنکه روزی دولت خانۀ  
پادشاه زاده از بالای قلعه توپی را مجرا بسته پیهم آتش میدادند  
و مکرر گولۀ آن نزدیک کار خانجات متصل خیمه افتاده آدم و اسب  
ضائع می ساخت تا آنکه از توپ اندازان بیخطای هندوستان در مقابل  
آن توپی را چندان مجرا بسته آتش داد که دهن آن توپ قلعه را  
شکست و چند روز از آن توپ اثر صدا ظاهر نشد بعده از همان مکان  
ناگهان گولۀ می آمد و نشان توپ سوای برخاستن دود آن ظاهر  
نمی گردید آخر از زبانی یکی از محصوران که بقید آمده بود  
معلوم گردید که سر آن توپ را بریده قسمی بردمدمدۀ نواحیات  
گذاشته بودند که وقت آتش دادن سوای دود و صدا اصلاً سراو مرئی  
نمیگشت و اول روز و آخر روز از آن ده دوازده گولۀ سر میدادند  
الحاصل چه جانفشانیهای نمایان که از بهادران عقیدت نشان بظهور  
نیامده و چه تعبیه و تدبیرهای جان بازان که در آن محاصره جلوه  
گر نگردیده تا آنکه آبهای خندق را به تریه تمام درزدند و از افتادن  
گولۀ هوائی در یکی از انبار باروت خانۀ قلعه آتش در گرفت و



ایران نوشته بود جواب آن بدست جاسوسان پادشاهی افتاد خانه  
 او را بضبط در آورده بی منصب ساخته محبوس نمودند و تسطیر  
 باقی سوانح که از رستم خان برای تسخیر دیگر قلعات و تنبیه  
 مفسدان آن ضلع بظهور آمد و آخر فائده برای علت غائی  
 آن نداد قلم را رنجه نداشته بتحریر چند فقره که در محاصر  
 قندهار بظهور آمده می پردازد - بعد رسیدن خبر تسخیر قلعات  
 و رفتن رستم خان بدون خاطر جمعی از تسخیر باقی قلعات  
 برای تنبیه مفسدان نواح بحضرت اعلیٰ خلاف مرضی دانسته  
 تاکید پیاپی برای تسخیر قندهار صادر فرمودند راجه راجروپ  
 و محمد جعفر میر آتش و اکثر بندهای عقیدت نشان بساختن  
 دمدمه فلک اساس و دراندن نقب پرداختند و پادشاه زاده داراشکوه  
 امرا را طلبیده باظهار وعده و وعید تهدید آمیز می فرمودند که  
 مرا محمد اورنگ زیب تصور ننمائید که دوبار از پای این حصار  
 فتح نانموده برخاست تا آنکه قلعه را بتسخیر نیارید یکی از شما را  
 زنده نخواهم گذاشت که روی زن و فرزند خود به بینید و محمد  
 جعفر در تردد بکمال اظهار فدویت و عقیدت بدشتر از آنکه در حوصله  
 بشریت گنج ساعی بود و التماس می نمود که بعد تصرف  
 آمدن قلعه بهر صورتی که باشد یک نفس و احد محصوران را زنده  
 نخواهم گذاشت چنان نشود که بعد رجوع و الحاح آن جماعه  
 طریقه ترحم را کار فرمایند و جان بخشی نمایند - پادشاه زاده  
 می فرمودند که ما پادشاهان را دریای رحمت گفته اند در صورت  
 رجوع خصم ترحم نمودن ضرور است و هر چند کار نقب و مورچال



چند کلمه از تدبیر جانبازان و سعی لاحاصل کوه کنان بتدکار خواهد آورد چون حکم اعلیٰ حضرت بود که اول خاطر از تسخیر قلعهجات تعلقه قندهار جمع باید ساخت تا تزلزل تمام در دل محصونان راه یابد رستم خان را با نجابت خان و راجه‌های کار طلب جمله بیست امیر و پانزده هزار سوار و احدی و بر قنداز بسیار برای تسخیر قلعه بست تعیین فرمودند چون لشکر بیای قلعه رسید از هر طرف تردد نمایان بظهور آمد و گولهای توپ و تفنگ و زنبورک آتش بار گردید از زمین و آسمان رعد هیبت افزا زمین و زمان را بزلزله در آورده تا ده روز مهدی قلی قلعه دار ثبات حوصله بکار برد بعده که توپ کلان قلعه کشا رو بروی برج دروازه بوده چند گول خانه بر انداز بر در دیوار قلعه زدند قلعه دار بزهار و التماس آمان در آمده کلید قلعه را گرفته نزد رستم خان آمد و مردم پادشاهی بضبط اموال و اذوقه تعیین شدند و رستم خان تفقد بسیار بحال مهدی قلی خان قلعه دار مبدول داشت چون پسر مهدی قلی خان که حارس قلعه کرسنگ بود با وجود که رستم خان نوشته پدر او مشتمل بر اینکه احوال محصور بودن و جنگ نمودن فائده ندارد چنانچه من قلعه را حواله نموده مامون گردیدم تو هم اطاعت نما حاصل کرده فرستاده بامید واریها نزد خود طلب نمود او ابتداء قبول ننموده بعد جنگ چند روز قلعه را خالی گذاشته فرار نمود میر محمد برکی را قلعه دار آنجا ساخته مهدی قلی را مع مال و عیال نزد پادشاهزاده ذو الاقبال روانه نمودند - درین اوان چون نوشته ملک حسن نام یکی از امیران که متضمن بر شکوه حضرت اعلیٰ و رجوع بشاه



نمودند و خود نمائیدها بروی کار آوردند و قزلباش نیر بی باکانه از قلعه برآمده با هم آمیخته مصافحه پیکار نموده خواجه خان را باجمعی از اربکان مقتول و زخمی ساختند و چند نفر نیز از مردم قلعه کشته شدند و آن روز رستم خان رو بروی دروازه قلعه دورتر از گوله رس فرود آمد و روز دیگر سوار شده با فوج آراسته برای ملاحظه اطراف قلعه و تجویز مورچال و دواندن نقب تا سه روز جلوه گر بود و پادشاه زاده بعد طی منازل دشوار گذار و عبور کتلهای تنگ و نا هموار نزدیک بقلعه رسیده برای ساعت هفت روز از قلعه دور فرود آمده برای ملاحظه و تجویز اسباب قلعه کشائی موار می شد بعده که نزدیک باغ میرزا کامران فرود آمدند و رستم خان را با دیگر امرای کار طلب جایجا تعیین نموده مورچال قسمت نمودند و همراه هر یک از توپخانه و غیره مصالح قلعه گیری بتقسیم در آمد و هر یکی در تردد کردن و دواندن مورچال بزور بازوی خود و مدد بیلداران چابک دست سعی موفور بظهور می آورد خصوص محمد جعفر میر آتش که نسبت بهمه امیران صاحب داعیه پیش قدم و زیاده از همه ساعی بود پر کلان بر سر میزد روزی یکی از همدمان گستاخ ازو پرسید که چنیز، پر کلان بر سر زدن چه لطف دارد در جواب باظهار فدویت گفت که روز یورش بهمین پر پریده خود را بقلعه خواهم رساند - آنچه تردد در پیش بودن مورچال و کندن نقب از بهادران کوه کن و جوانان قلعه شکن بظهور آمد و جانفشانیها که بعمره کارزار آوردند اگر بتحریر تفصیل آن پردازد از راه اختصار کلام دور می افتد چنانچه بعد ذکر تسخیر قلعه بخت و غیره از توابع قندهار



جنگي مست انتخابي سواي فيلان پادشاه زاده و امرا که جمله صد و هفتاد فيل بشمار آمدند و ديگر از بان انداز و کوله انداز و غيره سر انجام قلعه گيري که تعداد آن تحصيل حاصل است با یک کرور روپيه خزانه که در رکاب موجود بود همراه دادند و علمبرداران خان را مع محمد ابراهيم نام پسر که بخطاب ابراهيم خان سرافرازي يافته بود و هفت هزار سوار تعين و مقرر ساختند و فرمودند که بکابل رفته تا انفصال مهم در امداد و معاونت ارسال رسد و ديگر لوازم قلعه گيري گوشه \*

ذکر سوانح سال بيست و هفتم از جلوس صاحبقران

ثاني مطابق سنه هزار و شصت و سه هجري

مير احمد ولد سيادت خان را بخطاب مير احمد خان و فوجداري نصيرآباد و غيره توابع خاندیس و سيف الله عرب را بتعلقه فوجداری مصطفى آباد عرف چوپړه صوبه مذکور مرخص ساختند پادشاه زاده را براه ملتان و توپها را براه نزدیک هموار باچند هزار بيلدار و غيره و فيلان کوه پيکر روانه ساخته خود پادشاه در بيست روز بملتان رسيدند و چند روز برای سرانجام ضروري توقف در آنجا نموده و خدمه محل را در ملتان گذاشته مرحله پيمای سمت کابل گردیدند و رستم خان که بطريق هراول با مصالح قلعه گيري و دوازده هزار سوار و چند امير نامدار پيش قدم بود هفتم جمادي الاخری موافق تعين ساعت از حضور خود را بهاي حصار قندهار رسانده بقصد محاصره سپاه را طرف خندق و برج و باره نمودار ساخت و جوانان يکه تاز و ازبکان قزاق اسبان را بچولان در آورده تيز جاوها



ایکه میگوئی فراموشش ممکن در وقت مرگ  
 من که می میرم برایش چون فراموشش کنم  
 خسرو وک نذر محمد خان را از منصب برطرف ساخته لک روپیه  
 سالیانه مقرر فرمودند - بخانه علیمردان خان تشریف بردند و لک  
 و بیست هزار روپیه از جمله پیشکش قبول نمودند - دارا شکوه  
 القماس نمود که امیدوار است که مهم تسخیر قندهار بعهد غلام  
 مقرر شود قبول نموده سه ماه و نه روز در لاهور توقف فرموده اکثر  
 مصالح قلعه گیری که از انجماده توپ کلان و سی و هفت توپ  
 هوائی خورک و سی هزار گول خورک و کلان و چهارده هزار بان و سرب  
 و باروت و غیره برین قیاس قیاس و موجود ساختند و بنجاره را برای  
 رسانیدن رسد استمالت فرمودند از آخر ربیع الاول که اوائل اسفندار  
 باشد ساعت کوچ و هفتم جمادی الاخری تاریخ محاصره مقرر  
 فرموده از خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و دیگر مرصع آلات و اسبان  
 و فیلان با ساز طلا و میثاق و نقره بقیمت چهار لک روپیه وقت رخصت  
 عنایت فرمودند و سواي آن بیست لک روپیه از نقد و جنس  
 مساعدت مرحمت شد و از امرای نامدار و راجهای جلالت آثار  
 و بهادران رزم آرما و دلاوران معرکه آرا از حضور و متعینگی کابل و  
 دیگر اطراف صوبجات که اکثر در محاصره سابق رفته بودند مجموع  
 هفتاد هزار سوار منصبدار و تأییدن و بنجهاز برقنداز و سه هزار  
 احدی تیرانداز و ده هزار پیاده بند و قچی و شش هزار بیلدار  
 و تبردار و پانصد سنگ تراش و نقب کن و پانصد سقا و هفت  
 توپ کلان و هفده توپ هوائی و سی توپ خورک و شصت فیل



جنس اقسام غله و بقولات آنچه از باران بهم رسد و هرچه از آب چاه و کاریز پیدا شود نظر بر قیمت هر جنش و دستور بنای پیمودن اراضی که بیگه و پرتن و سین و بسوه باشد نوعی نموده که تابقای روزگار دستور العمل عمال و زمینداران خواهد ماند - پانزدهم فی قعده در باغ فیض بخشش لاهور فرود آمدند میرزا رستم قندهاری را بسبب ضعف پیری و امتداد بیماری هزار روپیه سالانه مقرر کردند - میرزا ابراهیم ادهم خواهرزاده تقرب خان از ایران آمده شرف اندوز ملازمت گردید گویند میرزا ادهم که در نجابت و شرافت ذاتی و تحصیل علم و دیگر کمالات صوری و معنوی و طبع موزون از مشهوران اعیان ایران گفته می شد در آغاز جوانی بهندوستان آمده بعد ملازمت چون مرکوز خاطر پادشاه بود که او را بهم مشری یکی از صبیهای خود سرافرازی بخشند تقوب خان را که خالوی او می شد برای تربیت او مامور ساختند اما میرزا که از اصل ماده سودا در دماغ او جا گرفته بود نمی خواست که پا بند تاهل گردد و ابا نمودن از پاس ادب دور میدانست زیاده خود را بدر جنون زده کلمات لغو و مطایبهای شوخی آمیز با خالو و دیگر امیران بمیان آورده بمرتبه خویش را در هرزه گوئی و امرود پرستی مشهور ساخت که مکرر پادشاه فرمودند افسوس باین کمال میرزا بحال خود نمائده - از اشعار رنگین او سفینها پرست از زبان راوی نفع شنیده شده که در حالت سكرات که اشک ندامت برتلف شدن عمر از چشمه چشم او جاری بود حصار مجلس گفتند میرزا خدا را یاد کن دران وقت بدیهه این شعر از زبان او بر آمد \* بیت \*



دارد که غلام رضا نامی ملازم اله وردی خان اسپه چند برای او می برو احدی مزاحم نشود و دستک مذکور بجنس بحضور فرستادند بعد عرض حضرت اعلی را مظنه آن شد که اله وردی خان با پادشاه ایران و منسوبان آن خاندان رسل و رسائل دارد برای او بدین وسیله اسپان آمده اند حکم شد که غلام رضا را مقید ساخته اسپان و آنچه دارد ازو گرفته روانه حضور سازند و اله وردی خان را که در حضور بود از منصب برطرف ساخته از کابل اخراج فرموده بدارالخلافت که خانه او بود روانه ساختند - هر چند که اله وردی خان قسمهای شدید را شفیع ساخت فائده نه بخشید - و فاضل خان را که برای تحقیق امر نمودند بعرض رساند که غلام رضا نام وقتی از جمله نوکران او بود بعد برطرف شدن بایران رفته باظهار دروغ خود شاید دستک حاصل نموده باشد اما این عذر مسموع نگردید \*

ذکر سوانح سال بیست و ششم مطابق سنه هزار

و شصت و دو هجری

بعد رسیدن سعد الله خان از قندهار وسط ماه مبارک رمضان روانه دارالخلافت شدند مرشد قلی خان را بدیوانی کل دکن و محمد صفی پسر اسلام خان را به بخشیکری و واقع نگاری دکن مامور و مرخص ساختند اگرچه هر دو نام برده بانواع خوبی و صفات موصوف بودند اما در تعلقه دکن محمد صفی در اکثر مقامات بر منصبداران سختی نموده بنای بعضی بدعتها گذاشت و مرشد قلی خان بدیوبست دیوانی را بدستوری که در عهد اکبر پادشاه تودرمل بنای دستور امور ملکی گذاشته بود در دکن به رشته و هزاره تشخیص جمع مال بتعین تفریق



پادشاهی ترکیدند و در مقابله توپ اندازان بیخطای قلعه که هم رومی و قزلباش حکم انداز بودند توپ اندازان هند کاری نمیتوانستند ساخت - و تسخیر قلعه بست و زمین داور نیز بسبب اختلاف رای سرداران باوجود تردیدی که می بایست بظهور نیامد و دیگر تردید آن که از قلعه دار پخته کار بر روی کار آمد اگر بتسخیر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد - حاصل کلام چون این اخبار ملالت اثر بسمع پادشاه رسید و ایام محاصره بامتداد کشید و مصالح توپخانه رو باتمام آورد و در همین اوان معروض گردید که از یکن کم فرصت و واقعه طلبان نا هنجار از بیکه اطراف غزنین را تاخت و تاراج می نمایند و جان و مال رعایا بمعرض تلف می آرند فرمان بدستخط خاص مشتمل بر طالب پادشاه زاده و موقوف داشتن این مهم بر وقت دیگر صادر گردید - بعد رسیدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بحضور اختیار چهار صوبه فکن داده مرخص ساختند - و صوبه احمد آباد بشایسته خان عطا نمودند - و بیادشاه زاده داراشکوه از اصل و اضافه سی هزار بیست هزار سوار ضمیمه دو کروار دام انعام و صوبه کابل مرحمت نمودند - نیابت کابل بنام سلیمان شکوه مقرر کرده از اصل هشت هزار سی چهار هزار سوار نموده خیمه سرخ که لغایت آن روز بسلطان زاده ها حکم نبوت عطا فرمودند - و از طرف دارا شکوه نیابت ملتان بمحمد علی خان مقرر گردید - پادشاه زاده محمد شجاع را به بنگالا مرخص ساختند \*

از وقائع بندر سورت بعرض رسید که غلام رضا نامی از ایوان با چند سر اسب عراقی رسیده دستک بمهر والی ایران بدین مضمون



مهندتاب روش ساخته باقسام آلات آدم کشی بر سر آن بدگاه تاخته  
چندان توپ و تفنگ و بان سرداند و حقه آتش و سنگ و روغن  
جوشان و انواع مصالح مرد ربا از بالا ریختند که آن جماعه بر سر  
برج رسیده و نارسیده جان باختند به تبدیل هئیت بیاران خود  
بی منت مدد قدم و کمند پیوستند و مسلمانان و راجپوتان بسیار  
بکار آمدند که تفرقه نمودن دشوار می نمود و هرکه آن طرف دیوار  
و کنار برج خود را رسانده خبرش باز نیامد و هر طرف از کشته  
پشته پدید آمد و آن قدر آدم کشته و زخمی گردیدند که بشمار در  
نیامدند و ازان روز تا دوماه و هشت روز بازار پیکار بالا و پائین بمرتبه  
گرم بود که هرکه سر از مورچال بر می داشت در همان دم جان  
می باخت و قزلباشان شبها بر آمده بر مورچال می ریختند آدم  
و چار پا ضائع می نمودند و از هر دو طرف آدم کشی و مردم کشی  
در میان بود روزی از گولۀ توپ کلان طرف سعد الله خان چهار پنجم نفر  
نامی محصوران که با محمد بیگ توپچی باشی نشسته ترداد می  
نمودند یکجا خوابیدند شبی بر مورچال رستم خان و سعد الله خان  
جمع کثیر قزلباش ریخته کشش زیاده و شوخی بسیار نموده بعضی توپها  
را ناقص ساخته و جمعی را اسیر کرده باز راه قلعه گرفتند و هر چند  
که از اطراف خبردار شده تعاقب نمودند چون از بالای قلعه باران  
آتش می بارید در تلاقی کاری نساختند - و چندانکه بهادران جانباز  
و جان نثاران یکه تاز شرط ترداد بجای می آوردند و مورچال نزدیک  
می رساندند فائده نمی بخشید و از ضرب توپهای کوه ربا که پیهم  
می رسید محنت و ترداد سرداران ضائع می گردید - درین ضمن و توپ کلان



امیران کارزار دیده زیاده شرط تردد و جلالت و تدبیر بکار برده.  
 باتفاق راجپوتان تهور نشان بگرد آوری مصالح نقب زن و مورچال  
 دواندن کوشیده نشانه گوله توپ و تفنگ و سنگ خود را ساختند -  
 بعد دار و گیر و محاصره چند روز قلعه دار تغافل نموده چنان  
 بزد و بست نمود که اصلا صدای آدم و تردد مکرران ظاهر نمی  
 گردید هر چند که لشکر هندوستان در پای حصار آمده باظهار تهوری  
 ترددات رستمخانه می نمودند ناشنیده و نادیده انگاشته از قلعه صدا  
 بلند نمی ساختند تا آنکه مردم مورچال رستم خان و وزیر اعظم  
 و دیگر امرا بهایی حصار و نزدیک خندق رسید روزی راجه راجپوت  
 که از صاحب ترددان مشهور بود آمده ظاهر ساخت که مکانی  
 در مابین حصار و نزدیک خندق و برجی بنظر آمده و مورچال  
 بآنجا رسیده که قابوی یورش و بالا بر آمدن دارد و پاسبانان بروج  
 غافل و بیخبر معلوم می شوند اگر ماذون سازند با جمعی از همراهان  
 جانباز و مدد زینه و کمند خود را همراه کرناچی بالا برسانیم لشکر  
 مسلح و مکمل چشم بر راه و گوش بر آواز کرنا باشد و بروقت یورش  
 نمایند وزینه بسیار تیار نگاه دارند بعده که از پادشاه زاده و سعد الله  
 خان اذن حاصل شد راجه وقت شب با چند نفر یکه تاز جانباز  
 که در فن قلعه گیری از کار آزمایان مشهور بودند بانواع تدبیر قدم  
 جرأت گذاشت و پیش قدمان جان نثار مار صفت بالای حصار  
 بر آمده باشاره مقرری لشکر جانباز را طلبیدند و بهادران بی تابانه  
 بکمند جانبازی بمرکت درآمدند و صدای کرنا بلند گردید محصوران  
 که از چند گاه چشم بر راه و گوش بر آواز چنین قابو بودند از اطراف



ساختن دهمده و پیش بردن مورچال ارشاد فرموده تا کید نمودند که در ساعت مقرری که مذکور شد خود را رسانده محاصره نمایند - و جمله فوج هفتاد هزار سوار سائر سوای توپخانه که شش صد امیر و منصبدار نامی و روشناس باشند مقرر و تعیین شدند و برستم خان و همه امیران اضافه و خلعت و اسب و فیل و جواهر مرحمت نموده مرخص ساختند و حکم فرمودند که قریب کرور روپیه در طلب و سه ماهه پیشکی بمنصبداران و تابینان امرا و توپخانه در کابل بدهند و ارشاد نمودند که اول در تسخیر قلعه بست و زمین داور و غیره کوشند که باعث تزلزل دل مردم قلعه گردد - و پادشاه خود کوچ کنان منزل بمنزل طی مسافت نموده در دو ماه و چهار روز که روز چهارم جمادی الاولی باشد شرف نزول در کابل نمودند - و سعد الله خان کوچ بکوچ طی منازل می نمود تا آنکه اول جمادی الاولی بموجب حکم و تعیین تاریخ نزدیک بقندهار بخدمت پادشاهزاده رسیده باتفاق بمحاصره قلعه پرداختند - عبد الرحمن پسر نذر محمد خان را از روی کم توجهی تعینات بنگاله نمودند - امام قلی یوز باشی از لشکر ایران جدا شده نزد سعد الله خان آمده روانه حضور گردیده ملازمت نمود پنجهزار روپیه مع اسب و خلعت و انعام مرحمت نموده در جرگه بندهای پادشاهی در آوردند \*

اکنون کلام چند از تردد بمحاصره قندهار و پیش بردن مورچال و ساختن کار بتدگار می آرد - بهادران کار طلب از چار طرف در مکانی که گوله رس نبود فرو بردند و شروع بدواندن نقب و نسق مورچال نمودند خصوص سعد الله خان نسبت بهمه



خان را از اصل و اضافه پنجهزاری نموده بخطاب مهابت خان و عطای صوبه کابل معزز ساختند و نجات خان با یک کروڑ روپيه از خزانۀ اکبرآباد بموجب حکم رسیده ملازمت نمود - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب مطابق حکمي که بتعین ساعت از حضور مقرر شده براي مهم قندهار شانزدهم ربیع الاول از ملتان برآمده بود بعد عرض پنج لک روپيه نقد و پنجاه هزار روپيه را جواهر و دوا سپ و دو فیل با ساز طلا و نقره مع خلعت و جیغۀ بیش بها مصحوب محمد صفی نرد پادشاه زاده روانه فرمودند - و سواي امرای که همراه آن درۀ التاج تعینات بودند بیست و یک امیر عقیدت گزین فدویت آئین که هر یکی شیربیشۀ رزم گفته می شد از حضور با خزانۀ نامعدود و مصالح زیاد از قیاس قلعه گیری روانه ساخته مامور فرمودند که از راه ملتان خود را بقندهار رسانده روز یکشنبه سویم جمادی الاخری که اواخر اردی بهشت باشد ساعت بتجویز اخترشناسان رکاب مقرر ساخته خود را بیائین قلعه رسانده بمحاصره پردازد - و نیز مقرر شد که سعد الله خان خود را براه کابل در همان تاریخ رسانده با پادشاه زاده ملحق گردد و شانزدهم ربیع الاول مطابق اوائل اسفندار خود متوجه کابل شدند - و همان روز که ساعت مسعود بود سعد الله خان را با پنجاه هزار سوار و ده هزار پیاده بر قنداز و چند هزار بان و بیست توپ کلان قلعه شکن و بیست توپ میانه و بیست هتال و ده فیل جنگی مست و صد شتر نال و دو کروڑ روپيه خزانۀ دیگر لوازم قلعه گیری با بیلدار بیشمار روانه ساختند و آنچه باید برای دواندن نقب و



با ساز طلا و مرصع و مروارید و عبايي مرواريد باف و پنج اسپ  
از طرف خود بگذارند پانزده هزار روپيه مع خلعت و اسپ  
و خنجر و جیغۀ باو مرحمت نمودند - بعرض رسید که نذر محمد  
خان که عازم بیت الله گردیده بود در راه ودیعت حیات نمود  
پسران او را خلعت ماتمی عنایت فرمودند - نامه عربی در جواب  
قیصر روم که بدستیاری قلم سعد الله خان نوشته شد باجیغۀ و  
شمشیر و پرتله مرصع بقیمت لك روپيه حواله سید محي الدين  
نموده دوازده هزار روپيه نقد و اسپ مع ساز طلا وقت رخصت  
دادند - قاضی احمد سعید را با دولك روپيه نقد و جنس برای  
شریف و مستحقان کعبۀ الله همراه سید محي الدين مرخص  
ساختند - بعرض رسید که راجه بیتلداس رخت هستی ازین  
سرا بر بست ده لك روپيه نقد و پنج لك روپيه را جواهر و فیلان  
و دیگر امول که از مانده بود به پسران او معاف فرمودند - شیورام  
پسر کلان او را اضافه و خطاب راجگی و اسپ و فیل عنایت نمودند -  
رستم خان بهادر بموجب حکم که از جاگیر خود مع یک کرور روپيه  
از خزانۀ سرکار برای مهم قندهار روانه شده بود بحضور رسیده ملازمت  
نمود - لطف الله و عنایت الله پسران سعد الله خان که تا حال  
شرف اندوز ملازمت نگشته بودند همراه محله لشکر سعد الله خان  
ملازمت نمودند - لطف الله را تسبیح مروارید و عنایت الله را سر پیچ  
مرصع عنایت فرمودند - چهار هزار سوار و هزار بر قنداز و پانصد بیلدار  
و تبردار از نوکران سعد الله خان در محله بشمار در آمدند مورد  
آفرین گردید - صد و یک اسپ بر رستم خان مرحمت شد و لهر اسپ



کدت بنام پادشاه گفته گذراند فیل ماده و دو هزار روبیه مرحمت نمودند - چون درین سال ابتدا از امساک باران و آخر از شدت باریدن آن اکثر مکانهای گل و سبزه از طراوت و رونق اصلی افتاده بود و اشجار را ثمار کمبار و خشک گشته بودند سیر کشمیر دلپذیر پادشاه بی نظیر نگردید و فرمودند که من بعد چنان باغات و مکن با صفای دارالخلافه و دارالسلطنت گذاشته با این همه صدمات که به بدنهای خدا میرسد این مسافت بعیده برای حظ نفس خود طی نمودن و بایدای خلق راضی شدن از طریقۀ خدا پرستی دور است - و بعد از فراغ و انقضای دو ماه غرۀ رمضان او آخر مرداد از کشمیر کوچ فرموده متوجه دارالخلافه شدند - و سعد الله خان مامور گردید که چند روز برای انتظام مقدمات مالی و ملکی در کشمیر مانده زود خود را بدارالسلطنت رساند - در منزل آصف آباد وقت عبور از بالای پل آب دریا که کهنه بسیار شده بود از سبب ازدحام مردم شکست و قریب دو صد و پنجاه آدم و جانور و مال بسیار در آب افتاد و از انجمله قریب صد نفر غرق بحرفنا گردید - بعد رسیدن نزدیک دارالسلطنت که سعد الله خان نیز بحضور رسیده حکم شد که رستم خان و دیگر امرای دور و نزدیک و راجهای نامدار با مصالح توپخانه برای مهم قندهار بحضور برسند و بنام نامی پادشاه زاده محمد مراد بخش نیز درین باب فرمان بدستخط خاص صادر گردید پادشاه زاده دارا شکوه و خسرو و عبد الرحمن پسران نذر محمد خان ملازمت نمودند - بلاهور که شرف نزول واقع شد سید محی الدین ایلچی روم رسیده نامه قیصر را مع دو اسب



بهشت نشان را رونق تازه روئی دوبالا بخشیدند و هر شب و هر هفته همراه خدمه محل بر کشتیهایی مزین بانواع پردهای زربفت و ستونهای منقش از لاجورد و قبهایی طلا و مرصع سوار شده سیر و تفرج روی آب تالاب دل و اقسام گل باغات و دشت و کوه و در و بام آن مکان فیض بخش که همه یک لخت گل و سبزه زمرد فام بود می نمودند دامن دامن زر بانعام باغبانان و ملاحان مرحمت می شد و مستحقین نموده که در کشمیر صاحب نصاب نگردید - حسب التماس امیر الامرا علی مردان خان بسیر باغ و عمارات ساخته او تشریف بردند از جمله پای انداز و پیشکش علی مردان خان یک لک و سی هزار روپیه نقد و جنس بدرجه قبول در آمد - ملا شاه بدخشی که ذکر او سابق بتکریر در آمده و از حق آگاهان وقت و زبان زد خاص و عام کشمیر بود بدیدن پادشاه آمد و روز دیگر پادشاه درویش نواز از روی نیاز مع ملکه زمان پادشاه بیگم که بخرچ مبلغ چهل هزار روپیه مکان انزوای آن واصل بالله ساخته بود و بیست هزار روپیه دیگر خرچ کرده عمارات دیگر متصل آن برای دیگر فقرا تیار نموده بودند تشریف بردند و پانزده هزار روپیه نذر برای بزم درویشان گذرانده زمانی در خدمت آن درویش حق پرست صحبت داشته سخنان پند بگوش هوش شنیده برخاستند - ملتفت خان را دیوانی صوبه خاندیس و برار عنایت فرمودند \*

ذکر سوانح سال بیست و پنجم از جلوس شاه جهان

مطابق سنه هزار و شصت و یک هجری

شاعر هندی که از صاحب طعنان مشهور و مقربان حضور بود



تا چند روز آنقدر بارید که یک هفته توقف و مقام نمودن ضرور گردید  
عسرت حال مردم بفرحت مبدل شد بل از وفور رحمت الهی  
آخر بسبب آنکه رعایا فرصت گشت کار ریح نیافتند و آنچه کشتند  
از شدت باران سبز نگردید رعایای برگزینات خالصه پادشاهی در وقت  
تشخیص جمع باستغاثه آمده امین متدین خدا ترس طلب نمودند  
و به سعد الله خان حکم شد که چند روز متوجه شده خود بفریاد و  
وا نمود رعایا و احوال مالگذاران پردازد - محمد صفی پسر اسلام  
خان که نزد عادل خان برای وصول باقی پیشکش سنوات و دیگر  
بعضی مطالب رفته بود در تقدیم حسن خدمت کوشیده از نزد  
عادل شاه جواهر آلات و زر نقد پیشکش و چهل فیل مع ساز طلا که  
جمله چهل لک روپیه نقد و جنس برای پادشاه باشد و پنج لک  
روپیه نقد و جنس برای ملکه جهان پادشاه بیگم و پانزده لک روپیه  
جواهر آلات و نقد و فیل برای دارا شکوه آورده بایک لک و پنجاه  
هزار روپیه نقد و پنج فیل و قدری جواهر که بمحمد صفی تواضع  
نموده بود از نظر عالی گذرانده مورد عنایات گردید و شش لک  
روپیه نقد و جنس که بسید باقر ملازم پادشاه زاده ولیعهد که همراه  
محمد صفی رفته بود داده بود نیز از نظر گذشت - پادشاه زاده  
محمد اورنگ زیب را صوبه دار مالوا ساخته مرخص نمودند و  
خود تفرج کنان و شکار افکنان منازل و مراحل صعب پر از برف  
کشمیر را بصعوبت تمام طی نموده گاه آخر روز و گاه پھر شب رفته  
با خدمه محل بمنزل میرسیدند تا آنکه آخر جمادی الاخری  
یسواری کشتی بکنار شهر کشمیر رسیده لاله و ریاحین آن سرزمین



نمازده با سپاه عاقبت تباہ برسر پدر و بلخ آمد و نذر محمد خان  
مقصور گردیده بدفع شریسر نابرخوردار پرداخت بعده عرصه  
بر نذر محمد خان تنگ آورد ناچار نذر محمد خان عبد الرحمن  
را از راه برگردانده نزد خود طلبید - بعده که عبد الرحمن بموجب  
امر پدر برگردید ابراهیم بیگ نام منصوب کرده سبحان قلی  
خان سر راه او گرفته مانع و بجنگ پیش آمد و ابراهیم بیگ  
در مقابلہ اول کشته گردید و همراهان او بر عبد الرحمن غالب  
آمدند - لشکر نذر محمد خان با یادگار بیگ فرار اختیار نمود و  
عبد الرحمن بدست قلماقان سبحان قلی گرفتار گردید او را نزد  
سبحان قلی آوردند و او برادر را مقبوس ساخت - عبد الرحمن  
بتقاضای مصلحت با نگهبانان خود ساخته و عهد و پیمان رفاقت  
و شریک دولت بودن بمیان آورده باتفاق آنها فرار نموده خود را  
بخدومت اعلیٰ حضرت رساند حضرت بادشاه بمتوجه احوال و  
همراهان او گردیده عبد الرحمن را منصب چهار هزار پانصد سوار  
و بیست هزار روپیہ نقد مع اسب و فیل و مروع آلات مرحمت  
نمودند و همراهان او را نیز موافق تجویز عبد الرحمن در زمرہ  
بندہای سرکار در آوردند - وقت توجه از دارالسلطنت طرف کشمیر  
پہران نذر محمد خان را در لاهور گذاشتند - چون دران سال گرانی  
غله و امساک بازار عالمی را بدانش آورده بود و شب و روز  
چندین ہزار دستہای مستمندان سوی آسمان بوداشقہ میشد و نانی  
بجانی خرید و فروخت میگردد روز کوچ از لاهور از اثر دعا  
ضعفای نالان دریای کرم الہی بتلاطم و ابر رحمت بجنبش در آمد



کفره روزه بضعفا و در ماندگان می رسانده باشند - ملا شفیعی یزدی که فاضل و شاعر و صاحب طبع تجارت پیشه به بندر سورت از ایران رسیده بود بمدد طالع او حقیقت او بعرض رسید پنجهزار روپیه خرج از خزانه سورت حکم نموده بحضور طلب داشته خلعت واسپ و منصب هزاری صد سوار عطا فرموده بمجرای دو وقت مامور ساختند - بعرض رسید که سلطان محمد خان قیصر روم سید عسکری الدین نام از نیاثر حضرت سید عبد القادر جیلانی رحمه الله علیه را با نامه و تحف و تبرک روانه بارگاه ساخته و به بندر سورت رسیده حکم شد که گرز برداران مع فرمان و خلعت و ده هزار روپیه تنخواه بر خزانه سورت رفته بیارند و پانزده هزار روپیه حکم بر دیوانیان برهانپور و ماندو و مالوا نمودند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب با پسران از ملتان آمده ملازمت نموده بعد چند روز باز مرخص گردید \*

غره ربیع الاول این سال اواخر اسفندار متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند و غره ربیع الثانی که اتفاق جشن نو روز افتاد بیباغ فیض بخش دار السلطنت لاهور شرف نزول فرمودند - علیمردان خان از کشمیر آمده ملازمت نمود حکم شد که متصدیان پیشکش نذر روز یکشنبه را تا یک سال بملا محمد شفیعی یزدی میداده باشند - رخصت عبد الرحمن نذر محمد خان پدر او سابق بقید تحریر در آمده بعد رسیدن نذر محمد خان بحکومت غور بند مرخص گردید - و یادگار نام را که از امرای نامدار بلخ بود برفاقت و رسانیدن او مع فوج حضور مامور نمود - سبک خان فلی خان برین معنی اطلاع یافته چون دانست که نذر پدر جمعیت



کیسری سنگه که برای گوشمال طائفه بدمال میوات تعیین شده بود  
چهار پنجهزار سوار و شش هفت هزار تفنگچی و تیرانداز نوکر ساخته  
شرط سعی در قطع شجر حیات و استیصال آن قوم خسران مال  
بجا آورده زن و فرزند آنها را اسیر نموده مفسدان بقیه السیف را اخراج  
نمود بعد عرض هزار سوار اضافه مرحمت نمودند \*

روزی وقت گذشتن اسپان معتاد از نظر قاضی القضاة محمد سلیم  
که از نزدیک اسپان می گذشت از شوخی يك اسپ پای ثبات  
قاضی بدر رفت و ضرب صعب بپای او رسید و سه ماه صاحب  
بستر گردید بعد صحت چون در همان روزها فراست خان ناظر محل  
رخصت کعبه الله خواسته بود و همراه او یک لک و پنجاه هزار  
روپیه برای شریف و مستحقان کعبه الله مقرر نموده بودند بعد صحت  
یافتن قاضی سلیم نیز برفاقت فراست خان مامور گردید این  
معنی موافق رای سلیم قاضی محمد سلیم نیامد و از پا بندی  
الفت دنیا عذرهای نامسموع بمیان آورد و حضرت بعد استماع  
عذر لنگ او عوض هزاری منصب و خدمت ده هزار روپیه سالیانه  
مقرر فرمودند و قاضی خوشحال بجای قاضی سلیم قاضی القضاة  
حضور گردید \*

کفار کل ایام صیام که عمدتاً و سهوا خورده شد موافق  
شصت سال از عمر شریف بتجویز فقها و فضلا بیست هزار روپیه  
بمستحقان و محتاجان رسانده حکم نمودند که هر سال آخر ماه  
رمضان سوای سی هزار روپیه که در عوض فطره روزه و غیره باهل  
استحقاق مقرری می رسانیدند بیست هزار روپیه دیگر به نیت



محرم الحرام [۱۰۶۰] داخل دولته خانۀ دارالخلافه شدند و همان روز پادشاه زاده محمد مراد بخش از دکن بسبب نا موافقت هوا و صورت نگرفتن بند و بست بحضور رسیده ملازمت نمود و از اصل و اضافه دوازده هزاره سوار دو اسپه و سه اسپه مرحمت فرمودند - و جمله الملک سعد الله خان که از ابتدای نوکری بمده جوهر ذاتی و موافقت طالع هر ماه و سال برعایت اضافه و دیگر عنایات سربلندی می یافت بمراتب هفت هزاره هفت هزاره سوار پنج هزار سوار دو اسپه و سه اسپه و یازده کرور دام انعام دوازده ماهه که بعد از آصف خان خانانان هیچ امیر بدین پایه نرسیده بود و سوای پادشاه زاده ها دوازده ماهه عطا نمی شد معزز و مفتخر گردید \*

ذکر سوانح سال بیست و چهارم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت هجری

روز جشن حافظ مومن که از حافظان موسیقی دان مشهور شاه ایران گفته می شد بحضور رسیده تصنیف بنام حضرت اعلیٰ درست نموده خواند خلعت و ده هزار روپیه نقد مرحمت نموده در زرۀ بندهای پادشاهی درآوردند - چون خبر ترمود و مفسدی میواتیان متواتر بعرض رسید کیدسری سنگه ولد راجه جی سنگه را برای تنبیه آن جماعه بدسگال مقرر فرموده پرگنه کامان بهاری را بطریق وطن عنایت نمودند - رگه ناتیه داس پیشکار سعد الله خان که بجوهر استعداد کاروانی منظور نظر پادشاه قدر شناس گردیده بود بعطای قلمدان طلا و خلعت پیشکاری باستقلال دیوانی ترم مفتخر ساختند - راجه



تا رسیدن خبر پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بغزنین در کابل توقف نماید و خود اوائل رمضان المبارک متوجه دار السلطنت لاهور شدند همینکه منزل اول شرف نزول واقع شد خبر هزیمت یافتن قزلباش بعد مغلوب گردیدن افواج پادشاهی که زیاده از حد تشویش خاطر داشتند رسید باعث تفریح طبع مبارک گردید و حکم نواختن شادیانه تا سه روز نمودند و بسعد الله خان و رستم خان و قلیچ خان و همه امرا اضافه مرحمت فرمودند - و پادشاه زاده بعد از محاصره چهار ماه که قریب دوسه هزار آدم و چهار پنجهزار جانور بمعرض تلف در آمدند از پای قلعه برخاسته روانه حضور شدند - و حضرت پادشاه هیچدم شوال داخل سواد لاهور گردیدند - و اوائل ذی القعدة دارا شکوه و جملة المالك بحضور رسیدند و وسط ماه مذکور پادشاه زاده محمد اورنگ زیب رسیده ملازمت نمود و رستم خان با چند تروپ و نشان و اسپان قزلباش رسیده شرف اندوز ملازمت گردیده مورد آفرین و نکستین گشت و بجایگزین مرخص فرمودند \*

از واقعه دارالخلافه بعرض رسید که مکرمت خان حارس برحمت حق پیوست بجای او جعفر خان را مقرر فرموده مرخص ساختند خلیل الله خان را از تغییر جعفر خان میر بخشی نمودند پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را بصوبه داری تهمه ضمیمه صوبه ملتان مقرر فرموده مرخص ساختند - دوازدهم ذی الحجه از دار السلطنت متوجه دارالخلافه شدند علیمردان خان را که از کابل آمده ملازمت نموده بود بصوبه داری کشمیر سرافرازی بخشیدند و فرمودند که خود بدایل رفته عبد الغنی را نیابت کشمیر مقرر نماید و یازدهم



قدم ثبات قزلباش از جا لغزید و راه فرار اختیار نمودند و اسب و استر بسیار غنیمت بدست آورده بمخدمت پادشاه زاده مراجعت نمودند - و قبل از رسیدن عرضه داشت فتح جنگ از طرف پادشاه زاده بانام و رنگ شاه وردی بیگ را که نامه شاه ایران آورده بار نیافته در جلال آباد مغضوب گردیده در رکاب پادشاه همراه بود بار دیگر زبانی در جواب نامه ناخوانده پیغام دادند که شاه غفران پناه شاه عباس کلان که قدر دان و اخلاصمند ما بود و از سی سال رشته اتحاد را مرعی می داشت از دنیا رحلت نموده هر آنچه از ان حاندان عالی چشم داشتیم از راه تقاضای سال خلاف آن بعمل آمد و طریقه بزرگان خود را مراعات نه نمودند الحال هر چه خدا خواهد و از ما برآید بظهور خواهد آمد و ده هزار روپیه دیگر بشاه وردی بیگ عنایت نموده مرخص ساخته سزاول همراه داده بقندهار نزد پادشاه زاده محمد اورنگ زیب روانه نمودند و حکم نوشتند که از قندهار نیز گز بردار همراه کرده نزد شاه روانه سازند - آنچه از معویبت و مکروهات و گرانی و کمیابی غله و کاه بر لشکر در ایام محاصره قندهار گذشته و آخر فائده آن بظهور نیامده بتحریر تفصیل آن پرداختن بطول کلام ملائت انجام منجر میگردد - و چون خبر شدائد مذکوره بهم بحضرت اعلی رسید و دانستند که در امتداد محاصره جز تلف شدن سپاه فائده مترتب نخواهد گردید بپادشاه زاده حکم صادر نمودند که بتقاضای مصلحت وقت همت تسخیر قلعه را بر سال و وقت دیگر موقوف داشته از پای قلعه بر خاسته بیاید - و بپادشاه زاده دارا شکوه فرمودند که



اسپان بجلان در آوردند و سرداران ایران با بمعرکه کارزار گذاشتند  
اول بواسطه گوله و توپ و بان جان ستان نائره زد و خورد اشتعال  
گرفت و هر سه فوج قزلباش اسپان تاخته و شمشیرهای آبدار  
آخته از اطراف فوج هند در آمده بازاردار و گیر را گرم ساختند  
و حملهای مرد ربا بر روی کار آوردند و از گرد و غبار سم اسپان هر دو  
طرف جهان در چشم دلباختگان سیاه و تیره گردید و مردان رزم  
آزمای جان نثار آن غبار را کحل الجواهر دیده خویش و سرمه دیده  
خوبان تصور نموده توتیای چشم ساخته شرط جان سپاری بجا  
می آوردند \* بیت \*

درآمد چنان در فغان کوس کین \* که چون نبض می جست از جازمین  
ز دایردن تیغ آتش فشان \* نمی شد بیرون از تن کشته جان  
و فوج قزلباش از چپقلشهای نمایان کار بر لشکر هندوستان تنگ  
آورده چند بار فوج مقابل خود را بر داشته نزدیک بود که چشم  
زخم صعب و شکست عظیم بفوج بادشاهی رسانند درینضمن  
رستم خان که اسم با مسمی و رستم زمان بود باتفاق قایم خان و  
راجهای تهور نشان فیلان مست را پیش رو گذاشته زنجیر برپای  
فیلان سواری خود انداخته بدلدھی مردم دل باخته پرداخته مستانه  
وار قدم پیش نهاده شرط تردی که لائق فدویان جان نثار می باشد  
بجا آرث و بعد بید فغا رفتن سرهای بیشمار و کوشش و کشتش  
بسیار که مبارزان نره پوش خود را بر قلب خصم زدند و مثل  
محمد سعید پسر سادات خان و خواجه خان و غیره سرداران نامی  
بکار آمدند و جمعی کثیر از مردم غیر مشهور کشته و زخمی گردیدند



قدم ثبات قزلباش از جا لغزید و راه فرار اختیار نمودند و اسب و استر بسیار غنیمت بدست آورده بخدمت پادشاه زاده مراجعت نمودند - و قبل از رسیدن عرضه داشت فتح جنگ از طرف پادشاه زاده بانام و رنگ شاه وردی بیگ را که نامه شاه ایران آورده بار نیافته در جلال آباد مغضوب گردیده در رکاب پادشاه همراه بود بار دیگر زبانی در جواب نامه ناخوانده پیغام دادند که شاه غفران پناه شاه عباس کلان که قدر دان و اخلاصمند ما بود و از سی سال رشته اتحاد را مرعی می داشت از دنیا رحلت نموده هر آنچه از ان حاندان عالی چشم داشتیم از راه تقاضای سال خلاف آن بعمل آمد و طریقه بزرگان خود را مراعات نه نمودند الحال هر چه خدا خواهد و از ما برآید بظهور خواهد آمد و ده هزار روپیه دیگر بشاه وردی بیگ عنایت نموده مرخص ساخته سزاول همراه داده بقندهار نزد پادشاه زاده محمد اورنگ زیب روانه نمودند و حکم نوشتند که از قندهار نیز گرز بردار همراه کرده نزد شاه روانه سازند - آنچه از معویبت و مکروهات و گرانی و کمیابی غله و کاه بر لشکر در ایام محاصره قندهار گذشته و آخر فائده آن بظهور نیامده بتحریر تفصیل آن پرداختن بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد - و چون خبر شدائد مذکوره پیهم بحضرت اعلی رسید و دانستند که در امتداد محاصره جز تلف شدن سپاه فائده مترتب نخواهد گردید بهادشاه زاده حکم صادر نمودند که بتقاضای مصلحت وقت همت تسخیر قلعه را بر سال و وقت دیگر موقوف داشته از پای قلعه بر خاسته بیاید - و بهادشاه زاده دارا شکوه فرمودند که



اسپان بجلان در آوردند و سرداران ایران پا بمعرکه کارزار گذاشتند  
اول بواسطه گوله و توپ و بان جان ستان فائز گردید و خورد اشتغال  
گرفت و هرسه فوج قزلباش اسپان تاخته و شمشیرهای آبدار  
آخته از اطراف فوج هند در آمده بازاردار و گیر را گرم ساختند  
و حملهای مرد ربا بر روی کار آوردند و از گرد و غبار سم اسپان هردو  
طرف جهان در چشم دلباختگان سیاه و تیره گردید و مردان رزم  
آزمای جان نثار آن غبار را کحل الجواهر دیده خویش و سرمه دیده  
خوبان تصور نموده توتیای چشم ساخته شرط جان سپاری بجا  
می آوردند \*

درآمد چنان در فغان کوس کین \* که چون نبض می جست از جازمین  
ز باریدن تیغ آتش فشان \* نمی شد بیرون از تن کشته جان  
و فوج قزلباش از چپقلشهای نمایان کار بر لشکر هندوستان تنگ  
آورده چند بار فوج مقابل خود را برداشته نزدیک بود که چشم  
زخم صعب و شکست عظیم بفوج بادشاهی رسانند درینضمن  
رستم خان که اسم با مسمی و رستم زمان بود باتفاق فایض خان و  
راجهای تهور نشان فیلان مست را پیش رو گذاشته زنجیر برپای  
فیلان سواری خود انداخته بدلدھی مردم دل باخته پرداخته مستانه  
وار قدم پیش نهاده شرط نرددی که لائق فدویان جان نثار می باشد  
بجا آورد و بعد بیداد فنا رفتن سرهای بیشمار و کوشش و کشتش  
بسیار که مبارزان نره پوش خود را بر قلب خصم زدند و مثل  
محمد سعید پسر سادات خان و خواجه خان و غیره سرداران دومی  
بکار آمدند و جمعی کثیر از مردم غیر مشهور کشته و زخمی گردیدند



از یمین و یسار و از انجمله دوسه هزار سوار جدا شدن بقصد  
تاخمت کهي آگاهی داد درین ضمن خبر رسیدن قزلباش و رستم  
بر سر کهي بختبر و مقتول و زخمی ساختن جمعی کثیر و بتاراج  
بردن و امیر نمودن چارپا و آدم بسیار انتشار یافت و معا شترانان  
و فیلانان و استر بانان فریاد کذان رسیدند که فیل و شتر و دیگر  
چارپا قطار قطار پیش انداخته بردند - رستم خان که از بهادران یکه تاز  
و رستم زمان گفته می شد برین خبر اطلاع یافته بی آنکه مأمور  
گردد سوار شده تعاقب قزلباش نمود چهار پنج کروه جریبی تاخته  
بخشم رسیده بعد مقابل شدن اول جنگ گوله تفنگ و بان و تیغ  
بمیان آمد بعده کار بمحاربه یراق کوتاه رسید از هر دو طرف نبرد های  
صعب رو داد و مکرر بر یکدیگر غالب و مغلوب گردیده طرفین داد  
نزد و مردانگی بظهور آوردند و مردم بسیار از هر دو طرف کشته و  
زخمی شدند - آخر کار نیلان و چند قطار شتر و گاو و استر و اسب خود و  
آنها را هر چه بتوانستند بدست آورده مراجعت نموده نزد پادشاه زاده  
آورده مورد آفرین گردید - و صبح آن بتواتر خبر رسید که سی هزار  
سوار قزلباش بسرداری چند امیر نامی که از انجمله نظر علی خان  
حاکم اردبیل و علی قلی خان و مرتضی قلی خان از سپه سالاران  
مشهور ایران رسیده اند ازین طرف بار دیگر رستم خان و قلیچ خان  
با جمعی دیگر از امرا و راجها و فیلان صف ربا قریب ده هزار  
سوار و توپخانه بی شمار مقابل آنها تاخند بعده که علامت سپاه  
و گرد سپاه لشکر قزلباش نمودار گردید سادات زره پوش و  
افغانان مدهوش و مغالان یکه تاز و راجپوتان رزم طلب هندوستان



مورچال و نقبها را تا کنار خندق و نزدیک دروازه‌ها رساندند اما چون محراب خان در جنگهای روم جنگ و قلعه داری بسیار نموده کار آزما و آزموده کار بود از پای قلعه شب و روز چنان تگرگ گوله تفنگ و گولهای زمین کوب توپ و حقه‌های آتش بار و بانهای شرر فشان می بارید که بعد رسیدن مورچال پای قلعه فرصت نداشت و کار دیگر نمی دادند بلکه اکثر زمین نقب را از ضرب گولهای کوه ربا ضائع و نابود می ساختند و در هر یورش چندین هزار سرسرا بانهای لشکریان مصالح پر کردن خندق می گردید - و فائده تردد بر روی کار نمی آمد - و هر دفعه که قزلباش بر آمده مقابل طلایه لشکر شده بر مورچال می ریخت از طرفین قتل و اسیر می گردیدند و نبوده‌های عظیم رومی داد گاه از مردم لشکر بدست قزلباش می افتادند و بقلعه می بردند و گاه قضیه بر عکس خود رو می داد درین ضمن روزی جمعی که از مردم قزلباش گرفتار شده آمده بودند از زبانی آنها مسموع گردید که شاه عباس بعد از رسیدن هرات چند امیر کارطاب رزم جوی خود را بمسرداری مرتضی قلی خان قورچی باشی که از جمله بیست امیر و سی هزار سوار می شوند برای کومک محراب خان و مقابله لشکر هندوستان تعیین نموده از آنجمله سه چهار هزار سوار بطریق قراولان هراول نزدیک رسیده اند - درین اوان یکی از بندهای قدیم بادشاهی که در لشکر ایران گرفتار آمده خود را پابند نوکری ساخته بود بطریق جاسوسی از انطرف تعیین شده داخل فوج گشته نزد قلیم خان که سابق از تابینان او بود آمده از رسیدن دو فوج قزلباش



مرصع آلات مع اسب خاصه با ساز طلا و سي هزار روپيه نقد  
مرحمت نمودند و يك لك روپيه مع فيل روز رخصت متعلقان  
برای نذر محمد خان بموجب طلب او فرستادند و يك لك روپيه  
سابق همراہ عبد الرحمن و محمد مراد ايلچي بنذر محمد خان  
روانہ ساخته بودند و خسرو پسر نذر محمد خان بسبب دلبذدي  
لذات هذد برفتن نزد پدر راضي نشده در جرگه بندهای پادشاهي  
در آمد جمله بمتعلقان نذر محمد خان سه لك روپيه مدد خرچ  
سوي زيور و آنچه بيگمها رعايت نموده بودند لغايت رخصت  
مرحمت شد \*

از واقعه فوج قندهار بعرض رسيد كه بهادر خان روهيله كه  
از سر فوجان تهور پيشه بود مرحله پيمای منزل آخرت گرديد و  
نوكران بيش قرار و معتمد اورا پادشاه زاده و سعد الله خان در جرگه  
بندهای پادشاهي و خود منسلك ساختند و هفت پسر ازو  
مانده بودند از ان میان دليل خان نام پسر كلان را كه پانزده سال عمر  
داشت هزارى پانصد سوار نمودند باقي پسران را منصب و يوميه  
در خور عمر آنها مرحمت فرمودند - هفده نفر از همراهان محراب  
خان خود را نزد پادشاه زاده رسانده بعطای منصب و خلعت و نقد  
سرافرازي يافتند \*

الحال بتحریر باقي احوال لشكر پادشاه زاده و حقيقت  
محاصره مي پردازد از يك طرف جماعه الملك سعد الله خان بعد  
تردن نمایان و كشته شدن مردم بسيار مورچال و نقبهارا تا زیر خندق  
رساند - رستم خان و قاسم خان و ديگم كار طلبان جانباز از طرف ديگر



بنابران حکم نمودند که شاه قلی را در لاهور نگاه دارند فی الواقع هرگاه رشته محبب و الفت از غبار کدورت آلوده گشته باشد دیگر در فرستادن نامه و رسول و گرفتن آن چه لطف دارد باظهار پیکرتگی دوررئی منافی رویه اخلاص کیشان سلف است بعده فرمودند که شاه وردی بیگ در جلال آباد رفته توقف ورزد بعد رسیدن کابل هر دو فرستاده او را باعزاز بخصت خواهم نمود درین ضمن پربشانی شاه وردی بیگ بعرض رسید ده هزار روپیه مرحمت نمودند - اوائل جمادی الاولی داخل دارالملک کابل شده روز چهارم بخانه علیمردان خان تشریف بردند از جمله پیشکش يك لك روپیه جنس قبول نمودند \*

ذکر سوانح سال بیست و سیوم جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و نه هجری

غره جمادی الاخری جشن آغاز سال بیست و سیوم موافق سرانجام سفر صورت اتمام یافت - چون باقی ذکر فساد که میان نذر محمد خان و عبد العزیز خان و سبحان قلی خان روداده و بعد هنگامه داروگیر تمام نذر محمد خان سلطنت خود جاگرفت بتفصیل بتحریر در آوردن در فرصت وقت نمی گنجید ماحصل ضروری بزبان خامه میدهد - بعده که حضرت اعلی خواستند فرزندان و متعلقان نذر محمد خان را نزد او روانه نمایند و نوشتجات نذر محمد خان نیز مکرر برای طلب فرزندان و وابستگان مع مدد خرج باظهار پربشانی رسیده بول عبد الرحمن را با دیگر همراهان که دو سال و ده ماه در خدمت پادشاه مانده بودند خلعت و خنجر و شمشیر و دیگر



رستخیز عظیم و ناترد دار و گیر پریم بلند گردید - سعد الله خان  
 برین معنی اطلاع یافته براجہ پیغام داد کہ اگرچہ چنین جرأت  
 بیحکم نمودن بیجا واقع شد اما الحال از آنجا حرکت نمودن  
 و برخاستہ آمدن باعث شوخی مردم قلعه خواهد گردید باید کہ  
 دل را قوی داشته از چوبهای اشجار جنگل پناہ ساخته استقامت  
 ورزند و ما را از اطراف مستعد کومک دانند و در آنجا بعد  
 مشقت و تردد بسیار وضائع شدن آدم بی شمار مورچال قائم نمودند \*  
 الحال چند کلمہ از رویداد حضور بقید تحریر می آرہ کہ  
 بعد از کوچ پادشاه از حسن ابدال بعرض رسید کہ شاه وزدی بیگ  
 فرستادہ شاه عباس با نامہ بکابل رسیدہ حکم شد کہ گرز بردار رفته  
 اورا بحضور بیارہ در منزل باغ فرح کہ خبر آمدن شاه وزدی رسید  
 چون در همان روزها شایستہ خان و جعفر خان از احمد آبک آمدہ  
 بود حکم فرمودند کہ اورا نزد شایستہ خان و جعفر خان کہ جوار ہم  
 فروز می آمدند برده در مجلس واحد حاضر سازند و امر نمودند  
 کہ نامہ اورا نگرفته از زبان ما بگویند کہ چون ما را نظر بر محبت  
 دیرینہ و موروثی شاه بود یکی از خواصان حضور را قلعه دار قندہار  
 ساختہ بودیم اگر میدانستیم کہ از ایشان چنان حرکت بظہور خواهد  
 آمد یکی از امرای رزم دیدہ تجربہ کار آزمودہ را قلعه دار می نمودیم  
 کہ تا جان باقی داشت در محافظت قلعه خود را معاف نمیداشت  
 چون خلاف توقع بعمل آمد ہرچہ عوض دارد گلہ ندارد - و خبر  
 روانہ شدن شاه قای با نامہ چون قبل از رسیدن خبر محاصرہ قندہار  
 رسیدہ بود و در همان وزدی خبر رسیدن شاه بپای حصار قلعه رسید



طلبی نمی باشد بهر وجه خود را بقندهار رسانده قزلباش  
 بدمعاش را فرصت فراهم آوردن ذخیره قلعه و استقامت ندهند  
 و غله حوالی قندهار را که قابل درو شده نگذارند که بدست مردم  
 قلعه در آید و بتصرف خود در آرند - لهذا در لشکر منادی نمودند  
 که از غزنین آذوقه مابین راه بردارند و بعد مقام پانزده روز کوچ  
 کرده بترتیب فوج پرداخته هفت فوج قرار دادند و هراول و  
 برنغار و جرنقار و چنداول مقرر کرده در سه کوچ بقلعه رسیدند  
 که از گل ساخته اند و در سرحد واقع است و قزلباش بتصرف خود  
 در آورده باز از شنیدن رسیدن افواج قلعه را خالی گذاشته رفته بودند -  
 درین اوان ملک حسن نام زمیندار نواح قندهار که بحسب ضرورت  
 بحراب خان ملاقات نموده بود از قلعه گریخته خود را نزد سعد الله  
 خان رسانده ملازمت پادشاه زاده نمود خلعت و خنجر مرصع و ده  
 هزار روبیه نقد یافت - و چهاردهم جمادی الاولی نزدیک باغ گنم علی  
 مقابل قلعه قندهار رسیده فرود آمده بتهیه فراهم آوردن آلات و  
 اسباب مورچال بندی و نقب کردن پرداختند - و روز سیوم راجه  
 بهاسنگه و غیره جمعی از بندهای کار طلب طرفی از اطراف  
 قلعه را خالی دیده بی اطلاع سردار بازنیهای جلادت و کمند  
 جرأت بطریق قدویان جانبازی که تاز در فراز و نشیب دامی کوه  
 و پناه حصار خود را رسانده ملجایی خود ساختند مردم - قلعه دار که  
 خبردار شدند از سردادن تفنگ و انداختن حقه آتش و سنگ و  
 اقسام آتشباری آن قدر گوله بندوق و انواع آلات جان ستان باریدن  
 گرفت که جمع کثیر از بندهای پادشاهی ضائع شدند و آوازه



بتسخیر شاه در آمدن مع احکام تاکید تهدید آمیز زود خود را  
 رساندن از حضور رسید تا آنکه از معاودت شاه بعد حصول مطلب  
 اطلاع یافتند ناچار راه منظور نظر را گذاشته از راه بالایی کوههای  
 آسمان شکوه که دو هزار و هفت درعه ارتفاع آن به پیمودن آمد -  
 همه سپاه پیاده گشته اسباب مایحتاج ضروری و غیر ضروری را  
 گذاشته روانه شدند وقت عبور از آن کتلهای هوش ریا که شاه و گدا  
 افتان و خیزان بهزار دشواری طی مسافت مینمودند عجب  
 هنگامه هرج بر خلق الله گذشت و بار برداری که داشتند اکثر  
 زجاهای صعب افتادند که از آنها نام و نشان نیافتند و بسیاری از  
 شدت سرما از پا در آمدند که برنخاستند و نوک و غلام و پاجیهایی  
 نمک بحرام هر که خالی میگرفت منت عظیم بر آقا میگذاشت  
 و غله و گاه همه جنس ماکولات بموتی که کمیاب گردید که نانی بجانی  
 ایزان بود - بدین حال بکابل رسیدند - در آنجا که رفاهیت شد بیک  
 رویه شکم آدم و چار پا بقدر قوت رمق هم سیرونمی شد و چند روز  
 در کابل برای خرید اسب و بار بردار که اکثر پیاده و خانه  
 بدوش بودند توقف نمودن ضرور گردید - بعده که اوائل ربیع الثانی  
 از کابل کوچ نموده بغزنین رسیدند علف اصلا یافت نشد مگر برای  
 مردم خاص غله رویه رایک آثار و گاه یک و نیم آثار بتصدیع  
 تمام بهم می رسید کار بر لشکر تنگ گردید - و خبر رسید که از غزنین  
 تا قندهار بسبب تسلط قزلباش جنس خوردن انسان و چار پا  
 مطلق نایاب است - جملة الملک سعد الله خان حقیقت را بحضور  
 معروض داشت - در جواب حکم رسید که در ملک گیري رفاهیت



اختیار نمودند بسپردن اسلحه تن نداده شرط جان سپاری بظهور آوردند و بقیهٔ السیف را مقید ساخته با سردار وصال و عیال نزد شاه روانه ساخت - و شاه بسبب عسرت غله و علف و تلف شدن اسبان و بار بردار از شدت سرما اواخر صفر المظفر ده هزار سوار تفنگچی با محراب خان قلعه دار درانجا گذاشته خود روانهٔ فرّه و هرات شد - از ابتدای محاصره لغایت برخاستن شاه بعد از تسخیر قلعه بدو و نیم ماه نکشید \*

الحال چند کلمه از لشکر پادشاه زاده و وزیر اعظم بقید تحریر می آرد که چون وقت روانه شدن پادشاه زاده و سعد الله خان حکم شده بود که تا مقدور خود را نزد بقندهار رسانند و اغلب که قبل از رسیدن افواج شاه از ملاحظهٔ صدمات موکب کواکب شمار از پای حصار برخاسته بروند و اگر خدا نکرده تا رسیدن شما قلعه بتصرف قزلباش در آمده باشد باید که خود را گرم و چسپان رسانده فرصت گرم نمودن جا و فراهم آمدن ذخیره تازه نداده بمحاصره قلعه پردازند اما چون پادشاه زاده را در ملتان برای گرد آوری لشکر و سرانجام ضروری و سعد الله خان را در راه بسبب انتظار رسیدن پادشاه زاده و بارش غیرهنگام توقف چند روزه روداد در وسط صفر چون هر دو فوج نزدیک هم رسیدند نوشتهٔ خلیل بیگ که برای صفا و پاک نمودن راهها از برف و قطع اشجار رفته بود رسید مشتمل بر اینکه برف آن قدر سوراخ و درها را گرفته که اگر دیگر نبارد بعد یک ماه اقل ازین راه تردد بدشواری توان نمود - درین ضمن مکرر خبرهایی وحشت افزای محاصره قندهار و



رساندن از خبرداري و بندوبست لشکر ايران نتوانست ناچار  
حقيقت برپاچه کاغذ نوشت که از طرف قلمت گاه و دانه و  
فرسیدن رسد و شدت برف و سرما حال قزلباش بسختي ميگذرد  
در اسپان بجز پوست و استخوان و جان نماده و لشکر پادشاهي  
کوچ بکوچ متوجه قندهار است و لشکر قزلباش در فکر برخاستن  
است و آن کاغذ را بر تيري بسته در احاطه حصار قلعه انداخت  
باوجود اطلاع بر مضمون آن آن قدر مردم قلعه دل باختة هراس گشته  
بودند که هيچ فائده نداد - تا پانزده روز گفتگوي پيام صلح و عهد  
درميان بود آخر کار نهم صفر قلعه دار بر آمده در روز فرصت  
بر آوردن مال و فرزندان خواست روز سويم محراب خان قلعه دار  
شاه داخل گرديد و قلعه دار سابق که شرط عدم قبول رعايت  
خلعت وقت ملازمت و رخصت براي عيب پوشی به ديوان  
آورده بود باتفاق کاکر خان و ابو الحسن و ديگر همراهان رفته ملازمت  
شاه نمود لمحۀ نشسته بعد استفسار بعضي احوال رخصت خواسته  
روانۀ حضور شد - بعده که بملازمت پادشاه خطا بخش جرم پوش  
رسيد سر خجالت پيش افکنده قطرات اشک ريزان نميدانست  
که بچه زبان عذر سيمه روئي خود بخواهد - گویند در اندک فرصت  
باقي فلججات بست و زمين داور و غيره توابع قندهار از تردد فوج  
محراب خان بتسخير قزلباش در آمد - شش صد سوار از لشکر ايران و  
نه صد سوار محصوران مغلوب گشته شدند و بکار آمدند و قلعه داران  
که بعد گرفتن عهد امان جان مع همراهان نزد محراب خان آمدند  
و حکم يراق گرفتن آنها نمود بعضی که جوهر غيرت و شجاعت را



عبور لشکر واقع می شد هنوز پادشاه از آب نگذشته بودند که  
 گرز بردار از قندهار بطریق یلغار در کمال اضطراب بخانه جعفر خان  
 میر بخشی رسیده زبانی ظاهر نمود که بعد روانگی من خبر دست  
 یافتن قزلباش بر قندهار انتشار یافته بود و مطابق آن بلا فاصله  
 نوشتجات مصحوب قاصدان و جلو داران سریع السیر از غزنین  
 رسیدند - و جعفر خان بخدمت پادشاه آمده در خلوت حقیقت  
 بعرض رساند - اگر ذکر محاصره و نقب دواندن و تردد قزلباش و  
 سعی و جانفشانی محصوران که در ابتدا نمودن و آخر کار تاب  
 صدمات لشکر خصم نیاوردند مفصل برنگارند بطول کلام منجر  
 میگردد - مجمل بزبان قلم میدهد که یک ماه در تردد مورچال  
 پیش بردن و نقب دواندن و یورشهای با جلاوت نمودن و شب و  
 روز از اندرون قلعه تگرگ گولۀ توب و تغذگ و حقه آتشی و بان  
 شرر باریدن و از قلمه بر آمده بر مورچال ریختن گذشت چنانچه  
 قریب دو هزار آدم و چار پای بسیار از لشکر شاه کشته و تلف  
 گردید و چهار صد و پانصد نفر از محصوران نیز نقد حیات بباک فنا  
 دادند آخر از دل باختن شادی بیگ نام از یک و حوصله باختن  
 قلعه دار که انتظار کومک نکشید و صدمات جان ربا از طرف قزلباش  
 به محصوران رسیده مغلوب هراس گشته با سرداران شاه رجوع  
 نموده پای صلح بمیان آورده قلعه را داد - گویند یکی از جاسوسان  
 پخته کار آرموده از قلعه بلشکر شاه رفته بر حقیقہ سختی و کمی  
 فخریۀ غله و گاه فوج خصم و تزلزل رسیدن کومک همدستان  
 مطلع گردیده هر چند سعی نموده بازار لشکر آمدن و خود را بقلعه



سادات نبرد ازما و از بگان بادیه پدما و افغانان صف ربا و راجپوتان  
 جان فدا که جمله از سایر و توپخانه هفتاک هزار سوار بودند مرخص  
 شدند - و احکام بنام صوبه داران و فوجداران و جاگیرداران مع گرز  
 برداران برای طلب حضور صادر گردید - و پادشاه زاده را بسبب  
 احتیاط ساعت و عدم فرصت بی آنکه لازمه رخصت بمیان آید  
 پیشتر برای ملتان مرخص ساختند که خود را به ملتان رسانده  
 بگود آوری سپاه و سرانجام مهم پردازد - و خلعت و اسپ و جواهر  
 و فیل برای پادشاه زاده از عقب همراه سعدالله خان روانه فرمودند -  
 و دیگر امرا مامور گردیدند که برای نزدیک بنگش رود خود را بکابل و  
 قندهار برسانند و حکم شد که بندهای قدیم نقدی را سوای طلب  
 لغایت حال فی نفر صد روپیه مع تابیضان برسانند و جمعی که  
 نوملازم اند و سند تیار نشده و منصبداران قدیم و جدید که جاگیر  
 ندارند سه ماه نقد دهند و سزاولان برای دادنی مقرر شدند و گرز  
 برداران تعیین شدند که لشکرتا مقدور رعایت سرما و برف و باران  
 و نشیب و فراز نموده جریده از علائق غیر ضروری گشته کوچ بکوب  
 مرحله پیمایی منزل مقصود گردند - درینولا حسن بیگ نام ترکمان  
 قورچی باشی شاه ایران از قندهار جدا شده خود را بحضور پادشاه  
 رسانده بود بعطای خلعت و اسپ و خنجر طلا و چهار هزار روپیه  
 نقد و منصب هزار پانصد سوار سرافرازی یافت خواجه جان ایلچی  
 نذر محمد خان را که با نامه و بعضی تحف رسیده بود خلعت  
 و اسپ و دوازده هزار روپیه عنایت نموده مرخص فرمودند - غره  
 ربیع الاولی خود از لاهور متوجه کابل شدند - روزی که از آب بهت



لشکر کشی است بعمل نخواهد آمد - لهذا فسخ اراده کابل نموده  
 ترار بران یافت که ایام برف و شدت زمستان در لاهور بسر یزد و  
 نیز انتظار رسیدن امرای اطراف که حکم و گرز برداران برای طلب  
 آنها رفته بودند و انتظار خبر تحقیق حرکت نمودن شاه عباس  
 از پای مزار شاه خراسان می کشیدند - هنوز خبر کوچ و مقام در السنه  
 مختلف شهرت داشت و یاران فراغت طلب در تردد سرانجام  
 چهارنی مذبذب خاطر بودند و عزیزان بی بضاعت در خیمه  
 گذراندن غنیمت از تصدیع سفر ایام زمستان دانسته شکر حرج و  
 مرج و کوچ و مقام بجا می آوردند که بغتتا خبر رسیدن شاه عباس  
 بهای حصار قندهار از عرضه داشت قلعه دار انجا بعرض رسید -  
 معروض داشته بود که شاه عقل تباة بغرور افزونی سپاه سخت  
 جانی را کار فرموده بطریق یلغار با پنجاه هزار سوار قزلباش  
 بد معاش و ترکان هزبر خو و تاجیکان ستیزه جو و توپخانه جهان  
 آشوب رسیده اوائل ذی الحجه دی ماه الهی که زمین و  
 آسمان تخته تخت برف و یخ گردیده و عالمی در زیر لکاف برف  
 جان ستان پیاسبانی جان در مانده بود و از وقور باریدن برف و  
 باران جهان چون لشکر کفر و اسلام سفید و تاریک می نمودند از  
 ملاحظه رسیدن کومک و موکب همایون پروای برف و یخ بند راه  
 نموده خود را رسانده قلعه را محاصره نموده هر چند که زود تر  
 بفریاد محصوران رسند صلاح دولت است - بعد عرض پادشاه زاده  
 ظفر بیکر محمد اوزنگ زیب بهمرآه و اتالیق سعد الله خان و صد  
 و سی و چهار امیر نامدار و روشناسان شیر شکار دیگر که اکثر از



دارا شکوه که در لاهور بود حکم رفت که هرگاه شاه قلی ایلیچی ایران  
آنجا رسد نگذارند که پیش بیاید - درین ضمن بعرض رسید که علی  
مردان خان بموجب نوشته قلعه دار قندهار پنجهزار سوار و هزار  
برقنداز بسرداری کاکرخان و راجه امرسنگه و نور الحسن بخشی  
احدیان کومک روانه نموده و پنج لک روپیه خزانه همراه آنها  
بی آنکه مامور گردد روانه ساخت - سویم ذی قعدة پادشاه زاده  
محمد اورنگ زیب را با همراهان بانواع عنایات مفتخر و مرخص  
ساخته خود نیز متوجه لاهور شدند \*

خبر واقعه اعظم خان که صوبه دار جونپور بود بعرض رسید  
ملیقت خان و میر خلیل و میر اسحاق پسران او را خلعت  
ماتم و اضافه مرحمت نمودند و صوبه جونپور بمعتمد خان  
مقرر فرمودند - ابتدا بخاطر گذشته بود که پادشاه زاده محمد  
اورنگ زیب را از دار الخلافت پیشتر روانه سازند باز چنان  
مقرر گردید که تا لاهور بل تا کابل بطریق استعجال باتفاق طی  
منازل نموده ملاحظه تصدیع ایام زمستان را از میان بردارند -  
امرای آرام طلب نا آزموده کار باظهار خیرخواهی خلق الله  
بعرض رسانند که سه ماه آذرو دی و بهمن قزلباش تاب سفر و  
مهم ندارد و شهرت اراده رسیدن شاه عباس درین ایام بقندهار  
خلاف عقل است - و خبر کم یابی غله و کاه آن ضلع نیز بعرض  
رسید بخاطر پادشاه این مصلحت پسند افتاد که فی الواقع درین سه  
چهار ماه که برف و سرمای مسافرش دارد اکثر قزلباش تردد نمی  
نمایند و برای سفر و محاصره قندهار لشکر کشی که فی الحقیقت



روزینه عطا فرمودند \*

از عرضه داشت خواص خان تلعه دار قندهار و زبانی منبیهان  
بعرض رسید که شاه عباس چهارم ربیع الاولی سال بیست و یکم  
از جلوس با لشکر بسیار بعزم تسخیر قندهار از صفهان برآمده  
هفتم شعبان بمشهد مقدس رسیده یکی از اموای خود را پیشتر  
بهرأت ( 121 ) روانه نمود که آنجا رسیده ده هزار سوار بر قنداز  
که موافق معمول از تاجیکان خراسان که وقت مهم پیش قدم  
می باشند و بیعلوفه رفاقت و جانفشانی می نمایند و پنجهزار  
بیلدار و دیگر مصالح قلعه گیری موجود سازد و شنیده می شود  
که شاه اراده دارد که چون در ماه دی و بهمن فوج هندوستان  
از وفور برف و بند بودن راه بکومک قندهار نمی تواند رسید خود را  
در ایام مذکور بپای قلعه برساند - و نیز ظاهر شد که شاه قلی  
نام را که با نامه بخد مت حضرت اعلی روانه ساخته بود بقندهار  
رسیده روانه حضور گردید - حضرت جهانبانی بعد از استماع این خبر  
سعد الله خان را که صاحب السیف و القلم گفته می شد بایک  
صد و سی و پنج امیر نامی روشناس بسرداری پادشاه زاده با  
فرهنگ رستم جنگ محمد اورنگ زیب برای رخصت کومک  
قندهار مقرر نموده حکم نمود که شصت هزار سوار و ده هزار بر قنداز  
طومار فوج تیار نمایند که اکثر آن از سادات بارهه و ازبکیه و افغانان  
و راجپوتیه باشند از مردم ایران کمتر داخل فوج هندی نمایند - و بنایب

( 121 ) ن - بخراسان



نذر محمد خان روانه شوند - رای رایان که از مدت تارک علائق روزگار گشته در بنارس منزوی بود باز به جاذبه الفت آلودگی دنیا که ریشه محبت او در دل و جگر انسان جا گرفته گردیدان گیر او گشته بحضور آورد و بمنصب هزارای ذات دو مد و پنجاه سوار و خدمت دیوانی کل دکن ضمیمه فوجداری بگلانه مفتخر گردید \*

ذکر سوانح سال بیست و دویم از جلوس سنه هزار

و پنجاه و هشت هجری

جشن آغاز سال بیست و دویم جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و هشت بدستور هر سال رونق افزای شهر و عمارات تازه و فیض زیاده از اندازه صالح و طالع صغیر و کبیر گردید - پادشاه زاده محمد مراد بخش را که از تغیر شایسته خان صوبه دار دکن ساخته بودند و بعد از فراغ هر دو جشن بانواع لطف و عنایات مفتخر گردیده مرخص گشت بمنصب بیست هزارای پانزده هزار سوار سر فرازی بخشیدند - و سه نواز خان که از مالوا بطریق عاریت بدکن رفته بود اتالیق پادشاه زاده محمد مراد بخش مقرر گردیده پنجهزاری پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه و سه اسپه اصل و اضافه سرافرازی یافت - چون خبر مصالحه عبد العزیز خان بنذر محمد خان رسید بهادر خان را که مع فوج مرخص فرموده بودند موقوف نمودند و صوبه ملتان باو مرحمت نموده بدیوانیان فرمودند که چون بهادر خان مدت بیجاگیر بوده طلب مابین ایام او را عوض مطالبه محسوب نمایند شیخ فرید پسر قطب الدین که بعد از مامور شدن بکومل کابل از حکم انحراف ورزیده بود بی منصب و بی جاگیر نموده



صاحب طبعان این تاریخ پسند افتاد \* ع \*

شد شاه جهان آباد از شاه جهان آباد

الحق تا چشم گردون نظر لطف برگهواره تشینان ارض این کهنه

سرای انداخته چنان شهر و چنین عمارات عالی ندیده \* بیت \*

تعالی الله چه شهر است اینکه از شان

گذشته هر بنای او ز کیوان

ز طرحش هند زیب و فر گرفته

جوانی را جهان از سر گرفته

جهان را گر به از خود یک باشد

همین شاه جهان آباد باشد

به مصر از وسعت او تا خبر شد

ز رشک از شام غم باریک تر شد

جگر از غیرتش خون شد یمن را

عقیق او گواه است این سخن را

ز خوبی های او هر که کند یک

رود صد دجله اشک از چشم بغداد

ز خاکش مشک چین بومی کند وام

خطا باشد دران برون ز چین نام

درینولا از عرضه داشت علیمران خان بعرض رسید که عبد العزیز  
خان باز لشکر کشی بر سر نذر محمد خان نموده بلخ را محاصره  
کرده حکم شد که بهادر خان و راجه بیتهلداس و غیره بیست امیر  
خود را نزد علیمردان خان رسانند که موافق تجویز او بمردن



بیست و نهم شهر مذکور نزدیک بقلعه رسیدند چون در مدت هشت سال بخرچ مبلغ شصت لک روپیه ابتدا باهتمام غیرت خان بعده بداروغگی اله وردی خان که اتمام آن به مگرمست خان تعلق گرفت عمارت قلعه گردون اساس و مکانهای آسمان پایه اندرون محل و بیرون خاص و عام و حمام در سنه بیست جلوس که پادشاه در گابل تشریف داشتند صورت اتمام گرفته بود بیست و چهارم ربیع الاول سنه هزار و پنجاه و هشت مطابق بیستم فروردی سنه بیست و یک جلوس بعد انقضای شش ساعت زمانی که نیر اصغر پرتو افروز برج ثور بنظر سعد صاحب خانه و قران مشتری و طالع اسد بود در قلعه شرف نزول واقع شد - چهار لک روپیه نقد و لک روپیه را مریح آلات به بیگم صاحب قدسیه عنایت نمودند - بهمین دستور بهمه پوده گیان حرم و پادشاه زاده ها و امرا خلعت و نقد و جواهر عطا فرمودند - و دارا شکوه را سی هزار سی هزار سوار نمودند - سعد الله خان و غیره صد امیر دران روز باضافه و عنایات دیگر مفتخر گردیدند - و تا بیست روز دامن آرزوی امیران و فضلا و صلحا و شعرا و ارباب طرب از انواع انعام و عطای زر و گوهر مالا مال بود از حاظران و نغمه پردازان ایران و توران و کشمیر و رقصان جادوفن عالم آشوب ذکور و اناث هند طبق طبق زر و گوهر یافتند و اکثر اهل حرفت که هر یکی از گذراندن گلی از باغ صنایع خود بانعام دامن دامن زر سرخ و سفید کامیاب گردیدند - و ذخیره سالها اندوختند و خانه نمائد که در شادی بروی او مفتوح نگردید و کاشانه نبود که شمع مراد دران خانه افروخته نشد - از جمله تاریخ



روپيه نصف نقد و باقي خريد جنس از احمد آباد باب مکه متبرکه و مدینه منوره که در آنجا مضاعف ارزند مصحوب سيد احمد سعيد که سابق نذر بمکه معظمه برده بود روانه آن مکان شريف نموده فرمودند پنجاه هزار روپيه را نقد و جنس بشريف مکه دهند باقي به بيچاره و مساکين و مستحقين آنجا رسانند - و قذيل را در روضه منوره بياويند - پادشاه زاده محمد شجاع را يک قطعه لعل و غيره بقيمت يک لک روپيه عطا نموده بصوبه بنگاله مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را از کشمير طلبیده صوبه دار دکن ساختند - حسن بيگ خويش عليمردان خان را که بپايه هزار و پانصدي رسیده بود صوبه کشمير مقرر فرمودند \*

روزي فيل مستي در مقابل راجه بدن سنگه که رو بروی پادشاه ايستاده بود حمله نموده راجه را بايکي از همراهان او که بقصد خلاصي راجه خود را بمدد رسانده بود زير دندان کشيد راجه زير دندان آن بالای سپاه جمدهر کشيده بخروطوم او زد درين ضمن چرخي بان چرخي هارا آتش دادند راجه با رفيق خود از ميان هر دو دندان فيل بلا آفت برآمده مورد آفرين گردید خلعت و پنجاه هزار روپيه منجمله مطالبه ذمه واجب الاداي او انعام مرحمت نمودند - پادشاه زاده محمد اورنگ زيب که بدريای اتک رسیده بموجب حکم توقف و زبده بود حکم شد که بصوبه ملتان که در اقطاع او مرحمت نموده بودند بروند و سي لک روپيه در همان صوبه عنايت نمودند - قلعه داري اکبر آباد بباقي خان فرموده دوازدهم ربيع الاول دريا متوجه شاه جهان آباد که مسمي بدار الخلافه ساخته بودند شدند \*



بیسست و یکم داخل اکبر آباد شدند - از جمله دریافت صفای باطن پادشاه روشن دل باتفاق آنکه روزی صد فیل نرو ماده از نظر میگذشتند تقرب خان بر یک ماده فیل نظر خوااهش انداخت و آهسته بگوش علاء الملک بطریق اظهار آرزوی دل اشاره بهمان ماده فیل نموده گفت که اگر حضرت این ماده فیل را بمن عنایت فرمایند زهی مراد دل من خواهد بود - هنوز سرگوشی تمام نشده بود که پادشاه طرف تقرب خان متوجه شده فرمودند که این ماده فیل را بتو بخشیدم - بعرض رسید که ایک الماس تراشیده بوزن صد و هشتاد رتی از کان تعلقه قطب الملک برآمده - حکم شد که باو بنویسند که الماس مذکور را بقیمت در آورده دروجه پیشکش مقرری بحضور ارسال دارد - چون قبل از رسیدن حکم بعد الله قطب الملک الماس را حواله الماس تراش نموده ده رتی ازو تراشیده بود همان روز که حکم رسید آن سنگ نا تراشیده بیش بها و همان قسم از راه اطاعت امر بحضور ارسال داشت - بعد رسیدن حضور که هفتاد رتی دیگر ازو تراشیده شد صد رتی بی جرم شفاف خالی از عیب برآمد یک لک و پنجاه هزار روپیه بقیمت در آمد - و بیست هزار روپیه ریزه تراشیده او نیز بقیمت رسید - قضا را همان روز شمامه عنبر بصورت قندیل بوزن هفتصد توله بقیمت پنجاه هزار روپیه از نظر گذشت و بخاطر خیر اثر رسید که آن شمامه را در طلای مشبک گرفته بانواع جواهر و ریزه آن الماس مرصع نموده آن الماس صد رتی را بالای آن نصب نمودند که جمله دولک و پنجاه هزار روپیه قیمت آن قندیل بی عدیل گردید - بایک لک و پنجاه هزار



هزاره سر راه نمودار گشته پای زد و خورد بمیان آورد - و بهادر خان و ذوالفقار خان بجان بازی تمام بعد سعی و کوشش و کشش تمام خزانه را با جانهای خود سالم ازان درها برآورده بکابل رساندند \*

الحال بتحریر وقایع حضور می پردازد - بعده که پادشاه بقصده کرنال پنجاه کروهی دهلی رسیدند جعفر خان را با دیگر کارپردازان برای سرانجام ضروری رخصت دهلی نمودند - مکرمت خان با جمعی از بندهای پادشاهی باستقبال آمده ملازمت نمود - اوائل ذی الحجه حوالی دهلی شرف نزول واقع شد - و روز دیگر سوار شده برای ملاحظه و تجویز مکانهای قلعه نو احداث شاه جهان آباد که از سنه دوازده جلوس برای ساختن آن غیرت خان عرف گامگار را مقرر فرموده بودند و نهم محرم الحرام سنه هزار و چهل و هشت بنای عمارت ریخته شده بود و آخر اتمام آن باهتمام مکرمت خان قرار گرفت تشریف آوردند - بعد ملاحظه تاکید برای بعضی عمارت ضروری که تا رسیدن نو روز جشن سال آینده قابل فرش نمودن شود نمودند - و عاقل خان خوانی و یوسف خان را برای سرانجام و مدد اتمام عمارت گذاشته متوجه اکبر آباد شدند - از واقعه بندر سورت بعرض رسید که علی اکبر اصفهانی حاکم بندر سورت و کهنبایت را هندی در اثنای گفتگوی لایعنی بجمدهرگشت لهذا معز الملک دیوان مالوا را که سابق هم تعلقه بندر مذکور داشت از انتقال او مقرر فرمودند - از واقعه مالوا بعرض رسید که جان نثار خان تیول دار سرکار مذکور از زخم جمدهرزمیدار مقصد پیشه که او را دستگیر کرده آورده بودند وقت روبرو آوردن کشته شد \*



درین تهلکه هزاره با فوج سنگین آمده بر سر خزانه و مردم پادشاهی  
 ریخت و عجب هنگامه قتال و جدال بمیان آمد و مال و اسباب  
 و عیال و ناموس کمتر کسی ازان آفت محفوظ ماند و آشوب  
 قیامت بر پا گردید - و قریب چهار پنج هزار اسپ و آدم بسیار  
 مع چهار پای بار بار که باقی مانده بود بتاراج و غارت بردند و  
 جانور بی شمار زیر برف آمدند - و کار بجائی رسید که همه نبرد  
 آزمایان و بهادران کارزار دیده از روی سخت جانی بر سر خزانه  
 پیاده فراهم آمده جنگ رستمانه و تردد مردانه نمودند - و دست از  
 همه ما بختاج برداشته جان خود و خزانه را از چنگ آن جماعه  
 سالم بر آوردن غنیمت دانستند تا آنکه هزاره غنیمت بسیار سنگین  
 بار کرده فرار نمودند - چون خبر به بهادر خان رسید فرمود که بار بردار  
 هرکرا یابند کشیده گرفته نزد ذوالفقار خان رسانند و افغانان در  
 دادن بار بردار مضایقه نمودند و میان هم کار بجنگ منجر گردید -  
 و بهادر خان باشتقران خاصه خود و بار بردار پسران و خویشان خود  
 را به ذوالفقار خان رساند و تا رسیدن بهادر خان آدم بسیار که  
 قریب پنج شش هزار کس باشند از برف تلف شدند و باقی  
 که ماندند پدر بحال پسر نپرداخته هریکی جان خود بیرون بردن  
 غنیمت میدانست - بهادر خان که با سپاه خود را بخزانه رساند  
 چون بار بردار که از سرما و برف نیم جان و پوست و استخوان  
 بر جانوران مانده بود برای خزانه برداشتن وفا نمی نمود ناچار  
 فرمود خزانه را متفرق ساخته خریطه شمار حواله جماعتاران  
 نمودند که بر اسپان بار نموده روانه شدند - درین ضمن پانز



هزاره هزاران بر لشکر بادشاهزاده ریخته عجب نایره قتل و جدال بر  
 افراختند مال و اسباب بسیار هر چه بدست آمد تاراج نمودند و حال  
 بر تمام قوج و سرداران تنگ گردید و کار بجائی رسید که بر خزانه  
 ریختند و بهادر خان خود را رساند و مردم زیاد پادشاهی کشته و زخمی  
 گردیدند - و تا یکپاس شب صدای دار و گیر بلند بود و امید نجات  
 محال می نمود - ذوالفقار خان و نور الحسن (120) که همراه خزانه  
 بودند چپقلشهای رستمانه نمودند - و با وجود زخمی شدن هردو سردار  
 داد مردی دادند آخر بمدد اقبال پادشاهی از آنت دست برد  
 آن جماعه خزانه محفوظ ماند - بکوتل هند و کش که رسیدند از تنگی  
 راه و برف و یخ سر راهها بار بردار بسیار تلف شدند و هر جانور که  
 افتاد لکدکوب آدم و چهار پا گردید و هر سوار و پیاده که از پا در  
 آمد باز فرصت برخاستن نیافت - بهتر حال اگر چه بادشاه زاده  
 اوائل شوال بکابل رسید اما چون بهادر خان روهیله و ذوالفقار خان  
 و خواجه حسن با خزانه عقب مانده بودند بر لشکر آنها برف  
 بسیار چنان پیهم بارید که فرصت چشم بر هم زدن نمیداد چار پا  
 و آدم بی شمار تلف شدند - و بهادر خان از ذوالفقار خان  
 بی اختیار جدا افتاد و از نصف زیاد بار بردار خزانه تلف گردید -  
 ذوالفقار خان هر چه توانست خزانه بر شتران بقیه الهلاک بار  
 کرده نزد پادشاه زاده فرستاد - و چون دیگر اصلا بار بردار نمانده بود  
 با باقی خزانه مقام نمود و برف و باران شب و روز می بارید



( نذر محمد خان ) بسبب وسواسهاي بيلجا فسخ اراده حضور  
 نموده عريضه مشتمل بر عذر عارضه بدني نوشته همراه او ارسال  
 داشته بود رسیده ملازمت نمود - از آنکه خرج صوبه بلخ زياده  
 از مداخل مکرر يعرض رسیده بود و نظر بر فساد از بکن که هر سال  
 چندین هزار مسلمانان طرفين بقتل می رسیدند ترحم بحال  
 نذر محمد خان نموده بلخ ( ۱۱۹ ) را بدستور سابق بار بخشیدند -  
 و احکام مشتمل بر خواسته آمدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب  
 و دیگر قلعه داران صادر فرمودند - گویند چهار کرور روپيه بخيرچ  
 مهم بلخ و بدخشان آمده بود و آنچه مردم از هر دو طرف  
 کشته شدند و مال رعایا مع ناموس بباد فنا رفت حساب آن خدا  
 بهتر میداند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب چهار دهم شعبان  
 از بلخ کوچ فرموده وسط رمضان چون بيکي از دهنهاي دره  
 رسیده منزل نمودند شمشير خان که به کهي رفته بود هفت هشت  
 هزار سوار از بلك چهار طرف شمشير خان فرو گرفته صدای دار و گير  
 بلند ساخته شتر و گاو بسيار متصرف شدند و جمعي کشته و  
 زخمي گردیدند - بهادر خان بمدد شمشير خان رسیده از آن تهلكه  
 نجات داد - و تا رسیدن غور بند سه دفعه بآن طائفه مقابله و مقاتله  
 صعب رو داد و هر بار جمع کثير از طرفين کشته و زخمي شدند - بعد  
 رسیدن بغور بند تهانه آنجا قائم نموده ده لک روپيه خزانه که آنجا  
 موجود بود همراه گرفته روانه شدند - و روز گذشتن از دره غور از قوم



دار الخلافت کوچ فرمودند - تودرمل امین و فوجدار سهرزد را بر  
حسن خدمت پانصدی اضافه و خطاب راجه مرحمت نمودند  
که از اصل اضافه دو هزار و دو هزار سوار باشد - نجابت خان که در  
رسیدن حضور بموجب حکم درنگ نموده بود بعد رسیدن حضور  
مامور گردید که ملازمت ننموده بکابل برود - بعد عبور از آب اٹک  
پادشاه زاده دارا شکوه از لاهور آمده ملازمت نمود - یک قطعه  
الماس بوزن صد رتبی قیمت لک روپیہ مع خلعت و اسپان عنایت  
فرمودند - عبد الرحمان و دیگر فرزندان نذر محمد خان همراه پادشاه  
زاده ملازمت نموده مورد عنایات گردیدند - نوزدهم شوال بلاهور رسیده  
زیاده از دوسه مقام ننموده متوجه دار الخلافت شدند - چون بسهرزد  
رسیدند از واقعه دکن بعرض رسید که اسلام خان صوبه دار دکن  
و دیعت حیات نمود - بسادات خان برادر او که قلعه دار دولت آباد  
بود محمد اشرف که نیابت برهانپور داشت و محمد غیاث (118)  
و دیگر فرزندان موافق رتبه و پایه اضافها مرحمت فرمودند و اموال نقد  
و جنس بوارثان معاف نمودند - ویشه نواز خان صوبه دار مالوا حکم  
رفت که تا رسیدن صوبه دار خود را بدولت آباد رسانده از بندوبست  
آنجا خبردار باشد - از عریضه نذر محمد خان بعرض رسید که قبل از  
رسیدن حضور قلعه میمنه بار عطا شود - فرمودند که بعد حصول  
شرف ملازمت رعایت خاطر خواه به از درخواست او نموده  
خواهد شد - درین اوان محمد قاسم نبیره نذر محمد خان که



صوبه کابل - شانزده کرور دام  
 صوبه کشمیر پانزده کرور دام  
 صوبه تَهته - هشت کرور دام  
 صوبه بلخ - هشت کرور دام  
 صوبه قندهار - شش کرور دام  
 صوبه بدخشان - چار کرور دام  
 ولایت بکلانه دو کرور دام

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و هفت هجری

در آغاز سال بیست و یکم غره جمادی الاخری بدستور هر  
 سال بزم جلوس منعقد گردید و عالمی از امرا و اعلی و ادنی ذکور  
 و اناث بفیض رسید - از شنیدن اخبار بی اعتدالی از بکان که باراده  
 فاسد در طرفی از اطراف بلخ و دیگر بلاد آن ضلع چون موز و ملخ  
 فراهم آمده در خرابی ملک و رعایا میکوشند پنجم شهر مذکور  
 پادشاه زاده محمد مراد بخش را بطریق کومکي برای تنذیه آن قوم  
 مرخص فرموده از عطای خلعت و دیگر عنایات مقتضی ساختند -  
 درین ضمن بعضی رسید که افواج از بکیه از راه خطا و اراده باطل  
 باز آمدند و نذر محمد خان عازم حضور گشته - چنانچه عروضا او  
 مشتمل بر التماس عفو تقصیرات و طلب استمالت نامه رسید -  
 یازدهم شهر مذکور پادشاه زاده محمد مراد بخش را از رفتن بلخ  
 موقوف فرموده حکم مراجعت صادر نموده بصوبه کشمیر مرخص  
 ساختند - و خود از کابل اوائل رجب سمت پنجاب باراده



۶۸۱	.. .. .	احوال قلعه شاهجهان اباد
۶۸۴	.. .. .	لشکر کشی شاه عباس بذات خود بر قندهار
۷۳۲	.. .. .	ضوابط بندوبست اراضی دهکن
۷۵۰	.. .. .	احوال محمد امین متصدی بند سورت و بیاسا رسیدن او
۷۵۴	.. .. .	ذکر بذای مسجد جامع شاهجهان اباد
۷۶۰	.. .. .	ذکر خاتمه و قلع سلطنت شاهجهان بادشا

---

تمام شد



۵۴۸	.. .. .	احوال میان میر
۵۴۹	.. .. .	احوال ملا شاه بدخشی
ایضا	.. .. .	احوال خواجه خواند
۵۵۰	.. .. .	احوال شیخ ناصر
۵۵۱	.. .. .	احوال ملا میر
ایضا	.. .. .	احوال شیخ عبد الحق دهلوی
۵۵۲	.. .. .	آمدن علی مردان خان بهند
۵۵۶	.. .. .	حقیقت ملک آشام
۵۶۷	.. .. .	آمدن علی مردان خان بحضور شاه جهان
۵۷۰	.. .. .	بر اردن نهر لاهور بتجویز علی مردان خان
۵۷۲	.. .. .	ذکر حادثه سوختن خانه پادشاه زاده محمد شجاع
۵۷۵	.. .. .	بیدان چنگ شاه ایران با سلطان روم
۵۸۴	.. .. .	ذکر وفات یمین الدوله
۵۸۹	.. .. .	ذکر مهم قندهار دیگر بار
		تذقیح این امر که در هندوستان هیچ میدی صحیح النسب
۵۹۲	.. .. .	سلطان شده یا نه
۵۹۸	.. .. .	ذکر سوختن پادشاه بیگم
۶۰۵	.. .. .	احوال جواهر خانه شاهی
۶۱۸	.. .. .	وفات نورجهان بیگم
۱۱۹	.. .. .	ذکر مهم بلخ و بدخشان
۶۳۴	.. .. .	احوال نذر محمد خان والی توران
۶۷۱	.. .. .	تفصیل جمع داسی صوبجات هندوستان



۱۴۳۵	.. ..	ذکر تیره بختی باقی ایام خان جهان لودی
۱۴۴۴	.. ..	ذکر قحط سال دکهین که بسال غم موسوم گردید
۱۴۵۴	.. ..	ذکر تنبیه ابدام نام کافر بد فرجام
ایضا	.. ..	ذکر تسخیر قلعه ستونده
۱۴۵۹	.. ..	ذکر واقعه ممتاز محل بیگم
۱۴۶۲	.. ..	ذکر تعیین افواج برای خرابی ملک بیجاپور و فتوح قلعبجات
۱۴۶۸	.. ..	فتح بندر هوگلی و جنگ با فرنگیان
۱۴۷۵	.. ..	تسخیر قلعه کالدا
۱۴۷۳	.. ..	جنگ نمودن بادشاهزاده محمد اورنگ زیب با فیل
		بغاوت کردن فتح خان پسر عنبر حبشی و فوج کشی نمودن
۱۴۷۵	.. ..	او بر دولت اباد دکن
۱۴۸۴	.. ..	جنگ نمودن مراری پندت نوکر عادل خان باخان رمان
۵۰۵	.. ..	ذکر خرابی نجابت خان در قبول مهم سری نگر
۵۰۶	.. ..	ذکر مهم چهار سنگه بندیله
۵۲۳	.. ..	ذکر سلوک قطب الملک
۵۴۱	.. ..	ذکر کتخدائی شاهزاده اورنگ زیب با دختر شهناز خان
۵۴۴	.. ..	ذکر تنبیه پرتاب سنگه زمیدار شرقی
۵۴۶	.. ..	احوال ولایت بکلانه
ایضا	.. ..	احوال ولایت تبت
۵۴۷	.. ..	احوال سید محمد رضی
۵۴۸	.. ..	احوال سید جلال
ایضا	.. ..	احوال سید محمد



۳۲۷	یورش شاه ایران بر قندهار .. .. .
۳۲۸	مناقشه نور جهان بیگم با شاهجهان و برپا شدن فساد عظیم .. .. .
۳۳۵	بغاوت شاهجهان و فوج کشی او بر جهانگیر بادشاه .. .. .
۳۴۴	احوال قلعه رهناس بنگاله .. .. .
۳۴۷	سوانحیات دکن .. .. .
۳۵۰	احوال سلطان پرویز که بتعاقب شاهجهان رفته .. .. .
۳۵۸	قید کردن سہابت خان جهانگیر بادشا را .. .. .
۳۷۷	ذکر تدابیر نورجهان بیگم در استخلاص جهانگیر بادشاه .. .. .
۳۸۲	رحلت نمودن سلطان پرویز .. .. .
۳۸۳	بقیہ احوال مهم دکن . .. .. .
۳۸۷	خبر غرق شدن مکرم خان حاکم بنگاله .. .. .
ایضا	ذکر وفات محمد جهانگیر بادشاه .. .. .
۳۹۰	بر تخت نشستن شهریار در غیبت شاهجهان بخت بیدار .. .. .
۳۹۵	ذکر سلطنت ابو المظفر شہاب الدین شہان جهان بادشاه .. .. .
۴۰۳	تفصیل حاصل ایران و توران و هندوستان .. .. .
۴۰۶	ذکر فراری شدن و بغی ورزیدن نرسنگه دیو بندیله .. .. .
۴۱۰	فتح و مسمار نمودن قلعه بامیان که بدست ازبکان رفته بود .. .. .
۴۱۱	بغاوت کردن خان جهان لودی .. .. .
۴۲۲	ذکر تنجیہ افغانان کہ رویہ ملحدان اختیار کرده بودند .. .. .
۴۲۴	بقیہ احوال خانجهان لودی .. .. .
	ذکر بغاوت افغانان خلیلی و مہمندی و داوڑئی و لودی .. .. .
۴۲۸	و رھیلہ و عیرہ .. .. .



۲۷۲	.. .. .	ایجاد عطر جهانگیری
۲۷۳	.. .. .	ذکر رسیدن سر عثمان خان از بنگاله
۲۸۰	.. .. .	ذکر اجازت نواختن نقاره با اعتماد الدوله
۲۸۱	.. .. .	ذکر تولد دارا شکوه پسر شاهجهان
۲۸۲	.. .. .	ذکر فتح یافتن شهنواز خان بر عذیر
۲۸۶	.. .. .	ذکر تولد محمد شجاع پسر شاهزاده شاهجهان
		عزل عبد الله خان صوبه دار احمد آباد بجرم اهانت
۲۸۶	.. .. .	اخبار نوبس
	ایضا	وبا و طاعون عظیم
۲۸۸		غذایت شدن خطاب شاه بشاهزاده خرم یعنی شاهجهان
۲۸۹	.. .. .	شکار شدن شیر از دست نورجهان و رانی کلان
۲۹۸	.. .. .	وفات شهنواز خان
	ایضا	حکم تعمیر مساجد و سرای پخته و چاه و غیره در هر منزل
۳۰۱	.. .. .	نزول بادشاه مع نورجهان بیگم بخیمه معتمد خان
	ایضا	بغاوت راجه کشتوار و چکان کشمیر و بیان احوال کشمیریان
۳۰۴	.. .. .	باز بغاوت کردن عذیر حبشی
۳۰۸	.. .. .	نقلی عجیب منقول از جهانگیر نامه
۳۱۲	.. .. .	نقل بازیگوان بنگاله
۳۱۳	.. .. .	نقل عشق فقیری بر وزن هندوئی
۳۱۴	.. .. .	خبر یورش دکنیان بر مالوا و تنبیه ایشان
		خبر مروض اعتماد الدوله پدر نورجهان بیگم و رفتن بادشاه
۳۲۵	.. .. .	بعیادت او و وفات اعتماد الدوله



۴۴۲	.. .. .	ذکر میر فتح الله شیرازی
ایضا	.. .. .	ذکر ملا عراقی مشهدی
ایضا	.. .. .	ذکر قاسم کاهی
ایضا	.. .. .	ذکر سید محمد جامه بان
ایضا	.. .. .	ذکر میر حیدر معنائی
۲۴۳	.. .. .	ذکر متروکات محمد اکبر بادشاه وقت وفات
۲۴۴	.. .. .	ذکر سلطنت ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر بادشاه
۲۴۵	.. .. .	ذکر ولادت محمد جهانگیر پادشاه
۲۴۷	.. .. .	ذکر کتب که در احوال جهانگیر پادشاه تالیف شده
۲۴۹	.. .. .	ذکر بغارت خسرو
۲۵۳	.. .. .	ذکر گرفتار شدن خسرو و سیاست رسیدن همهرهان وی
۲۵۴	.. .. .	بیان رسم دادن خطاب
		تاخست آوردن حسن خان شاملو حاکم هرات بر قندهار و
۲۵۵	.. .. .	برخواستن رفتن او از حکم شاه عباس
۲۵۶	.. .. .	ذکر استعمال لفظ صوبه دار برای عمال
ایضا	.. .. .	قصه خان اعظم میرزا عزیز کوکه
۲۵۸	.. .. .	تدبیر بیرون کردن خسرو از قید
۲۵۹	.. .. .	ذکر گتخدائی جهانگیر بادشاه با دختر قاسم خان عرب
۲۶۰		حکم عفايت نمودن نقاره تامنصب سه هزار و پانصدی
۲۶۳	.. .. .	احوال نور جهان بیگم
۲۶۸	.. .. .	سکه زدن بنام نور جهان بیگم
۲۷۲		ذکر تمنغای جهانگیری که به اراکین سلطنت داده شد



۱۹۹	.. .. .	بغاوت یادگار میرزا در کشمیر
۱۹۹	.. .. .	خبر کشته شدن مظفر خان والی گجرات
۱۹۷	.. .. .	فتح آریسه و دیگر بعضی نواح بنگاله
ایضا	.. .. .	نقل قول عبدالقادر بدوانی در حق محمد اکبر بادشاه
۲۰۴	.. .. .	رهیدن میرزا رستم مقوی بخند مت اکبر بادشاه
ایضا	.. .. .	رفتن خانخانان و شاهزاده دانیال برای تسخیر دکن
		مراجعت خانخانان از دکن و مقرر شدن یوسف خان
۲۱۲	.. .. .	مشهدی و ابوالفضل دران مهم
۲۱۳	.. .. .	باز رفتن خانخانان برای نظم دکن و فتح قلعه احمد نگر
۲۱۹	.. .. .	ذکر بغاوت نمودن شهزاده سلیم یعنی جهانگیر بن اکبر بادشاه
۲۲۳	.. .. .	ذکر کشته شدن ابوالفضل
۲۲۸	.. .. .	ذکر وفات مادر اکبر بادشاه
۲۳۲	.. .. .	ذکر وفات شاهزاده دانیال
ایضا	.. .. .	ذکر وفات محمد اکبر بادشاه
۲۳۷	.. .. .	ذکر تاریخ نظامی و تاریخ فرشته
ایضا	.. .. .	فهرست منصبداران عهد اکبری
۲۳۹	.. .. .	ذکر شیخ سلیم سیکری
ایضا	.. .. .	ذکر شیخ عبدالحق دهلوی
۲۴۰	.. .. .	ذکر خواجه باقی بالله
ایضا	.. .. .	ذکر ملا عبدالله سلطان پوری
۲۴۱	.. .. .	ذکر عرفی شیرازی
ایضا	.. .. .	ذکر شیخ مبارک ناگوری







- ۴۹ .. .. حمله پنجم و مصاف کردن با ابراهیم لودی  
 ۵۲ .. .. ذکر فتح دهلی و کشته شدن ابراهیم شاه  
 ۵۴ .. .. جنگ کردن بابر شاه با رانای سانکا و راجه چتور  
 ۶۴ .. .. ذکر آمدن خواند میر صاحب حبیب السیر در هند  
 ۶۵ .. .. ذکر وفات بابر بادشاه  
 ۶۶ .. .. ذکر سلطنت محمد همایون بادشاه از اول جلوس تارفتن ایران  
 ۶۷ .. .. نزد شاه طهماسب صفوی از تسلط شیرخان افغان و  
 ۷۰ .. .. مراجعت نمودن بحصول مقصود  
 ۷۲ .. .. کیفیت محاربه همایون شاه با سلطان بهادر گجراتی  
 ۸۰ .. .. فوج کشی همایون شاه بر بدگله  
 ۸۷ .. .. ذکر سلطنت فرید خان سورکه آخر مخاطب بشیر شاه شد  
 ۱۰۰ .. .. جنگ کردن شیر شاه با راجه مالدیو راجه مازوار  
 ۱۰۱ .. .. لشکر کشی شیر شاه بر قلعه چتور و وفات شیر شاه  
 ۱۰۳ .. .. ذکر سلطنت اسلام شاه عرف سلیم شاه  
 ۱۰۷ .. .. ذکر سلطنت مبارز خان عادل شاه عرف عدلی  
 ۱۱۳ .. .. ذکر سلطنت سکندر شاه سور  
 ۱۱۴ .. .. ذکر متوجه شدن محمد همایون بادشاه بعد از هزیمت یافتن  
 ۱۱۵ .. .. از افغانان از نفاق انگریزی برادران و رفتن طرف ایران  
 ۱۱۶ .. .. نزد زبده دودمان مصطفوی شاه طهماسب صفوی  
 ۱۱۷ .. .. ذکر مراجعت همان بادشاه طرف هندوستان و گرفتن ان از  
 ۱۲۲ .. .. سمت افغانان  
 ۱۲۷ .. .. ذکر سلطنت محمد اکبر بادشاه



# فهرست خصه اول کتاب منتخب اللباب

۱	.. .. .	حمد و نعت
ایضا	.. .. .	دیدیچه
۲	.. .. .	مقدمه در ذکر نسب سلاطین تیموریه
۴	.. .. .	ذکر معمل خان
۷	.. .. .	ذکر ملکه النقا و شیوع آفتاب پرستی در ترکان
۹	.. .. .	ذکر چینگیز خان
۱۳	.. .. .	ذکر امیر تیمور صاحب قران
۱۴	.. .. .	ذکر اولاد تیمور
۲۱	.. .. .	ذکر سلطنت فردوس مکانی محمد بابر پادشاه
۳۵	.. .. .	ذکر وفات مهرنگار خانم مادر محمد بابر پادشاه
۳۷	.. .. .	ذکر تولد شاهزاده همایون
۴۵	.. .. .	ذکر لشکر کشی بابر پادشاه بر هندوستان
۴۶	.. .. .	حملة اول و دوم و سوم بر هند
۴۷	.. .. .	حملة چهارم بر هند



*[Faint, mostly illegible handwritten text in Devanagari script, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]*



حصه اول

# منتخب اللباب

تصنيف

محمد هاشم خان المخاطب به خاني خان نظام الملکي

در

احوال سلاطين تیموريه که در هندوستان

سلطنت کردند



باعتناء

اشیاءک موسیعی بنگاله

بتصحیح

مولوی کبیرالدین احمد و مولوی غلام قادر

در

کالج پریس

بکارپردازی منشی کرامت حسین طبع شد



کلکتہ سنہ ۱۸۶۹ ع







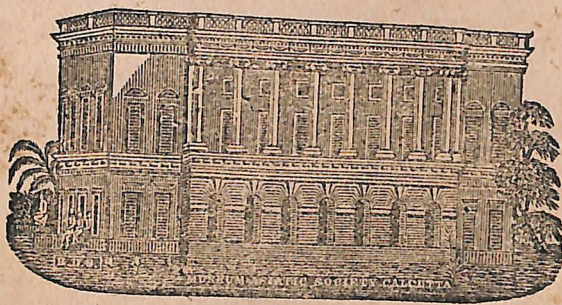




BIBLIOTHECA INDICA ;  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 160.



THE  
MUNTAKHAB AL-LUBĀB  
OF  
KHĀFĪ KHĀN.

EDITED BY  
MAULAVĪ KABĪR AL-DĪN AHMAD.

PART I.  
FASCICULUS VII.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.  
CALCUTTA :

1869.







دویستی منصبدار تانه هزاره جاگیردار هشت هزار منصبدار از سائر  
جاگیرداران و نقدی بودند سوای آن نقدی توپخانه واحدی هفت  
هزار سوار که جمله پانزده هزار باشد و یک و هشتاد و پنج هزار  
تایین که تمام بدولت سوار میرسید - آنچه از روی دفتر ثبت گردیده  
جمع دایمی بیست و یک صوبه هندوستان لغایت سنه بیست  
جلوس صاحبقران که باز کم و زیاد شده باشد بدین تفصیل \*

صوبه دارا الملک دهلی - یک ارب دام

صوبه دار الخلافه اکبرآباد - نوک کروڑ دام

صوبه دار السلطنت لاهور - نوک کروڑ دام

صوبه اجمیر - ششت کروڑ دام

صوبه دولت آباد - پنجاه و پنج کروڑ دام

صوبه برار - پنجاه و پنج کروڑ دام

صوبه احمد آباد - پنجاه و سه کروڑ دام

صوبه بدگلا - پنجاه کروڑ دام

صوبه اله آباد - چهل کروڑ دام

صوبه بهار - چهل کروڑ دام

صوبه مالوا - چهل کروڑ دام

صوبه خاندیس - چهل کروڑ دام

صوبه ارده - سی کروڑ دام

صوبه تلنگانه - سی کروڑ دام

صوبه ملتان - بیست و هشت کروڑ دام

صوبه اویسه - بیست کروڑ دام



ناچار عبدالعزیز خان از حوالی بلخ برخاسته بعضی جاها را تاراج و تاخت کنان منزل اول روز از ملاحظه شبخون فوج هندوستان بیست کره طی نموده از آب آمون گذشت \*

اگرچه در شاه جهان نامه بتعین تعداد افواج از بکیه و المانیان نوکر و غیر نوکر که از اطراف بامید تاراج و غارت نمودن لشکر هندوستان زیاده از شمار فراهم آمده تا روزی که پای مصالحه در میان آمد در افزایش بودند و لشکر پادشاهی واقعی نپرداخته اما در واقعات بابری درج است که در محاربه که میان عبد الله خان والی توران و شاه طهماس رو داده بود سپاه توران از یک لک و پنجاه هزار سوار کم نبود و فوج قولباش بچهل هزار سوار نمیرسید و مردم کهن سال کار زار دیده که در هر دو فوج بودند می گفتند که لشکر همراه عبدالعزیز خان زیاده از آن فوج بنظر می آمد - بهر حال آنچه تحقیق شده بزبان خامه میدهد که از یک لک بیست هزار سوار کم نبودند و فوج پادشاهی آنچه همراه محمد مراد بخش تعین شده بودند پنجاه هزار سوار بودند و همراه محمد اورنگ زیب هر چند که زیاده از پنجاه هزار سوار مقرر شده بودند اما بسبب زود رسیدن پادشاه زاده و دیر رسیدن بعضی را جہوتان جمعیت همراه پادشاه زاده بمی و پنجاه هزار سوار موجودی نمیرسید \*

چون در خاتمه جلد ثانی تاریخ شاه جهان نامه که مراد از آخر سال بیستم از جلوس باشد در ذکر کمیت منصبداران جا گیردار و نقدی و تبیین و جمع دامی صریحات بزبان خامه داده به تبعیت آن کلمه چند از آن بر صفحه بیان می آید لغایت سال حال از



است و نسبت به پدر رعیت پرور و آباد کار واقع شده و من هم او را فرزند خوانده بخطاب قلیچ خان مخاطب ساخته ام امید وارم که این ولایت بدو مرحمت شود و پای نزع و خونریزی مسلمانان از میان برطرف گردد - پادشاه زاده در جواب گفت که بدون حکم پادشاه من جواب این نمیتوانم داد - بار دیگر که سواد بلخ نزدیک رسیده بود عبدالعزیز خان پیغام داد اگر پادشاه زاده اینجا فرود آمده بیاسایند می خواهم که بیگ او غلی خان و یلنگ توش را بخدمت پادشاه زاده برای بعضی پیغام بفرستم پادشاه زاده جواب داد که شهر نزدیک رسیده در اینجا که نزول واقع شود هر کرا دانید بفرستید - ازین آمد و رفت پیغام آوازه مصالحه نمودن در لشکر انتشار یافت - و لشکر هیچکدام جمادی الاولی در ظاهر سواد بلخ نزول فرموده سه مقام نمودند - و از لشکر عبدالعزیزخان ازبکيه والمانیان اسپان و مادیان برای فروختن در اردوی پادشاهی می آوردند پادشاه زاده آنها را خالی از ماده غدر نمیدانست لهذا کوتوال اردو را فرمودند که ازبکيه را از آمدن در اردو و خرید و فروخت مانع آیند تا بر اسرار لشکر اطلاع نیابند - و قرار بران یافت که شاه زاده محمد سلطان را با بعضی امرا و مردم زخمی در بلخ گذاشته جریده گشته بالشکر عدو مال بگوشمال ازبکان بدسگال پردازند - از شهرت این خبر المانیان و اکثر ازبکيه که مواجب و وجه قوت حلال و کسب مال آنجماعه یغمان نمودن ست و درین حنگ هیچ چیز از وجه تاراج عائد آنها نگردید بلکه اکثر اسباب و مال اندوخته سابق بباد فنا و تاراج دادند از عبد العزيز خان جدا و متفرق گشتند و فوج فوج رو باند جان و بخارا آوردند -



طعام بالاي فيلان پخته بمردم خاص و بهرکه می رسيد فرا خور  
قسمت می رساندند و ناني بيک روپيه و دو روپيه و آب بشرح  
ايضا بفروخت ميرسيد و بکسي نمی رسيد در هيچ تاريخ و  
داستان محاربات پادشاهان سلف چنين کار زاری که باين  
امتداد کشد و دران اغراق و مبالغه سخن را دخل نباشد به نظر  
نيامده و آنچه شرط سرداري و برد باري و کار فرمائي و خود  
بنفس نفيس متوجه رزم گشتن از پادشاه زاده و اميرالامرا  
علي مردان خان برفاقت بعضي اميران جان نثار بظهور  
آمده عقل در احاطه غور آن متروک است و به ثبوت پیوسته  
که از یک لک و بيست هزار سوار از بک و المانيان کم نبودند و  
سرداران از بکيه بشجاعت و جلالت و حوصله نباختن در غلبه خصم  
که از پادشاه زاده ملاحظه نمودند انصاف داده میگفتند که اگر با اين  
لشکر ما چنين سردار رفاقت نمايد تا روم و شام بدستور امير تيمور از سرنو  
به تسخير ميتوان آورد - القصه اگرچه عبدالعزيز خان و سرداران ديگر  
عاجز آمده دست از جنگ کشيده بودند اما اطراف فوج  
هنگوستان را داشتند و فی الحقيقت اسپان و سواران هر دو طرف  
فوج را طاقت حرکت نمانده بود - و چون درين مابين شهرت يافت  
که پادشاه اراده بخشيدن تقصير و ملک و مال به نذر محمد خان  
دارند عبدالعزيز خان يکي از نوکران عمده را نزد پادشاه زاده فرستاده  
پيغام داد که شنیده مي شود که مرکوز خاطر پادشاه حق شناس  
عدالت اساس آنست که ولايت بلخ را باز به نذر محمد خان تسليم  
نمايند درين صورت سبكان قاي خان که پسر رشيد نذر محمد خان

آن روز غلبه از بکيه بجائي رسيد که سه چهار هزار سوار جلو ريز داخل  
 اردو شده چون سيل دمان خود را بکار خانجيات رسانده چندين  
 قطار شتر پر از بار سرکار پادشاهي و بعضی امرا و صرافه بازار پيش  
 انداخته روانه شدند و زن و فرزند بسيار مردم لشکر بدست آوردند -  
 امير الامرا خبر يافته از عقب شتافته بذات خود آن روز تردد جانبازي  
 که انتهای شرط جلادت و تهوريست بکار برده بعد کشته شدن جمع  
 کثير از طرفين چند قطار شتر کارخانجيات پادشاهي و اکثر امرا را  
 برگرداند اما نقصان و خرابي بسيار بمردم بازار و سپاه رسيد \*

ديگر از جمله منصوبه سازي پادشاه زاده که در وقت غلبه  
 جنگ بکار برده شمه می نگار که روزی در عين گرمي کارزار و  
 هنگامه داروگير خبر رسيد که شادمان بيگ و محمد طاهر خراساني  
 که آخر صف شکن خان شده بود از تعلقه تهنه خود بکومک می  
 آمدند قريب دو هزار سوار از بکيه سر راه آنها در مکان قاب گرفته  
 محاصره نموده کار بر آنها تنگ آورده اند و سواي دو صد بند و قچي  
 و کماندار که استقامت ورزيده مانده اند ديگر اميد مدد و کومک  
 نمانده و اغلب که آنها کشته شوند پادشاه زاده از شنيدن اين خبر  
 جمعي از فوج خاصه خود و امير الامرا که بصد دو صد سوار  
 نمي رسيدند با علامات و نشان سواي خاصه بمدد آن جان باختگان  
 روانه ساخت از يکان از ديدن و شنيدن آوازه رسيدن سواي خاصه  
 پادشاه زاده رو بگريز آوردند و شادمان بيگ و محمد طاهر نرد  
 پادشاه زاده جان و سلامت رسيدند - کوتاهي سخن آنکه تا هفده  
 هيچده روز آدم و اسب از نبرد نياسود و حکم شده بود که نان و



علامت سرفوجی با خود نگاه ندارند - بعد رسیدن عبد العزیز خان  
تعداد لشکر از بکیه از اندازه شمار و قیاس گذشت و چون مور و ملخ  
در دشت و صحرا پراکنده گردید و جنگ و محاربات که در هر منزل و  
هر روز رو میداد اگر بتحریر آن قلم را رنجه دارد باعث ملال مستمعان  
و مطالعه کنندگان خواهد گردید - حاصل کلام هر روز جمعی از هر دو  
فریق کشته و زخمی میگردیدند و هرگاه بر فوج پادشاهی از بکان  
زور می آوردند پادشاه زاده بفریاد و کومک میرسید - روزی  
عبد العزیز خان هفت فوج با سرداران کارزار دیده مقرر کرده از  
هر طرف بر افواج پادشاهی هجوم آوردند از آن جمله یادگار بیگ  
که میر توزک و میر شمشیر قدیم الخدمت نذر محمد خان بود از  
شجاعان یکه بهادر گفته می شد با دوسه هزار سوار یکه تاز اسب  
تاخته شمشیر آخته برابر امیر الامرا رسید و هیچ نمانده بود که  
باعث قطع شجر حیات آن سپه سالار گردد امیر الامرا برابر او شمشیر  
از نیام بر آورده حمله آور گردید و بمدد طالع دود مان تیموری حریف  
را زخمی و دستگیر ساخت - بعده که نزد پادشاه زاده حاضر آوردند  
پادشاه زاده بر امیر الامرا آفرین گفته در بغل گرفته یادگار بیگ را  
بشفاعت امیر الامرا تسلیم عفو تقصیرات فرموده امیدوار عنایات و  
بندگی پادشاهی ساخت - روز دیگر از بکیه بهیئت مجموعی سوار  
شدند - و محاربه جهان آشوب و کارزار عظیم بمیان آمد و دودریای  
خون بهم پیوستند \*

چو شد رو برو هر دو قلب سپاه \* کشیدند شمشیر در رزم گاه  
دو لشکر در آمیخت با تیغ و تیر \* بگردون در آمد مدای نفیر

تقویت دل بهادران نبرد جو و مبارزان پلنگ خو گردید و در طرفه  
 العین جمع کثیر از بکیه را طعمه گولۀ تفنگ و تیغ و سنان ساختند  
 و تفرقه تمام در جمعیت آنها راه یافت - و دران وقت پادشاه زاده  
 از راه منصوبه بازی جمعی از سرداران راچپوتیه را بر سر بنگاه از بکیه  
 تعیین و روانه نمود - چون آن جماعه بران اطلاع یافتند تزلزل تمام در  
 تفرقه خاطر آنها افزود و کارزاری که بهئیت مجموعی می نمودند  
 بجنگ بگریز مبدل گردید و برخی بنگاهبانی بنگاه از عرصه  
 کارزار رو تافتند و افواج پادشاهی بتعاقب تاختند و هزیمت عظیم  
 بر فوج از بکیه روداد و اسباب و خیمه بسیار بدست سپاه  
 هندوستان افتاد و چند هزار نفر از رعایا و مردم لشکر که بدست  
 و اسیری آنها در آمده بودند خلاص گردیدند - روز دیگر خبر رسید که  
 قبل از هزیمت یافتن ازبکان عبد العزیز خان فوج گران بسرداری  
 سبحان قلی برای تاخت بلخ تعیین نموده بود قتل محمد و دیگر  
 سرداران هزیمت خورده خود را بآنها رسانده اراده تاخت بلخ دارند -  
 پادشاه زاده از استماع این خبر متوجه بلخ گردید و مابین راه دو سه  
 جا بآن گروه مقابله و نبرد واقع شد و جدگ و رستخیز عظیم روداد  
 و هرگاه کار و عرصه کارزار بر فوج پادشاهی تنگ میگردد پادشاه  
 زاده و امیرالامرا خود را بکوملک میرسانند - و مکور کار بجائی رسید  
 که پادشاه زاده و علیمردان خان بذات خود بکارزار پرداختند و بسعی  
 بسیار لشکر و اردو از شر هجوم آن گروه شوم محفوظ ماند - درینولا خبر رسید  
 که عبد العزیز خان خود با باقی فوج رسید. بلشکر خود پیوست و قرار  
 داده که در لشکر او نقاره نوازند و خود در قول نباشد و نشان و



پراچپوتان شجاعت نشان سپرده بر بنگاه و مقابله مخالفان روانه شدند - نزدیک بنگاه نرسیده که فوج فوج از بکبه بآراستگی تمام اسپ تازان در برابر فوج پادشاه زاده جلوه کفایت رسیده بشوخی پیش آمدند و بضرب گوله و بان و تیر و شمشیر بهادران جانباز جان بباد فدا داده باز حمله می آوردند و آدم بسیار از مردم پادشاهی نیز از صدمات تیرباران آنها بکار آمدند - درین ضمن لشکر از بکبه سه فوج شده دو فوج مقابل سرداران یمین و یسار پادشاه زاده آمده صدای دار و گیر بلند ساخته طرف خود مشغول نمودند - و فوج سنگین سوم غافل بر سر هراول تاخت و آن هر دو فوج نیز با هم اتفاق کرده ده دوازده هزار کمان دار یکبار بخانهای کمان در آمده آن واحد امان نداده تیر باران عجب نمودند و جمع کثیر را کشته و زخمی ساختند داروغه توپخانه و دیگر بهادران شیر شکار به پیکار آن جماعت خونخوار در آویخته داد تهوری داده سینهها را سپر بلا و هدف تیر آنها ساخته بمحلهای پیاپی آن جماعت را از مقابل برداشتند - درین آوان بیگ اوغلی سردار دیگر با فوج تازه رسیده آن گروه هزیمت یافته را نیز برگردانده و از سرنو بازار کارزار گرم ساختند و فوجی بر سر راه هراول گذاشته باقی فوج رو بروی امیر الامرا رسیده چند هزار تیر یکبار از خانه کمان ببارش آوردند امیر الامرا با همراهان مقابل هجوم و تیر باران آن قوم شوم بمدد ذو الفقار حیدر کرار ثبات قدم ورزیده کوشش و کشش بسیار نمود اما نزدیک بود که ازان فیستلن بلا چشم زخم بفوج امیر الامرا رسد - درین حالت پادشاه زاده نامدار با فیلان شیر شکار و فوج عدو مال بمدد رسیده باعث

بلند گردید

بیت \*

شد آن لحظه هول قیامت عیان \* بگردون برآمد نفیر و فغان  
 سپاهی چو دریای جوشان بجنگ \* همه تیز کرده به بیدار چنگ  
 همه جنگ را تنگ بسته میان \* بگردون بر آورده گرز گران  
 بادشاه زاده که همیشه در معرکه رزم آئین سر رشته بزم را از دست  
 نداده هروقت رای سلیم را کار میفرمود فرمود که دو فیل مست  
 کوه شکوه شیر صولت را پیش قدم فوج ساخته بهمقدمی بهادران  
 صف شکن بران گروه روانند و از اطراف مبارزان یک تاز تاخته از  
 بلند ساختن شلک توپخانه غلغلۀ عظیم و شورش سراپا بیم در دل  
 و جان از بگن عاقبت وخیم اندازند و بعد کشته شدن و زخمی  
 گردیدن بسیاری از بگن رو بفرار آوردند درین ضمن نوکران عمده سعید  
 خان فرصت یافته خود را رسانده سعید خان را با هردو پسر از  
 میدان کار زار برداشتند خانزاد خان که هنوز رمقی درو باقی بود  
 بشاره و لکنت زبان از احوال پدر استفسار نموده بتفاوت یک پهر  
 و نود سفر آخوت گردید - حاصل کلام از اول روز تا شام بهادران  
 با نام و ننگ دران جنگ داد جلالت دادند و بسعی پادشاه زاده  
 فتح نصیب آخر روز آن جماعه رو بفرار آوردند اما بسبب آنکه مابین  
 هردو فوج چندان مسافتی نبود از ملاحظه باز گشت و شبخون  
 آوردن بسیاری از سرداران بالای فیل و اسپان طلایه کنان شب را  
 بصبح رساندند و رز دیگر امیرالامرا معروض داشت که صلاح دولت  
 درین است که خصم را فرصت نداده بر دنگه آن جماعه تاخته  
 گوشمال واقعی داده آید و از سرنو ترتیب فوج نموده بهیر خود را



لطف الله خان و خانه زاد خان هر دو پسر خود را بکومک تعیین نمود هر دو مبارز پیشه داد شجاعت داده بعد بکار آمدن بعضی از جان بازان زخمهای تیر برداشته از پدر کومک طلبیدند - سعید خان چون شیر غران نعره زنان خود را رسانده با کمال ضعف و فاقه چند از یک اجل رسیده را که بران جوانان زخم رسیده هجوم آورده بودند بذات خود بشمشیر جان ستان از پای در آورد و رستخیز عظیم و زد خورد عجیب بمیان آمد - درین حال پای اسپ سواری سعید خان بر مغاک فرو رفت و زخمی بسعید خان رسید که از زمین بر زمین میل نمود و باوجود که دو سه زخم دیگر بآن بهادر دل شیر نبود رسید باز برخاسته سه چهار حریف مقابل را از پا در آورد و در همان آن که لطف الله خان متوجه مدد پدر گردید از رسیدن تیرهایی جان ستان که پیاپی بسرو سینه او میرسید از پشت اسپ بزمین نا رسیده بعالم دیگر واصل گردید خانزاد خان نیز بعد تردد نمایان بزخمهایی بیکران از اسپ افتاد بعده که خبر تسلط ازبکیه پادشاه زاده تهمتن نزا رسید \*

تهمتن بشورید زمین آگهی \* بچندان دیهیم شاهنشاهی بتعجیل تمام رخ فیل سواری خود را بآن طرف گردانده با سوار و پیادگان توپخانه جهان آشوب و فوج جلوئی خاص بقصد تاختن اسپ خواری بران ازبکان جفا پیشه و برهمزدن بساط هجوم آن مدبران بمدد خان مغلوب متوجه گردید و غلغلۀ کوس و کرنا بر چرخ برین پیچید - فوج ازبکیه بشوخی تمام جلو ریز بمقابله پادشاه زاده عدو سال رسید و نعره صف ربائی مبارزان جانباز از هر طرف

و روز دیگر وقت سوار شدن که بهادر خان و امیر الامرا براه افتاده بودند از هر طرف فوج ازبکیه و المانیان نمودار گشته یکبارگی خود را تا اردو رسانده شوخی از حد گذرانده از اطراف هجوم آوردند بهادران رزم جو و دیگر مبارزان از هر طرف خبردار گردیده گرم پیکار گشتند و امیر الامرا و بهادر خان را در راه آن گروه اتفاق نبود عظیم افتاد و خیر ببادشاه نرسید راجه ستر سال و اله وردی خان بمرد مامور گردیدند و ازبکیه اطراف سعید خان را که بسبب عارضه بدنی درخیمه خون بود فرو گرفتند و سعید خان با ضعف بدن بمقابله و مقاتله آنها پرداخت و هر طرف آتش قتال و شعله جدال زبانه برکشید و بزبان توپ و تفنگ و غریب بآن آتش فشان خبر مرگ بگوش هوش باختگان میر رسید و هر بار که از زمین و یسار سه چهار هزار سوار ازبکیه و المانیان خونخوار چون سیل دمان رسیده حمله می آوردند بعد از آن که جمعی طعمه تیر پران و تفنگ سوزان میگردیدند رو بفرار آورده باز بشوخی نمودار می شدند و بچستی و چالاکي باعث هلاک بعضی بندهای پادشاهی میگردیدند بهادر خان از بکن مقابل خود را از پیش رو برداشت و بهادران فوج امیر الامرا قبل از رسیدن کومک چپقلشهای مردانه بکار بردند و بسیاری از بکن بی باک را مقتول و زخمی ساختند و هزیمت داده تا دیرگ سرداران رساندند و چند اسب با اسب خاصه قتل محمد بدست آورده برگشتند چون سعید خان بعلت ضعف بدن خود بر اسب سوار نتوانست شد بخشی او با چهار صد پانصد سوار مقابل آن جماعه شده بعد از کشته شدن جمعی از همراهان مغلوب گشته با حاطه آنها در آمد سعید خان



پادشاهی فوج گران شایسته با مصالح کارزار بسرداری بیگ اوغلی خان که از سرداران نامی توران بود برای مقابله پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بطریق هراول ساخته روانه ساخت و تاکید برای گذشتن از آب آمون نمود و خود نیز به تهیه برآمدن بالشکرگران پرداخت بهادرخان برین خبر اطلاع یافته رام سنگه را در بلخ گذاشته خود با فوج شایسته بقصد استقبال و سر راه غنیم گرفتن که هر کدام اول اتفاق افتد برآمد و کنار پل نذر محمد خان بی آنکه با ازبکيه ملاقات رود دهن ملازمت پادشاه زاده نمود و غره جمادی الاولی پادشاه زاده ببلخ رسیده اندرون و بیرون قلعه را که به پنج کوه دورگ قلعه به پیمودن در آمد ملاحظه نموده بیرون شهر فرود آمدند - درین اوان خبر رسیدن دو فوج گران عبد العزیز خان بسرداری قتل محمد و بیگ اوغلی خان بسرحد بلخ انتشار یافت پادشاه زاده بعد از بندوبست ضروری که اکثر شرفا و اعیان بلخ که بخاندان عبد العزیز خان رشته قرابت داشتند و اولاد خواجه پارسا و دیگر نجبارا که بودند بانواع لطف و انعام نواخته بعضی را که گمان نفاق بآنها بود بحسن تدبیر با خود گرفته مدهو سنگه و راورتن را با شمشیر خان برای حراست قلعه بلخ گذاشته تذخواه سه ماهه مردم را تقسیم نموده در سه روز از همه کاروبار فراغ حاصل کرده باهتمام فوج بندی پرداخته بهادر خان را مع همراهان هراول و امیر الامرا را برنغار و سعید خان را جرنغار نموده کوچ فرمودند و برای احتیاط راهها و بستان پل بر سر معبرها مردم کار دیده تعیین ساختند بعده که بموضع تیمور آباک رسیدند از شنیدن آوازه غنیم که بمسافت قریب فرود آمده بودند لشکر به ترتیب فرود آمد



مالی بلخ باو وا گذاشته بودند بعرض رسید بسیار افسوس نمودند و بر جوانی و کاردانی او تاسف زیاده بر زبان آوردند و خلیل الله خان برادر امالت خان از شنیدن حادثه جانکه برادر عنان طاقت از دست داده التماس استعفای منصب و ترک علائق دنیوی بدین آورد هر چند در تسلی او کوشیدند فائده نه بخشید و منزوی گردید این معنی نیز بر ملال خاطر پادشاه حق شناس و بادشاه زاده والانزاد افزود و دیگر و اماندگان او را بانواع عنایات معزز ساختند \* سلخ ربیع الاول حضرت اعلی داخل دار الملک کابل گردیدند درین سال سعد الله خان و اسلام خان صوبه دار دکن بانتهایی ترقی دولت رسیده هریک بهایه هفت هزاره هفت هزار سوار که براریدی دوازده هزار سوار باشد رسیدند و مورد دیگر عنایات گردیدند - ذوالقدر خان را که دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار بود پانصدی پانصد سوار اضافه داده پانزده لک روپیه خزانه همراه او روانه بلخ ساختند - پادشاه زاده محمد شجاع از بنگالا رسیده ملازمت نمود پادشاه زاده محمد مراد بخش که با وجود بحالی منصب لغایت حال از مجرا ممدوع بود بموجب حکم باستقبال برادر رفته همراه محمد شجاع تسلیمات عفو تقصیرات نمود - از واقعه دارالسلطنه بعرض رسید که سید جلال بخاری صدرالصدور بروضة جنان شتافت - راجه جیسنگه را اضافه هزاره سوار و خلعت و چمدن عطا نموده بیست لک روپیه بجهت متعینه بلخ همراه داده جمعی از راجپوتان با نام و نشان باو تعیین نموده روانه ساختند - چون عبد العزیز خان از شنیدن ورود موکب افواج



باشد و آن روز هر جا که نشان از بکیه پیدا می شد نشانه گلوله تفنگ و تیر می گردید و مقابل قائم نتوانستند شد روز دیگر که از تنگای نره گذشتند جوق جوق از یک از هر طرف نمودار شده آغاز شوخی نمودند و جمعی از مردم پیش و اطراف لشکر را زخمی ساختند و تمام منزل جنگ کذا می رفتند از هر طرف که بر آنها حمله می آوردند فرار نموده باز از طرف دیگر نمودار می شدند وقت رسیدن بمنزل و فرود آمدن نیز دست و پای بسیار زده آخر روز مفقود الاثر شدند وقت شب بامیرالامرا خبر رسید که قتل محمد با ده هزار سوار از یک فوج مقابل لشکر پادشاهی خواهد شد و دو فوج پنج پنج هزار سوار از یک هر دو طرف او دارند امیرالامرا از شنیدن این خبر با سرداران مصلحت نموده جمعی از بهادران رزم طلب را با سرداران کارزار دیده و فیلان هوش ربا و کوس و کزنای خروش افزا همراه داده چهار پنج فوج مقابل آنها مقرر و تعیین نمودند و فوجها هر طرف گروه گروه با دبدبه و شکوه بخانهایی کمان در آمده شمشیر کشان جوشان و خروشان از یک جویان و نعره زنان اسبها بجولان در آوردند و هر طرف که اثر سیاهی آن گروه ظاهر میگردد هدف تیر و سنان مبارزان معرکه رزم و جلالت میگشتند و هودم جوق جوق فوج پادشاهی با تیغهای آخته اسب تاخته بمدد همدیگر میرسیدند و از یک بيشمار قتل و اسیر گردید آخر رو بهزیمت آوردند و چند گروه فوج پادشاهی تعاقب نمود و تردد سرداران دران روز نزد پادشاه زاده بسیار مستحسن افتاد و آفرین نمودند •

چون خبر واقعه اصالت خان که اختیار مقدمات ملکی و

دوازده هزار سوار المانیان بسرداری محمد بیگ قلماق بقتل محمد در خورده ظاهر ساختند که عبد العزیز خان فوج عظیم برای طلب شما که هر جا یابند و بهر صورت که داند بخوشی و ناخوشی شمارا نزد او به بردن تعیین نموده و ما هم بهمین خدمت ماموریم رفیق او گشته باعزاز و احترام تمام نزد عبد العزیز خان تحفه بردند و عبد العزیز خان استقبال نموده بکمال برادر نوازی سلوک مرعی داشته گرد غربت از روی او رفت - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بعد رسیدن پیشاور موافق حکم سه ماهه بهمه بندهای پادشاهی نقدی و جاگیر دار بدستور سابق رسانده از آنجا کوچ نموده اوائل اردی بهشت داخل کابل شده سه روز آنجا توقف نموده مردم آنجا را نیز از رساندن مساعدت فارغ ساخته باخود گرفت و باتفاق امیر الامرا پیشتر مرحله پیمای گردید بعده که داخل دره شدند خلیل بیگ از کمر خود را رسانده حقیقت را ظاهر ساخته باز برای تحقیق و پاک نمودن راه مرخص گردید باوجود پانصد سوار با او بیش نبودند و فوج ازبکیه که در اطراف غارها هزارها در کمین انتظار شکار بودند ناگهان برو تاختند و او مردانه وار بآنها مقابله نمود عجیب زد و خورد بمیان آمد و جمعی از هر دو طرف گشته شدند و باوجود غالب آمدن ازبکیه آن قدر استقامت ورزید که بعد رسیدن خبر پیدایش هزاره فوج کومک باورسید و ازبکان قرار نمودند روز دویم مابین راه خبر رسید که ازبکیه و المانیان بسیار دوسه فوج نموده در اطراف کمین گلهی قلب دارند پادشاهزاده بامیر الامرا پیغام نموده که باهتمام فوج هر اول پرداخته از دست بردن متسکنان خبردار



نمایند و تسخیر بلخ با آسانی میسر آید - نذر محمد خان ابتداء گوش  
 باین مصلحت خام نداد آخر کار قرار بران یافت که قتل محمد  
 پسر خود را با فوج و جمیع مرداران هم مصلحت بطریق یلغار باران  
 تسخیر بلخ روانه سازد - اگر قتل محمد بمدد و کمک هوا خواهان  
 اندرون و بیرون مستظهر گشته نذر محمد خان را بطلبد خود را  
 برساند و قتل محمد را با مردم کار طلب روانه ساخت بعد  
 روانه شدن باز رایها برگشت و همدان گفتند در بنوقت  
 پسر خود را با جمعیت بنامید از بکان مذاق پیشه از خود جدا  
 ساختن از آئین خود درست اغلب که قتل محمد را همان  
 همراهان از راه پیش برده وسیله پیش آمد ترقی خود دانسته او را  
 بخوشی و ناخوشی تحفه راه آورد نزد عبد العزیز خان ببرند یا نزد  
 پادشاه محمد اوزنگ زیب رجوع آرند - نذر محمد خان نیز از این کلمات  
 هوش افزا نظر بر مآل کار نموده خواست پسر خود را برگرداند و  
 خواجه عابد نام را که همدم و همراز پدر و پسر بود برای برگرداندن  
 قتل محمد روانه نمود بعده که خواجه عابد بقتل محمد رسید و  
 همراهان او برین معنی اطلاع یافتند گفتند که چون دولت از  
 نذر محمد خان رو تافته از برگشتگی طالع هر دم وسواس و هراس  
 تازه در دل او راه می یابد و هر لحظه فکر و اندیشه باطل در خاطر  
 میگذرد صلاح دولت درین است که خود را نزد برادر کلان رسانده  
 شریک دولت و گنج بی رنج او باشند قتل محمد این  
 مصلحت را بگوش بند نبوش شنیده همراهان را در مراجعت  
 و رفعت مختار ساخت اکثر رفاقت نمودند درین ضمن قریب

بشما خطوط غدر آمیز مشتمل بر طلبیدن شما و اطاعت خود  
 نوشته اند و دیگر ندانست افعال گذشته و الحاح قبول التماس  
 حال بسیار نموده اند زنهار حرف و نوشته آنها را مقرون بصدق ندانسته  
 فهمیده قدم پیشتر باید گذاشت و فکر استیصال آن طائفه بدسکال  
 واقعی باید نمود که آنها در تمهید و تدبیر دستگیر و هلاک ساختن  
 شما از شما ساعیتزد - خان هم تصدیق قول او نموده قرار یافت  
 که از الوس قلماق جمعیت طلبیده خود را بقلعه میمنه رسانده  
 اول بتسخیر آن پردازند پس اول پسر خود را با فوج فرستاده دو ماه  
 محاصره نمودند کاری نکشود و باز خود را رسانده کدو جهد تمام بکار  
 برده یکماه دیگر صرف اوقات نمود - باوجود رساندن چهار نقب زیر  
 حصار که سه نقب را محصوران پی برده فتیله باروت را دزدیدند  
 و یک نقب را آتش دادند و بیست و پنج درعه دیوار پرید - چون  
 در همان اوان فوج پادشاهی تعیین نموده بهادر خان بمرد قلعه دار  
 رسید شادمان بیگ قلعه دار نیز با مردم دیگر از قلعه برآمده وقت  
 پیورش برانها تاخت و حملهای نمایان آوردند کاری نتوانستند ساخت  
 بلکه نذر محمد خان باجمعی زخمی گردید - درین ضمن خبر  
 رسیدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب با مواکب کواکب شمار انتشار  
 یافت و نذر محمد خان برگشته طالع دل و حوصله باخته بناکامی  
 از پای قلعه برخاست - و متصل خبر شنید که بهادر خان باستقبال  
 پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از بلخ برآمده و مزاج گویان  
 مصلحت دادند که اگر درین وقت خود را بطریق یلغار بیای تخت  
 بلخ برسانند اغلب که مردم اندرون شهر و هواخواهان اطراف معاونت



تومان زیاده قیمت داشت تواضع نمود و سارو خان (۱۱۵) را با جمعیت شایسته همراه مقرر کرده حکم بنام حاکم خراسان برای مدد و کومک مقرری آن سرزمین نوشته داده مرخص ساخت - نذر محمد خان بسارو خان گفت که بسبب عارضه بدنی مزاج من سرمای این ملک را بر نمیدارد بنابراین برآه سازندران که گرم سیراست خودم خواهم رفت - شما قتل محمد پسر مرا با خود گرفته با سبب زیادتی بمشهد رفته انتظار مرا بکشید که باهم آنجا ملاقات خواهم نمود - قاسم نبیره خود را همراه گرفته جریده برآه استر آبک از بسطام سر بر آورده بمشهد رسیده بسارو خان که قبل از و رسیده بود در خورده گفت من برآه مرو میروم بسبب کمی آب عبور ما و شما با لشکران را راه خالی از تصدیع نخواهد بود - شما لشکر خود را باقی (۱۱۶) خراسان فراهم آورده انتظار نوشته من کشیده هر جا بنویسم خود را برسانید - و بعد توقف پنجروز در مشهد باتفاق پسر و نبیره برآمده چون بمرو رسید از راه بدخلقی و سودا مزاجی با علی قلی خان حاکم مرو صحبت مراقبت نموده او را از خود آزاده ساخت و بمرو داخل نشده بالا بالا روانه گردیده چهار فرسخی مرو فرود آمد - و چندی مقام نمودن ضرور گردید - درین ضمن کفش قلیخان (۱۱۷) که از امرای نامی و هواخواه او گفته میشد با صد دود سوار رسیده گفت که رؤس ازبک

( ۱۱۵ ) ن - سازو خان \*

( ۱۱۶ ) در بادشاهنامه هراة نوشته \*

( ۱۱۷ ) در بادشاهنامه کفش قلماق نوشته \*

علی بیگ مهماندار را طلبیده پیغام شکوه آمیز بمیان آورده گفت من برای خوردن طعام و سیر چراغان نمودن نیامده ام چشم اعانت و مدد تنبیه پسر غدار و از بکان ناهنجار و بر آوردن فوج هذوستان داشتم حالا که شاه بحال من ذمی پردازد اراده بیت الله دارم و میخواهم که شاه مرا ماذون سازد که مشقت استخوان خود را بآن مکان متبرک برسانم شاه در جواب گفت که هنوز از شما گرد راه تکان نیافته و انحراف مزاج راه یافته چند روز در سیر باغات و تفرج عمارات و کشتکار طبع را بحال آرزد و باهم صحبت بداریم بعده موافق ادعای خاطر شما بعمل خواهد آمد نذر محمد خان در جواب گفت که زیاده برین صبر نمیتوانم نمود و چاره کار بجز اختیار نمودن سفر حجاز ندارم - پادشاه خلیفه سلطان را برای تسلی و دلداري خان سماجت نشان فرستاد و نذر محمد خان همان جوابهای درشت داد - و بار دیگر خلیفه سلطان فهماند که شما را رضامندی شاه ضرور است در صورت اراده سفر بیت الله نیز برخصت شاه روانه شوید خان در جواب بید ماغانه گفت که من در بند رضای کسی نیستم فردا روانه می شوم - و روز دیگر که زیاده از دو هفته از رسیدن نذر محمد خان نگذشته بود از شهر برآمده در باغی که وقت آمدن نذر محمد خان و شاه هم نمک گشته بودند فرو آمد - دویم آن روز شاه خلیفه سلطان را بادگیر ارکان سلطنت خود نزد خان سودائی مزاج فرستاده دلداري نمود و روز دیگر خود تشریف آورده آنچه شرط دلداري و سلوک بود بجا آورده دوازده هزار تومان که چهار لک روپیه باشد نقد و قدری جنس موارید و زربفت و غیره که از هزار



روز دیگر باز شاه بدیدنش وقت و بعد استفسار احوال و اظهار تفقد  
 بدولتخانه خود مراجعت نمود روز سویم نذر محمد خان بدیدن شاه  
 آمد و سه ساعت نجومی نشسته طعام خورده مراجعت نمود - بعده  
 شاه نذر محمد خان را مدعو ساخته طلبیده بعده که استفسار احوال  
 بمیان آورد نذر محمد خان از بیونائی و شرارت نوکران و از بکن نمک  
 بحرام و شکوه پسر بدانجام و سرگذشت خود ظاهر ساخت و خواهش  
 کمک بمیان آورد - شاه در جواب بتسلی پیش آمد - درین ضمن خلیفه  
 سلطان گفت هرگاه از بکیه با پسر شش اتفاق و با شما اتفاق ورزیده  
 ملک بشورش آورده باشد و ملک از دست رفته باشد کمک  
 بردن چه سود خواهد بخشید - نذر محمد خان جواب داد که از شما  
 کمک و نصرت از باری تعالی مطلوب است بعده شاه چراغان  
 نموده نذر محمد خان را باز بضيافت طلبید - نذر محمد خان بادل  
 گرفته رفته چون خار خار جواب خلیفه سلطان بجای پیکان تیر در  
 دل او جا گرفته بود بخاطر آشفته و لب شکوه آلود سیر چراغان  
 نموده بخانه خود رفته بتمارض یا عارضه واقعی خانه نشین شد - بعده  
 که شاه بعیادت او رفت بیدماغانه و بی ادبانه با شاه سلوک نمود  
 و وقت آمدن و برآمدن شرط استقبال و مشایعتی که باید بظهور  
 نیامد شاه رنجیده خاطر برآمده با همراهان گفت چه کنم مهمان  
 ناخوانده هدیه خداست والا این مرد سودائی مزاج چنان سلوک  
 موعی میدارد که پنداری من بدر خانه او باحتیاج رفته ام - باوجود  
 از وضع نا محمود او که روز بروز بر خاطر شاه نگرانی می نمود در توجه  
 و رویه مهمانداری شاه تصور راه نیافت تا آنکه نذر محمد خان محمد

یازده روز مقام نموده چون دید که موافق چشمداشت از طرف شاه  
ایران طریقه استقبال و مهمان پرستی که با برادر کلان او نموده بودند  
در باره او بظهور نیامد خواست برگردد - مرتضی قلی خان ناظم مشهد  
اطلاع یافته جمعی از قزلباش را فرستاده درخانه او کشک نشاند لهذا  
خجیل زده و ناچار گشته راه صفهان اختیار نموده چون به بسطام  
تعلقه عراق رسید شاه عباس محمد علی بیگ را که سابق بسفارت  
هندوستان آمده بود بمهمان داری او مع نقد و جنس روانه نمود -  
بعد رسیدن محمد علی بیگ از راه کاشان نزدیک اصفهان رسید شاه  
خلیفه سلطان را که از پادشاه زادهای مازندران و وزیر و داماد  
شاه می شد باستقبال فرستاد و فرمود که موافق رویه مهمان نوازی  
یلک کروه پاندا از اول پارچه رنگین و چینت بعده قطنی و دارائی  
و نیلک و مشجر و زربفت فرش نمودند - اگر چه در هندوستان ضابطه  
است پارچههای پای انداز را بطریق قنات بهم درخته از نظر گذرانده  
بتوشک خانه حواله می نمایند اما در این پای انداز را بطریق واقعی  
نموده بشاطر باشی و عمله و فعله سواری انعام میفرمایند - نذر محمد خان  
فرمود که در سرکار او ضبط نمودند بعده که نزدیک دروازه شهر رسید  
شاه خود استقبال نموده باعزازي که مخصوص خاندان آن دوستان  
و برگزیده سلسله صفویه است و با مهمان موافق و مخالف طریقه  
مسافر پرستی بجا می آرند در خورده بباغ متصل شهر که برای او  
قرار نموده بودند برده فرود آوردند و بعد فراغ خوردن ماحضر باز  
همراه او سوار شده چون داخل شهر شدند شاه بخانه خود رفت و  
نذر محمد خان را مکانی که برای او مقور کرده شده بود فرود آوردند



حاصل سخن تا دو هفته سپاه اندرون و بیرون فرصت دم آب آشامیدند داشتند و هر روز جمعی از هر دو طرف کشته می شدند تا آنکه سرداران آن جماعه از راه حیل و غدر از ملاحظه رسیدن فوج دیگر بمدن بلاب و مداحی پیش آمده پیغام صلح بمیان آوردند - درین ضمن باران بشدت باریدن گرفت و تردد توپ و تفنگ در میان نماند و آنها خیره شده به پیکار زور آوردند و آبی که بشهر می آمد بریدند و کار بر محصوران بسیار تنگ گردید - اما بهادان رزم آزموده کارزار دیده دل از دست نداده دست از کارزار و تردد باز نداشتند - تا آنکه از اطراف کومک بادشاهی رسید و مفسدان بد مآل او بفرار آوردند •

دیگر از جمله سوانحی که در غور بر شاه بیگ خان دوباره رو داده و بتحریک خواجه کلان و قاضی تیمور که از اعیان غور بودند و با مخالفان باقامه و پیغام همدستان شده فوج بر سر شاه بیگ خان طلبیدند و بخینه آنها بر روی کار افتاد و آخر همه آنها بمکافات رویکار خود رسیدند - و دیگر مکروهات که بفوجها و نندهای پادشاهی رسیده اگر بذكر آن پردازد از سر رشته سخن دور می افتد لهذا بتحریر بانی احوال نذر محمد خان عنان خامه را معطوف میسازد •

چون نذر محمد خان همراه قتلقت پسر و چندی از ازبکان و غلامان رو بایران آورد قاسم پسر خسرو نبیره نذر محمد خان با چند امیر مثل یادگار قلبي و عاشور قلبي و غیره دوازده نفر سردار و سه صد سوار در راه بدو پیوستند بهمراهی آنها به بلده حاکم نشین مرور رسیده هفته آنجا توقف ورزیده از آنجا خود را بمشهد مقدس رسانده

مبارزان شیر شکار مقابل کارزار خصم بدکردار پا قائم نموده پروانه وار خود را بران گروه نابکار زدند و شرط جانبازی بر روی کار آوردند و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی شدند - آخر کار المانیان را نور فرار گشتند - بعده که چادر سیاه حجاب شب از میان برداشته گردید از جمله کشتگان آن قوم ظاهر شد که نظر بیگ از سرگروهان معتبر آن گروه که در خدمت پادشاه زاده آمده در جرگه بندهای پادشاهی داخل شده بود باز وقت قابو بقوم خود پیوسته باصل کار خود می پرداخت در آن میان کشته گردید و سر او را بریده آورده بدروازه بلخ آویختند - همچنان در حوالی بدخشان جمعی از المانیان خود را رسانده مواشی و چارپای بسیار رعایا و سپاه از چراگاه گرفته راهی گشته بودند خنجر خان حارس بدخشان خود را رسانده بعد داروگیر مردانه و تردد رستمانه بران گروه غالب آمده بسیاری را بقتل رسانده مواشی را برگرداند • دیگر از سوانح قابل تحریر جنگ قلیچ خان قلعه دار بدخشان است که با دوازده هزار سوار المانیان و داده و چند روز نافر کارزار اشتعال داشت و کار بجائی رسید که نزدیک بود که قلعه بدخشان بقصر آنها در آید ابو الحسن و راجه راجوپ از قندز بمدد رسیده با همراهان قلیچ خان داد جانبازی دادند و جمع کثیر همراه محمد مراد داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و بعضی راجپوتیه بکار آمدند - و اسپان قلیچ خان که برای خرید بیرون قلعه بسته بودند و فرصت اندرون بردن نیافتند بدست تاراجیان افتاد و ایام محاصره بامتداد کشید - تفصیل آن خالی از طول کلام ملالت اثر نیست



اهلیه رفاقت نتوانست نمود در لاهور گذاشتند - بعرض رسید که حکیم  
تقرب خان نو سال از مرحله عمر طی نموده جان بجان آفرین  
سپرد - حکیم داور را خطاب تقرب خان عنایت فرمودند - سعید خان  
ظفر جنگ را بعزایات مفتخر ساخته مع پسران و توابعان نزد شاهزاده  
محمد اورنگ زیب بتاکید رخصت فرمودند - از سوانح تازه بلخ  
فساد المانیان معروض گردید که چند هزار نفر بر سر اوگر سین  
کهچو اوه تهنه دار نواح آن ضلع آخر شب رسیدند اوگر سین بتهدیه  
سامان جنگ کمر بسته آدم جلد پیش ناظم بلخ روانه نمود و تا رسیدن  
کومک بمقابله و مقابله آن جماعه پرداخت و تاسه روز کارزار صعب  
روی داد و جمعی از راجپوتان و یندهای بادشاهی بکار آمدند و از  
آنها نیز مردم بسیار کشته گردیدند درین ضمن فوج فرستاده بهادر  
خان بکومک رسید و المانیان رو بفرار گذاشته خود را بنواح بلخ  
برسانده تا خبردار شدن و فوج تعیین نمودن بهادر خان اسپ و شتر  
و گوسفند بسیار فراهم آورده روانه شدند - بعد تفارت چهار و نیم پهر  
فوج تعیین کرده بهادر خان بسرداری نیک نام خان که با دوهزار  
سوار تعاقب نموده بود رسید بعد بمقابله جمعی ازان گروه طعمه  
تیغ و تیروسنان گشته باقی رو بفرار آوردند - نیک نام خان که  
غنائم بسیار از آنها بدست آورده بود بسبب مانده شدن اسپان و  
چار پایان که از غارت بدست آمده بود و حادث شدن تاریکی  
شب بعد هزیمت دادن آن جماعه دران مکان فرود آمد - المانیان  
اطلاع یافته چون زحل رجعت نموده و با سخت بزرگشته خود  
یک و نیم پهر شب گذشته بود که بر سر نیک نام خان رسیدند -

و بال است و همیشه شیوه این طائفه ضلالت پیشه خونریزی و فتنه  
انگیزی و راه یی داد سپردن و اندوخته هر که بدست آید بطریق  
سفاکی و بیباکی بدستور قطاع الطريق بدست آوردن و وجه  
معاش مخصوص ازان کسب حلال بهمرساندن است - و برای یغمای  
یابویی نیم مرده چندین بهادر خون آشام برهمدیگر سبقت نموده  
بر قتل یکدیگر مبادرت نمودن سرمایه اعتبار و فخر خود میدانند در  
جنگ صف باندک غلبه پشت بحریف داده کار بتییر باز گشت  
زدن رسانده رو بگریز آوردن از جمله صفات شجاعت می شمارند و  
در سفرها که بقصد غارت مسافت بعیده را در یک دو روز طی می  
نمایند محتاج خیمه و دیگر مائحتاج سفر نیستند زیر چادر کهنه  
چندین نفر اعیان شان گذر فراغت می توانند نمود - بهترین غذای شان  
خون اسب و قمیز ترش و تلقان جو است اگر پارچه گوشت بو  
گرفته یا چار پای نیم مرده بدست آید بدان تنعم می نمایند و اسپان  
آنها مثل خود شان سخت جانند که گاه گاه بخوردن گاه و جو  
که بغذیمت یابند قناعت نموده چهل و پنجاه کروه می دوند و از آب  
آمو که دریای خون خوار آدم ریاست بسرعت هرچه تمام تر گذشتن  
کار باز پیچ سر سری دانند - بسیار شده که روز ده بار ازان آب عبور  
نموده تاخت آورده اند - باقی اوصاف شان در شاه جهان نامه مفصل  
درج است - حاصل کلام پادشاه او آخر مفر المظفر بهمعذانی ظفر و  
و نصرت دفعه سیوم از دار السلطنت متوجه دارالملک کابل شدند -  
سید منصور پسر سید خان جهان را قلعه دار دار السلطنت ساختند و  
پسران و وابستگان نذر محمد خان را با دارا شکوه که بسبب عارضه



اضافه دادند - سعد الله خان دو لک روپيه را جواهر و لک روپيه را ديگر اجناس گذراند از جمله آن جواهر لک روپيه قبول افتاد - ميرزا محمد مشهدي را منصب هزار پانصدي چهار صد سوار عنایت فرمودند •

سحر باتي که میان منصوبان پادشاهي و ازبکيه گذشته چون شرح آن طول دارد مجملې بتحریر آن مي پردازد - مکرر حقيقت فساد عبد العزيز خان پسر نذر محمد خان بعرض رسيد که براي تسخير بلخ از سور و ملخ زياد لشکر فراهم آورده و ازبکيه و المانيان که سيوم و چهارم حصه آن علوفه دار باقي لوت ( ۱۱۴ ) خونخوار مردم آزار از اطراف جمع نموده قابو طلب است و المانيان دد سیرت بر سر قلعه داران تازه به تسخير درآمده وقت بيوقت تاخته و غافل رخته جمع کثير را بقتل آورده نزديک بود که قلعه را باز بتصرف در آرند - سعادت خان خبر يافته بگوشمال آن جماعه بدسکال خود را رسانده و ديگر آنچه از تعدي و ضرر جاني و مالي آن گروه شقاوت پزيره بحال رعایا بل بامرای آن ضلع رسیده از ملاحظه اطناب سخن بتحریر آن نمي پردازد - اما کلمه چند از حسب و نسب و افعال و اطوار آن قوم بدسکال مي نگارد - گویند المانيان فرقه اذ از قزاقان از بکيه که خوراک و پوشاک و زیست و کردار آن طائفه ناهنجار باطوار آدم نمیداند جمعي اند از شناس صورتان حق فاشناس که دائم کار آن جماعه دد نژاد بدنهاد اندوختن مال و زر و

( ۱۱۴ ) ن - و المانيان علوفه دار و لوت مار خونخوار الخ

خسرو عنایت فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را که از منصب  
 هزاره هزاری ده هزار سوار معزول فرموده بودند بکمی هفت  
 هزار سوار بحال نمودند - شکر النساء بیگم عمه حضرت از اکبرآباد برای  
 تهنیت فتح بلخ رسیده لعل قیمت چهل هزار روپیه گذرانده یک روپیه باو  
 انعام نمودند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از احمدآباد رسیده ملازمت  
 خود و بعطای ولایت بلخ و بدخشان از اصل و اضافه بمنصب وازده  
 هزار و ده هزار سوار که هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد  
 و خلعت و دو تسبیح مروارید و لعل و زمره و شمشیر خاصه و دو  
 اسپ از طویل خاص بازمین طلا و مینا مع دو یست اسپ از  
 طویل دویم و دو فیل با ساز نقره و پنج لک روپیه نقد مفتخر ساخته -  
 وسط محرم مرخص نموده فرمودند که به پیشاور رفته ایام نوروز  
 بگذارند و در ماه اردی بهشت از آنجا روانه بلخ گردند - بعرض رسید  
 که راجه رای سنگه و غیره جمعی بیحکم از بلخ برخاسته آمده اند  
 حکم شد که بگذارند که از آب اتک فرود آیند - و پادشاه زاده باخو  
 ببرک - سید منصور ولد سید خان جهان را که مغضوب و محبوس بود  
 بالتماس پادشاه زاده محمد اورنگ زیب خلاص نموده فرمودند  
 که پادشاه زاده در سرکار خود نگهدارد - مبلغ پنجاه لک روپیه برای  
 مدد خرج سپاه بلخ روانه پیشاور نموده تاکید فرمودند که قبل از  
 رسیدن پادشاه زاده با جمعیت شایسته از کتله بگذرانند - بتعداد  
 امرائی که همراه پادشاه زاده بعد یافتن اضافه و انعامات مقرر شدند  
 فیراخته بتحریر دیگر مدعای پیرازد - سی هزار روپیه بمسکینان  
 قسط دیده رساندند - پادشاه زاده محمد شجاع را نا رسیده هزار سوار



و اطفال و مال و منال اندوخته مدّة العمر گذشته و سبحانقلی و قتلوق پسوان را که در آن وقت حاضر بودند همراه گرفته دیگرانر بجهت عدم حضور گذاشته و اطلاع نداده سراسیمه وار با معدود چند از بلخ برآمده رو بدان آستان آورده - پیدا است که آن نقاره دوق مان اصلاب طیبین و سلاله اسلاف طاهورین چنانچه مهین برادرش را با عازارخصت حرمین شریفین نموده بودند خان مشقت دیدۀ تعب کشیده را نیز که خواهان این سعادت است با احترام تمام دستوری طواف اماکن متبرکه خواهند داد - هزار شکر کار ساز بنده نواز که تدبیرات این نیازمند درگاه را بتقدیرات خویش موافقت بخشید - الله تعالی چنانچه این فتح نمایان را که کار نامه پادشاهان روزگار است برین نیازمند مبارک گردانید فتح سمرقند و بخارا را نیز نصیب گرداند آمین رب العالمین \*

بعد رخصت ابرسان بیگ کوچ بکوج متوجه دارالسلطنت شدند - مبلغ ده لک روپیه روانه غوربند نمودند - اوائل رمضان از آب نیلاب عبور واقع شد - محمد محسن کرمانی که از ملازمان عمده جانی خان قورچی باشی ایران بود بعد از قتل جانی خان از اصفهان آمده ملازمت نمود - بعطای شش هزار روپیه و خلعت و اسب سرافروزی یافت - مبلغ بیست لک روپیه روانه کابل ساختند - اعظم خان که بموجب حکم در کشمیر مانده بود آمده ملازمت نمود - وسط شوال بحوالی دارالسلطنت نزول واقع شد پنجاه هزار روپیه بخسرو و بهرام و بیست و پنج هزار روپیه بدیگر پسران نذر محمد خان مرحمت نمودند - و یک فیل با زین نقره و ده هزار روپیه بمحمد بدیع پسر

اندازان چالاک و چست مع مباران نصرت شعار جلالت کیش  
و مجاهدان فیروزی آثار سبقت اندیش که جانبازی در راه خدیو  
حقیقی و خداوند مجازی سرمایه حصول سعادت نشأتین دانند و  
معرکه رزم را در تقدیم خدمت ولی نعمت محفل بزم شناسند  
راهی را که چون صراط باریک بنیاد و دقیق بود خبر نکرده و انتظار نبرده  
برف را بجمده و خنجر کنندیدند و بدست و سپر و دامن برداشتند و  
داخل ملک ولایت بدخشان گشتند - و خسرو سلطان خلف نذر محمد  
خان التجا باین درگاه آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد - چنانچه  
امروز درین حضرت بانواع عنایات و خصوصیات کامیاب است - و  
لشکر ظفر اثر قلعه قندز را که حاکم نشین بود و قلعه که مرگ را سر  
سواری مفتوح ساختند و قلعه داران اسیر گردیدند - و دیگر قلاع و  
بقاع مملکت مسطور نیز بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد  
پادشاه زاده عالیقدر بعد از فتح ولایت بدخشان بسرعت تمام متوجه  
بلخ گردید از بکیه تاب صدقات شیران پیشه و غا نیاورده از جمیع  
اطراف ره سپرد وادی فرار گشته آنروی آب آمون رفتند - نذر محمد  
خان که نه رای ستیز و نه طاقت محصون گردیدن داشت در حین  
که پادشاه زاده با عساکر فیروزی اثر بنواحی بلخ رسید پسران خود  
را برسم پذیرد آن نو باو بوستان سلطنت با مکتوب مشتمل بر خواهش  
طواف حرمین شریفین فرستاده و آن والا گهر بآئین پسندیده سلوک  
نموده به تسلی و دلدھی و دلداری کوشیده آنها را رخصت  
انصراف پیش پدر داد اما فردای آن که حوالی شهر بلخ مضرب  
خیام نصرت گردید خان از استیلاي وهم و توهمنات بجای تمام عیال



قره العین رسالتند و بضعه بتول زهرا و فلذۀ بطحا که محبت  
اینان اجر تبلیغ اوامر و نواهی و مزد ابلاغ احکام الهی است جمعی  
کثیر و غفیر بقتل رسیدند تا بدیگران چه رسد - از اینجا که باقتضای  
حمیت دین مبین و حمایت ملت متین و ترحم بحال مسلمین  
نصاب مکنت و شکر نعمت قدرت که ایزد بیهمال و دادار بیمثال  
بفضل کامل و لطف شامل باین مشمول عنایت خود آرزائی  
داشته و داد دهی مظلومان و فریاد رسی ستم رسیدگان بر ذمه  
همت والا فطرت علیا لازم و مستحکم است عنان نیت حق طویت  
و عزیمت حقیقت سریرت هیچدهم شهر صفر ختم الله بالخیر و  
الظفر از نوزدهم سال جلوس میمنت مانوس بهمعنائی ظفرو  
همرکابی نصرت از دار السلطنت لاهور بصوب مقر دوات و اقبال  
دار الملک مسجد و اجلال کابل معطوف و مصروف گشت و اواخر  
ربیع الثانی بمبارکی و نصرت قرین فتح و فیروزی گردیده دار الملک  
مستور از پرتوماهیچه اعلام لامعه فروغ تازه یافت - از اینجا که لشکرگران  
بیکران در خور این دولت روز افزون خدا داد و سرانجام فرا خور  
این شوکت ابد پیوند ازل بنیاد از توپخانه سنگین و خزانه خارج  
از قیاس و تخمین بسرداری فرزندان سعادت مند کامگار موید منصور  
بختیار قره باصره دولت غره ناصیه حشمت نور حدیقه شوکت  
نمونه دوحه جلالت پادشاه زاده محمد مراد بخش تعین فرمودیم  
پا آنکه راهها از کثرت نشیب و فراز جبال و دره های بیمناک و  
بسیاری کریه و مغاک دشوار گذار بود در گذر طول برف بمرتبه که  
نظر تند در عبور آن کندی می نمود بیلداران چابک دست و گوله



خان را از تغییر شایسته خان صوبه مالوا داده سرکار جونپور از تغییر  
 شه نواز خان بمیرزا حسن صفوی عطا فرمودند - سعد الله خان از  
 بلخ یلغار نموده آمده ملازمت نموده باضافه هزار سوار که از اصل و  
 اضافه شش هزاری پنجم هزار سوار باشد مفتخر گردید \*

فهم شعبان از دار الملك کابل بدار السلطنت لاهور متوجه  
 شده پسران و متوسلان نذر محمد خان را پیشتر روانه ساختند -  
 به سعد الله خان فرمودند که نامه اتحاد بیان مبذول بر ذکر فتح بلخ  
 و بدخشان بشاه عباس برنگارد - و یک قبضه شمشیر مرصع مع پرتله  
 گوان بها و خنجر مرصع بابت ضبط اموال نذر محمد خان که از جمله  
 مرصع آلات و جواهرخانه او همان ضرورت قابل ارسال بود و آنهم اصل از جمله  
 فرستاده های شاه جهان بوده بطریق شگون نشان ولایت تازه مفتوح  
 گشته مصحوب ارسال بیگ روانه ایران ساختند - فقره چند منجمه  
 مضمون آن نامه بنگارش می آید \*

چون درین هنگام سعادت انجام بمسامع حقائق مجامع رسید  
 که فرقه طاغیه خاطیه ازبکیه در بلخ و بدخشان سر از گریبان  
 عصیان بر آورده چشم از باز پرس روز معاد و سطوت رب العباد  
 پوشیده دست باطل پرست از آستین جور و جفا بر آورده پا از جاده  
 انقیاد والی خود بیرون نهاده کار بدو تنگ ساخته مصدر اداهلی  
 فاهنجار و بی اعتدالی دور از کار گشته اند - وضعفای آن اماکن  
 و غربای آن مساکن پا مال حوادث و دستخوش وقایع گردیده  
 و عرض و ناموس مسلمین بباد فتنه رفته و امن و امان بالکل  
 منعدم گشته و کار بجای رسیده که از سادات اهل بیت نبوت که



تا رسیدن جان نثار خان در آنجا مانده حقیقت بحضور برنگارد و موافق حکم که رسد بعمل آرد - بعد رسیدن عریضه میر عزیز مصلحت شاه ایران پسند رای صائب افتاد و حکم مراجعت میر عزیز صادر گردید - بیست و پنج لک روپیه نزد شاه بیگ خان قلعه دارغور روانه ساختند که بایست و پنج لک روپیه سابق بسپاه رساند - پادشاه زاده محمد مراد بخش بعد رسیدن حضور از داخل شدن کابل و ملازمت ممنوع گردید - و حکم شد که بعد کوچ رایات به پیشاور رفته اقامت نماید - خلیل الله خان و دیگر بندهای پادشاهی متعلقان نذر محمد خان را بحضور آوردند - روز دیگر بهرام و عبد الرحمن هر دو پسر و رستم خان پسر خسرو را بملازمت مشرف فرموده بهرام را بعطای خلعت و چارقب زردوزی و جیغه و خنجر مرصع و پهل کتاره و دو اسب خاصه و فیل و منصب پنجه رازی هزارسوار و یک لک شاهی مقتدر ساختند - عبد الرحمن و رستم را نیز بانواع عنایات نواخته بسبب صغر سن صد روپیه یومیه هریک مقرر فرمودند - و برای تربیت به پادشاه زاده دارا شکوه سپردند و زوجه و دختران نذر محمد خان را بیگم صاحب نزد خود طلبیده باطف بی پایان گرد کریت از چهره آنها رفته هریک را خلعت و زیور عطا فرموده برای هر کدام مکان و یومیه مقرر نموده دلالت نمودند - و فرمودند که هر جا که نذر محمد خان باشد شماها را خواهم رساند - و فرمان طلب پادشاه زاده محمد شجاع از بنگالا و محمد اورنگ زیب از احمد آباد به یلغار فرستاده بتاکید طلبیدند و صوبه بنگالا باعتماد خان صوبه دار بهار ضمیمه ساختند و صوبه گجرات به شایسته خان مقرر فرمودند و شه نواز



بعده اعرض رسید که نذر محمد خان بایران رو آورده میر عزیز نام را که سابق نزد نذر محمد خان بسفارت رفته بود مع نامه شفقت آمیز مملو از نصائح انشا کرده سعد الله خان نزد آن راه نورد بادیه ناکامی روانه ساختند حاصل مضمون آنکه اگر چه اراده لشکر فرستادن مآب آن دیار بجز آن نبود که از بکل فتنه جو و المانیان زشت خو را که در همه اکناف و اطراف بلاد عالم از رویه ناهنجاری و جور و خون خواری و ظلم و بیداد آن گروه پناه بجبار حقیقی می جویند تنبیه نموده آن دیار موردی آن فرزند مسند عزو تمکین را با وجود ظهور تقصیرات بروی بحال داشته فوجی برای امداد و اعانت او در بدخشان گذاشته پای تخت خود را مراجعت نمائیم - اما آن عقل و هوش باخته برهنمائی بدخواهان و محض وهم مرحله پیمای آن سمت گشته و فرزندان و عیال و ناموس خود را اینجا گذاشته اگر یکی از معتمدان خود را روانه نماید آن حمله نشینان سراچه عصمت را با احتیاط سرانجام راه نموده همراه او روانه سازد - و الا وجه معاش درخور حالت هر یکی مقرر نماید - و در ظل عاطفت خود نگاه دارد - بعد از آنکه میر عزیز از راه فرات داخل سرحد عراق گردید و شنید که او بصفاهان رسید خود را مع مکتوب جان نثار خان ایلچی که نزد شاه میرفت باصفهان رساند - آنجا رسیده خبر شنید که نذر محمد خان از سودا مزاجی چون بخت خود باز بطرف خراسان براه فرات برگشته - میر عزیز خواست او نیز مراجعت نماید - شاه عباس اطلاع یافته مانع آمده فرمود که اغلب نذر محمد خان از راه جنون و آشفته دماغی که علاوه حال او گشته با او سلوک معقول ننماید - بهتر آنست که



حکم کار فرما گردید - و در اجرایی سکه روپیه و اشرفی و برانداختن رواج خانگی که از مس مغشوش مسکوک می ساختند و بوزن نقره داد و ستد می نمودند بموجب حکم تاکید تهدید آمیز بسیار بکار برد - و همگی بیست و پنجروز در انجا مانده آنچه ازان مجموعه کمالات و کاردانی موافق ارشاد حضور پرداخت سلسله و گرد آوری رعایای متفرقه بظهور آمده بتفصیل آن قلم را رنجه داشتن بطول کلام منجر میگردد - و راجه روپ سنگه را که پادشاهزاده در قندز گذاشته بود و جمعی از قوم ازبکان که بالمائیان زبان زد بودند بارادگ گذشتن از آب آمون که سدره آن طائفه بد معاش همان آب است بر راجه هجوم آوردند و راجه در مقابل آنها تردد نمایان نموده باوجود بکار آمدن مردم بسیار و مکرر غالب و مغلوب گردیدن طرفین که محاربات صعب اتفاق افتاد هر بار آنجماعه را هزیمت داده تا رسیدن امیر الامرا که بموجب حکم خود را رسانده بتکایب آن گروه بد عاقبت پرداخت کار زارهای رستمانه از راجه بظهور آمد - و در کولاب نیز خطبه بنام شاه جهان صاحبقران ثانی خواندند - و طرف اندجو نائز فساد المائیان خون خوار مردم آزار بلند گردید - و بآب شمشیر آبدار بهادران رزم جو فرونشست - آنچه در ایام شورش فساد ازبکیه و المائیان بدنهک دون نزاد دران ضلع روداد در شاه جهان نامه درج است - اگر بتحریر عشر عشیر آن پردازد سر رشته اختصار از انتظام می افتد - حاصل کلام از طرفین کوشش و کشش بسیار بر روی کار آمد - و چندین هزار المائیان زیر تیغ آمدند - و آن بد نزادان نیز در خون ریزی کمی نمودند - و پادشاهزاده بحضور روانه گردید \*



زیردستان مامون سازد - و بهادر خان داود زئی را برای تادیب  
 زیردستان و حراست مال گذاران و اصالت خان را برای پرداخت  
 و نسق مالی در بلخ مستقل ساخته بمبالغه از زبان ما ارشاد نماید  
 که نظر بر آباد ساختن ملک و پرداخت رعایا هر دو باتفاق  
 بی نفاق در سرانجام کارها کوشند و اگر نجابت خان که فی الحقیقت  
 وارث ملک است خواهش حکومت و ماندن آن ولایت داشته  
 باشد باختیار او واگذارد - و رستم خان را باند جو ( ۱۱۳ ) و قلیچ را  
 بیدخشان مقرر سازد و از بندهای معتبر برکان لعل برگمارد -  
 و برعایا آنچه تقاضای مطلوب باشد داده در آبادی ملک ویران  
 کوشد - و سه ماهه بمنصبداران و اعدیان پیشگی رسانده سرگرم  
 جان فشانی سازد - و دیگر نصائح و ارشاد برای جاری ساختن سکه رویه  
 و برانداختن رواج شاهی و غیره نمودند - و فرمودند که حقیقت را پیهم  
 برنگار - و منصور حاجی همان روز که آمده ملازمت نمود بمنصب  
 دو هزاره هزار سوار و به صدارت بلخ سرافراز گردید - بامیرالامرا حکم  
 رفت که بعد رسیدن علامی سعدالله خان ببلخ خود را بقندز برای  
 تنبیه از بکن رسانده بعد گوشمال دادن آن بدسگالان بکابل تعلقه صوبه خود  
 مراجعت نماید - و بیست و پنج لک رویه برای سپاه متعین بلخ  
 روانه نمودند - و سعد الله خان خود را به پانزده روز به بلخ رساند - اول  
 پادشاه زاده را پیغام نصیحت آمیز رسانید چون مفید نیفتاد بامرا  
 حکم رساند که بخانه و بمجرای پادشاه زاده نروند - و در همه باب موافق



سرداری این ملک نو مفتوح و فوج بدیگری مقرر شود بنده را طلب حضور نمایند - بعد عرض بر خاطر پادشاه گرانی نمود - در جواب فرمان صادر شد که قبل از فتح بر زبان ما گذشته بود که هرگاه از فضل و اهب بی منت ملک بلخ و بدخشان بتسخیر در آید بآن نور چشم عنایت خواهم نمود - الحال که از عنایت ایند متعال آرزوی دیرینه این خاندان برآمده هنوز که نسق قلعبات و آبادی ملک ویران گشته و تسلی رعایای دل شکسته و تعیین حکام و اهتمام تپانه بدی صورت نگرفته این اراده بیجا باعث زیاده افسرده ساختن دل‌های تپاه رعایا و سپاه و همه سکنه آنجا خواهد گردید - خصوص چغته اخلاص آثار که از مدت قرن‌ها بدعا از خدا این آرزوی دل می خواستند نهایت ملول خاطر خواهند گشت صلاح دولت درین است که چند گاه بعیش و عشرت در آنجا فرمان فرمائی نماید - باوجود رسیدن این جواب عنایت امیر عتاب اثر پادشاهزاده راضی بماندن آنجا نگشته مکرر استعفا نوشت - بلکه قبل از رسیدن جواب استعفا خلیل‌الله خان را بلخ سپرده پیشخانه را بیرون زن فرمود - از ظهور این نافرمانی نهایت باعث مزید گرانی خاطر پادشاه گردید - و پادشاه زاده را بتغییر منصب و جاگیر معاتب ساختند - و سعدالله خان را فرمودند که بتعجیل تمام خود را رسانیده اگر تواند پادشاه زاده را به پیغام نصیحت آمیز معقول ساخته از راه خطا بشاهراه هدایت باز آرند - و در صورتیکه داند حرف شنو نیست اصلاً بدیدن او نرفته امرا را نیز از مجرای او ممنوع سازند - و در تسلی و جذب قلوب شرفا و اعیان آن دیار کوشیده رعایا را استمالت نموده از دست اندازی



و بسیاری زخمی گشته و نگشته ترك رفاقت نمودند - و آن سرگشته  
 بادیّه حیرت با چند نفر که رفیق شفیق وزیریکسی او مانده بودند مع  
 غلامان که مجموع بهزار کس نمیرسیدند عنان مراجعت طرف اند جان  
 معطوف داشت - و بعضی مفسده پیشگان واقعه طلب در چنان  
 وقت آشوب سبحانقلی خان را از نذر محمد خان جدا ساخته  
 باخود گرفته جانب بخارا گریختند و فوج پادشاهی تا آخر روز تعاقب  
 نموده شب در هشترخان (۱۱۲) فرود آمدند و اسب و شتر و گوسفند  
 بسیار مع اقمشه که ازبکان تاراج نموده در وقت فرار باخود گرفته  
 بودند و باز در راهها که عرصه بر آنها تنگ میگردد می انداختند  
 فراهم آوردند - آن شب از طرف شیر و گوشت و رخت خواب تنعم  
 نمودند و از آنجا جرأت پیش رفتن در خود نیافته حقیقت را  
 معروض داشتند - بعد عرض رسیدن مورد عنایات گردیده مامور  
 بمراجعت نمودن گشتند - درین آوان چون پادشاه زاده خلیل الله خان  
 را نیز با فوج گران بسرداری کل افواج سابق و حال پادشاهی برای  
 تعاقب نذر محمد خان تعیین نموده بود از شنیدن هزیمت یافتن  
 نذر محمد خان و اراده معارفت فوج سابق که درین ضمن از تسلط  
 و اختیار زیاد علیمردان خان و ناخوش آمدن وضع آب و هوای  
 آن ملک و رهنمونی بعضی هوا خواهان نا عاقبت اندیش دل  
 بادشاه زاده از ماندن آن ولایت کشید حکم برای مراجعت خلیل الله  
 خان فرستاده بحضور عرضداشت نمود که این غلام امیدوار است که



دیگر هم چند انکه راه رفتند نشان از جاده و آب نیافتند اسپان مانده شدند و سواران را طاقت ره نوردی نماند و راجپوتان که از آمدن خود در دل پشیمان گشته بودند در ظاهر بتقاضای غیرت قدم از همراهان عقب نمی گذاشتند و از ملاحظه انتشار و نمودار گردیدن از بکیه شب و روز آرام خورد و خواب بر آنها حرام گشته بود و از شدت گرما که آتش از آسمان می بارید و آب نایاب بود بکمال حرج و تصدیع دست از تعاقب بر نمی داشتند - و بهیئت مجموعی بادیه نوردی مینمودند - تا آنکه بائر آبادی رسیده خبر شنیدند که قریب ده هزار از بک با نذر محمد خان فراهم آمده بودند چون از جمله صحرا نشینان اکثر از ملاحظه تاراج رفتن مال و عیال که همراه گرفته رفاقت نموده بودند آخر از شنیدن نزدیک رسیدن فوج هندوستان با مال و عیال که باخود برداشته بودند از نذر محمد خان جدا شده رو بغارها و کوههای قلب گذاشتند - الحال قریب چهار هزار سوار برفاقت دیوان بیگی و اتالیق و ابراهیم بکاول و محمد امین کتاب دار بالومانده اند و از شنیدن رسیدن فوج مستعد کارزار گشته اند - بعد از که مبارزان صحرا نور و بادیه نوردان شیر نبرد نزدیک بفوج نذر محمد خان رسیدند - از بکیه یکبارگی نمودار شده بخانه کمان در آمدند - و ازین طرف نیز صدای داروگیر بلند گردید - و شروع بسر دادن بیان و تفنگ نمودند - و از غرش بانهای آتش فشان و باریدن گول جانستان تنزل تمام در فوج از بکیه راه یافت - و بعد کشته شدن جمعی از هر دو طرف نذر محمد خان هزیمت خورد - بعضی از بکان که در جنگ بگریز و بزدن تیر باز گشت جرأت می نمودند قتل و اسیر گردیدند -



و در همان ایام بزم جهان افروز شمس الدین بنی مختار از نزد پادشاه زاده  
محمد مراد بخش با کلید و مرزده فتح بلخ و فرار نمودن نذر محمد  
خان بطریق ایلغار رسیده باعث عیش و وبالا گردید - منصور حاجی  
که سابق از طرف نذر محمد خان نزد حضرت اعلی مورد عنایات  
گردیده مرخص شده بود و درینولا حراست یکی از قلعه های سرحد باو  
تعلق داشت عرض داشت میارکباد باظهار رسوخیت و طلب قلعه دار  
و اراده ملازمت خود نوشته بخدمت پادشاه زاده ارسال داشت  
در جواب نوشتند که تا رسیدن قلعه دار خبر دار باشد بعده حراست  
آنجا را بسعادت خان نام مقرر ساختند - و منصور حاجی بحضور  
رسید خلعت مع مرصع آلات و فرمان آفرین و تحسین بنام  
پادشاه زاده و امیر الامرا صادر فرمودند - سعد الله خان را هزار سوار  
اضافه مرحمت نمودند - ملا علاء الملک که از علم اختر شناسی بهره  
داشت و فتح بلخ را بقید ماه و سال نوشته داده بود باضافه  
پانصدی مفتخر گردید \*

کلمه چند از حادثات آوارگی نذر محمد خان و جمعی که  
تعاقب آن نموده بودند بزبان قلم میدهد - بعده که بهادر خان  
و اصالت خان مع جمعی از سادات و افغانان و راجپوتیه که برای  
ظاهر ساختن جوهر جلالت خود بی اذن رفاقت نموده بودند در  
تعاقب نذر محمد خان همه جا نشان جویان و پاشنه کونان طی  
مسافت دشت پروحشت می نمودند - اما از آنکه روزی که بر آمدند  
هفده هیجده کوه زمین ریک بوم طی نموده جائی افتادند که  
در شب تار راه گم کردند و اسپان را علف و جو میسر نیامد و روز



ملک خود و ولایت نواح او رسیده مکافات آنرا دید و کشید \* ع \*

آنرا که چنان کند چنین آید پیش

گویند محصول ولایت مارراء النهر که سمرقند و بخارا و تاشکند و اورکند و غیره باشد بتقسیم امام قلبي خان برادر کلان نذر محمد خان آمده بود باوجود وسعت زیاد با حامل توران برابر بود اگرچه در ابتدا نذر محمد خان پرداخت و سعی در آبادی ملک نموده در افزونی محصول نسبت بما وراء النهر آنچه بایست کوشید اما آخر موافق ربه سلطان محمد تغلق که تمام ممالک محروسه هندوستان را بتصرف آورده از ظلم و بیداد زود بباد فنا در داد بعمل آورد

\* بیت \*

اگر بایست شوکت سروری \* دل زیر دستان بدست آوری  
اگر بایست دولت و عز و ناز \* باحسان دل دوستان جمع ساز  
وجه تسمیه مارراء النهر که از توران جدا می نویسند آنست که  
مابین هر دو ولایت آب کلان باسم جیحون که آمون نیز نامند در میان  
است دو امیر عمده آن ملک که دیوان بیگی یعنی وزیر و اتالیق  
که بجای وکیل مطلق باشد میباشند موجب آنها از سه لک خانگی  
که مراد از هفتاد هشتاد هزار روبیه باشد زیاده نمی باشد و نوکران  
عمده دیگر برین قیاس \*

ذکر سوانح سال بیستم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و شش هجری

چشم آغاز سال بیستم جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و شش  
بائین لوازم تهنیت فتح موافق سرانجام سفر صورت اتمام گرفت



دویم که مردم معتمد برای گرد آوری مال و زجر و توبیخ مردم لوت مال تعیین شدند - و خزانه و جواهر آلات و غیره بقعداد ضبط در آمد جمله دوازده لک روپیه را مرصع آلات و غیره و در هزار و پانصد اسپ نر و مادیان و سه صد شتر برآمد - غره جمادی الاخری که روز جشن جلوس سال بیستم بود سکه و خطبه بنام شاه جهان در بلخ زده و خوانده شد \*

در شاه جهان نامه درج شده که از امساک و دناوت طبع نذر محمد خان گدا سرشت موافق ضابطه سر رشته دار جواهرخانه و توشک خانه و کار خانجات و مکالید صفادیق نزد خود نگاه میداشت و بصحت پیوسته که در ایام استقلال زیاده از هفتاد لک روپیه نقد و مرصع آلات نداشت که از آن جمله پانزده لک روپیه در حادثات سابق بتاراج رفت و قدری که توانست با خود برد \*

القصة بهرام و عبدالرحمن پسران نذر محمد خان را با رستم خان نبیره ولد خسرو که نزد عیال مازده بودند دستگیر ساخته مردم معتبر بر سر از واج و دیگر وابستههای او تعیین نمودند - مجموع محصول آن دیار در ایام امنیت یک کروڑ شاهي که بخانی نیز زبان زد است و روپیه را چهار شاهي داد و ستم می شود بضبط می آمد از انجمله شصت لک شاهي حاصل بلخ باقی از بدخشان بوده و آخر از نقاق از بکیه و تعدی پسران نذر محمد خان بجانی رسیده بود که از قلعه بلخ برآمدن متعذر مینمود - تا بضبط ملک و لشکر کشی چه رسد اما آنچه از تعدی و ظلم او بحال رعایای



نمودن - پادشاه زاده با خود گرفته و در خلوت رفته زره و جامه مکلف بران پوشیده سبحان قلبي و قتلح محمد پسران را با چندي از بکن و غلامان پخته کار با خود قسمي که شهرت نيابد گرفته وقت ظهر از خانه برآمده بباغ مراد نارسیده بنامرادي راه قرار اختيار نمود چون پادشاه زاده در نوشتن عريضه مبارک باد و روانه نمودن بخندمت پادشاه مصحوب شمس الدين بنی مختار مشغول گردید و همه امرا و لشکر در فرح و شادي آنکه بی استعمال تیغ و سنان پای تخت بلخ مفتوح گردید مستغرق بودند - و رستم خان و قليچ خان به نسق ضروي شهر مشغول گردیدند و نذر محمد خان بامردم جز و متفرقه بدان شهرت با سرانجام ضيافت برآمد - و قتي که مردم پادشاهي خبردار شدند و بعرض پادشاه زاده رسيد از يك پهر زياده فاصله گذشته بود پادشاه زاده بعد از اطلاع بر غفلت امرا و خود تاسف بسيار خورده بسبب آشوب شهر تازه به تسخير درآمده سوار شدن خود و تعيين امرای کلان مصلحت ندانسته بهادر خان را با اصالت خان و گروهی از نوکران رو شناس خود بطريق استعجال بتايد تمام برای تعاقب او رخصت نمودند - و راجه روپ سنگه و غيره سه سردار را چپوت از راه کارطليبي و اظهار فدويت بی آنکه مامور گردند پيش قدم بهادر خان و بهادران ديگر گردیدند - درين آشوب و هنگامه تازه که امرای پادشاهي بضبط اموال آن سرگشته باديگ حيرت چنانچه بایست نتوانستند پرداخت - پارگ مال پايمال حادثه و تاراج رفت چه از تاراجيان لشکر و چه از ازيکیه خون آشام شهر تا شام هر چه توانستند و آنچه يافتند بغارت بردند - روز



و خلعت و خنجر مرصع و اسپان با زین طلا بهر دو برادر و خلعت  
 بهمراهان داده رخصت فرمودند روز دیگر که بیست و هشتم شهر  
 جمادی الاخره سنه هزار و پنجاه و شش باشد پادشاه زاده با امیرالامرا  
 و دیگر امیران لشکر بکمال استقلال و جاه و جلال سوار شده رستم  
 خان را با قلیچ خان مامور نمود که بقلعه بلخ رفته متعرض حال و  
 احوال نذر محمد خان نشده بضبط مداخل و مخارج و تیمارناری  
 زیردستان و پرداخت حال پرمال رعایا پردازند - و خود از کفار شهر  
 گذشته بیرون شهر نزول نموده به نذر محمد خان پیغام دادند که  
 مشتاق صحبت گرامی دانسته هرگاه و هرجا دماغ وفا نماید و بهتر  
 دانند آگاهی دهند که استقبال ملاقات نموده مهمان همدیگر باشیم و صحبت  
 داریم - نذر محمد خان دل و حوصله باخته که از عدم قبول مهلت  
 زیاده متوهم و بیدماغ شده بود معذرا چشم آن داشت که پادشاه  
 زاده یکسر بخانه او رفته فرو آید و از باختن عقل استقبال نموده  
 تهیه ضیافت گرفته بود - از رسیدن پادشاه زاده بدان استعجال و برون  
 فرو آمدن و تعیین نمودن امر ابرای بند و بست زیاده از سابق بر  
 ملال خاطر پرمال او افزود از روی افسرده خاطر جواب عذر آمیز داد -  
 از آنکه طاقت مقابله نداشت عنان حوصله از دست داده قرار عار  
 فرار و گذاشتن مال و عیال بدست خصم بر خود داده زن و فرزند  
 را در قلعه بک و پسر باسم بهرام و عبدالرحمن و سه چهار دختر  
 گذاشته شهرت بر آمدن خود بباغ مراد بقصد سرانجام ضیافت داده  
 راز دل با همدمان ظاهر نساخته کمر مرصع که از لعل گران بهاداشت  
 بر کمر بسته قدری جواهر و مومع آلات و اشرفی باظهار پیشکش



را معروض داشت اما در باطن ترسان بود که مبادا از غدر از بگان  
خونخوار ضرر جاني و مالي باو رسد - و مکرر در عرضه داشت پادشاه  
زاده التماس زود رسیدن نمود - بعده که پادشاه زاده نزدیک آستانه  
شاه مردان (۱۱۱) رسید نذر محمد خان جوچک بیگ نام از بیگ معتمد  
را نزد پادشاه زاده فرستاده التماس دوسه روز مهلت در میان آورد چون  
پادشاه زاده و امیرالامرا آنرا خدعه و دفعه فراهم آوردن لشکر دانستند  
آن روز پانزده کوه راه طی نموده دو کروهی بلخ رسیده فرود آمدند  
و اسحاق بیگ باستقبال آمده آنچه شنیده و دیده بود معروض  
داشت و بهرام خان و سبکان قلیخان پسران نذر محمد خان باجمعی  
از امرای خود برآمده وقت نماز مغرب بطریق استقبال بی آنکه از  
آمدن خود اطلاع دهند داخل اردو شدند - بعده که نزدیک خیمه  
اصالت خان رسیدند پادشاه زاده خبر رسید - چون هنوز بسبب قطع  
مسافت دور و در رسیدن سواری جریده بطریق ایلغار فرش درون  
خیمه نشده بود پاره در منزل اصالت خان توقف ورزیدن ضرور گردید  
بعده که پادشاه زاده طلبید امیرالامرا تا بدر دولت خانه پیشوارفته  
آندرون آورده بر سوزنی که متصل مسند انواخته بودند اشاره  
نشستن فرمودند و بعد استفسار احوال کلمه و کلام محبت التیام  
بزیان آورده گفتند که بخان بگویند که از پیشگاه جلال لشکر عدو  
مال برای امداد و اعانت آن ذوالاقبال و گوشمال بی ادب خسروان  
مآل تعیین شده که هر گونه امدادی که مطلوب باشد بعمل خواهد آمد -

که نزد شاه ایران بطریق یرغمال بود نوشتیم بلاتوقف روانه نمود \* ع •  
 بدین تفاوت ره از کجا ست تا بکجا

معهدا بخاطر ما رسیده بود که اگر آن شوریده طالع رو باین جذاب  
 آرد باعانت او کوشیده دست شرطالمان و شریک دولتان او از و  
 کوتاه نموده فوج شایسته برای محافظت بدخشان نزن او فرستیم -  
 الحال هم هیچ نرفته اگر بروهمنونی طالع قدر عنایات سابق و لاحق  
 ما دانسته رجوع باین درگاه آرد زیاده برین ندامت نخواهد کشید  
 و ملک برو مسلم خواهد ماند والسلام \*

امیرالامرا نامه را مصحوب اسحاق بیگ بخشی کابل نزد  
 نذر محمد خان روانه ساخت - چون لشکر بمکان ریگ بوم که سه  
 منزلی سرزمین بلخ است و دوازده کوه نام آب و علف پیدا نیست  
 رسید اکثر چهار پای لاغر و آدمهایی کم بضاعت شکم پرور هلاک  
 شدند - و نذر محمد خان بعد رسیدن نامه از راه حیل و چاپلوسی  
 باحترام تمام گرفته بعد مطالعه باظهار بشاشت شکر عنایات پادشاه  
 مقابل تقصیرات عظیم خود بزبان آورد و گفت که الحال دانستم که  
 از دست جور پیشگان حق ناشناس ناسپاس رهایی خواهم یافت و  
 تمام ملک را باشد رضا تسلیم پادشاه زاده و الا قدر نموده خود را بخدمت  
 پادشاه خطا بخش جرم پذیر خواهم رساند - و بدستگیری آن کعبه  
 و قبله مقصود زان و راحله کعبه الله حاصل نموده روانه بیت الله  
 کردم - و جواب نامه را موقوف باظهار زیبایی بالمشافهه پادشاه زاده  
 داشت - و محمد اسحاق در ظاهر بر جواب باصواب نذر محمد خان  
 مشغوف گشته چون او را تا رسیدن پادشاه زاده نگاه داشته حقیقت



غفلت در خرابی ملک و مال و رعایای سرحد کابل بظهور آمد تا دور آخرت بر صفحه روزگار ثبت خواهد ماند - بعده که از خواب غفلت بیهوش آمده خواست که از ارسال رسل و رسائل عذر آمیز التماس عفو جرائم بمیان آرد چون زبان و دل او با هم موافق نبود با وجود این همه اظهار ندامت و خجالت و ادعای اطاعت آنچه بار اعلام نمودیم در اجرای آن اغماض مریع نمود - چنانچه در باب وقاص حاجی که پناه بحضرت ما آورده در جرگه بندهای پادشاهی در آمده بود بعد رسیدن حاجی منصور سفیر بزرگانی پیغام نمودیم که فرزندان و ناموس وقاص حاجی را بلا آفت جانی و مالی روانه حضور سازد و آن بد عاقبت برخلاف آن بعمل آورده چنان کار و عرصه زندگانی بر عیال او تنگ نمود که مذکوره او با دختر خود را مسموم ساخت - و وقاص حاجی از شنیدن آن بیدار گشته بر بستر غم و غصه همدوش مرگ گردید - سبحان الله از بزرگی و نجابت ذاتی و رویه خردمندان تا طریقه گمراهان روز ازل این تفاوت دارد که در ایامی که میر خلیل الله یزدی با پسر خود میرمیران از شاه عباس آزاده گشته بطریق فرار نزد جنت مکانی آمد و برای طلب اصالت خان و خلیل الله خان نبیره های خورک سال که بسبب صغرس و تفرقه روزگار با خود نتوانست آورد جنت مکانی مصحوب خان عالم بشاه عباس نوشت آن زبده دودمان مصطفوی بر گزیده خاندان مرتضوی آنها را با سر انجام ضروری باعزاز تمام روانه ساخت - و این معنی باعث مرید التیام مودت و واد گردید - و همچنان بعد رو آوردن علیمردان خان باین درگاه که برای مکه علی پسر کلان او

دو فیل و پنجاه هزار روبیبه عطا فرمودند و در حویلی خان دوران کل  
 ما محتاج کار خانجات از فرش و ظروف مهیا ساخته فرود آوردند \*  
 حاصل کلام فوج پادشاهی کوچ بکوچ طی مراحل می نمودند تا از  
 مکانهای دشوار گذار گذشته بقاعه کهمر رسیدند بعضی قلاع آن حدود  
 را بلا تردد تیغ و سنان بتصرف در آوردند و حارثان یک دو مکان  
 حرکت مذبوحی نموده آخر قرار برقرار دادند - خلیل بیگ را در  
 قاعه کهمر گذاشتند و قباک نام قلعه دار حصار بعد دست و پا زدن  
 بسیار با پانصد ازبک امان طلبیده باطاعت در آمد - خلیل الله  
 خان و قلیچ خان بعد بتصرف در آوردن قلعهها حقیقت بحضور  
 معروض داشتند و ازبکانی که بعد از شنیدن فرار نمودن خسرو خان  
 خود را بقندز رسانده انواع تعدی بحال مال و عیال رعایای مالگذار  
 باقی مانده می رساندند - از دیدن رسیدن مواکب کواکب شمار  
 قطار قطار راه فرار اختیار نمودند و بعد از مقتوح شدن قندز چندین  
 هزار رعایای برهنه ستم کشیده که پارچه ستور هم بر بدن بعضی  
 نگذاشته بودند شکر مقدم گوینان نزد پادشاه زاده آمدند از راه ترحم  
 يك لك خانى و چهار صد درعه پارچه نیمه نمود بآن جماعه  
 مرحمت فرمودند - درین ضمن نامه حضرت اعلى که بطریق پند  
 و نصائح و اثبات تقصیرات به نذر محمد خان نوشته نقل آن  
 نزد پادشاه زاده فرستاده درج نموده بودند که بعد دریافت مضمون  
 نذر محمد خان روانه نماید رسید - مضمون نامه آنکه مخفی  
 نماند اولاً ابتداء تقصیر عمده که از سر زده آنست که در ایام شورش  
 سلطنت جنت مکانی تعدی و بیو حمی که ازان مست باد



مردم همراهِ و رعایا را آنجا گذاشته خسرو خان را با محمد بدیع پسر و مخصوصان او برای ملازمت بیارد بعد نزدیک رسیدن امیرالامرا پیش رفته بالایی اسپ ملاقات نمود بعده که بحضور پادشاه زاده رسید محمد مراد بخش دوسه قدم استقبال کرده در بغل شفقت آمیز گرفت و دست او را گرفته برکنار مسند خود جا داد و باظهار انواع لطف و دلجوئی و خوش خوئی اشک ملاقات و عرق کربت از چشم و جبین او پاک نمود و یک قبضه جمدهر مرصع و یک تفوز پارچه و نه اسپ و یک فیل با حوضه نقره از طرف خود و پنجاه هزار روپیه از طرف پادشاه تواضع نمود و امیرالامرا هفت اسپ و هفت تفوز پارچه ارسال داشت و بعد تقدیم ضیافت و مهمان پرستی روانه حضور ساختند - چون نزدیک حضرت اعلی رسید مرحمت خان را برای مهمانداری و آزردن او تعیین فرمودند و همراه او فرمان عنایت عنوان با چهار اسپ خاصه مع زین طلا و مینا و یک پالکی و چهار دولی باساز طلا و نقره و بیست تفوز پارچه روانه ساختند و مرحمت خان نزد خسرو خان رسیده بعد رساندن پیغامهای لطف آمیز آداب ملازمت و ملاقات را تعلیم و تلقین نمود بعده که داخل دولت خانه شد بخلوتخانه میمنت آشیانه طلبیده ملازمت فرمودند - خسرو بعد از تقدیم آداب عنایات پابوس بجا آورد - دست شفقت بر سر و پشت او گذاشته حکم نشستن فرمودند و دل غمدیده محنت کشیده او را بانواع مرهم لطف تداوی نمودند و چارقب طلا دوزی و جیغه و شمشیر و خنجر مرصع مع پهل کتاره گران بها با دیگر مرصع آلات عنایت نموده منصب شش هزار سوار و

اصالت خان که همواره هراول بودند از اسپان فرود آمده بدرد در آمده  
مردم خود را فرمودند که راهها را چنانچه باید صاف نمایند و هر لحظه  
بدان انعام ترغیب نموده بکمال خوشدلی از آنها کار گرفته در پای  
و صاف نمودن راهها میکوشیدند و خود ها نسبت بنوکران کم قرار  
برای دانهی دیگران در برداشتن برف از سپرو دامن زیاده کار  
میکردند و کار میکردند و تا سه پهر در اهتمام صاف نمودن برف  
اوقات صرف نموده هر دو سردار ها آخر روز از کتل گذشتند روز دیگر  
بهادر خان مع راجها و جمعی دیگر از بهادران ازان کربوه فرود آمدند  
و بغارت هفته تمام فوجها مع پادشاه زاده عبور نمودند - از غره جمادی  
الاولی لغایت هشتم شهر مذکور که آخر ماه خورداد آن سال باشد  
زیر کتل همه سرداران فوج و مردم اردو بهم پیوستند اما کار خانات  
دران هفته نتوانست گذشت - درین اوان خبر مشرت افزا رسید که  
خسرو خان پسر دریم نذر محمد خان که در بدخشان و قندرز می بود  
بسبب تاخت و تاراج از بکیه که بعد از دست بود اسپ و شتر  
و گوسفند و غله و تمام ما یعرف خانه بر عرض و ناموس مردم آنجا  
دست تعدی دراز نموده جامع مسجد را سوخته و جمعی از سادات  
نامی را بقتل آوردند و نذر محمد خان که بحال خود در مانده بود خبر  
خسرو نتوانست گرفت ناچار بطریق فرار و ایلغار با دوسه هزار خانه دار  
بر آمده که خود را نزد پادشاه زاده رساند درین ضمن محمد صدیق  
نام نوکر عمده خسرو خان مع عریضه که مشتمل بر اراده ملازمت خود  
فرستاده بود رسید و پادشاه زاده اصالت خان را فرمود که باستقبال  
رفته بر حقیقت مطلع شده در صوتی که ادعای او واقعی باشد



و مکرر به سعد الله خان فرمودند که اگر احدی از بندگهای  
پادشاهی بعلت عدم خرج و بار بردار عقب بماند باز خواست  
روز جزا و این زمان بعهد آن وزیر بی نظیر خواهد بود و سزاولان  
پدیم برای آوردن مردم و رساندن زر تلخواه از خزانه تعیین نمودند -  
و باخیار نویسان تاکید فرمودند که رویداد بی کم و کاست  
می نوشته باشند - میرزا محمد مشهدی که از سادات مشهور و خاندان  
ذوالاحترام و متولیان امام رضا علیه السلام بود شرف اندوز ملازمت  
گردیده مورد عنایات گردید - بکابل شرف نزول نموده چند روز در  
حوالی امیرالامرا تشریف داشته بعد اتمام تعمیر دولت خانه بقلعه  
تشریف آوردند \*

الحال عذاب کمیت تیز جلو خامه را بذکر تسخیر بدخشان  
معطوف من سازد که چون هراول بکتل مسمی بطول که از کتلها  
قلب آن سرزمین است رسید منهبیان خبر آوردند که یک  
کروه پائین کتل بعضی جا بارتفاع چهار ذراع و در بعضی جا  
تا بکمر برف دارد سه هزار بیلدار و تبردار و سنگتراش مع محصلان  
شدید محنت دیده تعیین نمودند و چندین هزار مدد گار از دیهات  
جمع آوردند و سپاه که برای آسانی عبور خود دامنهارا بکمر زده  
کمر همت برای برف روی و برف کوی بسته بودند با هنرمندان  
کار شریک کار گشته در دو روز و یک شب که شب و روز با  
چراغان کار میکردند و سه ذراع که شتر با بار تواند رفت کوچه بدستور  
پاک نموده باقی برف را کوبیدند که از بالای آن لشکر ترده تواند  
غمود اما باز کار بیل و بیلدار باقی بود و راجه بهتل داس و

اندوز ملازمت گردید پنجهزار روپیه و خلعت واسپ و فیل و منصب هزارى دوصد سوار عطا فرمودند - و حکم شده امرا تايى ساق بلخ پنجم حصه تايى بداغ رسانند - و بسعد الله خان امر نمودند که بمنصبداران نقدى توپخانه و احديان و پيادها سه ماهه پيشگي از سرکار بدهند و جمعي که جاگير دارند بآنها نيز نظر بر چهارم حصه تفخواه نموده نقد برسانند و اگر احيانا منصبدار جاگير نيافته باشد چهار ماهه موافق جاگير از تاريخ داغ پيشگي باو بدهند - و تاکيد فرمودند که سعد الله خان پيشتر رفته تا رسيدن ما زرنقد مساعدت به بندهاي بادشاهي رسانده فارغ سازد \*

متلاشيان جاه و منصب غور نمايند که دران عهد چه خير و برکت بود اگر درين عصر خدا نکرده از طرف مهم ايران و توران و هجوم غنيم هفت اقليم خلل عظيم بر خيزد بيچاره منصبداران و جاگير داران که بنام بي نشان گفته مى شوند و از صد نفر يک دو صاحب طالع شايد پارچه نان از منصب و جاگير مى يافته باشند کار باقوي همه بفقر و فاقه و گدائي و خفت مي گذرد و آنها که نام نقدى برانها اطلاق شده و يکساله و دو ساله طلب دارند بالفرض که پادشاه بر حقيقت حال و فقر و فاقه آنها اطلاع واقعي يافته و نظر بر چنان مهم نموده خواهد سه ماهه و چهار ماهه منجمه طلب آنجماعه برسانند و وزراى خدا ترس حق پرست خود متوجه شوند از عدم خزانه و سرانجام نيافتن زر و کثرت منصبداران محال و خيال فاسد است که از عهده بر آردن تمنای چندين ساله سوخته دلاں گدا پيشه که نام منصبداري بر خود گذاشته اند بتواند بر آمد •



ذکر متوجه شدن حضرت اعلى از دارالسلطنت لاهور به کابل  
 هیجدهم صفر وسط فروردی از دارالسلطنت لاهور رایت  
 ظفر اثر طرف دارالملک کابل برافراشتند - جعفر خان را صوبه دار  
 پنجاب نمودند و اعظم خان را که التفات خان پسر او مع فوج پدر  
 پیشتر روانه شده بود بسبب ضعف کبر سن روانه کشمیر ساختند -  
 داراشکوه را بعلت عارضه بدنی مع اهلیه او در جهانگیر آباد  
 گذاشتند بعد ورو حسان ابدال بنام پادشاه زاده محمد مراد بخش  
 فرمان صادر شد که باعساکر نصرت مآثر پیشتر روانه گردد پادشاه  
 زاده بعد و رود حکم باتفاق امیرالامرا اواخر ربیع الاول از پشاور کوچ  
 نمود و چند منزل که طی نمودند امیرالامرا برای پاک نمودن  
 راهها از برف و هموار نمودن کتلهای دشوار گذار و بستن پلها پیشتر  
 مرحله پیما گردید - غره ربیع الثاني پادشاه از آب نیلاب عبور نمودند  
 بعد رسیدن پشاور اگرچه اصل عمارتهای آنجا که بدستور ایران ساخته  
 بودند خوش نذمودند اما رستهای بازار را که علیمردان خان موافق  
 دستور اصفهان مسقف ساخته بکمال صفا چهار سوی بازار را بطرح  
 مذهب بغدادی آراسته بود بسیار مرغوب طبع افتاد و فرمودند که  
 نقشه نمونه آن نزد مکرمات خان ناظم دهلی که اهتمام قلعه  
 نواحیات شاه جهان آباد که مفصل بزبان خامه داده خواهد شد  
 بعهده او بود بفرستند - هزارسوار به سعد الله خان اضافه مرحمت  
 شد امام قلی (۱۱۰) بیگ پسر جمشید بیگ از ایران آمده شرف

قلیچ خان و خلیل الله خان با فوجهای خود پیش آهنگ شده نخست حصار شادمان را بعد ازان حصن غور بند را بتصرف در آورند - بعده بتسخیر قندز و دیگر بلاد بدخشان باتفاق بی نفاق پردازند بعد از مفتوح گردیدن بدخشان فتح بلخ را وجه همت سازند \* چون بعرض رسید که در ملک پنجاب از کمی آب و گرد آمدن افواج گوانی غله بمرتبه شده که مردم فرزندان خود را می فروشند بلکه ذبح نموده میخورند حکم شد دو صد روپیه را لنگر خام و پخته در ده جا یعنی دوهزار روپیه را روز مره مقرر نمایند و پنجاه هزار روپیه نقد بدر ماندگان بی بضاعت رسانند و هر که هر جا فرزند خود فروخته باشد و پیدا نماید زر از سرکار داده فرزند مسلمان را بمادر و پدر او بدها نند \*

اگرچه میان پادشاه و شاه ایران وقت وفات شاه صفی رشته محبت گسیخته گردیده بود اما حضرت اعلی برای بقای استحکام اخلاص جان نثار خان را با نامه تهنیت و تعزیت و قدری جواهر و مرصع بقیمت یک لک و پنجاه هزار روپیه و پنجاه هزار پارچه کشمیر و بنگالا و احمد آباد و غیره بقیمت دو لک روپیه نزد بده روز مان مصطفوی شاه عباس روانه ساختند و در نامه معذرت این معنی که رو آوردن علی مردان خان بدین درگاه برای حب دولت و جاه نبود بلکه بسبب حسد پیشگان شرارت سرشت غرض پرست بود و تکلیف مرخص ساختن محمد علی پسر کلان علیمردان خان که در ابتدای شروع تهمت حامدان حسب الطلب شاه صفی فرستاده بود درج نمودند \*



رساند راجه روپ پسر اورا مورد عنایات سرفوجي و حراست قلعه چوبي ساخته جاي پدر او بدو مغوض داشتند \*

آخر ذي الحجه اول اسفندار ماه الهي پادشاه زاده محمد مراد بخش را با پنجاه هزار سوار و ده هزار پياده تفنگچي و تير انداز و بانداز و توپخانه بيشمار بقصد تسخير بلخ و بدخشان مرخص ساختند و وقت رخصت اضافه دو هزاري هزار سوار که از اصل و اضافه دوازده هزاري ده هزار سوار باشد و يك لعل آبدار و طوق مرصع مع مرواريد بيش بها و ديگر عنایات مرحمت فرمودند - و امرای نامدار کار زار دیده کار طلب رزم جو را هر اول یمین و یسار مقرر نمودند و جمله با سرداران سابق همراه علیمردان خان هفت فوج و هفت سردار عمده مثل نجابت خان و میرزا خان و عبد الله خان و شينخ فرید و قطب الدین خان کوکه و ذوالقدر خان و ملتفت خان که همراه هریک هفت امیر نامی تعینات بودند قرار دادند - و از سادات رزم جوی بارهه و از راجپوتان نامدار شیر شکار هر اول و سردار مستقل ساختند - از امرا و منصبداران روشناس قابل بتعداد چهار صد و هفتاد نفر بشمار آمدند - هفت لک روپيد و دو هزار اسپ از سرکار همراہ دادند که بروقت بکار بندهای پادشاهی آید - و حکم شد که چون هنوز هوای سرد و وفور برف درها و راهها باعث تصدیع تردد لشکر است امرا در ملک کهکوران و حسن ابدال و هر جا علف زار وافر بیابند چند روز توقف نمایند و لشکرها از راه کوتلهای مختلف بدفعات بگذرند که بلا تصدیع عبور واقع شود - بعده که مواکب کواکب شمار در کابل فراهم آید

مشهور باره بود ازین جهان بروضه جنان انتقال نمود - باعث ملال  
 خاطر پادشاه گردید فرزندان او را مورد عنایات ساختند مگر سید منصور  
 نبیره سید خان جهان که بسبب نزاعی که با بنی اعمام داشت  
 متوهم گشته بی حکم راه فرار اختیار نمود و این معنی خلاف مرضی  
 پادشاه گردید حکم شد که فوج عقب او رفته پیدا نموده بیاورند \*  
 غره فی قعدۀ این سال نور جهان بیگم که دو لک روپیه سالیانه  
 می یافت ازین تنگنا سوای پر وحشت بروضه جاودانی رحلت  
 فرمود گویند بعد از واقعه جهانگیر سوای رخت سفید بلباس دیگر  
 رغبت نه نمود و در مجالس شادی با اختیار خود هرگز حاضر نگردید مگر  
 باکراه خاطر و در مدت باقی حیات در غم و الم جدائی رفیق آخرت  
 بسر برده در مقبره که در لاهور پهلوئی جنت مکانی برای خویش  
 ساخته بودند مدفون گردید - در خانه پادشاه زاده محمد شجاع فرزند  
 متولد شد مسمی بزین العابدین ساختند - سعد الله خان را از  
 اصل و اضافه شش هزاری دوهزار سوار سرافراری دادند - شایسته خان  
 الماس صد و شانزده سرخ (۱۰۹) فرستاده بود از نظر گذشت شانزده سرخ  
 معیوب را تراشیده صد سرخ بی عیب که مانند دو لک روپیه قیمت  
 آن نمودند - ایالچی نذر محمد خان با نامه و قطعه لعل و سی  
 اسپ و بیست شتر که قیمت جمله سی هزار روپیه شد رسیده  
 ملازمت نمود بیست هزار روپیه بایلیچی مرحمت فرمودند \*  
 دین آوان بعرض رسید که راجه جگت سنگه مرحله عمر بپایان



بہلاکت - رسید ناچار راجہ آن روز و شب را مع ہمراہان بہ سخت جانی بسر بردہ طی مسافت می نمود - درینو لا فریدون غلام امیرالامرا با جمعیت خود بمدد رسیدہ باعث تقویت دل ینج بستہ راجپوتان گردید - درین ضمن از بکل کہ از شنیدن مراجعت و کشیدن سختی راجہ فراہم آمدہ دلیرانہ قدم بقصد پیکار پیش گذاشتہ بودند هجوم آوردند و ہنگامہ قتال و جدال بلند آوازہ ساختند - راجہ پسر خود را با فریدون ہراول ساختہ پا قائم نمودہ آنچہ شرط جلاوت و کوشش بود بظہور آوردہ داد مردانگی داد - و بعد تردد نمایان کہ جمعی از راجپوتان پکار آمدند از بکیہ را شکست دادہ از مقابل برداشت و خود را بقلعہ چوبی خویش رساندہ بعد آرام گرفتن چند روز باز باتفاق لشکر کومک آہنگ پیدشتر نمود \*

اوائل شعبان پادشاه جهان ستان از کشمیر سمت لاہور کوچ فرمودہ ہمہ جا سیرکنان و شکار افگنان و داد دہان بعد کشیدن تعب و تصدیع برف و باران کہ لازم و ملزوم راہ تنگ و غارہای پر سنگ کشمیر است و در کوتل پیر پنجال برف بسیار باریدہ طی منازل نمودہ وسط رمضان داخل دارالسلطنت گردیدند - راجہ تودرمل را بر حسن خدمت ہزار و پانصدی دویست سوار از اصل و اضافہ نمودہ بدیوانی سرکار سہزد بدستور سابق مرخص ساختند \*

از واقعہ کابل بعرض رسید کہ دیندار خان قلعہ دار از حصار چار عنصربی بقا بآن جهان شتافت بجای او اسد اللہ برادرش را مقرر فرمودند - معروض گردید کہ سید خان جهان بہادر کہ از بہادران

دو هزار سوار برآوردند و تیرانداز در آنجا نگاهداشته می خواست پیشتر روانه شود - درین ضمن خبر رسیدن فوج ازبکیه بسرآرداری کفش قلیخان تعیین کرده نذر محمد خان انتشار یافت که سه فوج از سه طرف جلوریزی آیند - راجه نیز لشکر خود را سه فوج قرار داده مستعد کار زار ازبکان خون خوار گردید - بعد مقابل شدن زردخورده که جای صد تحسین و هزار آفرین داشت از طرفین بعرضه ظهور آمد آخر کار بعد کوشش و کشش بسیار از بکان فرار نمودند - بعده که راجه تعاقب نمود از بکیه فوج راجه را طرف دره قلب کشیده برگشته بزدن تیر باز کشتی پاستوار نمودند - راجه هم پای استوار کم نیاورده باقی فوج خود را طلبیده هم نبرد از بکان گردید بمرتبه نائره کار زار اشتعال گرفت که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند - باوجود نسبت باز بکان را چبوتیه بسیار بکار آمدند آخر کار از بکیه را از مقابل برداشته هزیمت دادند و راجه خود را بقتل و نصرت بقلعه نو احدات رسانده حقیقت بامیرالامرا نوشته مدد کومک طلبید - و سه چهار هزار سوار با سرب و باروت بسیار از نزد امیرالامرا بسرآرداری علی بیگ و اسحاق بیگ منصبدار و فریدون غلام امیرالامرا رسیدند - درین اوان از بکیه برتهان که راجه برده نه کوتل گذاشته بود شبخون عجیب آوردند که کمتر کسی مازد که کشته و زخمی نگردیدند - و راجه زود خبر یافته چون برق پران خود را رسانده تلافی شوخی آنجماعه کنار آنها گذاشت - اما وقت مراجعت چندان برف بارید و بک سر و زید که اسپ و آدم را قدم پیش گذاشتن مشکل گردید - و کار چهار پا و آدم



که عرض لشکر او از روی تقدیر بقید اسم نویسی بطریق موجودات بگیرند بعد ملاحظه موجودات هزار و پانصد سوار و دو هزار بندوچپی زیاد آمد مواجب آن از راه قدر دانی نقد از خزانه سرکار دهاندند - خوشا پادشاهان قدر شناس و خوشا نوکران جان نثار کار طلب آن عهد - بهر حال راجه بخدمت ماموره زوانه گردیده چون از کتل هندو کش گذشت فوج خود را دو جوق ساخته جمعیت نصف همراه بهار سنگه پسر خود داده هراول نمود - چون بمکان خوست که در سرحد واقع است رسید کلان تران و کدخدایان آن سرزمین که سوخته بیداد از بکان خونخوار جفا کار مردم آزار بودند بر آمدن فوج مطلع شده استقبال نموده بعد ملاقات به راجه صلاح دادند که اگر قلعه بطریق حصار درین سرحد ساخته شود از مایان چنان خدمت بظهور آید که باعث مجرای راجه و مایان گردد - و رهنمونی آنجماعه در دل راجه نقش پذیر گردید - از آنکه راجه از شجاعان صاحبزای گفته می شد دانست که در تیاری حصار خشت و سنگ فرصت زیاد مطلوب است و چوبهای کلان دران کوهها بسیار بهم میرسد و درود گران جلد دست باخود داشت و زمینداران آن ضلع آنچه مصالح مطلوب بود موجود نمودند - مابین راه سراب و اندراب بنای حصار قلعه چوبی گذاشته برجها از سنگ و گل قرار داده اول خود شریک کار گردید و باطاعت و رفاقت راجه تمام لشکر کمر همت بسته کدنگ و تیشه بدست گرفته رفیق نجات و گلکار گشته حصاری که در یکسال اتمام آن متعذر می نمود در فرصت یک ماه تیار کرده دو چاه عمیق در آنجا کنده قریب

خود و اسپان توانند برداشت بر اسپان تیز چاق باک رفتار  
سوار شده بطریق قزاقان از کتلها و معبرها گذشته بنواح بدخشان  
تاخمت آورده بر احوال ملک مطلع شده مراجعت نمایند -  
درین صورت اغلب که بعضی الوسهای آن ولایت نیز رجوع  
آورده رفیق گردند و سرداری آنها اصالت خان از راه کار طلبی بعد  
خود گرفت - فرمود که ازوقه هفت هشت روزه که در صورت ضرور  
بکار دو هفته آید برداشتند و براه کوه هندو کش گذشته در هفت  
و هشت روز بمنزل پنجشیر و گل بهار رسیدند و آن قدر اسپ و گاو سفید  
غذیمت بدست آوردند که همان شیر و گوشت وافر غذای لشکر  
گردید - و بهادران یکه تاز جان باز و مبار زان رزم جوهر طرف تاخمت  
خرابی بسیار دران ملک نموده تا خبردار شدن و نمودار گشتن از بکیه  
مراجعت نمودند - بعده که حقیقت گرفتن قلعه و باز از دست دادن  
و چنان یلغار و تاخمت نمودن اصالت خان بعرض رسید خلاف مرضی  
پادشاه بظهور آمد - درین ماده پاره نصیحت شفقت آمیز بامیرالامرا  
و اصالت خان نوشتند - و در فرمان درج گردید که امسال سنگ  
تراشان و بیل داران و تبرداران برای هموار ساختن راههای قلب و دره  
روانه سازند و نجابت خان و دیگر امرا پیش قدم گشته بهوشیاری  
تمام بامصالح توپخانه دران نواح و درها بسر برده سر راه از بکیه  
داشته باشند - چون راجه جگت سنگه باظهار تهوری و کار طلبی بعرض  
رساند که باین مهم مامور گردیده جوهر تردد خود بعرضه ظهور آرد  
و بامید قبول این التماس جمعیت زیاد از وطن طلبیده درخواست  
مکمل نمودند بمیان حضرات ادعای او را پسند نمودند حکم فرمودند



نذر محمد خان بر سر کتلهای هندوستان بقصد سد راه لشکر امیر الامرا انتشار یافت و اصالت خان و خلیل بیگ مانع آمدند و گفتند که از درها زیاده از يك دو سوار پهلوي هم نمی تواند گذشت و همه جا ذخیره باید برداشت و از هر جا که گذشتند تپانه قائم باید گذاشت و هنوز امرای کومکي نرسیده اند از خود فوج جدا نمیتوان ساخت - آخر مصلحت بران قرار یافت که فی الحال بفکر تسخیر قلعه نپرداخته برای تسخیر بدخشان کمر همت باید بست و از راه پنجشیر به بدخشان روانه باید شد - درین ضمن بهادر خان و چند امرای دیگر کومکي رسیدند - بعده که چند منزل قطع نمودند دولت بیگ تپانه دار پنجشیر با جماعه که ازان راه خبرداشتند رسیده ظاهر ساخت که ازیں راه عبور نمودن متعذر است اگرچه جریده بتعب تمام میتوان از کتل و درها گذشت اما بالشکر چنان و بهیرو اسباب و انقال گذشتی بسیار اشکال دارد - و از آنها مقابل هجوم لشکر خصم پل بستن و گذشتن متعذر - و از نزدیک رسیدن ایام برف و سرما بدون برداشتن انوقفه راه طی مسافت نمیتوان نمود - و حال ستوران که از گرانی و کم یابی گاه بجز پوست و استخوان ندانده معلوم - در برف و سرما هر جا افتادند بر نخواهند خاست - و بر سپاه احوال تباه خواهد گردید - مگر در ابتدای فصل بهار ازیں راههای خطر ناک عبور توان نمود - امیر الامرا گوش بحرفها نه نموده مصلحت کار دران دید که دو هزار سوار انتخابی کار آزموده کارزار دیده بسرداری یکی از بندهای سخت جان کار طلب اسب قمچی که انوقفه چند روزه موافق قوت لایموت بر پشت

بحال خود در مازده و از شامت پسران و نوکران بکومک قلعه نخواهد پرداخت و از نا کرده کاری و عدم تجربه در استحکام برج و باره و گرد آوری ذخیره قلعه تازه بتسخیر در آمده نپرداخته و مردم کار آزما در آنجا نگذاشته سرمست نام نبیره مبارز خان را با پنجاه سوار تفنگ انداز قلعه دار نموده خود متوجه تاخت و تاراج اطراف و گرد آوری ذخیره گردید - امیر الامرا که در انتظار امرای کومکي روز میشمرد بعد رسیدن خبر تسخیر قلعه از راه دور بینی اصالت خان را پیشتر روانه ساخت که خود را بغوربند رسانده از آمدن از بکیه برای خلاصی قلعه گوش بر آواز باشد اگر تواند خود را بمدد رساند والا حقیقت بر نگارد - و بعد از روانه ساختن اصالت خان خود نیز از غلبه و سواس خام کاری خلیل بیگ و فرهاد انتظار کومک نکشیده روانه شده بطریق ایلغار باصالت خان پیوست - همان روز خبر رسید که فوج از بکیه آخر شب غافل داخل قلعه کهمرد شدند چون سرمست قلعه دار که مست خواب غفلت بود از آوازه رسیدن از بکان از خواب برجسته خود را به پناه چاه خالی غله رساند جمع کثیر را کشته و زخمی ساخته باز راه صحرای گرفتند - امیر الامرا از شنیدن این خبر اصالت خان را با فوج شایسته بمدد قلعه بتعجیل تمام روانه ساخت و خود نیز پاشنه کوب روانه شد - دوسه منزل قطع نانموده خبر شنید که قلعه بتصرف از بکیه در آمد و قلعه دار زخمی گشته با بعضی همراهان عربان و پیاده بحال تباه خود را بفوج پادشاهی رساند امیر الامرا خواست که فوجها بدرها تعیین و روانه نماید - درین ضمن خبر رسیدن فوجهای



و اضافه هزاره پانصد سوار که از اصل و اضافه پنجهزاری هزار و پانصد  
سوار باشد بلند آوازه ساختند - بعده که اصالت خان نزد امیر الامرا  
علیمردان خان رسید برای سرانجام گرد آوری لشکر و اذوقه و تعیین  
امرا بحثت هموار نمودن راهها پرداخت - و امرای دیگر نیز پدیم  
بکابل رسیدند - درین ضمن تهانه دار غوربند باسم خلیل بیگ  
آمده ظاهر ساخت که در بلخ و بدخشان عجب هنگامه نفاق و  
لشکر کشی و ازبک کشی میان پدر و پسران یعنی عبد العزیز  
خان و سبحان قلیخان و نذر محمد خان بمیان آمده - و حارس قلعه  
کهمره که قلعه سرحدی است بکمک جمعی که همراه سبحان قلیخان  
که از طرف عبد العزیز خان برای تسخیر حصار شادمان آمده بودند  
رفته قلعه مذکور خالی ست اگر لشکری همراه من دهند بمدد  
اقبال لایزال پادشاه عدو مال به تسخیر می آرم - علیمردان خان  
سه هزار سوار که ازان جمله هزار سوار خود او بود بسرداری فرهاد  
غلام خویش مقرر نموده مرخص ساخت - و ارشاد نمود که در صورت  
صدق خبر مذکور به تسخیر قلعه پرداخته حقیقت پدیم برنگاز  
والا بتاخت و تاراج نواح آن طرفها پردازد - بعده که فرهاد و خلیل  
بیگ بکهمره رسیده خواستند بمحاصره پردازند قلعه نشینان از دبدبه  
آمدن فوج همدوستان محصور ناگشته از قلعه برآمده راه فراد  
اختیار نمودند - و خلیل بیگ و فرهاد بی آنکه شمشیر از غلاف  
برآید و یا تیر در خانه کمان جاگیرد قلعه را بتصرف در آوردند -  
اما از آنکه از گرانی و کمپابی کاه و غله اصلا ذخیره در قلعه  
نمانده بود و خلیل بیگ و فرهاد بکمان آنکه نذر محمد خان



کشمیری نو مصلم که وقت شب باو رساند بصراط حیات در نوردید  
پنج پهر بعد زخمی شدن زنده مانده نقد و جنس که داشت مع  
وصیت نامه بخط خود در ماده فرزندان بخدمت پادشاه نوشت - اگرچه  
خان دران از طرف سلوک با خلق بمرتبه سخت و ناهموار بود که  
آخر تیر آه مظلومان کار او را ساخت اما چون در کار پادشاهی  
و تسخیر قلاع امیر کار طلب مبارز پیشه گفته می شد پادشاه از  
خبر واقعه او ملول گشته پسران او را موافق وصیت سرافراز تقسیم  
توکه و عطای منصب ساختند - سواي رزی که بفرزندان تقسیم  
نمودند شصت لک روپیه در سرکار بضبط در آمد - سید محمد و  
سید محمود هر دو پسر کلان را هزاری هزار سوار و عبد الغنی پسر  
خرد را به پانصدی سرافرازی دادند - و شایسته خان را از اله آباد  
تغییر نموده بصوبه داری مالوا مقرر فرمودند \*

ذکر سوانح سال نوزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و پنج هجری

جشن آغاز سال نوزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و  
پنج هجری زینت افزای گلشن و باغات کشمیر بهشت نظیر گردید -  
اسلام خان را صوبه دار دکن نموده بعفایات خاص مفتخر ساخته  
مرخص نمودند و از اصل و اضافه بمنصب شش هزاری پنجهزار سوار  
دو اسبه و سه اسبه سرافرازی یافت - سیادت خان برادر او را باو  
تعین نمودند - سعد الله خان را که رسوخیت باطنی و استعداد  
ظاهری او دلنشین پادشاه جوهر شناس قدردان گردیده بود از تغیر  
اسلام خان بیایه وزارت کل و عطای خلعت و جامه و قلمدان مرصع



منجمله مطالبهٔ ذمهٔ او معاف فرمودند هر روز و هر هفته در باغی  
و مکانی که مرغوب طبع بود تشریف می بردند صفاپور که در  
تیول پادشاه بیگم مقرر و اسم بامسمی بود بیگم تهیهٔ ضیافت  
گرفته چراغان نمود - بعد تشریف بردن مبلغ کلی نقد و جواهر  
پیشکش گذراند - محمد مراد بخش را اضافهٔ دو هزاری داده از  
اصل و اضافهٔ دوازده هزاری نه هزار سوار ساختند - خان دوران را  
بعنایات مفتخر ساخته باز بدکن مرخص فرمودند - درینولا از  
عرضه داشت علیمردان خان که بمهم بدخشان بمغالطهٔ شهرت طلب  
کومک قندهار مامور گشته بود خبر حرکت قزلباس اشتهار یافت -  
راجه جگت سنگه و بهادر خان و قلیچ خان و نجابت خان و راجه  
رای سنگه و راجه بهار سنگه و مرزا خان نبیرگ عبدالرحیم خان خانان  
و شمس الدین بنی مختار را باجمعی دیگر امر مرخص ساختند -  
و دوازده هزار بندو قچی همراه داده مبلغ بیست لک روپیه از خزانه  
دار السلطنت حکم فرمودند که به بندهای پادشاهی بطریق مساعدت  
رسانند - کنار تالاب دل را که پسند طبع افتاده بود چند شب چراغان  
نمودند و در صفا و فضا یر دیگر سیرگاه ترجیح دادند - چنانچه ظفرا  
گوید \*

درین دریاچنان جوش سرود است \* که هر موجش ز آب نغمه رود است  
ز عکس لاله رخساران سرکش \* فتاده ماهیان در دام آتش  
ز هر زورق صدای نغمهٔ تم \* زده موج طرب بر گوش اختر  
و گطنبور رشک موج آب است \* بدستش کاسهٔ چشم حباب است  
از واقعهٔ لاهور بغرض رسید که خان دوران از ضرب جمدهر خدمتگار

شادی غسل پادشاه بیگم ساختند - اوائل صفر در باغ فیض بخش  
 لاهور نزول فرموده بعد سیر و تفرج عمارات قلعه و باغات ششم شهر  
 مذکور از اینجا سمت کشمیر کوچ فرمودند - خان دوران از دکن آمده  
 ملازمت نمود - چون مکرر حقیقت برهم خوردن سلطنت بلخ و  
 بدخشان و ظلم و تعدی از بکان و اختلال تمام راه یافتن میان پدر و  
 پسران و بغارت رفتن عبدالعزیز خان و خرابی نذر محمد خان بعرض  
 رسید علیمردان خان را بکابل مرخص نموده ارشاد نمودند که چون مهم  
 و تسخیر بلخ و بدخشان منظور و مرکوز خاطر است و عنقریب  
 پادشاه زاده را بدانصوب مرخص خواهیم نمود باید که تا رسیدن توره  
 سرانجام آن مهم بعهد خود دانسته بگرد آوری مصالح و مردم کار  
 آزموده واقف کار آن سر زمین کوشد - و از عقب او اصالت خان  
 میر بخشی را برای معاونت و سزاولی آن کار نزد علیمردان خان  
 مرخص ساختند \*

درینولا بعرض رسید که صفر خان قلعه دار قندهار ازین حصار  
 ناپایدار رخت هستی بر بست - پسران او را بعنایت اضافه  
 و خلعت مائی نواختند - منازل پرتعب راه کشمیر را که از  
 بسیاری برف دست و پای اکثر مردم برباد فنا رفت طی می نمودند  
 چنانچه طغرای مشهدی گفته  
 \* بیت \*  
 زبیم برف آن کوه خطرناک \* رمیده مردم مک از چشم افلاک  
 چنان دروی برودت پافشوده \* که آتش در درون سنگ مرده  
 غره ربیع الاول داخل دولتخانه کشمیر گردیدند - چون از بزانی  
 سکنه آن دیار حسن سلوک ظفرخان بعرض رسید لک روبیه



و حکما و ارباب طرب در خور پایه و قسمت فیض یاب گردیدند و چهار  
 لک روپیه برای شریف مکّه و لک روپیه برای مسکقان حرمین که  
 بقصد شغای بیگم نذر کرده بودند همراه احمد سعید روانه مکّه معظمه  
 ساختند - و از چراغان عالم افروز که هنرمندان همه دیار بطرحهای  
 مختلف بائین بندی آن پرداخته بودند و آتشبازی اقسام و آرایش  
 گوناگون چه سان وصف نماید که بطول سخن منجر میگردد - و بشرح  
 خصوصیات آن بزم بهشت مشاکل چگونه پردازد که محمول باغراق  
 مینماید \*

و بعده اواخر فی قعده بقصد سیر و شکار کشمیر بی نظیر  
 متوجه دارالسلطنت لاهور گردیدند - باوجود آن همه علاج که حکمای  
 یونان و هند و فرنگ و عارف چیلہ برای جراحات بیگم نموده بودند  
 بعد کوچ بار دیگر جراحتهای بجوشش درآمد و مانده بید ماغی پادشاه  
 گردید - روزی که بمنزل متهرا نزول و مقام واقع شد محمد علی فوجدار  
 آنجا بعرض رساند که هامون نام فقیر مرهمی دارد که برای همه  
 جراحتهای نافع و بحکم آب حیات اثر حیات می بخشد - حکم باحضار او  
 فرمودند و در سه چهار روز مرهم او آنقدر نفع بخشید که هفته هم نکشید  
 که نشان جراحات نماند و بالکل وسواس زائل گردید - و بدلهی که  
 رسیدند غسل صحت کامل نمود هامون فقیر را بروپیه وزن نموده  
 خلعت و زرینه برای زن او بخشیدند - و محمد علی فوجدار را بعطای  
 اضافه و خطاب مفتخر ساختند - و پادشاهزاده محمد اورنگ زیب  
 را صوبه دار احمد آباد ساخته بعزایات خاص نواخته اواخر فی حجه  
 مرخص فرمودند - و به سهوند که رسیدند جشن نوروز را ضمیمه

بعد غسل هزار اشرفی و پنجهزار روپیه بمسکینان رساندند - و عارف چيله را که مرهم او مفید افتاده بود بنقره بوزن در آورده خلعت و اسپ بدو بخشیدند - بعده که آن ملکه دوران برای تسلیم بحضور آمد حضرت اعلیٰ طبق پیر از لعل و مروارید و زر سرخ و سفید بقیمت لک روپیه بدست خود گرفته بر فرق پادشاه بیگم نثار فرمودند - بعده از طرف پادشاه زاده و دیگر بیگمان طبق طبق گل طلا و جواهر نثار نمودند - و صدای رود و سرود بر فلک برین رسید - و سمرنی صد و سی دانه مروارید بقیمت پنج لک روپیه از دست خود بدست بیگم بستند - و روز دیگر گوشواره که دو گوهر آبدار و دو الماس بقیمت لک روپیه داشت عنایت فرمودند - یک هفته جشن بزم افروز بود و هر روز عنایت تازه و لطف زیاده از اندازه مبدول میگردد - سواي آن یازده لک روپیه محصول بندرسورت که در جاگیر بیگم مقرر بود انعام مرحمت نمودند - جمله دران جشن بزم افروز مع آنچه پادشاه زاده و امرا بصرف آمد و سواي آنچه بانعام حکما در آمد و بمکه متبرکه و مدینه مغوره و اطراف روانه نمودند بیست لک روپیه بانعام در آمد - و بموجب التماس نواب قدسیه تقصیر پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر بعفو و انواع لطف مبدل گردید - و منصب پانزده هزاره هزاره هزار سوار بدستور سابق جاگیر بحال فرموده بدیگر عنایات معزز ساختند - و حکیم داود را منصب دو هزاره دو صد سوار و اسپ و فیل و یک مهر و یک روپیه هریک بوزن پانصد توله مع خلعت در انعام معالجه بیگم مرحمت نمودند حکیم مومناکه سی هزار روپیه سالیانه داشت بمنصب هزاره سوار و عنایات دیگر سرافرازی یافت دیگر همه مقریان و امرا



سرپیچی که از لعل دوازده تانگ و بیست و چهار دانه مروارید  
بقیمت چهار لک روپیه داشتند نمودند - باز آنرا امام تسبیح خاص  
کردن قرار داده تا دم واپسین از خود جدا نساختند \*

چون مذکور جواهر بزبان قلم آمد چند کلمه از جواهر خانه  
عهد اعلیٰ حضرت بتحریر می آید - روزیکه بر تخت جلوس نمودند  
قریب ده کروڑ روپیه را جواهر و مرصع آلات موجود بود از انجمله  
لغایت سال حال دو کروڑ روپیه را جواهر بخروج انعام و ارمغان  
در آمد و پنجاه لک روپیه در معجونات و صدقه و نثار روز وزن  
و جشن صرف شد و پنج کروڑ روپیه را جواهر در جواهر خانه انعام  
و باقی در توشکخانه داخل پوشاک خاص موجود - از جمله آن  
دو تسبیح مشتمل بر صد و بیست و پنج دانه مروارید و هفتاد  
و هفت دانه یاقوت رنگین و شفاف است که قیمت آن هر دو  
تسبیح بیست لک روپیه می شود و وزن هر دانه مروارید سی  
و دورتی که از عهد عرش آشیانی در جواهر خانه پوشاک خاص  
داخل است \*

میر محمد صالح مشکین قلم ولد میر عبدالله زرین رقم ترمذی  
متخلص بکشفی کتاب مناقب مرتضوی تالیف خود از نظر  
گذرانید چند ورق بمطالعه در آورده پنج هزار روپیه و فیل ماده انعام  
فرمودند - با وجود دو جشن اثر صحت و امید حیات که بخروج  
هفتاد و هشت لک روپیه نموده بودند باز بسبب عود نمودن  
جراحات غسل صحت دفعه ثالث پادشاه بیگم در ماه رمضان  
اتفاق افتاده از سرنو سرانجام جشن جهان افروز آراستگی یافت -

ذکر موانع سال هیجدهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه و چهار هجری

جشن آغاز سال هیجدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و چهار موافق هر سال سرمایه فیض خاص و عام گردید بعرض رسید که بخانه دارا شکوه فرزند بعرضه وجود در آمده مسهلی بسپهر شکوه ساختند دو لک روپیه روزمائی عنایت فرمودند - از واقعه ملتان معروض گردید که بر سر مبارز خان روهیله خانه فرود آمد و از تنگنا سرای فانی نجات یافت - خان دوران را از دکر، برای مصلحت ضرور بحضور طلب داشته بنام راجه جیسنگه حکم صادر شد که تا مراجعت خان دوران خود را از وطن بدکن رسانده از بند و بست آنجا خبردار باشد - چون بعرض رسیده بود که امام قلیخان از غلبه و تعدی نذر محمد خان برادر که ملک و مال بعد از پایمال حوادث رفتن بتصرف او در آمده بکمال پریشانی و بی سامانی راه بیت الله اختیار نموده یک لک روپیه برای مدد خرچ راه کعبه نزد امام قلیخان روانه ساخته بودند - از آنکه قبل از رسیدن زر مذکور امام قلیخان در مدینه منوره مرحله پیمائی سفر آخرت گردید از جمله یک روپیه یکدانه مروارید امرویی بوزن چهل و سه سوره بقیامت سی هزار روپیه مع اسپان برای پادشاه آوردند - قیمت آن مروارید پنجاه هزار روپیه بقیاس جوهریان در آمد و بعرض رساندند که اگر هموزن آن مروارید به پنجاه هزار روپیه بخواهند بهم رسیدن متعذر - و تا حال چنین مروارید که بجواهر خانه سرکار پادشاهان سلف آمده باشد از روی سیاهه دفتر ظاهر نمی شود - آنرا داخل



بر آنها نامزد نمودن مادمه مزید فساد دانسته یک دو راجپوت مصباح  
کار را نزد آنجماعه فرستاده پیغام نصیحت آمیز دادند که امرسنگه  
و جمعی که مرتکب فساد شده بودند بسزا رسیدند و شما که بی  
تقصیرید چرا خود را طعمه تیرو سنان می سازید آن جهالت پیشگان  
شجاعت نشان که در عالم پاس نملک خواری بعد واقعه آقا جنگ  
بی سردار نمودن خالی از طریقه آزره پرستان نیست در جواب آن بزبان  
شمشیر و جمدهر بی ادبانه پیش آمدند و کار بگا زار جهان آشوب  
کشید سید خان جهان و رشید خان انصاری و سید عبدالرسول بارهه  
و دیگر بندهای پادشاهی با توپخانه تعیین شدند و نائز جنگ و جدال  
اشتعال گرفت و سید عبدالرسول خان که از جوانان نونهال بود  
با جمعی از سادات بارهه و دیگر بندها بکار آمدند و سید غلام محمد که  
از سرداران و شجاعان مشهور گفته می شد با چهار پنج نفریش  
منصب روشناس پیاده شده تردد نمایان نموده و با رجوع برداشتن  
زخمها بکوته یراق کار بران کوته اندیشان تنگ آوردند و تا وقت شام  
که آفتاب عمو آن سوخته اختران غروب نموده و همه راجپوتان علف  
نیغ و هدف تیرو سنان و گوله تفنگ گردیدند جنگ قائم ماند و بعد  
فراغ جنگ سید غلام محمد را با سرداران دیگر که زخمهای کاری  
برداشتند بودند و واماندهگان و وابستگان جان باختة آن معرکه خصوص  
خلیل الله خان و ارجن و میرخان پسران ملاکت خان را اضافهای  
نمایان و خلعت و اسب و جواهر مرحمت نمودند \*



فرمان بیکی از امرای مقرب بدستخط خاص مشغول بودند امرسنگه خود را بجملدی بصلابت خان رسانده غافل جمدهر بسینه اش رساند که تا قبضه فرو رفت و صلابت خان آه نکشیده جان بجان آفرین سپرد - خلیل الله خان و ارجن ولد راجه بیتمهل داس که نزدیک بودند خود را بامر سگه رسانده برو حمله آوردند و امرسنگه بمقابلۀ آنها پافائیم نموده داد مردانگی داده باوجود زخمی شدن بجای خود قائم ماند تا آنکه گرز برداران و دیگر بندگان پادشاهی رسیده بمدد همدیگر کار آن راجپوت جاهل ساختند - و ارجن و غیره چند نفر زخمی گردیدند - بعد وقوع این حادثه میرخان میرتزک و ملوک چند مشرف دولتخانه لاش امرسنگه را برداشته بیرون آوردند - درین ضمن قریب پانزده نفر راجپوت از جمله خدمتگاران و مشعلچی امرسنگه خود را رسانده بشمشیر و جمدهر بر میرخان و ملوک چند و هر که مقابل آنها آمد بجنگ در پیوستند باوجود گرز بردار و منصبدار بسیار بمقابلۀ و دفع شر آنجماعه پرداختند و ترسد نمایان از آنها بظهور آمد ملوک چند با چند گرز بردار و پنج شش منصبدار روشناس کشته شدند و میرخان با جمعی زخمی گردید گویند تا کار آن چند نفر راجپوت ساخته شود رستخیز عظیم اندرون و بیرون در بار بر پاشد و از مشعلچی تنها چند بنده کار آمدنی پادشاهی ضائع گردیدند چون صدای این هنگامه وحشت افزا بلند گردید بعضی راجپوتان حوصله باخته همان وقت شب راه گریز اختیار نمودند و بسیاری از نوکران هواخواه امرسنگه صبح ناشده بر سر خانۀ ارجن هجوم آورده آواز داروگیر بلند ساختند و کار بجائی رسید که حضرت ابتداء فوج



خالصه در آمد و صوبه داری دکن بخان دوران باضافه هزاره  
سوار و دو کوردرام انعام که از اصل و اضافه هفت هزاره هفت هزار  
سوار پنجهزار سوار دو اسپه و سه اسپه باشد مرحمت فرمودند و  
پرتی راج را تهور را قلعه دار دولت آباد ساختند و نقاره جشن صحت  
کامل بیگم صاحبه دو باره بلند آوازه گردید و آن ملکه را بطالی خالص  
بوزن در آورده بمسحقان قسمت نمودند - و مغنیان سخن آفرین رونق  
افزای مجلس بهشت مشاکل گشتند - و رامشگران جادو خصال  
حور تمثال آرایش افزای بزم فرحت افزا گردیدند - و از در و دیوار آن  
عشرت خانه گلبانگ مبارک و تهنیت سامعه افروز عالم و عالمیان  
گشت - و فقیر و بینوائی نماند که صاحب نصاب نگردید - و خانه نبود  
که دران جشن بدخیر و مایحتاج چند ساله آماده نگشت پادشاهزاده  
محمد مراد بخش را بتعلقه صوبه خود مرخص ساختند - و شایسته  
خان را درین جشن از اصل و اضافه پنجهزاری سوار دو اسپه  
و سه اسپه ساخته برسر خدمت ماموره رخصت فرمودند - اله وردی  
خان مغضوب را بشفاعت پادشاه زاده بلند اقبال منصب و  
جاگیر بحال فرموده گرد غم از چهره کدورت آلود او زدودند - سید عبد  
الوهاب خاندیسی که شمه از شجاعت و جلالت او بزبان خامه  
داده شده بفوجداری و قلعه داری بکلانه مامور گردید \*

امرسنگه بعد از کشیدن آزار تب محرق دو ماهه صحت یافته  
بمچرای دیوان آخر روز آمده بود ظاهراً بصلابت خان برسر تقسیم  
وطن که باوجود برادر کلان برادر خورک چسونت نام داده سوی  
مزاحی تهللی داشت بعد از ادای نماز مغرب که پادشاه بتحریر



آتش سوزان نکند با سپند \* آنچه کند دود دل دردمند  
 گویند پادشاه محبت با فراطی که با دارا شکوه و با پادشاه بیگم داشت  
 با هیچ فرزند دیگر نداشت - در ایام مرض بیگم دو پیر شب با دل  
 سوزان و چشم گریان بر سجاده نشسته بدرگاه شافی برحق برای  
 حصول صحت بیگم زار زار می‌نالد و در مدت پنج شش ماه که  
 علاج نمودند از دوا و مرهم حکما فائده که می‌بایست حاصل نگردید  
 آخر عارف نام غلام سرکار بیگم مرهمی ساخته مالید بسیار مفید  
 گردید و حق سبحانه پاره صحت و امید حیات بخشید - و باوجود  
 موقوف داشتن جشن صحت کامل برآورده بمجروح علم آنکه از زبان  
 حکما امید شفا ظاهر گردید جشن عالی که ازان عالمی بفیض  
 رسید و حکما و صاحب و فضلا و مستحقین و ارباب طرب ذخیره‌ها  
 اندوختند نمودند - چون پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از شدیدن  
 عارضه بیگم سبکیار بطریق ایلغار خود را بحضور رساند و پادشاه زاده  
 محمد مراد بخش نیز از ملتان برای عیادت همشیره رسید هر دو  
 پادشاه زاده مورد عنایات گردیدند - شایسته خان نیز خود را برای احوال  
 پرسی آن ملکه دوران رسانیده ملازمت نمود - چون از پادشاه زاده  
 محمد اورنگ زیب برانمنائی بدراهان از عقل معذور بعضی اداهای  
 خلاف مرضی سرزده بود آثار قهر و کم توجهی و غضب ولی نعمت را  
 که بعد از غضب الهی هیچ غضبی بآن نمی‌رسد در حق خود  
 مشاهده و ملاحظه نموده از راه غیرت و پیش بینی قبل از آنکه  
 از طرف پدر اثر کم لطفی بعرضه ظهور آید خود اراده انزوا نموده  
 شمشیر از کمروا کرده چند روز منزوی گردید و جاگیر بضبط



برای علاج مفید گشتند خصوص حکیم داؤد که دران تازگی از نزد شاه عباس فرار اختیار نموده خود را بحضور رسانده بود معالجه گردید و شصت هزار روپیه تصدق بمستحقان رسانده دعا برای شفا حاصل نمودند - سوای آن هر شب هزار روپیه زیر بالین بیگم گذاشته صبحی بفقرا میرساندند - و از جمله خدمه که سوخته بودند دو تا که زیاده آتش گرفته بود در عذاب وجع آن در گذشتند - و دو خواص علاج پذیر شدند - و الم جراحت بیگم که از شدت وجع تب و دیگر امراض علاوه آن گردید بچهار پنج ماه کشید - و پادشاه از غم فرزند عزیز دیوان کم نموده اکثر بر بالین بیگم حاضر می شدند - از اتفاقات نا محمود در همان ایام سید جلال صدر جدید باوجود شرافت چنان خاندان برهنه نمونی پیشکاران شرارت پیشه بعرض رسانده بود که از بیخبری موسوی خان صدر معزول وجه مدد معاش باکثر مردم بیجا که اصلاً استحقاق ندارند مقرر شده و بفرمان و اسناد جعلی بسیاری یومیه و اراضی دارند حکم ضبط یومیه عموماً تا تحقیقات اسناد صادر شده بود این معنی ماده بدنامی بسیار برای صدر و باعث الم جراحت دلهای مستحقین و مستمندان دل سوخته گردید - و از شعله آتش دل همان بیچارگان بی بضاعت که من جمله آن چندین مومن و مومنه و مسلم و مسلمة که سوای آه درک آلود و دود آتش اندود اندرون سینۀ پردرد وسیله پیغام رسانی نداشتند بدامن آن عقیقه که فی الحقیقت پاره از جگر پادشاه بود در گرفت و پرتو این معنی بردل درد اثر آن حضرت فریاد رس اثر نمود و فرمودند که بدستور سابق یومیه ذکر و نسا جاری سازند راست گفته اند \* بیت \*

و با او طعام نمی خوردند و داخل غلام محسوب می نمایند لهذا وطن او را بدیوی سنگ نبیره عم او مرحمت نموده بخطاب راجگی و منصب هزاری هزار سوار مفتخر گردانند - و عبدالله خان فیروز جنگ را که سالیانه مقرر نموده بودند باز بمنصب شش هزاری شش هزار سوار بحال فرمودند - صفی قلی خان سپاه منصور که در جرگه امرای ایران بود از ایران آمده ملازمت نمود - بمنصب هزاری پانصد سوار و عطای خلعت و اسب وفیل و پانزده هزار روپیه سرافرازی یافت - چون در دار الخلافت اثر طغیان تپ و وبا و طاعون ظاهر شد اوائل ذی حجه طرف فتح پور عنان توجه معطوف داشتند - بعد از چندگاه بطریق سیر و شکار آن طرفها بسر برده بدار الخلافت مراجعت نمودند - و بسبب شدت وبا بعد توقف هفته در دار الخلافت باز متوجه سموگده گشتند و بعد انقضای محرم بدار الخلافت رسیدند \*

### ذکر سوختن پادشاه بیگم

چون روز جشن سال گره نواب جهان آرا بیگم مخاطب بپادشاه بیگم از شعله آتش شمع دامن نواب قدسیه پادشاه بیگم و هر دو دست و شکم و سینه را سوزاند و چهار کنیز خاصه که برای خاموش نمودن پروانه وار خود را بران آتش زدند بآنها نیز آتش در گرفت و اکثر اعضای هر چهار خواص سوخت و جع بسیار از اثر جراحت در ذات قدسیه بهم رسید و الم آن بر ذات حضرت اعلی که محبت زیاده آن قدسیه صفات داشتند موثر گردید - از آنکه سرانجام شادی سال گره نواب قدسیه تیار شده بود و ارباب طرب جمع آمده بودند بزم غذا بعنا و کدورت غم و الم مبدل گردید - و حکیم مومنا و دیگر حکما



## ذکر سوانح سال هفدهم از جلوس مطابق

سنة هزار و پنجاه و سه هجری

غرة جمادی الاخری سنة هزار و پنجاه و سه هجری جشن آغاز سال هفدهم جلوس بجلوس و آرایش تمام زیب و زینت پذیرفت - عبدالصمد سفیر مکه را تا روز رخصت جمله از نقد و جنس شصت و پنج هزار روپیه انعام نموده مرخص ساختند - و رای رایان بعد پیشکش نمودن فیل و اسبان استعفاي منصب و خدمت نموده در معبد خانة بنارس منزوی گردید - عرضه داشت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب مشتمل بر مزده تولد فرزند بعرض رسید مسمی بمحمد معظم ساختند \*

هیجدهم شعبان بقصد زیارت معین الحق و الدین حضرت خواجه معین الدین چشتی متوجه اجمیر شده هشتم رمضان بدان مکان فیض نشان رسیده بعد زیارت و رساندن ده هزار روپیه بخدمة آنجا فرمودند که دیگ کلان ساخته جنت مکانی را از برنج و گوشت نیل گاوهای شکار خامه پخته بمستحقان رسانند یکصد و چهل و پنج من پخته از برنج و گوشت و روغن دران دیگ پخته شد بعد از فراغ زیارت مراجعت نموده هیجدهم شوال داخل دارالخلافه شدند - سعد الله خان را از اصل و اضافه دوهزاری پانصد سوار نموده بخدمت میر سامانی مقرر ساختند و داروغگی دیوان خاص از تغیر سعد الله خان بباقي خان مقرر فرمودند - بعرض رسید که راجه کشن سنگه فوت شده و ازو پسری که مانده از بطن جاریه است و میان هندو فرزند کنیز را وارث ملک و مال نمیدانند

صدارت کل از تغییر موسوی خان مقرر فرمودند \*

هیجدهم شهر شعبان این سال از دار السلطنت لاهور بدار الخلافت اکبر آباد توجه نمودند - سعید خان بهادر ظفر جنگ را صوبه دار لاهور فرمودند - التفات خان ولد میرزا رستم صفوی را چهل هزار روپیه سالیانه حکم نمودند - تودرمل را بر حسن تردد خدمت دیوانی سپردند هزار سوار سرفروانی بخشیدند - و اواخر رمضان المبارک داخل دار الخلافت اکبر آباد شدند - علیمردان خان را صوبه دار کابل نموده مورد عنایات ساخته مرخص فرمودند - عبدالصمد عمودی سفیر شریف مکه باتحف و کلید بیت الله که بطریق شگون روانه ساخته بود رسیده ملازمت نمود - چهل هزار روپیه مع خلعت و اسب و فیل انعام یافت - عبدالله خان را از منصب بر طرف ساخته يك لك روپیه سالیانه مقرر نمودند - سعدالله خان را باضافه پانصدی صد سوار که از اصل و اضافه هزار و پانصدی سه صد سوار باشد و عنایت خلعت و اسب و فیل از حلقه خاصه معزز ساختند - عمارت مزار ممتاز محل باهتمام مکرمات خان در مدت دوازده سال بخرج مبلغ پنجاه لك روپیه باتمام رسید - و چند ديه بجمع چهل لك دام سوای آنچه از دكاكین اطراف عمارت مذکور بهم میرسید که جمله محصول و کرایه از دولك روپیه زیاد می شد برای خرج روضه آن مغفوره مقرر فرمودند - از خوبی فضا و عقائی آن عمارت چه بزبان قلم دهد هرکه دیده میداند \*



پادشاه زاده خلاف داب نمک خواران بعرض رسیده بود لهذا بي منصب فرمودند و پرگننه شکرپور بجمع سي و چهار لک دام بواي وجه معاش او مقرر کردند - زهي وسعت خلق و طريقه خطا بخشي و جرم پوشي خاندان امير تيمور که با وجود ظهور چنين تقصيرات که نزد پادشاهان هفت اقليم سواي قتل متحمل نميتوانند شد جان و نان بحال ميدارند - از عرضه داشت ظفر خان ناظم کشمير بعرض رسيد که از عنايت یک لک و پنجاه هزار روپيه تصدق حضرت که بر رعايا و سکنه کشمير رسيد اثر الم ايام قحط بروزهاي عيد و نواوز مبدل گرديد اما اگر سي هزار روپيه ديگر براي خريد گاو و تخم ريزي برعايای مال گذار مرحمت شود باعث استمالت و آبادی محال ويران خواهد شد درجه پذيرائي يافت •  
 راي مکند آصف خاني را بخدمت بيوتاتي حضور مفتخر ساختند و خدمت دفتري از تغير او بملا علاءالملک فرمودند \*

اگرچه نهر تيار کرده علیمردان خان بخرچ لک روپيه که بتحرير در آمده باعث آبروي علیمردان خان و سرسبزی و خرمي باغات پادشاهی و زراعت و طراوت و فيض باغ فرح بخش شالي مار که بر صفحه روزگار سياحان ريع مسکون بدان خوبي باغي نشان نمیدهند گردید و پسند شاه و گدا افتاد - اما چون براي شهر آب کمي مي نمود لک روپيه ديگر حواله ملا علاء الملک نمودند که منبع و عرض نهر را کشاده تر سازد تا چشمه خير همیشه جاری باشد \*

سيد جعفر ملقب بسيد جلال خلف شاه عالم بخاري را بخدمت



مقرری میدانند شادی می نمایم - مدعیان ما را متهم باین می سازند که خم در زمین مدفون ساخته آرد بر نموده بدان فعل قبیم که شهرت داده اند مرتکب میگردیم - بهر حال سر رشته سخن بطول انجامید - حاصل کلام ازین مقال شرعا سیادت خضر خان ثابت نمیگردد - و بهادر شاه بن عالمگیر که بتجویز فضایی مزاج گو سیادت خود داخل خطبه نمود بر عالمی هویدا است که عالمگیر پادشاه بسیادت خود قائل نبود - و برجهانیان ظاهر است که از طرف والده که دختر راجه کشتوار است نیز سیادت ثابت نمی شود - العلم عندالله - اما وجهی که برای سیادت طرف جد مادری بهادر شاه شهرت یافته و در ذکر سلطنت بهادر شاه انشاءالله تعالی بزبان قلم خواهد داد سیادت دیگر هیچ پادشاه هندوستان باثبات نرسیده \*

ذکر سوانح سال شانزدهم از جلوس مطابق سنه هزار

#### و پنجاه و دو هجری

جشن آغاز سال شانزدهم اوائل جمادی الاخری موافق سنه هزار و پنجاه و دو بدستور زیب و زیمنت هر سال ترتیب یافت و از ادنی و اعلی هر یکی فراخور قسمت و حالت فیض یاب گردید و پادشاه زاده دارا شکوه و محمد مراد بخش از کابل و غزنین مراجعت نموده آمده ملازمت نمودند - دارا شکوه را بخطاب شاه بلند اقبال که خود در ایام شاه زادگی داشتند بلند آوازه ساختند - و محمد مراد بخش را صوبه ملتان در اقطاع و صوبه داری مقرر کرده مرخص فرمودند - الهوردی خان که در هرزه گوئی ضرب المثل بود بلکه تاحال فرزندان و سلسله او بدین صفت موصوفند - ازو وقت کلامه و کلام در خدمت و رکاب



که این سید زاده را بدین خدمت چرا تکلیف نموده اید - هر چند که موافق اعتقاد مشایخ باید که آنچه از زبان زبده دودمان مصطفوی برآمده باشد کلمه لغو نباشد اما نزد مکتلمین شرعا و نقلا سیادت ازین کلمه و کلام ثابت نمی شود بلکه این مقوله بسیار شبیه است بسوال و جواب علمای اسماعیلیه که بچراغ کش و روافض در احمد آباد شهرت دارند و نزد فضایی امامیه بالحاک مطعونند - و مسود اوراق بملا جیون نام مجتهد و پیشوای آن قوم در احمد آباد صحبت بی تکلف داشته سبب شهرت اسماعیلیه و رافضی و چراغ کش استفسار نمود و کتب فقه و علم کلام آنها را بنظر دقت بمطالعه درآورد - اگرچه فی الواقع در همه مسائل فروع و اصول بمذهب تشیع موافقند الا آنکه بجای دوازده امام اسماعیل را امام سیزدهم میدانند و منکر متعه اند ازین جهت علمای امامیه در قبول اسلام آنها نیز گفت و گو دارند - بلکه این طائفه که در ایران سکونت دارند فضایی آن ولایت حکم بر قتل و اخراج آنها می نمایند - و آنجماعه در جواب برای اثبات امامت اسماعیل حجت و سذن می آرند که در کلینی که از کتب معتبر احادیث تشیع گفته می شود درج است که امام موسی کاظم علیه السلام فرزند خود را مسمی باسماعیل که خاطر ازرا بسیار میخواستند مکرر در صغرس مخاطب بامام ساختند و کلام امام لغو نمی باشد - ازین مقوله اسماعیلیه امام بودن اسماعیل نزد آن فرقه ثابت شده اما وجه معقول برای زبان زد گردیدن بچراغ کش از تقریر و تحریر مسائل فقهی آنها ظاهر نگردید مگر آنکه ملا جیون می گفت که ما در روز عید غدیر خم که هیچکدام فی حجه امامیه از جمله ایام عید

مهر بستند و از آرایش چندین هزار چمن گل و چراغان و اتشبازی تمام شهر و بازارها بجلوه و رونق در آمد \*

بر سخن رسان با هوش ظاهر باد که عجب حکمت کارخانه پادشاهه حقیقی است که از ابتدای سلطنت شهاب الدین سام عرف معز الدین غوری که بانی رواج اسلام و تسخیر هندوستان گردید لغایت آخر فرمانروائی محمد شاه عرف معز الدین که چند هزار ( ۹ ) پادشاه در تمام ممالک محروسه و بیست و دو صوبه هندوستان صاحب سکه و خطبه شدند در صورتیکه اکثر تاریخ معتبر پادشاهان هند بنظر غور بمطالعه در آید و بدقت طبع ملاحظه نمایند هیچ پادشاه سید صحیح الاصل نشده و نگذشته با وجود که دو صوبه شد نواز خان صفوی در خانه عالمگیر پادشاه و محمد مراد بخش آمدند و از بطن آنها اولاد مثل اعظم شاه و اکبر شاه بهموسید و دیگر هم در زمان سابق دختر سادات در خاندان تیموریه آمده بود و از آنها تناسل و توالد حاصل شد اما هیچ یک سرور آرای ملک پر وسعت هندوستان نگردید که باختلاف روایت هم از طرف مادر سیادت او سکه زد گردیده باشد - مگر در ذکر پادشاهان سلف دهلی خضر خان بن ملک داؤد که فی الحقیقت بحسب ظاهر موافق رسم آبا و اجداد از قوم افغانان چنانچه بذکر در آمده افغان ثابت می شود - بعضی مورخان به حجت آنکه روز ضیافت برگزیده خاندان نبی و ولی سید جلال بخاری که مهمان پدر خضر خان وارد گردید طشت و آفتابه بدست خضر خان که خورد ساله بودند داده مامور بدست شستن مهمانان نموده بود از زبان آن سید برحق برآمد



لشکر و توپخانه جهان آشوب متوجه تسخیر بلاد خراسان گردید رسید  
در جواب نوشتند که بر سر پدرو مرده خورد سال که هنوز سلطنت  
او مزاج نگرفته مهم فرمودن موافق رویه سلاطین نیک سیرت نیست  
خود را مع لشکر زود بحضور رسانند که لذت دیدار فرحت آثار  
آن فرزندان عزیز را زیاده از تسخیر هفت اقلیم میدانیم \*

درین اوان بعرض رسید که میرزا رستم قندهاری صفوی که در مدت  
پنججاه سال خدمت سه پادشاه نموده بود ازین جهان فانی بروضه  
جاودانی شتافت اگرچه از دودمان و نبائر صفویه گفته می شد و کارهای  
نمایان ازو بظهور آمده بود اما بعضی اداهای خلاف اطوار بزرگان ازو  
سر می زد که اکثر ماده انحراف مزاج پادشاه میگردد \*

چون مهم چنپت از عبد الله خان چنانچه بایست انصرام  
نیافت و راجه بهار سنگه تعهد تنبیه او داده بعهد خود گرفته بود  
در اندک مدت بی تردد تیر و سنان چنپت را چنان مطیع  
ساخت که باظهار ندامت و قبول اطاعت در آمده براجعه ملاقات  
نموده شفیع جرائم خود گردانید و حقیقت از عرضه داشت راجه  
بعرض رسید تقصیر او را معاف فرموده همراه بهار سنگه بدستور قدیم  
که نوکر موروثی او بود مقرر فرمودند \*

چون نسبت صبیئه شاه نواز خان صفوی با پادشاه زاده محمد  
مراد بخش بمیان آمد و شه نواز خان در او دیسه بود نورس بانو اهلینه  
شاه نواز خان صبیئه را بموجب حکم بحضور آورده یک لک و پنججاه  
هزار روپیه ساچق فرستادند و بعد رسمیات حدنا بندی آن صبیئه را  
در محل طلبیده در دولتخانه جشن طوی نموده چهار لک روپیه

شد که سر صد سوار تابین موافق موجودات ده هزار رویه نقد سوای  
 تنخواه جاگیر که دارند برای سرانجام سفر بطریق مساعدت با مرا و بندهای  
 پادشاهی عموماً رسانند - و با حدیان توپخانه که نقدی اند سه ماهه  
 پیشگی دهند - و پادشاه زاده محمد مراد بخش را نیز همراه برادر کلان  
 مرخص ساخته سفارش نمودند که اگر نظر بر شورش قزلباش  
 بد معاش فوج بلخ و بخارا بحرکت آید برای تنبیه ازبکيه موافق  
 صلاح دارا شکوه محمد مراد بخش خود را رساند و اگر بتقاضای  
 وقت محمد مراد بخش را پادشاه زاده کلان نزد خود نگاهدارد  
 علی مردان خان را برای دفع فوج توران از کابل رخصت نمایند -  
 و کومگیان کابل همراه پادشاه زاده رفاقت نمایند - خان دوران بهادر  
 نصرت جنگ که از مالوا خود را رسانده بود نیز همراه پادشاه زاده  
 تعیین فرمودند - و حکم صادر شد که هر دو پادشاه زاده بغزنین رسیده  
 توقف ورزیده سی هزار سوار مع توپخانه پیشتر همراه خان دوران و  
 سعید خان بهادر ظفر جنگ و غیره روانه سازند - در صورتی که از طرف  
 شاه ایران رستم خان بر سر قندهار آید همان فوج برای مقابل  
 او کافیست و در صورت آنکه خبر رسیدن شاه بخراسان و گذشتن  
 از سرحد هرات تحقیق برسد پادشاه زاده خود را بقندهار رسانند \*  
 درین ضمن خبر واقعه شاه بطریق افواه بعرض رسید و بتفاوت  
 هفته خبر مذکور بثبوت پیوست که بعد انقضای مدت چهارده سال  
 فرمان فرمائی ایران نزدیک مشهد مقدس جان بجان آفرین سپرد -  
 و بجای او شاه عباس ثانی جلوس نمود - و معا عرضه داشت  
 دارا شکوه مشتمل بر خبر واقعه شاه و اظهار آنکه اگر حکم شود با



تقصیرات او در گذشتند - پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب بموجب حکم از دکن آمده ملازمت نموده یک لک و بیست هزار روپیه نقد و جواهر و فیلان نذر گذراند - دولت روپیه نقد مع دیگر عنایات باو عطا فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را که ده هزاره هشت هزار سوار بود دو هزاره اضافه مرحمت نمودند \*

چون بعرض رسید که شاه صفی رستم خان گرجی را بالشکر و توپخانه گران برای تسخیر قلعه قندهار روانه خراسان ساخته خود تهیّه روانه شدن سمت مذکور دارد خواستند که طرف کابل و قندهار رایت ظفرآیت برافرازند - پادشاه زاده دارا شکوه التماس نمود که امیدوار است که حضرت خود بدولت دردارالسلطنت لاهور بعیش و کامرانی سرپر آرا بوده مهم قزلباش بدمعاش و دفع شر شاه صفی باین فرزند ارادتمند واگذارند التماس او بدرجه قبول درآمد - و اواخر محرم الحرام دارا شکوه را بابیست و نه هزار سوار سائر و هفت هزار سوار توپخانه و احدی و پیداه بیست و سه هزار سوار صوبجات که جمله از پنجاه و پنجهزار سوار تجاوز می نموده بابیست و چهار امیر که عمدّه آنها سید خان جهان و راجه جسونت و راجه جی سنگه و رستم خان و قلیچ خان و بهادر خان و اله وردی خان و قطب الدین خان و تیر انداز خان و یکه تاز خان و غیره باشند مرخص فرمودند - از اصل اضافه بمنصب بیست هزاره بیست هزار سوار و عطای دوازده لک روپیه نقد و دو بیست اسب و دو فیل و دیگر مرصع آلات سرافرازی داده بعضی نصابه نموده روانه ساختند - و حکم

بیست هزار روپیه دیگر بمستحقان کشمیر عنایت نمودند \*

بار دیگر که افواج پادشاهی بسرداری سید خان جهان و همراهان پادشاه زاده بمحاصره دیگر مکانهای قلب جگت سنگه پرداختند از سرنو محاربهایی عظیم بمیان آمد و جمعی از بهادران همراه خسرو بیگ جماعه دار عمده یمین الدوله که تازه در جرگه بندهای پادشاهی در آمده بود و غیره زیاده از پانصد نفر بدرجه شهادت رسیدند و جان بازي و تردد های مردانه و یورشهای رستمانه از هر دو طرف بکار رفت آخر کار از هراس غلبه اسلام پیغام اطاعت و ندامت از طرف آن کافر بدنام بسید خان جهان رسید و بشفاعت سید خان جهان قلم عفو بر جرائم او کشیدند و بمزده جان بخشی و امان بحال ماندن عرض و ناموس مبشر گشته طلب حضور گردید و حکم شد که حصار گدیها را مسمار و به زمین هموار نمایند - رای مکند را که دیوان مستقل آصف خان بود بمنصب پانصدی صد سوار و خدمت دفترتن از تغییر جسونت رای سرفرازی دادند و همه جا شکار و تفرج کنان طی منازل راه کشمیر نموده اواخر شوال نزدیک دار السلطنت لاهور رسیدند پادشاه زاده محمد شجاع را بموجب درخواست او صوبه اودیسه ضمیمه بنگالا و شهنواز خان را عوض اودیسه سرکار جونپور مقرر فرمودند و محمد زمان طهرانی را نائب اودیسه از طرف پادشاه زاده نموده مرخص نمودند پادشاه زاده محمد مراد بخش مع همراهان از مهم جگت سنگه فارغ شده بحضور رسید و جگت سنگه را مع فرزندان فوطه در گردن انداخته آورده ملازمت کنانید - از راه خطا بخشی و جرم پوشی از سر



هر دو حصار را گذاشته مع مال و عیال راه جنگل بی سروپایان اختیار نمود و شادیانه از هر طرف و کنار افواج بنوازش در آمده و بعد عرض سید خان جهان و بهادر خان و راجه جی سنگه و غیره همه سرفوجان در خور پایه مورد عنایات گردیدند - چون قلعه تاراگه بنا کرده جگت سنگه اصل تعلق بهرتی راج زمیندار آن حدود داشت که جگت سنگه پدر او را کشته آن مکان را بغصب متصرف شده بود و از تسخیر قلعه مذکور هنوز خاطر جمعی حاصل نکرده بودند باز وقت صادر نمودن حکم انصرام باقی مهم آن بدسگال بهرتی راج فرمودند که بوطن رفته سرانجام خود نموده باستیصال آن بد مال پرداخته گزهی مذکور را بتصرف خود در آور \*

چون فصل خریف کشمیر چنانچه گذشت از کثرت باریدگی و طغیان سیلاب زراعتها را آفت تمام رسید و انبار غلهای چند ساله نیز ضائع و نابود شد قحط عظیم در آن ولایت افتاد قریب سی هزار نفر از ضعفا و مساکین آن دیار بدار السلطنت آمده نالاش ضعیف حالی در پای جهرکه در پیش نمودند - لك رویه بآنجماعه دهانیده حکم فرمودند که دو سه جا لنگر غله پخته و خام برای آن ضعیفان جاری سازند و سی هزار روبه در کشمیر نیز برای مستحقان عطا فرمودند - و به تربیت خان برای تیمار داری در ماندگان آنجا حکم صادر فرمودند - چون تربیت خان چنانچه باید بغم خواری ضعیفان نتوانست پرداخت رعایای الم کشیده کشمیر جوق جوق بفریاد می آمدند - صوبه داری آنجا بظفر خان ولد خواجه ابوالحسن خان ناظم سابق مقرر فرمودند و

رسانده از باروت پر ساختند و آتش داده يك برج با قدری دیوار  
پرانندند اما چون عقب آن دیوار دیگر برای احتیاط همین روز  
برداشته بودند و مصالح توپخانه بسیار داشتند وقت یورش سواي  
آنکه جمع کثیر از مردم پادشاهی بکار آمدند فائده مقرر تب نشد  
و همچنان بر قلعه دیگر که ملجای دویم آن کافر بود تروندهای نمایان  
از مبارزان کار طلب بعرضه ظهور آمد بغیر از آنکه جمعی از  
مسلمانان بدرجه شهادت رسیدند کاری نساختند و بعده که مهم  
و محاصره بامتداد کشید آن غدار بدکردار ملاحظه نمود که چند  
هزار کفار بدارالبوار پیوستند پیغام صلح باظهار عجز بمیان آورده  
پسر خود را نزد بادشاهزاده برای قبول عفو جرائم گذشته و اظهار  
اطاعت آینده فرستاد و چند روز بدین شهرت دست بهادران  
قلعه کشا را از تروند کوتاه ساخته درین فرصت ذخیره و مصالح تازه  
فراهم آورده باز بوسیله زیاده طلبی و درخواست مطالب بیجا  
پادشاه زاده را بیدماغ ساخت و از سرنو صدای دار و گیر بقصد  
تسخیر و استیصال حصار آن بدکردار بلند گردید و مجددا یورشهای  
رستمانه و سعیهای زیاده از اندازه بیان بظهور آوردند - اگر بتکرار  
تفصیل امتداد آن مهم پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر می  
گردد - از جمله ایام محاصره پنجروز چنان جنگ صعب بمیان آمد  
که گول توپ و تفنگ و تیر تگروار بلا فرصت از آسمان می  
بارید و از زمین شعله آتش می جوشید و قریب دوسه هزار کس  
سرای مردم آن ناکس بدرجه شهادت رسیدند و زخمی گردیدند  
کفار بیشمار بزیور تیغ بیدریغ در آمدند آخر مغلوب هراس گشته



بسته کمین گاه ساخته سد راه گردیده بودند همه جا بمدد اقبال  
 عدو مال بادشاه اسلام سید خان جهان مع همراهان جنگ کنان  
 کافر افگنان اشجار بری نموده میکدشت تا بپای حصار آن  
 تیره روزگار رسید و افواج قاهره برای تاخت و تاراج هر طرف تعیین  
 نمود و زن و مرد بسیار و مواشی بیشمار باسیري و غارت در آمد  
 و بکندن نقب و پدش بودن مورچال پرداختند - و از طرف  
 دیگر سعید خان بهادر ظفر جنگ خود را بدامن کوه آسمان شکوه  
 رساند - و از جانب دیگر فوج سید اصالت خان مع راجه جی سنگه بعد  
 تردد نمایان بدره در آمده بفوج سعید خان ملحق گردید اما ازان انبوهی  
 جنگل و ترا کم اشجار خار دار و ناهمواری کوهبای سربفلک گشیده  
 دشوار گذار که پرواز مرغ و هم از انجا متعذر می نمود مع هذا تفنگچیهای  
 بیخطای آن خطاکار سد راه گردیده در پناه درختان خاردار مورچال قائم  
 کرده بودند و باعث قطع شجر حیات و شهادت لشکر اسلام میگرددند  
 محتاج رسیدن کومک و مصالح جنگل بری گردیدند - تا آنکه قلیچ  
 خان و رستم خان و اله وردی خان و بهادر خان که از عقب بمدد  
 هر سه فوج همراه پادشاه زاده مقرر شده بودند با دوسه هزار تبه دار  
 و بیل دار و سنگ تراش رسیدند و جنگل بری نموده باعث قطع  
 بیخ حیات آن زمیندار برگشته روزگار نابکار گردیدند - و آن نگویده شعار  
 چون مور و ملخ دران راه پراگنده شده بالای درختها بر آمده در  
 پناه شاخها بزدن و انداختن تفنگ جرأت می نمودند و مردم کار  
 آمدنی بسیار ضائع می ساختند سر انجام کار از هر طرف سیلاب  
 افواج رسید کار بران تبه کاران تنگ آورده نقبها زیر برج و حصار

ذکر سوانح سال پانزدهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه و یک هجری نبوی

غرغ جمادی الاخری جشن آغاز سال پانزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و یک سرانجام پذیرفت - هفدهم شعبان سال حال یمین الدوله مرحله پیمایی سفر آخرت گردید و از نقد و جنس سوای حویلی که بران هم بیست لک روپیه بخرچ درآمده بود دو کروز و پنجاه هزار روپیه که از انجمله سی لک روپیه جواهر محسوب گردید بضبط و قید تعداد در آمد فرد تفصیل نقد و جنس مذکور را روز عیادت که حضرت تشریف برده بودند خود یمین الدوله نوشته گذراند التماس ضبط آن نمود - بیست و پنج لک روپیه بفروندان او از انجمله بخشیدند و حویلیها را بدارا شکوه عنایت فرمودند و در عطا نمودن خلعت و دیگر رعایت کوشیدند - خصوص بخلف الصدف شایسته خان زیاده عنایت مبدول گردید - و تا مدت درصوبه بهار ایام بهار جوانی بعیش و کامرانی در زمان حیات پدر و بعد آن بانصرام رساند •

والحال ذکر باقی مهم جگت سنگه بدکردار بتذکار می آرد - بعد از آنکه فوجها از اطراف حصار آن تبه کار در آمده بمکاصره پرداختند خصوص سید خان جهان که پسر کلان آن نابکار سر راه او از تنگ نای کوتل گرفته کار بر مردم پادشاهی تنگ آورده بود آخر کار از ضرب دست و سعی بهادران راه هزیمت اختیار نموده و باز بعد از بدست آمدن کتل چون تا مکان آن محیل مکار چند هزار بندوقچی در هر گوشه و کنار و پناه غار و اشجار دشوار گذار مورچال



بمیان آمد باطاعت در آمده سه لک روپیه و صد اسب پیدشکش  
قبول کرده تعهد بر طرف نمودن سکه نوشته داد - معتقد خان  
صوبه دار آریسه آمده ملازمت نمود هزار مهر و شصت فیل مع جواهر  
و دیگر تحف که جمله چهار لک روپیه بقیامت در آمد پیدشکش  
گذرانند - چون مکرر بعرض رسید که راجه جگت سنگه که از راه حيله و  
تدبیر با راجه روپ پسر خود که بفوجداری دامن کوه کانگه مقرر بود  
و از و بعضی تقصیرات سر میزد باظهار شهرت ناساز گاری مدعی  
گشته بخدومت پادشاه التماس نموده که اگر فوجداری کانگه بمن  
مقرر شود تعهد می نمایم که هم چهار لک روپیه در سرکار هرسال سواي  
جمع مقرری ذمه زمیدار واصل سازم و هم راجه روپ را به تنبیه واقعی  
رسانم بعده که ملتمس او بدرجه قبول در آمد و بان مکان رسید از  
راه کوتاه اندیشی روپ سرکشی اختیار نموده ماده فساد آن سرزمین  
گردید - و قلعه تاراگده را که از قلعه های مسمار نموده آن ضلع بود تعمیر  
کرده ملجا و ماوای خود ساخت - هوچند که در ظاهر از راه حیل  
و اقسام تمهید عیب پوشی خود بسرانجام گرد آوری ذخیره جنگ  
و اذوقه ضروری پرداخت اما از اندازه فکر طول امیل بر اراده  
باطل آن بد عمل مطلع شده برای تنبیه او سه فوج بسرداری سید خان  
جهان بهادر و سعید خان بهادر و سید اصانت خان بهادر که همراه هر یک  
چند امیر با مصالح قلعه گیری و توپ خانه مقرر گردید تعیین فرمودند  
و باز سرداری هر سه فوج بنام پادشاه زاده محمد مراد بخش  
تجویز نمودند و هر یکی را بعطای عنایات مفتخر و معزز ساختند  
چنانچه باقی ذکر آن بر محل بذکر خواهد در آمد \*

دارا شکوه گردید و بدان قرب ولیعهدی و اختیار سلطنت برو حسد  
برده کاوشهای بیجا نموده ضرر بحال او نتوانست رساند و از حسن  
نیت و فطرت برخلاف او همه امرای صاحب مدار دهلی و دکن را که  
آخراز برهم زنی هم چشمان رخنه در مراتب آنها راه یافت و بسیاری  
را کار بیدادان جان و مال و بی آب روئی عیال منجر گردید و  
تادم باقی حیات که در سنه هزار و شصت و پنج مرحله پیمای سفر  
آخرت با هزاران توشه نیکفامی گشت ضرر جانی و چشم زخم آبرو  
فرسید - چنانچه باقی احوال او در ذکر سال بیستم جلوس بعد از  
ارتحال او بروضه جنان بزیان قلم داده خواهد شد \*

چون نشیمن خلوت بامرای خاص که دران وقت بار داشتند  
در عهد عرش آشیانی نزدیک حمام واقع شده بود بغسل خانه زبان  
زد خاص و عام گردید - و درین سال فرمودند بدیوان خاص موسوم  
نمایند - علیمردان خان را صوبه داری کابل از تغیر سعید خان و سعید  
خان را صوبه کشمیر بجای علیمردان خان مقرر فرمودند از جعفر  
خان چون تقصیر خلاف مرضی بظهور آمده بود از منصب  
برطرف ساخته از مجرا ممنوع فرمودند - بعرض رسید که شاه قلیخان  
یکشمیر نا رسیده مرحله پیمای سفر آخرت گردید لهذا بجای او  
تربیت خان را مقرر و مرخص فرمودند - پادشاهزاده محمد مراد بخش  
را بکابل رخصت نموده فرمودند که بکابل رسیده بدانچه مامور گردد  
بعمل آرد - از واقع احمدآباد بعرض رسید که زمیندار جام که سر باطاعت  
صوبه دار و احکام پادشاهی فرود نمی آرد و سکه محمودی میزد  
بعده اعظم خان برو لشکر کشی نموده و آدم کشی از طرفین



ارسال آنرا پانزده هزار روپيه و يك مهر صد توله و يك روپيه بهمان وزن مع خلعت داده مرخص ساختند - سعد الله خان كه بشيخ سعد الله لاهوري موسوم بود و بحليۀ فضيلت و علوم عقلي و نقلي و حفظ قرآن و حسن تقرير و تحرير آراستگي داشت و سابق شرف اندوز ملازمت گرديده بود چون هنوز مساعدت ايام باستعداد ذاتي او موافقت ننموده بود موافق جوهر كمالات منظور نظر نگريده روزيانه بسيار كم مامور گشته از قبول ابا نمود - بعده كه كوكب بخت او يادري فرمود بار ديگر در رمضان المبارك سنه هزار و پنجاه هجري بصدارت موسوي خان صدر بشرف ملازمت رسیده بعطاي يوميۀ مناسب و خلعت واسپ سرافراز گشت - و در دو سه هفته عوض روز يانه منصب مرحمت نمودند - و در عرض يك سال بمدد رشد و كمال كه اقبال طالع بآن موافقت نمود بمنصب هزاري ذات و دو صد سوار و خطاب خاني و خدمت عرضه داشت مكرر معزز گشت - و متصل آن بداروغي غسلاخانه مباهي گرديد - و در سال دويم بمنصب سه هزاري دو هزار سوار خدمت خانساماني سر بلندي يافت - و در سال چهارم چنانچه در ذكر هر سال بزيان خامۀ گهربار داده خواهد شد بهايۀ وزارت كل هذوستان مفتخر گشت - و در سال هفتم بمرتبۀ هفت هزاري هفت هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه و سه اسبه و دو كرور دام انعام سرافرازي حاصل نمود - و بمرتبۀ در مزاج پادشاه جا گرفت و اعتبار بهمرساند كه سواي مقدمات وزارت درهمه امور كلي و جزوي مالي و ملكي بدون صلاح و مشورت او صورت اجراي كار متعذر بود و كار بجائي رسيد كه باعث رشك پادشاه زان

دو مقام برای آرام و رسیدن مردم نمودند و باز باران فرصت نمیداد و خرابی بسیار بمردم رساند - گویند از سیلاب و طغیان آن سال چهار هزار خانه کناره دل و دیهات کنار کشمیر و چهار صد و سی و هشت ديه و برگنات بهمیر و غیره از بیخ و بن کنده و بی نام و نشان گردید و اثر زراعت خریف آن فصل نماند و باثر قحط منجر گشت و عمارات بسیار در شهر از پا در آمد و چند روز توده بازار و وانمودن دکانها میسر نیامد پیران کهن سال آنجا بعرض رسانیدند که چنان طغیان و آفت آب یاد نداریم و از بزرگان خود نشنیده ایم \*

درین ضمن از واقعه کابل معروض گردید که جمعی از افغانان یوسف زئی بر سر رسید دلاور خان فوجدار ریخته مع سه پسران و جماعه داران و جمع کثیر مقتول ساختند - و هرچه یافتند بتاراج بردند بنابراین فرحت خاطر پادشاه بکدورت مبدل گردید - تو در مل افضل خانی را خلعت دیوانی و امیني و فوجداری سرکار سپردند و خطاب رای مرحمت نمودند و حکم تهیه کوچ لاهور فرمودند \*

ذکر سوانح و جشن سال چهاردهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه هجری نبوی

غره جمادی الاخری جشن آغاز سال چهاردهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه منعقد گردید و جمع کثیر از بندهای حضور و ارباب طرب و سکنة آنجا کامیاب فیض گردیدند و بعد توقف شش ماه هفتم شهر مذکور کوچ سمت دارالسلطنت لاهور واقع شد - غره شعبان المعظم در دولخانه لاهور داخل شدند یمین الدولة که بسبب عارضه بدنی در لاهور مانده بود شرف اندوز ملازمت گشت -



فرستاده قیصر روم را بدارازا شکوه عطا نمودند - درین ایام چون صفت بهار و سیرایلاق مشهور بسنگ سفید که بسیار راه دشوار گذار نا هموار دو سه منزلی کشمیر واقع شده مکرر سامعه افروز گردید باوجود کمال احتیاط در تحقیقات راه از طرف عدم برف و باران که اکثر در آن سرزمین هنگام و غیر هنگام می بارد متوجه آن طرف شدند - و از ملاحظه تنگی راه حکم شد که مردم اسباب غیر ضروری بردارند و زیاده از یک مقام اراده نبود بنابراین اکثر مردم از سپاه و اهل کسب خیمه و سایه برداشتند و آذوقه خوردنی نیز زیاده از دو روزه با خود نگرفتند - بعده که بالای کتل برآمدند نزول باران بمرتبه شد و باد زمهریر آسا وزیدن گرفت که اسپان مع سواران لرزیدن گرفتند و آنچه آذوقه خام و پخته باخود داشتند نه فرصت صرف نمودن آن یافتند و نه احتیاطی که بایست در نگاه داشتن آن بعمل آمد و سه چهار روز متصل هم شدت بارید و از بس که آب از بالای آسمان و کوهها فرود می آمد و از زیر هر پارچه سنگ آب میجوشید و راهها در نظرها از بسیاری آب نایاب گردید و پادشاه بسیرگاه نرفته نظر بر تخفیف تصدیع خود و خلق الله مراجعت فرمودند اما از آنکه در راه گل و طغیان آب بمرتبه کمال بود اسپ و آدم تا بزنانو و سینه بلا و گل فرو میرفت و از فاقه سه چهار روزه و صدمات سرما و وزیدن باد زمهریر هر که بآب و گل فرو میرفت طاقت بر آمدن نداشت لهذا تعب بسیار بلشکر رسید و منزل چهار گروهی را در شش پهر یعنی تا دو پهر شب بعد ضائع شدن جانور و آدم بسیار به منزل رسیدند و معینا اکثر باقی شب بالای اسپ بروز آوردند و

فرحت افزا شنیده و دیده می شد چنانچه ملا طغرا گوید \* بیت \*  
 سوز و حسن اینجا هم عنانند \* گل و مل هر دو جنس یک دکانند  
 تو نم ریز هر سو خوش خرامی \* بپای نغمه در هر مقامی  
 بمطرب نی چنان دل بسته دارد \* که یک دم بی لب او بر نیارد  
 نداند مرغ این گلشن رمیدن \* نگردد سبزه اش سیر از دمیدن  
 زمین گل آسمان گل بحرو بر گل \* نمانده در عدم گوئی دگر گل  
 درین ایام فرحت افزا خبر نشاط فزایی دستگیر شدن پرتی راج  
 ولد چهار بد کردار و فرار شدن چنیت و بقتل رسیدن اکثری از  
 کفار فجار آن دیار از حسن تردد جانفشانی بائی خان متعین  
 عبد الله خان بعرض رسید حکم شد پرتی راج را بقلعه گوالیار  
 محبوس سازند - اما چون عبد الله خان چنانچه بایست خود دران  
 مهم سعی نمود و از کوتاهی او چنیت زنده بدر رفت و بهادر خان  
 انصرام باقی استیصال آن طائفه بد سگال بعهده خود از روی تعهد  
 گرفت عبد الله خان را بحضور طلب فرمودند - چون بعرض رسید که ملکه  
 بانو همشیره حقیقی مغفوره مرحومه ممتاز محل اهلیده سیف خان  
 ازین جهان رحلت نمود برای تسلی فرزندان او بخانه سیف خان  
 تشریف برده بهر سه پسر محمد یحیی و محمد شافی و ابوالقاسم  
 خلعت عنایت نمودند - چون که حضرت پادشاه دیوار های باغ و بام  
 عمارات و کنار های نهرو تالاب را چراغان نموده ایلچی روم را  
 با ایلچیان دیگر جهت تماشا طلبیدند - روز دیگر علیمردان خان  
 عمارات میان تالاب دل را چنان چراغان نمود که تماشاگران از مشاهده  
 آن در حیرت افتادند و پسند طبع پادشاه مشکل پسند گردید - اسپ



قابوي راه فرار اختيار نمودند - و سلطان محمد مراد وقت را غنيمت دانسته فرمود که از چهار طرف آوازه يورش بلند ساخته توپهاي قلعه کشا و توپخانه عالم آشوب سردادند و زلزله عظيم سراپا بيم در دل باقي محصوران راه يافت - درين ضمن يک طرف ديوار حصار از صد مات گوله توپ مسمار گرديد و لشکريانش يورش نموده اذرون حصار در آمدند - محصوران حوصله از دست داده امان خواسته بزدينهار در آمدند - اما سلطان محمد مراد امرای ايمان در آمده را حکم قتل نمود حتي جمعي که خود را بمزار حضرت سيد عبد القادر جيلاني و گنبد فيض آثار امام اعظم ابو حنيفه کوفي رحمه الله پناه آورده بفریاد الايمان در آمده بودند همه را زير تيغ بيدريغ آوردن حکم فرمود و بقتل عام آن حماه امر نمود و عجب قزلباش کشی بميان آمد - بکتابش خان را که باهمراهان بالتماس و زير چند روز امان جان داده بود نيز بانواع سياست ره نورد باديغه عدم ساخت - و بر منصفان و دانشمندان ظاهر است که خاندان امير تيمور نسبت بسلاطين هفت افليم در خطا پوشي و جرم بخشي در مقابل چنان تقصيرات عظيم اگرچه نسبت بکفار حربي باشد و عقلا و شرعا قتل او جائز دانند بعد التجا و رجوع آوردن بدین درگاه که در خطا بخشي نمونه بارگاه غفار و رحمت الهي اذن قتل او جائز دارند \*

الحال عزان خامه را از تحرير ذکر جنگ و قتل طرف گل گشت

و سير بهار کشمير هميشه بهار معطوف مي سازد \*

نهم ذي حجه کنار تالاب دل شرف نزول واقع شد تا قوت سامعه و باصره کار ميکرد صدای نغمه روح پرور و اقسام گل و رباحين

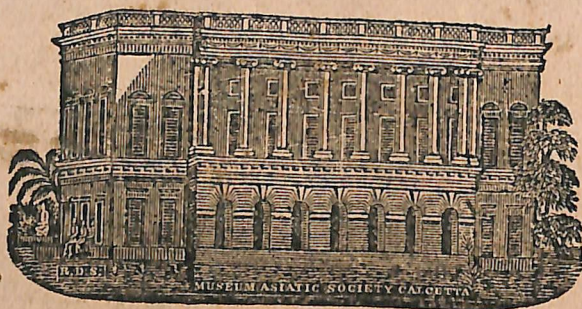






BIBLIOTHECA INDICA ;  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS  
PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 156.



THE  
MUNTAKHAB AL-LUBĀB  
OF  
KHĀFĪ KHĀN.

EDITED BY  
MAULAVĪ KABĪR AL-DĪN AHMAD.

PART I.  
FASCICULUS VI.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.  
CALCUTTA :

1869.





موصل نگذشته بود که خبر وصول لشکر تازه ایران به بغداد شنید - بعده که سلطان محمد مراد بهای قلعه بغداد رسید بعد از ارسال نامه و پیام نصیحت آمیز که مفید ندید بمحاصره پرداخت و هنگامه داروگیر گرم گردید - در ابتدا قزلباش جنگهای نمایان و تردد مردانه نموده مکرر از قلعه برآمده بر لشکر سلطان محمد مراد تاخته کوشش و کشتش بسیار نموده بمرتبہ دست و پا زدند که بآن کثرت لشکر روم محمد پاشا نام وزیر اعظم قیصر با چند امیر جمع کثیر کشته گردید - و از مردم ایران نیز بسیار زیر تیغ آمدند - قیصر روم که دشت و بوم اطراف بغداد را لشکر فرو گرفته بود و توپخانه که در اصل احداث کرده همان ست از حد حساب و تعداد زیاد داشت بعد از کشته شدن وزیر اعظم با امرای نامی خود بغضب درآمده حکم یورش نمود - چون خبر یورش شهرت یافت بعضی از محصوران همراه یکتاش خان که سابق بقید رومی درآمده شکنجه عذاب آنها کشیده جان برگزیده بودند همت باخته سردار را بصلح و سپردن قلعه راه نمونی نمودند - چون با دیگران مصلحت بمیان آمد آنها تن بقبول این ننگ که خلاف رویه قزلباش عقیدت آئین است ندادند - و گفتند عار فرار برگشته شدن اختیار نمیتوان نمود - اما از بسکه بکتاش خان را همراهان او از قتل بغداد و اسیر شدن ترسانندند هوش باخته گردید و وقت شب بی اطلاع خلیفه سلطان و دیگر امرا از قلعه برآمده بوساطت مصطفی پاشا وزیر حال قیصر را ملازمت نمود - از انتشار این خبر با وجود تقید خلیفه سلطان دل باختگان دیگر از هر طرف



بالماس و عباي مرواريد باف مرخص نمود. و يك اسپ بابت  
سواری خليفه سلطان كه از منصوب كردهاي شاه ايران بدست  
آورده بود مع خلعت بطريف بخشيد - و ظريف درين سال قبل  
از ارسلان آقا براه تتهه رسيد و براي ارسلان اقا مع مهمان دار احكام بنام  
حكاه تتهه و ملتان روانه فرمودند - و حكم شده كه ده هزار روپيه از خزانة  
ملتان دهند و هر جا رسد صوبه داران خدمت ضيافت و طريقت  
مهمان داري بجا آرند - و بقدر حالت نقد و جذس تواضع نمايند -  
چنانچه سوای تواضعات ديگر غير از زربادشاهي بيست هزار روپيه  
باو رسيد - و بعد رسيدن هر دو و گذراندن پنجاه و دو اسپ خريد  
سركار مع هر دو اسپ قيصر روم و عبا مورد عنايت گرديدند -  
و پانزده هزار روپيه با خنجر و كمر مرصع و خلعت بارسلان آقا  
مرحمت شد و ظريف را خطاب فدائي خان و اضافه دو صدي صد  
سوار بر هشت صدي صد سوار مرحمت نمودند \*

از ذكر تسخير بغداد آنچه در شاه جهان نامه از زبان ظريف  
نقل نموده منجمله حاصل كلام او چند فقره بزبان خامه ميدهد -  
چون ميانه قيصر روم و فرمانرواي ايران نزاع موثني بو و لشكر  
قزلباش بر سر بغداد آمده بعد قتال و جدال بسيار بغداد را  
به تسخير در آورده بكتاش خان را شاه درانجا گذاشت - بعد از  
چندگاه كه سلطان محمد مراد متوجه تسخير بغداد گرديد شاه صفي  
با لشكر خود از صفاهان روانه شده بطلاق بستان رسيد آنجا توقف  
ورزيده خليفه سلطان را با مير فتاح تفنگ چي باشي و چند امير  
ديگر بمدد بكتاش خان روانه ساخت - هنوز سلطان محمد مراد از

حضرت اعلیٰ را با اسپان خوب رغبت زیاده بود در سال گذشته که ظریف نام را همراه ایلچی ایران برای خرید اسپان عراقی روانه فرموده بودند و از خدمت شایسته نیامد در تلافی آن التماس نمود که اگر مرا بعربستان و ولایت روم فرستند تدارک خجالت سفر ایران می توانم نمود - لهذا او را در سال دهم جلوس با نامه و هدیه کمر مرصع و جواهر برای سلطان مراد قیصر روم مرخص ساخته بودند - ظریف وقتی بمکان مقصود رسید که قیصر روم بقصد تسخیر بغداد که بتصرف شاه ایران درآمده بود اراده بر آمدن داشت - بعده که خبر نزدیک رسیدن ظریف بقیصر روم رسید او را باعزاز طلبید و ظریف نامه با کمر مرصع بیش بها و قدری جواهر که داشت گذراند - قیصر نامه را از روی تعظیم گرفت و از ملاحظه کمر مرصع مسرور گردیده گفت که درین وقت اراده سواری مهم چنین دارم تحفه از فرزندان پادشاه را شگون نیک و فضل الهی میدانم - روز دوم ظریف هزار پارچه هندوستان از طرف خود گذراند - قیصر پسند نموده از ظریف استفسار نمود که در هند برین رخت باریک نازک کدام اسلحه پوشیدن زیاده رواج دارد ظریف از همه سلاح و بکتر و هزار میجی تعداد نمود و بکتری که با خود داشت از نظر گذراند - قیصر پسند نموده ده هزار قروش که بیست هزار روپیه باشد بظریف انعام مرحمت فرموده گفت که تا مراجعت من از مهم در موصل که مکران خرید اسپان است ماذنه بکاری که آمده مشغول باشد - و بعده که قیصر از فراغ تسخیر بغداد معارفت نموده آمد ظریف را همراه ارسالن آقا مع نامه و یک اسپ سواری خاصه خود با زمین مرصع



آوردند و جمعی از ملاحظه جان خود را از بالای بام زیر انداخته دست و پا بباد دادند و هشتاد ضعیفه بیدست و پا از جمله خدمه محل سوختند - و آنچه بر شاگرد پیشه بیرون گذشت و مال و اسباب کارخانجات سوخت از احاطه حساب بیرون است - بعد عرض حکم شد که پنچ لک روبیه را جواهر و دیگر مایحتاج ضرور از حضور بفرستند - باید که ارباب هوش درین باب خوب غور نموده در همه حال شکر فضل ایزد متعال بجا آورده غره بعمارات پخته و دیگر سر و سامان و حشمت و شوکت و تدبیرات محافظت جانی و مالی خود نباشند که سواي آن داور خطا بخش در مقابل مکافات اعمال بندهای عاصی حافظ و معین باشد و تصدق و دعای صالحان و مستحقان بفریاد رسد هیچ اسباب سبب پناه و نجات آیات عذاب نمی تواند گردید •

اواخر شوال اوائل اسفندیار بقصد سیر و تفرج باغات و سبزه و ریاحین متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را سه لک روبیه نقد و جواهر مع دیگر عنایات عطا نموده بدکن رخصت فرمودند - پادشاهزاده محمد مراد بخش را از راه کمال احتیاط برای محافظت قندهار طرف کابل مرخص ساختند - وزیر خان و ذوالفقار خان و غیره وازده امیر نامی را همراه دادند - مکرمت خان را حکم شد که بکابل بطریق استعمال رفته بگرد آوری ذخیره و مصالح توپخانه پردازد - و خود با وجود تصدیع و تعب راه پراز برف و یخچال که کوچ بکوچ طی مسافت می نمودند تا بسمرقند جویهای کشمیر بی نظیر رسیدند چون

اورنگ زیب بر مرده تولد فرزند که ما بین راه در مترا نو نهال  
گلش سلطنت بوجود آمد مطلع شده مسمی به بمحمد سلطان  
ساختند - و متصل آن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از دکن  
رسیده ملازمت نمود هزار اشرفی و پنجاه فیل و دیگر جنس جواهر  
و غیره بقیمت شش لک روپیه گذراند و دو لک روپیه جنس  
به علیمردان خان و دیگر امرا تواضع نمود \*

ذکر حادثه سوختن خانه پادشاه زاده محمد شجاع

از واقعه بنگاه بعرض رسید که از آفات بلیه ناگهانی اندرون  
قلعه ارک آتش در گرفت و از مصر قهر الهی که از عذاب عاد  
خبر میداد تمام عمارات و خانهای احاطه قلعه سوخته آتش  
به بنگاهای محل خاص پادشاه زاده محمد شجاع رسید با وجود  
چندین هزار سقا و آدم جلد دست برای خاموش نمودن دست  
و پا زدند و در فرو نشاندن آن سعی تمام بکار بردند فائده نداد -  
و بمرتبہ نشان غضب الهی شعله در گردید که اطراف غسل خانه  
و خاص و عام را فرو گرفت و فرصت برآوردن خدمه محل و جواهر  
خانه و دیگر کار خانجات نداد - و هر ساعت فریاد و وادای عورات  
بهم زبانی شعلهای آتش جان سوز بچرخ برین میرسید - و پادشاه زاده  
مثل هوش باختگان سراسیمه وار برای چاره کار برآوردن خادمین  
محل هر طرف میدوید - چون آتش سر راه دروازه گرفته بود  
از هیچ راه و طرف تدبیر نجات مستورات میسر نمی آمد  
آخر کار بعد سوختن عورات بسیار از یک جانب بام زینها گذاشته  
عقیقه ها را بر قعه و چادر پوشانده ریشمانها بر کمر بسته فرو



چون چراغان شب برات بطرح تازه بتجویز کار پردازان علیمردان خان که از چوب مشبک نمایان نموده بودند جهان افروز گردید پادشاه بجهروکه بر آمده تماشا نموده پسند فرمودند و حیرت افزایی تماشاگران گردید - علی مردان خان عرض نمود که بعضی واقف کاران و مصالح کندن کاریز و قنات ایران با خود دارم اگر حکم شود از آب راوی نهري بر آورده بشهر و زراعات و باغات آورده شود تا باعث رونق دو بالایی شهر و مزید محصول اراضی نواح گردد - حضرت اعلیٰ شنیده خوشوقت گشته یک لک روپیه برای خرج آن عطا نمودند - و خان معزی الیه یکی از معتمدان واقف کار خود را برین کار چشمه خیر جاری مقرر ساخت - و از چهل و نه کوره جریبی که تا لاهور مسافت داشت شروع بآوردن نهر نمودند - باقی ذکر انجام آن بر محل بعد اتمام کار بذکر خواهد در آمد \*

از غرائب سوانح آن سال آنکه میان عبد الله خان بهادر که به بد خوئی زبان زد بود و عبد الرحیم بیگ ازبک که از عمدهای متعینه همراه او بود نا سازگاری تمام در میان آمد - عبد الرحیم چند گاه خود را بتمارض مریض ساخته آخر بکنگ منجر گشتن شهرت داد و بموتیه درین ماده خود داری نمود که فرزندان و عیال را نیز محرم کار نساخته - این معنی از نوشته عبد الله خان و اخبار نویسان بعرض رسید طلب حضور گردید - بعد رسیدن حضور و دریافت شرف ملازمت بسلاست و فصاحت تمام بعرض مدعی خود شروع نمود - حضرت آفرین نموده خلعت و اسپ و بیست هزار روپیه عطا فرمودند - از عرضه داشت پادشاه زاده محمد

گردیدند و جمعی باطاعت و انقیاد در آمده احرام حضور بسته اند -  
حکم شد خان دوران از همانجا روانه مالوا تعلقه صوبه خود گردد و  
سعید خان آن جماعه افغانه را همراه گرفته بحضور بیاید - سعید خان  
با بیست و هفت نفر هزاره که از اعیان آن قوم بودند بحضور رسید  
و همه مورد عنایات گردیدند - و آخر ربیع الثانی متوجه لاهور شدند •

ذکر احوال سال سیزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و نه هجری متضمن بر آوردن

نهر لاهور بتجویز علی مردان خان

غره جمادی الاولی جشن آغاز سال سیزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و نه موافق تهیه سفر منعقد گردید - و بیست و یکم  
شهر مذکور در دار السلطنت لاهور شرف نزول واقع شد - علیمردان  
خان از کشمیر رسیده ملازمت نمود اضافه هزار سوار یافته  
از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار سرافرازی  
یافت - اسم خان از بنگال رسیده بعد ملازمت بعنایت خلعت وزارت  
و عطای قلمدان مرصع مفتخر گردید - سه لک روپیه نقد و جنس  
که بیست و پنج فیل با ساز نقره سوای آن بود پیشکش اسلام خان  
از نظر گذشت - اهلینه یمین الدوله ازین جهان بروضه جذان رحلت  
نمود بمنزل آصف خان تشریف برده به پرسش احوال وابستگان او  
پرداخته از انجا بوخاسته بدیدن علیمردان خان قدم رنجه فرمودند -  
لک روپیه نقد و جنس گذراند - خلعت و اسب و فیل و خنجر مرصع  
با شدهای مروارید بیش بها عنایت نمودند - خبر تولد فرزند  
بخانه محمد شجاع بعرض رسید مسمی بزین العابدین ساختند



فیهزارسوار باشد مع دولک روپیه خرچ ساچق مرحمت نمودند - و پادشاه  
 زاده محمد اورنگ زیب را نیز هم منصب محمد شجاع فرمودند - چون  
 خبر حرکت شاه ایران بقصد تسخیر قندهار از اصفهان بعرض رسید حکم  
 بر آوردن پیدشخانه طرف کابل نمودند - و دارا شکوه را با سپاه دریا موج  
 و فیلان کوه شکوه و توپخانه جهان آشوب پیشتر روانه ساخته فرمودند  
 که از نیلاب گذشته تا رسیدن خبر تحقیق شاه صفی توقف نماید - وقت  
 رخصت ده لک روپیه و دو بیست اسپ و یک لک روپیه را مرصع  
 آلات و دیگر سرانجام انعام نمودند - و خان دوران بهادر نصرت جنگ  
 و فدائی خان و ذوالفقار خان و راجه رای سنگه و راجه جگت سنگه  
 و غیره امرای صاحب فوج را خلعت و اسپ و فیل و مرصع آلات  
 و نقد و اضافه مرحمت نموده همراه پادشاه زاده مقرر ساختند و خود  
 غره ذی قعدة رایت ظفر آیت بصوب کابل برافراختند - و علیمردان  
 خان را مع دو پسر یکشمیر رخصت فرمودند - و اواخر ماه مذکور از آب  
 بهت گذشته وسط ذی حجه نزدیک باغ حسن ابدال نزول نمودند \*  
 اوائل محرم [۱۰۴۹] به پیدشاور رسیده از انجا گذشته در موضع علی  
 مسجد چند مقام نموده اواخر شهر مذکور در باغ آهو خانه کابل  
 شرف نزول فرمودند - چون قوم افغانان هزاره نواح کابل بشوخی و  
 و نا فرمانی شهرت یافته بودند برای تنبیه آن جماعه سعید خان  
 را با خان دوران بهادر مامور ساختند - پادشاه زاده را فرمودند که  
 باجمعی از امرا و توپخانه رفته در غزنین توقف نماید - از عرائض  
 سعید خان بهادر و خان دوران بعرض رسید که اکثر افغانان هزاره  
 به تنبیه و گوشمال رسیده بغارت مال و اسیری عیال پایمال مکافات اعمال

طلب بنام اسلام خان صوبه دار بنگالا برای وزارت صادر نمودند - و حکم شد که تا رسیدن اسلام خان دیانت رای که پیشکاری دفتر خالصه و تن باو مفوض بود کار وزارت جاری سازد - و جعفر خان سیاهه تنخواه ارباب طلب و مذاصب از نظر گذراند که دستخط و مهر نماید محمد مراد بخش را که پانصد روپیه روزانه داشت بمنصب ده هزاری ده هزار سوار مع مراتب دیگر سرافرازی دادند - پادشاه زاده محمد شجاع از کابل آمده مع راجه جگت سنگه ملازمت نمود - و پادشاه بمنزل خان دوران تشریف بردند - و سولک روپیه را جواهر و دیگر جنس پیشکش گذراند - بعرض رسید که بعد استیصال چهار مع اولاد چنپت بدنهک پرتیراج نام کودک را که از فرزندان گم نام مفقود الاثران بدنام بود قائم مقام او ساخته دست تعدی بمال مسافران و رعایای پرگنات دراز نموده - و باقی خان فوجدار آن سرزمین باوجود تردد نمایان که در تنبیه و گوشمال او بکار برده از عهد او نتوانست برآمد - حکم شد که عبدالله خان صوبه دار پتنه برای استیصال آن ماده فساد خود را برساند - و تیول عبدالله خان را در سرکار اسلام آباد مقرر نموده صوبه پتنه را بشایسته خان مرحمت فرمودند - چون صبیله میرزا رستم قندهاری صفوی که که در عقد پادشاه زاده محمد شجاع بود برحمت حق پیوست نسبت صبیله اعظم خان بمحمد شجاع مقرر کرده بحضور خود نکاح خوانده پادشاه زاده را بطریق استعجال روانه بنگالا فرمودند - و از عقب صبیله را با پسران اعظم خان روانه بنگالا ساختند که آنجا رفته لوازم جشن بعمل آرند - پادشاه زاده محمد شجاع را وقت رخصت اضافه سه هزاری که از اصل و اضافه پانزده هزاری



نزدیک رسیدن علیمردان خان بعرض رسید معتمد خان و تربیت خان  
 میربخشی و تن بخشی را حکم فرمودند که تا دروازه دولتخانه رفته  
 بحضور آوردند - هزار مهر نثار گذراند و بعطای خلعت و خنجر و  
 شمشیر مرصع و جیغه و دوفیل و دو اسب مع ساز طلا و میخا و نقره  
 با چهار قب طلا که قیمت جمله لک روپیه می شد و اضافه هزاره هزار  
 سوار معزز ساختند - و حویلی از سرکار برای ماندن مرحمت نمودند -  
 و ده نفر معتمد علیمردان خان را بیست هزار روپیه نقد و خلعت  
 و اسب و منصب در خور حالت هر یک عطا فرمودند - یادگار  
 بیگ که از ایران آمده رخصت شده در لاهور توقف ورزیده بود  
 ملازمت نمود از سر نو بیست هزار روپیه داده مرخص ساختند -  
 و تحف جمله دولک و پنجاه هزار روپیه برای شاه صفی حواله  
 یادگار بیگ نمودند - علیمردان خان را صوبه کشمیر بطریق اقطاع و  
 صوبه داری مرحمت نمودند و بعطای خلعت و مرصع آلات و پنجاه  
 هزار روپیه را اقمشه زربافت و غیره کار احمد آباد و کشمیر و بنگاله  
 مع پاندان پیر از پان و سلف دان طلا عنایت کرده فرمودند که پان  
 از نعمتهای مفید هندوستان است بخوردن آن عادت نمایند - و روز  
 دیگر پنجم لک روپیه نقد و ده تفوز پارچه نفیس سفید مرحمت  
 نمودند - و عای بیگ سلطان را که قرابت قریبه با علیمردان خان  
 داشت به نیابت کشمیر مقرر کرده خلعت و چهار هزار روپیه عطا  
 نموده مرخص ساختند - افضل خان که از وزرای کاروان بود بعد از  
 طی هفتاد سال از مرحله عمر ازین محنت آباد نا پایدار بروضه  
 دارالقرار انتقال نمود و باعث ملال خاطر پادشاه گردید - و فرمان

چهار دیواری کشیده خود را مغلوب و محصور ان کافر ساخته  
یک شب بشهرت شکار دور دست برفاقت همراهان شیر شکار رفته  
مفقود الاثر گردید کامای مفسد اطلاع یافته خود را با جمعی  
بقصد تسخیر و تاراج باقی محصوران آن حصار نواحداث رساند هنوز  
کاری نساخته بودند که خبر رسیدن آن قلعه کشای رزم خو که خود را  
با مبارزان جنگ جو بگدھی کاما رسانده بکمند جرأت بالا برآمده  
مفتوح ساخت رسید \*

بیست و چهارم صفر المظفر رایت ظفر آیت طرف لاهور  
برافراشتند - سیف خان را برای حراست اکبر اباد مقرر کردند -  
اوائل ربیع الاول متصل دهلی شرف نزول فرمودند یک هفته  
مقام نموده کوچ فرمودند \*

ذکر سوانح سال دوازدهم از جلوس مطابق سنه هزار و

چهل و هشت هجری

غرة جمادی الاخری مابین راه جشن سال دوازدهم جلوس  
موافق سرانجام سفر ترتیب یافت - پانزدهم جمادی الاخری داخل  
قلعه لاهور شدند - صفدر خان که حجابت ایران بآئین شایسته نموده  
بود چنانچه شاه صفی بدیدن او بخانه اش آمده و صفدر خان  
لک روپیه پیشکش گذرانده و نه هزار تومان و هشتاد اسپ با ساز  
طلا و فیروزه تا روز رخصت باو رعایت نموده از ایران مراجعت نموده  
شوف ملازمت دریافت - و پانصد اسپ عربی و عراقی مع  
دیگر تحف ایران فرستاده شاه که قیمت جمله پنجم لک روپیه  
می شد پیشکش گذراند - از انجمله چند اسپ باو بخشیدند - و خبر



مقابلۀ آن کفار می زد و قبل از آنکه در کوه داخل شود وقت شب  
یکه و تنها سیاه پوش شده پا بدامن کوه می گذاشت و خود را بلباس  
جاسوسان تا مکانی که آن مفسد کوه نشین با هم خوابۀ خود در  
خواب غفلت بود رسانده بصداي بسیار مهیب بدستور همان  
بهیلان او را خبردار و بیدار می ساخت و او سراسیمه وار از خواب  
جسته از خانه بیرون آمده در پی تحقیق حریف خود می شد  
سید عبد الوهاب باو بزبان ملانم بکلام در آمده چون ملقب بسید  
عبد الوهاب بهائی در آن ضلع زبان زد بود میگفت بخود ترس را راه  
مده عبد الوهاب بهائی بدیدن تو آمده ما و ترا باهم سرور کار مبارزه  
است مردم ما و تو چرا بمعرض تلف در آیند و شمشیر خود دران  
مکالمه از غلاف بر آورده رو ازو گردانیده بدست او می داد و میگفت  
به بین کار کجاست و آن سرگروه مقصدان سوای آنکه خود را در  
پای آن سید انداخته بعجز و فروتنی پیش آید جرأت دیگر نتوانست  
نمود سوای آنکه اطاعت قبول نماید - گویند کاما نام مرزبان گدھی  
کاما سلهورکه از خجسته بنیاد دو منزل سر راه است و نزدیک هزار سال  
بنای گلی آن گذاشته شده و هیچ حصار پخته باستحکام از نمی رسد -  
از ابتدای عهد حضرت اعلیٰ قطاع الطریق می نمود چنان از جمله  
سرکشان مشهور بود که از تمرّد او راه فردا پور جاری نبود و چندین امرای  
بیش منصب برای استیصال او تعیین شده کاری نداشتند - بعد از آن  
سید عبد الوهاب تنبیه آن بدسگل وعده خود گرفته مدتی محاصره  
نمود چون دید که بدون تدبیر خدعه آمیز بر دست نمی توان یافت  
بنقضای مصالح ترک محاصره نمود و بفارقت مسافت چند کرده



در آمد و محمد طاهر را قلعه دار ملهیر ساختند - مگر قلعه دار بساول که تعلق به رود مانام یعنی عم بهرجی داشت چند گاه دیگر حرکت مذبح نموده دستگیر گردید - و چون پرگنات بکلانه بسبب آفت قحط و افواج کشی و مردم کشی علمی الاتصال چند سال پایمال آفات گردیده بود بجمع چهار لک روپیه مقرر کرده فرمودند آنرا ملک می نوشتند باشند - و چند گاه پرگنۀ سلطان پور در انعام بهرجی مقرر بود بعده که او فوت شد بیهام نام پسر او را بشرف اسلام در آورده عوض پرگنۀ سلطان پور پرگنۀ پونار در انعام او مرحمت نموده بخطاب دولتمند خان و منصب هزار و پانصدی سرفرازی بخشیدند - بعد عرض عبد الوهاب را مورد عنایات ساختند و خواستند که بخطاب دلار خان بلند آوازه سازند قبول نمود - گویند سید عبد الوهاب از سادات رسول دار که بزرگان او چند گاه در مشهد مقدس جارب کشی مزار حضرت امام رضا علیه السلام نموده بعده در صوبۀ خاندیس بحسب قسمت و آب خورد آمده پرگنۀ بیارل و رانوپر را وطن اختیار نمودند - بعد از آنکه سید عبد الوهاب بقصد جهاد با کافران بد نهاد کوه متصل پرگنات مذکور در جرگۀ نوکران پادشاهی در آمد تردد های نمایان که ازو بظهور آمده از رستم زمان محسوب میتوان نمود - کارنامه ها که ازو بروایت ثقه از پیران کهن سال راست گفتار مسموع گشته اگر بر نگار محمول بر اغراق است اما کلمۀ چند از احوال او نگاشته می آید - در ایامیکه فوجداری محال بیارل و رانوپر باو مقرر بود و با بهیلان و سرکشان کوه نشین همکاری و فوج کشی بمیان می آمد آن شیر نمرد کوه فورک خیمه زیر دامن کوه بقصد



بر خلاف دستور به پیش بردن مورچال و دراندن نقب و آنچه لازم  
 ملزوم قلعه گیري است اصلا نپرداخته مطعون زبانها گردید - بعده که  
 ایام محاصره بسه ماه کشید شبی سید عبدالوهاب با چهار پنج سید  
 کوه نورج جانباز و یک نشان بردار و نفیری نواز و یک سقا از لشکر  
 بی اطلاع دیگر سرداران بر آمده با کمند همت براههای دشوار گذار  
 در شبهای تار سه روز و سه شب دران غارها بسر برده روز چهارم  
 ناگهان بر فراز کوه با نشان اثر فتح نمایان گشته از صدای نفیر غلغلۀ  
 وحشت افزا و زلزله هوش ربا در گوش و دل محصوران انداخت و  
 بهادران قلعه کشا از مشاهده آن دلیرانه قدم بالایی کوه گذاشته فوج فوج  
 پیهم بسید عبد الوهاب پیوسته خود را بدروازۀ قلعه رساندند -  
 از آنکه حاکم نشین آن قلعه در کمر کوه که قریب دو کوه مسافت رفعت  
 دارد که باصطلاح هند بآری گویند واقع شده و اصل قلعه باز فراز آن  
 بلندی نیم کوه است - بهرجی راجه آنجا حوصله باخته با متابعان  
 و همراهان خود را بالایی قلعه دویم رساند و باندک تردد جان بازان  
 حصار بآری را به تسخیر در آورده شروع بنواختن شادیانه فتح نمودند -  
 بعد از محاصره سه روز دیگر مرزبان مع دیگر محصوران تنگ آمده  
 والده خود را برای التماس امان و درخواست پرگنۀ سلطان پور  
 بطریق وطن و خرج وجه معاش نزد سرداران فرستاد - بعد عرض  
 پادشاه زاده محمد اورنگ زیب نظر برینکه پرگنۀ سلطان پور دران ایام  
 بسبب ویرانی رعایا از گرانی سال قحط بسیار کم حاصل شده بود  
 التماس او بدرجۀ قبول در آمد - و قلعه در اواخر شوال سال مذکور  
 مفتوح گردید - و در اندک فرصت سالهیر و غیره هشت قلعه بتسخیر

محمول باغراق میگردد اما مسود اوراق که دو سال در آنجا بود خوشه انگور فخری هشت اثار و ترنج نیز همین وزن و انبه یک نیم اثار بوزن در آورده و برنج کمود اینجا در تمام صوبجات دکن بتحکمی شهرت دارد و انبه آنجا در وفور و کلانی و امتداد کشیدن فصل زبان زد خاص و عام دکن است \*

حاصل کلام پادشاهزاده بعد رسیدن دکن پنجه‌ار سوار و پیاده بيشمار مع مصالح قلعه گیری بسرداری محمد طاهر که بخطاب وزیر خان و صوبه داری برهانپور سرافرازی یافت و مالوجی تعیین نمود - در همان روزها چون سید عبدالوهاب خاندیسی که از شجاعان مشهور و رستم آن عهد گفته میشد در برهان پور با خان دوران بر سر ملاقات که دست بر سر نگذاشته سلام علیک گفته در خورد برهم خوردگی تمام بمیان آمد و گفتگو بطول کشید و نقاره زنان از مجاس خان دوران سوار شده راه حضور گرفته خود را جریده بطریق یلغار بدار السلطنت رساند - از آنکه حقیقت او از روی واقعۀ برهان پور و نوشته خان دوران معروض گردیده بود و پادشاه رعایت خاطر خان دوران بسبب سرداری و طرف داری سید عبدالوهاب از راه خانه زاد پروری و قدردانی منظور داشته وقت ملازمت ابتداء فرمودند که چرا با خان دوران بدسلوکی نموده بی رخصت سردار آمده باز از راه لطف مامور نمودند که در تلافی آن خود را باستعجال به بکلانه رسانده باتفاق فوج پادشاه زاده در تسخیر قلعه ملهیر کوشد و خلعت داده مرخص ساختند - و میر مورچالی آن مهم از تغیر محمد طاهر از حضور بنام او مقرر گردید - و سید عبد الوهاب بر سرکار رسیده



ساخته بود حوالی دارالخلافه رسید میر خان میر ترک را باستقبال  
فرستاده طلبیدند بعد ملازمت نامه شاه مشتمل بر فتح قلعه ایروان  
با دوازده سوار و سه چهار تغذگ کلان که وقت یورش باقی همه لشکر  
از بارش گوله اجل جان و حوصله اقامت را الوداع گفته بودند و  
خود شاه با وجود آن همه تفرقه سپاه یورش نموده مفتوح ساخت نوشته  
بود با تحف و هدایای شاه ایران گذراند - سه دفعه مجموع نود هزار  
روپیه نقد مع خنجر مرصع و دیگر عنایات مرحمت نمودند - خبر  
فوت راجه گجسنگه که از راجهای عمده هندوستان بود و قرابت  
نسبی با پادشاه داشت بعرض رسید - پسر او جسونت را خلعت  
مادری مرحمت نموده از اصل و اضافه چهار هزار و چهار هزار سوار  
ساختند - خبر تولد فرزند در خانه دارا شکوه معروض گردید مسمی  
به سپهر شکوه فرمودند - خبر فتح ملک بکلانه که پادشاهزاده محمد  
اورنگ زیب برای تسخیر آن مامور شده بود از واقعه دکن بعرض  
رسید - و این بکلانه چنانچه بتحریر آمده ملکیت مختصر مشتمل بر  
سی و دو پرگنه و نه قلعه که از انجمله و قلعه سالیر و مله پیر از قلعهای مشهور  
سر بفلک کشیده آن سرزمین است - و از مدت هزار و چهار صد سال  
در تصرف جد و آبای بهرجی مرزبان آن ولایت بود و مبلغ  
پانزده لک روپیه محصول داشت و در زمان سابق صاحب سکه بوده اند  
و در لطافت و اعتدال آب و هوا و فراوانی انهار و افزونی اشجار  
شمار خصوص انبه و ونور انگور و طراوت سبزه و اقسام گلها و فوا که  
بگشمیر باج نمیدهد اگرچه آنچه از وزن خوشه انگور و انجیر و ترنج  
آنجا از زبان مردم ثقه شنیده زبان خامه را بتحریر آن آشنا ساختن



اما از آنکه دران ملک پنج ماه بارش بشدت تمام میباشد و در اواخر  
 برشکال باشکال تمام تردد پیادهای آن ضلع که چون وحوش آن سرزمین  
 در آب و خشکی تردد نمودن مساوی میدانند میسر نمی آید تا  
 بسواران و پیادهای غیر واقف چه رسد - و سحر و جادو و اثر سمیات  
 آب و هوا و غذای آن ولایت باعث هلاک مسافران تازه رسیدۀ آن  
 دیار میگردد خصوص اواخر برسات که در همه سر زمین کوهها از شست  
 و شوی یافتن اشجار زهر دار و هوای مسموم موجب آفت جان  
 مسافران و مترددین میگردد اگر همه عبور از یک دو روزه راه باشد میشود -  
 باوجود مفتوح ساختن و به تسخیر در آوردن قلاع و بلاد آن حدود فوج  
 اسلام خان استقامت نتوانست ورزید - انقصه آنچه ترددات نمایان  
 از سرداران و افواج پادشاهی دران دیار خون خوار بظهور آمد اگر  
 بتفصیل شرح آن پردازد بطول کلام ملاکت انجام منجر میگردد - کوتاهی  
 سخن بعد تنبیه یافتن و بگوشمال رسیدن کوچ بهار و بهیم نراین و  
 دیگر مرزبانان آن مرز و بوم شوم که چندین هزار سوار و پیاده  
 پادشاهی و آدم بی شمار آن وحشی نژادان که زیاده از یاجوج  
 و ماجوج دران سرزمین منتشرند گشته و شهید شدند و اسلام خان  
 مع همراهان مورد عنایت گردید - آخر کار در آنجا استقامت نتوانست  
 ورزید - و طلبیدن اسلام خان برای وزارت چنانچه بتکرار خواهد آمد  
 علاوه برهم خوردن بندوبست آن دیار گردید - فرمان عنایت عنوان  
 مشتمل بر عطای منصب پنجهزاری پنجهزار سوار مع لوازم نقاره و  
 دیگر مراتب بنام علیمردان خان عنایت فرمودند - چون یادگار بیگ  
 ایلیچی ایران که شاه صفی قبل از برهم خوردن رابطه و داد روانه



شدند خصوص در یورش قلعه بست که محراب خان قلعه دار غلام شاه ایران تردد نمایان نموده قریب صد نفر را کشته و سه صد کس را زخمی ساخته مفتوح نمودند - و دو قلعه دار جنگ نا نموده راه فرار اختیار نمودند - اگر بتفصیل تردد ایام محاصره و کارزاری که از بهادران هر دو طرف بمیان آمده پردازد منافی ادعای اختصار نویسی است - حاصل کلام در مدت چهار ماه همه قلعات بتصرف بندهای پادشاهی در آمد - و محراب خان قلعه دار بست که بعد تردد و زخم برداشتن امان خواسته قلعه را سپرده با قلیچ خان ملاقات نمود - هر چند که او را از وعدهای رعایت منصب عمده و دیگر عنایات استمالت نمودند قبول نمود لهذا او را خلعت داده از همراهان او یراق گرفته دیگر اشیا بآنها واگذاشته مرخص ساختند \*

الحال ذکر باتی احوال علیمردان خان بر آئینه موقوف گذاشته بتحریر دیگر رویداد عنان خامه را معطوف میدارد •

حقیقت ملک آشام و وضع بد وضعان دد نهاک و وحشی نژادان آن ملک از طرف خوراک و پوشاک و مداخل و طریقه زیست آن سر زمین که انشاء الله تعالی در ذکر سلطنت عالم گیر پادشاه غازی بشرح و بسط بتحریر خواهد در آمد در عهد حضرت اعلی اگرچه صوبه داران و فوجداران بنگالا خصوص از اسلام خان در فرستادن افواج بحرامواج همراه میرزین العابدین برادر خود واله یار خان و عبد الوهاب خان و میر هاشم سمفانی و دیگر امرای مبارز پیشه کار طلب و رساندن خرابی تاخت و تاراج و اسیر و قتل ساختن مفسدان آن ولایت و تسخیر قلعات کوتاهی واقع نشد

و دیگر امرا و راجه‌ای کومکي و فوج علیمردان خان باستقبال فوج قزلباش شتافت - و بعد زد و خورد و زخمی و کشته شدن جمعی از هر دو طرف شکست بر قزلباش افتاد - و سیاهوش توشک خانه و خیمه خود را آتش زده باقی همه را گذاشته راه فرار اختیار نمود - سعید خان علیمردان خان را همراه خانه زاد خان پسر خود روانه درگاه معلی ساخت و خود همراه قلیچ خان و دیگر بندهای پادشاهی برای تسخیر قلعات بست و غیره توابع قندهار توقف ورزیده قلعه را حواله قلیچ خان بموجب حکم نمود - اگرچه خبر رسیدن دیگر افواج قزلباش که شاه صفی بعد از شنیدن خبر هزیمت سیارش تعیین نموده انتشار یافت و سعید خان به پادشاه زاده محمد شجاع نوشته کومک درخواست نمود اما آخر ظاهر شد که سواي فوجي که سیاهوش وقت فرار برای کومک قلعه داران دیگر اطراف قندهار تعیین نموده بود شهرت مذکور اصل نداشت - و علیمردان خان بعد رسیدن بکابل که پادشاه زاده محمد شجاع خان دوران خان را مع دیگر امرا باستقبال فرستاده بکمال اغزاز و استقلال طلبید براه نمونی خانه زاد خان موافق اداب هندوستان پادشاهزاده را ملازمت نمود - خلعت چهار قب مع مرصع آلات و اسبان مع ساز طلا و مینا و دو فیل باساز نقره مطابق ارشاد حضور عنایت نمودند - و سعید خان و قلیچ خان برای تسخیر قلعه بست و زمین داور و گرشک و غیره افواج تعیین نمودند - و بحسن تردد راجه جگت سنگه و منصوبان قلیچ خان و ملازمان عمده سعید خان که یک دو قلعه در یورش سرسواری و بعضی در محاصره سه چهار ماه که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و زخمی



ساخت - و قاضي آنجا را كه با سياوش همدستان گشته بود بقتل رساند - چون عرضه داشت اول عليمردان خان همراه عريضه و ملازم سعيد خان بحصور رسيد در جواب بنام همه صوبه داران و حكام حكم زود خود را رساندن صادر شد - و لك روپيه مع خلعت و خنجر و شمشير و چيغه مرصع و غيره عنايات براي عليمردان خان و چهار لك روپيه بطريق مساعدت براي خراج ضروري بسعيد خان و همريان او عنايت نموده قلعه داري بنام قليچ خان ناظم ملتان كه از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار سرافرازي يافت مقرر فرموده فرامين صادر نمودند - و سعيد خان را مختار ساختند كه آنچه داند بهمريان عليمردان خان از طرف سركار رعايت نمايد و از راه احتياط پادشاهزاده محمد شجاع را بانيست هزار سوار طرف كابل مرخص نموده ده لك روپيه نقد و ديگر انعامات عطا فرمودند - و حكم نمودند كه تا كابل رفته چشم بر راه اخبار طرف ايران باشد - اگر خبر روانه شدن شاه صفي بقندهار برسد خود را بقندهار بطريق يلغار برساند - و در صورتيكه شاه ايران امراي خود را تعيين نمايد آن فرزندان هم خان دوران را با فوج شايسته روانه سازد - و بوزير خان ناظم پنجاب حكم رفت كه با رسد غله و ذخيره مايحتاج و توپخانه خود را نزد پادشاه زاده رساند - بعده سعيد خان مع فرمان و عنايات پادشاهي بقندهار رسيد - عليمردان خان بداد هندوستان از قلعه برآمده از گرفتن فرمان و ديگر عنايات مفتخر گرديد - درين ضمن خبر رسيد كه سياوش با چهار پنجه امراي ايران و هشت و نه هزار سوار ده هزاره فرسخي قندهار رسيده - سعيد خان از شنيدن اين خبر با فوج خود



قندهار رسانند و خفیه پیغام نمود که بعد رسیدن بعلي مردان خان پيام  
 نمايد که بعضي مذکورات زباني ارشاد رفته و خود را بقلعه رسانده  
 او را مقيد ساخته مع مال و عيال روانه حضور سازد يا سر او را بریده  
 بصفاهان ارسال دارد - بعده که سپاوش از مشهد روانه قندهار شده  
 موافق ارشاد شاه بعلي مردان خان از رسیدن خود بطريق کومک و  
 رساندن پيام زبانی نوشت علیمردان خان از شنیدن اخبار وحشت  
 افزا متوهم گشته بدناسی رجوع آوردن بحضرت اعلي بر خود گوارا  
 ساخت - بسیاوش نوشت که آمدن تو بقندهار بوجوه موافق مصلحت  
 نیست و مکرر نوشته و پيام بمیان آمد تا آنکه طشت این گفتگو  
 از بام افتاد و جواب درشت و صاف بسیاوش نوشت - و سپاوش  
 حقیقت را بشاه معروض داشت - و علیمردان خان بسعيد خان  
 صوبه دار کابل و عوض خان قاقشال که در غزنین بود و قليج خان  
 حاکم ملتان نوشتجات مشتمل بر اظهار رجوع و عقیدت خود و طاب  
 کومک فرستاده بخدمت پادشاه نیز عرضه داشت نموده همراه  
 خط سعيد خان ارسال داشت - و صوبه داران و فوجداران بعد رسیدن  
 نوشتجات علیمردان خان بجنس بحضور روانه ساخته انتظار جواب  
 نکشیده هر یکی برای اظهار مجرای خود مع جمعیت روانه قندهار  
 شدند - عوض خان که از غزنین بسبب قرب جوار قبل از همه امیران  
 رسیده بود علیمردان خان باعزاز بقلعه در آورده اواخر شوال سنه  
 هزار و چهل و هشت سکه و خطبه بنام نامی شاه جهان نموده  
 نه اشرفی و نه روپیه مسکوک اسم صاحب قران ثانی مع  
 عرضه داشت و کلید طلا همراه اهدا بیگ ملازم خود روانه بارگاه



خان عرف ابو الحسن که سابق بنیابت پدر صوبه دار کابل بود و با علیمردان خان را بطه و داد و رسل و رسائل محبت آمیز در میان داشت فرستاده باز در خط ازین مقوله هیچ درج ننموده زبانی نظر بر طریقه صوفیان عقیدت نشان ایران باظهار آنکه باز چنان پیغام بمیان نیاید نمود بعده که حضرت اعلی ازان جواب آشفته خاطر گشته در اواخر سنه ده جلوس حکم بر آوردن پیشخانه بقصد تسخیر قندهار نمودند و تعیین افواج بمیان آمد - علی مردان خان برین معنی اطلاع یافته باستحکام برج و باره پرداخته قلعه خورد دیگر بر فراز کوه آن قلعه احداث نمود و حقیقت را بشاه صفی نوشته طلب کمک بمیان آورد - شاه صفی که اصل سفاکی در سرشت او بود و بعضی امیران ظلم پیشه بدخواه که در ظاهر خود را خیر خواه می گرفتند و با علیمردان خان انحراف مزاج داشتند مزاج شاه را از چند امر از راه حسد که خانه بر انداز چندین هزار خانه دیر کهن است برگردانده در تجویز قطع شجر حیات آنها بودند از رسیدن عریضه علیمردان خان چنان خاطر نشان نمودند که در عالم شرب مدام بر آشفته تر از سابق گشته علیمردان خان را مظعون بر جبن و گرمی بازار باظهار مزید اعتبار خود نموده در دل اراده قتل او مصمم نمود - و اغلب که خبر آمد و رفت پیغام هندوستان نیز بگوش او رسیده باشد - اول حکم طلب محمد علی پسر علیمردان خان نمود علیمردان خان بمحرم و روز حکم پسر را مع تحف و پیشکش لائق روانه اصفهان ساخت - مع هذا سویی ظن شاه بحسن ظن مبدل نگردید و بسیاوش نام امیری که سابق در مشهد مقدس فرستاده بود در ظاهر نوشت که خود را مع سرانجام و سپاه خراسان بکومک



اعلی که دفعه ثانی بدکن رفته بودند رویدان بمیان آمد قلعه را بشاه عباس داده برآمده ملازمت نموده مرخص گردید - و شاه درسنه هفده جلوس جنت مکانی مطابق سال هزار و سی و دو هجری گنجعلی خان را بحراست قلعه قندهار مقرر نموده بصفاهان مراجعت نمود بعد ودیعت حیات گنجعلی خان علی مردان خان خلیف او قلعه دار و ناظم آن ولایت گردیده - بعده که حضرت اعلی سرپر آرای هندوستان شدند خارخار تسخیر قندهار در دل آن پادشاه ذی وقار خطور مینمود - و بسبب پیش آمدن مهم بنذیل و خان جهان لودی و مکرر تشریف برتن بدکن کمر عزیمت بدان صوب نتوانستند بست - بعد مراجعت از دکن دفعه ثانی بسعید خان صوبه دار کابل حکم صادر شد که چون اراده روانه نمودن یکی از پادشاه زادهای برای تسخیر قلعه قندهار مرکوز خاطر است باید که یکی از بندهای پادشاهی را که کار آزموده سخن فهم باشد بدست آریز ضروری آن ضلع سمت قندهار روانه نماید که خفیه خود را نزد علی مردان خان رسانده تا مقدر او را بر جوع آوردن باین درگاه بامیدهای ترقی مرتبه و جاه رهبری و استمالت نماید - سعید خان ذوالقدر خان را بدین کار مامور نموده بقندهار روانه ساخت - و موصی الیه خود را بعلی مردان خان رسانده بچندین وجه فهمانیده از فیض بی شمار وعده و وعید بسیار استمالت بمیان آورد - علیمردان خان بعد تقدیم ضیافت بجواب رعایت پاس نمک و حق بندگی موروثی آن طرف را زبانی عذر خواسته ذوالقدر خان را مرخص نموده جواب نامه را موقوف بر فرستادن همراه یکی از معتمدان خود نمود - و علی بیگ نام را با نامه و سوغات نزد ظفر



روانه ساخت - و در نامه و پیام زیبایی برای در خواست قندهار  
 بطریق تواضع در عالم دوستی و ودان تکلیف بمیان آورد - بعد که جنت  
 مکانی درین باب با وزیر و دیگر امرای با تدبیر مصلحت بمیان آوردند  
 جمعی صلاح دولت داران دیدند که هرگاه محبت دیرینه در دادن قلعه  
 که مخارج آن مداخل را احاطه می نماید قائم می ماند چه مضایقه  
 و بعضی برخلاف آن راهمونی نمودند - بعد که درین ماده  
 بحضرت اعلی که در دکن تشریف داشتند نوشته مصلحت خواستند  
 در جواب نوشتند که هرچند در تواضع نمودن این حصار جز زیادت  
 التیام موروثی شاه مدعی دیگر مرکز خاطر نیست اما ظاهر بیدان  
 دور و نزدیک این معنی را حمل بر عجز و قوتی خواهد نمود -  
 جنت مکانی این مصلحت را پسند نموده جواب عذر پذیر با یلچی  
 دادند - چون دانستند که شاه عباس از رسیدن جواب پاس رگ غیرت  
 بحرکت آورده فوجها برای تسخیر قلعه قندهار تعیین خواهد نمود  
 از راه عاقبت بینی بخان جهان لودی صوبه دار ملتان نوشتند که خود  
 را بطریق کومک بپای قلعه قندهار برساند - خان جهان از راه قرب  
 ادعای فرزندی در رفتن خود بقندهار تکهل و زبده قلعه داری آنجا را  
 بنام عبدالعزیز خان که از وابسته های عزیز او بود درخواست نموده مقرر  
 کرد که بروقت ضرور خود را بکومک رساند و زینل بیگ ایلچی  
 حقیقت را بشاه نوشته ترغیب بر قصد تسخیر قندهار نمود و شاه  
 خود را بقندهار رساند - عبدالعزیز خان بعد از محصور بودن یک و  
 نیم ماه که خان جهان بکومک نرسید و دران ایام چنانچه بنگارش  
 در آمده بسبب نور جهان بیگم ماده نزاع میان جهان گیر و حضرت

ذکر جشن سال یازدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و هفت هجری

جشن شروع سال یازدهم از جلوس بهزاران زیب و زینت  
بدستور هر سال رونق افزای زمین و زمان گردید هر یکی در خور قسمت  
و پایه بفیض رسید - و معروض گردید که مرشد قلی خان فوجدار متهر  
که بر یکی از مرزبانان سرکش تاخته بود از رسیدن گولی تفنگ قضا  
جان بجان آفرین سپرد بجای او اله وردی خان مقرر گردید - چون جمعی  
از مفسده پیشگان بد مآل در پرگنه جدوار علم طغیان برافراشته  
بودند اصالت خان را مع شیخ فرید ولد قطب الدین خان بخشی  
احدیان برای تنبیه او مقرر فرمودند - و بعد رسیدن فوج و محاصره  
نمودن حصار و ملجای آن تبه کاران که جمع کثیر از هر طرف مع  
پسر جانسپار خان کشته گردیدند محصوران مغلوب و دستگیر گشتند \*

آمدن علی مردان خان بهند

از فتوحات عمده غیبی این سال گرویدن و آمدن علی مردان  
خان و تسخیر قلعه قندهار است - مجمعی از تفصیل آن بزبان قلم  
میده - که قلعه قندهار از سنه چهل جلوس محمد اکبر بادشاه  
بعد از التجا آوردن میرزا مظفر صفوی بتصرف خاندان امیر  
تیمور در آمده بود و در ایام سلطنت جنت مکنی شاه عباس  
که کمال رابطه محبت و وادک باین دودمان داشت زینل  
بیگ را برفاقت خان عالم که از هندوستان بهفارت رفته رسالت  
را بآئین شایسته سرانجام داده هر دو بادشاه را از خود راضی  
و شاکر ساخته مراجعت کرده بود ایلیچی نمونه نزد جنت مکنی



که بحضور ما کوزة سفال را به پرو بال در آورده پرواز نموده از نظر غائب شدند - ازین مقوله حکایت در شاه جهان نامه بسیار درج نموده که از کوتاهی قلم بتحریر آن نمی پردازد \*

دیگر ملا میر از جمله صاحب کمالان هروی خواسانی ست که در عنفوان جوانی از وطن بهندوستان آمده باز احرام کعبه الله بسته از زیارت حرمین سعادت اندوز گشته بعد از مراجعت بخدمت ملا عبد السلام لاهوری رسیده کسب علم عقلی و نقلی نموده بر کتب حدیث عبور بسیار نمودند و از مشاهیر مشایخ گردیدند - و چند گاه در خدمت پادشاه و پادشاه هزاره بطریق ملازمان و مصاحبان خلوت بسر برده بسفر عاقبت بخیر آن جهان شتافتند \*

دیگر شیخ عبد الحق دهلوی که در کمالات صوری و معنوی و تحصیل علوم عقلی و نقلی خصوص تفسیر و حدیث در تمام هندوستان ثانی نداشت صد کتاب از تالیف او در اکثر علوم نوشته شده از انجمله شرح مشکوة در حدیث اعتبار و اشتباه تمام دارد - و از حفظ کلام الله و طواف بیت الله نیز سعادت جاودانی حاصل نموده بود - و در مکه معظمه و مدینه منوره در عهد اکبر پادشاه مدت برای تحقیق احادیث و صحت آن بسر برده - آخر بعد از صد سال از مرحله عمر طی نموده بروضه رضوان شتافت \*

شیخ نور الحق خلف ارشد او مولف تاریخ زبد نیز از فضلاء نیک سیر آن عهد بود مزار هردو در دار الخلافه دهلوی است و آغاز ظهور هردو بزرگ از عهد محمد اکبر بادشاه بود چنانچه بذکر آورده \*

شیخ ناصر که اصل اسمش ناصر محمد است پسر ایشان مسمی  
 بشیخ ناصر ساخت - از اصحاب و جد و حال و ارباب دانش و کمال  
 بوده در گجرات اقامت داشتند - در سیاحت مدت سیر نموده در ایام  
 پادشاهزادگی چند گاه در رکاب بصر بوده اند - در آن روزها هم در  
 صیغ و شتاب و جامه پنبه دار با نیمه آستین پشمین که آن نیز  
 خالی از پنبه نبود می پوشیدند - و مدام اسلحه پوش می بودند -  
 بعده که مغزوی گردیدند بارجو امداد یومیه و اسب و نیل که از  
 پادشاه بایشان میرسید همه را صرف فقرا و محتاجان نموده خود بصحرا  
 رفته گاه و هیمه آورده فروخته وجه قوت خود مینمودند - و گاه بود که  
 بخوردن بیخ گاه و برگ اشجار فناعت می نمودند - امور عجیبه و غریبه  
 بهیاری از آن برگزیده اطوار مشاهده می شد مثل ساختن ماهی از  
 چوب و در آب بشنا آوردن و مرورید از قطره آب ساختن و اشرفی و  
 رویه از سفال بجلوه نمودن - اغلب که در جفر و تکسیر و تسخیر  
 و علم ریاضی ضمیمه ولایت دست تام داشت - روزی در مجلس  
 جشن که ارباب طرب در نغمه سرائی بودند بوجد در آمده در آن  
 حالت آب برای خوردن طلبیده دمی خورده بدیگران دادند هرکه  
 از آن تبرکا یک دو قرت خورد عسل و آب نبات گلاب آمیز بدائقه او معلوم  
 گردید - از غرائب دیگر آنکه راجه بکرماجیت بارجو بیگانه بودن از  
 آئین دین بعرض رساند که من روزی شیخ را در ایام جوانی که اصلا  
 موی سفید در ریش نبود غافل مشغول نماز دیدم که موی سیاه  
 ریش ایشان بسفیدی مبدل شده و سر از تن جدا گشته ایستاده نماز  
 ادامه نمودند - در بین ضمن دارا شکوه و قاضی محمد اسلام بعرض رساندند



اطوار خفیه آن بزرگوار برملا انجامید باز بمرتبه از ملاقات دنیا پرستان  
و آرایش دنیای دوزن اکراه داشتند که از رجوع طائفه آنان نفرت  
تام می نمودند بل از دیدن صورت اهل ظلمه بری الطبع بودند  
و تا بقای عمر تاهل و تعلق اختیار نه نمودند \* بیت \*

غلام همت آنم که زیر چرخ کبود \* زهرچه رنگ تعلق پذیر آزاد است  
دو دفعه پادشاه بدیدن آن واصل بالله تشریف بردند و میان میر  
اصلا متوجه تعظیم و تکریم که بعضی فقرا و مشایخ را باهل دل و  
سلاطین می باشد نگردیدند و ازین معنی حضرت اعلیٰ بمیار  
مشغوف گردیدند \*

ملا شاه بدخشی از بدخشان بلاهور آمده از خدمت میان  
میر سعادت اندوز معرفت گردیده بدستور پیر بزرگوار در آمد  
و رفت بروی مردم روزگار بسته بودند - و ایام سرما در لاهور  
و فصل گرما در کشمیر بسر میبردند - آخر بحکم پیر از منزویان  
مقراری کشمیر گشته مشهور گردیدند \*

دیگر خواجه خواند (108) محمود نبیر خواجه علاء الدین عطار  
که از زمره دانایان اسرار الهی محسوب میتوان نمود در اوان سلطنت  
عرش آشیانی از توران بکابل و از انجا بهندوستان بهشت نشان  
آمده شرف ملازمت پادشاه دریافته بکشمیر رفته اقامت ورزیده  
انجا خانقاه عالی بنا نموده از طرف پادشاه چند موضع در وجه  
مدد معاش یافته همان جا مرحله عمر طی نمودند \*

( 108 ) در بادشاهنامه خواجه خواند نوشته \*

من و دست و دامان آل رسول

و میفرمودند که من بدین تاریخ مبشر شده ام \*

سید جلال گرامی خلف سید محمد مذکور است با حسن خالق و حسن سیرت آراسته بود و بر اکثر علوم عقلی و نقلی استحضار تمام داشت و بموزنی طبع که گاه گاه مضامین رنگین و مغانی دلنشین بر زبان معرفت بیان شان جاری میگردد موصوف بود چنانچه این شعر از زاده طبع ایشان است \* شعر \*

در نخرت و کبر لا علاجم چکنم \* با آنکه اسیر احتیاجم چکنم  
میرم ز نیاز و ناز دلبر نکشم \* من عاشق معشوق مزاجم چکنم

تاریخ ولادت شان ( وارث رسول ) یافته اند ابتدا در هند که نشو و نمای این طبقه عالیه شد سید جلال ملقب بمخدوم جهانیانست که پرتو ظهور شان در بلده آچه از آفتاب زیاده اشتها دارد و سید برهان الدین معروف بقطب عالم که نبیره مخدوم جهانیان باشد بسبب ناموافقت پادشاه آن عهد در گجرات آمده در قصبه تیوه سه کروهی احمد آباد سکونت اختیار نمودند و همانجا آسوده اند \*

دیگر سید محمد مشتهر بشاه عالمند که بیرون شهر احمد آباد مزار ایشان است و اوصاف سلسله او در ذکر سلاطین احمد آباد مسطور خواهد گردید \*

میان میر که شناور بحر حقیقت و غواص لجه معرفت بود وطن گرامی ایشان سیهوان از تعلقه ملتان است - در ایام شروع شیب بدار السلطنت لاهور آمده چهل سال چنان انزوا اختیار نمودند که هیچ احدی را بر احوال ایشان اطلاع حاصل نبود بعده که بمروار ایام



و در عهد جنّت مکانی هاشم خان ولد قاسم خان حاکم کشمیر بآن دیار لشکر کشی نمود سواي آدم کشی فائده حاصل نگردید - درین سال بموجب حکم از تردد ظفر خان حارس کشمیر که بتحریر تفصیل آن پرداختن تحصیل حاصل است بتسخیر حضرت اعلی در آمد - متصدیان پادشاهی همگی در لک روپیه مع عیال و اموال مرزبان آنجا بضبط سرکار در آوردند باقی بحدائق تاراج رفت \*

چون خاتمه جلد اول شاهجهان نامه که مراد تا آخر سال دهم جلوس مطابق سنه [ ۱۰۴۷ ] سنه هزار و چهل و هفت هجری باشد بذکر اولیا و فضایی آن عهد نموده فقره چند از انتخاب احوال ارباب حال و مستعدان آن وقت بر صفحه بیان آوردن لازم است \*

سید محمد رضوی که اصل بزرگان این خاندان از بخارا است و مولدش احمد آباد گجرات به پنجم واسطه بمظفر انوار ولایت مظفر اسرار هدایت شاه عالم بخاری که مرقد مبارک او نیز در احمد آباد است می رسد - و نسبت شاه عالم قدس سره به بیست و یک واسطه با امیر المومنین امام المتقین حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام منتهی میگردد - بانواع فضل و خوبی صوری و معنوی موصوف بود و دو بار با اعلی حضرت قبل از ایام جلوس ملاقات واقع شده - و سید جلال خلف الصدق خود را بجهت تهنیت پادشاه بدار السلطنت فرساده بودند سال هشتم جلوس از جهان فانی بروضه جاودانی شتافتند تاریخ ولادت خود را خود از یرو مصر ع املم الشعرا شیخ سعدی رحمه الله علیه یافته اند \*

\* ع \*

رحمت خلق الله برحمت و فرحت مبدل گردید - میر جملہ میر بخشی  
 کہ در عهد جنف مکانی از نزد قطب الملک بایران رفته باز  
 مراجعت نموده بعد از ملازمت خاندان امیر تیمور در زمره امرای  
 عظام در آمده بود و از سادات و اعیان ایران گفته میشد ازین جهان  
 بآن جهان انتقال نمود - و معتمد خان را کہ بخشی دریم بود بجای او  
 مقرر فرمودند \*

ولایت بکلانہ کہ مشتمل است بر سی و دو پرگنہ سیر حاصل  
 و در اعتدال هوا و وفور اشجار سایہ دار پر از اثمار گذار انہار و اقسام  
 فواکہ کہ بکشمیر باج نمیدهد و مابین بندر سورت و دولت آباد  
 بتفاوت شصت کرور عرفی واقع شدہ و زمیندار آنجا بہرجی نام  
 از پنجابہ و دو واسطہ متعلق بود (؟) بادشاہزادہ نامدار محمد اورنگ  
 زیب وقت رخصت دکن برای تسخیر آن کہ ملہ پور و غیرہ نہ قلعہ  
 نامی پای نام اوست بحسب التماس خود مامور گردید و بانواع  
 عنایات معزز ساخته مرخص فرمودند \*

تبت ولایتی است مشتمل بر بیست و یک پرگنہ کم حاصل  
 کہ در طول و عرض بصوبہای سیر حاصل باج نمیدهد و متصل  
 سرحد کشمیر واقع است و سی و ہفت قلعہ باو تعلق دارد  
 و از لک روپیہ چیزہی زیادہ محصول دران ایام ازان مرزو بوم بہم  
 نمی رسید و اکثر زمین آنجا سنگ لاج و ناکارہ واقع شدہ و جوی آب  
 دارد کہ از ریگ آن بدستور ملک آشام قریب دو ہزار تولہ طلا  
 کم عیار سواہی محصول مذکور واصل خزانہ حاکم آنجا میکردید  
 و از انگور و خربزہ شیرین و زرد آلو و شفتالو و دیگر فواکہ وفور دارد -



مآل داخل گردیده بود بعرض رسید - بعدد الله خان فیروز جنگ  
امر شد که با کومکیان صوبه بهار رفته به تنبیه آن تبه کار پردازد  
فیروز جنگ باتفاق دیگر همروهان شیرچنگ خود را بحصار آن بد  
کردار رسانده بمحاصره پرداخت - و پرتاب سنگه نظر بر استحکام حصار  
وزیادتی مصالح بمدافعه پیش آمد و در هر هفته و ماه مردم بسیار  
از هر دو طرف کشته و شهید می شدند - چنانچه دو پسر محمد یار  
بیگ که از شجاعان مشهور روشناس بودند باجمعی بکار آمدند و  
بعد محاصره شش ماه قلعه مفتوح گردید و چند روز در حویلی  
حصار اربک پرتاب در کمال تصدیع بی آبی محصور مانده آخر  
بعجز و زینهار در آمده همراه زن و فرزند بر آمده عبدالله خان را دید -  
بعد عرض حکم شد که پرتاب را بمکافات کردار او آواره دشت عدم سازند  
وزن او را باسلام در آورده بعقد نبیره خود در آورد - و سی و شش فیل  
و پنجاه اسب و اقمشه که بعد تاراج رفتن آنچه بسوکار بضبط در آمده  
بود بحضور رسید \*

درین سال پادشاه زاده دارا شکوه را سه هزار سوار که  
از اصل و اضافه پانزده هزار هفت هزار سوار باشد و پادشاهزاده  
محمد اورنگ زیب و محمد شجاع را دو هزار سوار که از اصل  
و اضافه دوازده هزار هفت هزار سوار باشد اضافه مرحمت نمودند  
و هر یک را آفتاب گیر عنایت فرمودند - چون بسبب امساک باران  
که سه ماه ایام برشکال اصلا نبارید گرانی غله رو داد و ماده تشویش  
عالمی گردید و مکرر از باب عدالت با صلحا و فضلا و عام و خاص  
برای طلب باران بیرون شهر رفتند بعده رحمت الهی نزول نموده

بعبارت آرائی نگردد - پادشاه خود برآه دریا برکشتی نشسته بمنزل  
شاه نواز خان آمده آن بزم نشاط را زیب و روشنی دو بالا بخشیدند  
و عقد آن دو گوهر بحر سلطنت بکلبین چهارلک رویه بسته گردید -  
و از صدای نغمه سرایان سحر پرداز و دست افشانی رقاصان  
خوش آواز که دران بزم دلکش سامعه افروز عالمی گردید جهان  
جهان نسیم فرحت و نشاط بر دل جهانیان وزید \* بیت \*

دل افروز جشنی شد آراسته \* درون و برون هر دو پیراسته  
سرا پردهای مکمل کلاه \* کشیدند بر دورگ جشن گاه  
بزرگان درگاه بر خاستند \* عروسانه جشنی بر آراستند  
و همه بندهای قدیم و جدید خلعتهای فاخره از هر دو طرف یافته  
تسلیمات مبارکباد و عطای خلعت و دیگر عنایات بجا آوردند \*  
چون بعرض رسید که پرتی راج نام طفلی از اولاد جهججار  
نکوهیده کردار که در معرکه کازار وقت فرار گریزانده بودند ساد فساد  
گردیده جمعیت فراهم آورده آواره نواح وطن گشته دست تعدی در خرابی  
بعضی دهات و آزار زیر دستان دراز نموده - خان دوزان را فرمودند که  
به تنبیه و قطع شجر حیات و قلع ریشه فساد آن بد فهاک پرداخته  
بصوبه داری خود بمالوا بروند - و شایسته خاں را از انتقال خان زمان  
بصوبه داری دکن و تعلقه نظام الملکی مقرر نموده فرمودند که خود را  
تا رسیدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب رسانده بنسق آن ضلع  
پردازد \*

دیگر از وقایع این سال بگوشمال رسیدن پرتاب سنگه زمیذد از طرف  
شرقی است که از اطاعت سر پیچیده در جرگه راهزنان خسران



درین سال حسینی نام را شمشیر و متکلی مرصع بقیمت پنجاه هزار روپیه و نامه مشتمل بر رویداد فتح دکن و استیصال چهاربادکردار و دیگر اخبار فرحت آثار مع نقشه قلعه دولت آباد که فی الواقع زیر طاق نه رواق مثل آن قلعه مطبوع سیاحان ربع مسکون نشان نمیدهند نزد شاه صفی شاه ایران روانه ساختند \*

در همین سال جشن کدخدائی پادشاه زاده محمد اورنگ زیب باصبیه مرزا شاه نواز خان حکم نمودند و سبطی حجه ده لک روپیه بپادشاه زاده والا گهر مرحمت نمودند که در مایحتاج جشن کدخدائی صرف سازد - بیست و دویم این ماه از خانه میرزا شاه نواز خان صفوی حذا بالوازم آن آوردند و از گل افشانی آتشبازی و دیگر آرایش عرصه کم وسعت زمین رشک افزای سپهر برین گردید - و از نغمه مطربان حوز لقا و رقاصی رامشگران فرحت افزا شرر آتش حسد در دل زهره چنگی بر افروخت \* بیت \*

برقص شاهدان لاله رخسار \* نم از بهر امر آمد بگلزار  
نفیر و کرنا گشتند دمساز \* سرود زیر و بم شد هر طرف ساز

از دویم وقت سواری شهرگشت که پادشاه زاده جوان بخت بخدمت پدر بزرگوار آمد خلعت و چارقب و دو تسبیح لالی پیش بها و شمشیر و جمدهر و پرتله مرصع و دو اسب و دو فیل با یوان طلا و مینا و نقره عطا نموده سپهره مروارید بدست خود بر سر پادشاه زاده بستند و بخانه شاه نواز خان رخصت فرمودند در تعریف و وصف چراغان و آتشبازی و آرایش دیگر که هنرمندان در سرانجام تزیین آن کوشیده بودند چه سان پردازد که محمول

نظر نمایند جاي ايراک ندارد والا رفتن سکندر نزد نوشابه که بصورت ايلچي رفته بود کمال خطا از بظهور آمد نزد دانشمندان فعلي که اگر نقش واژگون آرد و ندامت تمام بخشد بلا ضرور اختيار نمودن از آئين خرد مندي دور است - ديگر آنکه در نامه بدارا نوشت \* ع \*

شد آن مرغ کو خايه زرین نهاد

پدران خود را بمرغ نسبت دادن خلاف داب بزرگان است - همچنان در همان روزها روزي بتقريب ذکر يکي از ديوانيان صوبجات که حقيقت سختي او در حق خلق الله باظهار امانت و جزرسي بعرض رسيد فرمودند که کار و بار روزگار بل بعضي مقدمات ديني بي مسامحه و مصالحه پيش بردن متعذر است چنانچه در زمان خلافت حضرت امير المومنين شاه مردان علي مرتضی عليه السلام که نظر حق بين ايشان محض در اجراي احکام شرع متين بود در بعضي امور که نظر برفساد زمان انماض نمودن ضرور بود فرمودند اين معني ماده شورش گرديد و کار بمقابله و شهادت رسيدن چندين هزار اصحاب سيد مختار کشيد - درين ضمن ديگر مذکورات آنچه بميان آمد درين مختصر زبان خامه را جرات تکثير آن نديست مفصل در شاه جهان نامه درج است \*

غرة في الحجة پادشاه زاده محمد اورزنگ زيب براي کدخدائي از دکن آمده ملازمت نمود - و نظام الملك لباسی که مقيد گشته بحضور رسیده بود همراه نظام الملك سابق محبوس گرديد \* از واقعه دکن بعرض رسيد که خان زمان ازین سراي فاني بآن

جهان رخت اقامت کشيد \*



درین ایام فرحت انجام یک لک و شصت هزار روپیه  
مرصع آلات و غیره بطریق ساجق بخانه شه نواز خان صفوی  
فرستاده صبیغه اورا برای پادشاه زاده محمد اورنگ زیب که از  
چندگاه نام زد بود خواستکاری نمودند - و در همین روزها انحراف  
مزاج پادشاه روداد و چندگاه باعث اختلال احوال امرا و رعایا  
گردید بعد علاج حکما و تصدق لکها از نقد و جنس که بمستحقان  
و درماندگان رسید مرض بصحت کامل مبدل گردید - روز جشن  
غسل پادشاه زاده‌ها و بیگمان و امرا لکها تصدق و نثار گذراندند - از آن جمله  
بیگم صاحبه تخت مرصع هشت پا که مبلغ دولک و پنجاه هزار  
روپیه بران خرچ شده بود از نظر گذراندند - درین جشن خان دوران  
از دکن آمده ملازمت نمود و دوصد فیل و هشت لک روپیه پیشکش  
زمینداران دکن گذراند - و فیل قطب الملک را که مبلغ یک لک  
روپیه برای یراق آن از طرف خود خرچ نموده بود پیشکش نمود نهایت  
پسند فرموده هزارای هزار سوار اضافه مع عطایای نقد و جنس دیگر بخان  
دوران عنایت نمودند - سیدی مفتاح را بخطاب حبش خان سرفرازی  
دادند - و اسمعیل نبیره عادل خان را که در قلعه اودگیر بدست آمده  
بود وظیفه مقرر نموده در قلعه نگاه داشتند - جمله سی لک روپیه  
سوای بعضی جنس که بقیمت در نیامد درین جشن پیشکش از  
نظر گذشت \*

گویند روزی در بزم عشرت افزای آن پادشاه ذکر سکندر ذوالقرنین  
بمیان آمد که هرگز از و فعلی سرنزد که جای حرف باشد - حضرت  
اعلی فرمودند که اگر باعتقاد مورخان که بذبوت نسبت میدهند

خان زمان خود را نزد بادشاه رساند خان دوران بعد از فراغ تسخیر قلعه اودگیر و اوسه چون بگوش او رسید که قطب الملک فیل نامی با اسم گجموتی دارد که در اخفای آن وقت بودن عبد اللطیف کوشیده بحضور نوشته حکم گرفتن فیل مذکور طلبیده آن فیل را بمسعی و تجسس تمام مع مبلغ بیست و پنج هزار هون دیگر بدست آورده بر سرزمیندار دیوگره آمده در خرابی ملک او و بتصرف در آوردن مکانهای قلب و تسخیر قلعه حاکم نشین آن ضاع کوشیده باوجود رسیدن مرزبان چانده بمدد گوشمال واقعی بهر دو داده قلعه را بتسخیر در آورد و بعد گرفتن یک لک روپیه نقد و صد و هفتاد فیل با تحف دیگر و مقرر نمودن چهار لک روپیه پیشکش هر ساله قلعه او را باو سپرده طرف کالی بهیته که کنار دریای نریدا تعلقه صوبه خاندیس واقع است آمده از زمیندار انجا نیز مبلغ نقد و جنس و فیل گرفته بحضور معروض داشت \*

هیچدهم شعبان داخل قلعه اکیر آباد گردیده حکم جشن فتوحات ضمیمه جشن وزن شمسی سال چهل و ششم فرمودند و اکثر امرای رکاب و بندهای دور و نزدیک باضافهای نمایان سرافرازی حاصل نمودند و صلحا و فضلا و شعرا و ارباب طرب خرمن خرمن زردخیره اندوختند و مغزیان حور مثال و رامشگران پری رخسار به ترنم و جلوه در آمدند - چون بعد ممنوع ساختن سجده بزمین بوس و چهار تسلیم مامور فرموده بودند درین جشن زمین بوس را که بسجده شبیه بود نیز منع نموده همان چهار تسلیم مقرر فرمودند \*



سنه ۱۰۴۴ ( ۵۳۹ ) شاه جهان بادشاه

بسعي و تردد خان دوران بعد محاصره سه چهار ماه كه سيدى مفتاح قلعه دار اودگير و بهوجراج حارس اوسه امان خواسته و اميد وار عنايات بادشاهي گشته كليدهاي قلعه را فرستاده مفتوح گرديد و بموجب تجويز خان دوران سيدى مفتاح بمنصب سه هزارى و پانصد سوار و بهوجراج هزارى و پانصد سوار سرفرازي يافتند و خان دوران مع همراهان مورد عنايات خاص گرديد \*

غره جمادى الاخرى نزديك اجين شرف نزول فرمودند و براي جشن جلوس چند مقام حكم نمودند \*

ذكر جشن سال دهم از جلوس مطابق

سنه ۱۰۴۴ هزار و چهل و شش هجري

جشن آغاز سال دهم موافق سرانجام سفر منعقد گرديد و هريكي موافق پايه و مراتب و مطابق قسمت كامرواى مطالب و فيضياب نقد و جنس گشت بعد فراغ از راه اجمير متوجه مستقر الاخلاص شده زيارت حضرت خواجه معين الدين چشتي قدس الله سره نموده سيركنان و شكار افگنان متوجه منزل مقصود گرديدند - درين ضمن از عرضه داشت خان زمان بعرض رسيد كه قلعه جنير و غيره كه در تصرف ساهو مانده بود بعد ترك نمايان كه تفصيل آن طول دارد بتسخير در آمد و ساهو بامان در آمده اگرچه براي بندگي درگاه بادشاه رجوع آورده اما خانه زاد قبول ننموده بنوكري عادل خان رهبري نمود - و نظام الملك لباسي را كه ماده فتنه و شورش بود با توپخانه و اسباب بسيار آنچه در قلعه يافتند در سركار ضبط در آوردند و ساهو را ازان ملك بالكل اخراج نمودند

شرائط بشهادت خدا و رسول نوشته بفرستند و صوبه داري هر چهار صوبه دكهن با تيول آن ضلع بنام پادشاه زاده با فرهنگ محمد اورنگ زيب مقرر فرمودند و خلعت و دو صد اسپ و دو فيل و شمشير و جمدهر مرصع و دولك روپيه نقد عنایت نمودند - و خان زمان را با كومكيان در خدمت پادشاه زاده همراه داده بيستم صفر المظفر مطابق غره اسرداد سنه هزار و چهل و پنچ هجري از دولت آباد کوچ فرمودند و از گهات تونداپور عبور نموده به برهانپور رسیده در كراره كه محل خانه نشاط و شكارگاه باصفا و فضاست نزل نمودند و براي انقضاي ايام برشكل بشدت دو هفته در انجا مقام نمودند - و سطربيع الاول از انجا کوچ فرموده بطريق استعجال کوچ بكوچ طي مسافت نموده آخر شهر مذکور از آب نريدا گذشته نزديك قلعه ماند و رسیده چند مقام نمودند تا تمام لشكر از آب گذر اكبر پور عبور نمود - جوهری كه همراه عبد اللطيف رفته بود بعرض رساند كه قطب الملك انگشتری ياقوت قابل سركار دارن حكم شد باو بنويسند كه آن انگشتری را بحضور ارسال دارد قطب الملك انگشتری ياقوت را كه دوازده سرخ وزن و پنجاه هزار روپيه قيمت داشت و بسيار خوش رنگ و بي عيب بود فرستاد و پسند افتاد و پنجاه هزار روپيه من جمله پيشکش كه باقی مانده بود دران محسوب نمودند و شبیه خود را كه در خانه مرصع گرفته بودند با عهد نامه و فيل سواری خاصه ظفر نشان نام براي قطب الملك بموجب التماس وكيل او روانه فرمودند \*

درينولا بعرض رسيد كه قلعه اودگير و اوسه كه فتح نشده بود



هر ساله مجرا باشد تحریر شهر فی الحجه سنه ۱۰۴۵ هجری \*  
 درین سال بمدد اقبال آن پادشاه زیاده از دو کرور روپیه بابت  
 اموال جهار و زمینداران گوندوانه و پیشکش حکام دکن و چهل قلعه  
 که محصول توابع آن قریب یک کرور روپیه می شد بدست آمد

\* بیت \*

شاهان بخت کشور اقبال گرفت \* تیغ زعد و ملک و سر و مال گرفت  
 چل قلعه بیک سال گرفتی که یکش \* شاهان نتوانند بچل سال گرفت  
 بعد از رسیدن مکرمات خان از بیجا پور مع پیشکش نقد و جواهر  
 و فیلان و عربضه عادل شاه مشتمل بر التماس طلب بعضی تعلقه  
 کوکن نظام الملکی موافق قرار و عهد و عرض آنکه بران خورشید  
 ضمیر پنهان نیست که رعایای هراس خورده ملک این غلام در  
 پاداش کم خدمتی این بنده سراپا تقصیر و بفرار آورده اند باوجود  
 تشریف داشتن آن خدیو جهان ستان که تا درین دیار بخیر و خوبی  
 جلوه گر اند و باوطنان خود نخواهند گذاشت و بدین آباهی که  
 آئینه از عهد ادای پیشکش و ملک داری توان برآمد متعذرو  
 فیل سواری نزد فدوی نمانده امیدوار ست که بعطای یکی از  
 فیلان سواری خاصه بنده خود را سریلند سازند - همه ملتسمات و قبول  
 افتاد - حکم شد که عهد نامه بر لوح طلا کنده و با فیل دل سوپها  
 نام برای عادل خان روانه نمایند و نیز مقرر شد که قلعه پریونده  
 و شولا پور و چاکنه تا کنار ساحل دریای کوکن که بندر جیول و  
 راجپوری و غیره توابع آن باشد چهارده محال در عهد نامه او درج  
 نمایند و بدستوری که در امان نامه قطب الملک بزبان قلم آمده

اکابر دین صریحا دران مذکور شود مزین بنام نامی و لقب گرامی  
 بندگان حضرت خاقانی در جمیع ایام جمعه و عیدین لاینقطع میخوانده  
 باشد و هرگز پیرامون روشی که سابق میخواندند نگردن و پیوسته بر زر  
 سرخ و سفید سکه مبارک که از درگاه عالم پناه کذده فرستاده اند  
 میزده باشد و نیز قبول نمودم که دو لک هون را که هشت لک  
 روپیه می شود از جمله چهار لک هون بابت نظام الملک  
 سال بسال بلا عذر و اهمال بسرکار خالصه شریفه واصل سازم و  
 هشت لک روپیه از جمله سی و دو لک روپیه که تا آخر سده  
 هشت بطریق بالمقطع برین نیازمند درگاه منقطع شده بود و باقی  
 مانده نیز بادو لک هون سالیانه بدرگاه معالی بفرستم و بعد  
 ازین همیشه با اولیای دولت عظمی از صمیم قلب یک رنگ و  
 با مخالفان از ته دل دشمن و مخالف باشم و در حضور مولانا شینخ  
 عبد اللطیف بر قرآن مجید دست گذاشتم و قسم یاد کردم که خلاف  
 آنچه تعهد کرده ام از من سر نزنند اگر خدا نکرده مصدر خلاف آن  
 گردم اولیای دولت قاهره در انتزاع ملک من محقق خواهند بود و  
 طریقه عهد اولیای دولت که صوبه داری دکن باشد آنکه چون همچشمان  
 بسبب پیش قدمی این نیازمند در قبول اطاعت و بندگی درگاه  
 جهان مطاع با من کمر عداوت بسته اند اگر احياناً بعد از معاودت  
 ریایات عالیات بمستقر الخلافت از ناعاقبت بینی دست تطاول  
 بملک نیازمند دراز نمایند ایشان در دفع شر آنها ممد و معاون  
 من باشند و اگر بسبب اغماض صوبه دار عادل خانیه بتعدی ازین  
 عاجز مبلغي بگیرند آن مبلغ درین هشت لک روپیه پیشکش



لطف نبود بزبان قلم میدهد \* غزل \*

جوزا سحر نهاک حنائل برابریم \* یعنی غلام شاهم و سوگند میخورم  
 شکر خدا که از مدد بخت کارساز \* کامی که خواستم ز خدا شد میسر  
 گردید نام شاه جهان حرز جان من \* و ز این خجسته نام بر اعدا مظفرم  
 شاهامن از بعرض رسانم سریر فضل \* مملوک این جنابم و مسکین این درم  
 گریبورت نمی شود از بنده این حدیث \* از گفته کمال دلیلی بیارم  
 بر من فتاده سایه خورشید سلطنت \* اکنون فراغت است ز خورشید خاورم  
 نامم زکار خانه عشاق محو باد \* گر جز محبت تو بود شغل دیگرم  
 ای شاه شیرگیر چه کم گردد از شود \* در سایه تو ملک قناعت میسر  
 عهد الست من همه بامهر شاه بود \* در شاهراه عمر ازین عهد نگذر  
 غره صفر این سال عبد اللطیف با چهل لک رویه نقد و  
 جواهر و مرصع آلات و صد فیل و اسپان رسید و عرضه داشت و عهد  
 نامه قطب الملک از نظر گذشت \*

تعهدنامه عبد الله خان

تعهدنامه مرید موروثی نیک خواجه و مخلص و فدوی بلا اشتباه  
 عبد الله قطب الملک آنکه چون بندگان اعلیٰ حضرت خاقانی ظل  
 سبحانی خلیفه الرحمانی سلیمان مکانی صاحب قران ثانی که هزاران  
 جان گرامی فدای نام نامی آن حضرت باد از روی کرم این ناحیه  
 محقر را بشرط ذیل نسلا بعد نسل و بطنا بعد بطن باین نیازمند  
 درگاه جهان پناه مرحمت فرمودند این مرید موروثی از صدق  
 اعتقاد و وفور اخلاص تعهد می نماید که همواره درین ملک  
 خطبه چهار یار با صفا را چنانچه اسم سامی هر یک از آن



فیز هیچ بندۀ این درگاه را در ملک خود راه ندهد و نوکر ننماید - و  
 ظاهر است که چون ساهو جای دیگر راه ندارد بآن عدالت مرتبت  
 رجوع خواهد آورد ماهم ماذون میسازیم که نوکر نماید اما باین شرط  
 که قلاع ترمک و غیره که در تصرف او مانده حواله بند های  
 پادشاهی نماید - درین صورت سوای مصالح توپخانه مزاحم حال و  
 مال و احوال عیال ساهو و همراهان او نخواهیم گردید و اگر ساهو از  
 راه برگشته طالعی بسر کشی پیش آید تا مقدور سعی نموده بسزا  
 رساند یا از تعلقه حدود خود اخراج نماید و هیچ یک از نوکران  
 نظام الملک را نزد خود راه ندهد و اگر نوکر نمودن ضرور داند نام نظام  
 الملکی بر آنها اطلاق ننماید و زود مکرمت خان را مع عهد نامه  
 و پیشکش روانه درگاه سازد ماهم خدا را شاهد ساخته عهد کردیم که  
 این قرار همچو سد سکندر بحال ماند و عهد نامه را بدستخط پنجه  
 خاص مزین ساختیم و فرمودیم که خلاصه این امان نامه را بر لوح  
 طلا که در ثبات حکم لوح محفوظ خواهد داشت کنده منقش  
 گردانیده نزد آن عدالت پناه روانه سازند باید که بحکم آیه *لَنْ شُكَّرَ*  
*لَا زَيْدُنْكُمْ وَ لَنْ نَكْفُرَ عَنْ عَذَابِيْ كَشَدِيدٍ* \* شکر این عطیه را بدل و  
 زبان بجا آورد \*

#### عرضه داشت عادل شاه

عرضه داشتی که عادل شاه در جواب ارسال داشته اگرچه مضمون  
 آن قابل تحریر نیست اما غزلی که در آخر آن درج نموده  
 پنداری که عندلیب گلشن شیراز حافظ قبل ازین بسه صد و چند  
 سال این غزل را محض برای عادل شاه گفته بود و خالی از



معاف نمودن مطالبات باقی که قبول نموده زود برساند و چون درهر باب آنچه بامارت پناه ارادت و عقیدت دستگاه عمده اکارم عظام سلاله اساجد گرام زبده مخلصان صلاح اندیش قدوه متخصصان سعادت کیش قطب الملک حکم شده بود که از روی کمال اخلاص و بندگی قبول نمود و از زمره مبتدعان بد اعتقاد برآمده در سلک فرقه ناجیه اهل سنت و جماعت در آمد و بروشی که خطبه را در ممالک محروسه باسامی سامی خلفای اربعه راشدین و القاب نامی ما مزین ساخته میخوانند خوانده و وجوه دراهم و دینار را بنام نامی مازیب و زینت داد و قریب پنجاه لک روپیه پیشکش که بعد از جلوس برو مقرر فرمودیم ارسال داشت این معنی مقتضی آن بود که آن قطب فلک ایالت را رعایتی فرمائیم بنابراین مقرر فرمودیم که از جمله چهار لک هون که هر سال به نظام الملک حسب الحکم اشرف میرساند دولک هون را بسرکار واصل سازد باید که آن عدالت پناه هم که عمده دنیاداران دکن و راس روس آنها و بجای برادر کلان آن قطب فلک ایالت است املا و مطلقا در رسانیدن ضرری بملک آن قطب فلک شوکت نشود و متعرض محال متعلقه او نگردد تکلیف دادن چیزی از نقد و جنس نه نماید و بارسال هدایا و تحف که درمیان بزرگان شمایان بود اکتفا نماید و این معنی را نیز از جمله شرطهای این قرار داند - چنانچه ما مقرر نمودیم که ساهو و رنجان شولا پوری و دیگر نوکران معتمد آن عدالت دستگاه را درین درگاه راه نباشد - و هیچ یک را بقول و پیمان نزد خود طایب نه نمائیم - باید که آن عدالت پناه

در آمدیم اگرچه پیش ازین هم ما بدولت و اقبال بواسطه اخلاص  
و خدمات عادل خان مرحوم نمی خواستیم که از ما نسبت بآن امارت  
و ایالت دستگاه اصلا بی عنایتی بظهور آید و خرابی بملک آن  
حشمت مآب راه یابد اما چون مردم کوه اندیش که بداندیش  
آن امارت مرتبت بودند براه نمائی که ندامت انتهای آن باشد  
باعث شدند لازم شد که بدین قدر بخرابی ملک و مال آن  
عدالت پناه راضی شویم بهر حال چون از آن راه خطا بشاهراه  
هدایت برگشت و در هر باب هرچه فرمودیم قبول کرد مابدولت  
نیز تمام ملکی که از عادل خان مرحوم بان عدالت مرتبت  
رسیده بدان زبده مخلصان مرحمت فرمودیم و از ملک نظام الملک  
هم قلعه شولا پور و غیره محال مع متعلقه آن که ما از عادل خان  
مرحوم گرفته به نظام الملک و ملک عنبر داده بودیم و قلعه پرینده  
و پرگنات نواح آن و بعضی محال کوکن که بنظام الملک متعلق  
بود باقلعجات آن حدود و پرگنه چاکنه که مجموع پنجاه پرگنه بجمع  
بیسست لک هون می شود بآن شوکت پناه مرحمت فرمودیم  
و مقرر نمودیم که تا وقتی که آن عدالت پناه و اولاد و احفاد آن  
حشمت دستگاه بشروطی که در ذیل این فرمان عنایت عنوان  
که بمنزله عهد نامه است مرقوم گشته عمل نمایند انشاء الله تعالی  
هرگز ضرری از ما و فرزندان بر خوردار کامگار نامدار عالی مقدار و  
از اولیای دولت قاهره ما بملک آن عدالت پناه نخواهد رسید  
و این معنی نسلا بعد نسل و بطنا بعد بطن و قرنا بعد قرن برقرار و  
پایدار خواهد بود و بیست لک روپیه پیشکش که نقد و جنس بعد



خانان آصف خان مفتوح گردید \*

درین ضمن وقاص حاجی که سابق از نزد نذر محمد خان  
 بحجابت آمده بمبلغ کلی متمتع گردیده بتوران معاودت نموده بود  
 از نذر محمد خان آزرده شده پنهانی دل از یار و دیار کنده بامید  
 بندگی این درگاه بحضور رسیده مورد عنایات گردیده بمنصب  
 هزاره هشت صد سوار و بیست هزار روپیه نقد سرافرازی  
 یافت - چون عادل خان از خواب غفلت بیدار گشته مکرر التماس  
 طلب شبیه مبارک پادشاه و امان نامه و پنجه فرمان عفو  
 تقصیر نموده بود حکم شد که شبیه مبارک را مع پنجه و عهد نامه  
 و قبضه دھوپ مرصع مصحوب محمد حسین همراه ابوالحسن  
 و قاضی ابوسعید فرستاده عادل خان روانه سازند و شبیه اقدس  
 را در خانه زمرد گران بها گذاشته با امان نامه منقش از پنجه  
 زعفران مع فرمان عنایت عنوان که مضمون آن بطریق اختصار  
 بترک القاب نوشته می آید به عامل شاه فرستادند - عرضه داشتی  
 که درین ایام بدرگاه خلایق پناه ارسال داشته بود رسید و از نظر  
 اشرف اقدس گذشت چون از فحوائی آن عرضه داشت و فور  
 اخلاص و اختیار اطاعت و صدق ارادت آن عدالت و شوکت پناه  
 مفہوم گردید و همان مضمون از عرضه داشت مکرمت خان نیز  
 بذروه عرض رسید و بتحقیق پیوست که هرچه بآن مورد الطاف  
 فرمودیم قبول کرد و طریق اطاعت و انقیاد اختیار نمود بنابراین  
 تقصیرات گذشته آن مہبط اعطاف را بعفو و اغماض مقرون ساختیم  
 و مجددا در مقام عنایت و مرحمت نسبت بان عدالت مرتبت

درین ضمن خبر رسید که جمعی در نشیب و فراز کوه  
جوار آن ضلع فراهم آمده اند مال و عیال و مویشی بسیار دارند  
جمعی را بر آنها تعیین نموده که همه را بتاراج در آورده اسیر و دستگیر  
ساختند - چنانچه ازان جمله دو هزار مرد و زن صغیر و کبیر  
بفرورخت رسید - بعده تهاه در کولپور گذاشته متوجه بیجاپور گردیده  
کنار دریای کشنا گنگا رسید - ساهوی مفسد پیشه بانوج خود  
و بیجاپور بغلیه تمام نمایان گشته تا آخر روز جنگ بگیریز می نمود -  
خان زمان شاه بیگ خان را با جمعی از راجپوتیه بر بهیر خود جای  
محفوظ گذاشته برهبری جاسوسان نصف شب سوار شده بر سر بهیر  
دکنیه روانه شد - ساهو خبر یافته بهیر را بار نموده بمکانهای  
قلب روانه ساخته خود سر راه فوج خان زمان گرفت و عجب  
دار و گیر و ستخیز عظیم بمیان آمد - آخر دکنیه را فرار نمودند  
و پاره اسباب بدست مردم خان زمان آمد همچنان تا مرچ جنگ  
کنان که هر روز فوج بیجاپور بر سر راه آمده شوخی می نمود رسیده  
بتاخت و تاراج آن قصبه آبک پرداخت - بعده معموره رای باغ  
را بیچراغ ساخت و سواي نام باغ آبادی دران ضلع نگذاشت  
و همه جا مقابله و مقاتله نموده بکنار آب بهنوره رسیده چند روز  
توقف نمود - درین اوان حکم رسید که چون عادل خان بر بقیه  
اطاعت در آمده دست از خرابی ملک او برداشته خود را  
بمحضر رساند \*

درینولا بعض رسیده که قلعه انکی تنکی و غیره چهار قلعه سر  
بفلک کشیده توابع دولت آباد از سعی فوج منصوب کرده خان



آمد و جمع کثیر کشته و زخمی شدند آخر کار سید خان جهان خود از قول برآمده باغزیم مقابل شده نبرد رستمانه نموده خصم را مغلوب ساخت همچنان تا بیرون دهوار که بارادۀ چهارونی ایام برسات قطع مسافت می نمودند هر روز غنیمت مقابل می شد و بغلبه و شوخی تمام گاه بر هراول و گاه بر چنداول کار تنگ می ساخت و بعضی وقت بر قول زده دست برد نمایان نموده چون برق پیران بدر میزدند و بسیاری از مردم را ضائع و زخمی می ساختند و مبارزان میدان رزم و آزره پرستان معرکه نبرد در مقابل شرط جانفشانی بتقدیم رسانده هربار آنها را هزیمت میدادند تا آنکه در دهوار استقامت ورزیدند \*

کلمه چند از تروک خان زمان بر صفحه بیان می آرد - که اول بموجب حکم باحمد نگر آمده بعد گرد آوری آذوقه بهیر را آنجا گذاشته بتعاقب ساهوی برگشته طالع پرداخت و بعد ترددات نمایان ساهورا از ان ضلع بر آورد و ساهو خود را بملک عادل خان رساند - چون حقیقت بعرض رسید حکم شد بتاخت و تاراج ملک بیجاپور بدستور خان دوران و سید خان جهان پردازد - خان زمان بعد رسیدن حکم بنگاه خود را با اسباب زیاده همراه بهادر خان جایی محفوظ گذاشته داخل ملک عادل خان گردید - هر جا که میرسید از آبادی که مانده بود نشان نمی گذاشت و همه جا بالشکر بیجاپور نبرد کذا در خرابی و ویرانی آن ضلع و بوم می کوشید و قصد کولاپور را محاصره نموده بعد تروک نمایان مفتوح ساخته جمع کثیر را قتل و اسیر نمود \*

محصوران را علف تیغ گردانیده مال بسیار مع فخریه و توپ خانه بدست آورده قصبه دیوگانو را نیز بتصرف در آورد - چون از اینجا کوچ نمود فوج بیجا پور بمقابل رسید و محاربه صعب بمیان آمد و بر چنداول و بهیر عقب زور آوردند و بازار دارو گیر گرم گردید و از صدمه سم ستوران و نعره های زهره شکاف بهادران زمین بر خود بلرزید دران روز از شه نواز خان که بمده چنداول رسید تردد رستمانه بظهور آمد \*

دلیران جنگی دران رستخیز \* سنان بهر خون ریز کردند تیز تمام روز جنگ مغلوبه بود که غالب از مغلوب جدا نمی گردید وقت غروب افتاب از هم جدا شدند دران جنگ رندوله خان که سردار بانام و ننگ دکنیها بود زخم کاری برداشته بر زمین افتاد و همراهان او دست بدست برداشته بردند و مردم بسیار از هر دو طرف بکار آمدند و جمعی از مبارزان بگلگونه زخم سرخ روئی حاصل نمودند گویند تاده کروه آدم کشته و زخمی افتاده بود و بعد آنکه سید خان جهان بدهاراسیون رسیده پوای تیمار زخمیان چند مقام نمود خبر رسید که رندوله خان باوجوہ التیام نگرفتند زخم باز مقابل لشکر پاکشاهی نمودار گشته - سید خان جهان با همراهان بمقابله شتافت تمام روز معرکه کارزار گرم بود و پدر رندوله خان چپقلشهای نمایان نمود جمعی از طرفین کشته و زخمی شدند آخر هر دو لشکر از هم جدا گشتند - سید خان جهان باز بدهارا سیون مراجعت نموده بعد توقف چند روز که زخم سپاه التیام گرفته بهیر را جایی محفوظ نگاهداشته طرف گلبرگه بتاخت و تاراج



پادشاهی تعاقب نموده تاراج کنان تاده دوازده کروهی بیجا پور رسیدند -  
 درین ضمن نوشته مکرمات خان رسید که بیجا پوریان تالاب شاه پور را  
 که برای لشکر بیرون همان آب بود شکستند و مردم بیرون را اندرون  
 گرفته به بند و بست برج و باره پرداختند تا چند کروه بیجا پور ذخیره  
 کاه و غله و آب نایاب گردیده خان دوران از شنیدن این خبر فسخ  
 اراده طرف بیجا پور نموده اطراف دیگر را پامال لشکر ساخته نواح  
 کمالا پور و شولا پور را مع هر دو قصبه تاخته مال و اسباب بی حساب  
 بدست آورده تا سرحد ملک قطب الملک ویران و بی چراغ ساختند  
 درین اوان حکم حضور رسید که چون عادل خان بعد خرابی بصره که  
 پنداری این مثل برای او موضوع گشته از خواب غفلت بیدار شده  
 میر ابوالحسن و قاضی ابوسعید را با اطاعت نامه و تحف بحضور  
 ارمال داشته التماس عفو جرائم نموده دست از تاخت و تاراج  
 ملک او بردارند \* شعر \*

هرچه دانا کند کند نادان \* نیک بعد از قبول رسوائی  
 خان دوران بموجب حکم بعمل آورده متوجه تسخیر قلعه اوسه  
 و اودگیر که سابق به نظام الملک تعلق داشت گردیده \*

فقره چند از تردد سید خان جهان می نگار  
 چون سید خان جهان بقلعه سوادھون که بر سر راه بیجا پور  
 بود رسیده محاصره نمود و سه روز عنبر نام قلعه دار انجا بگولہ  
 توپ و تفنگ زدن پرداخته آخر مغلوب هراس گردیده قلعه را  
 از دست داد و خود با جمع کثیر اسیر گردید و بعد ازان تا قصبه  
 کانتی تاخته تھانہ خود نشانده قلعه کانتی را مفتوح ساخته

بر داشتند و بعد از زد و خورد بسیار دکنیها راه فرار اختیار نمودند و لشکر پادشاهی از آنجا کوچ نموده اسباب غارت و اسیران را با بهیرو جمعی از مردم کار آزما روانه ناندیو ساخته بعزم تاخت و تاراج نواح بیجا پور با فوج جهان آشوب سوار می نمودند هر جا میرسیدند معموری را آنجا بوبرائی مبدل می ساختند و فوج غنیم گاه گاه سر راه جلوریز رسیده شوخی نموده اسب و آدم ضائع ساخته جمعی از مردم خود را بدم تیغ و سنان داده برق کردار فرار می نمودند تا آنکه لشکر پادشاهی از گلبرگه گذشته بقصبه هیرا پور که از معمورهای پرازمال تجارت بود رسیده در طرفه العین بخاک سیاه برابر ساختند و جنس اقمشه و طلا و نقره و زر مسکوک مع اسیر بسیار بدست آوردند روز دویم که در کنار آب بهنوره متصل هیرا پور فرود آمدند دسته دسته فوج دکن نمودار شده از هر طرف آغاز جولان دادن اسپان مقابل مبارزان جنگ جو نمودند ازین جانب نیز بهادران یک تاز جان باز مقابل برآمدند و از طرفین دادمردانگی دادند و هر ساعت فوج غنیم زیاده می شد و کار بمکاربه صعب کشید و سرهای سران بسیار بخاک و خون آغشته گردید و هر لمح عرصه دار و گیر گرم تر میشد و نعره های و هوی مردان با صدای کوس غلغله افکن سطح زمین و زمان گشت و ستخیز عظیم روداد و از طرفین تردد نمایان و کار زار رستمخانه بعرصه ظهر آمد

\* بیت \*

چو لشکر بلشکر در آمیختند \* قیامت ز گیتی بر انگیختند  
نفیر از دلیران بر آمد بارج \* ز هر گوشه میرفت خون موج موج  
آخر بعد از کوشش و کشش بسیار فوج دکن راه فرار اختیار نمود و فوج



بذکر تفصیل آن آشنا نساختن اولی و بعد فراغ خرابی کلیانی بر  
 قصبه نراین پور که یک و نیم کروهی از کلیانی واقع است و  
 از مال تجار مالا مال بود و سکنه آنجا نیز بدر بدن جان و آبرو بر  
 همراه گرفتن مال مقدم داشتند شتافته بهمان دستور بقتل و غارت و  
 اسیری پرداختند - و هیچ سوار و پیاده نبود که از آن غارت کامیاب نگردیده  
 بل از بسیاری مال غنیمت و یلغار هیچ سوار و پیاده یافته نمی شد  
 که از انداختن بار زیاده خود را سبکبار نساخته باشد و باوجود از  
 سنگینی بار زیاده از یک دو کروه طی نتوانستند نمود و شب در راه  
 گذرانده صبح آن اسباب تاراج را بر سر صاحبان مال که باسیری گرفتار  
 آمده بودند گذاشته مرحله پیما گشتند و خود را بموضع بهالکی که  
 نزدیک تر از آبادیهایی دیگر بود رسانده بهیر را همانجا طلب نمودند  
 و غله و کنجهایی گاه و هیمة از اطراف آن قدر بدست آمد که در فراهم  
 آوردن آن تا یک هفته آدم و چار پایان عاجز آمدند باز از آنجا که  
 جریده سواری نمودند طرف محمدا آباد ویدروهر جاکه آبادی بنظر آمد  
 در چشم برهم زدن دست خوش لشکریان گردید و هر جا که تاخند  
 اثر از آبادی نگذاشتند و بهر مکان که رسیدند ذخیره های همه آشیا  
 بدست آوردند و لباس برای ستر عورات مستورات نگذاشتند چنانچه  
 در سه چهار روز پنجاه قصبه و دیهات معمور بحادثه تاراج رفت - درین  
 ضمن سرداران بیجا پور باسم بهلول خان مشهور و یاقوت خان مغرور و  
 خیر نیت خان که برای مقابله با فواج پادشاهی از بیجا پور مامور شده  
 بر آمده بودند رسیدند و بمجرد نمودار شدن سیاهی لشکر دشمن راجه  
 چیسنگه هراول فوج با بعضی مبارزان بهادر پیشه بمقابله خصم اسپان



و کهنتر و راجدهیبر و هنوننت و دهر و غیره بیست و پنج قلعه که  
از قلعههای قلمب و ملجای خودشان و منسوبان نظام الملک بود  
بعد از تردد نمایان و ضرب شمشیر قلعه کشایان بتصرف بندهای  
پادشاهی در آمد و شایسته خان بجهت ضبط محصول و محال  
تعلقه آن قلعجات خود متوجه شد و مبلغ دو کرور و شصت لک دام  
سیر حاصل مثل پرگنه سنگمیر و گلشن آباک و چاندور و انگوله  
و غیره هفده پرگنه بضبط دیوانیان سرکار در آورده و پسر و قبائل ساهو  
با جمعی دیگر از وابستهای نظام الملکیه اسیر و دستگیر شدند و یک  
پسر ساهو سیوا نام خود را با جمعی بقلعه قلمب میان دریا رسانده  
شایسته خان را طلب حضور نموده مورد عنایات بی پایان ساختند -  
و تردیدی که از خان دوران بهادر و همراهان او بظهور آمده آنکه بعد  
رسیدن بقندهار کمر همت به تسخیر قلعه اوسه و اودگیر که قلعه  
سرحد منازع فیه بود بست - درین ضمن حکم رسید که تاخت  
و تاراج نمودن ملک بیجاپور را برتسخیر نمودن قلعجات مقدم دارد و  
نیز خبر تعیین شدن و رسیدن سید خان جهان و خان زمان برین کار  
انتشار یافت - خان دوران مطابق حکم بهیمر و اسباب زیادتی را کنار  
آب بهنورا گذاشته بامردم خوش اسپه یک تاز غافل بطریق ایلغار  
جلوریز بر قصبه کلیانی که از بلاد آباک مشهور بود تاخت - و قریب  
دو هزار آدم صغیر و کبیر آنها را طعمه تیغ و تیر و سنان ساخت و  
زن و مرد خورک و کلان زیاده از شمار اسیر نمود - آنچه از اموال  
و اقسام اقمشه تجارت و اثاث البیت خانه هندوان و مسلمانان  
و مواشی بدست سپاه در آمد و بحادثه غارت رفت قلم را



پسر اله وردی خان گردیده بحضور رسیدند فرسنگه دیو را بشرف اسلام در آوردند و بهادر را بقتل رساندند \*

حقیقت مکرمت خان که نزد عادل خان مرخص گردیده بود آنکه بعد رسیدن بیجاپور حاکم آنجا استقبال فرمان نموده مکرمت خان را باعزاز بشهر در آورده اگرچه در ظاهر آنچه باید باظهار اطاعت و تقدیم خدمت کوشیده اما از اطوار او چنان ظاهر گردید که در خفیه رویه امداد مخالفان برخلاف ظاهر از دست نمیدهد مکرمت خان حقیقت را مکرر بحضور معروض داشت و چنانچه بتحریر در آمده فوج برای پایمال و خراب ساختن ملک بیجاپور تعیین نمودند و آنچه انجام کار او کشید بزبان خامه خواهد داد \*

دو کلمه از سلوک قطب الملک نگاشته می آید که بعد رسیدن عبد اللطیف بحیدر آباد بکمال اظهار ارادت و عقیدت شکرگویان و ثنا خوانان استقبال فرمان نموده حاجب را باعزاز تمام بشهر در آورده بتهیه اسباب پیشکش پرداخته روز جمعه خود بجامع مسجد رفته امر نمود که خطبه را بتذکار آسامی سامی اصحاب کبار و نام نامی پادشاه عوض اسم شاه ایران بخوانند و گل طلا و نقره و وقت برون اسم پادشاه اسلام نثار نمود و سکه بنام شاه جهان صاحب قران ثانی زده روپیه و اشرفی تازه سکه و دیگر تحف و جواهر بحضور ارسال داشت و این آرزوی دیرینه پادشاهان سلف دهلی بر آمد - اله وردی خان که به تمخیر قلاع طرف کوکنر رفته بود از عرضه داشت او ظاهر شد که قلعه چانده و ردوله و جهوله

اطاعت بیجاپوری بعرض رسید سید خان جهان را با سپه دار  
 خان و رستم خان و غیره بندهای جان نثار پادشاهی با فوج ده  
 هزار سوار برای خرابی و تاخت و تاراج ملک بیجاپور بکومک  
 خان دوران مرخص ساختند و بخان زمان و همه سرفوجان احکام  
 صادر شد که از هر طرف تاخت و تاراج کنان داخل سرحد ملک  
 بیجاپور شوند و اول به تنبیه زندوله خان که از سرداران نامی عادل  
 خان گفته می شد پردازند - و نیز خفیه حکم صادر نمودند که در  
 صورتی که عادل خان از خواب غفلت بحال آمده باظهار اطاعت  
 رجوع آرد دست از تاخت و تاراج کشیده بحضور برنگرند - از  
 عرضه داشت شایسته خان بعرض رسید که قلعه نادرک به تسخیر و  
 برگذات نواح آن بتصرف بندهای پادشاهی در آمد - ملاقی فرستاده  
 حیدر آبادی مطابق حکم روز جشن نو روز با قدری جواهر و پنج  
 فیل کوه شکوه و دیگر تحف که قیمت جمله یک لک و شصت  
 هزار روپیه می شد مع عرضه داشت تهنیت سال نوروز رسیده  
 ملازمت نمود - مجموع در جشن نو روز بیست لک روپیه پیشکش  
 پادشاه زاده ها و امرا و قطب الملک و راجه چانده از نظر گذشت \*  
 چهارم ذی قعدة میر ابو الحسن و قاضی ابوسعید از نزد عادل خان  
 مع قدری جواهر و مرصع آلات و عرضه داشت مشتمل بر اظهار کمال  
 عجز و ندامت و خجالت افعال گذشته و قبول اطاعت آینده رسیده  
 ملازمت نمودند - نرسنگه دیو پسر بکر صاحبیت از بقية السیف همراهان  
 چهار که بامید جان بدر بردن براهنمائی و رفاقت بهادر نام  
 افغان از راه چانده نزد بهلول بیجاپوری می رفت هر دو دستگیر



جمله افواج مذکور بیست هزار سوار بسوارای خان زمان و رفاقت  
سید شجاعت خان و بهادر خان روهیلہ و غیرہ فوج بندی نموده  
فرمودند کہ طرف احمد نگر شتافتہ اول چمار کوندہ را کہ وطن ساهو  
است پایمال سم اسپان مبارزان ساخته طرف کوکن رفته آن ولایت را  
از تصرف ساهو بر آورند - و شایستہ خان و الہ وردی خان را باتفاق  
سید عبدالوہاب خاندیسی کہ از مبارزان مشہور و بہادران یکہ تار  
روزگار گفتمہ میشد برای تسخیر قلعہ جنیر و ناسک و توابع آن تعیین  
فرمودند - و خان دوران را حکم شد کہ مابین قندہار و ناندیر کہ  
سرحد بلجاپور و گلکنڈہ گفتمہ می شد استقامت ورزیدہ بعد  
تسخیر قلعہ او گیر و اوسہ بتاخت و تاراج ملک بلجاپور پردازد و  
ہر سہ سرفوج را بعطای خلعت و شمشیر و خنجر و جمدھر مرصع  
و اسب و فیل معزز ساخته مرخص فرمودند و خود اندرون قلعہ  
دولت آباد تشریف بردہ سیر نمودند \*

اوائل شوال فرخ فال عرضه داشت شایستہ خان رسید کہ  
از اقبال عدو مال قلعہ رام سیج از ترده احمد خان نیازی بقصر  
اولیای دولت در آمد و معا بعرض رسید کہ یک پسر و برادر چہجہار  
کہ در وقت فرار از پنجہ شیران بیشہ شجاعت بدر رفته دران  
جنگل انبوه مفقود الاثر گردیدہ بودند دستگیر مردم قطب الملک  
گردیدہ بحضور رسیدند بادشاه ہردو عرض خجستہ فال چنین را  
برای تسخیر باقی قلعہ بفال نیک گرفتہ شکر الہی بدل و زبان  
بجا آوردند و آن ہردو اسیر پنجہ تقدیر را کہ از قبول اسلام  
سو بیچیدند بزیور تیغ در آوردند - چون بتازگی خبر نفاق و عدم



ساخته داخل پرستاران مشکوی گردانیدند - و خان دوران را خطاب  
 بهادری مع خلعت و چار قمب طلا دوزی و شمشیر و خنجر مرصع و  
 اضافه دو هزار سوار که اصل و اضافه پنجه‌راری پنجه هزار سوار باشد  
 عنایت فرمودند - و همچنان عبد الله خان و همه همراهان بعنایات  
 بادشاهانه و اضافهای نمایان سرفرازی یافتند و بعد نزدیک رسیدن  
 برهان پور داخل شهر نشده در کراره که از مکانهای با صفا و شکار گاه  
 مشهور دار السور است نزول اجلال فرمودند دو روز سیر و شکار آنجا  
 نموده بیست و دویم شعبان متوجه دولت آباد شدند - در مدت بیست  
 و هشت روز بدولت آباد رسیده بتفاوت دو کراره کنار حوض قتلو  
 شرف نزول فرمودند خان زمان صوبه دار بالا گهات آمده شرف  
 ملازمت حاصل نمود چون ساهوی ضلالت آئین بوجود مقید  
 بودن نظام الملک در گوالیار برای هنگامه فساد و شورش واقع طلبان  
 طفل مجهول النسب را از قبیله نظام الملک بهمرسانده دستاویز معرکه  
 آرائی ساخته لشکر فراهم آورده بعضی از محاللات و قلاع دور و نزدیک  
 آن ولایت را در هنگام فرصت که بنیان خامه داده شده بتصرف  
 در آورده ماده شوریدگی ملک و تقرفه مال و حال رعایا گشته  
 بود خان دوران بهادر و بهادر خان و خان زمان و شایسته خان را مع  
 بیست و چهار امیر روشناس کار طلب با چهل و هشت هزار سوار آن  
 عهد که اکثر موجودی بودند برای تادیب و تنبیه مفسد مذکور مقرر و  
 مرخص نمودند وقت رخصت ارشاد فرمودند که اگر عادل خان بمده  
 طالع باعانت فوج پادشاهی و گوشمال آن تیره بخت پردازد ضرر  
 بملک او نرسانند والا ولایت بیجاپور را نیز بتاخت و تاراج در آرند و از



ایران خوانده می شود هرگاه آن ایالت پناه دعوی عقیدت و مریدی  
 باین جناب داشته باشد بوالی ایران چه رجوع دارد باید که بعد  
 این نام فرمان روی ایران در خطبه مذکور داخل نسازد و خطبه  
 دران دیار بنام نامی ما مزین باشد و مبلغ کلی بابت پیشکش  
 ما که آن ایالت و شوکت دستگاه را باید داد زود ادا نماید و ما  
 نظر بر صدق اعتقادی که پدر آن ایالت پناه سلطان محمد قطب  
 الملک مرحوم بخدمت ما داشت و خدماتی که ازو بوقوع آمده  
 همه عنایات پادشاهانه بحال او مبذول می فرمائیم و بشرط قبول  
 اطاعت مذکوره و ادای مطالبات مقرر می نمائیم که بعد ازین  
 ضرری بآن ملک از اولیای دولت ما نرسد لهذا معتمد کار آگاه ملا  
 عبد اللطیف را که از بندهای روشناس این درگاه است پیش  
 آن ایالت پناه و شوکت دستگاه فرستادیم باید که آنچه زبانی  
 او ارشاد شده مطابق آن بعمل آرد و پیشکش را مع جواهر و فیلان  
 قابل درگاه چنان روانه سازد که در جشن نوروز عالم افزوز در دولت  
 آباد از نظر اشرف بگذرد و اگر از قبول احکام جهان مطاع انحراف  
 ورزد افواج دریا امواج برای استیصال آن ولایت تعیین خواهد گردید \*  
 خان دوران و عبد الله خان با پیشکش نقد و فیلان چهار  
 و راجه چانده و غیره رسیده ملازمت نمودند و ابستهای چهار  
 که رانی پارتی از زخمهای کاری در گذشته بود و زخمهای دیگران  
 التیام پذیرفته مع درگا پسر خور و درجن سال نبیره او بنظر  
 گذشت هر دو را مسلمان ساخته اول را باسلام قللی و درمی را بعلی  
 قللی مسمی گردانیدند و زنان را نیز بتلقین کلمه شهادت مشرف

که بنام قطب الملک صادر گردید بزبان قلم میدهد - ایالت و امارت  
 پناه - ارادت و عقیدت دستگاه - خلاصه امجد کرام - سلاله اکرام عظام - نقاوه  
 خاندان عز و علا - عضاده دودمان مجید و اعتلا - زبده مخلصان صلاح اندیش -  
 خلاصه متخصصان سعادت کیش - مورد الطاف شاهنشاهی - مصدر  
 آداب خیرخواهی - جوهر مرآت صفا و صفوت - فروغ ناصیه دولت  
 و رفعت - سزاوار عاطفت بیکران - المخصوص بعناية الملک المنان -  
 قطب الملک بشمول عنایات پادشاهانه مستظهر بوده بداند - که  
 چون ما بدولت و اقبال پادشاه اسلام و مروج دین مبین حضرت  
 سید انام صلی الله علیه و علی آله و اصحابه و سلم و موبد و مروج  
 مذهب اهل سنت و جماعتیم بر ما واجب است که هر جا حکم  
 اشرف ما جاری باشد احکام شریعت غرا و ضوابط ملت بیضا را  
 جاری سازیم و آثار بدعت و ضلالت را محو فرمائیم و بعرض ما رسیده  
 که در ملک آن قطب فلک شوکت سب اصحاب کبار که آیات  
 قرآن مجید دلالت صریح بر فضل ایشان میکند و اخبار و آثار  
 صحیح شهادت میدهد بر علو درجات آنها و معینا قرابت قریبه  
 با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم دارند مینمایند و آن  
 ایالت پناه در منع آن نمیی کوشد و بسزای اعمال نمیرساند - بنابراین  
 از روی ارشاد حکم میفرمائیم که از ملک خویش این امر قبیم و  
 فعل شنیع را بر طرف گرداند و اگر بدبختی از بی سعادت می مرتکب  
 این امر شود بسیاست رساند و الا بر ما لازم است که در تسخیر آن  
 ملک سعی نمائیم و مال و اهل آن ولایت را بر خود حلال دانیم  
 و خون آنها را هدر شناسیم و بعرض رسیده که خطبه بنام فرمانروای



و قبضه دھوپ و پرتله مرصع بدستور ساز دکهن روانه بیجاپور نمودند -  
 و فرمودند که بالمشافهه به عادل خان بگویند که هنوز آتش قهر  
 سلطانی شعله ور نگردیده اگر ساهو را با دیگر مفسدان نظام الملکی  
 از نوکری خود برطرف و از ملک بیجا پور اخراج فرماید و دست  
 از قلعبات نظام الملک و توپ ملک میدان و دیگر توپهای آن قلعبات  
 بردارد و محلات آن حدود را بتصرف بندهای سرکار واگذارد و بدستور  
 سابق در ادای پیشکش اطاعت و رزق بیشتر از پیشتر متوجه احوال  
 و پرداخت او خواهیم گردید - و الا افواج دریا امواج با فیلان کوه شکو  
 بسوداری بهادران قلعه کشا و مبارزان صف ربا دران دیار رسیده  
 داند - و نیز پیغام نمود که اگر موافق فرموده و ارشاد بشاه راه هدایت  
 قدم گذارد از راه ترحم قلعه شولا پور را که سرمایه آرزو و ماده نزاع  
 بانظام الملک است و ملک کوکن کنار ساحل تا بندرجیل من جمله  
 تعلقه نظام الملکی که نه لک هون محصول است باو عنایت خواهیم  
 فرمود - و تا بقای حیات اولاد ماو او بدو تعلق خواهد داشت و  
 مطابق همین مضمون در فرمان پند و اندرز سراپا امید و بیم درج  
 فرمودند - و بزبان قلم دادند که اگر خلاف آنچه بزبان خامه و پیغام  
 گهر سنخ در آمده بظهور آید آنچه خواهد دید از خود خواهد دید -  
 و بمکرمات خان امر شد که در صورت قبول انداختن حلقه اطاعت  
 بگوش پند نبوش زود بحضور معروض دارد - که فرمان مع نتیجه عهد  
 و پیمان امان باو فرستاده شود - و بهمین دستور فرمان مع کمر مرصع  
 پرکار برای قطب الملک همراه میر عبد اللطیف که از تربیت یافتهای  
 تیز هوش حضور بود روانه فرمودند - کلمه چند از انتخاب فرمان

مدفون چهار ست - اسحاق بیگ را برای تحقیق آن تعیین فرمودند  
هرجانه خانه سنگ بنظر می آمد باشاره چشم تمام چشم دست بدست  
مسمار می ساختند - عمارات آن سرزمین را بی آنکه احتیاج بگل و  
چونه افتد از سنگهای مربع و طولانی که پنداری که سنگ تراشان  
بمدد تیشه ساخته اند از محض قدرت الهی بشمار دران سرزمین  
افتاده می سازند - اگرچه از آفت باد و باران و سیلاب و آتش  
محفوظ می باشد اما وقت خراب و مسمار ساختن محتاج بکلنگ  
و بیل نمیکرد - از جمله تعلقه چهار یک برگنه چهره که نهصد دبه  
و هشت لک روپیه جمع داشت بضبط در آورده خالصه مقرری  
ساختند - و بند های پادشاهی که برای تعحص خزانه مدفون رفته  
بودند از چاهها و جاهای غیر معلوم دیگر مبلغ شصت لک روپیه از  
سعی مردم پادشاهی و پادشاه زاده محمد اورنگ زیب سوای زری  
که سید خان جهان بر آورده زیاده از کروڑ روپیه واصل سرکار نموده  
بود بر آمد - و روانه قلعه اکبر آباد ساختند - و پادشاه زاده محمد  
اورنگ زیب بحضور رسیده ملازمت نمود - و باتفاق از راه سرونج  
متوجه دکن گردیدند - چون از اداهای خارج عادل شاه غبار ملال بر  
خاطر خاطر پادشاه بود و امداد نظام الملک علاوه آن گردید و  
نیز مکرر بعرض رسید که در حیدر آباد خطبه بدستور ایران خوانده  
می شود و نام شاه ایران در خطبه داخل مینمایند - فرمودند که اول  
برای اثبات حجت یکی از بندهای پادشاهی زبان دان سخن فهم برای  
ارشاد و نصیحت آن هر دو مغرور باد غفلت روانه ساخته از فرمان  
و پیغام وعده وعید آمیز خبر دار سازند - لهذا مکرمت خان را با فرمان



بریده با انگشتریهای نام آن بد مآلان آورده گوندها را مخلع ساخته نقد و اسب داده مرخص ساخت و سرها را مع عرضداشت فتح مصحوب بهادر بیگ نام روانه حضور گردانید \* بیت \*

چو بد کردی مباحش ایمن ز آفات

که واجب شد طبیعت را مکافات

در سرای شهپور تعلقه مفتوحه چهار نزل واقع شده بود که سرها مع عرضه داشت از نظر گذشت - و فرمودند که بر دروازه سرای بیاورند - و آنچه زر نقد و طلا و نقره آلات مع جواهر از جاها در ابتدا و بعد ازان در راهها وقت فرار چهار بدست بندهای پادشاهی آمدن سوای آنچه تلف شده مبلغ یک کرور روپیه داخل خزانه سرکار گردید - و سوای آن عبدالله خان وقت مراجعت پنج لک روپیه و یک لک روپیه را جواهر و دیگر جنس مع دو فیل نامی از راجه چانده گرفته بحضور معروض داشت - و هر سال یک لک روپیه و بیست و پنج فیل بطریق پیشکش مقرری بر ذمه زمیندار چانده نمود که هر سال برساند \*

ذکر جشن و واقعات سال نهم از جلوس مطابق سنه

هزار و چهل و پنج هجری \*

غره جمادی الاخری آغاز سال نهم از جلوس مطابق سنه هزار و چهل و پنج موافق سرانجام سفر آرایش جشن ترتیب یافت - بعد از فراغ جشن کوچ فرموده سیر تالاب و عمارتهای احداث نموده فرسنگ دیو پدر چهار نمود شکار کنان طی مسافت نمودند - درین ضمن بعضی رسید که بعضی جاهای غیر معلوم پراز خزانه

تا آنکه کار بمشت و گریبان رسید - چهار را فرصت وفا نمود که بدستور کفار غیرت شعار بجوهر نمودن زن و فرزند پر دازد در عالم اضطراب دو جمدهر بزن کلان رانی پارتی نام زده و یگان یگان شمشیر بدیگر زنان و عیال و اطفال خود و همراهان رسانده در راه انداخت و همه با پسر خورد سال بکر ماجیت بدست مردم پادشاهی آمدند - و چهار یلک دو مقابله با فوج نموده جنگ ناگزیر از ننگ نام نموده عم بهادر خان را با چند نفر کشته و زخمی ساخته و از خود جمعی بکشتن داده فیلان و شتران بسیار پر از بار گذاشته خواست جان خود را با چند فیل که از عیال خورد سال و مرصع آلات و اشرفی دران بودند بتعلقه گلکنده رساند - خان دوران محمود بیگ خوایی را برای گرد آوری فیلان و مال و عیال که مابین راه گذاشته میرفت گذاشته خود دست از تعاقب برنداشته تا آنکه باقی فیلان مع جواهر آلات و عورات بدست مردم پادشاهی آمد و اثری از چهار و بکر ماجیت پسر او نیافتند ناچار بر سر تالابی رسیده چون جان در اسپان نمانده بود و آدمها جان باب رسیده طاقت حرکت نداشتند آنجا فرود آمده خواستند تا خبر تحقیق رسیدن چهار آرام گیرند - درین ضمن خبر کشته شدن چهار مع بکر ماجیت رسید و در همان آن گوندهای آن سرزمین که در جنگل وقت فرار با چهار و بکر ماجیت دو چارگشته بر احوال پرمال آنها اطلاع یافته با هر دو هم نبود گشته کشتند - و سرهای پدر و پسر را بطریق نذر و پیشکش نزد سرداران پادشاهی آوردند - و بر وایتی خبر کشته شدن هر دو آورده خان دوران را در آن مکان بردند و خان دوران سر هر دو



و از احوال چهارخبر یافت که زیاده از هفت هشت کروه طی مسافت نمیتواند نمود - باوجود تفاوت پانزده روز هر دوسر دار تعاقب نمودند پادشاه زاده محمد اورنگ زیب اگرچه از شنیدن خبر فتح و فرار چهارخبر خود را بطریق یلغار رساند اما چون میان عبد الله خان و دیگر افواج پادشاه زاده تفاوت بسیار واقع شد در دهامونی برای آرام لشکر و نسق آن حدود چند روز مقام و توقف نمودند و فوج عدو مال تعاقب آن بدسگال گرفته یلغار کنان هر روز هفده هیجده کروه گاه بیست کروه طی مسافت می نمود تا آنکه بسرحد راجه چانده که با سرحد گوندوانه و دیو گده متصل است رسیدند خبر یافتند که چهارخبر کوهی از اینجا فرود آمده بود از شنیدن خبر نزدیک رسیدن فوج اسپان را کلاه دانه نداده پیشتر مرحله پیمای گردید - فوج پادشاهی با وجودی که آن روز بیست کروه طی مسافت نموده بوده آرام نگرفته بتعاقب پرداخته وقت غروب آفتاب نزدیک آن خون گرفتگان رسیدند و آنها خبر یافته آنجا بند نتوانستند گردید - از رسیدن فوج خونخوار باز برای افتادند - بهمین دستور همه چا پاشنه کوب رسیده دست از عقب برنداشته هر دو لشکر شب و روز یلغار می نمودند - تا آنکه بفوج پادشاهی خبر رسید که فیلان و شتران پراز بار خزانة و خالی که نمیتوانستند رسید سر بصره داده سراسیمه وار طی مسافت می نمایند - لشکر پادشاهی از شنیدن این خبر خواستند که بتفحص و غارت فیلان پردازند - خان دوران و عبد الله خان مانع آمده پایند طمع فیل و خزانة نگردیده افتان و خیزان که اکثر نعل اسپان افتاده بود دست از دنبال خصم بدخصال برنمیداشتند



آوردند که چاه پر از زر مسکوک و ظروف نقره و غیره در جنگل یافته شد و خان دوران از شنیدن آن خود را بر سر چاه رساند و برای پیدا کردن چاههایی دیگر بجست و جو پرداخت در سه چاه دیگر که برای غله می سازند زر مدفون یافتند - بعد از تفرقه شدن و بغارت رفتن زر بسیار دو لک و پنجاه هزار روپیه مع بیست من ظروف نقره واصل سرکار گردید و معلوم شد که در چاههایی دیگر نیز زر مدفون ساخته باشند بعد عرض حکم شد که سید خان جهان در انجا مانده به بند و بست آنجا و تحقیق خزانه چاههایی دیگر پردازد - و خان دوران و عبد الله خان با باقی امرا بتعاقب چهار خود را رسانده قتل و اسیر سازند - و نیز ظاهر گردید که چهار خود را بشاه پور که گدھی قائم بود و سابق همان مکان حاکم نشین بود رسانده در فکر بر آمدن طرف گوندوانه و دیو گده که از برارست بنابران هر دو سردار متوجه شاه پور شدند - و در همان زودی خبر فوت زمیدار گوندوانه و رسیدن فوج پادشاهی معا به چهار رسید و دل و حوصله باخته توپهای قلعه را شکسته و نا بود ساخته عمارات را از باروت پرانده تمام اثاث البیت را که در همراه گرفتن آن عاجز بودند آتس زده هرچه توانست از جواهر و زر نقد و ظروف طلا و نقره و عیال و اطفال برانیال و اسپان راهوار بار و سوار نموده مع دوهزار سوار طرف دیو گده وقت شب بر آمد عبد الله خان و خان دوران خبر یافته خود را اندرون قلعه شاه پور و جورا گده که متصل هم بودند رسانده بقیة النار را بضبط خود در آورده اذان محمدی خوانده بتخانه هارا مسمار ساخته آن قلعه را حواله مردم معتبر نموده جمعی از راجپوتیه در انجا گذاشت -



صدای داور گیر و تروند محصوران بر طرف شد اما چون خبر تحقیق  
 فرار آن تبه کاران نداشتند قرار بران دادند که بعد از طلوع نیر اعظم  
 بقلعه در آیند - غارت پیشگان که سیماب وار برای در آمدن قلعه ببقرار  
 بودند گوش بحرف سردار ها نموده از هر طرفی که راه یافتند  
 بقلعه در آمده در تاخت و تاراج نمودن پیش دستی را غنیمت  
 دانستند - خان دوران برین معنی اطلاع یافته با جمعی بقلعه در آمده  
 باهتمام منع غارت دست و زیان کشاکش و جابجا مردم شدید بتاکید  
 اکید و تهدید تعیین نمود - درین اوان از کنار برجی آواز بلند گردید که جمع  
 کثیر در آنجا بامید بدر رفتن فراهم آمده فرصت فرار نیافته انتظار  
 تیغ اجل می کشیدند - علی اصغر ولد محمد جعفر که از بندهای  
 تروند طلب و روشناس بود بخاندوران گفت که من رفته آن جماعه  
 را مقید ساخته می آرم خان دوران خان هر چند بعد شب تار در منع  
 کوشید آن جوان نشنیده به معنائی اجل خود را در آنجا رساند - قضا را  
 در آنجا باروت خانه مملو از باروت بود که سر اوار وقت یورش و زهوده  
 بودند و جمعی از تماشاگران و تاراجیان با مشعل دران مکان در آمده  
 تروند می نمودند در همان آن که آن نوجوان از عمر سیر آمده بدان مکان  
 رسید گل مشعل در باروت خانه افتاد تمام برج را به هشتاد گز دیوار  
 و قریب دو صد نفر که آنجا بودند با آن نوجوان و همراهان او چنان  
 پراند که در میان مردها تقریب صورت نمودن دشوار نمود - و از افتادن برج  
 و دیوار از صد نفر زیاده راجهوتیه که بیرون قلعه در پای برج بودند  
 نیز تلف شدند - روز دیگر که خان دوران خان در ضبط اموال و تفحص  
 خزانه مدفون پرداخت و جابجا مردم تعیین نمود برای او خبر

يکي از راجپوتان آنجا گذاشته طرف قلعه دهموني که مکان بسيار  
 قلب و بنا کرده پدر او بود روانه گرديد - بهادران قلعه کشا بران اطلاع  
 يافته شاديانه آثار فتح نواخته تزلزل تمام بگوش دل باختگان آن  
 مرزو بوم انداختن - و به ترداد دوسه شبان روز قلعه رامفتوح ساختند و  
 هزار پاي صداي اذان دين محمدی بگوش کافران آن ديار رساندند  
 و بموجب اشارت پادشاه آن قلعه را به راجه ديدي سنگه سپرده کليد  
 قلعه را محصور ارسال داشتند - و با سرانجام جنگل بري طرف دهموني  
 روانه گشتند - و در فرصت در روز بآن مکان رسیده شروع به پيش  
 بردن مورچال و کندن نقب نمودند - هرچند که سنگ لاج آن سرزمين  
 بمرتبه صلب واقع شده که سواي آهن فولاد دران سنگ ناخن گير  
 نميگريد - اما بهادران کوه کن چنان کمر همت بستند که در اندک  
 فرصت کار بر محصوران تنگ آوردند - و مع هذا مخدولان در ترداد  
 انداختن گولۀ توپ و تفنگ و حقه آتش و بان و سنگ صد من  
 و دو صد من کمي نموده مردم بسيار شهيد شدند و شب و روز  
 باران آتش بر فوج پادشاهي ميباريد - آخر شبی بدستيابي  
 زينه - آسمان پايه و کمندهای هوش ربا مبارزان جان باز قرار بر  
 يورش دادند - چهار دل باخته بهوش آمده براي طلب زنهار  
 ميانجي فرستاد - هنوز گفتگوي بني صلح بگوش سرداران نرسیده  
 بود که بهادران رهيله و نظر بهادر بهادری را کار فرموده از طرف  
 جنوبي بکمند جانبازي خود را بقلعه رساندند و دروازه قلعه را  
 آتش زدند - چهار سنگه سراسيمه وار از حصار برآمده در شب تار راه  
 ادبار پيش گرفته خود را به پناه اشجار جنگل انبوه رسانيد - اگرچه



خوافي را بعنوان سفارت با تحف قيمت لك روپيه و دو هزار  
اشرفي نقد نزد نذر محمد خان روانه ساختند - تاريخ توجه دفعه  
ثاني صاحب قران ثاني بدكن بعرض رسيد \* ع \*

بپادشاه جهان اين سفر مبارکبادي

شمه از ترددات عبد الله خان و ديگر امرا كه در مهم چهار معروض  
گريد بزيان خامه تيز رفتار ميدهد - كه اميران نامدار چون متوجه  
استيصال آن نابكار شده قبل از رسيدن پادشاه زاده نزديك قلعه  
آوندچه كه مكان مطبوع سير حامل بود و جنت مكاني آن پرگنه  
را در جلدوي كشتن ابو الفضل به فرسنگه ديو پدر چهار بطريق  
وطن مرحمت نموده بودند رسيدند - چندين هزار بيلدار و تبردار  
براي بریدن اشجار و هموار نمودن راههاي دشوار گذار مقرر نموده هر روز  
نيم كره راه مسافت طي مينمودند - و چهار نا هنجار با پنج هزار  
سوار و برقداز بيشمار در قلعه آوندچه نشسته سوار و پياده بسيار  
اطراف تعيين نموده بود كه از يمين و يسار براي سد راه مبارزان نامدار  
در پذه اشجار و گوشههاي غار نشسته بانداختن تير و تفنگ سپاه اسلام  
راكشته و زخمي مي ساختند و ازان جماعه نيز هر روز جمعي بدالالبوار  
مي پيوستند چون به يك ونيم گروهي آوندچه رسيدند بكملة اول  
راجه ديبي سنگ هراول كه دعوي ارث قلعه چهار داشت بعضي  
مورچال آن بدخصال بتصرف مبارزان در آمد - جمعي كثير قتيل  
و اسير گرديدند ترس و هراس تمام در دل آن بد اساس راه يافت و  
با بكر ماجيت پسر و عيال و مال آنچه از زر سرخ و سفيد و حواهر  
توانست با خود گرفت بر داشته جمعي از برقدازان بسپرداري

و ارشاد فرمودند که اگر محال سرکار سانوا را ( ۱۰۷ ) که سی لک روپيه جمع دارن بعهده بدههاي پادشاهي نمايد و بکرمجايت پسر خود را بحضور فرستاده خود نزد خان زمان بدکهن بدستور سابق بروق قلم عفو بر جريده اعمال او کشيده گردد - سندر کب رای که نزد آن تبه کار رسيد بعد از سوال و جواب غدر آميز آن فتنه انگيز دانست که مطلب او تا سر انجام يافتن استحکام مکانهاي قلم دفعيه است - بغرور جنگل پر از تراکم اشجار خاردار و گذر هاي دشوار گذار قدم براه اطاعت نهي گذارد - بي حصول مطلب برخاسته بحضور آمد - و پادشاه از راه مزید احتیاط باوجود تعيين امرای نامدار صاحب فوج پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب را که برای دکهن مستعد ساخته بودند بسوداری تمام فوج بهمم آن کافر فاجر مقرر فرموده بتاکيد مرخص ساختند و هزار سوار اضافه مع دیگر غنایات عطا فرمودند و شایسته خان و رستم خان دکهنی و دیگر امرا همراه پادشاه زاده تعیین شدند - دوازده لک روپيه نقد و جنس پیشکش زمینداران بنگالا فرستاده صوبه دار آن ضلع از نظر گذشت - حکیم مسیح الزمان عرف حکیم مظفر که از کعبه الله معاودت نموده بود متصدی بندر سورت به نیابت بیگم صاحب که بندر سورت مع مال و سائر در جاگیر و انعام نواب قدسیه عطا فرموده بودند مقرر فرمودند و سه هزار پانصد سوار منصب سابق بحال نمودند - وسط شهر ربیع الثاني سنه هزار و چهل و پنج هجری متوجه دکهن گردیدند - میرک حسین



پسر خود را بجای خود نگهداشته بمسکن موروثی رسیده مفسدی  
قدیم اختیار نموده بهیم نراین زمیندار گدھے را بغدر و عهد حيله  
آمیز از وطن طلبیده مع توابعان بقتل رساند همه سرانجام و ده‌لک  
روپیه خزانهٔ او را مع قلعه متصرف شد - بعده پسر بهیم نراین که  
در حضور بود برین ماجرا مطلع گردید و حقیقت بعرض رسید حکم  
نصائح آمیز مشتمل برهنمائی بازگشت از راه خطا و مسترک ساختن  
مال بهیم نرائن یوارثان مکرر بنام آن برگشته طالع صادر گردید اما  
فائده نداد - و بکر ماجیت پسر او نیز بموجب اشارۀ پدر از دکن  
برخاسته روانه گردید - خان دوران در برهان پور برقرار او اطلاع یافته  
تا مالوا تعاقب نمود و بعد رسیدن بآن تبه‌کار و مقابله و مقاتله  
بمیان آمدن زد و خورد عجیب رو داد - و اکثر همراهان طرفین کشته  
و زخمی گردیدند و بکر ماجیت خود دو زخم برداشته جان بدر برد  
نزد پدر رسید - بعد از عرض رسیدن عبداللہ خان بہادر و سید خان جهان  
و خان دوران کہ بعد از تعاقب او بمالوا رسیده انتظار حکم میکشیدند  
با چند امیر دیگر تعیین گردیدند و صوبۂ مالوا بدستور سابق بخان  
دوران مقرر فرموده صوبۂ برهان پور بالہ وردی خان مرحمت کردند و  
برابر بخان زمان نسمیمہ بالاگھات نمودند - و آن مفسد کہ از روانه شدن  
انواج اطراف اطلاع یافت و کیل خود را بحضور روانه ساخته  
خان خانان آصف خان را شفیع جرائم خود نمود و التماس طلب  
یکی از بندہای حضور کہ دست او گرفته بدرگاہ آن پادشاه خطا  
پذیر حاضر سازد بمیان آورد - حضرت اعلیٰ سندر کب رای را کہ از  
شعراي پای تخت هندا بود بسبب هم جنسی نزد او روانه فرمودند

بعرضه داشتہای سراپا غدر گزرا نده دام و درم دیگر نرساند و کار و عرصه  
بر مردم بمرتبه تنگ گردید که گرده نان بقرص آفتاب ایام برشکال  
و زمستان دم همچشمی میزد - و شب و روز باران فرصت چشم  
و نمودن نمی داد - و از هر طرف سیلاب دوان برای و بال جانوران و  
آدمهای فاقه کشیده میرسید و هر جاکه تهنه بادشاهی گذاشته شده  
بود مخدولان گاه بیگانه چون بلای ناگهان ریخته دمار از دماغ روزگار  
آن جماعه برمی آوردند - تا آنکه نجابت خان باهم مصلحتان جان خود  
بسلامت از انجا بر آوردن غنیمت دانسته بفکر تدبیر برآمدن ازان  
تہلکه افتاد - درین ضمن خبر رسید که گوجر نام را که در قلعه گذاشته  
پیش آمده بود با جمع کثیر کشته گردید و سوار و پیاده بیشمار همه جا  
سراپا را بند نموده اند - حاصل کلام ملالت انجام نجابت خان  
تمام لشکر و توپخانه و اسباب ترک و کارخانجات بباد فنا داده خود  
بہزار دشواری و تغییر وضع با معدود چند جان بر گردیده از انجا  
نجات یافته - و عیال و ناموس مردم که از ملاحظه تیغ خونفشان  
مفسدان رو بغار و انبوهی اشجار گذاشته بودند بدست تہکاران آن  
دیار آفتانند - بعد از عرض نجابت خان را بی منصب نمودند و از تغیر  
او میرزا خان بن شاه نواز خان مقرر گردید و حکم شد که وجه  
پیشکش مقرری را از نجابت خان باز یافت نمایند •

ذکر مهم چهار سنگه بندیلہ

چون چهار سنگه بندیلہ را بعد وقوع تصدیقات قلم عفو بر جرائم او  
کشیده همراه خان خانان روانه دکن نموده بودند و آن بد بنیاد بعد  
از چند گاه از خان خانان رخصت وطن در خواسته بکرماجیت نام



فخیرؔ سالها برای عیال نیندوخت \*

ذکر خرابی نجابت خان در قبول مهم سری نگر

نجابت خان فوجدار دامن کوه ولایت پنجاب عرضه داشت نمود که اگر مهم زمیگذار سری نگر به بنده مقرر شود دو هزار سوار سه بندی مرحمت فرمایند ملک آن حدود بتصرف والا می آرم یا پیشکش لائق از مرزبانان آن مزر و بوم میگیرم - التماس او بدرجه قبول در آمد - اگرچه بعد رسیدن بسرحد آن ولایت تردد نمایان نموده قلعه حاکم نشین آنجا را با مکانهای قلب دیگر بتسخیر در آورده سر راههای کتل را باوجود آنکه زمیگذاران بسنگ و گچ گرفته بر قندازان حکم انداز آنجا گذاشته بودند بعد رسیدن نجابت خان از سم اسپان بهادران آن راه مسدود مفتوح گردید - و مرزبان فرار اختیار نموده رو بکوهستان آورده وکیل زبان دان نزد نجابت خان فرستاده بقبول پیشکش ده لک روپیه برای ارسال حضور و یک لک و پنجاه هزار روپیه به نجابت خان پای صلح بمیان آورد - نجابت خان ناتجربه کاری آنکه از بندوبست و احتیاج ضروری خاطر جمعی حاصل نماید بشرط ادای زرمذکور در مدت بیست روز نگهداشتن وکیل تا حصول زر قبول نمود - وکیل قدری طلا آلات و ظروف نقره و سنگ ریزه که باخود آورده بود بقیمت لک روپیه داده برای تنم دو نفر مفلوک بی نام و نشان را لباس فاخره پوشانده عوض خود تا واصل ساختن باقی فزون سرکار نا کرده کار گرو گذاشته راه صحرا گرفت و برای بند نمودن رسد غله راهها را چندان مسدود ساختند که تردد قاصد دشوار گردید - و از فرسیدن و ست حال لشکر روز بروز تباہ میگردد و تا رسیدن ایام برسانت

رساند گر فلک خود را بپایش \* دهد خورشید و مه را و نمایش  
 دهد شاه جهان را بوسه برپای \* ازان شد پایۀ قدرش فلک سای  
 چو تاریخش زبان پرسید از دل \* بگفت (اورنگ شاهنشاه عادل)  
 چون پادشاه خورشید منزلت بران تحت فلک رفعت جلوس نمود  
 از اطراف نغمه پردازان حور مثال و رامشگران پری تمثال باصول  
 گوناگون برقص در آمدند و سلاطین و امرا بهزاران زبان شکر گویان  
 تسلیمات تهنیت بتقدیم رساندند و جیب و دامن مراد عالمی  
 مالمال گردید شعرا و صلحا و ارباب طرب خرمن خرمن زرد خیزه  
 اندوختند و مهر و ماه برای نظاره جشن آن خسرو خورشید کلاه  
 سراز دریاچه مشرق بر آورده در مجمر فلک سپند اختران سوختند  
 و بدین ترانه مترنم گردیدند \*

\* بیت \*  
 جشنی بهزار دل فروزی \* اختر همه در سپند موزی  
 ایام بدل نشاط افروز \* همچون شب عید و صبح نوز  
 و فلک بهزاران زبان میگفت \*

\* بیت \*  
 همین بس وصف این فردوس آئین \* که باشد جلوه گاه خسرو دین  
 بذوق جشن نو روزی نقاره \* گلو از صوت بلبل گشت پاره  
 نفیر و کرنا گشتند دم ساز \* سرود زیر و بم شد هر طرف ساز  
 آنچه پادشاه زاده و یمین الدوله و دیگر امرا بانعام در آمد و هر آنچه  
 نذر و نثار از نظر گذشت در تحریر تفصیل آن قلم را رنجه نداشته  
 بدین اکتفا می نماید که از ساعت تحویل تا روز شرف نوزده روز  
 دست و دل آن پادشاه دریا دل در ایثار و گوهر حکم بحرم و کان  
 داشت و فقیری نماند که صاحب نصاب نگردید و غنی نبود که



و دیگر بزرگان رفته و فاتحه استمداد از مزار برگزیدگان دین حاصل نموده راییت توجه بمنزل مقصود برافراشتند - وسط رمضان باغ کنار دهلی را از نزول رایات رونق دو بالا بخشیدند - مزده تولد فرزند در خانه دارا شکوه بعرض رسید مسمی بسلیمان شکوه ساختند و بعد زیارت قبر جنت آشیانی و دیگر مزار بزرگان متوجه دارالخلافه شدند - چون سه چهار جشن ضمیمه بهم اتفاق افتاد اولاً تحت مرصع که مجملی از خرج مبلغ و جواهر آن بزبان قلم خواهد آمد و ساعت جلوس بران روز نو روز مقرر شده بود دوم عید سعید فطر رسید سوم بزم طرب افروز ولادت شاه زاده سلیمان شکوه ضمیمه آن گردید روز دوم عید داخل دارالخلافه اکبرآباد شده طرح جشن انداختند و بکارپردازان حکم آرایش بزم بهشت مشاكل نسبت بهر سال زیاده فرمودند از انجمله یک اسپک مخمل زرباف که بخرچ یک لک و ده هزار روپیه در مدت سه سال در کارخانه احمد آبدار تیار شده بود موافق اندازه آن دیگر فروش و ما محتاج آماده گردید از بساطهای زرین و آئین بندی رنگین در دیوار شیشه طلا گشت و تحت مرصع بخرچ یک کروار روپیه که صد و سی هزار تومان عراق باشد و در مدت هفت سال اتمام یافته بود از انجمله چهارده لک روپیه را طلا باقی جواهر بیش قیمت دران بکار برده بودند رونق افزای آن بزم گردید - محمد جان قدسی در تعریف تحت گفته \*

\* بیت \*

زهی فرخنده تخت پادشاهی \* که شد سامان بتایید الهی  
فلک روزی که میکوش مکمل \* زر خویشید را بگداخت اول



موافق پایه و نصیبه خود بقیض رسید - پنجم جمادی الاخری داخل  
 دار السلطنت لاهور شدند سرکار بیجاگده و ندر بار و بعضی محال  
 سرکار هاندیه که متصل سرحد مالوا و احمد آباد کنار آب نربدا و  
 تپتی بود حکم شد که داخل صوبه خاندیس نمایند و سابق برای  
 صوبه خاندیس و برار یک صوبه دار مقرر می شد فرمودند دو صوبه دار  
 نمایند و صوبه بالا گهات نظام الملکی تازه مفتوح گشته را که تا  
 سرحد کنار دریا و ساحل کوکن بجمع یک ارب و بیست کرور دام  
 بود بر خان زمان پسر خان خانان مقرر فرمودند و صوبه برهان  
 پور را که بعضی از محال پایان گهات برار داخل نمودند بعده  
 خان دوران مقرر ساختند پادشاه زاده محمد شجاع از دکن آمده  
 ملازمت نمود پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را که پانصد روپیه  
 یومیه داشت بمنصب ده هزاری چهار هزار سوار مع لازم منصب  
 عنایت فرمودند - چون فساد ساهو در ملک تازه مفتوح گشته دکن  
 متواتر بعرض میر رسید تجویز فرستادن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب  
 بدکن بمیان آوردند بخان دوران و خان زمان احکام صادر شد که  
 خود را تا رسیدن پادشاه زاده بصوبه دکن رسانده در تنبیه و  
 استیصال نظام شاهیه گوشند چنانچه بعد از عرض رسیدن استیلای  
 دکن بنیان بلا فاعله خیر رسیدن خان دوران از مالوا به برهانپور و تعیین  
 نمودن افواج برای گوشمال نظام شاهیه و بعد محاربات صعب منکوب  
 و مغلوب ساختن و از پای قلعه سرخیزاندن آن گروه معروض گردید \*  
 هفتم شعبان المعظم از لاهور کوچ سمت دارالملک دهلی فرمودند  
 و سرسواری بدیدن زبده حق آگاهان روشن ضمیر میان محمد میر



دکهنیهها بمکان خود رفتند \*

چون مراجعت نمودن پادشاه زاده محمد شجاع ناکام بعرض رسید پادشاه زاده را با خان خانان و دیگر همراهان مغضوب ساخته طلب حضور نمودند \*

اواخر ربیع الاول بعد از فراغ سیر باغات کشمیر متوجه لاهور شدند - بمنزل بهنبر که رسیدند بعرض رسید که مسلمانان این سرزمین که بجز کلمه توحید خواندن که پی بمعنی آن هم نه برده اند از راه و رسم اسلام بشنیدند و بکفار دختر میدهند و نسبت دو طرفه میزنمایند در منع آن حکم تهدید آمیز صادر شد - و بعد رسیدن سرحد پنجاب جمعی استغاثه نمودند که بعضی کفار شدید دختران و زنان مسلمین را بجبر در خانه انداخته در خرابی مساجد کوشیده اند - حکم شد آنها را مقید ساخته اگر توبه نموده بشرف اسلام در آیند بعقد جدید عوزات را بآنها واگذارند والا بقتل آورده خانه و مال آن جماعت بضبط در آورند و مساجد را بدست همان طائفه بتعمیر در آزند و بتخانهای آنها را مسمار سازند •

درین اوان خبر رسید که خان زمان از خان خاندان رنجیده بحضور رسیده و متصل آن خبر واقعه مهابت خان خان خاندان از آزار ناسور معروض گردید ( زمانه آرام گرفت ) تاریخ یافتند ازین مقوله تاریخ مدح و ذم صاحب طبعان بسیار گفته اند \*

ذکر سال هشتم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و چهار هجری

چشم آغاز سال هشتم از جلوس منعقد گردید و هریکی



را آتش زده خود مستعد کارزار گشتند و بعد رسیدن فوجها جنگ  
 معصب بمیان آمد اگرچه از طرفین مردم بسیار کشته شدند اما از  
 طرف مخالفان جمع کثیر اسیر و قنیل گردیدند و مراری پندت زخمی  
 شده از اسب افتاد باز دکنیها از معرکه بدر بردند بادشاهزاده به  
 بنگاه خود مراجعت نمود از آنکه میان خان خانان و خان دوران که  
 هر دو سردار صاحب داعیه بودند نفاق بمیان آمده بود و خان دوران  
 اکثر حرفهای سبک اینکه من خان خانان را از چنگ اجل  
 رهایی داده جان و آبروی بباد رفته اورا بخشیدم برزبان می آورد  
 و روز بروز زیاده ماده نزع میکردید و سپاه نیز از سختی سلوک  
 خان خانان شاکی بودند هر تدبیر و منصوبه که خان خانان می نمود  
 خبر بمخالفان می رسید و آنها در مدافعه میکوشیدند و سعی  
 در تسخیر قلعه فائده نمی بخشید هر چند کوچه سلامت و نقب  
 پدش می بردند محصوران بران اطلاع یافته از اندرون در خرابی آن  
 میکوشیدند با وجود پراندن یک طرف باره برج که باره باروت از  
 اندرون قلعه دزدیده بودند فائده مترتب نشد و از کمی کاه و هیمة کار  
 بر لشکر تنگ گردید چار پای سواری و بار بردار از بی علفی  
 و تاخت غنیم بسیار تلف شدند لهذا پادشاه زاده بمصلحت  
 خان خانان از پای قلعه برخاسته متوجه برهان پور شد - در مدت  
 محاصره هفت ماه که اوایل ماه ذی حجه دست از محاصره  
 برداشتند آدم و جانور بیشمار ضائع گشتند و تا نزدیک رسیدن  
 برهان پور دو بار غنیم نزدیک قصبه بپیر نمودار گردید و دست و  
 پای نمایان زده بعده که جمع کثیر از هر دو طرف کشته شدند



بر گردانند و باز هر روز شوخی می نمودند و کار بر لشکر پادشاه زاده تنگ آوردند تا آنکه روزی خان خانان مصلحت نمود که آخر شب فوج پادشاهی سوار شده غافل خود را بر بنگاه دکنیها رسانند از سبب مخالفت سرداران و حسد میان هم خبر بغنیم رسید و تا رسیدن فوج پادشاهی که پهر روز برآمده نزدیک بنگاه آن جماعه رسیدند دکنیها بهیتر را بار کرده بدستوری که تا زمان حال دارند چند سردار با بهیتر روانه ساختند و باقی فوج آراسته در مقابل افواج پادشاهی مستعد کارزار گردیدند بنابر آن آنچه مرکوز خاطر بود صورت بدست مگر آنکه پاره گواران غله که از سنگینی بار مانده بودند با چند شتر و گاو که می بختبر از کپی برگشته بودند بدست مردم پادشاهی افتاد وقت مقابله که راجه جیسنگه را با فوج بیجاپوری مقاتله رو داد و کارزار صعب بمیان آمد نمود هوجی نام سردار نام آور دکنیها که از سابق زخمی بود با معدود چند اسیر سر پنجه تقدیر گردید - درین اوان خبر رسید که کاکا پندت نوکر عمدۀ خان خابان با رسد غله نزدیک لشکر رسیده و فوج دکنیها برای سد راه او گردیدن سوار شده اند خان خانان بشاه زاده گفت که همراه کاکا پندت آن قدر جمعیت است که از عهدۀ دکنیها بپاید اما درینوقت که فوج آنها به دور رفته بر بهیتر آن جماعه سوابی باید نمود و در فکر تعیین فوج شدند پادشاه زاده فرمودند که ما خود هم سوار می شویم می خواهیم سیر فوج دکنیها نمایم لهراسپ را مع جگراج و غیره سه چهار امیر در بنگاه گذاشته با باقی فوج بر بهیتر خصم سوابی نمودند دکنیها خبر یافته بدستور اول بهیتر را بار کرده چپها



بر داشته بر اسپان بسته بمدد خان خانان عزان تافت و خان خانان  
 تقویت یافته ازان تهلکه جان بر گردید و از دست برك مبارزان  
 صف شکن و حمله شیردلان فیل افکن خصم رو بفار آورد درین  
 ضمن که پادشاه زاده از شنیدن آن جنگ مغلوبه سوار فیل شده  
 رو بمعوقه آورده بود خان دوران و خان خانان رسیده خبر هزیمت  
 مخالفان رسانده مانع آمدند و پادشاه زاده بر حقیقت اطلاع یافته  
 زبان باقرین خان دوران کشاکش و هر روز فوج دکنی بشوخی تمام  
 پیش آمده بر مورچال و کهی میریختند و مردم پادشاهی بکار می  
 آمدند و کهی گاه سالم و گاه نصف بلسکر میرسید روزی از روزها که کهی  
 بار کرده رو بلسکر روانه شده بودند و فوج غنیم اطراف کهی را محاصره  
 نموده از هر دو طرف جنگ کنان می آمدند یکبار بان آتش باز  
 بر شترپراز گاه رسیده بمدد باد رو برادر گرفت و از شعله آن بشتران  
 دیگر رسید تا خبردار شدن اکثر از فیلان و شتران سراپا شعله آتش  
 گشته سوختند و شور و غلغله عظیم برخاست غنیم فرصت غنیمت  
 دانسته بر باقی جانور و آدم کهی دست یافت و غالب آمده  
 نگه داشتند که پرگاه به لشکر برسد خان خانان خبر شنیده سوار گردید  
 و کار بجائی رسید که پادشاه زاده نیز سوار شد خان خانان شنیده  
 متصل هم مردم روانه مانع آمده پیغام داد که هر جا رسیده اند  
 فیل سواره استاده باشند تا خبر مابندهای جان فشان برسد غنیم  
 از شنیدن سواری پادشاه زاده و خان خانان و نمودار شدن نشانها  
 پاره شتران را کشته و بعضی را ریسمانهای بار آنها بریده با خود  
 گرفته فرار نمود چند فیل و شترهای هیمة و جانوران نیم سوخته را



بگریز نموده خان خانان را طرف فوج کلان خود کشیدند و تا خان  
خانان خبردار گردید اطراف او را فرو گرفته کار برو بمرتبه تنگ  
آوردند که زنده از آنجا برآمدن محال می نمود همچنان چار طرف  
خان زمان را فرو گرفتند چون خان دوران در ابتدای شهرت شورش  
برفیل سوار شده در مکان خود استاده جاسوسان برای خبر و  
تحقیق نمودن قابوی ریختن بر سر اعدا تعیین کرده انتظار خبر  
واقعی میکشید بعد از شنیدن غلبهٔ خصم که سه فوج ساخته یک  
فوج بر سر خان زمان رسیده برو عرصه تنگ آورده و قریب ده دوازده  
هزار سوار غنیم خان خانان را محاصره نموده اند هیچکدام بمدد هم  
نمیتواند رسید و یک فوج کومک غنیم اطراف فوج پادشاهی را  
دارد و جمع کثیر از مردم همراه خان خانان با راجه موهن داس  
بکار آمدند خان دوران خبر یافته جلو ریز خود را بمدد خان خانان  
رساند وقتی رسید که فوج دکن بر سر جمعی که بکار آمده و زخمی  
افتاده بودند هجوم آورده می خواستند از میان فوج برداشته  
ببزدند و بعضی غیرت طلبان با نام و ننگ چون شیرژیان دران  
دریای خون غوطه زده هد راه آن جماعه گردیده بودند خان دوران  
دران حال رسیده هنگامی کار زار گرم ساخته چپقلشهای صف ربا  
بکار برد وهای و هوی مردان و نعرهای زهره شکاف مبارزان بپسرخ  
بویان رسید

• بیت •

ز بس نعره گامد برون از کمین \* فرو افشان آسمان بر زمین  
خان دوران خود را بر مقتولان رسانده جمعیت مخالفان را از اطراف  
بنات النعش ساخته نعش مرده را با زخمیان نیم جان از میدان

بدست آورده با جمعی از واقعه طلبان ماده فساد ساخته نواح ظفر  
نگر را تاخته خواص خان را با سه هزار سوار برای تنبیه او تعیین نموده  
فرمودند که بعد از اخراج از ملک چهار کونده را که وطن بهوسله  
گفته می شود تاخت و غارت نماید درین اوان شهرت یافت که  
زندوله خان باسراری و غیره چهار سردار عمده و فوج سنگین از طرف  
شاه بمدر قلعه پرینده رسیدند و خان زمان که نزدیک قلعه رسیده  
بود از شنیدن خبر فوج دکنیها یک گروهی قلعه کنار ناله کم آب  
لنگر اقامت نموده به بستن مورچال و کندن نقب مردم تعیین  
فرموده خود بفوج بندی برای مقابله پرداخت و قبل از رسیدن  
کومک بیجاپوری مردم قلعه گاه بیگاه برآمده بر مورچال ریخته دست  
برو نمایان می نمودند درین ضمن روزی گولی تفنگ برچشم  
سیدی فرجام بد سر انجام قلعه دار در وقت نگاه کردن از سوراخهای  
حصار رسید کار او را تمام ساخت و قلعه دار لاحق دیگر فرستاده عادل  
شاه نارسیده بقلعه دار سابق پیوست - بعده که پادشاهزاده بدرگنه بدر  
رسید خان دوران از مالوا بهد رسید با جمعیت شایسته رفیق و هم  
مصلحت کار گردید اوائل رمضان پادشاهزاده سه گروهی قلعه رسیده  
دائره نمود هنوز خیمها برپا نه نموده بودند که فوج غنیم از  
اطراف نمودار شده بشوخی و زدن کهی پیش آمدند و روز دیگر  
که غلبه فوج خصم برکهی رسید خان خانان از شنیدن مغلوب  
گردیدن لهراسپ پسر خود با حکیم خوشحال که همراه کهی بودند  
مع خان زمان مستعد کار زار گردیده چون بمیدان رسید جمعیت  
غنیم بمقابل آمد و بعد ترکه سرداران فوج پادشاهی دکنیها جنگ



صبیه میزرا رستم صفوی بعد از تولد شدن دختر بروضع جاردان  
 شتافت ازین معنی سپر و شکار آن مکان ناگوارا نمود و دختر را مسمی  
 به دلپذیر بانو بیگم ساختند - بعده که پادشاه زاده محمد شجاع داخل  
 دارالسرور برهانپور گردید چون قلعه پرینده که از اعظم قلاع نظام  
 السلکی گفته میشد و اعظم خان در محاصره آن تضییع اوقات نموده  
 کاری نساخته برخاسته بود و بعد آن عادل شاه آن قلعه را بمبلغ  
 سه لک هون که بقا رضوان قلعه دار آنجا داده خریده بتصرف  
 سیدی فرجام نام فرستاده خود واگذاشت و توپ ملک میدان را  
 که در پرینده بود به بیجا پور طلب داشت گویند که بدان کلائی و  
 خوش ساخت تویی دیگر کم شنیده شده و آدم مسلح بغراغ دران  
 توپ می نشست و این توپ در ابتدا در قلعه احمد نگر بود از  
 تبدیل وضع روزگار سیدی عنبر از احمد نگر بقلعه پرینده فرستاده  
 نگاهداشت بعد رسیدن پادشاه زاده محمد شجاع به برهانپور که  
 خان خانان آمده ملازمت نموده اول همین مصلحت قرار یافت که  
 لشکر برای تسخیر قلعه پرینده تعیین نمایند پادشاهزاده نظر بر ایام  
 جوانی و ناکرده کاری خود بدون سرانجام معقول قلعه گیری با  
 خان خانان و خان زمان متوجه تسخیر قلعه مذکور شد و به ملکانپور  
 رسیده خان زمان را با دیگر امرا و راجه جیسنگه بطریق هراول مع  
 مصالح قلعه گیری رخصت نموده امر فرمودند که مابین راه همه جا  
 که تعلقه بیجا پوری باشد بتاخت و تاراج در آورند و جایجا تهاه  
 مقرر کرده روانه ساختند درین ضمن خبر رسید که ساهو بهوسله  
 یکی از خویشان نظام السلکی را که دریگی از قلاع محبوس بود

سازد یا بوصف رود و سرود و نغمه پردازي دلبران شوخ شنگ آن  
معدن راگ و رنگ پردازد سرشته انتظام اختصار کلام بحال نمي  
مآذ افصح الشعرا عرفي اگرچه در تعريف آن سرزمين در آبدار  
بسیار سفته اما درین بیت عالم عالم مضمون درج نموده \* بیت \*

هر سوخته جاني که بکشمیر در آید

گر مرغ کباب است که بابال و پر آید

و از جمله اشعار ملا طغرایی مشهدي در وصف گل و لاله زار آن  
مکان جنت نشان چند بیت بتحریر مي آرد \* بیت \*

گل و سنبل درین گلشن بناشد \* بهار اینجا بهشتي آشنا شد

شفق سر جوش رنگ لاله زارش \* فلک یک پشته سبز از بهارش

ندانم مرغ این گلشن رسیدن \* نگردد سبزه اش سیر از دمیدن

کشیده کوهها از سبزه خاک \* بجوش سبزه و گل سر بر افلاک

بجای قلعه کوهش رسیده \* که رنگ از چهره رفعت پریده

ز موج لاله از بس خورده پهلو \* بود راهش بصد باریکی مو

ز طغیان گل و سنبل بگلگشت \* نه کوهش می شود معلوم نشت

زمین گل آسمان گل بحر و بر گل \* نمانده در عدم گوئی دگر گل

سرود و حسن اینجا هم عنانند \* گل و می هر دو جنس یک دکانند

ترنم ریز هر سو خوش خرامی \* بپای نغمه در سیر مقامی

بمطرب نی دل اینجا بسته دارد \* که یکدم بی لب او بر نیارد

حاصل کلام حضرت اعلی در هر هفته و هر صبح و مسکن باغهای

دلکشای آن سرزمین سیر و تفرج مینمودند و بکار بزم نشاط مشغول

بودند درین اثنا بعرض رسید که اهلیمه پادشاه زاده محمد شجاع



او دران مکان تشریف بردند و شش لک روپيه از جواهر و ديگر اجناس و نقد پيشکش نمود بعد نظم و نسق ملکي و ملاقات ميان محمد مير که نقد کمالات صوري و معنوي او بسکته قبول دلها رسیده بود و رعایت نمودن مبلغ خطير بخدمه و مستحقان خانقاه از لاهور که تا بيست و پنجم ماه مذکور درانجا توقف واقع شد طرف کشمير کوچ فرمودند و باوجود از ملاحظه تنگي راه کشمير بادشاهزاده‌ها را با آصف خان و ديگر امرا حکم شده بود که بمرور و خاطر جمعي از کتلاها عبور نمایند بعد ازان خود روانه شدند و نسبت بسفرهای ديگر باشاهان لشکر بسيار آسوده گذشت باز خالي از هرج و تصديع نبود چنانچه از جمله اشعاري که محمد جان قدسي درماده راه پرتعب کشمير گفته چند بيت نوشته مي شود

\* بيت \*

معاذ الله ز راه پير پنجال \* که مثلش ديده کم چرخ کهن سال  
 سراپا گشته حيرت چرخ والا \* که ره اين کوه را چون رفت بالا  
 بود مشکل گذشتن زين ره تنگ \* درين ره راه رونقشي است برسنگ  
 گروهي دست از جان برنشانده \* درين ره چون گره برتار مانده  
 زقطع ره بصر غلطيده يکسر \* چنان کز رشته بگسسته گوهر  
 الحاصل هيچدم ذي حجه در منزل بهشت مشاکل خان پور که  
 پنجم گروهي کشمير فردوس نظير است شرف نزول فرمودند و درتلافي  
 رنج راهها که اسباب عيش و تنعم مهيا گرديد ديگر دران مکان تهنييت  
 نشان همه روي زمين پراز لاله و رياحين و اشجار سراپا بهار و اثمار  
 رنگين و انهار و چشمهاي زلال و شيرين بنظر مي آمد اگر خواهند  
 بصفت و فور فواکه و گلزار و سبز زار آن قطع زمين زبان خامه را شيوین

شاه جهان بادشاه ( ۱۶۹۲ ) سنه ۱۰۴۲

میر بخشی نمودند - بخان دوران حکم صادر شد که نائب در صوبه  
مالوه گذاشته خود در رکاب پادشاهزاده محمد شجاع رفاعت نماید  
و بنام زمینداران برار و بالاگهات حکم رساندن مصالح قلعه گیری  
صادر فرمودند \*

ذکر سال هفتم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و ده هجری

چشم آغاز سال هفتم بدستور هر سال ترتیب یافت محکدار  
خان دکنی نظر بر حسن تردد او چنانچه گذشت بمنصب چهار  
هزاری دوهزار سوار و عطای اسب و فیل و شمشیر مرصع و بیست  
هزار روپیه سرفرازی یافت اول ماه شعبان مطابق وسط بهمن ماه  
الهی متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند و هر منزل سیرکنان و  
شکار انگنان و داد دهان نزول نموده قدغن چنان مقرر کردند که اگر  
بوته زراعت بدست تاراجیان یابند دست آنها را قطع نمایند و بصاحب  
مال از وجه قیمت او مضاعف بدهانند و برای تحقیق و جریب نمودن  
زراعت که بحسب ضرور بسبب عبور لشکر و افواج و بهیر از تنگی  
راهها پایمال واقع شود امین خدا توس جز رس ضابط مقرر کردند  
که اراضی پیموده وجه نقصان از سرکار برعایا عائد سازند و دران  
عهد مطابق حکم بعمل می آمد بحرف و صوت نمی گذشت  
بیست و سویم شهر مذکور بدارالملک دهلی رسیده بعد زیارت  
بزرگان بلا توقف طرف لاهور مرحله پیما گشتند چون ششم رجب  
بدارالسلطنه لاهور شرف نزول فرمودند و یمین الدوله آصفخان که  
بخرج بیست لک روپیه عمارت عالی طیار ساخته بود بالتماس



نظام الملک را در قلعه گوالیار که از خویش و تبار سابق اونیز در انجا بودند بفرستند و فتح خان را دولک رویه سالیانه مقرر کرده از جمله اموال که ما بحتاج ضروری او بود بدو معاف فرمودند چون لغایت حال بادشاهزاده دارا شکوه و محمد شجاع بمنصب سرفرازی نیافته بودند محمد شجاع را به تجویز خان خانان عوض هفت صد و پنجاه رویه یومیه بمنصب ده هزاره پانچ هزار سوار عطا فرمودند و روانه دکن ساختند بخاطر بادشاه خطور نمود چون دران ایام مقرر بود که بادشاه زاده را تا بخدمت مامور نسانند بمنصب عطا نمی نمودند باوجود پادشاه زاده دارا شکوه پسر کلان را نسبت بهمه پسران بموتبه عزیز میداشتند که از خود جدا نمودن بر خود گوارا نمی توانستند نمود بعد از منصب یافتن بادشا هزاره محمد شجاع برادر کلان را بعطای منصب بلند آوازه ساختن لازم گردید خلاف دستور بی آنکه بخدمت مامور فرمایند بمنصب دوازده هزاره شش هزار سوار و عنایات دیگر لوازم منصب سرفرازی دادند و محمد شجاع را بعطای خلعت و اسپ و فیل مع ساز طلا و نقره و دیگر عنایات مفتخر ساخته سید خان جهان و سید عالم بارهه و راجه جی سنگ و راجه بیتهل داس را مع دیگر امرا همراه داده بعطای اضافه و انعامات سر بلندی بخشیده بدکن مرخص ساختند و بتجویز منجمان فرمودند که بر سواری رتبه از حضور نوبت زنان روانه گردن - درین سال صادق خان میسر بخشی و دیعت حیات نمود بادشاهزاده محمد اورنگ زیب را مامور فرمودند که رفته جعفر خان پسر کلان صادق را بحضور بیارند و بتسلای و ایستگان دیگر پردازد و بحای صادق خان اسلام خان را



ذخیره کاری توانند ساخت و هنوز که مردم پادشاهی از راه و بیراه واقف نشده اند تردن تزویر آمیز آنها پیش رو جلو ریز تا نظام پور رسیدند و مورچالها بسته بمحاصره پرداختند خان خان از شنیدن این خبر با رسد غله باستعجال تمام طرف قلعیان مرحله پیما گردید و خان دوران انتظار کومک خان خانان نکشیده و نظر بر قلت جمعیت خود نه نموده از قلعه برآمده مقابله نمود و حملهای رستمانه و ترددهای مردانه بکار برده خصم را از گرد قلعه بر داشت اما دکنیها باز اطراف قلعه انتشار نموده گاهگاه شوخی می نمودند تا آنکه خان خانان بارسد غله رسید و ده هزار گاو ذخیره همه اشیای بالای قلعه فرستاده خود متوجه برهان پور گردید و خان دوران نیز بموجب رسیدن حکم مرتضی خان را قلعه دار مستقل ساخته خود را بصوبه داری خویش بمالوا رساند - درین ایام بعرض رسید که بعضی قلاع تعلقه بکلانه و کنار ساحل که فرنگیان داشتند از ملاحظه آمد آمد قلعه کشایان دست و پا باخته قلعه را خالی نمودند و سیدی فولاد و سیدی مفتاح نظام الملکی که با سه هزار سوار و پیاده در آن ضلع بودند راه فرار اختیار نمودند و راجه بهاری که حارس نواح بکلانه از طرف پادشاهی بود تعاقب نموده فیل و عیال سیدی فولاد را با چهار صد زن و مرد فرنگی با تصویرهای اصنام که در کلیسهای نصایی می باشد بدست آورده بحضور ارسال داشت و فرنگیان بعضی بشرف اسلام در آمدند و باقی علف تیغ گردیدند فتح خان مع نظام الملک و اموال و اخیال که از قلعه دولت آباد همراه مهابوسان رسیده بود حکم شد که اموال در سرکار بضبط در آرند و



هفت کوره قلعه آبادی عظیم بهمرساند و مسمی باورنگ آباد گشت  
 و الحق درین عصر از طرف وفور آب و اعتدال هوا و رنگینی رسته و  
 بازار پر از اقسام میوه و فواکه شهر مثل او دیگر در دکن نیست مگر  
 در صوبه تلنگانه فرخنده بنیاد حیدر آباد خجسته بنیاد اورنگ  
 آباد دعوی همچشمی می نمود که آن هم الحال ویران محض گشته  
 حاجی محمد جان قدسی در تعریف قلعه گفته \* بیت \*

حصاری که مثلش ندیدست کس \* بود قلعه دولت آباد و بس  
 فلک را رخ از رفعت پایه اش \* کبود است از پرتو سایه اش  
 بود مملکت را عروس این حصار \* که پایش بود از شفق زرنگار  
 بیست و ششم فی الحجه مزده دلکشی فتح قلعه بعرض  
 حضرت اعلی رسید و خان خانان مع همراهان مورث انواع عنایات  
 گردید و نصیر خان را خطاب خان دوران و هزاری و هزار سوار اضافه  
 عطا فرمودند و خان خانان خان دوران را مع مرتضی خان برای  
 محافظت قلعه نگاهداشته قلعه دار تعیین نموده خود بقصد تادیب  
 دکنیهایی خیره سر عازم ظفرنگر گردید و مقابله و مقاتلهایی  
 سخت بالشکر دکن بمیان آمد و ماناجی سردار مشهور بیجاپور  
 کشته گردید و عابد شاهیه مغلوب هراس گردیده پیغام صلح بمیان  
 آوردند و مراری که مدار علیه بیجاپور بود فرهاد نام پدر رندوله خان  
 را برای پیام مصالحه نزد خان خانان روانه ساخت آن سپه سالار  
 تجربه کار گفتار آنها را از پایه اعتبار و صدق خالی دانسته فرستادها  
 را بار نداد بنابراین سرداران دکن از صلح مایوس گردیده باز اتفاق  
 نموده بامیزه استخلاص قلعه دولت آباد که شاید از عدم گوید آوردن

فتح خان بود مع دیگر وابستگان بقید بندهای پادشاهی در آمد -  
گویند از جمله نه قلعه دولت آباد پنج قلعه بر روی زمین نمودار  
و چهار دیگر مدور از سنگ مصفا بر سر کوه است پنجهزار و پانصد  
درعه شاه جهانی که مراد از یک کوه و عشر جریبی باشد دوره  
دارد و ارتفاع آن صد و چهل درعه است - در ایام سابق بنام دهاراگیر  
و دیوگیر زبان زد بود بعده که سلطان محمد تغلق چنانچه بذکر  
در آمده قلعه را با اکثر توابع آن ضلع و دکن به تسخیر در آورد  
ساکنان دهلی آباد کرده خود را ویران مطلق نموده په پای این  
قلعه آورده آباد ساخته مسمی بدولت آباد ساخت - از آنکه شهر  
و عمارتی که بجبر و ظلم آباد و تیار شود عاقبت بخیر نمی باشد  
و باز زود ویران و خراب میگردد در اندک مدت رخنه و فساد در  
ملک نو بتسخیر آمده سلطان محمد تغلق افتاد - بلکه شهر و ملکهای  
قدیم موروثی از ظلم و سفاکی او از دست رفت جمعی را که  
از دهلی به تکلیف و جور آورده آباد ساخته بود همه بجاذب  
حب وطن مالوف برخاسته رفتند سلطان علاءالدین بهمنی نیز  
بعد از جلوس خود آن مکان آباد شده ظلم را قابل سکناي خود  
ندانسته گلبرگه را موسوم باحسن آباد ساخته پای تخت خود نمود  
و شهر دولت آباد و یرانه محض گردید و سوای قصبه کهرکی آبادی  
نماد و دولت آباد اسم قلعه بزیانها جاری گشت و بهمن نام  
در دفاتر سلاطین دکن موسوم گردید - تا آنکه در عهد سلطنت  
حضرت اعلی بعد تسخیر در آمدن در ایام صوبه داری پادشاه زاده  
محمد اورنگ زیب باهتمام زمین العابدین خوافی بتفاوت مسافت



بخان خانان فرستاد خان خانان در جواب نوشت اگر می خواهی  
نتیجه حسن خدمت از تو بظهور آید مال و عیال ساهوی بدسگال  
دران جبال نزدیک بیضاپور متصل قلعه تعلقه تست باید که خود  
را غافل آنجا رسانده بتصرف در آری و از ثمر این نیکو خدمتی  
بهره فراواندوزی - محل دار خان خود را با همراهان بر سر آن ستاره  
سوختگان رساند مال وافر مع عیال و دختر ساهو مع مبلغ یک لک  
و پنجاه هزار هون و چهار صد اسپ و چهار فیل بدست آورد و از غارت  
و تاراج متفرقه همه همراهان متمتع گردیدند و حقیقت بخان خانان  
معروض داشت - خان خانان چو گل شگفته از خوشوقتی در جامه  
نگنجید و آفرین به محل دار خان نوشته مع خلعت و اسپ و جیغه  
روانه ساخته بحضور خود طلبید - و فتح خان ازین خبر دشمن  
کام خود را باخته و از خدمات این فتوحات دل از دست داده  
عبد الرسول پسر خود را مع پیغام عجز و نیاز و اطاعت قبول  
سپردن کلید قلعه فرستاده مهلت یک هفته مع قول امان برای  
بر آوردن عیال خواست خان خانان التماس او را قبول نموده نظر  
بر کمال عسرت و پریشانی او دو لک و پنجاه هزار روپیه مع فیلان و  
کهاران پالکی و دیگر بار بردار همراه عبد الرسول که مخلع ساخته  
مرخص نموده فرستاد - و بعد از بر آمدن فتح خان نوزدهم ذی حجه  
سال هزار و چهل و سه هجری که پنجاه و هشت روز مدت ایام  
محاصره کشیدن آن قلعه نه حصار که چرخ دوار چندان قلعه مطبوع  
با رفعت ندیده مفتوح گردید و خطبه بنام نامی ابوالمظفر شاه  
جهان پادشاه غازی خواندند و نظام الملک که از صغرس در حبس

بهاگران رزم پرست سامعه افروز مبارزان آن دشت و بوم بود بعده  
از هم جدا شده لشکر پادشاهی از ملاحظه غدر فوج دکن جلوی  
اسپان بدست گرفته باقی شب را بصبح امید آخر نمودند - چون  
خسرو زرین کلاه غلغله افکن انهدام فوج اختران گردید آن بد اختران  
باز از هر طرف نمودار گشته دست و پا زده راه فرار اختیار نمودند -  
و خان زمان پاره تعاقب نموده اسپ و آدم و اسلحه بسیار بدست  
آورد و خان خانان بفتح و فیروزی داخل حصار مفتوحه گردید - چون  
نقبها زیر حصار قلعه دویم تیار و پراز بازوت شده بود می خواستند  
آتش دهند بارجود بعضی مردم احشام که بدام عبرت گرفتار  
بودند باتفاق فتح خان پیغام امان جان بمهلت یک شب بمیان  
آوردند - خان خانان قبول نه نموده نقب را آتش داد یک برج مع  
پانزده درجه دیوار پرید فدریان جان نثار پروانه وار خود را مقابل  
بارش گوله توپ و تفنگ و حقه بان که از بالای مهاکوت میزدند زده  
بحصار در آمدند - و خان خانان نیز با بهادران دیگر داخل احاطه قلعه  
دویم شده حکم بستن مورچال و تردد تسخیر قلعه سیوم همان روز  
نمود - از انتشار خبر وحشت افزای فتح حصار دوم مراری پندت  
و دیگر سرداران عادل شاه و نظام الملکی بار دیگر بقصد پیکار سوار شده  
فوج فوج نمودار گشتند همینکه خان زمان با بهادران خون آشام برای مقابله  
آنها معرکه آرا گردید حرکت مذبح برای دفع بدنامی نموده  
بعده که دانستند که کار قلعه از دست رفته بدل افسردگی تمام لجام  
اسپان برگردانیدند - درین ضمن محل دار خان قلعه دار ترمک نظام  
الملکی که از بیداد فتح خان دل آزرده می بود پیغام سپردن قلعه



حمله‌های رسته. آنکه صف ربا نمودند بعد زد و خورد بسیار و کشته شدن سوار و پیاده بی‌شمار کار بر فوج پادشاهی تنگ آوردند و نزدیک بود که هزیمت بر لشکر خان زمان راه یابد - خان‌خانان خبر یافته دلیر همت را درون حصار گذاشته خود با همراهان شیرشکار عازم کارزار فوج دکن گردید و بعد مقابل شدن هر دو فوج دریا موج و بهم پیوستن سرداران صف شکن که اگر قلم را به تحریر تفصیل آن رنجه دارد سر رشته انتظام سخن از هم می‌گسلد محاربات صعب بمیان آمد و غبار دار و گیر بچرخ برین رسید و از هر طرف سردارهای نامی با چندین هزار آدم جان شیرین بیدادند - ازان جمله راجه چندراوت و غیره سه سر فوج نامدار پادشاهی دران کارزار بکار آمدند - و هر ساعت شعله جدال و نائره قتال اشتعال می‌گرفت و از جمله حبشیان بدرو و دکنیهایی ددخو یاقوت حبشی مشهور که بذکر در آمده و از سپه سالاران نام آور بود با جمعی از قبیل و ندیده خود مرحله پیمای بادیه عدم گردید و برای سفید روئی بیرون بدن جسد آن سیه رویان از معرکه حبشیان و دکنیان بدشمار بالای کشتهای مزبور کشته گشته پشته جسد گردیدند آخر قادر بر بدن لاش سر بازان خود نگردیدند و هر طرف پشتهها از کشتهها نمودار گردید

\* بیت \*

دولشکر چو مور و سلخ تاخندند \* نبردی چنان در جهان ساختند  
جگر تاب شد نعره‌های بلند \* گلوگیر شد حلقه‌های کمند  
گویند چنان جنگ قیامت آشوب در دکن کمتر داده کوتاهی سخن  
تا پیر شب صدای نفیر دکنیه و آواز کوس و کرنای هیبت افزای

میگردید - و از هر دو طرف مردم بسیار بکار می آمدند - بعد که خان زمان بخزانة و ذخیره نزدیک رسید از اتفاقات همان روز قریب پانزده هزار سوار اینجا پوری و نظام الملکی دیگر با فوج دکن ملحق گردید و از هر طرف مدد برای غنیم می رسید و لشکر عظیم مثل مور و ملخ که تعداد آن نزدیک لک سوار و پیاده می شد فراهم آمدند و اطراف فوج پادشاهی را فرو گرفتند و بکار زار در آمده صدای دار و گیر بفلك برین رساندند و ولولۀ رستخیز عجیب بر پا گردید - خان خانان از شنیدن غلبۀ دکنیها فوج دیگر برای مدد تعیین نمود و از هر طرف عرصۀ کارزار بر یکدیگر تنگ ساختند و سرهایی بیشمار بر زمین گردید و زمینهای آن دشت از خون مبارزان رزم پرست لاله زار گشت

\* بیت \*

دو لشکر بهم در خروش آمدند \* دو دریای خونی بجوش آمدند  
تو گفتی هوا لاله بارد همی \* ز پولاد ها ژاله بارد همی  
اگرچه بمدد اقبال شاهذاهبی خزانة و ذخیره بلا آفت بلشکر رسید  
اما نقصان مالی و ضرر جانی بسیار بحال مردم عائد گردید \*

درین اوان خبر رساندند که مراری پندت که از نوکران عمده و وزیر صاحب السیف و القلم عادل خان است با فوج سنگین رسیده با لشکر سابق ملحق گردیده چند کوه زمین را سوار و پیاده زیر بار آورده مقابل رسیده - خان زمان با فوج گران و توپخانه دشمن سوز در برابر فوج دکن برآمده از سردادن بان و تفنگ و انداختن تیر بازار کارزار گرم ساختند - و دکنیها با هیئت مجموعی از هر طرف با بهالهای جان ستان فوج فوج نعره زنان جلو ریز رسیده چپقلشهای مردانه و



مسمی بکلا کوت روانه ساخته خود با جمعی از همدمان روز سختی  
در مها کوت ماند درین حال خیریت خان بیجاپوری و غیره که  
بطریق مدد در قلعه آمده بودند و از عسرت جان بلب آنها رسیده  
بود پیغام خفیه نزد خان خانان برای امان جان و راه یافتن نزد عادل  
شاه فرستادند خان خانان بجان مذت داشته جواب داد که اگر نوکری  
پادشاهی اختیار نمائی بمنصب لائق سرافرازی خواهی یافت  
و اگر پیش عادل خان بروی نامه و خلعت برای آقاي تو میدهم -  
پس خیریت خان وقت شب قابو یافته با دو صد نفر خود را نزد  
خان خانان رساند و خان خانان در خلوت ضیافت خوانیده صبح آن  
خلعت و مایحتاج ضروری راه بار داده و خلعت و نامه عادل شاه  
مع فرمانی که بدستخط خاص مشتمل بر عفو تقصیرات عادل خان  
و اراده توجه پادشاه طرف دکن رسیده بود سر دیوان خوانده  
پیغامهای وعده و وعید سراپا امید و بیم از طرف خود و حضرت  
اعلی بر زبان آورده حواله او نمود - بعده که خیریت خان نامه و  
خلعت برای عادل شاه گرفته روانه بیجاپور گردید خان خانان  
مشغول تردد تسخیر قلعه گشت - درین ضمن خیبر رسید که غنیم از  
شنیدن روانه شدن مصالح قلعه گیری مع خزانه از برار و برهانپور  
خود را بر سر راه رسانده لهذا خان زمان را برای تنبیه و گوشمال آن  
جماعه تعیین نمود و مابین راه وقت رفتن و مراجعت نمودن همه  
جا افواج غنیم یمین و یسار خان زمان را داشتند و هر روز محاربه  
و قتال بمیان می آمد و گاه گاه چنان کار بر لشکر پادشاهی تنگ  
می آوردند که یک در کوره راه جنگ کنان تا شام طی نمودن دشوار

دیگر بمرتبه استحکام برج و باره داشت که کمند و هم بر اطراف او  
بند گردد خیال محال مینمود اما چون از عدم ذخیره خوردنی و  
محتاج دیگر بمرتبه کار بر قلعه نشینان تنگ بود که اکثری پوست  
بی گوشت و استخوان چار پایان حلال و حرام را قوت لا یموت خود  
می ساختند - خان خانان بمدد اقبال پادشاه کمر همت بر تسخیر آن  
بسته بود القصه درین هنگامه دار و گیر سیاهی سه چهار هزار  
سوار غنیم برای شورش انداختن و فوج پاشاهی را بخود مشغول  
ساختن نمودار گردید - و هزار سرباره (106) غله مع دوسه هزار پیاده  
برقنداز و تیرانداز با لباس سیاه در شب تار بر شیر حاجی رسیده  
غلبه را نزدیک دریچه متصل خندق انداخته چون برق و باد رو  
بگریز آوردند و مردم قلعه هجوم آورده جمعی را حائل آب و آتش  
و تیر و سنان ساخته و بعضی را مقابل فوج اندرون حصار داشته خود  
را برای آوردن غله رساندند - و خان خانان که پیشتر برین تدبیر و اراده  
دکهنیها مطلع شده جمعی از سوار و پیاده را بیرون خندق تعیین  
نموده در کمین داشته بود میان هر دو گروه نائره قتال و پیکار شعله ور  
گردید و مردم پادشاهی غالب آمده ذخیره مفت بدست آوردند -  
و بعده که بهادران جان نثار از سرنو بفکر دواندن نقب و فراهم آوردن  
اسباب قلعه گیری پرداختند و از عسرت و کسالت فاقه حال بر  
احشامیان قلعه تنگ گردید رعب و هراس تمام در دل فتح خان  
راه یافت و اهل و عیال خود را با احوال و انقال بالایی قلعه سیوم



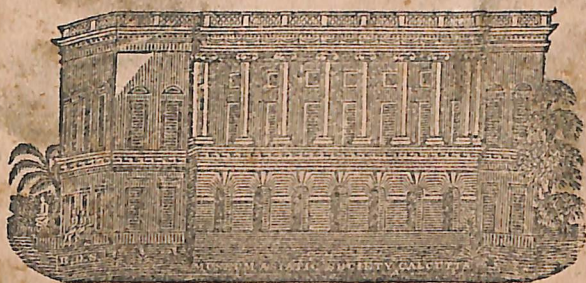
باروت انداخته شده بود نهم شوال قرار یافت که وقت صبح آتش دهند - و فرمودند که همه سرداران مع بهادران جانباز برای یورش حاضر شوند - عمل و فعله مورچال جلدی نموده هنوز که اثر تاریکی بود و برای یورش فوج و مردم آبرو طلب بر سرکار نرسیده بودند باروت را آتش دادند و با وجود پیریدن بیست و هشت درعه دیوار بسبب تاریکی که برخاستن غبار علاوه آن تیرگی گردید و از نرسیدن مردم کار طلب قلعه کشا احدی جرأت داخل شدن نمی نمود و محصوران خبردار شده از گوله تفنگ و حقه آتش و بان آتش فشان گشته با مصالح چوب و تخته و هرچه بدست آمد به تردد بستن راه پرداختند خان خازان از مشاهده آن خود کمر همت برای یورش بست و با همراهان خواست خود را بدم باریدن سنگ و آتش زند امرای دیگر مانع آمده غیرت را کار فرموده نزدیک بصبح از هر طرف هجوم آورده با جمعی از مغلان و راجپوتان و مبارزان جان سپار و قلعه کشایان شیرشکار حمله آور شده سینه را سپر بلا ساخته بر محصوران تاخته بعد بکار آمدن جمعی داخل حصار شهر پناه که به عنبر کرفت مشهور بود شدند و آن جماعه جمع کثیر را بکشتن داده فرار اختیار نمودند و خود را بخندق مهاکوت رساندند - و مردم پادشاهی به نسق و بند و بست مورچال اندرون حصار پرداخته حویلیهای عنبر و یافوت را ملجا و پناه خود ساخته راه تردد را بر محصوران دست و پا باخته از سابق تنگ تر ساختند و آنچه فخیوه آتش بازی اندرون آن حصار یافتند متصرف شدند - و مگر توپهای آن بر مستحصنان قلعه دویم بستند - اگرچه هشت قلعه



BIBLIOTHECA INDICA ;  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 155.



THE  
MUNTAKHAB AL-LUBĀB  
OF  
KHĀFĪ KHĀN.

EDITED BY  
MAULAVĪ KABĪR AL-DĪN AHMAD.

PART I.  
FASCICULUS V.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.  
CALCUTTA :

1869.





بهلول رو بفرار آورد و شادیانۀ نصرت طرف خان خانان بنوازش  
درآمد و اسب و آدم بسیار دکه‌نیه‌ها قتل و اسیر گردیدند و فوج  
پادشاهی بلا فرصت بر سر بهادر مخالفان تاختند و در آنجا نیز  
محاربه صعب بمیان آمد و غنیمت وافر مع انبار غله که برای  
رساندن بالایی قلعه فراهم آورده بودند بدست لشکریان افتاد و آنچه  
نتوانستند برداشت آتشها زدند - درین وقت فتح خان که مورچال  
لشکر را از فوج خالی شنید فرصت وقت را از دست نداده از  
قلعه برآمده بر مورچالی که نقب آن تا پای حصار قلعه رسانده  
بودند رخت و شور و غلغلۀ عظیم پر بیم بلند گردید و خان خانان  
از شنیدن آن مع بهادران جان باز یکه تاز خود را رساند و از  
هر جانب مبارزان رزم جوی آتش خوی جلوریز رسیدند و از صدای  
نفیر و کرنای زهره گداز و آواز سم ستوران تیز رفتار و های و هوی  
جوانان جان نثار افسون فرار بران دکه‌نیه‌های حیلۀ سازد میدند  
و فتح خان افتاد و خیزان خود را بقلعه توانست رساند و پاره اسباب  
مورچال بغارت رفت - چون چند روز کمی بر لشکر نرسیده بود بل از  
جنگ شب و روز لشکریان را فرصت زبر، از پشت اسب فرو آوردن  
نمیدادند تا بآوردن کاه و هیمة چه رسد خان خانان خان زمان را بانفوج  
گران بجهت آوردن کمی روانه ساخت و دو هزار سوار برای قراولی  
ما بین راه که از رسیدن فوج ناگهان خبردار باشند نگاه داشت - لشکر  
بیجا پور از شنیدن این خبر چون گرد باد بر فوج پادشاهی تاختند  
و با فوج قراولان جنگ در گرفت و بعد رسیدن مدد و کشش چندی  
از هر طرف کمی بلشکر رسید چون نقب طرف خان زمان از



که در شبانه روز بر سر رساندن رسد غله بقلعه میان هر دو فوج  
 رو میداد آدم کشی بمیان می آمد و همچنان برای ممانعت رسیدن  
 غله بلمشکر پادشاهی افواج بیجاپوری شوخی نموده سر راه می  
 گرفتند و بر مورچال می ریختند و مردم را ضائع می نمودند و  
 ترده نمایان دران قتل و جدال از هر طرف بظهور می آمد و  
 جانهای شریف بباد فنا میدرفت تا کجا بشرح تفصیل آن توان  
 پرداخت - درین ضمن کهیلوجی نام دکنی که او نیز از مدت رو  
 باین جناب آورده بدولت پنجهزاری پنجهزار سوار رسیده بود بدستور  
 یاقوت از لشکر پادشاهی برخاسته داخل فوج عادل شاه گردید -  
 و از پیوستن او دکنیها مستظهر گشته شبی بقصد رساندن چهار  
 صد گاو رسد بر قلعه بر سر لشکر پادشاهی شورش عظیم آوردند و  
 بهلول خان که سردار عمده فوج بیجاپور بود و دبیرهای یاقوت و  
 غیره از چار طرف بر مورچال ریخته صدای دار و گیر بلند ساختند  
 و امتداد جنگ تا دوپهر روز انجامید و سرها چون گوی غلطان زیر  
 نعل اسپان بهادران سی غلطید و کار بجائی رسید که خان خانان  
 و همه سرداران سوار شده قدم بعرضه کار زار گذاشته مقابل دکنیها  
 صف آرا گشتند و از گرد سپاه موافق و مخالف ابر آسا آسمان دیگر  
 نمودار گردید و خورشید از میان نا پدید گشت \* بیت \*  
 زگرد سپاه آسمان گشت صیغ \* همه گرز بارید و پولاد تیغ  
 غبار زمین بر هوا راه بست \* عنان سلامت برون شد ز دست  
 دران زبردگاه دوسه سردار مثل جگناتپه راتهور و غیره و جمعی از  
 راجپوتیه و بعضی مسلمانان روشناس نقد جان در باختند آخر

خان خانان نیز با فوج برای بند نمودن راه رسد غله و ذخیره قلعه مقرر کرده خان زمان را با پنج هزار سوار برای مقابله فوج بیجاپور تعیین نمود و دیگر سرداران را برای دواندن نقب و پیش بردن مورچال جابجا قرار داده به سرانجام دیگر مصالح قلعه گیری کار فرما گردید اگرچه قلعه گردون اساس دولت آباد که نه قلعه پایه پدایه از سنگ خارا مدور یک لخت تراشیده و سر بر فلک برین کشیده نه آنچنان قلعه ایست که وصف او بزبان خامه و بیان درآید یا از تردد مصالح محاصره قلعه و زینه و یورش و نقب رساندن تسخیر آن باحاطه قبول عقل در آید اما از آنکه خالی شدن قلعه از ذخیره بمدد طالع و اقبال پادشاه عدو مال قلعه کشا باعث امید مفتوح گردیدن و تقویت دل‌های بهادران قلعه گیر گردیده بود امرای جان نثار دران محاصره مصدر تردد نمایان گردیدند و عالی‌المرغ همدیگر کوشیده در تسخیر آن می خواستند که بر معاونت چرخ خونخوار سبقت جویند و یاقوت حبشی که اول غلام نظام الملک بود بعده بقصد نوکری پادشاهی رجوع آورده در زمره پند‌های این درگاه در آمده خدمت می نمود خواست که سیاه روئی خود را برعایت بازگشت جانب حق نمک قدیم بسرخ روئی مبدل گرداند اول بفکر رساندن ذخیره بقلعه از طرف مورچال خود افتاد و نتیجه او بر روی کار آمد از آنکه گفته اند که سیاهی روز ازل بشستن آب تدبیر زائل نگردد از شهرت اینکه باعث مزید سیاه روئی او گردید ثبات قدم نتوانست ورزید و مثل غلامان گردیز پا از لشکر برآمده خود را نزد مالکان خویش رسانید و جنگ‌های



گردد سپاه بیجا پور ظاهر گشت و اول بالهر اسپ بعده با خان زمان پای دار و گیر بمیان آمد و بعد زد و خورک مردانه که از هر دو طرف جمعی کشته و زخمی شدند فوج دکن هزیمت خورده هفت کوره آن طرف دولت آباد رفته فرود آمدند - دو گروهی کهرکی خان زمان نزول نموده سرداران بیجا پور نظر بر مآل اندیشی با فتح خان پیغام و مصلحت بمیان آوردند و موافق رویه بد عهده و پیمان شکنی آن قوم باهم صلح باین شرط نمودند که فتح خان سه لک روپیه بساهو باچند سراسپ برساند و آنها ذخیره قلعه و غیره بمدد خود بالای قلعه رسانند و از بالا و پائین بر لشکر پادشاهی گونه توپ و تفنگ و سنگ باران و تیر و سنان باریدن گرفت - خان خانان از شنیدن این خبر چون مار بر خود پیچیده خان زمان را نوشت که برای تسخیر قلعه و تادیب بیجاپوریان کمر همت بسته به بستن مورچال و کندن نقب پردازد و بر لشکر عادل خان تاخته از پای قلعه بر خیزانده نگذارند که ذخیره بالای قلعه رسانند و خان زمان بعد رسیدن نوشتجات خان خانان خود را بنظام پور رسانده بفکر برداشتن لشکر دکنی و تردد پیش برتن مورچال پرداخت و بسواری مکرر هرجا اثری از لشکر بیجاپوریان می یافت علف تیغ و طعمه تیر و سنان می ساخت - فتح خان مصلحت دران دید که خیریت خان بیجا پوری را که از امرای صاحبزای دکنی گفته می شد با شش صد سوار اندرون قلعه گرفت و مکرر فوجهای طرفین بر یکدیگر روز و شب تاخت می آوردند آخر دکنیها هزیمت یافته ازان نزدیکی برخاستند و

ساخت حضرت اعلیٰ بعضی محال نظام الملک را که بساهو نظر  
بر تقاضای وقت عطا فرموده بودند باز باو بدستور سابق مرحمت  
و بحال نمودند - و ساهوی واژ گون بخت آزرده خاطر گشته نزد  
عادل خان به بیجا پور رفته باعث فتنه و فساد تازه گردیده درخواست  
مدد برای تسخیر دولت آباد نمود و لشکر گران و مصالح قلعه گیری  
از عادل شاه گرفته روانه دولت آباد گردید - ازانکه دران ایام بسبب  
انقضای سالهای قحط و اختلاف وضع روزگار ذخیره در قلعه نمانده  
بود و فتح خان میدانست که امرای نظام الملک بسبب خونریزی  
و سختی سلوک او با او وقت محاسره رفاقت بلانفاق نخواهند نمود  
از شنیدن خبر رسیدن لشکر بیجا پور متوهم خاطر گشته عریضه بخدمت  
خان خانان مهابت خان مشتمل بر خبر روانه شدن فوج بیجا پور  
بمسلسله جنبانی ساهوی سیاه رو و اراده سپردن قلعه دولت آباد  
به بندهای پادشاهی و طلب نمودن خان خانان نوشته روانه نمود -  
خان خانان برین مزده خاطر خواه خود مطلع گشته اول خان زمان را  
با جمعی از بندهای درگاه روانه دولت آباد ساخت و از عقب  
خود نیز مرحله پیما گردید - خان زمان چون دو منزل دولت آباد  
رسید خبر رسیدن فوج ساهو بر سر راه باراد باطل حائل گردیدن  
شنید لهراسپ برادر خود را با دلیر همت و دیگر همراهان  
برای مقابل شدن سرداران بیجا پور تعیین نمود - و خود هم ترتیب فوج  
نموده برای پیکار آن فوج مستعد گردید بقصد پهلوری (105) نارسیده



نچستی و چالاکی تمام دست بقبضه شمشیر نموده بار دیگر برفیل  
کوه پیکر حمله آور گردید و پادشاهزاده محمد شجاع از ملاحظه آن  
حال باوجودی که از هجوم و ازدحام خلأق که بالای هم می افتادند  
باک راهم راه تردد نبود و از درد آتشبازی آدم آدم را نمیدید خواست  
که خود را نزد برادر والا قدر رسانده مدد نماید - چون نزدیک رسیده از  
زور بازو صف ازدحام بردید از صدمات و آتش فشانی اطراف اسپش  
چواغ با گردید و او نیز از بالای اسپ افتاد - درین وقت راجه جیسنکه  
خود را بفیل رساند اگرچه از رم نمودن اسپ او نیز نزدیک بود که  
بیفتد اما بهر وجه خود را نگهداشته برچپی چند متواتر برفیل زد  
و معاکز بزرگواران و دیگر بندهای جلوی خاص زیر صدمه گوز و حربه های  
دیگر گرفتند درین ضمن فیل حریف او برو حمله غلبه آمیز آورد باز  
آن فیل دیو صورت عفریت سیرت از صدمات اطراف مغلوب و  
هراسان گشته برو بفرار آورد - هر دو شاه زاده محض از فضل حافظ  
بیهمال از چنگ آن بالای ناگهان نجات یافتند - و پادشاه گردون وقار  
از محفوظ ماندن هر دو پادشاهزاده نامدار هزاران شکر بدرگاه کردگار  
بدل و زبان بجا آوردند و هر دو گوهر درج سلطنت را تنگ در آغوش  
شفقت گرفته فرمودند که پادشاهزاده محمد اورنگ زیب را باشرفی  
بوزن در آرند و به پنج خریطه اشرفی سنجیده بدرویشان و مستحقان  
رسانند \*

چون فتح خان پسر عنبر حبشی چنانچه بتکریر در آمده  
بهبود کار خود در اطاعت پادشاه ملک سپاه دیده عبد الرسول پسر  
خود را بحضور فرستاده کار پنداران پای تخت را وسیله عفو جرائم

زادهٔ فیل افغن و شیرشکار محمد اورنگ زیب اسپ خود را  
نزدیکتر بقیلان آورده از مستی باد و جوانی و شجاعت از هر دو فیل  
مست که باهم آمیخته بودند اصلاً توهم و اندیشه بخاطر راه نداده هر  
ساعت اسپ را پیشتر میدرد تا آنکه یکی از آن هر دو فیل کوه ربا  
بر پادشاه زاده حمله آور گردید چون نزدیک رسید آن کوه وقار  
با حوصله از جای خود نجنبید و به مقابل آن بالای سیاه استاد

## \* بیت \*

بمردی ز جایك سرمو نشد \* ز پیش چنان بیل يك سو نشد  
ز تمکین سرشته زبس پیکرش \* نه جنبید جز نبض از پیکرش  
با وجود آنکه هنوز مرحلهٔ عمر او بعد تکلیف شرعی نرسیده بود  
بتایید فضل حافظ حقیقی بازوی جلالت موروثی را کار فرموده  
بضرب برچهی فیل شکار به پیکار آن کوه تمثال پردهٔ پیداشانی آن  
دیو نژاد فلک هیکل را مجروح ساخت \* بیت \*

بتکلیف فطرت دلیری نمود \* به سنی که تکلیف بروی نبود  
درین سن اگر بودی افراسیاب \* همی گشتی از دیدن فیل آب  
از مشاهدهٔ آن حال نظار گیان ملکوت مهر از لب سکوت برداشته  
بهزاران آفرین زبان کشادند و از چهار طرف چهار قل برای دفع چشم  
زخم او خوانده برد میدند - و آن عفریت نژاد ددنهاک از خوردن  
زخم زیاده خشمناک گشته با وجود سردان چرخي و دیگر آتشبازی  
و انداختن گرز و زدن کجک و دیگر اقسام حربیه پادشاه زاده را مع  
اسپ بیدریغ زیر دندان در آورد و آن فونهای گلشن کامرانی بمدد  
همت تهوری و شجاعت موروثی از اسپ جدا شده باز همان لحظه



لك و پنجاه هزار روپيه نقد و ديگر عنايات مرصع آلات و غيره با و رساندند و همراه او صفدرخان را بطريق سفارت مع چهار لك روپيه سوغات و نامه محبت عنوان متضمن بر تعزيت و تهنيت و بر سرگذشت خان جهان لودي و دريا خان و فتح هشت قلعه دكهن و تسخير بندر هوگلي از تصرف نصراڻيان و پند و نصائح در باب منع سياست زياد باڻيني كه پدران بفرزندان نويستند كذايه و صراحة درج نموده نزد شاه صفي فرمان رواي ايران روانه ساختند زباني نيز كلمات بعضي پند و اندرز در ماده خدا ترسي از طرف خون ريزي ناحق كه دستور و روپيه شاه ايران شده بود خصوص از سفاكي شاه صفي كه زياده از جد و آباي او اشتهار يافته بود پيغام نموده مرخص ساختند - چون ايام عرس مهدي عليا بميان آمد حكم شد كه مبلغ شش لك روپيه براي اخراجات مسجدر نفرة و قناديل طلا و ميذا و ديگر لازمات مع لك روپيه مقرري مستحقان از خزانه بدهند - درين ايام اثروبا و طاعون در شهر ظاهر گرديد و روز بروز زياده مي شد بعده از قلعه مع خدمه محل برآمده كنار دريا نزول فرمودند بعد از چندگاه رو بتخفيف آورد كه باز مع حشم و خدمه محل داخل قلعه ارك دارالخلافت شدند \*

جنگ نمون پادشاه زاده محمد اورنگ

زيب با فيل كه بحسب اتفاق روداد

درين سال بدستور هر سال جنگ فيلان كوه تمثال زير جهروكه حكم فرمودند و بخاطر عالي چنان گذشت كه همه پادشاه زادهاي گرامي قدر سوار اسپ شده سير جنگ فيلان نمايند - و پادشاه

در آمد هفت لك روپيه جهاز آورد و از آرایش بزم نشاط و چراغان و آتش بازی و جوش و خروش اهل نغمه و رامشگران حور تمثال چه شرح دهد - اعداء خان ترکمان از عادل شاه رنجیده خاطر گشته بحضور رسیده بعطای منصب و خطاب قزلباش خان و بیست هزار روپيه نقد سرافرازی یافت - محمد معصوم کابلی بمنصب هزار و پانصدی و خطاب اسد خان مفتخر گردید \*

از واقعه صوبه بهار بعرض رسید که هفتاد و شش بتخانه نواحیات مسمار و مصالح بناء مساجد شد \*

چون در ایام تشویش انتقال سلطنت جنت مکانی نذر محمد خان چنانچه بذکر در آمده با از بگان بییدک بتناخت و تاراج کابل و اطراف آمده در استیصال و خرابی ملک و مال و رعایا تقصیر نموده بود حضرت اعلی باوجود قادر بودن بر تلافی و انتقام سوای لطف و مدارا و تدارک برعکس بعمل نیاوردند - بعده که نذر محمد خان وقاص حاجی را مع نامه عذر آمیز بامید عفو ارسال داشته بود وقت رخصت او تربیت خان را با نامه سرایا لطف و یاد بود لک روپيه و تحف هندوستان همراه دادند - کدخدائی پادشاه زاده محمد شجاع با صبیغه رستم میرزا صفوی بمیان آمد و لکها باریاب طرب و مستحقان بی بضاعت رسید - و از خرچ مبلغها که بصرف چراغان و آرایش بندی تمام شهر و آتش بازی در آمد چه شرح دهد که تحصیل حاصل است \*

درین سال محمد علی بیگ که از نزد غفران پناه شاه عباس با سوغات قدیمه سه لک روپيه آمده بود رخصت فرموده جمله یک



که همه امرا و منصوبان دور و نزدیک نظام الملکی ازو نفرت اختیار نمودند و به تزلزل درآمدند محمود خان حارس قلعه کالنه چند روز سر از اطاعت فتح خان پیشچیده آخر کار از ملاحظه جان خواست که بوسیله ساهو بهوسله پدر سوای مقهور که تمام ضلع کوکن در جاگیر و تصرف او بود با فتح خان رابطه تام داشته باطاعت آن ظالم درآید خان زمان پسر مهابت خان که به نیابت پدر در دکن بود ازین معنی اطلاع یافته بمیر قاسم قلعه دار فتح آباد سرکار آسیر که قرب جوار کالنه واقع است خطی نوشت که محمود خان را رهنمونی سپردن قلعه بمقتولان درگاه پادشاهی نماید - میر قاسم آنچه بایست درین ماده بمحمود خان نوشت - و بعده که بحسب طلب محمود خان بقلعه کالنه رفت بوجوه تسلی او نموده و وعده و امید ها بمیان آورده فرمان پادشاهی بیشان آنکه کف دست بر فرمان وقت سپردن فرمان زند طلبیده قلعه را بتصرف و الامع محاللات آن در آورد - محمود خان را منصب چهارهزاری دو هزار سوار و پنجاه هزار روپیه نقد مع منصب دو پسر او عطا فرمودند - چون خبر واقعه قاسم خان که بعد از سه روز از مفتوح ساختن قلعه فرنگ ازین جهان رخت بملک ممات کشید بعرض رسید بجای او اعظم خان مقرر گردید \*

درین اوان حاجی محمد جان قدسی از ایران آمده قصیده غرا گفته ملازمت نمود بانعام و منصب و خطاب ملک الشعرا سرافرازی یافت \*

درین سال کریمه سلطان صبیحه سلطان پرویز بعقد دارا شکوه

بي اعتدالي آن جماعه بعرض رسيد قاسم خان را صوبه دار بنگاله مقرر فرمودند - وقت بخصت خفيه براي استيصال آن قوم و تسخير آن قلعه مامور فرموده بودند قاسم خان بعد رسيدن آنجا بمرور ايام و تدبيرات صائب بمحاصره و تسخير آن پرداخته بعد سعي بسيار كه بتحرير تفصيل آن قلم را رنجه داشتن بطول كلام منجر ميگرد بدست ياري نواره و لشكر كشي از راه خشكي و دريا به پيكار آن مدبران پرداخته در محاصره سه ماه بناي هستي غرور آن جماعه را با قلعه از پا در آورده و قريب پنجاه هزار نفر از رعاياي آنجا پناه بقاسم خان آورده از آفت هر دو طرف مامون گرديدند - و ده هزار نفر از فرنگيها و رعايا بمعرض تلف در آمدند - هزار و چهار صد فرنگي اصيل و جمعي كه بجهت نصراني گرديده بودند به اسيري در آمدند - و قريب ده هزار كس از رعاياي بيگناه و مكبوسان آن جماعه آزاد گرديدند - و زياده از هزار مسلمانان از لشكر پادشاهي دران محاصره و كار زار بدرجه شهادت رسيدند \*

لشكر پخوان از صوبه كابل آمده ملازمت نمود - چهار هزار اشرفي و لك روپيه مع چند اسب پيشكش گذراند - و صوبه داري دهلي مقرر گرديد \*

ديگر از فتوحات غيبي عهد آن شهنشاه كشور كشاي تسخير قلعه كالنه است كه با هفت پرگنه نظام الملكي كه شش لك روپيه محصول آنوقت داشت و الحال بسر كار كالنه صوبه خاندريس در دفاتر نوشته مي شود بلا تردد تير و سنان بتصرف در آمد - مچاهلي از تفصيل آن مي نگار كه بعد ظهور ظلم و تعدي فتح خان



افعال شنیع آن قوم اینست که در همه بذار کنار ساحل که دارند از مسلمانان و هندو رعیتی که آباد می سازند دیگر ضرر مالی و جانی بآنها نمیرسانند مگر آنکه همین که یکی از باشندگهای آنجا باجل طبیعی در گذشت و ازو فرزند نابالغ ماند آنرا با مال او در سرکار خود بضبط در آورده و ارثان خورد سال را خواه سید خواه برهمن باشد نصرانی و مملوک خود می نمایند چنانچه تا حال در بذار کوکن دکهن و کنار دریا که قلعه و حکومت دارند معمول آن گروه شقاوت پژوه است - و با وجود علم این ظلم از طمع بهمرسانیدن قوت مسلمانان و هندو همه قوم در تعلقه آنها رفته آباد می شوند - دیگر فقیر را در ملک خود راه نمیدهند اگر نادانسته فقیری در آنجا وارد گردید اگر هندو باشد آن قدر بایزای او میکوشند که زنده خلاصی او متعذر است و فقیر مسلمان را بعد حبس و تصدیع دادن چند روز خلاص می سازند - و مسافری که ازان راه عبور نماید و تنباکو در وقت تفحص اشیای او برای محصول برآید در تنبیه او و خفت تقصیر نمینمایند - چرا که تنباکو را اجاره داران مقرری میفروشند و مسافر همان قدر که بخورد همراه بردارد و معبد خانه آنها برخلاف بتخانه هندو بحسب ظاهر در کمال صفائی که شمعیهای کافوری برروز آنجا می سوزند بنظر آمده - صورت حضرت عیسی و مریم را علی نبینا و علیهما السلام باعتقاد فاسد خود بچندین صورت از چوب و رنگ و روغن بزیبنت تمام ساخته اند - اما در کلیسای انگلیز که آنها نیز نصرانی اند صورت بطریق اصنام نمی باشد - مکرر اوراق مکرر دران مکان و بذار وارد گشته با علمای آنها صحبت داشته مذاکرها نموده - حاصل کلام ورن

الدوله مقرر نمودند - چون بسبب اختيار نمودن جدائي از ركاب قبول نمود مهابت خان را طالب حضور و بصوبه داري دكهن مامور فرمودند - و بنام آصف خان حكم رفت كه خان زمان را در دكهن بر سركار گذاشته خود را قبل از رسيدن مهابت خان بحضور رساند - نصير خان را صوبه مالوا مقرر نمودند و به پنجاب كوچ و هشت مقام كنار اكبر باد رسيدند - يمين الدوله از دكهن آنجا رسيده با پسران و همراهان ملازمت نمود - براي ساعت هشت مقام نموده غره ذي الحجه داخل دارالخلافه شدند - عيد الله خان ولد خان جهان را كه بسبب كبر سن التماس صوبداري بهار نموده بود مقرر فرمودند - مهابت خان از دهلي رسيده بعد ملازمت روانه دكهن گرديد - در مجلس فاتحه اعضاي سال مهدي عليها لك روپيه بمسئقان ذكور و اناث بطريق بالمناصفه رساندند و هر سال همين مبلغ را براي ارباب استحقاق بنام آن مغفوره مرحومه مقرر فرمودند \*

درينولا مژده فتح هوگلي بندر شرقي كه از تصرف فرنگيان بضبط بندهاي پادشاهي در آمد بعرض رسيد - تفصيل اين اجمال بطريق اختصار آنكه فرنگيان در هوگلي كه از راج محل بنگاله بيست كروه واقع است بسبيل تجارت مسكني داشتند - در ايام سابق پارچه زمين براي نگاهداشتن اقمشه و بودن خود التماس نمود - درانجا حصار پخته با برج و باره ساخته آلات توپخانه فراهم آورده معبد خانه كه كليسا گويند بنا نهاده بمرور ايام قدم از جاده اطاعت بديون گذاشته بمضرت حال مسلمانان آن ديار و ايدايي مسافران پرداختند - و روز بروز در استحكام آن مكان ميكوشيدند - از جمله



بصورت دیگر معمورهایی غیر مسمی میگردانند تا آنکه موسم برسات رسید و اثر آبائی دران ملک نماند و کاه و دانه درانجا یافت نمی شد متوجه ملک بادشاهی گردیدند - و از شولا پور گذشته چهارونی نمودند \*

از رویداد حضور آدکه بعد تعیین وزیر خان چنانچه گذشت ابوالفتح نام فرستاده فتح خان مع عرضه داشت مشتمل بر روانه شدن عبد الرسول پسر آن نابکار ستمگر با جواهر و فیضان و التماس موقوف نمودن تعیین فوج رسید و حکم توقف وزیرخان صادر گردید - و بعد رسیدن عبد الرسول مع سی زنجیر فیل و نه اسب و جواهر بقیمت هشت لک روپیه خلعت و کلاه مرصع و یک زنجیر فیل مرحمت نمودند و مورد دیگر عنایات گردید \*

ذکر سوانح و جشن سال ششم از جلوس مطابق سنه هزار و چهل و یک هجری مشتمل بر نمودن مراجعت از برهانپور بدار الخلافه جشن آغاز جلوس سال ششم اواخر ماه شعبان سنه هزار و چهل و یک با اتمام کار پروازان بآئین هر سال باقسام آرایش زینت گرفت و سلاطین و امرا ادب تسلیمات بگذراندن نذرو پیشکش بجا آوردند و هر یکی در خور پایه و قسمت کامیاب و کام روا گردید و جمعی از شعرا و صاحبان بقیض رسیدند مجموع پنج لک روپیه پیشکش و نذر از نظر گذشت - بیست چهارم رمضان سنه هزار و چهل و یک ( ۱۰۴۱ ) از برهانپور متوجه دار الخلافه اکبر آباد شدند عبد الرسول پسر فتح خان را مرخص فرموده صوبه دکن به یمین

ناگه قتل و جدال و تردد یورش روز بروز زیاده می گردید و ایام محاصره بامتداد کشید \* و در مدت ایام تردد چهار جنگ نمایان که دکنیها از اندرون و بیرون قلعه هجوم آورده گاه غافل و گاه خبردار ساخته بر سر لشکر ریخته داد شجاعت می دادند رو داد - چون رسد غله نمی رسید و اثر گرانی باقی بود و هر جا که در آن نواح غله و خرمن گاه سرکار عادل شاه و فروختنی بود هر چه توانستند بقلعه برده بودند - باقی را پاک سوخته اثری از آذوقه جان دار نگذاشته بودند و گاه گاه مشقت گاه که برای اسپان میسر می آمد اسپان از ملاحظه آنکه اگر تمام شود باز میسر نخواهد آمد بنگاه آن قانع می شدند همه اسپان از لاغری قادر بر حرکت یل قدم اگر همه براه عدم باشد نبودند - لهذا دستور اعظم صلاح دران دید که دران سال خود را طرف ضلع آباد بیجا پور رسانده هم چارپا و آدمیان را از عذاب برآرد و هم بخرابی و غارت ملک پرداخته در تلاقی حیل بازی دکنیها پردازد - لهذا از انجا کوچ نموده راه کنار دریا اختیار نمود - و طرف رای باغ که الحال بمرتضی آباد موسوم گشته و بسیار سبز و خرم آباد بود خراب و تاراج کنان مرحله پیما گشتند - هر جا زمین کشته و زراعت بنظر می آمد در چشم برهم زدن بصورت نا کشته می ساختند و بسم اسپان از سرنو بقلبه رانی آن می پرداخته و خانها و قصبه و بازار آباد را بمرتبه ویران می نمودند که قابل کشت و کار می گردید - و در اسیر نمودن زن و مرد صغیر و کبیر رعایا و روانه ساختن آنها بدشت عدم و ناکامی تقصیر نمی نمودند - بهر حال بدین حال محال آباد تعلقه بیجا پور را



فی الحال نظر بر حال و احوال ملک و رعایا در سرکار عاید ساخته  
تعهد اطاعت آینده نوشته بدهند مقرر گشت - و تعهد و عهد نامه  
از هر دو طرف مسوده نموده بهادر خان و یوسف خان و غیره را  
در جنگ کهی چنانچه بتحریر آمده زخمی از میدان برداشته  
برده بودند طلبیده سپردند - و شیخ عبد الرحیم نام را که از معتمدان  
یمین الدوله بود با خود برد که تعهد معه مبلغی از جمله چهل  
لک روپیه همراه او ارسال دارند - و موسی الیه را در روز در قلعه  
مهمان نگاهداشته روز سیوم بعد از دفع الوقت که متعاقب همراه  
مردم خود تعهد و مبلغ ارسال می داریم خالی برگردانند - روز  
دیگر دو نفر چرب زبان حراف معتبر نزد یمین الدوله آمده پیغام  
بعضی استدعا رساندند - آصف خان آنها نیز قبول نموده وقت  
بر خاستن پارچه کاغذی زیر مسند گذاشته رفتند مضمون آنکه یاران  
که برای مذکور صلح آمده بودند عمده مطلب آن بود که احوال  
سپاه و اسبان و عسرت لشکر که از سبب باقی ایام قحط و نرسیدن  
غله عسرت تمام عائد حال سپاه گشته بود بجز پوست و اسنخوان  
در تن و بدن حیوان ناطق و غیر ناطق پیدا نبود در یابند -  
بعده که بر حقیقت لشکر آگاهی یافته پیش هیج اسپ پرگاه  
نزدیدند و بوی ماکولات و دود هیج مطبخ بمشام و نظر آنها در نیامد  
رفته از قرار برگشته ورق سبق را وازگون خواندند و صلاح دادند که  
آخر سپاه تنگ آمده بر خاسته خواهند رفت - لهذا بعد از غدر دفعیه  
می نمایند - ما را چون بندگی باطنی باین درگاه است از اصل  
کار خبردار ساختیم • حاصل کلام آخر چنان شد که از گفتگوی غدر امیز

دادند - چون آصف خان بهای قلعه بیجاپور رسید و بتزیران قلعه گیری پرداخت افواج عادل شاهي از اطراف بطریق قزاقان گریز پا نمودار شده خود را بر فرج پادشاهی می زدند - هرگاه بهادران قلعه کشا بر آنها حمله می آوردند رو بفرار می نهادند \*

درین ضمن مصطفی خان ولد ملا محمد لاری که از امرای معتبر محیل بیجاپور بود خفیه پیغام اظهار اخلاص و فدویت خود نسبت به بندهای پادشاهی و تسلی آنکه درین زودی قاپوی یافته یکی از دروازه ها را نموده لشکر اندرون خواهم گرفت بمیان آورد بعد از چند روز محمد رضا نام فرزند خود را شب جریده فرستاد که نزد یمین الدوله آمده قسم های مغظه خورده عهد موافقت و را نمودن دروازه بر قاپوی وقت نموده رفت و هر روز و هفته بعدرهای مختلف می گذاردند و بوی صدق ان مقال و راستی آن پیام بمشام منتظران موعود نمی رسید - و سواي آن مصحوب شیخ دبیر نام که از دبیران رازدار عادل شاه بود پیغام صلح بمیان آمد و مدت در دفعیه گذشت آخر معلوم شد که همه تدبیر و تزویر عادل شاه است و آصف خان در تنگ آوردن محصوران و دواندن نقب ها و مورچال بیشتر از سابق کوشیده - بعده مصطفی خان علانیه نزد یمین الدوله آمده پیغام اظهار زمامت و قبول پیشکش بقدر استطاعت نظر بر خرابی و ویرانی ملک که از دست اندازی و پایمالی و غارت لشکر ظفر پیکر باقی در ملک و مال رعایا نمانده نمود - آصف خان باتفاق بی نفاق همه امرا کنکاش بمیان آورد بقبول چهل لک روپیه که



قلی خان ولد اعظم خان در جونه گده بعرض رسید \*

جشن وزن شمسی سال چهل و یکم بدستور مقرری منعقد گردید - آصف خان که نزدیک قلعه بهالکی رسید قلعدار آن جا یک روز دست و پا زده راه فرار اختیار نمود و تمام اسباب و ذخیره قلعه سوای آنچه بباد حادثه تاراج رفت مبلغ خطیر واصل سرکار گردید چون بتقاضای مصلحت ملکی چنان قرار و حکم شده بود که هرچه قلعه عادل شاهیه بتسخیر در آید حواله متوسلان فتح خان که در آن ضلع اند نمایند آن قلعه را حواله منسوبان او که در قلعه اوده گیر بودند نمودند و از آنجا کوچ نموده نزدیک قلعه گلبرگه رسیدند - بعد سیر اطراف آن مصلحت در محاصره او ندانسته متوجه بیجاپور شدند - مابین راه رزاق الله نام از اعیان عادل شاه با نوشه و پیغام صالح باظهار ندامت و اعتراف تقصیرات گذشته و التماس عفو جرایم مع قبول پیشکش لائق رسیده ملاقات یمین الدوله نمود از آنکه رزق الله نام مردم کم زبان بوده بمجرد رجوع مصالح در تن دادن التماس او مصلحت نبود رسول مذکور مایوس مراجعت بیجاپور نمود \*

شبهه از وقایع حضور آنکه - پادشاه زاده محمد شجاع که برای رساندن تابوت والده ماجده بدار السلطنة رفته بود رسانده آمده ملازمت نمود - چون فتح خان حبشی در ارسال جواهر و فیلان تکامل ورزیده بود وزیر خان را برای تزیین و گوشمال آن بدمال مرخص فرمودند - و تقرب خان دکنی را که با فتح خان از قدیم الايام عداوت داشت با ده هزار سوار و چند امیر دیگر همراه

اورا دخیل، مصلحت ساخته و سید خلیفه قلعه دار و سادات خان و سیدی بلال مخاطب بشمشیرخان و اعتماد راو و دیانت راو و غیره دوازده نفر را همراه آن مظلوم هم سفر ساخت و جمعی را محبوس نمود و حقیقت را به تمهید آنکه ارتکاب اختیار این عذاب برای رضا جوئی آن جناب بامید نتیجه آن نموده ام بحضور معروض داشت و درج نمود که پسر ده ساله او را برای مصلحت قائم مقام پدرتا رسیدن حکم ساخته ام بعد عرض اگرچه در باطن از نمک حرامی آن ظالم بد مال بسیار بخاطر نگرانی نموده اما بتقاضای امور ملکی که از نظام الملک نیز ذخیره بیدماغی داشتند در جواب نوشتند که ما هم باقی ملک نزدیک بتسخیر رسیده را نظر بریتیمی و مظلومی پسر او بحال داشتم اما جواهر بیش قیمت و فیلان نامی نظام الملک را با پسر خود روانه حضور سازد و خلعت معه کپور و مرصع که اسلحه مخصوص دکهنی هاست و یازده اسپ برای او روانه نمودند و مکرر احکام معه سزاوان شدید روشناس برای اورتن جواهر و فیلان نظام الملک تعیین فرمودند \*

ذکر تعیین افواج برای خرابی ملک بیجا پورو فتوح قلعات چون عادل شاه از راه ناعاقبت اندیشی با نظام الملک بر قلعه شولاپور مصالحه نموده خلاف مرضی پادشاه عهد و پیمان را یکسو گذاشته بود آصف خان را با امرا و راجهای نامدار که به تحریر تفصیل آن پرداختن تحصیل حاصل است برای تنبیه او مرخص ساختند - خبر ارتحال اسد خان در لاهور و جهانگیر



تبدیل مکان نداد - و از بالایی کوه سیلاب های کوه ربا فرود آمد تمام دامن کوهسار فرو گرفت و لشکر را هیچ طرف راه گریز نماند ناچار دست از همه اسباب برداشته هر چه توانستند برداشت مع عیال و ناموس که بر فیلان و اسپان سوار بودند خودها شنا کنان با هزاران هراس و خواری ازان آب خون خار جان سلامت بر آوردند و دیگر مردم لشکر که بار بردار و سواری نداشت و در آب دست و پا زدن نمی توانستند معه زن و فرزند و آنچه داشتند زان راحله کعبه با خود گرفته از راه نزدیک بدریای شور پیوستند - از خزانه خواجه ابوالحسن زیاده از یک خریطه اشرفی و پنج خریطه روپیه فرصت برداشتن نشد تا به بیجارگان بی سر و سامان که سوای یابوی خشک شده قحط دیده نداشتند چه رسد \*

همدین روزها از واقعه اودیسه بعرض رسید که در همسایگی پرورش خان بارهه باروت فروشی خانه داشت در انبار باروت او آتش از غیب افتاد و خان مذکور با جمعی که در دیوان خانه باو هم بزم بودند از صدمه باروت معه آن خانه پریدند \*

ربیع الاولی جشن وزن قمری سال چهل و دویم بدستور هر سال انعقاد یافت - نصیرخان را بعطای مراتب ماهی که در دکهین ازان عمده تر مراتب نمی باشد سرفرازی بخشیدند - و از سلاطین های اول کسی را که ماهی عنایت نمودند همین بود - چون فتح خان پسر عنبر حبشی نظام الملک را که در محبوس خانه داشت خفه نموده روانه دار البقا نمود و جمعی از امرای دیگر مثل خواص خان و عبدالله خان معلم که نظام الملک

پرنم همانوقت مراجعت مینمودند و میفرمودند که دیدن بری  
احدی خوش نمی آید - زهی سعادتمند زنی و خوشحال مردی  
که در ایام حیات باهم چنان نزد محبت بازند که ایام فراق وجدائی  
بر آنها چنین کار نماید - فی الواقع هیچ نعمت دنیا به از همدم و  
رفیق صاحب غم خصوص چنان غمگساری که در آخرت نیز مسرت  
افزای همدیگر خواهند بود نیست - در خانه داری بیست و یکسال  
چهارده فرزند تولد شد از انجمله هفت گل گلشن سلطنت باقی  
مادند چهار پسر و سه دختر يك كرور روبیه در خزانه مغفوره بر آمد  
آنها با اجناس دیگر دو حصه کرده نصف به پادشاه بیگم و نصف  
بچهار پادشاه زاده تقسیم نمودند \*

اعظم خان و تقرب خان از بالا گهات آمده شرف اندوز ملازمت  
گردیدند - درینولا بعرض رسید که فتح خان پسر عهده بعد از خلاص  
شدن و سپه سالار نظام الملک گشتن در تلافی محبوس گردیدن  
خود موافق دستور نملک حرامان دکن نظام الملک را غافل ساخته  
از روی دغا و تدبیر گرفته محبوس خود ساخت و حقیقت این  
حسن خدمت بخدمت حضرت اعلیٰ معروض داشت و خود  
را یکی از بذدهای مطیع عقیدت کیش و غلامان خیر اندیش  
آن درگاه وانمود - درین اوان معروض گردید که خواجه ابوالحسن  
با لشکر پادشاهی برای انقضای ایام برشکال در دامن کوهی  
نزدیک ناله که آب بسیار کم داشت چنانچه بخروج لشکر و نا  
نمی نمود فرد آمده بود - نهم شهریور ماه الهی از بارش سه روزه  
که پیهم واقع شد بمرتبۀ آب ناله طغیان نمود که لشکر را فرصت



اگرچه در تدارك اين چشم زخم تاخت و تاراج بسيار و اسير گرفتن  
بيشمار در ملك و تعلقه بيجا پور نموده شد اما فايده بحال كشتگان  
و زخميان نداد بلكه روز بروز زياده ماده فساد و فوج كشي و آدم  
كشي بيجا پور و نظام السكي علاوه فریاد و شداید قحط سالي دكهن  
ميگرديد \*

### ذكر واقعه ممتاز محل بيگم

هفدهم ذي قعدة سال حال ملكه قدسي صفات ممتاز محل  
كه روح جان پرور و همدم و محرم بستر حضرت اعلى بود بدر زه  
كه بعد امتداد ده پهر صبيده متوك شد از اين منزل فاني بروضة  
جاوداني بهزاران حسرت شتافت - از اين واقعه جان گاه كوه كوه  
غم در دل پادشاه راه يافت و در تعزيت آن محرم و همدم ديرينه  
مدتها با سينه پراخگر و ديدۀ پراختر بسر برده ترك ملبوسات رنگين  
و عطريات و جواهر پوشيدن نمودند و در جشن و ن و جابوس نغمه  
و سرود شنيدن را صداي نوحه و ماتم تصور می نمودند و هرگاه  
ياد مي آمد اشك ريزان گشته آه پردردن كشيده بدين زمزمه زبان  
\* بيت \*

را آشنا مي ساختند

زندگي بهر ديدن يار است \* يار چون نيست زندگي عار است  
و هرگاه كه بر سر مزار آن ملكه ملكي صفات ميرفتند دريا دريا كولوي  
آبدار از چشم گهر بار بر سر قبر آن مرحومه مغفوره مي افشاندند و  
اكثراً مي فرمودند كه ديگر لذت سلطاني بلكه مره زندگاني نمائده و  
بي نظاره ديدار آن دلدار غمگسار همه نشاط بكدورت و غم مبدل گشته -  
و هرگاه در حرم سرا تشريف ميبردند اشك ريزان قدم گذاشته پايدۀ

همه در خور پایه منصوب و خلعت یافتند - بعده که اعظم خان بقصد  
 بسر بردن ایام برسات طرف بدر و دریافت اراده عادلخان روانه گردید  
 باوجود پیغام مصالحه بمیان آمدن از طرف زندوله خان و دیگر امرای  
 بیجا پور همینکه سه چهار منزل قطع نموده شد روزی بر سر کهی که  
 بر سر دیهی رفته بودند میان راجپوتان و مقدمان دیه جنگ در گرفت  
 و هر ساعت شعله آتش فساد بلند شدن گرفت و کومک از هر دو  
 طرف میرسید و نایره جدال و قتل افروخته تر میگردد جمع کثیر  
 از طرفین کشته و زخمی گردیدند درین ضمن قریب هفت هزار سوار غنیم  
 بسر داری زندوله خان و غیره سه چهار امیر نامی ناگهانی رسیدند  
 و مردم بقیه السیف کهی را در میان گرفته بزد و خورد پرداختند و  
 بمرتبه غلبه دکهنی ها ظاهر شد که شهباز خان با پسر خود از اسپان  
 پیاده شده داد مردانگی داده نقد جان را با شصت نفر دیگر در راه  
 ولینعمت نثار نمودند و رشید خان و بهادر خان و یوسف خان  
 با جمعی از راجپوتان بعد جنگهای رستمانه زخم کاری برداشته علم  
 جان افشانی در معرکه کارزار برافراشته بیهوش گشته افتادند - و جمع  
 کثیر دیگر از منصبداران و احدیان و بوق اندازان کشته و زخمی  
 گردیدند حاصل کلام احدی ازان و طره سالم نجات نیافت و اکثر مردم  
 زخمی نامی را که دکهنی ها می شناختند برداشته دست بدست  
 بطریق تحفه و هدیه نزد سرداران خود بردند - اعظم خان از شنیدن  
 این هنگامه جلو ریز خود را رساند و فوج دکهنی ها راه خود گرفتند  
 اعظم خان را که نظر بر کشتگان و زخمیان افتاد افسوس کزان برای  
 تیمارداری و محافظت زخمیان باقی مانده امر نموده مراجعت کرد -



مصلحت نمودند آخر فردا روز هم این قلعه ها به تسخیر قلعه کشا خواهند در آمد و همه کشته تیغ قهر و سیاست خواهیم گردید صلاح کار درین است که امان طلبیده کلید قلعه را حواله نمایم و خود را از بلای اسیری و طعمه تیر و سنان محفوظ داریم - پس هفت نفر فهمیده کار برای پیغام امان و سپردن قلعه نزد سرداران فرستاده کلید قلعه را سپردند - ده زنجیرفیل و صد و شانزده توپ که از جمله چهار توپ نامی باسم غیری کلان و غیری خورن (104) و بجلی و ملک ضبط بودند با اسباب دیگر بضبط اولیای دولت قاهره در آمد \*

دیگر از مردد طالع صاحب قران ثانی - آنکه چون بعد فوت ملک عذیر نظام الملک فتح خان پسر کلان عذیر را که سپهسالار صاحب مدار نظام الملک گفته می شد از سوئی ظن که خراب کن دیر کهن و خاصه کامروایان الکة دکن است غافل گرفته محبوس ساخت و بجای او تقرب خان که از غلامان عمده او بود سپه سالار و خواصخان حبشی را وزیر خود نمود بعده که از تقرب خان موافق چشم داشت بظهور نیامد و دکنی های دیگر که موافق رویه بزرگان برهمکار که همیشه بانای استیصال سلاطین خود گردیده اند حسد بکار بردند باز فتح خان را از قید برآورده صاحب مدار سلطنت ساخت - ازین معنی تقرب خان رنجیده خاطر گشته رجوع باعظم خان آورده بمنصب شش هزاری شش هزار هوار و عطای لک ز پیه و دیگر انعامات سرافرازی یافت - صد و چهل نفر دیگر که همراه او از مردم با نام و نشان آمده بودند



• بیت •

تزلزل عظیم در لشکر افتاد

ز تیر دلیران پیکار تیز • زمین لاله خیز آسمان لاله ریز  
 نصیر خان دل از دست نداده و دست از کارزار برنداشته باوجود  
 هجوم چنان خصم و باریدن تگرگ گولۀ آتش که از بالا و  
 پائین میرسید حملهای صف ربا و نبرد های مرد ازما نموده  
 مخالفان را از پیش رو بر داشته و مصلحت کار دران دید  
 که دران گرمی هنگامه کارزار که غرش رعد توپ و بارش گولۀ  
 آتشین هوش تهمتزان روزگار میبرد از جمله نقب های باروت  
 فرش شده که سه نقب مصالح آتش زدن آن موجود شده بود  
 آتش دهذ - درین ضمن اعظم خان که از شنیدن خبر رسیدن فوج  
 زندولۀ خان یلغار نموده بود رسید و بحضور اعظم خان نقب هارا  
 آتش زدند و جمعی زیر دیوار آمدند و برخی همراه برج  
 با مصالح آن پریدند - باوجود تزلزل پراندن یک برج و دیوار و تردد  
 یورش بهادران لشکر نصیر خان باتفاق فوج تازه رسیده اعظم خان  
 محصوران بمرتبه سدره گزیدند و بممانعت دفع حملۀ یورش  
 پیش آمده چنان شرط قلعداری بجا آوردند که جای تکسین  
 و آفرین خویش و بیگانه داشت و آن روز قلعه مفتوح نگردید و  
 در تردد طرفین ظلمت شب حایل یورش گردیده و تمام شب مردم  
 قلعه در برداشتن دیوار از مصالح چونه و سنگ که موجود داشتند  
 و مردم پادشاهی در پر نمودن نقب های دیگر از باروت بروز آوردند  
 صبح که تیغ دودمه آفتاب جهان تاب برای تسخیر ربع مسکون  
 نور افشان گردیده سراز برج مشرق بر آورد و مردم قلعه باهم



که سال گذشته بقصد تسخیر قلعه و قصبه قندهار شرط سعی بجا آورد  
بسبب بعضی موانع دست برداشته موقوف بر سال آینده داشته  
بود درینولا باتفاق شهیدار خان و غیره بطریق ایلغار جلو ریز بر قصبه  
مذکور رسیده باوجود خبردار شدن و تردد نمایان نمودن مخالفان که  
سرافراز خان و سمندر خان و سیدی سرور حارثان قلعه و قصبه از  
سر دادن توپ و تفنگ و دیگر آلات آتشباری از اطراف قلعه کوتاهی  
نمودند - بهادران کشور گیر و دلاوران قلعه کشا بانواع تدبیر و سعی  
تهوریه بکار برده اول قصبه را بتصرف والا در آوردند و قریب شش  
هزار مرد و زن صغیر و کبیر دستگیر شدند - و پانصد اسب و صد شتر  
با مال وافر و دیگر اشیا که از سرکار خاصه نظام الملک در آنجا بود  
سواي امتعه واقمشه تجار و رعایا بتصرف مردم پادشاهی در آمد و  
مال و مبلغهای خطیر بتاراج رفت - و سرافراز خان حارث آنجا  
بهزاران هراس جان بسلامت بدر برده خود را بنظام الملک رساند  
و نصیر خان اسیران را ازاد ساخته همت بتسخیر قلعه گماشت - بعد  
ترددات نمایان و محاصره چندگاه که نقب های پهای حصار رسیده در  
فکر پرنمودن باروت بودند که لشکر کومکی دکنی ها بسرداری  
رندوله خان و بهلول خان رسید معینا که از جمله نقب ها یک  
نقب زیر برجی که ملجاء بر قندازان محصوران بود آتش داده  
پانصد نفر پرانده بودند مردم قلعه به پشت گرمی کومکیان که از  
چار طرف بر مورچال ریخته صدای دار و گیر بلند ساختند آشوب  
قیامت برپا شد از زیر و بالا متصل هم گول توپ و زنبورک و حقه  
آتش بار و بان شرر افشان و سنگهای فیل را نازل شدن گرفت و



جان تازه بهم رسیدن گرفت - محمد علی رسول ایران با نامه شاه صفی ملازمت نموده خلعت و تاج قزلباشی و جیغ مرصع و خنجر الماس و دو خوان طلا و پاندان مرصع معه نه پیاله ارگجه که قیمت جمله بیست هزار روپیه باشد عطا فرمودند و ارمغان شاه ایران سه تفوز اسپ معه دیگر تحف آن بلاد بقیمت سه لک روپیه از نظر گذشت - و همان روز پنج لک روپیه با جواهر وافر و فیلان کوه پیکر فرستاده قطب المملک بعرض رسید \*

از وقایع صوبه اله باد معروض گردید که ابدال نام کافر بد فرجام که قلعه و حصار متعدد در جنگل پراز اشجار احداث نموده علم طغیان بر افراشته مردم آزادی و قطاع الطریق می نمود بسعی و تدرن قلیچ خان بعد امتداد کشیدن محاصره و بدرجه شهادت رسیدن جمعی از بندهای پادشاهی قلعه مفتوح گردیدند و قریب هزار کافر زیر تیغ غازیان اسلام درآمده راه دارالبوار پیمودند - و زیاده از هزار نفر صغیر و کبیر زن و مرد را آن شقی جوهر نموده خود قابو یافته آواره دشت ناکامی گردید - و مال و اسباب زیاده بتاراج لشکر اسلام در آمد و جاهای قلب توابع آن را آتش زدند و آن کفر آبک را باسلام آبک موسوم گردانند و بتخانها را مسجد ساختند \*

دیگر از فتوحات آن سال تسخیر قلعه ستونده است که از سعی سپه دار خان بعد تدرن نمایان مفتوح گردید و مقدم مفسد پیشه آنجا خود را سید میگرفت امان خواسته بتجویز سپه دار خان بمنصب سه هزار سوار سوارازی یافت - نصیر خان



از مشاهده آن تقویت تازه بهم رسانده از اندرون برآمده مردمیکه دران حصار داخل شده بودند پاره را بقتل آوردند و جمعی با جان سلامت برآمدند ملامت فرار را بربر باد دادن جان اختیار نمودند - و بعد از محاصره چند روز دیگر عازم خان نظر بر سختی که لشکر از طرف قحط و نرسیدن رسد و قوت لایموت حیوان ناطق و غیر ناطق میکشید و پوست خشک بر قفس استخوان انسان و جانوران مانده بود تسخیر قلعه را بروقت دیگر موقوف داشته از پای حصار قلعه برخاست و خود را بدهارور رساند - آصفخان از بالا گهاٹ و سید مظفر خان و عبد الله خان از مهم خان جهان بحضور رسیده دوازدهم شعبان سنه مذکور شرف ملازمت دریافتند - سید مظفر خان را بخطاب خان جهان از اصل و اضافه پنج هزارى پنج هزار سوار مفتخر ساختند و عبد الله خان باضافه هزارى هزار سوار و عنایات دیگر مع برادری و همراهان سرفرازی یافت و هریکی در خور پایه کامیاب گردید و احکام عتاب و عنایت امید در باب تنبیه افواج نظام شاهي و تسخیر قلعه جا بجا صادر شد و فوجها مع توپ خانه روانه گردید \*

ذکر سوانح و جشن سال پنجم از

جلوس مطابق سنه هزار و چهل هجری

هفدهم شعبان المعظم جشن جلوس سال پنجم منعقد گردید حکم شد که وجه خرچ آرایش و دیگر لوازم بزم و نشاط بمستحقان جان بلب رسیده و گرسنه چشمان از جان سیر آمده رسانند - رشته بی نوائی عالمی که از قحط و غلابانواع بلا گرفتار بودند بریده گشت و در قالب پوست و استخوان کهنه برنیا و پیر مستمندان

برای مدافعه لشکر پادشاهی هم عهد و پیمان گردیدند - بعده که بر  
مقرب خان و بهلول خان نظام شاهیه از صدمات افواج قاهره عرصه  
تنگ گردید بقصد فرار خطی برزندوله خان مشتمل بر اظهار اتحاد  
سابق و لاحق بچاپلوسی نوشتند - درین ضمن نوشته اعظم خان نیز  
رسید مبنی برین که مخالفان ارادۀ آوارگی به بالاگهات دارند  
طریقه هواخواهی درین است که مطابق قرار سر راه بر آنها گرفته  
امید وار نتایج باشند - رندوله خان که از سبب صلح و صلاح هر دو  
عمده دکن بر قرار خود بحال بود در جواب عذر دفعیه آمیز نوشت  
و در معاونت نظام الملک کوشیدن گرفت عازم خان حقیقت را  
بمحضور معروض داشت - بعد عرض سردار خان را با سه هزار سوار و  
سید دلیر خان را با سائر احدیان که همراه خواجه ابو الحسن  
بودند و خواص خان و رشید خان نزد اعظم خان روانه ساختند  
و اعظم خان بعد رسیدن کومک بتاخت و تاراج قصبه پریندۀ  
تعلقه عادل شاه پرداخت و بازارها را آتش داده عمارت ها را  
سوخته بتسخیر قلعه متوجه گردید و در اندک فرصت دیوار حصار  
از ضرب گوله و صدمه فیلان کوه هیکل بتزلزل در آورده کار بر محصوران  
تنگ آورد و احاطۀ اول قلعه را مفتوح ساخت درین ضمن محصوران  
توپ کلانرا پر از آهن پاره و پل سیاه نموده جانب لشکر آتش  
دادند و چند نفر کار آمدنی و چار پا ازان هلاک شدند و برای باقی  
مردم لشکر که از گرسنگی فاقه و لاغری چار پایان بجان آمده بودند و  
فی الحقیقت قوه حرکت و تردد در آنها نمانده بود و از کهی سوی  
نام و نشانی پیدانمود دستاریز پس پا شدن بدست آمد و محصوران



بادشاهی کجدار و مریز بعمل می آوردند الحال التماس دارند که از جمله قلاع موعوده قلعه دهارور را منجمله آن پنج قلعه که در عهد نامه بشرح بیان در آمده بعادل خان عنایت فرمایند و الا عهد شکنی ماده دل شکستگی خواهد گردید اعظم خان در جواب گفت اولاً وعده عطای قلعه ها که موقوف بر اعانت و مدد شما در تادیب نظام الملک بود اصلاً بظهور نیامد و وقت تسخیر قلعه دهارور نیز بالکل اثر معارنت ظاهر نگردید درینصورت درخواست شما و اظهار طالب ایفای عهد بیجا و بیهوده است و صلاح کار در تلافی گذشته که عذر خواه تغافل سابق تواند گردید در اینست که چون فوج عدو مال برای تنذیه بقیة السیف مخالفان پایان گهات متوجه شده شما را باید که درین نواح با فوج شایسته کمر جهد بسته چشم بر راه و گوش بر آواز آوارگی لشکر نظام الملک باشد که هرگاه آن هزیمت یافتگان از چنگل شیران فیل شکار چون آهوان دشت ادبار جسته و خسته آواره این سمت گردند سر راه بر ایشان گرفته جوهر تروند خود ظاهر سازید بعد ظهور خدمات پسندیده از طرف شما برای قلعه مفتوحه بحضور التماس نموده خواهد شد و درجه پذیرائی خواهد یافت - القصه اعظم خان زندوله خان را طرف ناندیر مرخص ساخته خود بقصد معاونت تسخیر قلعه قندهار روانه گردید نظام الملک که برای منعی اطلاع یافت صلاح کار خود در آن دید که با عادل خان مصالحه بشرط دادن قلعه شولا پور که از ابتدا میان هر دو ماده نزاع موروثی همان قلعه بود نماید و عهد و پیمان اتفاق را تازه سازد لهذا رسولان چرب زبان فرستاده نفاق را باتفاق مبدل ساخت و

بنصف قیمت به بیع و شری رسید - بعده که خبر تاراج شدن و بدست مردم آمدن از جواهر و افر باعظم خان رساندند فرمود که از جنس جواهر و مصالح توپ خانه و چارپای قیمتی و چاهای غله هر جا که باشد بضبط سرکار در آورند باقی را به سپاه و تاراجیان واگذارند و جدو مادری نظام الملك با جمعی از خویشان آن خاندان و جمع کثیر اسیر گردیدند از آن جمله چند مرد و زن با نام و نشان را نگهداشته با عریضه فتح نامه بحضور روانه ساخت باقی اسیرانرا ازاد نمود بعد عرض اعظم خان با همراهان بعنایات پادشاهی معزز و مفتخر گشته برای تنبیه دیگر مخالفان و امداد لشکر پادشاهی که قلعه قندهارک را محاصره داشتند روانه گردید \*

درین ضمن خبر رسید که رندوله خان که از امرای با نام و نشانست باشاره عادل شاه برای رسالت و پیغام مصالحه و درخواست قلعه قندهارک نزدیک رسیده اعظم خان مقام نموده خلف صدق خود ملتفت خان را با یاقوت خان حبشی باستقبال او فرستاده باعزاز نزد خویش طلبیده بعد ملاقات و ادای پیام محبت التیام از کلمه و کلام او ظاهر شد که چون رندوله خان با ده هزار سوار همراه فرهاد خان پدر خود برای حراست ملک عادل شاهیه مقرر است و سابق با عادل شاه صلح باین شرط شده بود که بعد اعانت فوج پادشاهی که در استیصال نظام الملك کوشد از جمله قلاع نظام الملك پنج قلعه با بعضی تعلقه طرف کوکن باو عنایت نمایند مع هذا عادل شاهیه در باطن نمی خواستند که استیصال نظام الملك بالکل شود و در معاونت افواج



پادشاهی و چه از طرف یمین الدوله و دیگر امرای نامدار در  
 رسانیدن مبلغهای خطیر بسیار بمحتاجان تاکید بکار برند - چون اکثر  
 برگذات دکن خصوص صوبه خاندیس و بالاگهات از اوت قحط سالی  
 ویران مطلق شدند از انجمله برگذت نندگانو و باهل و سلطان پورو غیره  
 محالات متصل دامن کوه یک قلم رو بویروانی اوده بودند سی و چهل  
 کرور دام تخفیف داده از اصل جمع دامی کم نمودند و سواي ان دیوانیان  
 دکن تا مدت دامهای محالات ویران شده دکن را تخفیف می دادند  
 از جمله آن سلطان پور که چهل سال ویرانه محض بود و در صوبداری  
 خان جهان بهادر و دیوانی حقیقت خان و گنگارام نام عامل بعد  
 تخفیف تام بآبادی آن کوشیده و رعایای اطراف را آورده آباد  
 ساخت - حاصل کلام در چنان ایام ملالت انجام اعظم خان بکسن  
 تردد جانبازی بهادران که بتحریر تفصیل آن قلم را رنجه داشتن  
 تحصیل حاصل است قلعه دهارور را که در باری او شهر کلان مشهور  
 آباد بود و لک ها مال به بیع و شرا در می آمد مفتوح ساخت  
 و جمع کثیر دران یورش بکار آمدند هفت ( 103 ) فیل و هشتاد اسپ  
 نظام الملک و جواهر وافر و مال زیاده از حساب از اندرون و بیرون  
 قلعه بدست اعظم خان آمد و آنچه بتاراج رفت رفت گویند  
 هیچ کس از لشکریان نبود که صاحب زیور و مروارید نشده باشد  
 و برای اکثر مردم نکبت قحط سالی بعیش مالدار میگردید و  
 بجای ظرف گلی ظروف چینی و غلری باستعمال درآمد و طلا و نقره

مردۀ خشک شدۀ آدمی بدست هرکه افتاد بآب تر نموده بروغن  
 پیچ چشم و شعله آتش دل خود کباب ساخته تناول می نمود - اهل  
 بازار با خادمان مزار و قبرستان همداستان شده بر سر بیع و شراء  
 گوشت مردۀ تازه و سال خورده گفتگو بکوتوال و ارباب عدالت  
 میرساندند و تنبیه می یافتند گویند - روزی ضعیفۀ مویه کنان و  
 موکنان قضیه نزد قاضی آورد که فرزند و جگر پاره خویش را از  
 غلبۀ آتش جوع خود بملاحظۀ شدت اضطرار هسایه که همیشه  
 همکسه بودیم خود بذبح و اکل آن راضی نشده بهمسایه تواضع  
 نموده بمذبح ساختن و پختن آن ماذون ساخته گفتم مرا هم بقدر  
 فرو نشاندن آتش جوع لقمه خواهی داد ان بیدمروت دور از انصاف  
 مرا از پارچۀ استخوان و ریزۀ گوشت جگر گوشۀ ام متمتع نساخت  
 و از قلت کم یابی گاه انسال چه نریسم که اگر بوهی خلال ریزۀ گاه  
 مطلوب میگردید بوزن شعشعۀ طلا بتلاش بهم میرسید - چنانچه  
 شاعری گرانی و کمیابی علف را بدین حسن ادا بیان نموده \* بیت \*  
 بهوش باش که زندان که فروش ترا \* بجای گاه مبادا که زعفران ت دهند  
 و از جنس بقولات چه شرح نمایم که هم وزن زمر و زبرجد بجد و  
 که تمام دست بهم میداد - شهرها از بیرون رفتن متوطنان مورثی  
 و بهلاک شدن هزارها که هر روز از هر محله و بازار خالی میگردید  
 بویرانۀ منجر گردیدند - و در هر کوچه و محله بجای آب باران غم  
 می بارید - و بسال غم چنانچه تاریخ قحط ان سال بذکر در آمده  
 موسوم گردید - پادشاه حق اگه برای جاری نمودن لنگر در هر شهر  
 و قصبه های مشهور خصوص برهانپور مامور فرمودند که چه از سرکار



دران سال اصلا حاصل آن بعمل نیامد و ثمر شامت بندهای  
مغضوب درگاه الهی از دکن تا احمد آباد غافل پیشگان بادیه غرور  
را خبردار ساخته فی الجمله گوشمال داد اگرچه غربای بی  
بضاعت را تنبیه بظهور آمد اما متکبران با ثروت و مال داران  
با نخوت که خان جهان را پر از انبار غله و نقد وافر و زخیره همه  
ماکولات در خور طول عمل مقابل کوتاهی عمل گنج در گنج  
اندوخته داشتند و بر حال دیگران رحم نداشتند ازان گوشمال  
و زیست سراپا ملال چندان بهوش نیامدند - و در سال هزار  
و چهل که تاریخ آن سال سراپا قهر جبار حقیقی سال غم یافته  
اند از ابتدای تیر ماه الهی آخر مهر ماه این چهار ماه ایام  
برشکال که سبب پرورش اطفال نباتات و نشونمای سبز پوشان مهد  
زمین است چنان امساک باران روداد که برای پارچه ابر سفید  
و سیاه چشمهای گرسنه چشمه‌ها میثلا بجوع سیاه و سفید میگردید  
که ابر ظاهر نمیگردید - و بمرتبه آسمان بر زمین بخل ورزید که قطره  
شبند بر زمین نرسید از نائره قحط و غلا که از بدترین بلا و بلیه  
آسمانی است سموم گرسنگی و بی برگی خرمن هستی بی  
بضاعتان را بباد نیستی داده دایه بیرحم ابر را بر اطفال نباتات  
چنان سنگ دل ساخت که تا انقضای موسم رضاع زراع و پرورش  
نباتات و حبوبات قطرات مطرات را از سرستان سحاب باز گرفت

\* بیت \*

چنان آسمان بر زمین شد بخیل \* که لب تر نکردند زرع و نخیل  
از صفحه زمین و زمان نام نان چنان بی نام و نشان گردید که در

پیهم و تفاوت سهل از نظر گذشت طالبا این قطعه تهنیت  
بدیهه گفته بنظر گذراند \* قطعه \*

این مزده فتح از پی هم زیبا بود  
این کیف دوبالا چه نشاط افزا بود  
از رفتن دریا سر پیرا هم رفت  
گویا سر او حباب دریا بود

و پسند طبع دشوار پسند افتاد فاعتبر و ابا اولی الابصار و رک زبان  
و سامعه افروز صاحب سروران پند نبوش گردد \*

ذکر قحط سال دکن که بسال غم موسوم گردید

چون زاق عباد بعد از ظهور کمال بی اعتدالی در وفور عصیان ورزیدن  
و اقسام قبایح که انسان صورتان ابلیس صفت در درگاه خطابخش  
جرم نبوش می نمایند و هر دم و هر لحظه در عالم جوانی بعد از  
ایام جهالت آنچه ازین عاصیان نامه سیاه افعال قبیحه بظهور می آید  
و از بیسرن سیاه نامه هر چه نافرمانی و زشتی اعمال سر می زند  
اگر مخلوقات روی زمین را روزی ده بار بانواع سیداست و بلیات  
مبتلا ساخته باتش جلالت بسوزاند و احیا سازد و باز جزای  
کردار او را درین دیر مکافات بکنار او گذارد از صد یکی تلافی بظهور  
آمدن محال محال محال - اما هرگاه نافرمانی از حد گذشت جذبۀ  
قهر الهی بوسیله نازل بالای قحط و وبا و دیگر عقوبات خبردار می  
سازد چنانچه ابتدا در سال هزار و سی و نه از وفور رحمت که  
بزرگواران نعمت بند های عاصی مهمل گردید آفت آب  
زدگی برگ سبز زراعت و بیخ نباتات را چنان تباه ساخت که



دریا خان رفته بنهاده آورده بود زن مذکور او را گرفته بود مصحوب جلال  
برادر خورک بهادر خان بمعرفت یکه تازخان روانه درگاه اعلی ساخت -  
بنامز خدای را سری که با چندین هزار سران سرکله می زده باشد  
و از چندان ادنا پایه به چنین مرتبه اعلی رسیده پادشاه زاده را  
بغورر جاه و مرتبه و شجاعت بخاطر نمی آورد چنانچه ابتدا مایه  
نزاع و کم توجهی حضرت بحال او از غرور و تبختر و خود سری آن  
افغان جهالت نشان گشته درین ضمن آه دود آلود کدام دل رنجیده  
و تیر آه عرش گذار کدام ستم کشیده در ایام حکومت رانی هر چهار  
صوبه دکن که با دو پادشاه دعوی همسری داشت کار گرگشته  
باشد الحال بدین بی اعتباری و خواری بر سر سنان برای عبرت  
دیگر خود کامان غافل از درگاه منتقم حقیقی جلوه کنان شهر بشهر  
تشهیر می یابد \*

کجا این سرو اعتبار سنان ( 102 ) \* مگر از پی عبرت دیگران  
سر یرا که بودی ز صندل بدرد \* زمانش بیداری پراز کاه و گرد  
وقتی که حضرت اعلی کنار دریا بر کشتی نشسته سیر دریا  
و تفرج آب تپتی برهانپور می نمودند خواجه کامگار آن سر را  
بنظر پادشاه آورد - حضرت شکر دفع فساد بجا آورده حکم نواختن  
شاد یانه فرمودند - آوزنده سرو همه بندهای جان نثار که دران پیکار  
و کارزار سبقت از یلک دیگر ر بوده بودند باضافها و خلعت و اسب  
و فیل و جواهر سرفرازی یافتند - چون سر دریا و سرخان جهان

دیگر که پیاپی رسید باز بعد از افتادن خود داری نموده نشسته تا دم واپسین از دوست و دشمن آفرین شنیده در جواب محاربه حریف کوتاهی و پهلوی خالی نموده تا رسیدن سید مظفرخان بدست یاری حربۀ جان ستان بعالم بقا شتافت - گویند شاه قلبی نام گز بردار سر اورا از تن جدا ساخت - از جمله افغانان که همراهی آو از اکبر آباد کرده بودند دیگر جمعی که آمده باو ملحق شدند سوای چند افغانان که در راه بسبب رفاقت عیال دستگیر شدند سی نفر دیگر زنده مانده بعد فراغ کار او جان بسلامت بدر بردند دیگر همه طمعۀ تیغ و تیر و سنان و گولۀ تفنگ سوزان گردیدند و تا دم واپسین بلکه بعد از ارتحال و انتقال خان جهان از تنگنای سرای بیروفا بتقدیم وفاداری شرط جان سپاری بجا آوردند \* بیت \*

نیا سود لشکر زخون ریختن \* ز دشمن بدشمن در او یختن  
 سر سروان زیر گرز گران \* چو سندان نزدیک اهنگران

و دران روز نبیره سید مظفرخان با بیست و هفت نفر جان باز شرط جان نثاری بجا آوردند و چندی از سادات و راجپوتان بخال و خط زخم نمایان گلگونۀ غیرت آرایش چهره ساخته علم شهرت برافراشتند - عبدالله خان که بعد از اتمام کار گفتگو بر سر تقسیم سرها و تصرف نمودن اسپان و یراق مقتولان میان گرز برداران و بعضی سادات کشیده بود رسید - و لشکر فراغ این هرج و کساله زبان را آشنا ساخت و سرخان جهان با همراهان و پسر او همراه گرز برداران و خواجه کامگار مؤلف جهانگیر نامه روانۀ بارگاه آسمان جاه ساخت و جان جهان نام پسر خان جهان که زنده خود را کنار کشیده نزد زن



خانجهان از آنجا نیز جریده بقصد جان بدر برون تا تالاب سندرجه  
 عنان نکشید در آنجا خاک اجل دامنگیر و نفس گریبان گیر گردید  
 و دل بمرگ داد - همدمان و همیزم را چند بار قسم های شدید برای  
 جدا شدن داد و در جان بردن مختار ساخت - چند نفر جانرا عزیز  
 داشته ترک رفاقت نمودند و جمعی را که حق نمک دیرینه و  
 رعایت وفاداری از نقد جان عزیز نه نمود ترک رفاقت نه نمودند -  
 هر یکی بزبان اخلاص بیان گفتند که اگر سر برود از سر پیمان  
 نرویم - درین ضمن سید مظفر خان با مادھو سنگه و دو صد گرز  
 بردار چون بلبه آسمانی بر سر آن اجل گرفته ها رسیدند و  
 آن سرگشته برگشته طالع با عزیز خان نام پسر که از همه عزیزتر  
 می داشت و تا دم واپسین رضا بمقابل شدن او نمی داد  
 پیاده شده با چند افغانی که مانده بودند در فیل را پناه و مورچال  
 ساخته با فوج مقابله و مقاتله آغاز نهادند - مادھو سنگه و گرز  
 برداران پیش آهنگی نموده حمله ادر گشتند و خان جهان چون  
 شیر تیر خورده زخم رسیده غرش کنان به نبوک رستمانه پرداخت \*

## \* بیت \*

خرامیده شیران بگشت آمدند \* نهنگان ز دریا بدشت آمدند  
 دران عرصه شوری برانگیختند \* که در چشم محشر نمک ریختند  
 ز بوند گیهای شمشیر کین \* لب زخم بر تیغ گفت آفرین  
 و آن از جان سیر آمده خون گرفته در عرصه کارزار هیچ وجه  
 کوتاهی ننموده داد مردانگی میداد تا طناب عمرش به تیغ اجل  
 بریده گشت و به برچه پی مادھو سنگه از پا در آرد و باوجود زخم

چو برق از رگ ابر بهر مضاف \* برون گشت شمشیر خود از غلاف  
چنان گشت دست و بغل کارزار • که شد تیغ ها جفت مقرض وار  
شیراز خویش خان عالم دران گرمی هنگامه رسیده تحفه جانرا نثار  
راه کار ولی نعمت نمود و دبا داس راجپوت نیز بهم چشمی او  
بعد دست و پا زدن بهادرانه رخت هستی ببدن فنا داد بعده که  
خانجهان اکثر همهرهان را زخمی و پای برکاب سفر آخرت دید خصوص  
محمود خان پسر او که بمدد غیرت افغانی و جانبازی حرکت  
مذبوح مینمود نفس او چون دم آه سحر خیزان چشم بر راه دم  
واپسین اجل بود طعمه تیغ سادات گردید - پسر دوم خانجهان از  
گولبی تفنگ زخمی شد و از تردد کارزار مانده و خود و خانجهان  
نیز زخم نمایان برداشت ناچار ثبات قدم ورزیده برعایت پاس  
ناموس اصلا بهیچ چیز مقید نگشته فیلان و اسپان و همهرهان زخمی  
که تاب سواری نداشتند درانجا گذاشته مرحله پیمای بادیه حیرانی  
گردید بلکه بعضی اسباب کار آمدنی و چارپایه معیوب عمدا  
میگذاشت که بهادران غنیمت دوست برای بدست آوردن آن  
دمی و نفسی مشغول گردند - و افغانان اجل رسیده آن تفرقه را  
غنیمت و فضل الهی میدانستند که جان سالم بدر توانند برد - بست  
زنچیر فیل بدست شیران فیل گیر و باقی فیلان و اسپان خوب و  
توپ و علم بتصرف امر سنگ زمیندار بهاندون آمده با فیلان دیگر  
بحضور رسیدند - خانجهان که با مردم بقیه السیف و همدان چند  
بقصبه کالنجر رسید قلعداران انجا سر راه بهو گرفته اکثر رفقای او را  
زیر تیغ آورد - و حسن خان پسر خانجهان با جمعی اسیر گردید و



از گذشته شدن دریا خان که همدم و همراز و محرم باوفای خود میدانست  
غرق دریای حیرت و سرگردانی گشته باید که پرنم سر از قدم نشناخته  
بطریق یلغار مرحله پیمای گردید - چون پانزده کروهی سذر ره رسید  
از آنکه همراهان خان جهان و ستوران از یلغار چند روزه مانده و کسلمند  
و زخمی گردیده بودند و خانجهان را نیز از تردد راه و فکر آبروی  
ناموس و غیرت نام هوش بیداد داده بود یکروز با التماس پیک  
اجل مقام ضرور گردید - درینضمن سید مظفر خان باره که بجان بخت  
شجاعت ازلی همه جای پیش قدم بود چون بازیکه تاز و بلای سرنوشت  
رسید و خانجهان خبر یافته بحالتیکه خدا نصیب هیچ بدنه خود  
نسازد چاره کار درین کار دید که پانصد سوار لائق کارزار که مددگار و یار  
بیکسی توان گفت با خود نگهداشته باقی سواران زخمی را همراه  
خزان و بهیر تاراج گشته که مانده بود یک منزل پیشتر روانه ساخت و  
خود مقابل سید مظفر خان آماده کارزار و جان سپاری گردید و عجب  
مقابله و مقاتله رستمانه از هر دو طرف رو داد که سیدان باره مقابل  
شمشیر افغانان که هر یکی چون سد سکندر ثبات ورزیده داد شرط  
نمکخواران آخر روز میداد پروانه وار بران شعله کوه زده جوهر  
شجاعت بر روی کار آوردند و از افغانان نیز چپقلش های مردانه  
مرد ربا بظهور آمد که سادات باره افرین گفتند و بحملهای  
هاشمی و حیدری که در مقابل افغانان جانباخت نمودند هر طرف که  
خانه زمین خالی میشد مضاعف آن سرو جان طرف دیگر بباد فنا  
میداد و شمشیرها از غلاف بلا مدد دست بر آمده جوهر برش  
ذاتی را بر روی خصم بعرضه نمودار میگشت

\* بیت \*

عزیمت خان جهان از حضور بدکهن عبور بتعلقه بکرماجیت پسر  
 چهار بندیله واقع شد بکرماجیت شرط ضیافت و اعانت و بدرقه  
 همراه دادن بجا آورده مغضوب بارگاه آسمان جابه گشته بود - این  
 دفعه که باز بامید دستور سابق بآن سرحد رسید بکرماجیت که در  
 تلافی تقصیر گذشته انتظار مید جستگ سابق میکشید بعد شنیدن  
 خبر نزدیک رسیدن آن سرگشته وادی حیرانی که هیچکس را چنین  
 روز ندامت نصیب مباد با فوج خود سوار شده بقصد شکار تاخت  
 و تاراج و دستگیر ساختن آن مید افکار خود را نزدیک آن برگشته  
 روزگار رساند قضا را خان جهان از شنیدن اراده او ازان سرحد تذ و  
 جلد معه عیال که پلند و بال جان او بود گذشت و دریا خان که  
 نیم کوه عقب خان جهان بطریق چنداول میرفت مقابل بهم شدند  
 و هر دو گرم دار و گیر گردیدند بعد کشته شدن افغانان و راجپوت  
 طرفین گوله تفنگ قضا بر پیشانی دریا خان خورد و کشته حیات  
 دریا را حباب وار غرق بحر فنا ساخت - راجپوتان که از پیش رفتن  
 سوار خبر نیافته بودند دریا خان را خانجهان تصور نموده بودند سر  
 او را بریده بتاراج مال و عیال و قتال همراهان او پرداختند - خانجهان  
 آنروز فرصت یافته جان بسلامت بلا تردد آفت بدر برد - همراهان  
 دریا خان شرط غیرت و جانبازی را کار فرموده بعضی ناموس خود  
 کشته قریب چهار صد افغان با پسر دریا خان غرق دریای خون و  
 هلاک گردیدند و قریب دو صد بندیه کشته شدند و بکرماجیت سر  
 دریا خان را با پسر او بحضور ارسال داشت و در جلدوی ان بعطای  
 خلعت و چمدن و شمشیر مرصع و نقاره بلند آوازه گردیده - و خانجهان



از بلیه ناگهانی آسمانی دران ملک روی داده و از هر طرف چون صدای نفسی نفسی روز محشر بگوش هوش باخته او رسید با مال و عیال و جمعی که رفیق روز بیکسی با او مانده بودند برآمده بقصد سمت شمالی راه کتل انتور که از راه های قلب مشهور است فرو آمده از دهنرنگون و جوپره ( 101 ) شده سرحد سلطانپور و تعلقه اداس طرف چپ گذاشته از آب نربدا عبور نموده بعد عرض حضرت اعلیٰ عبد الله خان را که زیرکوه فردا پور و سید مظفرخان را که در حضور بود و هر دو بعد از بیماری صحت یافته بودند مامور فرمودند که بلا توقف و اهمال در پی خصم بدسگال شتابند - و سرفراز خان و درگا داس و مادھو سنگه و یک تار خان و جمعی از امرا با دو صد گرز بردار شجاعت پیشه شدید شیر شکار مرخص گشتند - و حکم شد که دو گرز بردار نزد عبد الله خان رفته از راه سلطان پور و بیجا گره سزاوی نمود از آب نربدا بگذرانند - و دو دو گرز بردار همراه هر یکی از امرای نامدار مامور گشته مقرر فرمودند که همه را بکنار آب باهم ملحق سازند - عبد الله خان و سید مظفرخان در سرحد بیجا گره بهم پیوسته کوچ بکوچ طی مسافت مینمود - چون بسرونج مالوا رسید خبر یافتند که خان جهان دو روز قبل از ورود لشکر ظفر اقبال عدو مال آنجا رسیده و حلقه فیل از فیلان پادشاهی که آنجا بودند گرفته از صدمات تعاقب لشکر پادشاهی استقامت نورزیده پیشتر مرحله پیما گرید - چون وقت

نخواستند و زید و باز بدولت آباد بامید پناه نظام الملک روانه گردیدند اعظم خان از شنیدن آن که سابق اراده تسخیر و تصرف ملک نظام الملک در خاطر او بود باوجود گرانی غله و کم یابی گاه از کمی بازار آن سال که تفصیل قصه پر ملال آن بزبان خامه سوخته زبان داده خواهد شد متوجه دولت آباد گردید - نظام الملک مال و عیال خود و سپاه و رعایا را اندرون قلعه دولت آباد جا داده فوج سنگین برای مقابله فوج پادشاهی تعیین نمود و برسر کتل که جای قلب و برای دکنی ها مورچال خاطر خواه بود مقابله و مقاتله روداد بعد از زد و خورد بسیار و کشته شدن آدم بیشمار هر دو طرف دکنی ها هزیمت خوردند و جمعی قتل و اسیر گردیدند - بعده که فوج پادشاهی داخل ملوک نظام الملک شد اعظم خان شروع به تنخواه نمودن پرگنات و محلات بامرا نموده گماشتهای جاگیرداران و منصوبان دکنی را از هرجا خارج نمودن فرمود - و قلعه منصور گده که احداث کرده منصور نام یکی از غلامان نظام الملک بود و دیگر قلاع را که اگر بذكر تفصیل محاصره و تردد قلعه کشانی و جانبازی بندهای پادشاهی باوجود ظهور آمدن شرط قلعهداری محصوران مفتوح گردیدند پردازند از سر رشته انتظام اختصار نویسی گسسته می گردد - و بضرب گوله توپ و تفنگ و قوت سه پنجه اقبال تیموریه بتسخیر در آوردند و محصوران بعضی مقتول و مغلول جمعی بقول امان خواستن و قلعه سپردن مامون گشتند - خان جهان لودی از ملاحظه مغلوب گردیدن نظام الملک و مدمات فوج دریا موج پادشاهی و اثر بلای قحط و وبا که



خلعت واسپ و فیل و جواهر بظهور آمد \*

درین اوان ساهو بهوسله پدر سیوا که داماد جادو رایی مقتول و سیوا نواسه او مری شد بعد از کشته شدن جادو رایی از نظام آزاده گشته رو بدین درگاه آورد و از پونه و چاکنه که در جاگیر او بود باعظم خان نوشته بامید بزدگی امان نامه و فرمان طلب درخواست نمود - بموجب نوشته اعظم خان فرمان قضا جریان بنام او رسید و آن رگ و ریشه فساد که در شش صوبه دکن بدستور حرام خواران آن قوم تا زمان حال ماده فساد مالی و جانی سلسله آن بد سگال نکوهیده خصال روز افزون است و آنچه ظاهر مری شد تا باقی آبادی سرزمین دکن قلع و قطع شجر فساد آن ملعونان متعذر - چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکن بشرح و بسط بتکریر اصل و نسل و سبب طغیان و زیدین آن بد اصل قلم را بچولان خواهد در آورد - با خویشان دو هزار سوار بحضور رسیده بمنصب شش هزاری پنج هزار سوار و عطای خلعت و اسلحه مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و انعام دولک روپیه سرفرازی یافت و بهمه همهرهان او منصب و هشتاد هزار روپیه نقد مرحمت کردند و بر اعتبار او افزودند و احکام تنبیه رسانیدند خان جهان لودی جا بجا بنام حکام و زمینداران و سرداران بتاکید تمام معه سزاوان صادر فرمودند \*

ذکر تیره بختی باقی ایمان جهان لودی

خان جهان و دریا خان خرد رابه بیجاپور رساندند - انجا هم از صدمات افواج پادشاهی و عدم توجه رفاقت بیجاپوریان توقف

کرده راه اسپان نعل انداختند و سم ستوران فرسودند و سواران را از  
 بیخوری و بی خوابی و کسل شب و روز راه رفتن طاقت حرکت  
 ننماید برای آرام گرفتن فرود آمدند - خان جهان این توقف فوج  
 بادشاهی را غنیمت و از مدد طالع خود دانسته معه عیال و  
 ناموس پیشتر مرحله پیمای گردید قریب سه صد نفر افغانان  
 درین مابین مقتول و زخمی گردیده از خان جهان جدا شدند  
 و اعظم خان درویش محمد نام را با جمعی برای تعاقب خانجهان  
 تعیین نموده خود هم بلا فاصله از عقب روانه گردید و کار بر خانجهان  
 بدین مرتبه تنگ شد که فیلی که بران عیال او سوار بود راه نمی  
 رفت عوارث را فرود آورده برقع پوش نموده بر اسپان نشاند فیل سواری  
 ناموس او با عیال و ناموس دیگر افغانان و جمعی از افغانان که  
 پابند قبیلۀ عقب ماندند بدست مردم پادشاهی افتادند و اسیر  
 گشتند و بعد حایل شدن شب تا روز و آوردن افغانان بجایای قلب  
 و تنگنای غار هر دو لشکر مانده و عاجز گردیده گرسنه و تشنه هرچاکه  
 رسیدند مثل بیهوشان افتادند - گویند اگرچه اعظم خان را کنار رود  
 خانه برای فرود آمدن جا میسر آمد اما چندان ماندگی و کسل  
 تردد بر سپاه اثر کرده بود که بعضی دور تر آب لنگر اقامت  
 انداختند از تعب کوفت راه تا کنار آب رفتن و دم آبی آشامیدن  
 بر آنها شاق گردید و تشنه شب را بصبح آوردند و چندی از تشنگی  
 هلاک شدند - و بعد صبح دست از تعاقب برداشته طرف بنگاه  
 مراجعت نموده به بهییر رسیدند - چون همه حقیقت بعرض پادشاه  
 حق شناس رسید نسبت بحال همه رعایت و عنایت اضافه و



پروا ختنه راجه بهار سنگه از عقب خود را رسانده بمدد بهادر خان که از رسیدن زخم های کاری و تروند نمایان عرصه حیات برو تنگ می نمود پرداخت - درین ضمن اعظم خان ازین زد و خورد آگاهی یافته خود را رساند راجه جی سنگه و بیتهلداس و راجه انوپ سنگه و غیره راجپوتان عمده که طرف دیگر از سردار دور افتاده بودند نیز خبر شنیده رام رام گویان با نیزهای جان ستان رسیدند و بازار رزم بمرتبه گرم گردید که تا سه ساعت نجومی کار بکوته یراق کشید و پدر و پسر و دو برادر توام میان هم بر خون ریختن هم دیگر گوی سبقت از یک دیگر می ربودند - هرکرا زخم کاری می رسید آرزوی زخم دیگر نموده قدم جرأت بقصد سربازی پیش می گذاشتند تا آنکه بهادر خان از طرف خصم از زخمهای پیاپی از پا در آمد و خان جهان نیز گداز قدم از دست داده عنان را طرف فرار معطوف داشت - و همه افغانان رو بهزیمت آوردند - بهادر خان که از بسیاری زخم افتاده بود چون رمقی باقی داشت بمدد غیرت از جای خود برخاسته باز روی ببلشکر پادشاهی دست بشمشیر برده حملهای مردانه نموده آخر بزخم گولۀ تفنگ افتاد راجپوتی آمد که سر او را جدا سازد جمدهر از کمر بر آورده چنان افتاده بر راجپوت انداخت که گوش او بپاک داد راجپوت زخم خورده دست ازو بر نداشت سر او را جدا ساخته با انگشتی دست و یراق او نزد اعظم خان آورد اعظم خان سر او را برای آویختن بر سر دروازه قصده سپرد و انگشتی که اسم او دران بود بحضور روانه نمود و باقی اسلحه و انگشتی های مقتول بهمان راجپوت بخشید - چون از تاختن مسافت سی

چیدلشهای رستمانه و ترددات بهادرانه نمود خان جهان دید که سیدلاب  
 بلای آسمانی از سر کوه نیز گذشت فیل سواری عیال خود را از روی  
 اضطرار باجمعی از افغانان طرف سیوگانو که فراز کوه در راه واقع  
 است روانه ساخت و خود در غول ایستاده بهادر خان برادرزاده  
 خود را که اشجع روزگار گفته می شد و در شجاعت با بهادر خان  
 همسنگ زور بود بمقابل او فرستاد و بهادر خان که افغانان همراهی  
 و بغارت پرداخته بودند و با معدود چند رسیده بود نظر بر قلمت  
 جمعیت از اسب پیاده شده بدستور مبارزان جان باز بهم نبردنی  
 هم اسم کمر همت بست و بکار آتش بار پرداخت و زد و خوردی  
 که در آن هنگامه از بهادر خان و دیگر همراهان او بظهور آمد اگر  
 بتحریر تفصیل آن پردازد محضر ابطال داستان رستم داستان  
 می تواند گردید - آخر بکوشش بسیار که چندین راکب و مرکوب را  
 از همدیگر جدا نمودند در زخم تیر و یک زخم شمشیر بر رو و پهلو  
 خورده محضر سرخروئی را بهم رساند و نر هرسنگ جهاله و غیره  
 بلا فاصله رسیده داد مبارزت داده با جمعی از راجپوتان نقد جانرا  
 نثار کار ولی نعمت نموده گوی نیکنامی از میدان جلالت ربودند و بعد  
 کشته شدن راجپوتان که عجب آشوبی در عرصه کارزار بظهور آمد  
 بر سر دیگر بهادران رزم جو افغانان هجوم و زور آورده حشر و شریقت  
 آشکار ساختند

\* بیت \*

بسا زهره شیر مردان گداخت \* صدا بولب کوهساران نواخت  
 عرصه کارزار بر امیران پادشاهی تنگ آمد سپه دار خان و خواص خان  
 و مرحمت خان پشت کوه را پناه ساخته بضرب تیر بمدافعت خصم



مقرب خان معه فوج نظام الملک که برای مدد خان جهان نزدیک  
 فروز آمده بود از شهرت رسیدن فوج پادشاهی رنگ رو و حوصله  
 باخته راه فرار اختیار نمود بعده چهار طرف لشکر خان جهان را فرو  
 گرفتند - بهادر خان پسر دریا خان که با پدر عداوت شدید داشت  
 و هراول فوج اعظم خان بود باتفاق راجه جیسنگه و راجه بیتهداس  
 و انی رای و دیگر راجپوتان رزم جو حمله آور گردید و از عقب  
 سپه دار خان و خواص خان و سردار خان و مرحمت خان  
 بخشی احدیان و اهتمام خان داروغه توپ خانه بهیئت مجموعی  
 دست و بازو به تیر اندازی و برقندازی و بان کاری کشاده هنگامه  
 دار و گیر را بلند آوازه ساختند خان جهان ازان قزول بلای ناگهانی  
 خبردار شده کمر بسته و نا بسته بسراسیمگی تمام زنانرا بر فیالان و  
 اسپان سوار ساخته خود را با رفقا به پشت اسب های زمین شده و  
 نا شده رسانده جنگ کنان طرف کوه و غارها فرار اختیار نمود -  
 اگرچه سپاه مغلیه بغارت و تاراج اسباب و قماش پراگنده شده  
 پرداختند اما سرداران تجربه کار دست از تعاقب خان جهان و  
 افغانان بر نداشته بلکه متوجه فراهم آوردن لشکر که بتاراج مال  
 مشغول بودند نگشته سزاول های شدید برای گرد آوردن آنها تعیین  
 نموده خودها با جمعی که همراه مانده بودند در پی افغانان شتافتند  
 و بهر که میرسیدند سراز تن جدا و زمین از آدم خالی می ساختند و  
 بهادر خان که بجای آب تشنه خون پدر بود دریا دریا گویان دران  
 دریای بی سرو پایان غوطه زده بهادرها بیو بی کار آورد و باتفاق  
 اهتمام خان و نرهداس جهاله پاشنه کوب بالای قلعه کوه برآمده

شاه جهان بادشاه ( ۱۶۳۰ ) سنه ۱۰۴۰

کروه سي، گروه رفته در گرد اوري غله کوشند - درين تردد غله فراوان  
با ديگر ماکولات و اجناس بدست مردم لشکر افتاد - درين ضمن  
خبر رسيدن فوج نظام الملک انتشار يافت خواجه ابو الحسن  
با بهادران يکه تاز و مبارزان جانباز مقابل فوج دکهنیان که محل دار  
خان و غيره هفت هزار سوار بودند رفته کارزار صعب نموده بعد  
بکار آمدن و کشته شدن جمع کثير از هر دو طرف فوج دکهن را  
هزيمت داده غنيمت بسيار آوردند - چون خبر ناموافق سرداران  
که هر کدام نظر بر پايه مراتب و اعتبار بهم ديگر سرفروغ نمی  
آوردند باعث برهم خوردن انتظام لشکر و شوخي خصم می گردید  
بعرض رسيد - يمين الدوله آصف خان را سر لشکري هر سه فوج دکهن  
فرمودند و عبد الله خان را که سابق سر فوج مقرر نموده مرخص  
ساخته بودند بفرده پور نا رسیده بسبب عارضه بدنی با اتفاق سيد  
مظفر خان بحضور مراجعت نمود - درين ضمن بعرض رسيد که از  
اعظم خان و ديگر امرا تردد نمايان در تنبيه خان جهان لودي  
بظهور آمد مجملي از تفصيل آن بتحریر می آرد - گویند اعظم خان  
که در ايام برشکل در پرگنه بیرو مقرب خان دکهنی در جالنه بسر  
برده در انتظار قابو و فرصت وقت بودند از شنيدن مقرر شدن سر  
فوجي يمين الدوله رک غيرت اعظم خان بحرکت آمده و از جای  
خود با فوج دريا موج بقصد گوشمال عدو بد سکال روانه شده  
بطريق ايلغار شب و روز طی مسافت نموده وقت صبح غافل  
درحالي که خان جهان لودي و دريا خان در موضع راجوری  
اسباب تجارت غارت کرده آورده بسپاه قسمت می نمودند رسيد



مال آنها را از مقابل برداشته هزیمت فاحش داده دست بافغانان  
کشی کشاده دماغ از دمار روزگار آن گروه ناهنجار بر آوردند - چون  
خبر فتح گوشمال آن فرقه بد سگال بحضور رسید بر عالمیان ظاهر  
گردید که تدبیر انگیزان آن فساد عظیم و آوازه فتنه پریم خیال  
باطل بود و سوای منجر بافغان کشی گردیدن حاصل دیگر نداد -  
بغرض رسید که دیانت خان قلعه دار احمد نگر که از بندهای جان  
فشان بود در وقت فروختن ملک مفتوحه تعلقه نظام الملک که  
خان جهان لودی شش لک هون گرفته دست ازان ولایت برداشت  
قلعه دار مذکور دست از قلعه برنداشته چندین هزار دکهنی را در  
ایام محاصره طعمه گوله توپ و تفنگ ساخته بود ازین حصار بدن  
حیات فانی بقلعه نجات جاردانی شتافت - حضرت افسوس نموده  
جان نثار خان را بجای او مقرر فرمودند - سادات خان و شرزه خان  
و ناراجی سه سردار نامی نظام الملکی بحضور رسیده ملازمت نموده  
در جرگه بندهای پادشاهی در آمدند خواجه ابو الحسن که برای  
تسخیر ملک تلگانه نامزد شده بود چون آثار گرانی و کم آبی دران  
ضاح ظاهر شد و خرابی رسانیدن فوج نظام الملکی و در آمدن  
افواج پادشاهی علاوه آن گردید عرصه زندگانی بر لشکریان تنگ شد و  
کار بجائی رسید که نانی بجائی بهم نمی رسید و لشکر عاجز آمده  
بفکر تفرقه افتادند - خواجه مذکور حکم فرمود که در دیهات ویران  
حسب و جو چاههای غله که دران ملک مدفون می سازند نمایند  
و در کوه و جنگل های پر از اشجار که رعایا با مال و عیال و غله  
یک ساله رفته ملجا و پناه خود ساخته اند بر آنها تاخته تا بدست

گذاشته و آتش داده باستقلال تمام نقاره زنان روانه سند کهپر که  
 وطن و جاگیر قدیم و جدید پدر و شوهر او بود گردید و هرچند متصل  
 تسلیمی نامه نظام الملک برای معاودت او رسید اعتماد بران نموده  
 از سر نو سرانجام در جاگیر نموده روانه درگاه والا گردید و بواسطت  
 اعظم خان جگدیو بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار و پتنگ راو  
 نبیره او سه هزاری هزار و پانصد سوار و عطای یک لک و سی هزار  
 روپیه و بحالی جاگیر وطن سرافرازی یافت - خان جهان لودی  
 از راه تندیر سرا پا خطا بامید نجات خود که پادشاه را سراسیمه اخبار  
 موحش اطراف نماید نوشتجات فساد افزا بافغانان و راس الروس آن  
 جماعه که در کوهستان و جبال کابل و حسن ابدال همیشه سرکشی می  
 نمودند فرستاده اشاره بر برافراشتن علم بغی نمود و ندانست کوه از  
 وزیدن تند باد بحرکت نیاید و نهنگ از تموج موج ترک دریا  
 ننماید - چون نوشتجات فساد آمیز او بسرگروهان آن قوم رسید افغانان  
 خلیلی و مهندي و داود زئی و یوسف زئی و لودی و رهیل و غیره  
 از هر طرف چون مور و ملخ فراهم آمده ما بین پیدشاور و اطراف آن  
 شیوه بغی و سرکشی و طریقه غارت و آدم کشی که جوهر ذاتی آن  
 بد نهادان دون نژاد است اختیار نموده بقصد تسخیر قلاع پیدشاور و  
 دیگر بلاد ماده فساد گردیدند - بندهای عقیدت سرشت پادشاهی  
 کمر همت بر دفع آن قوم فتنه پزوه بسته چند گاه بسبب غلبه آن  
 تبه کاران محصور گردیده در دفعیه مضرت آنها کوشیده آخر نظر بر  
 شوخی زیاد آن ستم گاران تیره روزگار ناچار بقصد پیکار و مقابله آن  
 ستمناز صورتان بد مآل برآمده از میمنت اقبال لایزال پادشاه عدو



را که از پدیرایه زخم آرایش چهره ساخته بودند بمرهم انواع لطف و عنایت اضافهای نمایان و انعامات بی پایان التیام دادند - جادو رای نظام الملکی که با پسران و برادران و نبیره های سابق رو بدرگاه آورده بمنصب بدست و چهار هزار پانزده هزار سوار معه برادری مجموع سرفرازی داشت درینولا از کم طالعی و گمراهی بعضی بدطینتان بار دیگر برخاسته رفته بقصد نوکری نظام الملک نزدیک قلعه دولت آباد فرود آمد از آنکه نظام الملک ازو بیدماغی زیاده از حد داشت بعد از شنیدن خبر رجعت او بخاطر خون قرار داد که وقت ملاقات او را غافل دستگیر نماید و محبوس سازد و با بعضی محرم و همرازان مصلحت نموده انتظار می کشید روزی که جادو رای با اندرون قلعه برای ملاقات طلب داشت بشهرت خلوت او را معه دو پسر و نبیره با معدود چند مانون آمدن ساختند همینکه جادو رای غافل با اندرون در آمد ناگاه جمعی از کمین گاه بر آمده بقصد زنده بدست آوردن بر سر آنها ریختند جادو رای خبردار گشته با پسران و همراهان دست به پراق نموده هر طرف حمله آورد چندی را کشته و زخمی ساخته آخر کار با پسران و نبایر اسیر پنجه اجل گردید و شومی نمک حرامی هر دو ولی نعمت قدیم و جدید کار خود ساخت زن او گر جای نام که از زنان صاحب اختیار و عاقله و با هوش گفته می شد بعد از شنیدن کشته شدن شوهر و پسران اصلا بگریه و ماتم مقتولان نپرداخته همراه جگدیو برادر خود و دیگر سپاهی که داشت براسپ سوار شده آنچه از زر و زیور و نقد و دیگر اشیای ضروری توانست بر اسبان و فیلان که داشت برداشته و باقی همه همانجا

عطا فرمودند - خواجه ابوالحسن را با شاه نواز خان و غیره برای تسخیر قلعه و اطراف ناسک ترمک مرخص نمودند و بنام شیر خان ناظم احمد آباد حکم رفت که نایب در احمد آباد گذاشته خود را بمدد ابوالحسن برساند - و راجه بکلانه نیز مامور برفاقت لشکر بتسخیر آن ضلع گردید - عبد الله خان بهادر از کابل رسیده شرف اندوز ملازمت گشت چون اعظم خان را با شایسته خان صحبت موافق نیفتاد عبد الله خان بجای شایسته خان بسرداري مقرر گردید و شایسته خان طلب حضور شد - درین آوان بعرض رسید که قریب دوازده هزار سوار دکهنی ها با فوج شایسته خان و خان اعظم بطریق قزاقی یک دو بار مقابل شده شوخی نمودند بعضی مردم کار طلب بکار آمدند و بیشتر زخمی گردیدند چون بهادران لشکر پادشاهی نیز تردد نمایان بظهور آورده جمع کثیر آنها را زیر تیغ آوردند آخر کار راه فرار اختیار نمودند و از مردم نامی پادشاهی امام قلی خان پسر جان سپار خان و پسر شجاعت خان و راجه سترسال [100] برادر زاده راجه مان سنگه با دو پسر او و جمعی منصبداران و خانه زادان کم منصب بعد تردد مردانه داخل پیش قدمان جان نثار گردیدند و راجه گره داس و غیره پنج نفر راجپوت زخم کاری برداشته از خانه زمین به زمین میل نموده صفحه گارزار را گلگون ساختند بعد عرض مراتب بندهای جان نثار را طلبیده فرزندان و خودشان آنها را اضافه و خلعت و اسب عنایت فرمودند و زخمهای فدویان کار طلب



بمضور رسیده ملازمت نمود و حقیقت پناه برکن خان جهان  
به نظام الملک و اعانت دکهنی بعرض رسید \*

ذکر سوانح و جشن سال چهارم مطابق

سنه هزار و سی و نه ( چهل ) هجری

آغاز سال چهارم از جلوس میمنت مانوس مطابق سنه هزار  
سی و نه هجری جشن سراپا سرور و بزم عالم افروز به ترتیبی که  
هر سال کارپردازان در سرانجام اسباب عشرت آنمجلس بهشت مثال  
اعتماد بلیغ بکار می بردند منعقد گشت و در هر کوچه و بازار ساز  
خرمی آماده گردید و امیران و شعرا و صلحا و ارباب طرب از فیض  
ذخیرها اندوختند و اهل نغمه و نشاط مامور گردیدند که بگرنظربور  
و گلبانگ چنگ و رباب لشکر غم را خوار زار نموده اخراج نمایند  
\* نظم \*

مغنی ز طنبور شد گرز دار \* نگردد چرا فوج غم خوار زار  
پداله بچشمک زدن گشت گرم \* ز جوش ادا بسته شد راه شرم  
برون تاخت از شیشه گلبانگ می \* خموشی گریزان شد از بندنی  
بیست لک رویه نذر و پیشکش بیگمان و امیران از نظر گذشت  
و مضاعف آن بانعام درآمد و دوازده لک رویه سالیانه از اصل و  
اضافه مهد علیا مقرر فرمودند هفت هزار سوار منصب دار و احدی  
بهمراهی راو رتن و وزیر خان بجبهت تادیب سرکشان تلنگانه تعیین  
نمودند - رحیم خان داماد عذیر حبشی و بهروز خان نظام الملکی آمده  
شرف ملازمت حاصل کردند اولین را پنجهزاری دو هزار سوار و  
دو پمین را دو هزار سوار منصب معه خلعت و دیگر انعامات

آن بدعتهای بدنام از میان آن انام کم شد اما کم نشد - چنانچه تا حال آثار آن بدعتهای مذموم دران قوم باقیست \*

چون بعرض مقدس رسید که خان جهان لودی خود را نزد نظام الملک بدولت آباك رسانده و خواجه ابوالحسن و دیگر امرا که تعاقب او نموده بودند بسرحد بکلانہ زبیده باعانت زمینداران آنجا استقامت ورزیده هر چند بنامه و پیام نصایح آمیز خود و احکام جهان مطاع دکنی های معذور العقل که همیشه تیشه ندامت و بد مالی پریای نخل خیال محال اندیشی خویش زده ثمره ناکامی چیده اند برای بدر ساختن آن مغضوب بارگاه سلطانی آگاهی میدهند فائده مترتب نمیکردن - و با وجود ذخیره سرکشیهایی سابق از گوشمال روزگار حریف آزار که همه وقت نقش مراد نمی آید غافل گردیده بذخیره چند روز قلعه مغرور اند و اطاعت امر و نهی چنانچه باید نمی نمایند - از شنیدن آن آتش غضب سلطانی شعله افروز گردید و در ساعت محمود و طالع مسعود یعنی غره ربیع الاخری سنه هزار و سی و نه با عالم عالم سپاه رایت ظفر آیت جانب سرزمین جنوبی برافراشتند و کوچ بکوچ از آب نربدا گذشته همینکه داخل سرحد خاندیس شدند سه فوج بسرداری ارادت خان و شایسته خان معه اعظم خان و راجه گچسنگه که مجموع باهر سه سردار پنجاه هزار سوار می شد تعیین فرمودند و باز ارادت خان را بر کل لشکر و امیران هر سه فوج حاکم ساختند - و اوایل ماه جمادی الاخری داخل برهانپور گردیده آن شهر را بدارالسور موسوم کردند خواجه ابوالحسن که بدست آوردن خانجهان لودی مامور بود



که افغانان ضلالت آئین اصلا با حکام شریعت نمی پردازند و بنسبت  
 پدر گمراه خود که یکی از الحاد پیشگان بیدین بنای بدعتهای  
 مذموم دران مرزبوم گذاشته رفته انرا استغفر الله باعتقاد باطله  
 خود بجای آیه و حدیث دانسته طریقه الحاد را شعار خود ساخته  
 رویه ملحدان مباحه پائنه اختیار نموده پیروی همدیگر مینمایند  
 یعنی زنان را بمجرد آنکه گاری مذبح ساخته مجلسی از هم  
 مشربان فراهم آورده پخته خوراندند بیعقد بتصرف وطی درمی  
 آرند - وقت طلاق سه سنگ ریزه بدست زن داده از خانه بدر می  
 سازند و زنان بیوه را داخل متروکات میت شمرده وارثان را در  
 نکاح آوردن و بدیگری هبه نمودن و بیع و شرا کردن جایز و مختار  
 میگردانند و هر مسافر اجل رسیده که دران سرزمین وارد گردد  
 و بدست آن نسل صفتان حق ناشناس افتد دستگیر نموده شکار  
 حلال و کار مباح دانسته بملکیت خود در آورده از بیع و شراء آن  
 وجه معاش می سازند - و از متروکه میت دختر و اولاد نسازا بی  
 نصیب می نمایند و در قتل و قطاع الطریقی صلحاء آنها سنت  
 و رویه جد و آبا بر همدیگر سبقت نموده اینمعی را جوهر رشد و کمال  
 و اظهار رشادت میدانند - ازین مقوله آنچه در باره آن غول نژادان  
 دون نهاد بد بیند که در پادشاه نامه درج گشته اگر بتکریر همه خصایل  
 آنجماعه بدسگل پردازد محمول بطریقه عبارت آریان تعصب پیشه  
 خواهد گردید - حاصل کلام آنکه بعد عرض حکم محکم قضا شیم صادر  
 شد که حکام توره و شریعت در صلاح و تولید آن بزجر و تنبیه  
 کوشند و بعد شداید تاکید که کار بفساد و هنگامه منجر گردد بمروار ایام

و حضرت سکندر شوکت جنت مکانی بمنزله برادر میدانستند  
 این نیازمند درگاه الهی آن رضوان دستگه را عم بزرگوار  
 میخواند بمقتضای این نسبتها آن نور حدیقه دودمان صفوی را  
 بمنزله فرزند ارجمند دانسته آن مراتب دوستی را که در خاطر  
 دوستی گزین مرکوز داشت که در ایام سلطنت و خلافت نسبت  
 بآن عم سلیمان جاه از قوه بفعل آورد انشاء الله تعالی نسبت بآن  
 فرزند کامگار نامدار بظهور خواهد آمد - چون عم غفران مال  
 بحری بیگ را از روی استعجال بجهت اطلاع اوضاع و استعلام  
 احوال فرستاده بودند او را بزرردی رخصت نموده ما نیز سید  
 محمّد النسب و معتمد پسندیده حسب میربرکه را برسبیل  
 استعجال برای استفسار احوال خیر مال آن صفوه دودمان صفوی  
 باتفاق روانه آن صوب فرمودیم که بعد از ادای مراسم تهنیت  
 و تعزیت و اظهار مراتب محبت و مودت آن معتمد را از احوال  
 خجسته مال خود کامیابگی آگاه سازند - و هر گونه امری که باعث  
 مزید اقتدار و هر نوع کاری که بموجب زیادتیی استقرار شاه والا  
 جاه در امور سلطنت آن دیار باشد این نیازمند را اشاره نمایند  
 که از قوه بفعل آورده بعالمیان نسبت دوستی بآن فرزند ظاهر  
 سازد - آن معتمد را زود مرخص نموده بارجاع مهمات و اعلام  
 مرغوبات که درین بلاد بهم میرسند گلشن محبت و چمن مودت  
 را نصرت و حضرت بخشند ایام سلطنت قرین کامرانی و موجب  
 سعادت و وجهانی باد \*

از واقعه صوبه کابل و عرضداشت لشکر خان ناظم بعرض رسید



دوستي نامرعي نگذاشته آن چنان محبتي ورزد که خواقين زمان از  
تصور آن مستغرق بحر تاسف و رشک گردند - چون اعلیٰ حضرت  
جنت مکاني بحکم قضای آسماني بروضة جارداني شتافتند و نوبت  
خلافت باین نیازمند درگاه الهی رسید و عرصه مرزبوم هندوستان را  
از لوث وجود ناپاک مخالفان بآب شمشیر خون فشان پاک  
ساخت و تمام مملکت وسیع هندوستان که قبل ازین چندین پادشاهان  
داشته اند و سیاهان روی زمین آنرا سه ربع ربع مسکون شمرده اند  
بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد الحمد لله و ثم الحمد لله  
و شکر لله و ثم شکر لله می خواست یکی از معتقدان آگاه و منتسبان  
درگاه آسمان جاه را برسم سفارت بطریق رسالت بحکومت آن عم  
قدسی منزلت روانه سازد درین اثنا خبر واقعه هایل و حادثه  
نازله رحلت آن شاه جمجاه از دار فنا بعالم بقا رسید و جراحت  
کلفت قصه پر غصه جنت مکاني را تازه ساخت تا آنکه بامداد  
مژده جلوس میمنت مانوس آن عالی تبار گردون افتادار بر سرینو  
سلطنت آن عم بزرگوار و استقرار آن شاه جمجاه بر مقر دولت آن  
خلد آرامگاه لشکر غم و الم را از گرد خاطر مهر آگین دور گردانید -  
و کلفت به بهجت و شدت بفرح و غم بشادی مبدل گردید  
رجای واثق و امید صادق از کرم عمیم چنان است که هم چنانکه  
این جلوس همایون را برین نیازمند درگاه الهی مبارک ساخته آن  
جلوس میمنت مانوس را نیز بران کامگار نامدار مبارک گرداناد  
و در وادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتساف توفیق رفیق  
سازد - چون شاه جمجاه را اعلیٰ حضرت عرش آشیانی بجای فرزند

این نعمت عظمی الهی زبید هیچ زبانی و عنوانی بیان نمیتوان نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات و سلطنت عم جم جاه خلد آرام گاه جعل الجنة مثواه مثل آن کوکب عالم افروزی از افق دولت طالع و لایم گشته و مانند آن سزاوار تاج و تخت بر سریر دولت صفوت نشسته امید از کرم و اهب بی منت آن است که این جلوس میمنت لزوم را بران صفوه دودمان صفوی و ثمره شجره مصطفوی و درستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گردانند - چون از قدیم الایام الی الان بمقتضای تعارف ازلی که ممد و معاون رابطه لم یزلیست میان خواقین این دودمان خلافت نشان و سلاطین آن خانواده عظیم الشان پیوسته رابطه مودت مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده بمودای الحسب یتوارث از سلف بخلف این عطیه گرانی از سابق بلاحق این موانست عظمی بارت می رسید لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی انار الله برهانه و آن شاه جمجاه رابطه دوستی بحد برادری بود - و میدان این نیازمند درگاه اله و آن پادشاه والا جاه خلد آرمگاه در ایام خجسته فرجام پادشاه زادگی نسبت محبت بمرتبه انجامیده بود که آن جنت بارگاه را بمنزل عم بزرگوار خود می دانست و آثار محبت و علامات مودت موروثی که رشک علاقه اخوت و ابوت تواند شد از طرفین مشاهده عالمیان می گشت - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین این معنی مرکوز بود که هرگاه و اهب العطايا نوبت این خلافت کبری و سلطنت عظمی را باین نیازمند درگاه الهی رساند بآن رضوان دستگاه دقیقه از دقائق



سوخته آتش رعایت مردم همان دیار بود اختیار نمود و از کوه نشینان صحرا نورد آن مرز بوم هرکه در میخورد و برهبري باخود مي گرفت و باو رعایت انعام نقد و جنس نموده و منت احسان ادا قبول کرده برای پي غلط گرفتن سپاه عقب رهنموني مي نموده و هرجا لشکر پادشاهي مي رسيد براهي پر از اشجار و جنگلهای دشوار گذار سرگردان مي ساختند سيد مظفر خان و خواص خان و راجه پوتهيراج و غيره زخمهای کاري داشتند و لاعلاج براي علاج در دهول پور توقف ورزیدن لازم گشته بود حقيقت بحضور معروض داشت و از روی فضل طلب حضور شدند و بعیای خلعت و اضافه و آفرین سرخروي تازه حاصل نمودند و بهلول میانه و سکندر لوهاني که باني رهنموني تقصيرات خان جهان گشته بود وقت برآمدن از دکن ترک رفاقت نموده بودند درینولا باو پیوسته معاون او گردیدند \*

چون بحري بیگ ایلچي شاه عباس از ایران مراسله محبت آمیز آورده هنوز مرخص نگشته بود که خبر واقعه انتقال شاه ازین سرای فاني بروضة جارداني و قایم مقام او شدن شاه صفوي رسيد بعد رسیدن این خبر بحري بیگ را مرخص ساخته از طرف خود میر ترک را جریده بدستوریکه بحري بیگ آمده بود ازین طرف نیز نامه باعزاز مشتمل بر تهنیت و تعزیت بطریق استعجال روانه ایران نمودند \*

نقل نامه بطریق اختصار بتکریر می آرد  
شکری که بازاری آن عطیه گرایی نامتناهی و سپاسی که در برابر

چنبل عبور نموده تخته های کشتی را که قبل از رسیدن لشکر پادشاهی آن طرف آب برده بودند شکسته راه راست گذاشته مرحله پیمای دشت حیرانی گردید باقی همه بهیر صغیر و کبیر معه مال و عیال بزوال و بال تاراج و اسیر گشتن و کشته گردیدن در آمدند - بعد اتمام جنگ و کشته شدن جوانان با نام و ننگ و گذشتن خان جهان از آب فدائی خان و خواجه ابوالحسن و معتمد خان و رای راو و خان زمان و راجه جی سنگه و غیره امرا و فوج عقب مانده پیهم رسیده باهم ملحق شدند چون بیدار خوابی شب و ماندگی راه و ضرور گردیدن فکر تکفین و تدفین بندهای پیش قدم جان نثار و خبر گرفتن راهی که خان جهان اختیار نمود و موجود نیافتن کشتی همه علاوه سبب توقف و رزیدن کنار آب گردید و جمعی که زخمهای کاری داشتند نیز مانع قصد عبور گردیدند ناچار باقی روز و تمام شب کنار آب بصد هراس و دل پرتاب بسر برده در تلاش کشتیها و مدفون ساختن کشته ها و تدایي زخم سپاه نیم جان شب را بپایان رساندند روز دیگر بعد دو پهر عبور میسر آمد و میان خان جهان و امیران پادشاهی که از آب گذشته تعاقب نمودند هفت پهر تفاوت حایل گردید و همه جا سراغ جوانان از راه گوالیار و چندیری تعاقب کنان مرحله پیمای گردیدند تا آنکه از گوندوانه برار هر دو فوج سربر آوردند چون خان جهان از راه بندیل کهند گذشته بود راجه و راجپوتان آنجا در همه باب شرط خدمت و رفاقت روز بیگسی بجا آورده تا گوندوانه رساندند و بعد رسیدن سرحد گوندوانه راه تعلقه نظام الملک که خان جهان



ارثي هاشمي شرط جان سپاری را بتقدیم رساند و سید مظفر خان خود با پنجاه نفر از همراهان زخمهایی شمشیر و تیرو سنان که زینت افزای چهره مردان جلالت نشانست برداشته برای اثبات محضر سرخروئی بمهر و نشان سیف حیدر کرار رسانید و دو برادر راجه بیتهداس با چند راجپوت و قریب هفتاد مغل احدی دست از جان شسته گوی نیکذامی از میدان رنوده بچوگان شمشیر لودیان سرو جان شیرین نثار نمودند

\* بیت \*

نیاسود لشکر زخون رختن • ز دشمن بدشمن در آویختن  
پرتعیراج را آهور را با خود خان جهان سروکار مبارزت افتاد و هریکی بزخم نیزه همدیگر مجروح ساخته سر کم نیاورده از کوتاهی اجل از یک دیگر سالم جدا شده جان سلامت بردند و دو پسر خانجهان باسم عظمت خان و حسین خان و شمس خان دامادش با دو برادر محمد خان و محمود خان نام که نبیره های خان عالم لودی می شدند و هریک پنج پنجه شیر زیان را روز نبرد رنجه میداشتند و در معرکه مصاف فیل دمان را امان نمی دادند معه شصت تن افغان که آنها اکثر قرابت دور و نزدیک بخان جهان داشتند بعد جوهر نمودن عیال و ناموس که عبور آنها از آب متعذر بود کشته گردیدند چون در وقت دار و گیر و چپقلشهایی که با فرزندان خان جهان در میان بود خان جهان بموجب قسم دادن و ابرام آن مقتولان فرصت یافته با چند سریت و دوزن که از آب گذرانده بود و جمعی از عورات دیگر جماعتداران و هفت نفر پسران و خویشان قریب و جمعی از افغانان دیگر که زنان اکثر آنها خرد را بآب غرق بحر فنا گردیدند از دریای

و مرحمت خان بخشی اخدیان و سید مظفر خان بارهه ابتدا دست و بازو به تیراندازی کشودند و از هردو طرف باران نیسان تیر به بارش درآمد و دلاوران جنگ جو و مبارزان رزم خویکه تازیهای مردم مردانه و جانبازی رستمانه بهم چشمی همدیگر بعرضه ظهور آوردند و خدمت پرستخان که تیرروی ترکش و از بندهای جان نثار مقرب بود بزخم تیری که بر پیشانی او رسید باوجود سرخوئی حاصل نمودن از جوی خونی که بر چهره عقیدت آئین اودوان گردید و زخم کاری بود تا دم واپسین تردهای نمایان بظهور آورده نقد جان را نثار راه مرشد و قبله برحق نمود چون شعله پیکار دران بزم کارزار بلند گردید و از افغانان رزم جو چپقلشهای مرد ربا بروی کار آمد و هر یکی از مبارزان هردو طرف مرگ را بچشم خود مشاهده نمودند بلکه سر را ببدن فنا دادن مطاع بی اعتبار زیر پا افتاده دیدند راجه بیتهداس و پرتیراج با جمعی از راجپوتان و دیگر تهور پیشگان بدستور فدویت کیشان هندوستان از اسپان فروز آمده بران کوته اندیشان شجاعت نشان حملهای نمایان آورده زخمی گشتند و خواص خان بهتی و مرحمت خان شرط تهوی بجای آورده باعث قطع شجر حیات چند نفر افغانان با نام و نشان گردیدند آخر کار زخمهای کاری برداشته در معرکه افتاده صفحه زمین را گلزار ساختند و سید محمد نبیر و سید مظفر خان بارهه که جوان نو نهال گلشن شجاعت بود بانورده سید بارهه که هر یکی خود را از بهادران جلالت نشان میگرفت در نظر جد نامدار نقد هستی در راه ولینعمت بیادنیستی در داد و باظهار شجاعت



برضامیرمنیر هوشمندان ظاهر باد که سرانجام و اطاعت امر نوکران  
 مرشد پرست و پیراخت پادشاهان خانه زاد پرور و کد و تنقید در امور ملکی  
 در زمان سلف بدین مرتبه بود که از وقت عرض رسیدن تابر آمدن امیران  
 از شهر که هر چند اسپان زیر زین و شتران و فیلان زیر بار سرانجام سفر  
 و تهیة سرانجام جنگ موجود باشد در فرصت سه چهار گهری بر  
 برآمدن نظر بر رویه آن زمان حرفیست که عقل در قبول آن  
 تردد تام دارد و شاهد صدق اینمقال محال انتقال آنکه صبح روز  
 دیگر بعد برآمدن شش گهری روز که خان جهان لودی روی کنار آب  
 دهل پور که هژده کروه عرفی از اکبر آباد است رسیده در توده  
 و گذراندن فرزندان و قبایل بود که ناگهان گرد سیاه رسیدن لشکر  
 ظفر اثر از عقب نمودار گردید و آن سیل کوه فنا بنظر غیرت پذیر  
 او در آمد و عمل یک پهلوان گهری کار بمقابل و مقاتله کشید و  
 خان جهان لودی چون اختر رجعت برگشته طالعان بعد از گذراندن  
 مال و عیال معاودت بقصد مقابل فوج پادشاهی نموده ثبات  
 قدم و رزیده بعضی مکانهای قلب کنار دریا را مورچال قرار داده  
 سد سیلاب فوج دریا موج گردید و لشکر پادشاهی که هر امیری  
 با خاصان معدود و جمعی از احدیان و برقندازان رسیده بودند  
 و باقی امیران و فوج چون سیل روان از پی هم روان اسپ تاخته  
 می آمدند مقابل گشته بمقاتله و کارزار پرداختند و بهادران رزم  
 طلب ندهای جان را بر کف اخلاص گذاشته بجهت نثار کار  
 و لینعمت پیش قدمی بر یکدیگر می نمودند خصوص خدمت پرست  
 خان یعنی رضا بهادر بهادر پیشه بامردم توپخانه و خواصخان بهائی

نمود فرمودند که تعیین چوکی بدون تحقیق و ثبوت تقصیر باعث خفت اوست درین ضمن آنچه که فیلان و اسپان و جواهر داشت نوشته بطریق نذر و پیشکش که در سرکار ضبط نمایند فرستاده و چند فیل و جواهر قبول نموده باقی را معاف فرمودند اما آخر از توهم غضب سلطانی که نمونه قهر الهی است و خطاهای او زیاده از اندازه قبول عقل در عالم خطا بخشی و جرم پوشی بود شبی از شبها بعد انقضای دو ساعت نجومی با سایر متعلقان صغیر و کبیر که بعضی را بر فیلان و برخی را بر اسپان برقع پوش سوار نموده جریده خانه بدوش گشته معه دوهزار سوار افغان جرار که اکثر آن از خویش و تبار و یکجان و دو قالب بودند و دوازده نفر فرزندان و داماد و در صد سه صد پیکار و شاگرد پیشه هوا خواه قدیمی از آگره نقاره و طبیل زنان برآمده مرحله پیمای تیه حیرانی گردید پهر شب بعرض اعلی حضرت رسید پادشاه همان ساعت خواجه ابوالحسن و خدمت پرست خان عرف رضا بهادر و سید مظفر خان باره و نصیر خان و غیره قریب بیست امیر نامی و راجهای نامدار برای تعاقب او خلعت داده مرخص فرموده سزاولهای شدید برای برآوردن تعیین نموده از دیوان برخواستند بعده که عمل یازده گهری شب که مراد از فرصت چهار گهری از ابتدای وقت عرض رسیدن تا رساندن خبر و برآمدن امیران از دروازه شهر باشد برآمدن محمد رضا بهادر میرانش و غیره هفت هشت امیر و دوسه راجه معروض گردید و برای برآمدن دیگران تاکید و تهدید و وعده و وعید آمیز نموده اندرون محل تشریف بردند \*



اظهار دوستي بر زبان مي آورد که با اير، تقصيرات از دام تدبير  
 پادشاهان غافل ماندن و از اندیشه انتقام آن فارغ بودن از طريقه  
 حزم و دانائي بيرونست امروز فرداشت که جزاي اعمال ناصواب  
 عايد حال شمايان خواهد گرديد پسران خانجهان برين مذکور او را  
 اطلاع دادند و آن پير کهن کار بران خلاصه تذکار مطلع گرديده  
 متوهم گشته در بحر فکر دور از کار فرورفت و ترک رفتن در بار  
 و مجراي نموده در خانه منزوي گرديد و قريب هزار سوار تجربه  
 کار کارزار ديده انتخابي بدر خانه خود نشاند پادشاه برينمعني  
 اطلاع يافته اسلام خان را براي تسلي او فرستاده سبب توهم زياد  
 استفسار فرمودند در جواب انحراف مزاج حضرت را در باره خود  
 و نظر بر مال آبرو که در قوم افغانان و همه صاحب عزتان جان  
 و مال فدائي آبروي مي توان کرد ظاهر ساخته عذر خواه گرديده  
 التماس نمود که يا خط آزادي جان بخشي که توقيع رستگاري  
 بندهاي قديم مي باشد عطا شود يا حکم شود که سر بریده خود  
 را بر سر نيزه نموده بخدمت بفرستم حضرت فرمودند که براي  
 نجات او امان نامه بمر يمين الدوله باو بدهند بعد ظهور اين  
 عنايات چند روز بدستور سابق بمجرا ميرفت باز از گفته  
 مصاحبان برهم کار که بدین مضمون دلفگار خاطر نشان او نمودند که  
 همه عنايات و الطاف براي آبداري تيشه قطع شجر حيات تست  
 و رسواس و هراس آميز بيش از پيش در دل آن بداندیش راه  
 يافت و در سرانجام تهيه فرار افتاد آصف خان برينمعني اطلاع  
 يافته بعرض رسانده براي چوکی نشاندن بر در خانه او التماس

دکهن بدار الخلافه که فرمان طلب مشتمل بر اظهار عنایات و عفو  
 تقصیرات مصحوب جان نثار خان بدستخط خاص صادر گردید و  
 تکلیف رفاقت از روی لطف نمودند در جواب کلمات لا یعني و لغو  
 بر زبان آورد و در تقدیم آداب فرمان گرفتاری نیز مقصر گردید و علاوه  
 آن تنگ ظرفی دیگر کار فرموده از برهانپور بمالوه آمده بعضی  
 محاللات را تاخت و تاراج نموده بمحاصره ماند و پرداخت بعد  
 رسیدن خبر و مزدغه جلوس حضرت اعلی بر تخت دار الخلافه که  
 بهلول و غیره امرا همراه او نظر بر مال اندیشی متفرق شدند دست  
 از محاصره برداشته به برهانپور شتافت و بعد این همه تقصیرات  
 عریضه متضمن بر تهنیت جلوس و ندامت افعال ایام گذشته که  
 از راه تیره بختنی و ضلالت ازو صادر شده بود بحضور ارسال داشت  
 هرچند که حضرت صاحب قرانی می دانستند که از راه ناچاری  
 که زبان و دل او باهم اتفاق ندارند عذر خواه گردیده باز از راه خطا  
 بخشی و جرم پوشی صوبه برهانپور و برار بر او چندگاه بحال داشته  
 بعده که مهابت خان را بصوبه دکهن مامور فرمودند او را بصویداری  
 مالوا سرفرازی بخشیدند چون بکوملک مهم چهار سنگه بنذیله مامور  
 گردید بعد از فراغ فتح بحضور رسید اصلا حرف کم التفافی بر زبان  
 نیاوردند بلکه چندان لطف بر حال او مبذول فرمودند که نزد ظاهر  
 بینان کینه خواه این معنی بسیار غریب نمود اما از آنکه گفته اند  
 الخاین خایف مدام نظر بر تقصیرات زیاده از اندازه تحمل سابق  
 ترسان و لرزان می بود و لشکری نام پسر مخلص خان که با پسران  
 آن بد سرانجام همدم و هم بزم گردیده گاه گاه بطریق مطائبه بل



بخاکستری نا مشخص بود بحسب اتفاق بدست آورده در کمال  
لاغری نظر بر ندرت رنگ او خریدار اراده هندوستان نمود و دوازده سال  
آن فیل نزد او ماند و روز بروز رنگ او ماند اثر صبح صادق از سیاهی  
مائل و مبدل بسفیدی می گردید تا آنکه بلون بلور و کافور از همه  
عیب بری برآمد چون سید دلیرخان که در جایگزین او مدتی آن تاجر  
قیام داشت بران اطلاع یافته آن جانور کمیاب گران بها را بقیمت  
خاطر خواه خریده بطریق پیشکش روانه درگاه والا نمود نهایت  
پسند افتاد و مجرای او شد و موسوم بگجیت [ ۹۹ ] ساختند -  
روزی که بران خود بدولت سواری فرمودند طالبای کلیم این رباعی  
را بدیهه گفته بنظر گزاردند \*

بر فیل سفیدت که مبینا گزند \* شد بخت بلند هر که او دیده فکند  
چون شاه جهان بر آید گوئی \* خورشید شد از سپیده صبح بلند  
خان جهان لودی که اسم او بیرم بود در ایام سلطنت جنت مکانی  
بمدد تقاضای طالع از پایۀ ادنی بمرتبه اعلی رسید در ایام شورش  
حضور و دکن که صوبدار آنجا بود حق نسک قدیم ولی نعمت را  
منظور نداشته چنانچه سابق باحاطه تحریر در آمده با نظام الملکیان  
ساخته ولایت بالاگهات را که از پنجاه و پنج کرور دام جمع داشت  
و بعد بخرچ آوردن کرورها خزانه دو پادشاه و بکار آمدن لکها از  
مردم سادات و شرفای هر دیار مفتوح ساخته بودند و بطمع شش  
لک هون از دست داده بود و وقت عزیمت حضرت اعلی از

[ ۹۹ ] در بادشاهنامه نامش گجیتی نوشته \*

ذکر جشن سال سیوم از جلوس مطابق سنه هزار و سی و نه  
جشن آغاز جلوس سال بهجت افروز عالمی از خاص و عام  
ارباب حاجت کامیاب مقاصد گردیدند و در عیش و نشاط بر روی  
صغیر و کبیر آن سرزمین گشودند \*

دهان شیشه می باز کردند \* بقلقل عیش را آغاز کردند  
چون بهابست خان خانان که صوبه دکن باو مقرر فرمودند بصوبه داری  
دارالملک دهلی مامور گردید - ازادت خان وزیر را بصوبه داری  
دکن مقرر فرمودند و قلمدان مرصع وزارت را بافضل خان خانسامان  
مرحمت نمودند و خانسامانی بمیر جمله مقرر شد چنگیز ولد عنبر  
حبشی که بحضور رسیده بود بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار  
و خطاب منصورخان سرفرازی یافت \*

از سوانح کابل بعرض رسید که بامیان نام قلعه که میان بلخ و  
کابل واقع است و بتصرف ازبکان درآمده بود بنده های  
پادشاهی آن سرزمین از تصرف آنها بر آورده بتقاضای مصلحت  
مسمار نمودند - بحری بیگ ایلیچی ایران که با نامه تهنیت  
جلوس بطریق استعجال از نزد شاه ایران بدون هدیه رسیده بود بعد  
ملازمت بستم هزار روپیه و جیغ و خلعت مرحمت نمودند - چون  
اکثر پادشاهان سلف هند خصوص محمد اکبر پادشاه غازی که  
تا شش هزار فیل فراهم آورده بود در آرزوی بهمرساندن فیل سپید  
که ازان بجز نام نشان نمی دادند عمر بیپایان رساندند و نیافتند درین  
ایام بمدد طالع صاحب قرانی خواجه نظام نام تاجر که طرف بنادر  
پیگو و آچهی رفته بود آنجا چهاره فیل که هنوز رنگ آن مایل



کرده آن بد کردار امیران شیرشکار بمحاصره آن حصار پرداختند و همت بر قلع ریشه شجر شقاوت آن نابکار گماشتند و از هر طرف بهانزان شیر جنگ و پنگ صولتان شیر چنگ سر به پیشه آن بد عاقبت گذاشته تیشه بیدخ اجل اشجار حیات او گردیدند - و دبدبه نزل مرکب همایون بگوالیار علاوه تقویت بهادران قلعه کشا و دل باختن آن شقی خسران مآل گردید - و وکیل زبان فهم برای عفو جرائم و خطا بخشی فرستاده معروض داشت که اگر صفحه اعمال این سیه نامه بآب دجله عفو شست و شو یابد من بعد قدم جرأت نافرمانی را پیش نگذارم - درین ضمن بعرض رسید که عبد الله خان و بهادر خان رهیل و بهار سنگه بوسیله کمند همت قلعه ایرج را که ملجای آن غول دشت ادبار بود مفتوح ساختند - و قریب سه هزار کافر را بقتل رساندند - بعد عرض رسیدن بندهای جان نثار بعنایات پادشاهانه و بهار سنگه بندیده بنوازش نقاره سرافراز و بلند آوازه گشتند - و چون عمده های لشکر بحضور رسیدند بشفاعت آنها التماس عفو جرایم تقصیرات جهار سنگه بعز قبول در آمد و او را دست بسته آورده ملازمت فرمودند هزار اشرفی نذر و پانزده لک روپیه و چهل فیل بطریق جرمانه گزاند و از جمله چند محال مفتوحه که بطریق غصب در تصرف آن بد سگال بود موافق تنخواه چهار هزاری چهار هزار سوار در جاگیر او وا گذاشته باقی بعبد الله خان و خان جهان لودی تنخواه نموده همه در سرکار ضبط نمودند \*

\* نظم \*

آبروی دو بلا بخشید \*

از دولت وزن شاه فرخنده سیر \* زر گشت عزیز و آبرو یافت گهر  
در پله میزبان چو در آمد گوئی \* خورشید نشست در افق تا بکمر  
آنچه از زینت و آرایش محفل فردوس مشاکل و پیرایش بزم داد  
و دهش در ماده امرا و ارباب استحقاق و اهل طرب بظهور آمده  
خامه مقطوع اللسان در تحریر تفصیل آن قاصر است - بعد فراغ  
متوجه سیر و شکار سمت قلعه گوالیار گشته چون حوالی قلعه شرف  
نزول ریات ظفر آیات گردید اندرون قلعه تشریف برده تفرج  
مکانهای آنجا نمودند - همین که بر مکان محبوسان عبور واقع شد بر احوال  
زندانیان ترحم نموده چند نفری که حبس دائمی آنها شرعا و عرفا  
واجب و لازم بود نگاهداشته باقی جمع کثیر که از مدت مدید  
دران عذاب شدید گرفتار بودند حکم خلاص آن جماعه فرموده آزاد  
ساختند \*

از واقعه کشمیر بعرض رسید که از جمله غرائب مخلوقات  
لیل و نهار روزگار بحکم خالق ارض و سما در خانه حسن محمد نام  
صبیه تولد یافت روز هفتم بزبان آمده بفصاحت بیان بوالدین  
خود بطریق پند و اندرز گفت که بلیغ عظیم بر مردم این شهر  
نازل شدنی است مردم شهر را از روی تاکید بگویند که براه خدا خیر  
و تصدق بسیار نمایند - دویم آنکه در خانه باقر نام کشمیری فرزندی  
متولد شده که اصلا راه بول و غایت ندارد \*

و فوجهای صحرا نور شیر نبر که برای استیصال چهار  
بد سگال تعیین شده بودند بعد رسیدن نزدیک قلعه احداث



و مال رعایا و مسافران پرداخت - چون بعرض رسید حکم شد که خان خانان مهابیت خان سپه سالار با ده هزار سوار و پنج هزار بندو قچی و پانصد بیلدار و تبردار از راه گوالیار تعاقب آن سرگشته دشت ادبار نمایند - و سید مظفر خان باره و اسلام خان و دلاور خان و سردار خان و راجه رامدراس و نظر بهادر و ده امیر دیگر برای خراب و پایمال نمودن وطن و استیصال آن آواره وادی ناگامی تعیین فرمودند - لک روپیه با دیگر عنایات بمهابت خان مرحمت نمودند - و بهمه دیگر امیران رعایت و عنایت پادشاهی مبذول حال گردید - بخان جهان لودی صوبه دار مالوا نیز حکم رفت که با همهرهان خود و کومکیان آن صوبه بمدد مهابت خان برسد - و بهارت سنگه بندیل که بر سر وطن ارث آن مرز بوم شوم بآن ذمک بحرام عداوت داشت نیز برو تلقین گردید - و عبد الله خان فیروز جنگ را مامور فرمودند که از طرف کالپی بملک او در آید - و بهادر خان روهیله را حکم نمودند که با جمعی از بهادران رزم طلب و دو هزار بندو قچی و بیلدار و تبردار بسیار از جانب شرقی بگوشمال او روان گردند - و جمعی از فوج یمین الدوله با نوکر عمدۀ او نیز سردار علاحدۀ مقرر کرده تعیین فرمودند - و خود بهمراکبی دولت و نصرت بشهرت شکار رایت علم برافراشته رخ دولت خانه بآن دیار نمودند - و بعد ورود بفتح پور جشن وزن سال قمری سال سی و نهم از عمر شریف انعقاد یافت - اول ربیع الثانی مطابق آذر ماه الهی مجلس عشرت و نشاط پادشاهانه آراسته گردید - و آن نیز جهان تاب فلک سلطنت در پله میزان عشرت طراز شرف نزول نموده زر و گوهر را

محمد صادق ( ۹۷ ) پسر خواجه عبد الرحیم مغفور روانه ساختند و بیست هزار روپیه برای مجاوران روضه حضرت صاحبقران فرستادند \*

ذکر فراری شدن و بغی ورزیدن نرسنگه دیو

بندیده از حضور و مهم فرمودن بر او

چون نرسنگه دیو پدر چهار سنگه (۹۸) بندیده از ایام شاهزادگی حضرت جنت مکانی تا زمان حال در جرگه ملازمان رکاب سعادت اندوز بود و چهار سنگه در آواخر عهد جنت مکانی بسبب برهم خوردن بعضی نسق سلطنت رویه بغی اختیار نموده در ملک پادشاهی دست درازی کرده بتاخت و تاراج مسافران اقدام می نمود و خزانه وافر اندوخته رعایای خود را نیز پایمال ظلم و تعدی می ساخت درین ایام که در فکر استیصال آن بدمال بودند خبر بجهنم واصل گردیدن او رسید - نرسنگه دیو از شنیدن این خبر بحکم آنکه

\* بیت \*

بد گهر با کسی وفا نکند \* اصل بد در خطا خطا نکند  
نظر بر رویه بزرگان بد کردار خود و ملجا و ماوای پراز اشجار  
خاردار و جنگلهای دشوار گذار و پشت گرمی خزانه بشمار در اواخر  
سال جلوس نیم شب معه همراهان بدسگال از دار الخلافه اکبر آباد  
بر آمده راه ادبار اختیار نمود - و بمجرد فرار نمودن طریقه مفسدان  
مردم آزار را شعار نکبت دثار خود ساخته بدست اندازی ملک

( ۹۷ ) در پادشاهنامه محمد صدیق نوشته \*

( ۹۸ ) - ن - چهار \*



باغیست که هرستون سبزش سرویست

کسایش خاص و عام در سایه اوست

امام قلیخان والی توران در زمان حیات جنت مکانی عریضه مشتمل برین مضمون ارسال داشته بود که چون شاه عباس بمدد فرصت قلعه قندهار را بتصرف خود آورده اگر پادشاه زاده جهان و جهانیان یعنی شاه جهان صاحبقران ثانی که بگفته غرض گوین متهم بعدم اطاعت گردیده بهم تسخیر قندهار مامور گردد ما هردو یرادر باتفاق رفاقت نموده بعد تسخیر قندهار برای تصرف آردن خراسان کمر بسته آن بلاد را نیز بتصرف اولیای دولت خواهم آورد - از جمله آن ولایت مفتوحه هرچه شمایان عنایت خواهند فرمود بدان قناعت خواهم نمود و مدام در امداد و اعانت ملک قدیم و جدید خواهم کوشید - باز خواجه عبد الرحیم درین آوان از توران بحضور رسید - باوجود آن تاخت و تاراج که از نذر محمد خان و برادر او در کابل بظهور آمد بار دیگر همان مضمون را موافق انداز حوصله خود بزبان قلم داده بود - چون خواجه عبد الرحیم ازین جهان بآن جهان منزل نمود تحریر جواب آن در تعویق افتاد - و درین آوان نظر بر طریقه جرم پوشان بسیار بخش کم پذیر برای رفع حجاب مقدمه کابل جوابی بعبارت متضمن بر چشم پوشی و اظهار تلافی و عذری که دستور و آئین بزرگان می باشد مع لك و پنجاه هزار روپیه نقد و دیگر عنایات مصحوب حکیم محمد صادق (۹۶) و خواجه

اند - و بعد آن لغایت زمان حال که عهد مبارک محمد شاه پادشاه  
 باشد قریب سه ارب دام از صوبه بیجاپور و حیدر آباد بضبط درآمد -  
 و جزیه که جمع کمال او به پنجاه و دولت روپیه رسیده بود باز  
 در عهد خلد منزل رو به تنزل گذاشته مزید بران شده - اگر در دفاتر  
 که مطابق آن تنخواه می شود و دیگر هم بر دامهای سیر حاصل  
 و پرگنات ویران صوبه احمد آباد و دیگر صوبجات افزوده شده اما  
 آنچه بسبب ویران و خراب شدن ملک بوصول در می آید بتحریر  
 آن زبان خامه را آشنا نمودن اولی - مگر انشا الله تعالی در ذکر  
 سلطنت خلد منزل شاه عالم بتقریب بعضی رویداد شمه از احوال  
 ملک و مال و حال رعایا و سپاه و تجار ناچار بزبان قلم خواهد داد \*  
 چون در ازمنه سابق که پادشاهان سلف دیوان عام می نمودند  
 برای استادن بندهای پادشاهی سایه سرکه مانع آفتاب و باران  
 تواند شد نبود حکم شد که عمارت عالی مشتمل بر چهل ستون  
 که وقت نشستن دیوان عام برای تابش آفتاب و زحمت  
 نزول رحمت بکار امیران آید در قلعه دار الخلافه آگره و در  
 دار السلطنت لاهور و دار السرور بهرانپور بسازند و موسوم بخاص و  
 عام گردانیدند - بعد تیار شدن چتر کرباس عرش اساس خاص و  
 عوام حضور طالبای کلیم در صفت آن گفته \* بیت \*

این تازه بنا که عرش همسایه اوست  
 رفعت حرفی ز زین (95) پایه اوست



محصل یکساله بلغ و بدخشان سواي آنچه که غارتیان بردند  
بتصرف محمد خان در آمده بود \*

چون تقریب جمع و حاصل توران و هند بمیان آمده لازم  
آنکه آنچه از جمع و محصول ایران و توران و هندوستان مولف  
بادشاه نامه بزبان قلم داده و هرچه از روی دفاتر تحقیق  
مسود اوراق گردیده تخمینا بتحریر در آمد و محصول تمام ایران  
آنچه از مال پیشکش سواي عشاري که آن مقرر بیست قریب  
دو کرو و پنجاه لک روپیه می شمارند که مراد از هشت لک  
و دوازده هزار تومان عراق باشد و باوجه عشاري دو کرو و  
هفتاد و پنج لک روپیه که قریب هشت لک و نود هزار تومان  
باشد کم زیاد می شود - اگر تومان سی روپیه هندوستان که پنجاه  
عباسی گویند اما در تحصیل سی و پنج عباسی از رعایای مالگذار  
می گیرند - و در ایران چون جمع هر ساله مال مقرر است اختلاف  
افت کم زیاد چندان دران راه نمی یابد برخلاف جمع هندوستان که  
در یک سال لکها بهزار ها و هزار ها بصد دو صد منجر می  
گردد بهر حال تمام محصول ایران بجمع سه چهار صوبه از جمله  
شش صوبه دکن نمی رسد و محصول محال بلغ و بدخشان آنچه  
نوشته از سی لک روپیه تجاوز نمی نماید که یک کرو و بیست  
لک خانگی باشد برابر محصول یک صوبه کم حاصل هندوستان و  
و تنخواه یک امیر زیاده ازان است که محصول بیست صوبه  
هندوستان در عهد حضرت اعلی هشت ارب دام که مراد از هشت  
صد کرو و دام باشد و حاصل آن بیست کرو و روپیه می شود نوشته

جماعه کوشیده گاه غالب و گاه مغلوب می گردیدند - آنچه از تعدی آن جماعه بر مسلمانان روداده اگر بتفصیل آن پردازد باعث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید بعده که حضرت اعلیٰ به تعدی آن جفاکاران اطلاع یافته خواجه ابوالحسن مشهیدی مخاطب بلسکر خان را برای تنبیه آن جماعه روانه کابل فرمودند - و از عقب خان خانان مهابت خان را با دیگر امرا نامزد نمودند - بسرهند نارسیده خبر فرار ازبکان مردم آزار رسید حکم شد که در سرهند توقف نموده با باقی منصوبان پادشاه زاده ها و خدمه محل که از لاهور بحضور طلب گشته اند همراه شده مراجعت نمایند \*

بر دانشمندان نکته سنخ ظاهر باد که سهرند را سابق سرهند می نوشتند و فی الواقع تا سهرند در سلطنت غزنویه بود یعنی بتصرف سلاطین غزنوی بود اسم سرهند اسم با مسمی گفته می شد بعده که فرما رویان ممالک محروسه هندوستان سر اطاعت و فرمان بری درگاه آسمان توامان نهادند بلکه نام و نشان دیگر فرمان فرما نموده و تا آن طرف کابل و قندهار در قلمرو لا یزال سلطنت هند در آمد حضرت اعلیٰ فرمودند که سهرند می نوشته باشند - و لشکر خان که بعد رخصت هیچ جا توقف نورزیده شانزدهم محرم بکابل رسید بعد عرض رسیدن لشکر خان و خبر فتح و فرار ازبکان یک لک روپیه مصحوب قاضی زاهد روانه کابل ساختند که بسادات و شرفا و صلحای غارت زده برسانند - و باوجود مرده فتح و فرار ازبکان ناهنجار از شنیدن تعدی که بر مسلمانان آن دیار رفته بود بسیار اثر ملال بر چهره پادشاه حق آگاه ظاهر گردید - گویند دوسه برابر



تغییر خان جهان لودی صوبه داردکهن مقرر شد - و خان جهان لودی را بصوبه داری مالوا مامور فرمودند و بمهابت خان حکم نمودند که خان زمان پسر خود را عیالته روانه دکن سازد - خواجه عبدالرحیم باجل طبعی رحلت نمود پسر او را مورد عنایات فرمودند - دریاخان لودی که در ایام شاه زادگی قولا و فعلا ازو تقصیر و ادای خارج سرزده بود چون روی ندامت بامید شفاعت باین درگاه آورد قلم عفو بر جرائد افعال او کشیده بمنصب چهار هزاره سوار و عطای خلعت و اسب سرافراز نمودند - خواجه ابوالحسن از اصل و اضافه بمنصب پنج هزاره سوار سر بلندی یافت - نذر محمد خان را اگرچه در ایام شاه زادگی بآن جناب ارادت خاص بود اما از آنکه اکثر در عالم نشئه شراب اختیار خود نداشت در ایام اختلاف سلطنت باغواي در پردازان بر سر کابل فوج کشي نموده نواح آن را مکرر بتاخت و تاراج در آورده از ترک و تازیهای بیجا تزلزل تمام در کابل انداخته اذیت و خرابي تام بحال سکنه و رعیت آنجا رساند و باوجود مانع آمدن امام قلبي خان برادر کلان او نام امنیت در آن طرفها نگذاشته هر جا از هر جنس که یافتند از ماکولات و حیوانات زنده و مرده و ملبوسات و غیر آن آنچه که بدست جفاکاران خونخوار آمد دست رد بران نگذاشته باوجود هزیمت خوردن مکرر بطریق قزاقی در اذیت سادات و شرفا و صلحا و علما و مشایخ آن دیار می کوشیدند - و سه ماه بر محصوران و رعایای مال گذار کمال صعوبت گذشت - و ظفرخان و یعقوب خان و شمشیر خان و سعادت خان و غیره و حاکمان و کومکیان کابل و اطراف در دفع ضرر آن

کشودند - و رامشگران ماه سیم از صدای چنگ و مردنگ بهم آوازی  
بزم بریط و تال و بهم آهنگی رباب و موسیقار گوش زهره چنگی را  
چون تار طنبور گوشمال دادند \* بیت \*

ز رقص شاهدان لاله رخسار \* نم از بهر اصول آمد بگلزار  
ز آتش گاه مینا شعله سر زد \* خرد چون دود از محفل بدر زد  
از بیست و هفت هزار بیعطای خلعت و اضافه و اسپ و فیل  
و جواهر سرافرازی یافتند - و فضلا و فقرا و شعرا و ارباب طرب درخور  
قسمت کامیاب گشتند و لشکر خان را صوبه دار کابل فرمودند -  
پنجاه لک روپیه بمهد علیا و بیست لک روپیه نقد و جواهر و  
زیور به بیگم صاحب یعنی جهان آرا بیگم و پنج لک روپیه بشاه  
زاده مرحمت شد - جمله درین جشن عالم افروز یک کرو و شصت  
لک روپیه از آن جمله سی لک بامرا باقی بخدمه محل و شاه زاده  
بعطا در آمد - خواجه عبد الرحیم که از سادات و خاندان مشهور  
گفته می شد از جانب امام قلی خان والی توران آمده پنجاه هزار  
روپیه سوازی عنایات دیگر یافت - چون عبد الله خان فیروز جنگ  
در مکافات اعمال نکوهیده آخر کار از مدت گرفتار زندان کم عنایتی  
گشته بود خواجه مذکور شفیع جرائم او گردید و از سرنو مورد عنایات  
بی پایان گشت و منصب پنج هزار و پنج هزار سوار و پنجاه  
هزار روپیه نقد مرحمت فرمودند - یاقوت حبشی دکن که خود را  
هم چشم عنبر بد مال می گرفت چون رو بدین درگاه آورده شرف  
اندوز ملازمت گردید بعطای منصب سه هزار و خلعت و  
اسپ و فیل و نقاره سرافرازی یافت - مهابت خان خان خاندان از



قیمت لك روپيه بود كه جنت مكاني در جلادوي قمع دكهن  
 بخشیده بودند مفتخر ساختند - و منصب هشت هزاري هشت  
 هزار سوار در اسبه سه اسبه و خدمت وكالت و لقب عمو آرزاني  
 داشتند - و شایسته خان خلف كلان ارشد اليمين الدوله بمنصب پنج  
 هزاري چهار هزار سوار سرافراز گردید - و دران روز سي امير  
 باضافه اي نمایان و عنایات بی پایان سر بلند گردیدند - و ارادت خان  
 مير بخشي را بتجويز اليمين الدوله مسند وزارت و قلمدان مرصع  
 مرحمت نمودند و صادق خان را خدمت ميربخشي عطا فرمودند \*

ذکر جشن سال دویم از جلوس و نوروز عالم افروز

مطابق سنه هزار و سي و هشت هجري

درین جشن سایبان فلک تمثال مسمی بدلبادل كه در  
 طول و عرض و رفعت بر آسمان زیاده سري مي نمود و عرصه  
 زمين متحمل ثقل آن نمي گردید و حكم چرخ فراخ دامان  
 دیگر بهم رسانده بود بخرچ مبلغ خطير و فرصت ایام كثير باهتمام  
 كار فرمایان فراش خانه کشمير زينت تياري یافته با فلک  
 برین دعوی همچشمي داشت حكم باستاده کردن آن نمودند - و در  
 عرصه دو ماه كه چندین هزار فراش بدستياري فيلان قوي هيكل  
 شب و روز تردد مي نمودند ايستاده نتوانستند نمود و از ايستاده  
 شدن آن زمين و آسمان را آرايش تازه رو داد - و همه اسباب سرور و  
 كامرانی زينت سرانجام پذيرفت - و از هر طرف پري رخساران  
 حور مثال رونق افزای بزم عشرت گشتند و مغنيان خورشيد نقا و  
 لوليان گلزار از آتش شععه رخسار گلزار بگرم نمودن دف کف

سخن بطول کلام منجر میگردد لهذا هر جا ضرور داند بتحریر و اظهار اسم امرای ذو الاقتدار خامه را رطب اللسان خواهد گردانید - و نام نامی را به اعلیٰ حضرت و صاحب قران ثانی و آنچه بزبان خامه فصاحت بیان بی اختیار جاری گردد بتسطیر آن قلم را شاداب رقم خواهد ساخت - قاسم خان بصوبه داری بنگاله مقرر گردید و صوبه بهار از تغییر میزرا رستم صفوی بخان عالم و صوبه کابل بلاشکر خان مفوض فرمودند - و صوبه پنجاب و ملتان بگرام منصوبان یمین الدوله آصف خان مسلم داشتند و صوبه برهانپور بتقاضای مصلحت بخان جهان لودی مغضوب بحال فرمودند و صوبه مالوا بمظفر خان و کشمیر باعتقاد خان و صوبه اوده به باقر خان و اله باد بجهانگیر قلی خان بدستور سابق برقرار داشته تغییر و تبدیل راه ندادند و دیگر خدمات صوبه داری و قلعه داری و فوجداری و عمال جا بجا هر که بودند برای بحالی و استقلال او حکم صادر گردید - هر سه پادشاه زاده که در لاهور بودند بموجب حکم با یمین الدوله بحضور رسیدند و محمد مراد بخش مع بیگمان و پیردگیان حرم باستقبال رفته بخدمت حضرت اعلیٰ آوردند - و اعلیٰ حضرت از راه شفقت بی اختیار برخاسته هر یکی را در بغل مرحمت گرفتند و تا مدت در آغوش لطف داشتند و هر کدام نذر و نثار گذراندند - و یمین الدوله که بعد از گذراندن بیست هزار اشرفی و یک خوان جواهر و دو هزار روپیه قدیمبوس حاصل نمود - سر اورا برداشته بهر دو دست به سینه مبارک ضم ساخته بآغوش نوازش در بر گرفتند و بعطای خلعت و اسب و فیل و جواهر آلات که ازان جمله یک پرتله



زیب که در لاهور بودند به بیگم صاحبہ سپردند - و یک لک روپیه  
 بپادشاه زادۀ والا نژاد محمد مراد بخش که در حضور بود عنایت  
 فرمودند - و اول دیوان بعضی بدعتهای نامشروع مثل سجدہ  
 نمودن در مقابل عنایات و در وقت آب نوش جان فرمودن و  
 بجای تاریخ ماه عربی سال هجری ماء و سال شمسی آلهی بقید  
 سنه جلوس اکبری نوشتن ممنوع نموده عوض سجدہ زمین بوس  
 چهار تسلیم مقرر فرمودند و تاریخ ماه عربی و سال هجری را از  
 سال و ماء جلوس مقدم داشته ماء الهی را با سال مطابق آن  
 قرار دادند - و در بارۀ فضلا و دانشمندان صاحب کمال و فقرای  
 صاحب حال فرمودند که وقت ملاقات شروع بدعاء مسنون سلام  
 علیک می فرموده باشند - و وقت رخصت بخواندن سورۀ فاتحه  
 اختتام نمایند و سکہ روپیه و اشرفی یک طرف بکلمۀ توحید و اسم  
 خلفای راشدین و طرف دیگر بنام نامی شرف زینت پذیرفت -  
 و در مقابل آن قرص بی سکہ مهر و ماء رواج اختیار افتاد - و اسم  
 نور الدین جهانگیر پادشاه را با لقب جنت مکانی بتکریر آوردن  
 مامور فرمودند - به یمین الدولہ آصف خان فرمان عنایت آمیز  
 مشتمل بر مبارکبان مخاطب بعموی بجان برابر آصف خان با باقی  
 القاب نوشته طلب حضور فرمودند - و مہابت خان را مخاطب  
 بخان خانان سپہ سالار مہابت خان ساختند و بمنصب هفت  
 هزار و هفت هزار سوار سہ اسپہ و دو اسپہ و چہار لک روپیه نقد  
 و دیگر موصع آلات مع فیل و اسب خاصہ با ساز طلا ممتاز فرمودند -  
 اگر بتفصیل اسم و منصب امپران و عطای انعامات پردازد اختصار

زهره مثال و نغمه پردازی مغنیان حور تمثال که چون طاووسان  
بهشت عنبر سرشت بجلوه خرامیدن در آمدند زمین و زمان  
لبریز عیش و نشاط گردید \*

وزان جشن فرح بخش و طرب خیز  
همانان شد زمین از عیش لب ریز  
نه تنها ساز عشرت شد طرب ساز  
که برگ عیش عالم شد خدا ساز  
جهان ام—روز داد خور می داد  
ز مادر گوئی آن دم خور می زاد

بعد تقدیم ادب تسلیم و نثار امیران بشیستان محل خورمی  
تشم یف بردند - ابتداء نواب قدسیه ارجمند بانو بیگم مخاطب به  
ممتاز محل خواندنی سیم و زور و طبقهای پراز لعل و گوهر برسم  
مبارک باد بفرق همایون افشاندۀ عالمی را از نزول و نثار آن کامیاد  
ساخت - بعده جهان آرا بیگم و همه پردگیان سرادقات سلطنت شرط  
نثار و تهنیت بجا آورده صفحه ایوان فلک وسعت را بحروکان زر و  
گوهر ساختند - دولک اشرفی و دو (شش) لک روپیه بمهد علیا ممتاز  
محل و یک لک روپیه بنواب قدسیه جهان آرا بیگم و بروشن آرا  
بیگم و ثریا بانو بیگم مرحمت فرمودند - و سالیانه مهد علیا دو (ده)  
لک روپیه و در ماه جهان آرا بیگم صبیحۀ کلان هفتاد هزار روپیه حکم نموده  
مخاطب به پادشاه بیگم ساختند و دیگر حجله آرایان گلشن سلطنت  
را پنجاه پنجاه هزار روپیه مقرر فرمودند - و چهار (چهار و نیم) لک  
روپیه برای پادشاه زادهای جوان بخت دارا شکوه و شجاع و اورنگ



## ذکر سلطنت ابوالمظفر شهاب الدین صاحب قران ثانی شاه جهان پادشاه غازی که بده واسطه بامیر تیمور صاحبقران میرسد

از چمن اخبار سلاطین کامگار و گلشن آثار خواقین نامدار  
 چنان نگهت روح پرور بمشام سامعان این خبر ورزیده که چون  
 ابوالمظفر شهاب الدین صاحب قران ثانی شاه جهان پادشاه  
 غازی که بده واسطه بامیر تیمور صاحب قران گیتی ستان انار الله  
 برهانه می رسد چنانچه بحیز تحریر در آمده در دار الخلافت شرف  
 نزول فرمودند و هفتم جمادی الاخری مطابق بیست و پنجم بهمن  
 ماه الهی سنه [۱۰۳۷] هزار و سی و هفت بعد انقضای یک و نیم  
 ساعت رمالی رونق افزای تخت سلطنت هذ گزید - از سرنو  
 منابر فلک منزلت مساجد بخطبه نام نامی سامعه افروز جهانیان  
 گشتند - و زر سرخ و سفید سرخ روئی تازه از اسم شریف خاقان  
 زمین و زمان بهم رسانید و از تهنیت این نوید فرحت افزای  
 سراپا امید نسیم مسرت و دلخوشی جان تازه در قالب ساکنان  
 بحر و بر عرصه پر وسعت هذ و ستان بهشت نشان آمدن گرفت  
 شه گیتی ستان جمشید ثانی \* سر افزای ده تاج کیانی  
 خدا خوانده ازان شاه جهانش \* مسخرشد زمین و آسمانش  
 از طغظنه کوس شادی عدو مال بیوزال و برقص آمدن رامشگران

و سلطنت خواهد بود فرستادند  
 \* بیت \*  
 سروارت ملک تا بر تن است \* تن ملک را فتنه بر آهن است  
 بعد رسیدن فرمان قضا جریان بلاهور آصف خان مطابق حکم بعمل  
 آورده به بیست و دویم جمادی الاولی نام بردها را آواره صحرائی عدم  
 ساخته ریشه حیات مخالفان دولت را بر انداخته خطبه نام نامی  
 صاحب قران ثانی شاه جهان زینت بخش منابر ساخت - بعده  
 که رایت ظفر توام نزدیک سرحد رانا رسید رانا کرن که در ایام شاه  
 زادگی در رکاب عالی شرط جان فشانیها بجا آورده بود بسعادت  
 زمین بوس رسیده مورد عنایات گردید و بعد رسیدن موکب جاه  
 و جلال ظفر اقبال باجمیر پیاده بر مزار حضرت خواجه معین الدین  
 چشتی قدس الله سره العزیز تشریف آرزائی فرموده مبلغ خطیر  
 بخادمان و مستحقان آن درگاه رسانده فرمودند که مسجد سنگین  
 آنجا بنا نمایند و بکار پردازان امر شد که بنایان چابک دست و  
 معماران باوقوف مع مصالح حاضر و موجود سازند و محلات  
 صوبه اجمیر بموجب درخواست مهابت خان بجا گیر او مرحمت  
 و مقرر فرمودند و جا بجا برای محافظت و نگاهبانی زراعت و  
 حفظ مال و ناموس رعایا و زبردستان و تنبیه زبردستان قدغن  
 خدا توس حق شناس تعیین فرمودند \*  
 و آخر جمادی الاخری سنه مذکور بدار الخلافت آگره بفرخی  
 و فیروز شرف نزول واقع شد و عالمی از مشاهده جمال کامیاب  
 گردید \*



مبارک قدسیه بآهمشیر خود محبت وافر داشتند از طرف  
ناهمواری و خبر بیماری سیف خان خاطر جمع نبود شفیع سیف  
خان گردید - بموجب التماس بیگم خدمت پرست خان را فرستادند  
به شیر خان پیغام رساند و خود خبردار باشد که نظر بند ساختن  
سیف خان بضرر جانی او منجر نگردد \*

درین منزل و جشن عالمی که بفیض رسید دلیر خان باره  
آمده شرف اندوز ملازمت گردید و خبر مقید و مکحول گردیدن  
شهریار و پسران دانیال از روی عرضه داشت شیر خان که بموجب  
نوشتۀ صرافان لاهور رسیده بود بعرض رسید - بعد رسیدن سیف  
خان که کار بقصد هلاک نمودن خود رسیده بود بشفاعت نواب  
قدسیه قلم عقوبت جرائم او کشیده گشت و مورد عنایات بی پایان  
گردید و از مزدۀ جان بخشی بیماری سیف خان در آن واحد  
بصحت مبدل گشت و شکر این عطیۀ الهی که در خیال و وهم  
او نمی گذشت بجا آورد - چون موکب همایون بمحمود آباد  
دوازده کروهی احمد آباد نزول فرمود شیر خان باتفاق عیسی خان  
و میرزا ولی شرف اندوز ملازمت گشت شیر خان را بمنصب  
پنج هزار و صوبۀ داری احمد آباد سر بلندی بخشیدند و عیسی  
خان بیایۀ چهار هزار و دوهزار سوار و حکومت تته مفتخر و معزز  
گردید و خدمت پرست خان نزد یمین الدوله مع فرمان بدست  
خاص مشتمل بر اینکه هرچه کردی مستحسن افتد اما اگر نظر  
بر امن و دفع آشوب شهریار را با پسران دانیال که مادی فساد  
و فتنه اند روانۀ شهر عدم سازی قرین مصلحت هواخواهان ملک

رهیل و آقا افضل دیوان دکن که برادر او دیوان شهریار بود و بر احوال شهریار برگشته طالع و نور جهان بیگم اطلاع نیافته بود بجواب ناصواب پرداخته در جواب فرمان عرضه داشت نیز نانموده جان نثار خان را آزرده خاطر ساخته روانه نمود

• بیت •

چو تیره شود مرد را روزگار

همان او کند کش نیاید بکار

و بدان نافرمانی و عدم اطاعت فرمان اکتفا ننموده فرزندان خود را در برهان پور همراه سکندر خان لوحانی گذاشته باجمعیت خود و بندهای پادشاهی مثل راجه گچ سنگه و غیره که در زناقت آن بی سعادت مجبور و معذور بودند طرف ماند و آمده اکثر قصبه و محالات مالوا را بداخت و تاج آورده بعضی جا عاملان و منصوبان خود گذاشته طبل مخالفت و بغی را بلند آوازه ساخته به برهانپور مراجعت نمود - و حضرت صاحب قران چون بمنزل و معبر گذر بابا پیاری رسیدند عرضه داشت شیر خان عرف ناهر خان مشتمل بر اظهار اطاعت و قدویت خود و اراده فاسد سیف خان بنابر ملاحظه تقصیر سابق و از راه خجالت سلوکی که با عبد الله خان نموده بود رسید لهذا فرمان سعادت عنوان مشتمل بر تفویض صوبه داری احمد آباد بنام او که بعد نائب گذاشتن و بذسق آنجا پرداختن سیف خان را نظر بند ساخته، بحضور بیدار صادر فرمودند - و خود بگذر بابا پیاری از آب نربدا عبور نموده در منزل سنور شرف نزول فرموده برای جشن وزن مبارک حکم مقام نمودند و چون همشیره کلان نواب قدسیه ممتاز محل در خانه سیف خان بود و خاطر



از قفس قلعه ارک بر آورده نزد داور بخش آوردند و مثل گناهکاران  
ملازمت فرموده مکحول ساخته بقفس زندان اجل محبوس  
نمودند - و پسران دانیال را نیز بر صورت شهریار ساخته یار و رفیق او  
گرداندند - و یمین الدوله آصف خان حقیقت را بخدمت شاهنشاه  
زمان شاه جهان صاحبقران نوشته روانه ساخت - و بنارسی داس که  
از بهنبر رخصت شده بود مسافت بعیده را تا بقلعه نظام الملک  
به بیست روز طی نموده موافق ارشاد آصف خان سوره بخانه  
مهابت خان رفته بر سرگذشت اطلاع داده و مهابت خان همان  
زمان بنارسی داس را باخود گرفته بدر حرم سرا رفته خبر اندرون  
محل فرستاده مخبر ساخت - همین که شاه جهان صاحبقران بیرون  
تشریف فرمودند بنارسی اول مهر سکه یمین الدوله را گذرانده داب  
ملازمت و تعزیت و تهنیت را بآئین رسولان آداب دان بتقدیم رساند -  
حضرت صاحبقران اشک ریزان استفسار احوال نمودند - و بساعت  
سعید باتفاق اخترشناسان هند و فرس که برای سرانجام زیاده از هفته  
توقف نشد اواخر ربیع الاول سنه هزار و هی هفت هجری بطریق  
استعجال از راه احمد آباد براهبری ظفر و اقبال مرحله پیمای منزل  
مقصود گشتند - و بآصف خان فرمان از روی عنایت مشتمل بر رسیدن  
بنارسی و بدولت و فیروزی متوجه شدن طرف دار الخلافت مصحوب  
امان الله بدآک روانه ساختند - و باوجود اطلاع تقصیرات خان جهان  
لودی که در برهان پور صوبه دار بود جان نثار خان را مع فرمان لطف  
آمیز نزد او روانه فرمودند - و آن بی سعادت از توهمی که بسبب  
ظهور نمک بکر امی خودش دامنگیر گردید و براهذهائی دریاخان

درخانه صادق خان بود شوهر او نیز با نورجهان همراه گرفته می شد اصف خان چوکی بدر خانه هر دو همشیره فرستاده راه آمد و رفت امرا و نامه و قاصد بندگان بود - شهریار غافل از بازی روزگار بوده در لاهور بعد از شنیدن خبر واقعه جنت مکانی خود را چون سلطنت بازی مدیر و وزیر اطفال پادشاه موسوم ساخته از ناموافقیت تقدیر غافل گردیده بتصرف خزانه لاهور دست سخارت و بخشش دراز نموده از جمله نوک و روپیه که موجود بود هفتاد لک روپیه برای جذب قلوب امرا بصیغه انعام و علوفه پیشگی نوملازمان و مساعد در هفته اول که بدو هفته ایام فرمان روائی او نکشید بخشید - پسر دانیال را که با او بود برای مقابل فوج داور بخش و اصف خان سرفوج ساخته تعیین نمود - و از آن طرف اصف خان داور بخش را با کوکبه و دبدبه شاهي و تجمل پادشاهی بر فیل نشانده خواجه ابوالحسن را و اخلص خان را با سادات باره هراول نمود و از آب لاهور گذشته مقابل و مقاتله رو داد - هنوز صدای داور و گیر بلند نگردد که فوج شهریار فرار اختیار نمود - بعضی خود را بقلعه لاهور رساندند و جمعی بفوج داور بخش پیوستند و شهریار نزدیک در قلعه ایستاده چشم بر راه مزده فتح بود برخیز برگشتگی طالع خود مطلع شد - از سراسیمگی سر از پای خویش نشناخته راه قلعه اراک اختیار نموده محصور گردید - و فوج داور بخش بگرد حصار آمده بمحاصره - پراختند و روز دیگر همین که علم زرافشان خاور از مطاع مشرق با تیغ فتح و نصرت نمایان گردید اکثر مردم درون و بیرون قلعه از دور و نزدیک امان طلبیده نزد اصف خان آمده ملحق شدند - اختصار کلام آنکه شهریار را چون مرغ پرو بال کنده



دربین وقت از اندرون و بیرون آثار ستاخیز محشر ظاهر گشت و نور جهان بیگم از وقوع این حادثه جهان در چشم او سیاه و تباه می نمود - هر چند برادر را برای فکر تکفین و تدفین و مصلحت ملکی طلبید آصف خان بعدرهای مختلف بدفع الوقت پرداخت - و باتفاق اعظم خان و جمعی از امرا که بآصف خان همراه و دمساز بودند داور بخش پسر خسرو را از قید برآورده بمژده سلطنت که خواب و خیال محض بود مبشر ساختند - چون او میدانست که این سلطنت بی اعتبار دوسه هفته خون بهائی بیدش نیست باین امر بی اختیار راضی نگشته اضطراب و انکار بسیار نمود فائده نداد و بعد و سوگند تسلی او نموده بتقاضای مصلحت چون گوسفندی که عوض جان مریض برای تصدق بیرون آرند بر تخت نشانده چتر بر سر او گردانده شرط نثار و مبارک باد بتقدیم رساندند - نور جهان بیگم که لاله وار دل سوخته نقش واژگون فلک بود چار ناچار نعش رفیق آخرت را باخود همراه گرفته با هزاران ناله زار و دل بیقرار به لاهور آورده در باغ خود مدفون ساخت و آصف خان از منزل بهنبر بنارسی داس نام را که در یلغار رفتن ید بیضا می نمود مهر خاص انگشت خود را از عدم فرصت حواله نموده نزد شاه جهان بتاکید اکید روانه ساخت - و آنچه بایست گفت زبانی پیغام داد - و بسرعت رسیدن و اول نزد مهابت خان رفتن و باز باتفاق او ملازمت شاه جهان نمودن و سزاوی نمودن برای زود روانه شدن شاه جهان مبالغه که باید نمود - چون نور جهان برای سلطنت شهریار از اضطراب بیقراری بسیار داشت و همشیره دویم که

ده لک روپيه پيشکش و نذر که هر سال در سرکار پادشاه و نور محل  
مي رسانده باشد صوبه دار بنکاله مقرر فرمودند - بعد رسيدن بکشمير  
مرض دائمي رو بشدت آورد و صحت بدن بانحراف مزاج مبدل  
گرديد روز بروز برکسل طبع مي افزود و علاج حکماي حاذق سودنمي  
بخشيد و مرض بامتداد کشيد و از سواري فيل و اسب که بسيار  
رغبت داشتند ماندند و اثر و جمع در هر بن مظاهر گرديد - هر چند  
که خوه را بسير سبزه و گل مشغول مي نمودند دل رغبت نمي  
نمود - و از همه ماکولات و مشروبات حتي افيمون که رفيق سالها بود  
طبع نفرت کشيد و سواي چند پياله شراب هيچ چيز خواهش نمي  
شد - و علامات سفر آخرت ظاهر گرديد - درين ضمن شهر يار بي عيار  
که بدو سه مرض مبتلا گردیده موي ريش و بروت بباک داده بود  
بتقاضاي مصلحت ظاهر هوا خواهان بدخواه با رجوع منع نور جهان  
بيگم براي رفتن لاهور بقصد علاج سماجت زياده نموده مرخص  
گرديد - و دار بخش پسر خسرو را که نور محل حواله شهر يار نموده  
بود و از بي رشدي و بي جوهري بار سنگين دانسته از خود جدا  
نموده در حضور گذشت بارادت خان سپردند - و از کشمير کوچ طرف  
لاهور فرمودند - بمنزل راجور که نزول واقع شد در راه پياله شراب  
خواستند بر لب نهاده که از گلو فرو نرفته برگردانند - تا رسيدن  
بدولت خانه کار بنزع کشيد - وقت چاشت اواخر ماه صفر  
سنه هزار و سي و هفت [ ۱۰۳۷ ] هجري بسفر آخرت پرداختند

چرخ را جام نگون دان کز مي عشرت تهی ست

باده از جام نگون جستن نشان ابلهي ست



درین سال حکم فرمودند که شبیه را کلان تر از پنج توله طلا ساخته  
بامرای مخصوص مقرب می داده باشند - درین اوان از نزد  
امام قلی فرمان فرمای توران خواجه عبد الرحیم ایلچی که از خاندان  
مشهور ملک بود با محبت نامه مشتمل بر اظهار مدد برای جنگ  
ایران در تلافی دعوی آن اصلاح و فساد می که میان شاهنشاهی و  
شاهزاده ولی عهد بمیان آمده بود رسید - درین روزها مهابت  
خان که از مدت گرد خیال رانا بحال تباه سرگردان بود بشفاعت  
ندامت و اعتراف تقصیر بامید عفو جرائم پی در پی  
بمحضور ارسال داشته التماس نمود که بحضور آمده بعد شرف ملازمت  
و تسلیمات خطابش بهم شاه جهان بدستور سابق کمر جهد بسته  
روانه گردد - پادشاه جرم بخش خطابش التماس اورا مقرون باجابت  
فرمودند - بعد رسیدن مهابت خان بحضور و روانه نمودن بدکن  
در اوائل ماه اسفند از متوجه کشمیر همیشه بهار گردیده و سپرکنان  
و شکار افغانان آخر ماه مذکور بآب چناب رسیدند \*

ذکر جشن سال بیست و دوم خاتمه جلوس جهانگیری

مطابق (۹۵) دوم شهر رجب سنه هزار و سی شش هجری

اول روز جشن این سال بعرض رسید که مکرم خان حاکم بدنگاله  
بر کشتی با ساز عشرت سیر و تفرج دریا می نمود از صدمه باد تند  
کشتی برگردید و مکرم خان با جمعی غرق بحر فنا گشت - نزد  
اهل شگون آن خبر نامیمون افتاد - فدائی خان را بعد از قبول

( ۹۵ ) در اقبال نامه بستم نوشته \*

بکارزار و آراستن صفوف نموده هر ساعت با امرای یمین و یسار  
 دلبری و ترغیب نموده تهوری می نمود و از هرکه اثر شجاعت و  
 جلالت و تردد ظاهر می گردید کره مرصع و طلا فراخور زیاده از رتبه  
 بدو رسانده موقوف برآمدن نسیمه نمی گذاشت - و همراه از شیریندیا  
 سبدها پر کرده داشت که باگتوهای نقره موافق دستور دکن  
 برای جذب قلوب پیدای های توپ خانه پیهم می رساند و باعث  
 دلگرمی سپاه میگردد تا آنکه فوج عادل شاه را از پیش رو برداشت  
 و بحملهای مردانه آن زن مرد ادگن چند هزار مرد مقتول  
 و اسیر گردیدند - وزن صف شکن بقتل و نصرت بخدمت  
 نظام الملک رسیده بیشتر از پیشتر معزز و محبوب گشت - الحاصل  
 خان جهان لودی از زنی بازی می خورده چنان ملکی را  
 بقلیلی که بخرچ انعام یکروزه پادشاهان هندوستان وفا ننماید  
 از دست داده خود را نزد ولی نعمت و عالمی مطعون ساخت \*

درین آوان ابو طالب پسر آصف خان را بخطاب شایسته خان  
 مخاطب ساختند - درین سال خان خانان ولد بیرم خان که از  
 نامداران بی همتای روزگار بود بعد انقضای هفتاد و دو سال  
 از مرحله عمر و دیعت حیات نمود و باعث ملال خاطر عاظم گردید \*

سابق مقرر بود که پادشاه صورت خود را بر پارچه طلائی مدور بوزن  
 یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر شبیه شیر که بران آفتاب  
 سوار باشد سکه زده با امرای مقرب خاص می بخشیدند که بر  
 چیره بسته باعث افتخار خود و زیب دستار می داشتند - و  
 بعضی در گردن انداخته بر روی سینه بجای حرز جان نگاه میداشتند -



از راه برده باخود هم بزم و همدم مسکن عشرت می ساخت - و بعد  
واقعه غنبر کفاف نام در سرانجام امور ملکی می پرداخت - زمام  
اختیار ملک و سپاه چنان بکف اقتدار او برده بود که وقت سوار شدن  
فوکران عمده دیگر در رکاب و پای فیل او پیاده رفته عرض مطالب خود  
و بادشاهی می نمودند - تا آنکه چون میان عادل شاهیه و نظام الملکی  
مدام عداوت شدید و فرج کشی بود در ایام اقتدار او و شوهر او خبر  
رسید که عادل شاه با لشکر آراسته و فیلان جنگی و توپخانه جهان  
آشوب برای مقابله می آید - نظام الملک به تهیه جنگ برآمدن  
پرداخت - آن غداره گفت که سر فوجی و اختیار این جنگ بمن  
واگذارند - اگر از اقبال پادشاه بر خصم غالب آمدم تا قرنهای بر زبانها  
جاری خواهد بود که یک زن نظام الملک با پادشاه بیجاپور مقابله  
نموده هزیمت داد - و در صورتیکه خدا نکرده قضیه برعکس شود  
خواهند گفت که پادشاهی زنی را مغلوب ساخت و باز بقدارک  
می توان پرداخت - نظام الملک را حرف او مقرون بصواب نمود  
و محبوبه نازنین خود را مامور بسر لشکری فرمود - و او به ترتیب  
لشکر و آراستن فیلان کوه پیگروتسلی و استمالت پیکار پیشگان رزمجو و  
گرد آوری دلاوران شعله خو پرداخته و توپخانه عظیم آراسته خود  
براق بسته بر رخ نقاب مرصع انداخته بر فیل گردون شکوه سوار شده  
امیران را بزبان خوش و لطف امیدها داده باظهار وعده و تهدید  
و وعید سرگرم کارزار ساخته که بسیار از مرصع و طلا و نقره موافق دستور  
نکهن که بعد ظهور تردد برای دل خوشی سپاه انعام می نمایند تیار  
نموده وقت سواری باخود گرفته در مقابله فوج خصم آمده اقدام





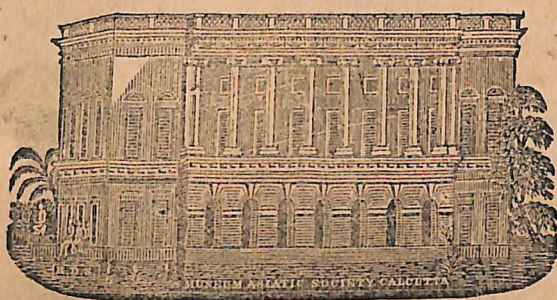


12

BIBLIOTHECA INDICA;  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 151.



THE  
MUNTAKHAB AL-LUBÁB  
OF  
KHÁFÍ KHÁN.

EDITED BY  
MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMAD.

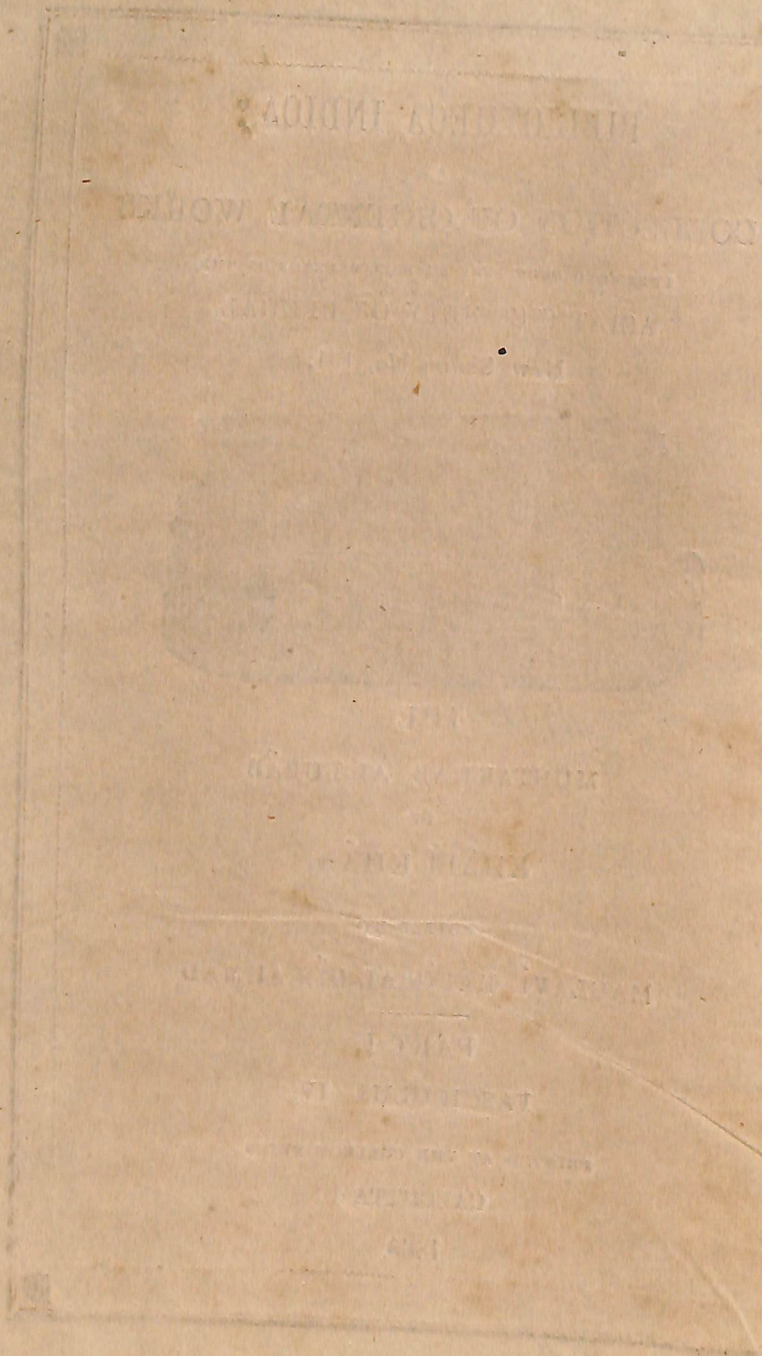
PART I.  
FASCICULUS IV.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

CALCUTTA:

1868.





بود بعد رسیدن مقابل حمید خان حبشی که یکی از نوکران عمده  
 نظام الملکی بود و زنی داشت مکاره که بعاشقی بعقد در آورده  
 در استرضای او بمرتبه می کوشید که کار او بدیوسی کشید - و آن  
 فاجعه بانظام الملک بمرتبه رشته الفت را استحکام داده بود که  
 بیرون شوهر او و اندرون خود صاحب اختیار گردید - و باقی ذکر  
 رشادت او بزبان خامه خواهد داد - آن ملعونه باخان جهان برفاقت  
 شوهر ساخته د ارسال هدایا و تحف و نامه و پیام مودت التیام چنان  
 بنای دوستی و پدر خواندگی قائم نمود که از اثر افسانه و افسون  
 بازار رزم و فوج کشی به بزم و یکجتهی تبدیل یافت - و چهارپنج لک  
 هون و دوسه لک روپیه جواهر بخان جهان داده ملک از دست  
 رفته نظام الملکی که بعد از کشته شدن چندین هزار آدم و خرچ کوردها  
 بتصرف عرش آشیانی و جذبت مکانی آمده بود خرید - و آن افغان نمک  
 حرام نظربفساد ایام طمع نموده فروخت - و عوض محصول یک درم حال  
 محنت چندین سال دو پادشاه و دوسه شاهزاد هاء نامدار و  
 امرای ذوالاقتدار و کوردها که در تسخیر آن دیار صرف گشته بود  
 وایکان از دست داد - همه حکام حکم خان جهان را در سپردن ملک  
 بفرستادهای نظام الملک قبول نمودند و اطاعت و وزیدند الا خنجر  
 خان قلعه دار احمد نگر حکم و نوشته خان جهان را رد نموده جواب  
 داد که بدون حکم پادشاه کلید قلعه بسرمین وابسته است اما پرگنات  
 تعلقه مال محال نواح احمد نگر بتصرف منصوبان نظام الملک  
 در آمده - گویند آن مکاره تباہ کارچون زنهای مردم عمده را که بحسن  
 صورت و زشتی سیرت شهرت داشتند برای تسخیر دل نظام الملک



خواهی بجا آورده - درینولا از نوشته اخبار نویسان تهته ظاهر گردید که شاه جهان با چهار صد سوار طرف تهته رسیده اراده سمت ایران داشت - و شریف الملک حاکم تهته بمقابل شاه جهان برآمده باوجود قلت جمعیت شاه جهان تاب مقاومت نیاورده هزیمت اختیار نموده بشهر درآمده محصور گردید - شاه جهان متوجه شهر و دست اندازی نگردیده بسبب شنیدن واقعه پرویز و عارضه بدنی خود و موانع دیگر متوجه سمت دکن گردید - درین اوان آصف خان بمنصب هفت هزار هفت هزار سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافت - از واقعه دکن بعرض رسید که فتح خان پسر عذیر بموجب اشاره نظام الملک بافوج سنگین بقصد تاخت ملک خاندیس و برار روانه گردید و خان جهان لودی از تغیر سربلند رای بصوبه داری خاندیس و برار مقرر گشته بدفع شر آن پرداخته - و لشکرخان را در برهانپور نائب گذاشته درینولا خبر رسیدن شاه جهان از راه احمد اباد بدکن و فرود آمدن حوالی جنیر نزدیک ناسک بعرض رسید - وقت رفتن به تهته از راه اجمیر مسافت چهار صد و پانزده کوه جریبی را در چهار ماه بهفتاد کوچ و پنجاه مقام طی نموده بود - در وقت مراجعت براه احمد آباد مسافت دو صد و شصت کوه را درچهل کوچ و ده مقام طی نموده - و نیز ظاهر گردید که مهابت خان بقصد شهرت تعاقب خود را بدکن بشاه جهان رساند - اما بعد رسیدن باظهار رسوخیت و فدویت و عذر منافات ایام گذشته - پرداخته و در همین اوان معروض گردید که خان جهان لودی به تنبیه و تادیب امرای نظام الملکی رفته

نگاران بعرض رسید - بعد داخل شدن لاهور خلعت صوبه داری لاهور  
 باصف خان و وزارت بدستور سابق بخواجه ابوالحسن عنایت  
 فرمودند - و افضل خان را خانسان مقرر نمودند - و میر جمله را  
 بخدمت میر بخشی سرافرازی بخشیدند درین ضمن بعرض رسید  
 که مهابت خان از طرف شرقی متوجه جنوبی گشته تا از کجا  
 سر بر آرد - چون خبر رساندند که بیست لک روپیه از محصول  
 جاگیر مع فیلان و دیگر اموال مهابت خان از طرف بنگالا می آید  
 نزدیک دهلی رسیده صفدر خان را با دیگر جمعی از امرا و هزار  
 احدی برای آوردن زر مذکور تعیین فرمودند - در منزل شاه آباد مردم  
 پادشاهی بخزانه رسیدند - مردم مهابت خان خزانه را بشاه آباد در  
 آوردند - و بجنگ استقبال نمودند - صفدر خان سرای را سوخته جمعی  
 را کشته و زخمی ساخته خزانه را بدست آورده روانه حضور نمود  
 بعد عرض صفدر خان را با همان فوج و جمعی دیگر برای تنبیه  
 و تادیب مهابت خان مامور و تعیین فرمودند \*

درین سال ملال مال بعرض رسید که سلطان پرویز که تعاقب  
 شاه جهان می نمود ازین کلفت سرای فانی بدارالقرار جاودانی  
 رحلت نمود - و عرضه داشت خان خانان مشتمل بر قبول  
 تعاقب و تنبیه مهابت خان رسید و بمعرض پذیرائی درآمد -  
 درین ضمن عرضه داشت مهابت خان مبنی بر التماس عفو  
 تقصیرات و تعاقب نمودن شاه جهان بعرض رسید - از واقعه  
 دکن نیز معروض گردید که یاقوت حبشی که بعد از واقعه عنبر  
 علم شهرت برافراخته بود بامنصوبان پادشاهی شرط اطاعت و دولت



فرستاده پیغام دادند که آصف خان را با ابوطالب پسر او و پسران  
 دانیال که باختیار آن بدخصال بودند بگذارد - تقصیر ترا معاف  
 فرمودیم - خود را بعتاقب شاه جهان رساند - مهابت خان هرد و پسر  
 دانیال را با عازاز حواله افضل خان نموده در باب آصف خان عذر  
 خواست که چون از طرف بیگم مطمئن خاطر نیستم تا گذشتن از  
 لاهور از سپردن آصف خان و پسر او مرا معذور دارند - جنت مکانی  
 از جواب او بیدماغ گشتند - اما تقاضای وقت از دست نداده باز  
 مکرر افضل خان را فرستاده از طرف خود و بیگم قسم کلام الهی  
 در میان آوردند تا سه چهار منزل بآمد و رفت پیام بدفع الوقت  
 گذرانده آخر آصف خان را نزد خود طلبیده ازو نیز قسمهای مشده  
 گرفته اسپ و خلعت و فیل تواضع نموده نزد پادشاه فرستاد - اما  
 ابوطالب را چند روز دیگر تا خاطر جمعی از وسوسه تعیین فوج  
 نگاه داشت بعده او را نیز با عازاز مرخص نمود \*

اوائل ماه ابان نزدیک لاهور نزول رایات ظفر اقبال واقع گردید  
 از آنکه شاه جهان با وجود امر پدر هرد و گوهر در سلطنت را روانه حضور  
 ساخته و هرد و قلعه رهناس و آسیر را موافق حکم بمردم پادشاهی  
 چنانچه بگزارش آمد وا گذاشته برای حصول مرضی پدر و نور محل  
 خود را تا اجمیر رسانده بود آخر معلوم شد که هنوز گرد و غبار و کدورت  
 ملال از آینده ضمیر بیگم بر طرف نگشته و کم توجهی پادشاه باقی ست  
 و ماده فساد حضور از میان بر نخاسته لهذا رفتن بخدمت پدر  
 مصلحت ندانسته راه تهیه باراده ایران و هرجا اتفاق افتد اختیار  
 نمود - و گذشتن شاه والا قدر از اجمیر بقصد تهیه از روی نوشته واقعه

و جنت مکانی را از ملاحظه شرآنها مامون نمودند - و در همان گرمی و جلدی فیلبانی که همراه آن سپاه مصلح و مکمل چشم بر راه قابو بود خود را بالای فیل رساند تا مهابت خان و مردم او ازین فتنه خبردار شده متوجه طرف چپ گشته خواستند در تلافی کوشند سپاه قدیم طرف راست اطراف فیل آمده باتفاق جانبازان جدید فیل پادشاه را حلقه وار فرو گرفته دست و بازو بدفع اعدا کشادند - مهابت خان برماجرای کار و تبدیل وضع روزگار خبردار گشته دانست که کار و اختیار از دست رفته و جان در پی تلافی برباد دادن شرط عقل نیست درین ضمن از غلوی عام امرای دیگر نیز در رکاب پادشاه جلو ریز حاضر آمده کمر بجان فشانید بستند - مهابت خان دران حالت از میان لشکر خود را کنار کشیده چنان بدرزد که سایه او هم خبردار نگردد - و راجپوتیه و دیگر همراهمهابت خان متفرق گشته فرار اختیار نمودند و بی آنکه قتال و جدال بمیان آید پادشاه گردون بارگاه از چنگ چنان دشمن قوی تجات یافتند - دران حالت جنت مکانی از مریم زمانی برای تعین لشکر و تعاقب او مصلحت پرسیدند و نور محل گفت زنهار بدین فکر نیفتاده او را بگذارند هر جا خواهد رود بلکه از ربانی پادشاه مصحوب بلند خان خواص باظهار لطف و اخلاص پیغام بدان بد انجام دادند که بسیار عاقلانه و بجای گردید که خود را از شرم مردم بیگم کنار کشیدید بهتر آنست که شما پیشتر از آب بگذرید - و مهابت خان از آب رها شد گذشته فرو آمد و خیمه پادشاهی در همان گل زمین میمنت قرین نصب نموده شادمانه شادگامی بلند آوازه ساختند - و آخر روز افضل خان را نزد مهابت خان



ماست - معهنذا معجر سه درعی من کمتر از دستار سی درعی دیگر مردان نخواهد بود - ازین مقوله عمدا کلمات غیرت افزا که ازان بوی ساختگی نیاید گفته فرستاد - مهابت خان از شنیدن این جواب حرفهای لغو بر زبان آورده زیاده تقید در محله گرفتن نمود و بر همه توابعان و منصوبان نورجهان سزاول تعیین فرمود تا آنکه روزی که گذشتن مردم بیگم از نظر مقرر گشت قرارداد که طرف دست راست همه مردم قدیم با لباس فاخر زارین پوش خوش یراق با ندی که همراه محله می باشد از تحف و جنس اعلی گرفته استاده شدند و طرف چپ نوکران یکه چنین بهادر جدید با رخت سپاهیان و یراق درهم شکسته غیر معلوم بنام امرای گم نام دیگر استادند - و وقت شب خدیو جهان بمهابت خان باظهار اخلاص گفته بودند که فردا محله نورجهان ست از قلچپهای او خود را کنار و دور داشتن لازم و ضرور دانسته احتیاط تمام نماید - آن رموز فهم بدسرشت نیز خیریت خود درین دانست که نسبت پروزهای دیگر عنان کشان همراه سواری می آمد - همین که فیل سواری پادشاه میان هر دو گروه فوج نور محل رسید و نقیبان برای مجرای سپاه طرف یمین بنام محله مردم بیگم فریاد بلند نمودند و پادشاه و مهابت خان و همراهان او متوجه آن جماعه گردیدند و زرق و برق لباس آنها چشمهای حاسدان را خیره ساخت - یکبارگی جوانان تهور نشان جانب یسار با شمشیرهای آبدار و سنان سینه گذار و تیورهای جگر دوز از جا بسته بچستی و چالاکی که بایست در چشم برهم زدن کار را چپوت و فیلبانی که منصوب نموده آن بدسگال بود ساختند



خاطر او می گردید - و احتیاط احاطه راجپوتان گرد دولتخانه کم می شد - و بیگم جا بجای به عمال و خواجه سواپان سر راه تعلقه جاگیر خود و شهریار که از کاردان و رازدان میدانست پیغام و نامه نوشت - و بعضی را در خلوت طلبیده زبانی خاطر نشان نموده گفت که بقدر مقدور سپاه جلالت پیشه کارزار دیده انتخابی تجربه کار بیش قرار متفرق بشهرت سه بندی نوکر نموده بمروار بار دو بفرستند که از همدیگر دور و اطراف پراکنده فرود آیند تا آنکه قریب دو سه هزار سوار جرار کار آزما که همه را اشجع روزگار توان گفت بخاطر جمعی تمام عمال محال جاگیر سر راهها نوکر نموده چنانچه در زبانها شهرت نیابد متفرق فرستادند که بفاصله دور و نزدیک در مثلها که نام و نشان پیدا نگردد با لباسهای کسیف بشهرت جماعه بیکاران و تلاش نوکری فرود آوردند - و تا فراهم آوردن آن جماعه پادشاه باشا را بیگم بی آنکه از اصل تمهید مقدمه اطلاع یابد بمهابت خان بعد اظهار رسوخیت و فدویت او و نمک حرامی و بد خواهی دیگران و تمهیدات دیگر در خلوت گفت که درین هنگامه بعضی واقعه طلبان تابینان خود را بر طرف ساخته اند اگر بدیدن محله امرا پردازی بد نخواهد بود - مهابت خان قبول نموده جابجا نقیبان و سزاولان بقید تاریخ و روز تعیین نمود که امرا محله دهند - نقیبی که برای خبر رساندن نزد متصدیان نور محل آمد و به نور جهان ظاهر ساختند بیگم در جواب از روی درشتی پیغام داد که اگر چه ما را به سپاه و محله چه کار و چه نسبت آنچه پادشاه بما می دهد برای خرج انعام از باب نشاط و زینت و آرایش ما و محل نشینان



داشت - بعد عرض فرمودند که اگر قلعه رهناس و اسیر بمردم  
پادشاهی سپارد و سلطان دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب را بحضور  
روانه سازد التماس او درجه پذیرائی خواهد یافت - لهندا هر دو شاه  
زاده گرامی قدر را روانه حضور ساخته هر دو قلعه را بملازمان  
پادشاهی واگذاشته خود از راه سلطان پور و ندر بار روانه گشته از  
گذر اکبر پور عبور نموده بماندو بطریق ایلغار رسیده حقیقت  
معروض داشت \*

اوانل شهر یوز از کابل رایت توجه طرف هندوستان بر  
افراشتند درین اوان بظهور بیوس که شاه جهان بعد رسیدن باجمیر  
راه تهیه اختیار نموده \*

احمال چند کلمه از تدبیر نور محل که در مطلق العنان گردیدن  
خدو جهان بکار برده می نگارند - که اولاً از وقوع جنگ و فساد بموقع  
راحت پوتان و احدیان که هرگز چنان خانه جنگی زیر گردون بوقلمون  
شنیده نشده بسیاری از غرور آن مخمور باده ناکامی کم شده  
بود دوم مزاج گونی بد مستی که از طرف پادشاه در باره برادر  
و خواهر گوش زد او می شد روز بروز غبار دل پر کینه او شست  
و شو می یافت و اکثر می فرمودند که اگر محبت ظاهری  
نور محل که برهم زدن ملک و جمعیت من گشته میان من  
و فرزند دلبد از من نزاع انداخته اختیار دلم از دستم نمی بود  
روی شوم هر دو نمی دیدم - و بعضی اوقات می فرمودند که  
نور جهان در فکر استیصال تست از خود با خبر باش - ازین  
کلمات و تقریب که هر روز بگوش او می کشیدند تسلی بخش

رسانده بتلافی کوشد درین حین دیگر مردم پادشاهی جوق جوق و فوج  
 فوج خود را بکومک احدیان و قراولان رساندند - و افغانه هنگامه جو  
 زیاده از شمار فراهم آمده رفیق ملازمان پادشاهی گردیدند - بعضی  
 از هواخواهان مهابت خان نظر برآنکه قابوی وقت از دست رفته  
 و منصوبه بازاری برگشته جلوی اسمی مهابت خان را گرفته باظهار  
 خیرخواهی مانع آمدند - مهابت خان نیز نیرنگ بازی روزگار و روی  
 گرمی بازار کارزار قسم دیگر دیده از شنیدن خبرهای موحش رنگ  
 رو باخته صرفه در مقابل شدن از دحام ندانسته تقاضای وقت را از  
 دست نداده مراجعت نمود - و خود را به پناه دولت خانۀ پادشاهی  
 رساند و کوتوال خان و خلیل الله خان و جمال محمد خواص را با  
 جمعی از مردم بیگم برای دفع و منع نائره فساد تعیین نمود - و روز  
 دیگر سردیوان ظاهر ساخت که ماده فساد قاسم خان برادر خواجه  
 ابوالحسن و بدیع الزمان خویش او بوده اند و وقت اشتعال نائره  
 جدال مردم خود را بکومک فرستاده اند هر دو را بخفت تمام  
 سروپا برهنه از خانه طلبیده مقید ساخته خانهای آنها بضبط و تاراج  
 در آورد اما در تسلط او خلل پذیرفت و هر چند خواست از  
 احدیان تلافی و تدارک آن واکشد بعمل نتوانست آورد - مگر آنکه  
 در یک دو ماه رساله آنها را بر طرف فرمودند  
 درینولا از واقعه دکن بعرض رسید که عنبر صاحب اختیار  
 نظام الملك در سن هشتاد سالگی درگذشت - شاه جهان از شنیدن  
 واقعه او و فساد مهابت خان و غلبه سلطان پرویز بحضور از  
 بی تقصیری خود و التماس عفو جرایم کرده ناکرده معروض



مهابت خان گفت هرکرا بشناسید و نشان دهید بسزا رسانده آید -  
 مستغنیان که طرفداري متصدیان درین جواب صریح ظاهر میشد  
 مطمئن خاطر نشدند و بهیئت مجموعی بشورش آمدند دران هذگامه  
 اشاره ازطرف نورمحل بآن جماعه رسید باهم اتفاق ورزیده برسر  
 راجپوتان که نزدیک فرود آمده بودند ریختند و شور و غوغای عظیم  
 برپا شد و جنگ درگرفت - هرچند که راجپوتان سپاهی نژاد قوم دیگر  
 رامقابل خود نمی گرفتند اما ازآنکه چندان مست بادۀ غرور گردیده  
 بودند که احدی را بخاطر نمی آوردند و سواي شمشیر و برچهي  
 حربۀ دیگر نداشتند و میان احدیان کمانداران قدر انداز بودند و  
 قراولان حکم انداز که همه سوخته بیدار این جماعۀ ضلالت کیش گشته  
 بهانه می طلبیدند بعد بلند گردیدن نائزۀ قتال راجپوتان بدسگال  
 مغلوب گردیدند - و عجب کشاکش بمیان آمد - و ازدحام عام رفیق  
 و معاون فرقۀ اسلام گردیدند تاخیر رسیدن بمهابت خان قریب  
 هزار راجپوت که اکثر جماعت دران مشهور و نوکران روشناس مهابت  
 خان بودند کشته و زخمی گردیدند - و جمعی کثیر دیگر از معاونان آنها  
 بجزا و سزای اعمال رسیدند - و کار بجائی کشید که چهار صد پانصد  
 نفر راجپوت وقت فرار از دست احدیان و قراولان که در اطراف غار  
 و کنار مغاک روپوش بامید نجات شده بودند بدست افغانۀ هزاره  
 افتادند - که دست بدست مانند گوسفند در بغل گرفته بدستوري که  
 دارند از کوتل هذوکش گذرانیده فروختند - و از رگ پا معیوب ساخته  
 چوپانی فرمودند - مهابت خان بعد فراغ واقعه خبردار گشته چون  
 حوصله باختگان سراسیمه وار سوار شده خواست خود را بمدد راجپوتان

پیش و عقب حوضه که از بوی عرق انگوزه و گند، دهان کافران مزاج  
عذیر سرشت جنت مکانی منقص میگرددید گاه گاه برای تبدیل و  
تخفیف بودن هر دو بدسرشت می فرمودند - تا آنکه بیک نفر  
راجپوت که عقب حوضه بنشیند منجر گردید و کوچ بکوچ متوجه  
کابل گردیدند و بشکار و مزار بزرگان گاه گاهی تشریف می بردند و همه جا  
و همه وقت سایه وار از قدم آن ظل الله جدائی اختیار نمی نمود  
تا آنکه اوائل خورداد داخل حویلی کابل شدند و همراه آن بدمال  
بفاتحه فردوس مکانی و بنی اعمام و تفرج باغات و عمارات و  
شکار سواری می فرمودند - درین اوان ایلچی توران با نامه و  
هدایای نذر محمد خان رسید و قیمت تحفه که آورده بود پنجاه  
هزار روبیه بعرض رساندند

درین ضمن بمرد روح پرفتوح صاحب قرانی و تمهید  
نور محل عجب اختلال در استقلال مهابت خان روداد - تفصیل  
این اجمال آنکه چون در همان نزدیکی ایام رساله نواحداث احدیان  
بتجویز نورجهان بعرض آمده بود مردم جلالت پیشه انتخابی  
تازه نگاه داشته ازان جمله جمعی را تعینات قراولان برای محافظت  
شکارگاه از دست اندازی افغانان بدسگال نموده بودند - روزی بعضی  
از راجپوتان ناهموار که از غرور مهابت خان احدی را وجود نمی  
دانستند در چراگاه شکار اسپان و جازپایان بار بردار خون سرداده  
بودند - احدیان و قراولان مانع آمدند - آنها ممنوع نگردیدند - گفتگو  
بنزاع فساد آمیز منجر گردید - یک دو احدی کشته و زخمی گردیدند  
و همه احدیان و قراولان اتفاق نموده بر دیوان استغاثه نمودند -



همدمان باظهار خوبیهایی ملا زبان آشنا نموده شفیع گشتند زیاده  
بغضب آمده برشهادت او اقدام نمود - زهی سختی و شقاوت قلب  
آن چه نویسم از حوصله و بردباری جنت مکن که با چنان مدعی  
بدعاقبت از راه عاقبت بینی دران ایام ملالت افزا که آخر بمدد  
فضل الهی سرانجام کار بخیر منجر گردید برفق و مدارا پیش آمدند  
و از آنکه گفته اند (مصرع) مرغ زیرک چون بدام افتد تحمل بایدش \*

\* بیت \*

چو در طاس رخشنده افتاد سور \* رهاننده را چاره باید نه زور  
هرچه از کلمه و کلام بآن بد فرجام بر زبان الهام بیان جاری میگردد  
موافق و مصلحت مزاج گوئی او بود - و نور محل نیز بتقاضای  
وقت و صلاح دولت رهنمائی می نمود و می گفت تا توانی  
زبان به شکوه برادرم آشنا ساز و بگو - هرچه شد از حسد و ناتوان  
بینی هر دو برادر و خواهر می دانم ترا و مرا درین باب که آنچه  
نبایست بعمل آمد تقصیر نبود و مهابت خان هم در برابر سلوک  
پادشاه بتملق و اظهار فدویت و عبودیت پیش آمده طریقه  
خدمتگاری از دست نمیداد و آن سریر آرای هند را بر تخت بدستور  
مقرری نشانده خود بدستور دستوران گستاخ کاردان نزد تخت سر دیوان  
استاده بعد عرض مطالب و وقایع اطراف بلاد از زبان پادشاه جواب  
داده حکم می نمود و احکام امنیت و اجرای حکم سلطان باطراف  
حکام نشین دور و نزدیک روانه می ساخت - و پادشاه باظهار لطف  
حکم و تکلیف نشستن می فرمودند و عمدا گاه اطاعت امر مینمود  
و گاه پاس ادب را کار می فرمود - اما بسبب نشستن هر دو راجهوت

فوج راجپوتیه برای محاصره بطریق ایلغار روانه ساخته بعده خود از بندوبست حضور که نور محل را بموجب خواهش پادشاه همدم و رفیق شب‌های الم ساخت نصف جمعیت را در خدمت جنت مکانی نگهداشته با باقی فوج خود را بآصف خان رساند و باندک تردیدی جمعی که آصف خان با اعتماد آنها پناه بدانجا برده بود با مهابت خان رفیق گشتند - و آصف خان را با ابرطالب پسر او و خلیل الله پسر میر میران بدست آورده به بیحرمتی تمام پیش آمده مقید ساخته با خود بحضور آورد و در همان اوان عبد الخالق خوانی را با محمد تقی بخشی شاه جهان که در برهان پور بدست آورده با خود داشت و خواجه عبدالصمد و ملا محمد هردو فاضل و مصاحب آصف خان و صلاح شعار بودند حواله راجپوتان نمود که بتیغ بیدریغ شهید ساختند - از انجمله ملا محمد که از فضلا و صلاحی مشهور و حافظ قرآن بود و اگر بدر میرفت کسی را باو کاری نبود اما از آنکه او را مظلوم از جهان رفتن و آن ظالم را شریک خون او گشتن سرنوشت بود بگمان آنکه مهابت خان را بآن مرد ملا چه کار فرار اختیار ننموده گرفتار پنجه اجل گردیده - گویند اول در فکر کشتن او نبود فرمود که زنجیر دریایی او اندازند و وقت زنجیر نمودن طوق و زنجیر دو بار خود بخود باوجود خوب قائم نمودن از پای او برآمد و چون مدام آن بزرگ در تلاوت قرآن و خواندن اوراد مشغول بود و در آن حالت نیر لبهایی او در حرکت یافت آخوند را بدعوت و دعای سحر و افسون خواندن معاتب ساخته حکم قتل نمود - هر چند قاضی رکاب و بعضی



مستانه وار میکوشید - تا آنکه عطاء الله داماد فدائی خان و سید مظفر و وزیر بیگ باجمعی شرط جان نثاری را بتقدیم رساندند و چندی زخمی گردیدند و بخود فدائی خان واسپ اوسه چهار زخم تیر رسید - و هرچند دست و پا زد که خود را باجمعی اندرون تواند رساند و کاری تواند ساخت از هجوم فوج مهابت خان که پی هم بمدد هم میرسیدند و بکومک فدائی خان احدی خود را نتوانست رساند و حکم منع جنگ پی در پی می رسید ناچار پا از کار زار کشیده از اردو بر آمده باز بزور بازو و شنواری از آب گذشته خود را به رهناس پنجاب که فرزندان او در آنجا بودند رساند - و عیال و ناموس در تعلقه زمیداران که بالو محبت دیرینه داشت گذاشت و خود جریده طرف دهلی شتافت - و آصف خان که می دانست که \* ای باد صبا این همه آورده تست \* انتقام ازو خواهد کشید خود را باآنگ که جاگیر او بود رساند - و شیرخواجه و اله یار و بسیاری از نوکران پادشاهی نظر بر پاس آبرو هرطرفی متفرق شده راه خود گرفتند - و خواجه ابوالحسن و ارادت خان و معتمد خان مولف اقبالنامه و جمعی دیگر عهد و پیمان امان و آبرو بمهابت خان بمیان داده رجوع آورده ملاقات نمودند - اگرچه نقصان دیگر بآنها نرساند اما بعد ملاقات آنقدر هوزه و لایعنی و کلمات نالائق و رکیک خفت افزا در برابر آن جماعه گفت که بد تو از کشتن و کشته شدن بود - همه را دیوس و نامرد و از زن کمتر مخاطب و معاتب ساخت - چون آصف خان خود را با قریب دویست و پنجاه نفر مع اقربا و نوکران بقلعه آتک رسانده بود اول

عمیق افتاد و چند غوطه خورده بزور شناوری از آب برآمد و از آن  
 تهلکه نجات یافت و از عماري صدا و فریاد و اویلا بلند گردید - و خواجه  
 ابوالحسن که اسپ او از تیر باران رو برو در آب بیتابی می نمود و  
 دو سه زخم بدو رسیده بود بآب عمیق افتاد و اختیار عنان از دست او  
 رفت از زمین سرنگون گردید چون در آن حالت قاش زمین را گرفته  
 بود آفت بدو نرسید و از مدد ملاح نور محل ازان گرداب بلا بر  
 آمده بساحل نجات رسید - و فدائی خان بتفاوت دو تیر پرتات از  
 آصف خان و خواجه ابوالحسن بترد و پاسردي تمام برآمد - و  
 ابوطالب پسر آصف خان و اله یار و شیر خواجه و بسیاری از جان  
 بازان پائین تر از فدائی خان عبور نمودند - و فدائی خان با جمعی  
 دلاوران و ملازمان پادشاهی و نوکران جلالت پیشه خود مقابل  
 فوج خصم پرداخته چندی را بضرب شمشیر و تیر و سنان انداخته  
 زخمی ساخته باقی را جپوتان را از پیش رو برداشته تردد رستمانه بکار  
 برده جنگ کنان خود را تاخیمه بادشاه رساند - فوج مهابت خان  
 بمقابله و مقاتله پیش آمدند و صدای دار و گیر بلند گردید - همراهان  
 فدائی خان دست و بازو به تیر اندازی کشادند و چپقلشها در  
 دفع اعدا بکار بردند - چون تیرهای فدائی خان اندرون خیمه رو بری  
 نشیمن پادشاه می رسید مخاص خان خود را حائل مقابل و بلاگردان  
 جنت مکانی ساخته بود - درینولا مهابت خان بعرض رساند که  
 جرأت و بی ادبی پاجی را مشاهده نمایند که رو بروی ولی نعمت  
 تیر میزند و ملاحظه مال اندیشی اعلان دارد - بعده پادشاه مکرر پیغام  
 سعی جنگ نکردن بفدائی خان فرستادند و او ناشنیده انگاشته



زدن گوله تفنگ نمودند - هنوز آصف خان و خواجه ابو الحسن بابیگم در آب بودند که جلوی سپاه از صدمات تیرو بان و گولۀ بندوق که متصل هم می رسید برگشت و بعضی که دلاوری را کار فرموده پیش آهنگی نموده از آب گذشتند بسبب یراق و تر شدن رخت خود را جمع نتوانستند نمود شمشیرها علم کرده با فوج مهابت خان کارزار مردانه نمودند چون کومک نرسید از ضرب تیر و سنان بیشتر زخمی و کشته گردیدند باقی متفرق شده جان بدر بردند - و راجپوتیه که خود را برابر و مقابل سواری مهد علیا رسانده بودند از زخمهای شمشیر و برچهی سرو بدن جوانان پر خون و روی آب را گلگون ساختند - و جواهر خان ناظر محل و ندیم خوجۀ بیگم و بیشتری از مردم روشناس در پای فیل نور محل کشته و غرق بحر فنا گردیدند - و فیل و شتر و اسب و آدم بسیار از صدمات همدیگر در آب می افتادند و بی زک و راحله راه سفر آخرت اختیار نموده بر یکدیگر سبقت می کردند - درین حالت رستخیز که یاک از جنز و فزع روز جزا و محشر می داد تیری در عماري بیگم که دختر شیر خوارۀ شهریار را بادایه او باخود گرفته بود رسیده بر بازوی آن دختر خوک و آن ضعیفه را مضطر ساخت و اندرون عماري رنگین گردید و نور محل تیر از بازوی او بر آورده بدلاسا و به بستن زخم او پرداخت - و دو زخم شمشیر و چند زخم برچهی راجپوتان بر خرطوم فیل و مهات فیل نور جهان بیگم رسید و فیل از زخمهای پیاپی آن طرف دریا برگشت و فیلبان از سبب زخمهای خود و اضطراب فیل فیل را نتوانست داشت و فیل در آب

فدویانه شناری کرده مقابل دولتخانه برآمدند - و جمعی که اجل آنها دامن گیر گردید بآب فرود رفتند - و بعضی را که صدمه تلاطم دریا بپایان برد با نیم جان برآمده بفوج نتوانستند پیوست - از جمله فوج قریب هفتاد نفر جلالت پیشه پیش قدمی نموده خود را مقابل فوج مهابت خان رسانده چندی را انداخته ازان میان بعضی کشته و زخمی گردیده باوجود بکار بردن حمله رستمانه استقامت نتوانستند ورزید - و تا پیوستن فدائی خان برگردیدند فدائی خان هم چون دانست که کاری پیش نمی رود - رفتن همان بود و بر گشتن همان روز دیگر که اواخر جمادی الاخری آن سال باشد آصف خان باتفاق همه امیران مهد علیا را بر فیل سوار نموده و نور جهان دو ترکش و دو کمان و بندوق با فتیله روشن نزد خود گذاشته بدلاسا و رغبت همراهان پرداخته از راه پایابی که تحقیق نموده بودند و بعضی جا کودالها داشت داخل دریا شدند - و همه جان نثاران مستعد کارزار گردیده نقد های جان را بر کف اخلاص گذاشته از سرو جان گذشته در رکاب بیگم خود را بآب زدند - وقت عبور بمسبب آنکه راه قلب بود و دوسه غار و آب عمیق داشت عجب حرج و مرج بر لشکر گذشت و سلسله انتظام فوج از هم گسیخت - و هر فوجی طرفی و هر امیری جائی بعد تصدیقه صدمات زیاد از آب سر بر آوردند - آصف خان و خواجه ابو الحسن و ارادت خان که از عماری نور محل جدا شدند همین که گذار دریا رسیدند فوج مهابت خان و راجه پوتان جهالت نشان با فیلان جنگی مقابل آمده سد راه گردیده بآب درآمده شروع بتیر باران و



اگرچه نور محل این مصلحت را بسبب بودن پادشاه با اختیار دشمن چنانچه باید نه پسندید اما از ملاحظه آنکه بعدم جرأت خود مطعون نگردد و فکر صائب به ازان بخاطر نمی رسید چار ناچار قرار بران یافت و راضی شد - خبر این مصلحت که بجنت مکانی رسیده برهنمائی مهابت خان بتأکید تمام در تسلی نور محل و آصف خان و امرای دیگر و منع آن تدبیر پیغام فرمودند - و باز مقرب خان و صادق خان بخشی و میر منصور بدخشی را فرستادند - و در ممنوع ساختن اراده آنها مبالغه فرمودند و گفتند که هرگاه من این جا باشم شما را در مقابل جنگ نمودن و تیر و بندوق بروی من انداختن نه رای صواب - و از طرف من که بآرام تمام در اینجا ام و سواس ننمایند - و انگشتی خود را بدست میر منصور فرستادند - و مهابت خان زبانی صادق خان بآصف خان پیغام داد که از شومی اختیار سلطنت که شما داشتید و خود را فلاطون وقت می دانستید کار ولی نعمت شما باینجا رسید - الحال صلاح دولت و بهبود کار و حال شما درین است که چند گاه کار وزارت و خدمتگاری پادشاه بمن ناکاره و آگذاشته شما به پنجاب یا جاگیر خود رفته به نشینید - نور جهان و آصف خان پیغام پادشاه را بموجب گفته مهابت خان دانسته ممنوع نگشتند - و قرار دادند که اول فدائی خان که خود را از شجاعان جلالت پیشه می گرفت با جمع بهادران یکه تاز رفته جوهر خود را بروی کار آرد - و بعد سر زدن آفتاب فدائی خان کنار آب آمد - راجپوتان پل را آتش زده مستعد کار زار گشتند - و دلاوران از بسیاری آب و تیر باران روز بروز اندیشه ناموده اسبان بآب زدند و

مصلحت و سراسیمگی که نمی دانست چه کند و مال کار بجای  
منجر خواهد گردید پادشاه را باز سوار نموده از آنکه خیمه پادشاهی  
بتاراج برده بودند و خیمه شهر یار برپا بود همان جا برده باعزاز  
فرود آورده به تسلی و دلبری تمام کوشیده دست بسته استاد - و  
مردم او اطراف فرو گرفتند - درین وقت شجاع خان که از راه فدویت  
با عدم تعلقه به چپقلش و سعی تمام خود را نزد جنت مکانی  
رسانده بود باشاره آن مست بادۀ ناکامی از دست کافران شهید  
گردید - اگرچه آن غدار مکار بآن همه کاردانی و کامیابی سرشته  
هوش از دست داده بود و چون حوصله باختگان هر دم و هر لحظه  
همدم فکر و خیال تازه می گردید - اما جنت مکانی را چنان دل و حوصله  
تدبیر بجای بود که هرچه می گفتند و می فرمودند خالی از رای  
صواب نبود - و بالهام غیبی و فکر صائب خود را موافق کردار و اطوار  
آن بد کردار و تقاضای روزگار و می نمودند - و فرمودند که خوب کردی  
مرا از دست آن رافضی بد کیش با اختیار خویش گرفتی - و دست  
آن بد خواه دولت را کوتاه ساختی - و او هم هر دم باظهار عقیدت و  
فدویت دم میزد و معذرت می خواست و تخت طلبیده بدستور  
مقرری بران نشانده شراب معتاد حاضر آورده خود برسم بند های  
عقیدت کیش خدمت می نمود - نور محل بعد رسیدن نزد برادر  
و امیران بعد از آنکه قیل و قال و سرزنش بمیان آمد قرار مصلحت  
چنان یافت که فردا همین که خورشید از افق برآرد مهد علایا  
نورجهان بیگم را بر فیل سوار نموده همه اتفاق کرده شمشیر انتقام از  
نیام بر آورده بران بدنام ناکام تاخته ولی نعمت را خلاص نمایم -



کنان از خیمه برای سوار شدن بر آردک و اسپ و فیل سواری خاصه را هر چند عهده داران خواستند برسانند از هجوم و ممانعت مردم مهابت خان نتوانستند - و اسپ خود را مهابت خان حاضر ساخت - جنت مکانی از راه غیرت بران اسپ سوار نشده اسپ سرکار طلب فرمودند و سوار شدند - و اطراف راجپوتان مجرا کنان فرو گرفتند - چند قدم نرفته فیل خود را مهابت خان آورده بالتماس و سماجت بران سوار نمود - و دو راجپوت مسلح هر دو طرف پادشاه نشاند - درین وقت داروغه فیل خانه که ماده فیل سرکار را آورده دست و پای زیاده زده خود را نزدیک رسانده تلاش داشت که بران سوار نماید باشاره آن بد عاقبت مع پسر از دست راجپوتان بقتل رسید - و مقرب خان داروغه خواصان به سعی بسیار که زخمی الف وار بر پیشانی او نمودار گردید و قطرات خون و عرق تود از پیشانی او ریزان بود خود را بالای حوضه رسانده برای مگس زدن نشست - و مهابت خان فرمود که یراق ازو جدا سازند - و خدمت پرست خان عهده دار که شیشه و پیاله معتاد همراه داشت بعد از صدمات پهلوی راجپوتان کنار حوضه را قائم گرفته بود لمحّه آریزان بوده بهر وجه خود را جانمود - و مهابت خان فیل سواری بر طرف خیمه خود برده بادب تمام اهتمام کنان ثنا گوین عذر خواهان فرود آردک و فرزندان خود را با نذر و نثار حاضر ساخته بر دور خدیو زمان گرداند - بعده که تفحص حال نورجهان پرداخته از بدر رفتن و رسیدن نزد برادر اطلاع یافت دست افسوس برهم سائیده بر غفلت خود و همروان تشنّیع زیاده نموده وسواس تمام بهم رسانده بتقاضای

پرداختند - چون راجپوتان اندرون و بیرون فرو گرفته بودند و هر ساعت می افزودند دست خواصان و عهده داران از تردد خدمتاتی که بدان مامور بودند کشیده می گردید - و آن غدار به چاپلوسی و تملق زبانی باظهار رسوخیت زیاده می پرداخت - و عرض نمود که وقت سواری و شکار شده - طشت و آفتابه برای روی شستن بپارند و پوشاک خاض حاضر سازند - بعد فراغ روشستن قصد نمودند که خود را بوسیله تبدیل رخت خواب نزد نور محل رسانند و با او مشورت تدبیرکار نمایند - آن بی سعادت مانع آمده التماس نمود که بیرون رخت عوض نمایند و زود سوار شده غلام را در رکاب بگیرند که بمردم واقعه طلب قسم دیگر ظاهر نشود - ناچار بتکلیف و سماجت او رخت و جواهر پوشیده معوجه سواری گردیدند - و نور محل از نیرنگی روزگار خبردار گشته رنگ رو و هوش باخته افسوس کزان دست حیرت بر سر و زانو زنان تردد دیگر بخاطر او نرسیده سوای آنکه به تغییر وضع و تبدیل رخت و سواری که جواهر خان ناظر و دیگر خواجه سرایان را فرمود همراه سواری نباشند بهر وجه خود را آن طرف پل که بموجب ارشاد بانمی فساد راجپوتان مانع رفتن آن روی آب باحدا نمی شدند رساند - و بآصف خان و دیگر امرای هوش و عقل بباد داده شروع به تشنیع و تندبی و زجر نمود - برادر بی خبر را زیاده سرزنش نمود و گفت - وای بر عقل و نمک خوردن شما که چنان وای نعمت را چنین تنها و غافل گذاشته و بدشمن سپرده بپایید - و بفکر تدارک و تدبیر کار افتاد - بعده که مهابت خان دست پادشاه را گرفته تسلی



و از نیرنگی روزگار و رسیدن آن نابکار آگاهی دادند - چون تا رسیدن  
نزدیک خوابگاه چندین عهده دار و پرده دار که آواز ممانعت بلند  
ساخته بودند از پا در آورده بود پای استقامت دیگران بلغزید - و  
اطراف متفرق گشتند - پادشاه با چشم خواب آنول خمار زده شمشیر  
در دست گرفته برخاسته دیدند که مهابت خان با جمعی رسید  
و با ولی نعمت چهار چشم گردید - آواز بلند نموده بانگ بر زدن  
که ای مهابت نمک حرام چه قسم آمدن است - آن غدار که  
مهابت پادشاه در دل او راه یافت باظهار مکر و غدر شروع بآداب  
ملازمت و ثنا خوانی بدستور مقرری کرده زبان بعدر شکوه  
مدعیان و آرزوی شوق قدم بوس کشاده مردم همراه را دور از بروی  
تخت استاده کرده خود عجز گزان نزدیک رسیده قدمبوس نموده  
سه بار گرد پادشاه گردیده بزبان نیاز پرده راز برداشته دست بسته  
استاده التماس نمود - که چون بدخواهان دولت مرا مغضوب قرار داده  
از سعادت آستان بوسی محروم ساخته بودند وقت یافته برای  
عرض حال آمده ام امیدوارم که بعد اثبات تقصیر که بموجب حکم  
در رکاب شاه زاده شمشیر زده جان فشانی نموده ام بحضور خود  
سیاست فرمایند - اما بدشمنان بیدین وا نکند - جنت مکانی  
مکرر دست بقبضه شمشیر برده خواستند جلالت و تهوی را کار  
فرمایند و آن نمک حرام بی ادب را بسزا رسانند - میر منصور  
بدخشی بزبان ترکی مانع آمده عرض نمود که وقت تحمل و  
امتحان حوصله و بردباری پادشاهان باوقار است - به تسلی او باید  
پرداخت - بعده دست از قبضه برداشته بتقاضای وقت بدلبری او

خدمت پادشاه سوای نورمحل و صادق خان بخشی و میر منصور بدخشی و شجاع خان و مقرب خان و معدود چند از عهده داران و خواجه سرایان و خواصان مثل خدمت پرست خان و جواهر خان و عرب دست غیب و فصیح خان دیگری نماند - و آصف خان که با همه دانائی با چنان مار زهر دار پنجه گرفته با زهر مار را قهر نمود مار بازی را باز پنجه سوسری دانسته ولی نعمت را تنها گذاشته از آب گذشته در عالم آب بعشرت محبوبان پرداخت غرائب داشت - مهابت خان که چشم بر راه و گوش بر آواز چنین قابو بود بر بی خبری میر وزیر و خطای تدبیر مطلع گشته لشکر را خفیه آخر شب اشاره فرمود که بی صدا و ندای شهرت مسلح و آماده شوند و جمع باشند با هفت هشت هزار سوار که با خود داشت سوار شده قریب دو هزار سوار بر پیل تعیین نموده فرمود که از آن طرف نگذارند که سوار و پیاده بپاید - و ازین طرف هر که رو مانع نگردند و خود با چهار پنج هزار سوار بخیمه پادشاه روانه گردید و نشان اسباب تجمل را همراه فوجی که بر سر پیل تعیین نموده بود بشهرت عبور از آب روانه ساخت - و بجماعه داران تاکید نمود که در صورت یورش فوج ازان طرف پیل را آتش دهند و نگذارند که کومک تواند رسید - و خود نزدیک دولتخانه رسیده فرمود که اطراف خیمه را فرو گیرند - و خود با جمعی از خاصان قدم جرأت اندرون بارگاه گذاشت - خواصان و خواجه سرایان باری دار خبردار گشته سرا سیمه وار رو بخوابگاه پادشاهی آوردند - و جنت مکایی را که اکثر از خممار شب اول روز در آرام خواب می بودند بمالش پا بیدار ساختند -



گماشتند که بعد ادای حق مظلومان مغلوب و جاگیرداران معذور بدفتر دیوانیان و مستوفیان مهام کفایت انجام رجوع آورده محاسبه تصرف و مطالبات چندین ساله سرکار را فارغ سازد - آصف خان اگرچه بر خفت و خواری چنان مدعی قوی که در شجاعت و تدبیر و تدبیر مشهور بود کمر بست و چنین اراده عمده را سبک گرفته آن چنان دشمن عظیم را بچشمی کم دیده در فکر تلافی افتاد - اما موافق آن اراده احتیاط و بندوبستی که بایست و مصالحی که ضرور مطلوب بود در گرد آوری و تدبیر آن نکوشید و ندانست \*

\* بیت \*

ستیزه بجائی رساند سخن \* که ویران کند خان و مان کهن  
لذا از خمار غرور آنچه کید و کار بجائی رسید که آنچه سواي  
سلطنت و فساد عظیم که در ملک بهم رسید بمرتبه خفت بخود  
او عائد گشت که داخل توارینخ از غرائب لیل و نهار روزگار گردید -  
حاصل کلام ملالت انجام ایکه مهابت خان بعد ظهور این مکاره که همه  
از اثر مکافات اعمال پیش انسان می آید مغلوب و منکوب گشته  
مغموم و مهموم روز بشام می آورد و در فکر منصوبه انتقام شب بروز  
می رسانید - تا آنکه کنار آب بهت که پل برای عبور لشکر  
بآسانی بسته بودند و برای گذشتن لشکر و کارخانجات مقام واقع  
شده بود یک روز قبل از روز کوچ پادشاه اسرا و لشکر موافق دستور  
شروع بعبور نمودن نمودند - و همه ارکان دولت و امرای ذو اقتدار  
و منصب داران نامی حتی آصف خان و فدائی خان و خواجه  
ابو الحسن که مدار علیه سلطنت بودند از آب گذشتند و در

رسیدن مهابت خان با فیلان بحضور رسیده حقیقت را آنچه دریافتند آمده بود بعرض رساند - بتفاوت يك دو ماه مهابت خان نیز با لشکر آراسته بازو رسید - درین ضمن چندین هزار داک خواه از ستم رسیدگان آن دیار و وکلای جاگیرداران و امرای نامدار گروه گروه و فوج فوج بحضور رسیده بانغوائی آصف خان بغریاک دادداد وقت سواری و معتاک آرام پادشاه را بی آرام می ساختند - بعد عرض رسیدن بمهابت خان حکم شد که اول بدلاسی و ادای حق ستم رسیدگان و مظلومان پرداخته و ادای مطالبه پادشاهی نموده بعد ازان ملازمت نماید - اگرچه نور محل که همه آتش افروخته او بود میخواست در همواری و اصلاح مقدمه کوشد اما چون جنت مکانی بمرتبه در عدالت گستری و غور فریاد ستم رسیدگان تقید داشتند که با همه تعلق سرشار که با نور محل بهم رسیده بود و هیچ مقدمه امور ملکی و مالی بی صلاح او صورت نمی گرفت همین که ذکر استغاثه ستم رسید ب میان می آمد نور جهان را یاری طرف داری احدی نبود - و مکرر فرموده بودند که تمام مدار سلطنت از تو لایق مقدمه غور مظلومان مرا معذور دار - و در همان اوان خواجه برخوردار نقشبندی داماد مهابت خان که دختر خود را خلاف ضابطه آن عهد بی عرض و اذن پادشاه بدو نسبت نموده بود آصف خان قبح غرور او را درین ماده بعرض رسانده بدان تقصیر برخوردار نا برخوردار را گرفته بحضور آورده گروه خاردار فرموده بخفت و خواری تمام پا برهنه بزنند فرستادند و فرمودند - که از جواهر و فیل و دیگر اسباب چهار هر چه باو داده تحقیق نموده بضبط در آرند - و محصلان شدید



دران ملک زر خیز سیر حاصل ماند تمام محاللات جاگیر داران  
 بی تقصیر و صاحب تقصیر را با فیلان و زر بسیار بتصرف آورده و  
 بر سکنه آن طرف ظلم و تعدی زیاد نمود - و محاللات خالصه را نیز  
 متصرف گشته دیوانیان و متصدیان پادشاهی را بیدخل ساخته  
 دامی و درمی بحضور نفرستاد و کلاهی امرا و جاگیر داران  
 فریاد تعدی او در حضور نمودند - آصف خان که از سابق سوخته  
 آتش حسد او بود و الحال بمده تمهید نور محل چنان صدمه  
 بشاه جهان رسانده و خزانه بی شمار و جواهر و افر با کل کارخانجات  
 بتصرف خود در آورده و باز در ایدای سکنه آن ضلع می کوشد -  
 از آنکه جنت مکانی در شنیدن شکوه مظلومان گوش شنوا  
 داشت و در عدالت و غور ستم رسیدگان کد و جهد تمام می نمود  
 همه تقصیرات و تعدی و مردم آزاری مهابت خان را خاطر نشان  
 پادشاه نمود - بعد عرض عرب دست غیب را که از شجاعان  
 ضابط گفته می شد برای تحقیقات برداشت که بر تحقیق تصرف  
 مهابت خان از محال پادشاهی و ظلمی که بر زیردستان نموده  
 و آوردن مهابت خان بحضور مع خزانه و فیلان مقرر و منصوب  
 گردید - بعد رسیدن عرب دست غیب نزد مهابت خان و غور  
 مقدمات خدمت ماموره و مکالمه که با او بمیان آمد مهابت خان  
 فیلان پادشاهی را همراه سزاوول مذکور داده و خود مهلت چند روز  
 در خواسته سوای فوج مقرری که داشت چند هزار راجپوت  
 انتخابی نو نگاه داشت - و فرزندان عمده آنها را بطریق یرغمال با  
 خود گرفته روانه درگاه معلی گردید - و عرب دست غیب قبل از

درین روزها میرزا دکهنی پسر میرزا رستم صفوی را مخاطب بشاه نواز خان ساخته بر مراتب منصب افزوده عنایات دیگر پادشاهی مبذول حال او فرمودند - درین اوان طهمورث و هوشنگ پسران شاه زاده دانیال از شاه جهان جدا شده بحضور رسیدند - بعد ظهور عنایات دیگر نسبت همسری بهار بانو بیگم صبیح خود به طهمورث و هوشمند بانو صبیح خسرو با هوشنگ مقرر نموده سر بلندی بخشیدند - چون فساد انگیزان طرف کابل خصوص سرکشی و مفسدی حداد بد نهاد مکرر بعرض می رسید و خواهش دریافت آب و هوای آن طرف داشتند در وسط اسفندار بقصد سیر و شکار و گوشمال مفسدان آن کوه سار عنان توجه بآن طرف معطوف فرمودند - در کوچ دویم و سیوم افتخار خان با احمد بیک پسر حداد بد نهاد که سومیان فساد و شورش کابل گشته بود و اگر بالتفصیل ابتدای بغی ورزیدن و انتهای قتل رسیدن او که مآل کار باغی پیشگان بد عاقبت است پردازد از سر رشته سخن دور می افتد رسید - و شکر این عطیه آلهی بجا آوردند و سر او را با گره فرستاده حکم فرمودند که همه جا تشهیر کنان برده بر سر دروازه شهر بیاویزند \*

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس جهانگیری مطابق بیست و دوم جمادی الاخری سنه هزار و سی و پنجم هجری سنه کمیت خامه تیز رفتار بتدکار فتنه تازه که درین سال بعرض ظهور آمده و در قرنهای مدید چنان ماجرای شگرف بر سلاطین سلف نگذشته بچولان می آرد - چون بعرض رسید که مهابت خان از سلطان پرویز جدا شده صاحب صوبه بنگاله گشته



خان و دیگر جمعی از مردم نامی شاه جهان کشته و زخمی گردیدند و از طرف مردم پادشاهی لودی خان و بابا میرک و بسیاری از راجپوتان بکار آمدند - باوجود مفتوح ساختن دروازه قلعه بمسبب رسیدن تیر بچشم سید جعفر بخشی و افتادن او از اسب هزیمت بلشکر شاه جهان افتاد - و بیرون شهر دایره نمودند - درین ضمن عارضه بدنی علاوه تصدیعات روحانی شاهزاده گردید - و درین اوان خبر نزدیک رسیدن سلطان پرویز انتشار یافت لهذا ترک محاصره نموده متوجه تعلقه نظام الملکی گردید - بعد عرض فرمان عنایت آمیز مع خلعت و اضافه هزاری بر چهار هزاری و خطاب رام راجه که خطاب پادشاهان سلف دکن بود برای سر بلند رای مرحمت فرمودند - درینولا عرضه داشت خان جهان لودی و فدائی خان مشتمل بر رسیدن از احمد آباد بدکن بموجب حکم و رسیدن شاهزاده پرویز بطریق ایلغار بعرض رسید - و معروض گردید که عبد الله خان بخان جهان پیغام داده که از ظهور عصیان نملک حرامی و رفاقت شاه جهان نادم و پشیمانم التماس عفو جرائم و پیوستن به سلطان پرویز دارم

\* ع \*

گر قبول افتد زهی لطف و کرم

\* بدت \*

بعد عرض این مصرع در جواب خواندند

باز آی هراتچه هستی باز آی

گر کافر و گبرو بت پرستی باز آی

این درگاه ما درگاه ناامیدی نیست

صد بار اگر توبه شکستی باز آی

القصه بعد تفرج سیر و شکار و فیض رساندن بمردم مستحق و  
 بصاحب کمال آنجا عنان مراجعت طرف پنجاب معطوف  
 داشتند - چون بمنزل بهمبر رسیدند آدم بسیار از برف و سرمای  
 بی هنگام و وزیدن باد گزنده که حکم زمهریر بهم رسانده بود تلف  
 شدند - از اختلاف هوای بالایی کوه و پائین آن مکان منزل بهمبر  
 عجیب نقل می نمایند - که در عین تیر ماه الهی که زمین و  
 آسمان کوره آهنگر می گردد و پائین کوتل گرمی و شدت حدت هوا  
 موافق موسم تابستان است که مسافر را برهنه خوابیدن در عذاب  
 گرما میدارد و همین که بالای کوه برآمدند از سرمای لحاف خواب  
 نمی توان نمود - چنانچه در تعریف آن منزل طغرا می نویسد - تا  
 بمنزل بهمبر نرسیده معنی آیت لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة  
 نفهمیده - بعد ورود رایت ظفر آیات به لاهور از نوشته واقعه نگار  
 برهانپور بظهور پیوست که از انتشار خبر مراجعت شاه جهان از  
 سمت بنگاله بعد هزیمت و نزدیک رسیدن بسرحد برابر یاقوت  
 حبشی و ملک عنبر بقصد اعانت شاه جهان با لشکر گران رسیدند  
 و برهانپور را محاصره نمود - و سر بلند رای بقتال و جدال و  
 دفع شر آن جماعه بدسگال پرداخت - و بعد رسیدن شاه جهان که  
 جلو ریز رسیده باتفاق فوج نظام المملکی سه دفعه بقصد تسخیر قلعه  
 ارگ برهانپور یورش نمود و هر بار با صریحه دار و دیگر مردم پادشاهی  
 مقابل و مقاتله عظیم روی داد - و بعده که نزدیک میدان قلعه  
 ارگ صدای دار و گیر بلند گردید از شاه قلی خان و سر بلند  
 رای و غیره تودد نمایان بظهور آمد و شیر انداز خان و شاه بیگ



نیابت پدر مقرر کرده بعد عنایات دیگر روانه کابل باستقلال نمودند \*

ذکر سال بیستم از جلوس جهانگیری مطابق دهم

جمادی الاخری سنه هزار و سی و چهار هجری

بعد فراغ جشن جلوس رایت ظفر آیت طرف کشمیر همیشه بهار برافراشته همه جا سیرکنان و شکار افکنان در عمارات نو احداث سر راه بلا حرج بار بردار که خیمه و فرش مطلوب نبود و فرشهای ملوکانه موجود بود نزول فرموده نزدیک تالاب دل که از مکانهای فیض نشان کشمیر است رسیده تپه بجای مرتفع نمودند هر جا که نظر کار می کرد دشت و کوه و صحرا و بام و خانهای شهر و گلهای اقسام و سبزه زمرد فام جلوه گر بود - آنچه در صفت آب و هوا و سبزه و نغمه و وفور فواکه و باغات پراز گل و ریاحین آن مکان بهشت نشان که شعرا و سیاحان و مورخان بزبان خامه صدق بیان داده اند از صد یکی باحاطه بیان نمی توان آورد - و قطع نظر از آنکه در صفت باغ و بهار و لاله زار آن سرزمین شعری هفت اقلیم سخنان آبدار برشته بیان کشیده اند ملا طغرای مشهدی تعریف خزان آن جا را بدین رنگینی ادا نموده \*

کشمیر بود فصل خزان عالم نور

بر طالب فیض دیدنش هست ضرور

گوئی که باین باغ چمن ساز قضا

آورده نهال شعله از گلشن طور

\* بیت \*

و دگر گفته \*

ز غریب اشعار زر پیخته \* بصحن چمن اشرفی ریخته

نگاه داشته خود بلا توقف مرحله پیمای سمت دکن گردید - و بنام  
 سر بلند رای صوبه دار برهانپور حکم صادر گردید که تا رسیدن سلطان  
 پرویز در صورت رسیدن شاه جهان محصور گردیده بمحافظت شهر  
 پرداز و جرأت جنگ ننماید - چون شاه جهان وقت سپردن صوبه  
 بنگاله بداراب خان زن و فرزند او را همراه گرفته بود بعد این حادثه  
 قبائل او را همراه شاه زاده نو نهال محمد مراد بخش در رهناس  
 گذاشته بداراب خان نوشت که چون نوشته ملک عنبر و دیگر سرداران  
 دکن مشتمل بر طلب و انتظار ما رسیده زود خود را برساند که  
 باتفاق روانه شویم - داراب خان از ناموافقت ایام و کوتاهی عقل  
 بعدرهای نامسموع و نفعیه نمود تا آنکه خبر روانه شدن شاه بلند اقبال  
 طرف دکن برآه قدیم شنیده بعده که سلطان پرویز صوبه بنگاله  
 بمهابت خان مقرر کرده متوجه تعاقب شاه جهان می گردید برای  
 طلب داراب خان نوشتجات روانه ساخته نزد خود طلبیده بمهابت خان  
 اشاره نمود که زیر تیغ کشید - و عبد الله خان نیز بعد مایوس شدن  
 از رفاقت داراب خان پسر کلان داراب خان را که حواله عبد الله  
 خان بود بدون فرموده شاه جهان ره نورد بادیه عدم ساخت \*

واقعۀ خان اعظم کوکه درین سال بعرض رسید خان اعظم از  
 مستعدان روزگار و بکمالات صوری و معنوی آراسته بود و در نظم و نثر  
 دستگاه تمام داشت - درین ایام خانه زاک خان پسر مهابت خان را  
 که به نیابت پدر در کابل بود بموجب التماس مهابت خان از کابل  
 طلبیده نزد پدرش روانه ساختند - و خواجه ابو الحسن را صوبه دار  
 کابل نموده احسن الله پسر او را مخاطب به غضنفر خان نموده به



سنه ۱۰۳۳

( ۳۵۳ ) محمد جهانگیر پادشاه

جامه و سه چهار تیر با اسپ سواری خاصه شاه جهان رسید - و از جمله دوازده هزار سوار قریب پانصد سوار همراهان عبد الله خان و بعضی دیگر هوا خواهان جان نثار ماندند - شاه جهان مکرر خواست که کلمه شهادت و استغفار بر زبان آورده خود را بر قلب لشکر خصم زند عبد الله خان مانع آمد و بقصد مکرر شاه جهان کار بجائی کشید که عبد الله خان باتفاق بعضی هوا خواهان جلوی اسپ گرفته گستاخانه از روی درشتی فدویانه سد راه گردیده گفتند که جد آبای حضرت مثل فردوس مکنی بابر پادشاه چندین دفعه با ده بیست سوار از معرکه کارزار برآمده خود را بکنار کشیده باز کامیاب گردیده اند اگر حیات باقی ست سلطنت خانه زاک و همروکاب است - و شاه جهان را با چند نفر جریده ازان تهلکه بر آوردند - و تمام خزانه و فیلان و کارخانجات و توپ خانه بحدنّه تاراج رفت و بتصرف مردم سلطان پرویز آمد - و چون در همان ایام ولادت شاهزاده محمد مراد بخش اتفاق افتاده بود آن نو نهال سلطنت را با بعضی خادمان محل بقلعه رهناس رسانده زیر سایه فضل اینز متعال سپرده محل خاص را همراه گرفته بقصد دکن زمام سمند خوش خرام را باختیار توکل الهی وا گذاشتند - از نوشته مهابت خان حقیقت بعرض جنت مکنی رسید و بر حال شاه زاده والا قدر افسوس زیاد نمودند و چون نیز معروض گردید که شاه جهان بعد از صدمات بنگاله عذاب عزیمت از سرنو سمّت دکن معطوف داشت حکم تعاقب مع سزاول بنام سلطان پرویز صادر گردید و فرمان رفت که مهابت خان را برای بندوبست ملک برهم خورده بنگاله

گردد و باقی سپاه دل بکار زار نمیداد بلکه سرداران عمده نیز تن بطرح جنگ انداختن نداده می خواستند بصلح و مدارات پیش آیند - راجه بهیم و شیرخان تهوی را کار فرموده مقابل فوج شاه زاده پرویز برآمده خود را به توپ خانه آتش بار پروانه وار زده جنگ مردانه و تردد رستمخانه که بشرح و بیان نیاید نمودند - خصوص راجه بهیم بدست خود شمشیر زنان مع همراهان جانباز یکه تاز صف فوج را از هم دریده خود را تاغول سلطان پرویز رساند - و درین مابین هرکه مقابل او آمد به شمشیر و سنان از پا در آورده تارسیدن مقابل سلطان پرویز چندین امیر و مبارز نامی را از خانه زمین بزمین سرنگون ساخت - و نزدیک بود که فوج چهل هزار سوار پادشاهی برهم خورک - مهابت خان فرمود که فیل مست مقابل او آورند راجه بهیم و شیرخان با جمعی از راجپوتان بران بلای سیاه حمله آورده بضرب های شمشیر و برچهی خرطوم او را انداختند و فیل را خوابانند - و هر بار که بر قلب گاه لشکر حمله رستمخانه می آورد بی اختیار صدای آفرین از هر دو لشکر بلند آوازه می گردید - تا آخر کار مهابت خان خود با چندی از بهادران نامدار مقابل او آمد - راجه بهیم با وجود برداشتن زخمهای کاری هم نبرد مهابت خان گردیده بعد تردد بهادران از اسب افتاد - بعده که بقصد بزدن سر او نزدیک او رسیدند باز بمدد جوهر غیرت برخاسته حریف خود را دریافته کار او ساخته تادم واپسین شمشیر از دست نینداخت - و شیرخان نیز با جمعی از راجپوتان دیگر شرط فدویت و جان بازی بتقدیم رساند - باز بازار کارزار چنان گرم گردید که دو سه تیر بجیبید



از راه جوهر غیرت تن بدان خفت قید نداده بجنگ کمر بسته  
 مع پسران و همراهان کشته گردید - بعد رسیدن بسرحد بنگاله نوشتجات  
 مهابت خان با حکام شاه زاده مشتمل بر وعده و وعید تحدید آمیز  
 و ترک اطاعت و اعانت و رفاقت شاه جهان بنام زمینداران و حکام  
 پادشاهی رسید - و تمهیدات و تدبیرات دیگر از مهابت خان بکار  
 رفت - سلسله نسق و بندوبست شاه جهان برهم خورد - و زمینداران  
 صاحب نواره و کشتی جنگی که بعضی مجبور در قبضه اختیار  
 متصدیان شاه جهان در آمده بودند و جمعی که برضا و رغبت  
 اطاعت شاه والا قدر را سرمایه سعادت میدانستند بیشتری از  
 تمهیدات و تحدیدات مهابت خان و احکام پادشاهی از اردو  
 گریختند - و ملاحان از بالایی کشتیها خود را بدریا انداخته فرار  
 نمودند - از آنکه مدار زیست سکنه و لشکر آن ملک و رسیدن رسد  
 و غله و همه ماکولات و ملبوسات و تردد جنگ بر نواره و کشتی  
 است و تمام عمله کشتی بلشکر سلطان پرویز پیوستند عرصه بر  
 لشکر شاه جهان بمرتبه تنگ کردند که بی آنکه پای جنگ و کار  
 زار بمیان آید جوق جوق سپاه و کاسبان بازار بر خاسته رفتند - و از  
 جمله سی چهل هزار سوار که با شاه جهان فراهم آمده بودند ده هزار  
 سوار که بیشتر از آنها نیز در فکر فرار بودند بماندند - و اتفاق نزول لشکر  
 در جنگل پر از اشجار خار دار واقع شد - شاه جهان ناچار گشته فرمود  
 که چار دیواری گرد لشکر کشند - و راه رسیدن غله بالکل مسدود گردید  
 تا آنکه فوج سلطان پرویز مقابل رسیده اطراف را محاصره نمود -  
 بعد گذشتن چند روز در محاصره که روز بروز حال لشکر تباه می

زدن آوردند شاعری بود لطیفه گو پانصدی منصب داشت همین  
که خواستند او را کپره زنند بفریاد آمده گفت که شنیده بودم ملک  
عزیز عدالت پیشه و منصف است اما غلط بوده والا کجا شرط  
عدالت است جمعی که دولت دو هزاره سه هزاره داشته باشند  
جرمانه آنها صد کپره باشد مذکمه پانصدی باشم بهمان جرمانه  
معاتب گردم - عزیز را این سخن خوش آمد و کپره زدن موقوف نمود -  
بعده بتاخت و تاراج ملک عادل خان پرداخته قلعه شعله پور  
(شولاپور) که از ابتدا همان قلعه مایه نزاع ملکی گردیده بود تاراج نموده  
احشام آنجا را زیر تیغ آورده از بدو بیست آن طرف خاطر جمعی حاصل  
کرده متوجه تاخت ملک پادشاهی گشته و تا ملکه پور و نواح برهانپور  
آثار آبادی نگذاشت - چون این خبر ملال اثر بعرض خدیو زمان رسید  
باعث کمال کدورت خاطر عاظم گردید - بعد از فراغ سیرالائ زار  
کشمیر عنان توجه طرف لاهور معطوف فرمودند \*

باز بدکتر سلطان پرویز و مهابت خان عنان خامه را معطوف  
میسازد - بعده که شاهزاده پرویز روانه بدنگاله می شد چون  
از طرف خان خانان بسبب بودن فرزندان او در خدمت  
شاه جهان خاطر جع نبود و صبیغه بیوه او که در عقد شاه زاده  
دانیال آمده بود و در مقدمات مالی و ملکی از جمله نسای  
صاحب رای و با تدبیر گفته می شد فرمود که خان خانان را  
با همه تبعه و لحقه ذوالاقتدار او نزدیک خیمه خاص نظر بند  
نگهدارند - ازان میان میان فهیم غلام صاحب مدار خان خانان که  
در شجاعت و رای صیانت و اختیار کار و بار زبان زد خاص و عام بود



و فیلان جنگی مست و توپخانه جهان سوز بمقابل پرداخته نخست  
 میان مردم عادل خان و عنبر جنگ آغاز شد - و فوج حبشی  
 بهیئت مجموعی چون بلای سیاه بر لشکر ملا محمد یورش نمود -  
 و حملهای یکه تاز بر یکدیگر آوردند درین ضمن گولگ قضا بر ملا محمد  
 خورد و از اسب برگزیدن او و هزیمت خوردن لشکر همان بود  
 همه سرداران فوج پادشاهی و بیجا پور عنان بر عنان راه فرار  
 اختیار نمودند - درین حالت فوج تازه که بمدد عنبر رسیده بقصد  
 عقب فوج هزیمت خورد خود را رسانده بود بدان انبوه مغلوب دو  
 چار شد - و از یک طرف فوج عنبر تاخت آورده سوای آنچه از سوار  
 و پیاده بی شمار زیر تیغ آمد پنج امیر و نوکران عمدۀ پادشاهی  
 و عادل خانی دستگیر گردیدند - و خنجر خان قلعه دار احمد نگر زخم  
 برداشته جان بسلامت بدر برده خود را بقلعه رساند - از جمله امرای  
 که مقید گردیده بودند فولاد خان را که از نوکران عمدۀ بیجا پور بود  
 و با عنبر عداوت همپشمی داشت زیر تیغ بیدریغ آورد - باقی امرا  
 را بطوق و زنجیر در آورده بالای قلعه دولت آباد فرستاد - و بروایتی  
 گویند ملک عنبر امرای دستگیر گشته را فرمود که نزد او بسته حاضر  
 آورند - امرای پادشاهی را جدا نموده مخاطب و معاتب ساخته  
 گفت که بی آنکه از شما تردی ظاهر شود یا یکی از شمایان  
 کشته و زخمی گردد بمحض کشته شدن یکی از نوکران بیجا پور  
 که راه فرار اختیار نمودند کجا این شرط پاس نام و ننگ خود  
 و حق نمک آقا بود که بظهور آورند - بعده فرمود که هر یکی را  
 روی او صد کپره (۹) بزنند از آن میان اول شخصی را که برای کپره

بود صرفه در برآمدن از بیجاپور ندیده محصور گردیده نوشتجات مع  
 دو دکهنی سخن دان نزد ملا محمد و سربلند رای صوبه دار برهانپور  
 فرستاده بهمه منصوبان پادشاهی بتملق برای طلب فوج و کومک  
 نوشت و درج نمود که این غلام سیه فام برمن زور آورده چشم آن  
 دارم که همه بند های پادشاهی در امداد و معاونت من کوشند -  
 درین اوان عنبر اطلاع یافته او نیز به سربلند رای و دیگر همراهان او  
 نوشت که من هم از غلامان درگاه فلک جبه پادشاهم میان من و  
 عادل خان عداوت قدیم است و مدام با من بد عهدی و تعدی  
 می نماید مرا نسبت بهیچ یک از سگان آستان پادشاه  
 خصومت و نزاع نیست مرا بار و اورا بمن وا گذارند - چون مهابت  
 خان وقت رفتن سربلند رای را باطاعت و تبعیت ملا محمد لاری  
 سفارش زیاده نموده بود همه متعینه خود را برفاقت ملا محمد  
 لاری روانه بیجاپور نمود - و خنجرخان قلعه دار احمد نگر که از شجاعان  
 مشهور بود نیز خود را بمدد عادل خان و رفاقت فوج پادشاهی  
 رساند بعده که فوجها نزدیک بیجاپور رسیدند عنبر چون ظلمت  
 آخر شب از حوالی بیجاپور رو بفرار آورد و بفکر تلافی و منصوبه  
 باری پرداخت و لشکر پادشاهی و ملا محمد غالب آمده تعاقب  
 نموده امان و فرصت نمی دادند - هرطرفی که عنبر رو می آورد  
 می تاختند و او بعجز پیش آمده پیهم عریضه مشتمل بر التماس  
 عفو تقصیر کرده و نا کرده می فرستاد - تا آنکه بمیدان  
 حوالی احمد نگر رسیده میدان قابو برای جنگ بدست آورده  
 صف کارزار بپاراست - و رزم طلبان هر دو طرف با فوجهای آراسته



می شود که ساکنان آن جا محتاج بنخیرت بیرون نیستند هم چنان از وفور گاه و بسیاری چراگاه که اگر سالها کار بمحاصره افتد محصوران آن قلعه از طرف غله و گاه و علف مستغنی اند - راجه مان سنگه در ایام صوبه داری خود عمارت های عالی و باغ روح بخش و نشیمن های دلکش در آن قلعه احداث نموده الحاصل قلعه بدین وسعت و رفعت و استواری و فراوانی ازوقه شاید در تمام دکن که هشتاد و نود قلعه نامی دارد یک دو قلعه یافته شود یانه - کوتاهی سخن عبدالمه خان را بانه باس و دریا افغان را باوده روانه ساخته خود چند روز در پتنه مانده بعده بپرم بیگ را در پتنه گذاشته پیشتر متوجه شدند \*

الحال فقره چند از سوانح دکن بتحریر می آرد - چون عنبر و عادل خان باهم نزاع موروثی داشتند و هر کدام وقت ورود سلطان پرویز در برهانپور چنانچه بگزارش آمده خواهش سپردن بندوبست دکن بعهده خود نمودند و ملک عنبر بسبب وا گذاشتن اختیار بعادل خان ملال خاطر بهم رسانده در ایام فتور و آشوب آنچه مال و عیال نظام الملکی بود از کهرکی بقلعه دولت آباد فرستاد خود برای وصول زر ذمه قطب الملک که هر سال بنظام الملک می رساند طرف گلکنده و قندهار روانه گردید وجه مقرری هر سال را از قطب الملک بوصول در آورده مراجعت نموده به بندر رسیده مردم عادل خان را که در آن جا بودند هزیمت داده بندر را تاخته خود را به بیجاپور برسر عادل خان رساند - چون فوج عادل خان همراه ملا محمد لاری به برهانپور رفته

بدست ازان جا هم بحادثه تاراج رفت چنانچه عنقریب باحاطه  
تکسیر خواهد در آمد - و نیز معروض گردید که داراب خان پسر کلان  
خان خانان که لغایت آن روز در قید بود شاه جهان او را از قید  
بر آورده بعد قسمهای شدید که ازو گرفت صوبه دار بنگاله ساخته  
زن و فرزندان او را و خان خانان را نزد خود نگاه داشت - و راجه  
بهیم را طرف پتنه برای بند و بست روانه ساخت و خود نیز  
بعد از فراغ نسق اطراف متوجه پتنه شد - مخلص خان و غیره که  
از طرف سلطان پرویز در پتنه بودند قبل از رسیدن راجه بهیم  
استقامت نورزیده بی آنکه کار بکارزار افتد ملک و خزانه را حواله  
راجه بهیم نمودند - بعده که شاه جهان وارد پتنه گردید همه  
منصبداران و حکام آنطرف رجوع آورده مطیع و منقاد گردیدند  
و سید مبارک قلعه دار رهناس هراس خورده کلید قلعه را باخود  
گرفته آمده ملازمت نمود \*

کلمه چند از وسعت و خصوصیات قلعه مذکور موافق نکاشته  
میر محمد امین عرف میرزا امینا مولف ده ساله شاه جهان  
نامه بربان قلم می دهد - قلعه رهناس سمت غربی بهار پتنه  
بر فراز کوهی که سر به بنگاله کشیده واقع شده دورش از پائین  
شانزده کوه و محیط قلعه دوازده کوه جریبی است چهارده دروازه  
دارد که بعد تسخیر شیر شاه چهار دروازه مفتوح می باشد و مابین  
دو دروازه قریه آباد است و سه چشمه سرشار دران قلعه مدام جاریست  
و سه تالاب چشمه خیز دارد که همیشه مالا مال از آب زلالست  
و از کشت و زراعت موانع اندرون قلعه چندان غله حاصل



بود و دیگر منصوبان پادشاهی روداد و مردم نامی از هر دو طرف  
 کشته و زخمی و اسیر گردیدند - و خزانه‌های اندوخته چندین سال  
 پادشاهی و امرا به حادثه تاراج رفت و بتصرف شاه جهان درآمد -  
 اگر خواهد مفصل بزبان خامه دهد موجب تطویل کلام است -  
 مجمل می نگارد که از روی نوشته اخبار نویسان بعرض رسید که بعد  
 رسیدن شاه جهان بطرف ضلع بهار و حصار مردمان ابراهیم خان  
 صوبه دار و احمد بیگ برادرزاده او و محمد صالح جابجا در تعلقهای  
 خود ثبات قدم ورزیده تردد های مردانه و کارزارهای رستمانه بظهور  
 آوردند - باوجود پیغامهای لطف آمیز شاه جهان بابراهیم خان که در  
 رفتن حضور و رفاقت و متابعت بانواع امیدواری و دلبری مختار  
 ساخت ابراهیم خان از راه فدویت پاس نملک و بزدگی قدیم را از دست  
 نداده در جان و مال نثار نمودن براه ولی نعمت سرمایه آبروی  
 خود دانست - و بعد تردد و کوشش بهادرانه که اکثر همهرهان او بکار  
 آمدند و بعضی فرار ورزیدند و دو سه دفعه بمقابله و مقاتله عظیم  
 پرداخت کار بجائی رسید که بعضی از هواخواهان ابراهیم خان  
 جلوی اسپ او را گرفته خواستند ازان معرکه بر آرند راضی نشده مآل  
 کار نقد حیات باخترانه سی لک روپیه و جواهر که داشت در کار  
 پادشاه نثار نمود - و محمد صالح و احمد بیگ بعد زخمی شدن و  
 سر رشته اختیار از دست رفتن معرفت عبد الله خان شاه جهان را  
 دیدند - و سوای فیلان و کار خانجات امرای پادشاهی زر بسیار طلا و  
 نقره آلات و جواهر واقف که از زر و مال جاگیرداران دیگر فراهم  
 آورده بودند بتصرف متصدیان شاه جهان آمد - که آخر دست

رسانده عادل خان را زباده از سابق مطیع و متقاعد ساخت - و قرار یافت که ملا محمد لاری که مدار علیه و فهمیده کار و شجاع نامدار بیجا پور گفته می شد با پنج هزار سوار آمده مهابت خان را دیده تا خاطر جمعی از فساد شاه جهان در برهانپور مقرری بماند - و نوشته ملک عنبر مصحوب علی شیر نام مشتمل برین مضمون رسید که اگر تا رفع فساد بند و بست دکن حواله غلام نمایند تعهد میدهم که اگر فتور در مقدمه ملکی رو دهد جواب آن بعهده خود لازم دانم - مهابت خان نسق دکن با اختیار ملک عنبر گذاشتن صلاح کار ندانست و به بند و بست اطراف پرداخته جا بجا تهانه نشاند - چون سلطان پرویز از شنیدن رسیدن ملا محمد لاری بیرونها مقام نموده بود بعد آمدن ملا محمد که مبلغها از نقد و جواهر و جنس اقمشه و غیره بملا محمد از طرف مهابت خان رعایه بعمل آمد همراه برده ملازمت شاه زاده پرویز فرموده پنجاه هزار روپیه و فیل و شمشیر و خلعت از طرف شاه زاده دهاند و حکومت برهانپور به پسر میکند رای مقرر نموده جادو رای را با آدی رام و جمعی دیگر کومک همراه پسر میکند رای تعیین نموده بعد همراه گرفتن پسر ملا محمد لاری و پسر جادو رای و برادر آدی رام را بطریق یرغمال که به هندوی اول گویند پسر میکند رای را به تبیعت ملا محمد سفارش نمود - نام بردها را در برهانپور گذاشته حقیقت بحضور معروض داشته مرحله پیمایی سمت ملک شرقی گردید - بالجمله بعد ورود موکب شاه جهان بملک بنگاله جنگهایی که با ابراهیم خان صوبه دار که خالوی نور محل می شد و موکب معتبر



گلکنده رسید قطب المملک خدمتکاری در فرستادن هدایا و تحف و  
گزاراندن از سرحد خود بجا آورد - و نیز معروض گردید که از جمله  
مرگم عمده که ترک رفاقت شاه جهان نموده بودند محمد جعفر  
پسر افضل خان دیوان بعد رسیدن نزدیک تعلقه تلنگانه مع فرزندان  
جدا شد و برای تسلی نمودن و برگرداندن او سید جعفر نام را با  
جمعی تعیین نمود بعده که هر دو بهم دیگر رسیدند و افسوس سید  
جعفر برای برگرداندن محمد جعفر موثر نگردید میان هر دو کار  
بقتال انجامید و از هر کدام تردید بهادرانه بظهور آمد و هر دو از دست  
همدیگر کشته گردیدند \*

ذکر سال نوزدهم از جلوس جهانگیری مطابق بیست

و نهم جمادی الاولی سنه هزار و سی و سه هجری

بعده که خبر رفتن شاه جهان بسمت بنگاله بتحقیق پیوست  
بنام پرویز حکم صادر فرمودند که بعد فراع بند و بست دکن خود را  
بتعاقب شاه جهان به بنگاله رساند و خان جهان لودی را در آگه  
گذاشتند و فرمودند هر طرف که کار افتد گوش بر آواز و چشم بر راه  
حکم باشد - سلطان پرویز بعد رسیدن فرمان بتعاقب شاه جهان به  
تهیه روانه شدن سمت شرقی پرداخته وقت کوچ مقرر نمودند که  
مهابت خان چند روز برای نسق دکن در برهان پور مانده زود  
خود را در مقامات مابین سرحد حیدرآباد برساند - مهابت خان  
قاضی عبدالعزیز شاهی را که در قید داشت مردکار دانسته از قید  
برآورده مستمال ساخته نزد عادل خان روانه نمود - و قاضی حجاب  
را بسیار باکین شایسته بجا آورده پیغامهای عنایت آمیز مشفقانه

را بآن طرف کشند و از جانب دیگر چهار پنجم هزار سوار جانباز بر  
اسپان دریا تاز موار شده از دوسه جا که آب کم تحقیق کرده بود  
خود را بآب زنند و تا مردم بپیرم بیگ بر خود جنبیدن و بقصد  
مقابل و سد راه گردیدن فوهم آمدن دوسه فوج مهابت خان از  
آب گذشته خود را بخان خازان رساندند - و سر رشته اختیار ترد  
بدست بپیرم بیگ نماند - و راه برهان پور اختیار نمود - و خان خازان  
نظر بر قابوی وقت قسم کلام الله را از خوردنی هر روزه تصور  
نموده ناخورده انکاشته با فوج مهابت خان ملحق گشت - شاه دریا  
دل ازین خبر آگاهی یافته در توقف برهان پور مصلحت ندانسته  
سراسیمه وار راه گلکنده بقصد ملک بنگاله اختیار نموده از شدت  
باران و طغیان آبها کوچ بکوچ روانه شد - اکثر از نوکران شاهي و  
پادشاهي ترک رفاقت نموده به مهابت خان و لشکر سلطان پرویز  
پیوستند - و سلطان پرویز خبر شنیده بطریق استعجال از آب گذشته  
کارخانجات را گذاشته خود را ببرهان پور رسانده چند منزل دیگر تا  
سرحد برار تعاقب نموده به برهانپور مراجعت نمود - جنت مکانی  
برهزیمت شاه جهان اطلاع یافته پاره مطمئن خاطر گشته چون از  
گرمای دار الخلافت و نا موافقت هوای اطراف دهلی خاطر  
نفرت داشت و بمزاج آب و هوای کشمیر موافقت نموده بود باوجود  
تفرقه خاطر اوائل آذر ماه الهی عنان توجه اطراف کشمیر  
بهشت نظیر معطوف داشتند - و درین وقت بودن آصف خان  
بسبب هوا خواهی شاه جهان در بنگاله خلاف مصلحت دانسته  
طلب حضور نمودند - و بعرض رسید که شاه جهان بعده که بسرحد



باعث امنيت خلق الله باشد كوشيدن بر خود و همه مسلمانان واجب ميدانم - اگر خاطر نشان شاهزاده بلند اقبال نموده يكي از معتقدان هواخواه معامله فهم را بفرستند كه بعضى مذكورات باهم درميان آورده در دفع نائزۀ فساد و عذا كه پاي قتال و جدال از ميان برخيزد فيما بين پدر و پسر زياده از سابق آميزش بميان آيد و نور محل هم نادم گشته راضي گردد و جاگيرات شاه جوان بخت باضافۀ آن بحال نمايند بهتر خواهد بود - و از اين معني كلمات صلح آميز بكفالت قسم و پيمان كلام ايزد منان بسيار دران بذكر در آورد - و چنان تدبير و تدوير بكار برد كه آن خط بدست شاه جهان افتاد و بمطالعۀ خاص درآمد - شاه جهان كه خواهان اصلاح كار و رفع فتنه بود ادعاي مهابت خان را موافق خواهش خود دانسته براي حجابت و وكالت اين كار به از خان خانان ديگري را ندانسته او را استمالت نموده قسم كلام الهي را كفيل بميان آورده هر دو پسر او را نزد خود نگاهداشته نزد مهابت خان روانه نموده مقرر فرمودند كه خان خانان اين طرف آب مانده بناي عهد و قرار استوار سازد - بعده كه خان خانان نزديك باب گذر اكبر پور رسيد و ميان مردم خبر صلح انتشار يافت مردم بيرم بيگ كه بر معبرها براي محافظت مقرر بودند از شنيدن خبر مصالح خاطر جمعي حاصل نموده در بندوبست گذرها سهل انگاري نمودند - و بعد فرود آمدن خان خانان و بميان آمدن رسل و رسائل صلح مهابت خان وقت آخر شب فرمود كه يك طرف آب جمعي از مردم بازار و سواران ناكاه بامشعل و صداي تفنگ و آوازدار و گير آثار تردد عبور بظهور آرند - و فوج بيرم بيگ

راجه گوبال سنگه را بقلعه داري آنجا مقرر ساختند - درینولا نوشته  
خان خاندان که بمهابت خان نوشته در آن این بیت درج  
نموده بود \*

صد کس بنظر نگاه میدارندم \* ورنه بپیریدمی زبني آرامی  
بدست یکی از ملازمان شاهي افتاده از نظر شاهان گذشت -  
بعد مطالعه خان خاندان را طلبیده بدست او دادند - چون سواي عرق  
خجالت که بر چهره حال او پیدا گشت جواب دیگر نداشت  
فرمودند که با پسران متصل دولتخانه نظر بند باشند و موافق فال  
قال او که گفته اند \*

### مزن فال بد کارک حال بد

همان صد نفر برو نگهبان مقرر ساختند - و بعضي خدمه محل  
را باسباب زیادتي در قلعه آسیر گذاشته درسد حوالی برهان پور  
دائره فرمودند - چون سلطان پرویز و مهابت خان کنار آب رسیده  
کشتي موجود نیافتند و دریا در طغیان و گذرها بند بنظر آمدند  
مهابت خان به بحر فکر و تدبیر فرو رفته از راه منصوبه بازی  
بخان خاندان باوجود اطلاع بدنام و نظر بند گشتن او خطي نوشت  
که ازان بوي ساختگی نیاید - و منجر بظن بد نسبت بخان خاندان  
نگردد - و دران درج نمود که بر عالمي ظاهر و هیداست که  
شاهزاده جهان و جهانیان را سواي اطاعت پدر و رفع فساد مطلب  
دیگر منظور نیست و مدعیان دولت که بر همکار گشته گرمی هنگامه  
بازار خود درین در هم اندازی دانسته اند بجزای اعمال خواهند  
رسید من اگر چه در آمدن مجبورم اما در اصلاح حال ماک که



خان حقیقت بحضور معروض داشت - بعد عرض صفی خان را که هفت صدی بود سه هزاری نموده مخاطب بسیف خان فرمودند - و ناهر خان را نیز از نهصدی سه هزاری نمودند - زهی خواهش الهی که عبدالله خان بآن شهرت شجاعت که از آوزة نام او شیر در بیشه آرام نمی گرفت - از صفی خان که چندان سرو سامان نداشت و عدم وجود او نزد عبد الله خان مساوی بود چنان هزیمت فاحش یابد و باعث مزید آبرو و ترقی صفی خان گردد - و اغلب که این اثر شامت آن باشد که باوجود از نمک پروردها و پیش آوردهای جنت مکانی بودن و بروقت کار زار بفوج شاه جهان پیوستن چنین نتیجه بخشید - القصه بعده که شاه جهان از ماند و گذشته خبر تعیین شدن و روانه گردیدن سلطان پرویز و کشته شدن بکرماجیت شنید رستم خان را که از نمک پروردهای قدیم شاه جهان گفته می شد - و از سه بیستی بنایه پنجهازای رسانده بود با جمعی از امرا سد راه هراول فوج پادهی تعیین نمود - رستم خان قبل از رسیدن افواج سلطان پرویز در نامه و پیام با مهابت خان ساخته بدو پیوست - باقی فوج و سرداران خود را نزد شاه جهان رساندند - و شاه جهان از گذر اکبر پور عبور نموده کشتیها جمع ساخته پرازگاه و هیمه نموده سوخت - و سرداران ملاح را مقید ساخته با خود گرفت - و بیرم بیگ بخشی را بر سر آب که ایام برشکال رسیده بود باجمعی از فوج نگاه داشت - و خود را به برهان پور رساند - نزدیک برهان پور که رسیدند قلعه آسیر را بتدبیر و منصوبه سلطانی بتصرف آورده

خود در خدمت ولي نعمت ناهر خان نام و ديگر مردم نامي  
 متعینه احمد آباد خفيه با خون رفيق و همراه ساخته بشهرت روانه  
 شدن نزد شاه زاده از احمد آباد برآمده بفراهم آوردن جمیعت  
 پرداخت محمد صالح نام که صاحب فوج و از فدویان شاه جهان  
 بود برین اراده مطاع گشته کهتر داس را اطلاع داده با هم اتفاق  
 نموده خزانه ده لک روپیه اشرفی و پرتله مرصع با خود گرفته قادر  
 بر همراه گرفتن تخت نگشته تاخبر یافتن صفی خان نزد شاه جهان  
 روانه گردید - صفی خان بمدد تدبیر و دیگر امرا غافل بشهر در آمده  
 وفادار نائب عبد الله خان را بدست آورده تخت مرصع را شکسته  
 طلاي آن را با زر خزانه که داشت و توانست بهم رسانده بسپاه  
 داده به نسق شهر از طرف پادشاه پرداخت عبد الله خان خبر  
 یافته از شاه جهان رخصت خواسته از غرور شجاعت و بنظر نیارودن  
 صفی خان محتاج بکوملک و فراهم آوردن لشکر نگشته بطریق  
 ایلغار تاخته خود را تا بروده چهل گروهی احمد آباد رساند و  
 ندانست که خمار غرور ندامت است و گفته اند \* ع \*

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

صفی خان باتفاق ناهر خان با جمعی که داشت از احمد آباد  
 برآمده تا بروده باستقبال عبد الله خان شتافت - و بعد  
 شکست که بر فوج عبد الله خان افتاد و دو دفعه باهم کارزار  
 نمودند و هر بار عبد الله خان هزیمت یافت - صفی خان تا  
 سلطان پور تعاقب نموده بخفت تمام لشکر خصم را بتاراج در آورد -  
 و عبد الله خان خود را بحال تباہ نزد شاه جهان رساند - و صفی



در احمد آباد بر سر جاگیر بود برادران غافل برو تاخته بقتل رسانیدند - فرمودند قاتلان را بی جاگیر ساخته محبوس سازند - و حکم نمودند که شاه زاده پرویز را به هراولی و اتالیقی مهابت خان و جمعی دیگر از امرا بتعاقب شاه جهان تعیین نمایند بیست یک رویه برای سپاه مع عنایات دیگر مرحمت نموده مرخص ساختند - داور بخش پسر خسرو را از تغیر شاه جهان صوبه احمد آباد باتالیقی خان اعظم مقرر و مرخص فرمودند - و آصف خان را صوبه دار بنگاله نمودند - اعتبارخان که در اهتمام برج و باره قلعه آگره پرداخته بود بوسیله نور محل از اصل و اضافه شش هزاری نمودند - درین سال والده ماجده جذت مکانی ازین تنگنای سرای فانی بروضة جاردانی شتافت - درینولا بعرض رسید که میان عبدالله خان و صفی خان دیوان احمد آباد محاربه غریب روداد و عبد الله خان هزیمت یافت تفصیل این اجمال آنکه چون شاه جهان نیابت صوبه داری احمد آباد از انتقال راجه بکرماجیت بنام عبد الله خان مقرر نمود بعد رسیدن وفادار نام خواجه سرا نائب عبد الله خان باحمد آباد که حکم روانه نمودن کهترداس منصوب کرد بکرماجیت مع خزانة احمد آباد و تخت مرصع و پرتله الماس که حسب فرموده شاه جهان برای ارسال حضور تیار نموده بودند نزد شاه جهان با خود آورده بود و صفی خان دیوان احمد آباد منصوب کرد پادشاه که همزلف شاه جهان می شد و بنام او بر شاه جهان در باب روانه نمودن تخت و پرتله مع خزانة حکم فرستاده بودند نظر بر بغی وزریدن شاه جهان و فدویت

پیوست - بکرماجیت که هر اول بود بخوشوقتی آنکه این مزه را  
خود بداداب خان رساند عنان را معطوف داشته عبد الله خان را  
بجای خود قائم نمود - درین آن گوی تفنگ از غیب بدو رسید و  
از اسب افتاد - باوجود آنکه بسبب کشته شدن راجه بکرماجیت  
و پیوستن عبد الله خان بشکر شاه جهان انتظام هر دو فوج از هم  
کسیخت باز از سرداران طرف شاه جهان تردد نمایان درحمله اول  
بظهور آمد - و از مردم لشکر پادشاهی زبردست خان شیر حمله  
باجمعی از سادات بکارآمدند - و سید هاشم باره زخم برداشته دستگیر  
گردید - و زود هر دو لشکر از هم جدا گشته متفرق گردیدند - چون  
مهابت خان قبل از رسیدن خبر مراجعت شاه جهان از راه تدبیر  
و تدویر از قاضی عبد العزیز بشاه جهان نویسانیده بود مشتمل  
برینکه پادشاه می فرمودند که مهابت خان را مقرر نموده همین که  
خبر معاودت شاه زاده بدکهن برسد محال جاگیر بدستور سابق  
محال می نمایم - و شقه بمهر خاص فرمان دستور نیز بدین مضمون  
صادر گردید - شاه جهان که اصلا دل نهاد فساد نبود و پیش از ورود  
نوشتهجات متوجه دکهن گردیده بود - هر چند اعتماک بر گفته و نوشته  
مدعیان دولت نداشت و مقابله و مقاتله با پدر کفر می دانست  
برای اثبات حجت بطریق استعجال در طی مسافت مراجعت  
کوشیده در جواب اظهار اطاعت امر معروض داشت - و بموجب  
تکلیف نور محل و هنگامه طلبان دیگر پادشاه بعد رسیدن دهلی  
متوجه اجمیر گردیدند - و درین اوان شاه زاده پرویز بحضور رسید -  
درینولا معروض گردید که میرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاه رخ که



وای عهد تغییر نموده بشهریار و دیگران تنخواه نمایند - و عبدالله خان نیز با جمعی از سادات بارهه از نزد شاه زاده برخاسته بموجب حکم بحضور رسید - و فوج برای مقابله شاه باغی بسرداری عبدالله خان بطریق هراول سلطان پرویز تعیین فرمودند - و تا رسیدن پادشاه بدهلی آصف خان و نوازش خان پسر سعید خان با راجهای نامدار و امرای ذو اقتدار دیگر از اطراف رسیده ملازمت نمودند - بعده خبر تعیین فوج به شاه جهان رسید خواست از فوج جدا شده جریده خود را بخدمت پدر رسانده عذر تهمت خواسته پرده حجاب از میان بردارد - باز بسبب برخاستن غبار فساد زیاد چند هزار سوار بسرداری داراب خان و راجه بکرماجیت و راجه بهیم برای احتیاط سر راه عبد الله خان گذاشته خود متوجه دکن گردید \*

ذکر سال هیجدهم از جلوس و جشن نو روز جهان افروز

مطابق بیستم جمادی الاولی سنه هزار سی و دو هجری

چون تهیه بزم جشن سال هیجدهم جلوس سنه هزار و سی و دو [ ۱۰۳۲ ] هجری برزم مبدل گشت و بعرض رسید که شاه جهان از شنیدن مقید گردیدن قاضی عبد العزیز و تعیین افواج فوج برای مقابل عبد الله خان گذاشته خود براه غیر شارع روانه دکن گردید - به تجویز بیگم عبد الله خان را با خواجه ابو الحسن و لشکر خان و نوازش خان و دیگر امرا که مجموع بیست و پنج هزار سوار طومار فوج بندی شد تعیین فرمودند - بعده که فوجها در سرحد مالوا مقابل بهم رسیدند همین که صف کارزار بپاراست هنوز صدای داروگیر بلند نشده بود که عبد الله خان با فوج خود برآمده بلسکر شاه جهان

گذشته و نوشته آصف خان نیز با عریضه داروغه خزانة و دیوان معروض گردید - که در بن هنگامه اخبار فساد افزا بر آوردن خزانة از قلعه آگره مصلحت نیست - و ذکر بغی و زیدین شاه جهان که در گوشه و کنار بایما و اشاره بود در هر کوچه و بازار و محافل آشکارا انتشار یافت - و بعد رسیدن موسوی خان نزد شاه جهان باتفاق قاضی عبدالعزیز در جواب آورد و زبانی القماس نمود مضمون آنکه آرزوی غلام بی تقصیر همین است که غیار ملالی که بسعی واقعه طلبان فتنه جو و کم توجهی بیگم بر خاطر عاطر جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد - و پرده ادب و آزر از میان برداشته نگردد - و جاگیرهای مرا بحال فرمایند - و الا یکبار بحضور رسیده بعد حصول سعادت قدمبوس عرض حال و بی تقصیری خود نمایم مطلب دیگر ندارم - فائده نه بخشید - و قاضی عبدالعزیز فرستاده شاه جهان را بار عرض نداده حواله مهابت خان نمودند - در بن هنگامه ارباب غرض بواسطت مهابت خان بعرض رساندند که محرم خواجه سرا و خلیل بیگ و فدائی خان میرترک و ذوالقدر خان معروف معتقد خان وکیل با شاه جهان مراسلات در میان دارند - اگرچه مهابت خان برای قتل هر پنج نفر مصلحت داد اما فدائی خان و ذوالقدر خان قسم کلام الله را شفیع بی تقصیری خود ساخته از قتل نجات یافته محبوس گردیدند - دیگران را حکم کشتن فرمودند - و جنت مکانی کوچ بکوچ متوجه دار الخلافت گردیدند - و خان جهان و دیگر امیر از جا بجا بموجب طلب بحضور رسیدند - حکم شد که باقی محال جاگیر از شاه زاده



ساختگی برای استیصال من باشد در قبول این مهم دور از عقل تغلغل می نمود - و در جواب نوشت که اگر برای برهم زدن دولت و آبروی شاه جهان که احتمال خلل عظیم در سلطنت میرون کمر بسته اند باید که آصف خان را از حضور خود جدا نمایند تا من جرأت در آمدن نمایم - این معنی را نیز قبول نموده آصف خان را فرمودند که با گره رفته آنچه از خزانه طلا و نقره غیر مسکوک باشد و جنس جواهر تفریق نموده بحضور بیار - و بمهابت خان حکم ناطق بتاکید پدیم صادر شد که پسر را در کابل گذاشته بحضور بیاید - و سلطان پرویز را بسزاولی محمد شریف وکیل برای مقابله شاه جهان فرستادن طلب حضور نمودند - و درین ایام که مزاج پادشاه از غلبه آزار ضیق النفس بحال نبود مکرر حکم برای مراجعت شاه جهان بدکهن رفت - بعد از التماس آنکه بدون رسیدن حضور و دیدن قدم مبارک خفتی که مدعیان صاحب غرض بمن رسانده اند برخورد گوار نمی توانم نمود معاونت نمی نمود - و نور محل باتفاق واقعه طلبان هنگامه جو دلیل اثبات بغی و سرکشی شاه جهان بعرض می رساند - و ملال بر ملال خاطر پادشاه می افزون - لهذا موسوی خان را که در سخن شناسی و زبان فهمی بی نظیر بود نزد آن گوهر درج سلطنت روانه ساختند و پیغامهای مشفقانه نصیحت آمیز نمودند و فرمودند - اراده ظاهری و باطنی شاه زاده را واقف گشته زود مراجعت نماید - درین ضمن مهابت خان بحضور رسیده ملازمت نمود - در همین اوان عرضه داشت اعتبار خان که از منصوبان نور محل در آگوه بود رسید - مشتمل بر اینکه شاه جهان با مصالح بغی از ماندن

شهریار بی عیار و بیگم بودند اینکه در پیش آوردن رتبه جابه و اعتبار  
 شهریار در ارتفاع غبار ملال و نزاع کوشند - چون آصف خان را  
 بسبب دامادی شاهزاده ذوالافتد از طرف دار شاه جهان پنداشتند  
 در افروختن نائرف فساد از آتش زنه عناد اهل غرض میان خواهر  
 و برادر نیز ماده ملال خاطر بهم رسید - و آصف خان از راه عقل و  
 دانائی مهر سکوت بر لب و زبان زده گوش بحرف هرزه درایان  
 نداده وقت تذکار این کلمات خود را کنار می کشید - و افضل خان  
 بعد رسیدن حضور و رساندن عرضه داشت و پیغام هر چند سعی نمود  
 فائده مرتب نگردید - و بدون نیل مقصود برگردید - و از اینکه حکم  
 مراجعت دکهن بنام شاهزاده صادر شده بود او در جواب التماس  
 نمود که یک بار بحضور رسیده بعرض حال و بی تقصیری خود  
 پرداخته باز بدانچه مامور گردد بعمل خواهد آورد - این معنی نیز  
 بر بغی و عدم اطاعت خاطر نشان پادشاه نمودند - و بعضی مفسدان  
 هنگامه طلب مصلحت کار درین دانستند که چون مهابت خان  
 و آصف خان را با هم سویی مزاج است و دشمنی دانا و سپاهی  
 مزاج گرفته صاحب فوج است بحضور طلبیده همراه شاه زاده پرویز  
 مقرر نموده برای مقابله شاه جهان تعیین باید نمود - و فرمان و نشان  
 بیگم بجهت طلب مهابت خان پیهم صادر گردید - و مهابت خان را  
 پایگاه عناد از عقل و دانائی نور محل تعجب بر تعجب می افزود که  
 چگونه با این همه جوهر شعور و غور در امور ملکی سرشته عاقبت  
 اندیشی را از دست داده باعث انتشار فساد در سواک هند گردیده  
 میخواید عالمی را بشورش آرد - بلکه بگمان آنکه شاید این همه تمهید و



خود خلاف دستور ادب به اندرز نوشتن خویش را خسروالدنیا  
وآخرة سازد اما بران پادشاه جهان و جهانیان و همه عقلا و حکما  
ظاهر است که پای غرض و حسد که بمیان آمد پای مردان افلاطون  
منش میلغزد تا بزنان که بحکم خدا از حلیه عقل معرفی و بزبور  
رشک و غرض آراسته اند چه رسد \*

\* بیت \*

چراغ کذب را کافروزدش زن \* بجزاشک دروغش نیست روغن  
ازان روغن چراغی چون فروزد \* بیک ساعت جهانی را بسوزد  
خصوص در مقدمات ملکی و مالی جزئی و کلی بر رای زنان  
عمل نمودن نزد عقلا مذموم و شوم است خاصه در حق غلام که  
ملک رفته پرفتنه دکهن را دو بار بشمشیر اقبال جهانگیری بتسخیر  
در آورده خود را گوسفند قربانی تصور نموده در هیچ کار سر از  
فرمان نه پیچیده ام و باز سوای فدویت و اطاعت منظور نیست  
در پاداش چنان خدمات و جانفشانی که چشم انواع عنایت  
داشت سرگرانی فرمودن و باعث شماتت دشمنان گشتن و بگفته  
مذافقان و اهل عناد جاگیرهای نیارمند را تغییر نمودن و بدان  
فا خلف دادن و از سود و از نقصان خود فرق نمودن و غور و تامل  
را کار نفرمودن بجز ناموافقت ایام خود حمل بر چه توان نمود -  
اگر چه شاه ولی عهد را سوای آن مطلب غرضی نبود که بهر وجه  
غبار ملالی که بسعی واقعه طلبان فتنه جو و کم توجهی نور محل  
بر خاطر پدر جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد و پرده ادب  
و آزر از میان برداشته نگردد و کار ببدنامی بغی ورزیدن و  
فوج کشیها نکشد اما اراده بعضی کوه اندیشان برهمکار که متوسل

ساختن خلاف رای صواب است - و تجویز این مهم را بنام شهریار  
 بمیان آورد - ازانکه می دانست که جنت مکانی شهریار بی اختیار  
 را قابل آن کار نمی داند مقرر نمود که میرزا رستم صفوی که مدت  
 در قندهار کامرانی نموده واقف آن سرزمین است اتالیق و صاحب  
 اختیار شهریار و آن مهم باشد - ازینکه بیگم صاحب خزانه بود و  
 اموال اعتماد الدوله نیز مبلغ کلی بدو بخشیده بودند خود متکفل  
 خرج و سامان یورش و تسخیر قندهار گردید - و جایگزین پنجاب و  
 دیگر اقطاع سیر حاصل شاه جهان را تغییر نموده در تلخواه شهریار  
 مقرر کردند - و فرمان بنام شاهزاده صادر فرمودند که هر جا رسیده  
 همان جا توقف نمایند - و کومکیان همراه را زود روانه حضور سازند  
 که همراه شهریار مقرر ساخته آید - و برای آوردن متعینه دکن سزاواران  
 تعیین شدند و شهریار را بمنصب دوازده هزار هشت هزار سوار  
 سرافرازی داده و باتالیقی و هراولی میرزا رستم صفوی مرخص  
 ساختند - و میرزا رستم پیشتر برای تهیه بعضی سرانجام روانه لاهور  
 گردید - و جنت مکانی اعتقاد (۹۴) خان را در کشمیر گذاشته و راجه  
 کشتوار را از قید خلاص نموده وطن او بدو بخشیده محال زعفران زار و  
 شکارگاه در سرکار ضبط کرده متوجه لاهور شدند - بعده که فرمان و احکام  
 فساد افزا بشاه جهان رسید نهایت آشفته خاطر و مگدر گشته افضل  
 خان دیوان خود را با عرضه داشت مشتمل برین مضمون روانه حضور  
 نمود که اگر چه فرزند مرید را چه یارا که در خدمت مرشد و قبله



نظر بر حسن خدمت و اختیار خود و عنایات پادشاه پیش از رسیدن خبر پذیرائی دریا نام افغان را برای ضبط این محال تعیین نموده بود و همان پرگنه قبل از رسیدن عرضه داشت شاه زاده بموجب تجویز نور جهان بیگم به تیول شهریار داماد بیگم مقرر گردیده - و شریف الملک نام از طرف شهریار بآن دیار رفته بتصرف خود آورده بعد رسیدن دریا بر سر دخیل و عمل محال گفت و گو بجدال و قتال انجامید - و تیری از کمان فتنه جوی روزگار بر چشم شریف الملک رسید - بعد رسیدن خبر خمیر مایه فساد باعث رنجش بیگم پیش از پیش گردید - ماده اصل نزاع آنکه چون در حضور حل و عقد امور خلافت باختیار نور محال بود از آنکه حب ریاست پای بیشتر مردان را چنان از جامی برد که پدر و پسر بر قطع شجر حیات هم دیگر سعی می نمایند و در صورت ولای عهد بودن و روز بروز بر استقلال شاه زاده بلند اقبال افزون یقین نور محال بود که بعد واقعه ناگزیر پادشاه در اساس دولت او اختلال تمام بهم خواهد رسید - و نسا را درباره داماد محبت خاص می باشد - بدین فکر فاسد افتاد که شهریار را پیش آورده در تربیت و استقلال او کوشد - و تا مقدور چنان سعی بکار برد که آخر کار سلطنت برو قرار گیرد و دامن دولت کامرانی از چنگ او بیرون نرود - درین باب جمعی از هواخواهان خود را بوعده رفیق و معاون خود ساخته در باب مهم قندهار قسمی خاطر نشان جنت مکانی نمود که باوجود بودن دیگر فرزندان شاه جهان را از راه دور که آنجا نیز مدام مهم ضروری در پیش است طلبیدن و بدین خدمت مامور

از زمینداران این ملک جرمانه گرفته و خس و خاشاک وجود مخالفان را در اندک مدتی رفت و روب واقعی داده - الحال که این مرید خیرخواه را برای مهم قندهار طلب فرموده اند نظر بر استرضای خاطر عاطر بلا توقف از بهرانپور آمده عازم حضور گردید از آنکه لشکر هنوز از یورشهای پیاپی دکن نیاسوده و ایام بر شکل رسیده و عبور لشکر از گل مالوا درین ایام خالی از کساله نیست در نواح ماندو تا انقضای شدت بارش توقف نموده همینکه سناژ سپیل طلوع نمود کوچ بکوچ خود را میرساند - اما التماس دارم که چون این مهم عمده پیش آمده و با همچو شاه عباس که از شجاعان یکه تاز مشهور است سروکار افتاده کارهای که ازو در تسخیر بعضی بلاد روم و توران و دیگر اطراف بظهور آمده بران شاه جم جاه پوشیده نیست برای مقابله چنان نهنگ دریای غیرت که همه قشون او جان در رکاب و راه ولی نعمت فدا نمودن سرمایه عبادت می دانند و سر و سامان لائق و سرانجام شایسته و استقلال و اختیار تمام مطلوب است - امید وار است که صوبه پنجاب که سر راه قندهار واقع شده و برای افوقه ما احتیاج لشکر که پیهم روانه نمایند بودن کسان عقیدت کیش دران ضلع ضرور بجاکگیر این نیازمند عنایت فرمایند - رسیده بعد عرض حکم شد که از صوبه پنجاب بیشتر محال در اقطاع شاه ولی عهد مقرر نمایند \*

درین زمان بدستگیری فلک شعبده باز و روزگار فتنه پرداز رنگ فساد تازه ریخته شد تفصیل این اجمال آنکه چون قبل ازین شاه جهان پرگنه دھول پور را در جاکگیر خود درخواست نموده



ذکر سال هفدهم از جلوس مطابق نهم  
 جمای الاولی سنة هزار و سی و یک هجری  
 در آغاز جشن این سال که ماده شورش و فساد بود آصف خان را  
 از اصل و اضافه شش هزاری شش هزار سوار فرمودند - چهل هزار روپیه  
 بزیل خان ایلچی ایران مرحمت نمودند - مهابت خان را که از کابل  
 بحضور رسیده بود باز بکابل مرخص فرمودند - اول اردی بهشت داخل  
 کشمیر همیشه بهار گردیدند - درین اوان بعرض رسید که شاه ایران  
 بقصد تسخیر قندهار روانه گشته با قشون مقرری و لشکر کومک  
 خراسان و دیگر اطراف ایران فراهم می آیند - از شنیدن این خبر  
 فرمان طلب شاه زاده والا نژاد شاه جهان مصحوب زین العابدین  
 نام بتاکید تمام روانه نمودند - و خبر نزدیک رسیدن شاه عباس  
 بخراسان و قندهار برای تسخیر پیهم می رسید و قلعه دار قندهار  
 برای طلب کومک معروض میداشت - تا آنکه خبر ورود شاه  
 به قندهار و به تسخیر در آوردن قلعه بی آنکه ایام محاصره بامتداد  
 کشد بعرض رسید - و عرضه داشت شاه جهان در جواب فرمان  
 مصحوب زین العابدین نیز مشتمل بر اینکه این نیازمند مطابق حکم  
 و مرضی از کشمیر به برهانپور بطریق یلغار قریب هزار کروه راه در  
 اندک فرصت طی کرده رسیده با کمی جمعیت با چنان فوجهای  
 دکن مقابله و مقاتله نموده در مدت فرصت کم مخالفان را گوشمال  
 داده ملک یکصد و بیست و پنج کور دام رفته را بضرب تیغ  
 جهان ستان و اقبال جهانگیری یقصر آورده و پنجاه لک روپیه  
 از نظام الملک بطریق پیشکش سابق بوصول آورده و ده لک روپیه

پادشاه بعد رفتن ایران از قندهار برادران و افغانان و ظهور آمدن کمال خدمت گذاری و مهمانداری از شاه و وقت رخصت همراه دادن قزلباش بسرداری شاهزاده محمد مراد چنانچه بگزارش آمده با پادشاه ایران عهد نموده بودند که بعد مفتوح گردیدن قندهار را تواضع شاه زاده محمد مراد نمایند و باوجود بعد فتح موافق عهد و قرار سپردن قلعه قندهار بمتوسلان شاهزاده بعمل آمد باز بعد از نا همواری قزلباش که برای نگاهداشتن بعضی وابستههای همراهان جنت آشیانی در قلعه تا تسخیر کابل مضایقه نمودند - و درین ضمن شاه زاده محمد مراد نیز ودیعت حیات نموده بود امرای هندوستان بدعا و تزویر باز قلعه را از تصرف قزلباش برآوردند و بغض تلافی آن در دل سپه داران ایران جا گرفته بود تکلیف می نمودند - و شاه میخواست تا مقدور برای پارچه کوه دوستیها برنجش فوج کشی مبدل نگردد مصحوب ایلیچی موافق قول مشهور که سالان ثقه آن عهد کچکول مرصع از مروارید و فیروزه نزد جنت مکانی فرستاده باظهار ابرام امرای خود درخواست قلعه قندهار که ماده نزاع درمیان نباشد نمود - آصف خان و نور جهان در استرضای شاه مصلحت دفع مایه فساد دادند - بعده که جنت مکانی این معنی را بشاه جهان نوشته گفتاش بمیان آورد شاهزاده از راه عاقبت بینی آنکه اگر بار دیگر چنین تکلیف بمیلان آید تا چند پاس محبت و خاطر داری میتوان نمود جواب نوشت - و مهابت خان نیز درین مشورت پادشاه زاده هم داستان گردید - در جواب شاه معذرت پاس آمیز نوشته روانه ساختند \*



عدم آباد گردید بعوض او جادو را از سرداران عمده دکن بدمه  
توفیق بخدمت شاه زاده بلند اقبال ملحق گردیده در زمره ملازمان  
سرکار در آمد - اعتماد الدوله پدر نور جهان که از مدت بمرض مرگ  
مبتلا بود معروض گردید که در حالت نزع است و نور جهان بیگم  
بی تابي می نماید - جنت مکانی برای عیادت او قدم رنجه  
فرمودند - بعد از برخاستن پادشاه آن قدیم الخدمت بی توقف  
جان شیرین را نثار و پای انداز ولی نعمت نمود - جنت مکانی  
آب دیده گشته در تسلی نور جهان و دیگر فرزندان او کوشیده تمام  
متروکه خان مغفور را از خزانه و اسباب تجمل حتی نوبت  
نواختن حضور به نور جهان بیگم عنایت فرمودند - درین صورت نوبت  
نور جهان بقاصله نیم ساعت نواخته میشد - جنت مکانی برای سیر  
و تفرج قلعه مفتوحه کانکره عنان توجه معطوف داشتند و سیرکنان  
بر بتخانه نظر افتاد که شعله آتش از سر آن بت سر میزد و مسلمان  
و هندو ضلالت نشان آن مکان از خرق عادت آن بت دانسته فوج فوج  
بتماشای او می آمدند - بموجب رهنمائی و خاطر داشت بعضی  
گمراهان فرمودند که چتر طلا ساخته بر سر او مرتفع سازند - خواجه  
ابو الحسن از همراه شاه جهان بحضور رسیده بعد ملازمت از انتقال  
اعتماد الدوله بعطای قلمدان مرصع مقتخر گردید و خطاب قبول  
نه نمود - خسرو را که همراه شاه زاده شاه جهان داده بودند بقول  
عزت خان مولف جهانگیر نامه مسموم نمودند - چون فرمان روي  
ایران نظر بر اخلاص و رابطه خاص که با جنت مکانی داشت و  
امرای شاه برای مهم قندهار باظهار آنکه جنت آشیانی همایون

محمد جهانگیر بادشاه ( ۳۲۴ ) سنه ۱۰۳۰

مغنی پیشگان هم ساز گشتند \* بهار شعله آواز گشتند  
یکهواج هم نوای تال گردید \* صدا در گنبد افلاک پیچید  
ز بس رنگین بقال رنگین ادا شد \* سرا سر دستها گلدستها شد  
چنان نالید هر مطرب ز بیداد \* که آمد بند بند نی بفریاد  
و جهانی در جوش و خروش آمده لشکر غم و هم را بسزاولی گلبانگ  
چنگ و رباب از کوچه و بازار اخراج نمودند - و طرب مستانه وار  
بهر محله و خانه در آمده خانه بخانه اسباب شادی و بیغمی آماده  
ساخت \* بیت \*

طرب می خور و در در کوچها کرد \* ز بد مستی در هر خانه واکر  
چندین هزار خلعت به بی نوایان بی سرو پا رسید و طبق طبق  
زر و گوهر بذل اهل طرب گردید تا با امیران و مقربان بارگاه چه رسد  
و از شنیدن آوازه بزم روح بخش و آواز سرود دلکش حوران روضه  
رضوان بتماشا خرامیدند - چون جنت مکانی در ایام انحراف مزاج  
با خود عهد نموده بودند که چنانچه در باطن از معتقدان شیخ سلیم  
چشتی اند در ظاهر نیز از حلقه بگوشان آن جناب باشند حلقه مروارید  
در هر دو گوش انداختند - اکثر امرای حلقه بگوش تبعیت نموده  
گوشه های خود را از آویزه مروارید مزین ساختند \* نظم \*

اگر شه روز را گوید شب است این

بباید گفت اینک ماه و پروین

سلطان پروین را رخصت بر تعلقه صوبه و جاگیر او فرمودند - و در  
وسط ماه ابان متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند - درینولا بعرض  
رسید که راجه جگت سنگه کچهواکه از متعینه دکن مسافر آنکه



درین ضمن قاسم بیگ فرستاده دارای ایران با نامه محبت افزا و تحف و هدایا که ازان جمله اسپ سر طویل به بابت فتح روم بود رسید و آن اسپ را با اسپان دیگر نیز برای شاه ولی عهد حواله افضل خان نمودند - چون در همین سال در مزاج پادشاه بسبب عارضه کوتاهی دم که بعد از برآمدن کشمیر ظاهر شد بعد معالجه کم گردیده بود باز بمرتبه عود و شدت نموده اختلال احوال بهم رساند که حکمای مزاج دان یونان و تجزیه کاران هند در علاج آن عاجز آمدند - و سلطان پرویز از شنیدن آن خود را بی حکم بحضور رسانده مورد اعتراض گردیده بود درین اوان صحت کلی ضمیمه خوشوفتی فتح دکن گشت - و جشن وزن شمسی هر سال که مقرر است در همین ایام اتفاق افتاد - نور جهان بیگم التماس نمود که سرانجام هر سه جشن بعهده این پرستار باشد - بوکلا و مقصدیان خود امر نمود که اسباب عیش و شادی چنان موجود نمایند که نزد نکته گیران بزم عشرت هیچ وجه دران نقص راه نیابد و از اثر محبت باطنی و سعی کار پردازان با هوش چنین می عشرت از خمخانه نشاط جوش زد که ازان نشئه فرحت بخش همه ارباب طرب و اهل حاجت و نظارگیان کامیاب و سرمست گشتند و زاهد و فاسق دوش بدوش مدد هوش و هم آغوش گردیده رقص مستانه می نمودند

## \* بیت \*

جلالهای زرین و خوش آهنگ \* بپا بستند رقاص گل رنگ  
اصول تال با رقص آشنا شد \* زهر سوچنک و بریط در نوا شد  
رباب و عود و رو آمد بآهنگ \* جهان از نغمه شد بر مطربان تنگ

بد سرانجام از شکستهای پی در پی لشکر خود شکسته بال شده و بر  
خبر عزیمت افواج بحر امواج بجانب ناسک و ترمک اطلاع یافته  
وکلای معتبر نزد متصدیان شاه زاده جهان ستان فرستاده باظهار  
عجز و انکسار از روی خجالت و ندامت پیش آمده عذر و شکوه  
این معنی را که دفعه اول آن حضرت بمهم دکن توجه فرمودند  
عادل خان را مشمول عواطف و مورد عنایات ساختند و ناصیه اعتبار  
این غلام بی اعتبار و بنده خاکسار را قابل جبهه سائی شکر  
عنایات بنده پروری والطف پادشاهانه ندانستند شفیع جرائم ساخته  
طلب عفو و مرحمت بمیان آورد - و التماس نمود که اگر قلم عفو بر جرائم  
این غلام کشیده شود تعهد می نمایم که من بعد سر از اطاعت نه  
پیچم و جرمه گذشته و پیشکش حال و آینده سال بسال بحضور  
ارسال دارم پنجاه لک روپیه عجالة حواله بندهای پادشاهی  
می نمایم و نیز مقرر می نمایم که محال چهارده پانزده لک روپیه  
جید سوامی ملک مفتوحه سابق متصل سرحد پادشاهی بمتصدیان  
سرکار واگذارم و بدرقه همراه داده ذخیره بقلعه احمد آباد رسانم -  
شاه زاده خطا بخش جرم پذیر نظر بر خوابی ملک که گرانی غله  
و آفت کاه علاوه آن گشته بود التماسات عنبر بدرجه قبول آوردند -  
افضل خان را با عرضه داشت فتح و عرائض عنبر بحضور روانه  
ساختند - جنّت مکانی از مطالعه عرضه داشت گل گل شگفته خاطر  
گشته افضل خان را مع فرمان سراپا عنایت و کلگی بابت شاه  
عباس مرخص فرمودند - وقت رخصت افضل خان را خلعت  
مع قلمدان مرصع به نسبت دیوانی سرکار شاه زاده عنایت فرمودند •



آنها ملحق شد مابین راه وقت کوچ و هنگام شب شوخی زیاده می نمودند سرداران جان نثار برای تنبیه آن جماعه اتفاق نموده سه فوج ساخته چهار پنجم هزار سوار بر سر بنگاه گذاشتند و باقی فوج بر سر دلاور خان و آتش خان که با بیست و پنج هزار سوار یک طرف صف آرا بودند تاخت آوردند - و از طرف دیگر عبدالله خان و راجه بکرماجیت و خواجه ابوالحسن تاختند - همچنان دو فوج عدو مال دو طرف دیگر خود را مقابل دکه‌نیاں خیره سر رساندند - سرداران دکه‌ن نیز مردانه وار باستقبال شتافته باهم آویختند و قتال و جدال غریب و رستخیز عجیب از هر طرف روی داد و از طرفین داک سعی و تلاش دادند و جلاوتهای رستمانه بر روی کار آوردند و مکرر فوج دکه‌نیا را برداشته به بنگاه آنها می‌رساندند - و فوجهای عنبر بعد هزیمت باز مستعد کارزار گردیده بمقابل می آمدند و سوار و پیاده بسیار کشته و زخمی می گردیدند و تمام روز نائره قتال شعله در بود - و دران دار و گیر از خواجه ابوالحسن و راجه بکرماجیت ترددات نمایان بطور آمد و زیاده از دوهزار کس از مردم غنیم کشته گردیدند و مردم پادشاهی نیز بسیاری بکار آمدند و زخمی شدند - بعد زد و خورد بسیار و دستگیر شدن یک دو سردار دکه‌نیاں رو بفرار آوردند و دو فوج علیحد که بسرداری محمد تقی و دیگر مبارزان برای ضبط پرگنات صوبه خاندیس و برار شاهزاده والا تبار تعیین نموده بودند آنها نیز بعد تردد نمایان که مکرر بر سر آنها هجوم آورده مغلوب ساخته بودند آخر بتادیب آن کوته اندیشان پرداخته ملک رفته را از سرنو ضبط در آوردند - حاصل کلام عنبر

وار نظام الملك را که آقای مجبور او بود با خود گرفته اسباب و ائقال کار آمدنی برداشته پناه بیزیر قلعه دولت آباد برده لشکر را برای مقابله که بطریق قزاقان اطراف لشکر شوخی نمایند و رسد و کپی نگذارند تعیین نموده و لشکر پادشاهی کهرگی را تاخته عمارات حاکم نشین را سوخته بعد سه روز متوجه محاصره دولت آباد گردید آن روز نیز جنگ عظیم با سرداران غنیم روداد و دران رستخیز از عبدالله خان که با سردار های نامی مقابله افتاد توده نمایان بروی کار آمد - و دکنی بیشمار علف تیغ بهادران گشتند چون قلعه احمد نگر بیامردی خنجر خان قلعه دار باوجود امتداد ایام محاصره بتصرف دکنیها نیامده بود و درین ایام شوخی زیاده نموده نظر بر آخر شدن ذخیره عرصه بر قلعه دار تنگ ساخته بودند مصلحت چنان قرار یافت که فوجهای ظفر انقساب متوجه احمد نگر شده جوهر حبشی داماد عنبر را که بمحاصره احمد نگر پرداخته بون تنبیه نموده از حوالی آن ضاع برداشته از ذخیره خاطر جمع کرده عنان توجه طرف ناسک و سنگمنیر که ملک سیر حاصل آباد است معطوف دارند همین که فوجهای هامون نور روانه احمد نگر شدند خنجر خان قلعه دار خبر یافته تقویت بهم رسانده باستعداد تمام از قلعه برآمده بر جوهر حبشی تاخت آورده قریب در صد و پنجاه نفر را کشته و زخمی نموده دکنیها را هزیمت داده از نواح قلعه برخیزاند - افواج پادشاهی نزدیک مولگی پٹن کنار بان گنگا نصف راه رسیده بر این خبر آگاهی یافتند - اما چون درین آوان غنیم از اطراف فراهم آمده بود که جوهر بی جوهر حبشی نیز با فوج خود همراه



يکي قلزم آهن آمد به موج • نهنگان دران جلوه گر فوج فوج  
بعده که از هر دو طرف تهور يها بر روی کار آمد و پتنگ (۹) راو که دکهنی  
نامی بود با جمع کثیر گشته گردید و سید علی بارهه و جمشید خان  
حبشی از طرف پادشاهی بکار آمدند و سید مظفر بارهه که آخر بسید  
خان جهان مخاطب گشته میان سادات بارهه علم شهرت برافراخت  
بعد بکار آمدن دو برادر زاده چهار زخم کاری برداشته از اسب  
افتاده عرصه کارزار را گلگون ساخت بعد ازان که مردم بسیار بکار  
آمدند و زخمی شدند دکهنیها رو بفرار آوردند یاقوت خان چنانچه  
دستور آن جماعه است در عین فرار باز برگشته از طرف دیگر  
بر عقب فوج پادشاهی تاخت آورده از سرنو تزلزل در فوج  
ازداخت و بعد تردد نمایان که پنجه نوکر عمده پادشاهی و مردم  
شاه زاده با جمعی از جان بازان دیگر شرط فدویت بتقدیم رساندند  
و از طرف غنیم فیروز خان حبشی که سردار نامی عنبر بود با قریب  
هفت صد نفر گشته گردید و خیمه و خرگاه بسیار بتاراج رفت  
و دکهنیان هزیمت یافتند همچنان هر روز قتال و جدال در میان بود  
تا آنکه اواخر اردی بهشت بشش گروهی که رکی که بشهر خجسته  
بزیاک اورنگ آبک موسوم گشته رسیدند تمام شب غنیم اطراف لشکر  
شوخی نموده صبحی که سوار شد از هر طرف چندین هزار سوار با سرداران  
نامدار نمودار گشتند و بدستور قزاقان اطراف لشکر حمله آور گشته  
دست برد نموده رو بفرار آورده باز مقابل می شدند - و سر لشکران  
فوج ظفر موج از هر جانب بر آنها تاخته هدف تیر و سنن و علف  
تیغ ساخته سر از تن و تن از زمین جدا می ساختند عنبر سراسیمه

وافر بدست مردم پادشاهی افتاد و از هم‌رهان خواجه ابو الحسن  
 الهوردی بیگ ترکمان که تائیا ب‌خطاب خانی مفتخر گردید و  
 شیر بهادر زخم برداشتند و تعاقب کنان از آب پورنا که چارده  
 پانزده کوه عرفی از برهانپور مسافت دارد گذشتند و نزدیک ملکپور  
 نزول نمودند - هنوز بهیر لشکر بعضی در راه بودند و داراب خان و راجه  
 بکرماجیت برای ترتیب فوج بجهت فرود آمدن اطراف لشکر  
 می‌گردیدند که دلاورخان و آتش خان نظام الملکی با چارده پانزده  
 هزار سوار غافل رسیدند و از یک طرف بزدن بان بر لشکر و از طرف  
 دیگر بتاراج نمودن بهیر پرداختند و آشوب و غلغله عظیم انداختند -  
 سرداران پادشاهی مقابل دکنیان تردد نمایان بر روی کار آورده بعد  
 زد و خوردی که از هر دو طرف بمیان آمد و مردم زیاد کشته و زخمی  
 گردیدند دکنیان را از پیش رو برداشتند - باز بر کمر گاه بهیر زده  
 بار دیگر جمعی بکشتن داده دست اندازی نموده رو بفرار آوردند -  
 بعده که فوجها بر بالای گهآت دیو آمدند داخل ملک نظام الملک  
 گزیده بتاخت و تاراج ملک پرداختند جمعی سرداران ملک  
 عنبر مثل یاقوت خان و دلاور خان حبشی و آتش خان و جادو راو  
 و بیسٓک (؟) راو و ساھو جی بهوسله و غیره اتفاق نموده یک دو فوج  
 در مقابل سر فوجان پادشاهی چون سیلاب بلا تاخت آوردند و فوج  
 دیگر اطراف لشکر را فرو گرفته بزدن بان آغاز نمودند راجه بکرماجیت  
 استقامت مردانه ورزید و سید صلابت خان و سید علی و سید  
 مظفر که همه از سادات بارهه و دلاوران تهور پیشه بودند بدن راجه  
 بکرماجیت رسیده کارزار رستمانه نمودند

• بیست •



تعیین نموده بار باب طلب واصل سازند و محصلان گمارند که اسپ و بار بردار و یراق هرکدام ندارد خرید و موجود نماید - و خود بدولت تا ادای نماز عشا متوجه پرداخت حال سپاه بودند چنانچه در سه روز چهل لک روپیه بلیشکر عائد گردید و سی هزار سوار بسرداری پنج امیر نامدار تجربه کار کارزار دیده مقرر نمودند - سه فوج بسرکردگی عبد الله خان و داراب خان و خواجه ابو الحسن امرای پادشاهی و دو فوج بسرداری راجه بکرماجیت و راجه بهیم نوکران عمده خود قراردادند و اختیار هفت هزار سوار سرکار شاهزاده و اهتمام تمام فوج بر راجه بکرماجیت فرمودند باز همه را محکوم داراب خان ساختند - و چون در جنگ دکن تمام شورش و یورش بر چنداول عقب فوج می باشد قرار دادند که هر روز سرداری ازان پنج فوج بنوبت چنداولی نمایند و همه سرداران را بعنایت اسپ و فیل و جواهر و خلعت فاخره خوشدل ساخته برای تنبیه و تادیب دکنیان مرخص ساختند بعده که فوجهای ظفر موج از آب تپتی به فاصله چهار پنج کوه ز برهانپور عبور نمودند در کوچ دریم و سویم یاقوت خان حبشی که سپه سالار نامدار عنبرگفته می شد با فوج جنگی سنگین ناگهانی بر چنداول که نوبت خواجه ابو الحسن بود تاخت آورده بمرتبه بشوخی قدم جرات پیش گذاشت که تزلزل تمام در تمام لشکر انداخت - بارجود سه چند بودن فوج مخالف خواجه ابو الحسن با ملازمان رزم جو استقامت ورزیده چنان داه تهروری دان که قریب پانصد نفر دکنی کشته شدند و بسیاری زخمی و اسیر گردیدند و یاقوت خان رو بهزیمت آورد و غنیمت

حاضر بودند از آب نبرد عبور نموده و در همان کنار آب عبد الله خان که از کومکیان عمده بود با دو هزار سوار آمده بلشکر شاهزاده ملحق گردید و به ترتیب فوج بندی پرداخته عبد الله خان را همراه با دیگر دلاوران نبرد دیده نمودند و راجه بکرماجیت را برنغار و خواجه ابوالحسن را جرنغار قرار دادند چون از کنار آب تا برهان پور که چهار روزه راهست یک تاخت دکنی پیش نمی باشد برای شب خون احتیاط تمام فرمودند - بعد رسیدن نزدیک برهانپور و ملازمت نمودن خان خانان و داراب خان و دیگر متصدیان و متعینان بعرض رسید که دکنیان خیره سربازچو و روز مرکب چهار پنج گروهی انتشار دارند و از راه کوتاه اندیشی شوخی می نمایند صلاح دولت درین است که غنیمت قوت زیاده گرفته و فوجهای کومکی رسیده و به برسات دو ماه مانده فی الحال فوج دکن را از پیش رو برداشته از آب پورنا گذرانده تا فراهم آمدن فوجهای اطراف دو سه ماه شدت برشکل کنار آب پورنا که از برهانپور چهارده پانزده کره است چهارنی و توقف باید نمود بعده که بارش تخفیف یابد داخل ملک مخالفان گشته به تنبیه آنها باید پرداخت - در جواب فرمودند آنچه شمایان کنکاش نیک بود بعرض رساندند هرچه ما هم نیک دانیم بعمل خواهیم آورد - بعد ازان بدیوانیان و بخشیان حکم نمودند که جمعی از منصبداران که جاگیر آنها بتصرف دکنیان رفته و متعینه که جاگیر دور دست دارند از روی سرشته دفتر بی آنکه سند مطلوبه متصدیان تیار و رجوع نمایند شش ماهه از خزانة همراه و هرجا زر سوکار باشد سوارهای واقف کار همراه



گذراند و غنیمت و اسیر زیاده بدست مردم پادشاهی افتاد چون  
 شاه والا قدر را جنت مکانی در جشن وزن سال گره سال بیست و چهار  
 بتکلف تمام شراب خورانده بود بعده که درین سال که سی و یک  
 سال نهال عمر شریف درگلشن جهانبنانی نشو و نما پذیرفته بود کنار  
 آب چنبیل شرف نزول واقع شد بسنت جد خود فردوس مکانی بابر  
 پادشاه که روز مقابله رانا سانکا از شراب و دیگر منهیات توبه نموده بود  
 شاه بلند اقبال نیز بصدق باطن بقصد فتح دکن با خدا عهد نمودند  
 که دیگر لب بشراب نیالایند و ظروف طلای مرصع کارخانه را شکستی  
 فرمودند و حکم شد که بمستحقان رسانند و شرابها را در آب چنبیل  
 بریزند \* بیت \*

حبذا شاهي که در عهد شهاب \* شد ز توبه همچو پیران کامیاب  
 الحق اگر ملاحظه احوال سلاطین سلف نمایند نهایت توفیق بود که  
 با نشئه جوانی و چنان ریاست و کمرانی و دستگاه عیش از خماری  
 روز جزا اندیشیده از سرمایه نقد نشاط بگذرد \*

القصه که مضرب خیام نصرت انجام نزدیک شادی آباد قلعه  
 ماند و شد عرضه داشت خان خانان و داراب خان و سپه سالاران  
 دکن رسید که فوج دکن زیاده از شصت هزار سوار با سواران  
 عمده حوالی برهان پور بطریق محاصره انتشار دارن بعضی مقریان  
 رکاب التماس نمودند که اکثر کومکیان و جمعیت پادشاهی و مردم  
 سرکار برای سرانجام سفر عقب مانده اند چند روز این طرف آب  
 حوالی قلعه توقف نمودن تا فراهم آردن لشکر صلاح دولت است -  
 آن شاه ذی الاقبال نا شنیده ایگشته با شانزده هزار سوار که در رکاب

دعوی عاشق بیچاره بجائی نرسد

بلا امهال خود را میان همان آب انداخته چنان مفقود الاثر گردید  
که بعد از وارثان او چند نفر دریا نور را احیره داده دوسه کروه دریا را  
جست جو نمودند هر دو طالب و مطلوب که جان براه جانان داده  
بودند دست در بغل همدیگر برآمدند \*

دیگر در جهانگیر نامه درج است که یکی از قوم آهنگر نزد  
جنت مکانی آمده باظهار عاشقی نریکی از هم قوم خود و تن  
ندان او استغاثه نمود فرمودند که آن زن را حاضر نمایند بعد از بعاشق  
او گفتند اگر در دعوی عشق ثابتی خود را ازین بماندی که ارتفاع  
زیاده از جرأت چستن آدم است بپرداز و آن عقل باخته بلا تعلل  
خود را انداخته جان عزیز بباد داد \*

دیگر آنکه شیری را با گوسفند یک قفس ساخته نزد پادشاه  
آوردند که آن را نخورده بود فرمودند که بصورت آن دیگر گوسفند  
در قفس اندازند شیر او را بلا فرصت پاره پاره نموده خون آن  
آشامید - ازین مقوله در جهانگیر نامه تالیف خود بسیار نوشته اند که  
قلم را از گزافش آن باز داشته بتکریر دیگر سوانح می پردازد \*

از وقائع مالوا بعرض رسید که فوج دکهنیهایی بد عاقبت از آب  
نوریدا عبور نموده داخل ملک مالوا شده خرابی تاخت و تاراج  
می نمودند - از شنیدن خبر نزدیک رسیدن لشکر شاهزاده جهان و  
جهانیان که خواجه ابو الحسن را با پنجم هزار سوار برای تنبیه آنها  
بطریق هراول تعیین نموده بودند چون بخت خویش برگشته  
در بهزیمت آوردند و ابو الحسن پاشنه کوب تعاقب نموده از آب



نمود تا هفت تير پيهم دنباله دار همدیگر گشته يك جا فرود آمدند -  
 ديگر درج نموده كه ازان جماعه شخصي بيضی آورده اوراق يكرنگ  
 سفيد نموده بخدمت ما گذراند ما هم كه ملاحظه نموديم همه  
 اوراق سفيد نا نوشته بنظر آمدند باز آن بيض از ما گرفته دست بران  
 زده بدست ما داد كه تمام ورقهاي آن سرخ بودند دفع ثالث رنگ  
 ديگر در نظر ما جلوه گر گرديد همچنان هفت دفع بيض از نزد ما  
 گرفته هر بار كه باز بدست ما ميداد رنگ ديگر مشاهده ميكرديم •  
 از غرائب سوانح يكي از معمو رهاي كنار دريای شرقی بعرض  
 رسيد كه فقيري بر زن هذرتي صاحب جمال مشهور تعلق سرشار  
 بهم رساند بمرو ر ايام در عشق او ترك خور و خواب نموده بدستوری كه  
 صبر و قرار و عقل عاشق پيشگن بحال نمی ماند انگشت نما و رسواي  
 زن و مرد آن ضلع گرديد بقصد ديدن معشونه خود مدام بكنار دریا  
 كه او براي آب آوردن می رفت خود را می رساند تا آنكه روزی  
 بكنار دریا رسیده از دیدار محبوب گامیاب نگشته لمحّه در انتظار او  
 توقف ورزید دران حالت يكي با او گفت براي شخصي كه آمده  
 انتظار ميكشي قبل از آمدن تو برای بردن آب آمده بود پای  
 بلغزید و در آب فرو رفت و غرق بحرفنا گرديد آن عاشق صادق  
 بدون آنكه بصدق و كذب ماجرا پردازد بمجرد استفسار مكان و جای  
 غرق شدن آن خرد را دران دریای خون خوار انداخته ناپدید گرديد  
 و در همان حالت آن زن بر سر همان مكان رسید و بر حقیقت ثبوت  
 دعوي عاشق خود اطلاع یافته از نكه گفته اند • بیت •

تا كه از جانب معشوق نباشد كشي

ما رسید که دست و پای ما لرزید و نزدیک بود که قالب از جان  
تهی نمائیم ما خبردار شدیم و عقب نگاه کردیم آن طلسم آدم  
صورت را دیدیم که با شمشیر برهنه بر سر ما رسید پدرم که از ضعف  
پدیری قدم از در بیرون نتوانست گذاشت زیر تیغ بیدریغ آن تمثال  
مهیّب آمد و منمکه یکپای خود بیرون در گذاشته بودم و پای دیگر  
اندرون در بود بعد فراخ پدر بر من شمشیر بوق کردار انداخت از  
تس جان عجز کنان دست بالا کردم شمشیر او دستم را پراند و  
من بیرون در که حد طلسم بود خود را انداختم و آن ستمگر بهمان  
خود برگشت و فرنگی که میزبان ما موافق حکم پادشاه خود بود  
بعد خاطر جمعی از مهمان کشی امتحان طلسم را با خود گرفته  
بالاش پدرم نزد پادشاه برده مجرای انتهای طبیعت طلسمی که  
نموده بود یعنی هرگاه با پدر و برادر چنان سلوک نموده دیگری را  
چه مجال که درم و دینار از آن مکان بیرون تواند برد نمود و مورد عنایات  
پادشاهی گردید و بر دستم دوائی مالید که زود بحال آمد و قدری  
از خون بهای پدر و برادرم داده مرا بر جهاز هندوستان راکب  
ساخت - جهاز در مچھلی بندر حیدرآباد رسیده لنگر انداخت •  
دیگر جنت مکانی در تالیف خود نوشته که روزی جمعی از  
بازیگران نیرنگ ساز بنگاله بحضور ما بازی می نمودند از آن میان  
یکی کمان و هفت تیر در دست گرفته تیر اول که بر روی هوا  
انداخت تا آن تیر از بلندی سر به نشیب آورد تیر دیگر چنان  
بچستی و چالاکي بچلّه کمان پیوسته از عقب آن روان ساخت که  
بیکان تیر دوم در سوفا تیر اول نشست بهمین دستور تیر دیگر روانه



بردارید هر جا که اراده دارید مرخص و روانه خواهیم نمود تا آنکه  
التماس رخصت بمیان آوریم و مارا بمکانی بردند که چهار دیواری  
داشت و دو طرف آن دو دروازه مقابل هم نصب نموده بودند و  
برادرم شمشیر در دست با چشمهای خون آلوده بربك در رو بدر دیگر  
نموده در کمال هیبت استاده و اندرون حصار جائجا از اقسام جواهر  
تراشیده و ناتراشیده و طلا و نقره خاک آلوده و صاف نموده بی آنکه  
در صندوق و جایی محفوظ نگهدارند افتاده آن فرنگی حکیم دست  
ما گرفته همه جا نشان میداد و ترغیب می نمود که الحال شما  
از پسر و برادر خود رخصت حاصل نموده هرچه خواهید و توانید  
و در جیب و بغل و دامن شما گنجد از جواهر و طلا و نقره  
بردارید و سلام و اداع بجا آورده چشم جواب نداشته مرحله پیمای  
منزل مقصود گردید ما گفته او را مقرون بصدق دانسته بخاطر آوردیم  
که چون از دیدار و ملاقات او محروم ماندیم بهتر آنست که مبلغ از  
جواهر و طلا گرفتن و خود را به وطن یا شهر دیگر رساندن و سرمایه  
تذم همراه بردن غنیمت باید دانست ما هر دو پدرو پسر هرچه  
توانستیم از الماس و یاقوت و زمرد و دیگر جواهر و طلا برداشته دامن  
و جیب و کنار پیر ساختیم پدرم در برداشتن طلا بیشتر می کوشید و من  
از فراهم آوردن سنگ ریزه جهد می نمودم بعد که گران بار شده  
مقابل برادر استاده دست بفاتحه رخصت برداشته از دور اداع  
بی آنکه از جواب و حرکت بوقوع آید شده روانه شدیم همینکه ما  
هر دو نزدیک دروازه رسیدیم و يك قدم درون دروازه گذاشته بودیم  
که ناگهان چنان صدای هیبت افزای هوش ربا از عقب سر بگوش

ملاحظه و تامل بسیار ما هر سه نفر را با مال و آشیائی که داشتیم سالم از آفت بر آورده دیگر مردم جهاز را مرخص بتاراج نمودن ساخت و مایان را باعزاز تمام بخانه آورده از اقسام فواکه و اطعمه و اشربه حاضر ساخت هفته در مهمان داری کوشیده بعد از آن روزی برادر مرا از ماجدا نموده بدن او را شست و شوی داده فسون چند برو دمیده اطراف او قنات کشیده بتفاوت دو سه ساعت نجومی. پرده از میان برداشته زو بروی ما استاده کرده شمشیر بر گردن او زده همان لمحّه سر او را بریده بجلدی تمام چادری میان ما و او حائل ساخت ما که بفریاد و فغان آمدیم بدلداری تمام در تسلی ما کوشیده گفت که این را نکشته ایم بلکه نسبت بشما و دیگر مردم روزگار مدت‌های مدید زنده و خزانچی پادشاه خواهد بود و بعد دو سه ساعت نجومی پرده حائل را از میان برداشته او را زنده و سالم الاعضا بما نموده باز بدستور اول سر او را از تن بتلیخ بیدریغ جدا ساخته و حجاب در میان گرفته بعد زمانی بهمان صورت بار اول در نظر ما نمودار ساخت همچنان سه بار بعمل آورد و هر دفعه آنچه در هیبت و صورت اصلی او تغییر بهم میرسید سرخی بود بسیار باثر هیبت و خشم که در چشم‌های او هر بار ظاهر میگردد و از مشاهده آن زهره آب میشد بعد از آن او را از پیش ما برده در تسلی ما مبالغه زیاده نمود و باز نزد ما نیاوردند هرگاه احوال او می پرسیدم می گفتند او را خزانچی پادشاه کرده ایم دیگر ملاقات شما با او دست نخواهد داد مگر روز رخصت که شمارا نزد او خواهیم برد که هرچه از جنس و جواهر و طلا خواهید



در جنگ آفت نرسیده جنت مکنی فرمودند پس بعلت دزدی  
بریده اند التماس نمود که دستم ازین عیب نیز بری است حکم  
نمودند که آنچه بر تو ماجرا گذشت مفصل عرض نما بعد ماذون  
گردیدن بعرض رساند که اگرچه هرآنچه از نیرنگی روزگار بر من رو  
داده قابل آن نیست که در پیشگاه سلاطین مقرون بصدق گردد  
مگر آنکه افسانه محض تصور فرمایند اما اطاعت حکم لازم دانسته  
بعرض سرگذشت خود مبادرت مینمایم ما سه نفر دو برادر با پدر  
بعد از فراغ طواف بیت الله بارادۀ همدوستان راکب جهاز گشتیم  
جهاز ما طوفانی شد و چند روز در جهاز بوده به بیم هلاک گرفتار  
بودیم در آن حال در بارود خانه آتش افتاد و جمعی از عملۀ جهاز و  
راکبان و همه اسباب و چادرهای کشتی سوختند و چند روز جهاز  
بصورت کچکول بی نوایان بروی دریا می گردید و اختیار ناخدا و  
معلم سواهی آنکه بخدا نالذندماند و امید نجات ازان بلیه نداشتیم تا  
آنکه جهاز معیوب در جزیرۀ فرنگ افتاد ازانکه جهاز شکسته شکار  
پرتگل می باشد و بتاراج می آرند جمعی از فرنگی بقصد غارت  
نمودن بالای جهاز آمدند درین ضمن فرنگی با لباس فاخره و مردم  
اهتمامی بر جهاز آمده دیگران را از دست اندازی و تاراج  
نمودن مانع آمده از مردم جهاز باظهار لطف و امید نجات  
استفسار نمود که میان شما سه چهار نفر از یک قبیله که باهم قرابت  
قریبه داشته باشند نشان دهید که می خواهم رعایت در بارۀ آنها  
بعمل آریم پدرم ازین نوید مشغوف گشته گفت که ما سه نفرانیم  
پدر با دو پسر بعده نبض ما هر سه را حکیمانه بدست گرفته بعد

محمد جهانگیر پادشاه ( ۳۰۸ ) سنه ۱۰۳۰

سوار سرافرازی یافت درین اوان بعرض رسید که در سواد قصبه جالندهر چنان برق بصدای مهیب افتاده که دوازده ذرعه اطراف او اثر سوختگی و حرارت گرمی ظاهر بود و اثر گیاه و سبزه نماند بعده که زمین را شکافتند پارچه آهنی برآمد آنرا حکام سر بمهر روانه حضور ساختند - بعد عرض فرمودند که آنرا کار و شمشیر بسازند اما بمرتبه صلب و سخت بود که بعد داخل نمودن سیوم حصه آهن آهنگران باستعمال آوردند و شمشیر که همه آثار و علامت ( ۹۳ ) جنوبی ظاهر بود ساخته شد داخل شمشیرهای خاصه نمودند \* چون ذکر مقدمه غرائب روزگار بمیان آمده فقره چند از نگاشته جنت مکانی که در جهانگیر نامه تالیف خود بزبان قلم داده اند و خالی از غرائب و شیرینی کلام نیست بتذکار آن می پردازد از آن جمله نقلی از طلسمات فرنگ در آن درج فرموده اند که مغلی عراقی تازه از ولایت آمده سرگذشت خود بعرض رسانده بود و همان نقل را محرر اوراق زبانی استاد خود میرسید محمد نام که از فضایی مشهور و مجموعه کمالات صوری و معنوی و ریاضی دان بی مثل و هم عهد جنت مکانی بود مسموع نموده که از زبانی همان مغل بلا واسطه شنیده بلا تفاوت نقل می نمودند بلکه در نظم بسته بودند حاصل مضمون آنکه عراقی یک دست بریده آمده ملازمت نمود ازو پرسیدند که دست تو در کدام جنگ افتاده عرض نمود که بدستم

( ۹۳ ) در اقبالنامه نوشته - بدستور شمشیر بمانی و جنوبی خم

می شد و آن خم نمی ماند \*



بودند و مفتوح نگردیده بود اطاعت امر شاه دین پرور و جنت مکانی  
را بر رعایت ملت و کیش خویش مقدم داشته تردادات نمایان بر روی  
کار آورده بتخانه را خراب و قلعه را مفتوح ساخت - بعرض رسید -  
و راجه را مورد عنایات بی پایان ساختند - زینل خان ایلیچی ایران  
بمحضر رسیده ملازمت نموده اسپان و مروارید و تحف دیگر فرستاده  
شاه مع محبت نامه از نظر گذراند - و متصل آن لعلی یوزن دوازده  
مستقال که بر کلگی نصب بود و اسم میرزا الغ و اسم شاه ایوان کنده  
بودند از نزد شاه که نظر بر رابطۀ اخلاص فرستاده بود رسید - فرمودند  
که بران لعل اسم جهانگیر شاه بر کنند - و چون لعل از پیش میرزا  
الغ بر آمد داخل پوشاک خاصه نمودند و پنجاه هزار روپیه به  
ایلیچی مع خلعت و اسب و مروض آلات عنایت فرمودند - درین سال  
نسبت صبیۀ نورجهان بیگم که از شیر افغن خان داشت با شاه زاده  
شهریار که آخر مادۀ فساد روزگار گردید بمیان آمد و شاه زاده بلند  
اقبال شاه جهان را برای گوشمال سرکشان دکن مرخص فرموده یک  
کرور روپیه برای خرچ سپاه نقدی و کرور دام انعام با دیگر انعامات  
جواهر و فیل عنایت نمودند و حکم شد که خسرو خسران مآل را  
همواره برده قسمی که خاطر ازو جمع باشد نگاهدارند - و خان جهان  
لودی را صوبه دار ملتان نموده خود متوجه آگره شده عبد العزیز  
خان را قلعه دار قندهار نمودند و وسط اسفندار داخل آگره شدند \*

ذکر سال شانزدهم جلوس مطابق بیست و

ششم ربیع الثانی سنه هزار و سی و هجری

درین جشن نیز شاه زاده شهریار بمنصب هشت هزار چهار هزار

دار الخلافت آگره فرمودند و برای تیاری عمارات سر راه که سابق  
بگزارش آمده حکم بنام بیوتات لاهور و سرکارداران صادر شد که زر و  
مصلح جا بجا برسانند - و بنایان چابک دست و معماران باوقوف  
بر سرکار تعیین نمایند - درین ضمن خبر رسید که زینل خان ایلیچی ایران  
نزدیک رسیده حسام الدین خان را برای مهمانداری مع خلعت و  
سی هزار روپیه نقد باستقبال او روانه نمودند - بعد از کوچ در منزل  
دویم و سویم آن قدر برف و باران بشدت متواتر دو سه روز بارید که  
آدم و اسب و چارپایان بار بردار زیاده از شمار تلف شدند - ازان جمله  
بابا شیخ نام ابن یمین خدمتکار که افیون خاصه و آبدار خانه باو تعلق  
داشت ضائع و تلف گردید - از آنجا که کوچ فرمودند مابین راه مکانی  
که در ایام شاهزادگی مرغوب طبع گشته بود و شکار بسیار در آنجا نموده  
بودند حکم ساختن عمارات عالی نموده مبلغ یک لک و پنجاه  
هزار روپیه علی الحساب برای تیاری آن تنخواه نمودند و آن معموره  
آباد ساخته مسمی بجهانگیر آباد فرمودند - بعد نزل لاهور خبر  
فرحت اثر فتح قلعه کانگه که سورجمل پسر راجه باسو که خود را  
راجه باستقلال آن ضلع دانسته باتفاق زمینداران مفسد پیشه پنجاب  
طریقه سرکشی بدستور آبای خود پیش گرفته برگذات اطراف  
لاهور را متصرف شده بود و در سال سیزدهم جلوس از احمد آباد شاه  
ظفر اقبال شاه جهان و راجه بکرماجیت را چنانچه گذشت بدان مهم  
تسخیر قلعه مذکور مامور نموده بود و راجه بکرماجیت باوجود  
بودن بتخانه عظیم و شهرت استحکام برج و باره آن که پادشاهان سلف  
مثل فیروز شاه و عرش آشیانی سعیا برای تسخیر آن نموده



نموده تاخت آورده دست تعدی و غارت بمرتبه دراز ساخته که تا حوالی برهانپور آبادی نگذاشته و تاراج کنان فوج دکنیان از آب نربدا عبور نمودند و قلعه احمد نگر را محاصره دارند و شهر برهانپور در معرض خطر است و داراب خان مع همراهان که مکرر بر سر مخالفان تاخته بنگاه آنها را تاخت و تاراج نموده منصور نام حبشی را زخمی نموده دستگیر ساخته بود باز از غلبه آن تیره بختان که از موز و ملخ زیاده هجوم آورده اند صرفه در مقابله ندانسته از گهات رونکهره فرود آمده بمقتضای وقت و صلاح دولت خواهان در نواح بالا پور توقف نموده در دفع ضرر اعدا می کوشد و عرضه داشت صوبه دار برهانپور و غیره نیز رسید که عرصه بر بندهای پادشاهی نهایت تنگ گشته اگر بدستور ایلغار عرش آشیانی که در نه روز بمدد امرای احمد آباد خود را رسانده سایه لطف پادشاه یا شاه زاده بلند اقبال عدو مال شاه جهان بر سر مایان پرتو افکن گردد جان و آبروی بندها محفوظ خواهد ماند والا فدویان را برسم راجپوتان کار فرمودن و بعد قتل ناموس خود ها را بدم شمشیر مخالفان دادن ضرر خواهد گردید و بسبب خرابی ملک از کمی خزانه و عسرت حال سپاه نیز معروض داشته بودند - بعد عرض همان روز تفریق بیست لک روپیه بر خزانه احمد آباد و مالوا بسبب قرب جوار نموده مصحوب سزاواران شدید نیز گام احکام بنام متصدیان هر دو صوبه صادر فرمودند و شاه والا قدر شاه جهان مامور بسر انجام رخصت و روانه شدن دکن بطریق استعجال گردید - و خود بادشاه اواخر مهر ماه از کشمیر کوچ بطرف لاهور و

همیشه بهار و طراوت سبزه کنار و دیگر خصوصیات آن سرزمین که  
پنداری قطعه ایست از بهشت برین و در اکثر ایام درو بام و دشت  
و خانه آن مکان جذت نشان پر از اقسام گل و ریحان و انهار روان  
و تالابهای روح پرور که اطراف آن تا نظر کار بکند انواع گل هر فصل  
جاوه گر است چنانچه عرفی گفته

• بیت •

هر سوخته جانی که یکشمیر در آید

گر مرغ کباب است که با بال و پر آید

• طغرا گوید •

دشت سبز و کوه سبز و بام سبز و خانه سبز

باز از نوشد کدوی باده در میخانه سبز

آتش این سرزمین از بس بهار آلوده است

از هوای شعله میگردد پر پروانه سبز

و عده گاه جوش ریخاندست اینجا دور نیست

گر نماید در نظر پشت لب پیمانه سبز

در همان ایام گشت لاله زار و سیر سبزه شاه زاده شجاع در چهار سالگی  
از بلندی که نه درع ارتفاع داشت افتاد از آنکه حافظ حقیقی همه  
جا و در همه وقت نگهبان اطفال معصوم و کلان می باشد بالای  
بالشت و زنده های فراش خانه رسیده از آفت صدمه محفوظ ماند  
لکه صدقه بفقرها رساندند و هم وزن شاه زاده اشرفی و زریه تصدق  
نمودند - درین اوان از واقعه دکن بعرض رسید که سیدی عبدال  
ید اختر از شنیدن توجه پادشاه سمت کشمیر قرار و عهد اطاعت  
را فراموش ساخته بر ملک قدیم و جدید پادشاهی لشکر کشی



فیل سواری پادشاه استاده دست بدعا و ثنا برداشته بودند اثر  
 بوی رخت بدن آنها بمشام جنت مکانی رسید و نفرت تمام نموده  
 فرمودند این چه بوست درانوقت یکی از امرای گستاخ که عقب  
 نشسته مکس میزد عرض نمود که بوی حوران بهشت روی  
 زمین حضرت است - اگرچه مردم آن گل زمین به حدت فهم و ذکا  
 و جوهر رشادت آراسته اند اما خمیر سرشت آن جماعه چنان از روز  
 ازل از شرارت مخمر گردیده که بر السنه خاص و عام ضرب المثل  
 گشته و هرکه بر احوال سکنه آنجا که در زمان سابق نسبت  
 بخاندان سلاطین و همدیگر چه شعلهای فساد و عناد افروخته اند  
 از روی توار یخ اطلاع حاصل نموده در زمان حال مشاهده مینماید  
 و هر کرا بدین طائفه سروکار افتاده میداند که درین گروه شرارت و  
 غیرت و مروت بچه مرتبت است مگر بطریق ندرت که نیک و بد  
 در همه قوم یاقته می شود - و در اقبال نامه درج است میرزا حیدر  
 که در عهد عرش آشیانی حاکم کشمیر بود سواری اسپ کلان و بزای  
 عمارات دلنشین و اکثر وضع معقول دران شهر رواج داده و پیوند دادن  
 اشجار میوه دار در کشمیر و تمام هندوستان نبود محمد قلی افشار  
 داروغه باغات کشمیر در عهد عرش آشیانی اول نهال شاه آلو از کابل  
 طلبیده پیوند نموده بآب و هوای آنجا موافق آمد از ان ایام رواج یافت  
 و سال بسال در همه بلاد هندوستان ازین پیوند میوه های شاداب و  
 شیرین بالیده گردیدند الا درخت انبه را پیوند نتوانستند نمود اگرچه  
 کشمیر بد مردم واقع شده و در مذمت راه دشوار گذار سرایا نشیب و  
 فراز او نیز بسیار مبالغه نموده اند اما آنچه از خویهای آب و هوای

از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند چکها را مغلوب و اخراج ساخته راجه را مقید نموده بحضور آورده محبوس ساختند و جنت مکانی بعد رسیدن کشمیر سیر سبزه گلزار آنجا نموده بر سر تالاب دل نزول فرمودند - در اقبال نامه درج است که طول صوبه کشمیر پنجاه و شش کوه و عرض بیست و هفت کوه جریبی است محصول بیشتر آنجا بونج و زعفران ست و غذای بیشتر مردم آنجا برنج گنده است نخود اول سال خوب می شود و سال دیگر که همان نخود را بکارند ریزه و کم حاصل میگردد و سال سیوم بصورت مونگ بر می آید و در زمان سابق در آنجا اسپ کلان و گاو و گاو میش کمیاب بود و طعام تازه در آنجا خوردن کم رواج دارد صبح که می پزند شام بخورچ می آرند و آخر روز که پخته می شود صبح بصرف می آید و نمک در طعام انداختن بمرتبه کم رواج یافته که در چهره زنان و مردان آنها نیز اثر نمک پیدا نیست و زن و مرد کرته پشمین می پوشند خصوص زنان آنجا که سالها کرته را بدستور زنان برهمنان از خود جدا نمی سازند و غریب حکایت نمایند باوجود وفور آب که در هر محله نهر آب جاریست زن و مرد آنها کم اتفاق می افتد که غسل جنابت هم نمایند و از بعضی رخت بدن عورت کثیف و ضعیف و شریف آنجا از هرجا بگذرند کسی که تازه از پهلوی آنها بگذرد نفرت تمام حاصل می نماید گویند چون جنت مکانی اکثر میفرمودند که کشمیر در قلمرو سلطنت ما بهشت روی زمین است و هر سال اکثر برای سیر کشمیر تشریف می بردند روزی وقت گذشتن از رسته بازار کشمیر که زنهای آنجا هر دو طرف



بغیر از آصف خان که بامعدود چند بیدید دیگران را نگذار - معتمد  
 خان آدم جلد برای منع برداشتن خیمه خود از منزل روانه نموده  
 گفت که اگر روانه شده باشند هر جا در راه آدم در خور همانجا خیمه  
 نصب نمایند چون خیمه را مردم او بار نموده روانه شده بودند  
 مابین منزل بر بلندی استاده نمودند و بادشاه که بانور جهان متوجه  
 منزل گشتند برف و باران گنده بهار و وزیدن باد گزنده شروع شد و  
 رعد و صاعقه بشدت تمام بصدا آمده جنت مکانی را بیدوق ساخت -  
 درین ضمن بمحمد طالع معتمد خان خیمه او نمایان گردید بادشاه  
 غنیمت دانسته با محل خاص دران خیمه فرود آمدند معتمد خان  
 رسیده تسلیمات عنایات و آداب نثار بتقدیم رسانده ماحضری که  
 توانست حاضر ساخت - شب آنجا بسر برده وقت کوچ خلعت  
 خاصه که دریدن مبارک بود باضافه پانصدی مرحمت فرمودند -  
 و حکم نمودند که مابین راه کشمیر در هر منزل عمارت مختصر که  
 در وقت ضروری بکار آید بسازند - معماران چابک دست و کارداران  
 با وقوف بگرد آوری مصالح و تیاری آن پرداختند - درینوقت بعرض  
 رسید که جمعی از قوم چگان کشمیر که خود را وارث ملک و از  
 وزیرزادهای آن سرزمین می گیرند و همیشه ماده فساد و آشوب  
 بوده اند باتفاق راجه کشتوار سر از اطاعت مال گذاری پیچیده  
 طریق سرکشی و مفسدی اختیار نموده با منصوبان پادشاهی  
 شوخی زیاده بکار بردند - دلاور خان را با ده هزار سوار برای تنبیه و  
 گوشمال آن فرقه بد سگال تعیین فرمودند و بعد محاربات که ترس  
 مردانه و جنگ رستمانه از مردم پادشاهی بظهور آمد و جمع کثیر

نداده آمده ملازمت نمود اگر بتحریر تقدیم حسن خدمت خان عالم  
که در سفارت ایران بعمل آورده و عنایات شاه ایران که در حق او بظهور  
آمده مفصل پردازم بطول کلام منبجزمی گردد حاصل سخن بمرتبه  
شاه ایران را فریفته کاردانی و جوهر رشادت و حسن خدمت خود  
ساخته بود که در خلا و ملا شاه بدون او آرام نداشت و اگر او بمجاری  
شاه برای موانع ضروری نمیتوانست رسید خود بدیدن خان عالم  
قدم رنجه می نمود و وقت برآمدن و رخصت از اصفهان شاه  
بمشایعت برآمد بعد ملازمت مورد عنایات گردید از اصل و اضافه  
تسلیم پنج هزاری فرمودند - بعد ازان که بمنزل بابا حسن ابدال  
رسیدند بسبب تنگی و نشیب راه حکم فرمودند که سوای نورجهان  
بیگم باقی خدمه محل باتمام بهیر درانجا چند روز توقف نمایند -  
درینولا مهابت خان بخدومت مرجوعه مرخص گردید - چون خبر  
رفتن رانای چتور بدار البوار رسید خلعت ماتمی مع خطاب رانای  
برای پسر رانا مرحمت فرمودند - برای جشن کنار آب ( ۹۲ )  
فرحت افزای مقام شد \*

ذکر سوانح سال پانزدهم از جلوس مطابق پانزدهم  
ربیع الثانی سنه هزار و بیست و نه هجری  
چون آغاز سال جلوس جشن موافق سرانجام سفر نموده بعد  
دو سه مقام کوچ فرمودند نظر بر راهای قالب و کم عرض بودن  
راه بمعتمد خان مواف اقبال نامه اهتمام راه فرموده حکم نمودند که

( ۹۲ ) در اقبالنامه نام این دریا کشی گنگا نوشته \*



خیر و برکت بود بر خلاف زمان حال که کار ابنای روزگار بجائی  
رسیده که همگی همت بر انهدام بنای دولت و بیک دادن آبروی  
همدیگر می گمارند و ارباب مکنت و ثروت ابواب خیر و احسان  
بر روی از باب حاجت بمرتبه مسدود ساخته اند که برای کشیدن  
تمام نعمتهای الهی طرف خود و خراشیدن دلهای محتاجان حکم  
تیشه بهم رسانده - لهذا اشجار میوه دار باغات و درختان سایه افکن  
راه که از سعی نیک فرجامان سلف پرورش یافته و باعث آرام  
مسافری و مترو دین و زینت قصبات و دیهات و حوالی معمورها  
بوده از شر ظلم حکام بد عاقبت و اره ستم لشکریان همه را بخرچ  
عمارت و مطبخ و چهار پا در آوردند - نام و نشان درخت در اکثر راه  
و اطراف آبادی نمانده همچنان سنگ و خشت سرا و مقبرها و  
مساجدیکه تعمیر طلبند برای نیکنامی و استحکام بنای ساری  
آخرت خود تیمنا و تدبر کرده بخرچ حمام و عمارات نواحی که از  
زر اندوخته ظلم و رشوت رو با تمام نیازده خراب میگردان آورده صرف  
مینمایند - درین سال برای سیر و تفرج کشمیر بهشت نظیر رایت  
توجه بر افراشتند به تهر که رسیدند شاه زاده پرویز را بصوبه اله آباد  
رخصت فرمودند - بالتماس خان اعظم خسرو را از حبس برآورده  
بطریق نظر بند برای آمدن به مجرا مازون ساختند بعده که بلاهور  
شرف نزل واقع شد بسبب نزدیک رسیدن موسم بهار و سیر گلزار  
کشمیر بدون آنکه تفرج باغات و عمارات لاهور نمایند در اواخر همین  
ماه الهی از لاهور کوچ فرمودند درین اوان خان عالم که با یلچی گری  
ایران رفته بود و به ازو هیچ ایالچی خدمت مامور را سرانجام

داده لك روپيه جواهر سواي نقد و جنس ديگر پيشکش نمود -  
 و درين ايام خبر واقعه شهنواز خان که در شروع بهار جواني از  
 مصر اجل خزانې و سموم تموز ناگهاني نهال حيات او از پا در  
 آمد بعرض رسيد بر جواني و شجاعت و کارداني او افسوس  
 فرموده بجاي او داراب خان بودر خورد او را از اصل و اضافه  
 پنجهزاري نموده بصوبه داري خاندیس و برار سرافرازی بخشيدند -  
 درين ولا شاهزاده پرويز از اله آباد آمده شرف قدمبوس در يافت  
 هشتاد فيل و یک لك روپيه گذراند و خان دوران از کبر سن  
 استعفاي منصب و خدمت نموده هفتاد و پنجهزار روپيه برگذنه  
 خوش آب در وجه خرچ ساليانه او مقرر فرمودند - و در همين  
 سال که مراد از سنه هزار و بيست و هشت [ ۱۰۲۸ ] باشد حکم  
 فرمودند که مابين راه از لاهور تا تعلقه سرحد مالوا بفاصله یک کوه  
 جريدي يک ميل و مابين دو ميل يک چاه بسازند و همه جا  
 دو رسته درختان سايه دار بنشانند و به زمينداران و حکام احکام  
 تربيت اشجار صادر فرمودند - هر جا محال خالصه بود براي ساختن  
 سرا حکم نمودند و بامرا حکم فرمودند که در تعلقه محال جاگير خود  
 هر مکاني که قابل سرا ساختن باشد براي نزول مسافرين و مترودين  
 سراي بخته و مسجد و چاه بسازند که براي آرام مسافران و سياحان  
 ربع مسکون بکار آيد - و اکثر جاگير داران عمده بموجب اشاره پادشاه  
 و هم چشمي يکديگر بناي خير احداث سرا مابين هر چهار پنج کوه  
 گذاشتند - بدیده تامل غور بايد نمود که چون دران ايام فرخنده انجام  
 نيت انام بر اجرائي امور اخروي متصرف ميگردید موافق همان



زمینداران مفسده پیشه آن ضاح و متمردان آن ملک که کراس و  
 مواس خوانند و کولیان کنار دریای مہی و سامرمتی که همیشه  
 قطاع الطریق شیوہ آن گرہ ضال بدسگال بودہ تعین و مرخص  
 فرمودند و راجہ بکرماجیت کار فرمای شاہزادہ بلند اقبال را مع  
 شہباز لودی و جمعی از امرا برای تسخیر قلعہ کلنترہ کہ ذکر آن  
 بگزارش خواهد آمد تعیین نمودند و خود جنت مکانی اواخر  
 شہریوز کہ فوج پنجاب از قطرہ فشانی رو بکمی آورد متوجہ  
 دارالخلافہ آگرہ شدند - درین سال ستارہ دنبالہ دار کہ سرو بصورت  
 عمود می نمود در آسمان قریب دو سہ ہفتہ نمودار بود - و در ہمین  
 ایام راجہ سورجمل پسر راجہ باسو کہ ذکر آن مفصل قابل تحریر  
 نمیداند بغی وزیدہ چند گاہ مادہ شورش و فساد بود بعد لشکر کشیہا  
 و شہادت سید صفی بارہہ با جمعی از سادات دفع آن فتنہ  
 گردید چون مابین راہ خبر امتداد شدت و با در آگرہ بعرض رسید  
 رایت توجہ طرف فتح پور معطوف داشتہ چند گاہ دران مکان  
 میمنت نشان توقف نمودند - درین اوان خان خانان سپہ سالار از  
 دکن آمدہ شرف اندوز ملازمت گردید و تسلیم منصب ہفت  
 ہزاری کہ لغایت آن سال بہ ہیچ امیر این مراتب در تیمور بہ عطا  
 نشدہ بود فرمودند از جملہ چہار لک روپیہ نقد و جنس پیشکش  
 یک لک و پنجاہ ہزار روپیہ جواہر و غیرہ قبول نمودند \*

ذکر سوانح سال چہارہم از جارس مطابق چہارم

ربیع الثانی سنہ ہزار و بیست و ہشت ہجری

سرانجام جشن این سال شاہ بلند اقبال شاہ جہان ترتیب

زیاد بهم رسانده صاحب مدار دولت او گردیده بود بعده که سلطنت  
 یسطان محمد برادر زاده او انتقال نمود نقش میر جمله در  
 عهد او موافقت نمود و نزد عادل خان بیجاپور رفت آنجا نیز  
 بحسب مرام او صحبت گرم نشد بعده بایران رفته ملازمت  
 شاه عباس نمود بارجو گذراندن جواهر و دیگر تحف هندوستان  
 که از لک روپیه قیمت آن زیاده بود از طرف شاه نفعی که آبروی  
 او از آن حاصل گردد عائد حال او نشد بنابراین بامید تمام رو بدین  
 درگاه که ملجای بزرگان هفت اقلیم است آورده بحضور رسیده  
 شرف اندوز ملازمت گردید - نه راس اسپ عراقی و نه تفوز زربفت  
 و دو انگشتری یاقوت مع تحف دیگر مجموع قیمت پنجاه هزار  
 روپیه گذرانده مورد عنایات بی پایان گردید - درین اوان نزدیک دهوه  
 که اصل دوحه است یعنی از آنجا راه مالوا و گجرات جدا میشود  
 رسیده چند مقام نموده بشکار فیلان حکم فرمودند - درین ایام خجسته  
 فرجام در مقام مبارک منزل ولادت با سعادت گوهر افسر خلافت  
 محمد اونگ زیب پانزدهم ذی قعدة یازدهم ذی ماه الهی سنه  
 هزار بیست و هفت هجری در طالع میزان اتفاق افتاد - و در صد  
 و بیست و هفت فیل قراولان پادشاهی و شاه بلند اقبال شکار  
 نموده آورده از نظر گذراندند - و از رسیدن خبر حدث و با و شدت طاعون  
 که در آگره هنوز تخفیف نیافته باز با احمد آباد مراجعت فرمودند -  
 و صوبه گجرات که در عهد عرش آشیانی در تبیل جنت مکانی  
 مقرر بود در جاگیر شاه جهان مقرر گردید و شاه کشورستان سه فوج  
 بسرداری دلاوران رزم جو و بهادران آتش خو برای تنبیه و گوشمال



مقابل آن معموره نیست - خصوص از وفور آرزائی اکثر اشیای  
 ماکولات و فواکه و بهم رسیدن انواع و اقسام اقمشه نفیسه و تحف  
 غریبه بر بلاد ایران و توران و امصار جهان فخر تمام دارد و هر سال  
 تجار لکها خرید از هر یک جنس ادنی و اعلی آنجا نموده باطراف  
 و اکناف هفت اقلیم می برند - خربزۀ گرمه هفت ماه در آن شهر  
 می باشد در شیرینی و شادابی چهار قسم گرمه بهم میرسد که هر قسم  
 آن یک در ماه بوفور می ماند از آن جمله نزدیک شروع بر شکل قسمی  
 از گرمه بیازار می آید که ناشپاتی نامند بیشتر بت ترکیب امرودی میان  
 سبز می باشد در شیرینی و شادابی و لطافت مثل آن در هیچ شهر  
 دیگر شنیده و دیده نشده بلکه جمعی که انصاف دارند و طرفداری  
 وطن نمی نمایند از زبان آنها مسموع گردید که در ولایت ایران و  
 توران نیز به از آن گرمه بهم نمی رسد - القصه جنت مکانی باوجود  
 رسیدن موسم بهار و لاله زار که در احمد آباد لاله و کوکنار هزاره بسیار  
 بوفور و کلان و بالیده می شود از احمد آباد متوجه مالوا گردیدند  
 و راجه جام که از سرکشان آن ضلع گفته می شد از سعی و هیبت  
 شمشیر منصوبان شاه زاده بلند اقبال بعد کوچ سر راه رسیده مع  
 پیشکش ملازمت نمود \*

ذکر سال سیزدهم از جلوس مطابق بیست و سوم  
 ربیع الاول سنه هزار و بیست و هفت هجری  
 در جشن آغاز این سال آصف خان را هزار سوار اضافه عنایت  
 فرمودند - و در همین اوان میر جمله عرف میر محمد امین که در  
 اول سفر از عراق آمده نزد قطب الملک گلکنده ملازم گشته اعتبار

درآمد - فیلی بود از فیلهایی سر حلقه عادل شاه مسمی به سرپاک که در حضور مبصران لك رویه قیمت نمودند و چنان فیله در فیلهخانه سرکار نبود بسیار پسند و مرغوب طبع افتاد - خود بدولت برو سوار شده اندرون غسلخانه برده در همان مکان رو برو چند روز بستن فرمودند - و دولتک رویه از نقد و جواهر برای نور جهان و دوسه لك رویه برای دیگر بیگمان رسمیات ارمغان از طرف شاه جهان بمیان آمد - و نور جهان بیگم جشن فتح کهن بآئین بندی که بایست نموده قریب سه لك رویه جواهر و دیگر اشیای نفیس مع توره خلعت بشاهنشاه شاه جهان از طرف خود رعایت و تواضع نمود - و صوبه داری کابل بمهابت خان مرحمت فرمودند - بعده عنان توجه طرف سیر و شکار فیلان احمد آباک معطوف داشتند و تفرج کنان و صید افغان تا بندر کهنبایت رسیده برجهاز سوار شده سیر دریا نمودند ده روز در کهنبایت تشریف داشته متوجه احمد آباک شده زیارت بزرگان نمودند - چون بعرض رسید که قوم سیوره که قوم بقال معتقد آنها اند بیشتر با زنان مریدان خود بدفعای می نمایند فرمودند که از شهر اخراج نمایند بعد یک و نیم ماه که در حوالی احمد آباک توقف واقع شد بسبب ناموافقت آب و هوا که چند روز انحراف مزاج پادشاه رو داد خاطر اشرف از هوای احمد آباک نفرت گرفت و بطبع مبارک پسند نیفتاد - و چنانچه مولف اقبال نامه از راه مزاج گوئی مکرر مذمت شهر احمد آباک زیاده از حد نوشت - و الا شهر احمد آباک شهر یست که نزد مردم صاحب طبع با سلیقه بعد شاه جهان آباک در تمام ممالک محروسه هندوستان



پدر بزرگوار مراجعت فرمودند - و در ماندو شرف اندوز قدم بوس  
گرددند - وقت ملاقات جنت مکانی بلا اختیار از جای خویش  
برخاسته چند قدم پیش گذاشته آن حاصل حیات خویش را  
تنگ در آغوش کشیده نزدیک خود حکم نشستن فرمودند و خوان  
جواهر و اشرافی بدست خود بر فوق شاه زاده والا نژاد تصدق نموده  
برای مستحقین افشاندند - و ازان روز کرسی بجهت نشستن شاه بلند  
اقبال که لغایت آن سال در دودمان صاحب قران بهیچ یک از فرزندان  
این تفقد مبدول نگردیده مقرر ساختند - و لعل قیمت لک روپیه که  
وقت ولادت جنت مکانی والدۀ عرش آشیانی رونما داده بود و  
مدت مدید از فرق جد و پدر بزرگوار آن شاه زاده ذو الاقدار اعتبار  
آن می امزد بدست خود با دو مروارید کلان آبدار بر سر شاه زاده  
گذاشته تسلیم سی هزاری و خطاب شاهنشاهی شاه جهان ولیعهد  
فرمودند - و شاه زاده نامدار بیدست لک روپیه نقد و جواهر و دیگر  
تحف نذر و نیاز و پیشکش از طرف خود گذرانید - بعد ازان  
پیشکشهای عادل شاه و قطب الملک از نظر گذشت - بعد ازان  
بهرجی زمیندار بکلانه که از سعی فرستادهای شاه جهان در رکاب  
عالی آمده بود با مبالغ نقد و جنس ملازمت نمود - خلعت و  
جواهر و فیل عنایت نمودند - بعده پیشکش زمینداران چاندۀ و  
گوندانۀ که تعلقۀ صوبۀ برار بود فیل و سه لک روپیه بعرض رسید - از  
جملۀ پیشکشهای والیان بیجاپور و حیدرآباد مع آنچه بفرستادهای  
شاه جهان رعایت نموده بودند و برای شاه زادهای جوان بخت ارسال  
گشته بود مجموع قریب پنجاه لک روپیه نقد و جنس بقیمت

نمودند و فرمانی که بنام عادل خان صادر شد این بیت از زاده طبع خود نرشتند •

• بیت •

شدی از التماس شاه خرم • بفروزی ما مشهور عالم

بعد رسیدن فرمان به عادل خان یک لک و پنجاه هزار هون و دولک روپیه را جواهر و پنجاه فیل و پنجاه اسب عراقی و عربی که مجموع پانزده لک روپیه نقد و جنس باشد همراه افضل خان و راجه بکرماجیت روانه حضور نمود - و سواي نقد و جنسی که خفیه و آشکارا در ایام مهمانداری توافع فرستاد های شاه زاده نموده بود بهر یک دو لک روپیه وقت رخصت به افضل خان و راجه بکرماجیت رعایت نمود - و راجه بکرماجیت آن دولک روپیه را یک لعل بوزن سی و هفت مثقال که در بندر گوهه نزد فرنگی بود خریده از طرف خود برای شاهزاده خرم آورک - و افضل خان نیز از جمله زرکه باو رعایت نمودند مبلغی را جواهر و تحف آن دیار برای سرکار خرید نمود - و از نزد قطب الملک نیز بهمین دستور و بهمین کمیت نقد و جنس که بقیمت پانزده لک روپیه میشوند رسیدند - و چون بکرماجیت وقت آمدن از بیجاپور به بند و بست قلعه احمد نگر پرداخته تا رسیدن قلعه دار از حضور کسان معتمد خود در قلعه گذاشته بود جانسپهر خان را بضبط نواح و قلعه داری احمد نگر تعیین فرمودند - بعد از فراغ و خاطر جمعی از بند و بست دکن که جا بجا حکام معامله فهم جز رس تعیین کردند خان خانان را صوبه دار برهان پور و برار مقرر کرده شاه نواز خان را با دو هزار سوار برای ضبط ملک مفتوحه بالا گهاٹ نظام الملکی منصوب ساخته خود بقصد ملازمت



آورده بعد تقدیم مهمان داری قبول اطاعت امر و واپس سپردن بعضی محال که بخطا کاری از تصرف ملازمان بی جوهر پادشاهی برآورده بود نمود و بعنبر نیز در باب انقیاد حکم آنچه باید نوشت و او در سرانجام روانه ساختن پیشکش نقد و جواهر و فیل و اسب و دیگر تحف فراخور حال خود و درگاه است - و نیز معروض گردید که صبیح میرزا شاه نواز خان بن خان خانان را شاه والا قدر بموجب حکم بعقد خود در آوردند - از رسیدن هر دو مزد فرحت افزا جنت مکانی را سرور تمام روداد \*

ذکر سال دوازدهم جلوس مطابق دوازدهم

ربیع الاول سنه هزار و بیست و شش هجری

در آغاز این سال سید عبد الله خان بارهه مع عرضه داشت شاه خرم مشتمل بر مزد آنکه از اقبال عدو مال بی زوال جهانگیری عادل خان و عنبر و دیگر سرکشان دکن حلقه عبودیت و اطاعت درگوش بند نیرش انداخته بر قبول عذر تقصیرات گذشته التماس دارند و کلید قلعه احمد نگر و قلعه های دیگر که عنبر متصرف شده بود فرستاده بتصرف بند های والا وا گذاشتند و ولایت از دست رفته باز بتصرف اولیای دولت روز افزون درآمد و مفسدانی که دم استکبار میزدند از روی عجز و نیاز باظهار انکسار باج سپار و خراج گذار گشتند شرف اندرز ملازمت گردید - جنت مکانی را نهایت فرح و انبساط روی داد و حکم نواختن نثاره شاد یانه فرمودند - و سید عبد الله خان را مخاطب به سیف خان نموده برای شاهزاده لعل بیش بها که مدتها زینت افزای افسر فرق مبارک بود عنایت

بخوش وقتی استاده دیدند و نور محل را دور لزان و ترسان و گریزان  
در یافتند بر رانی کلان آفرین گویان تنگ در آعوش شفقت گرفته  
ازان روز بر مهربانی او افزوده و نور جهان بیگم را تشنیع نموده در باره  
او کم توجه گردیدند - والدۀ نور جهان که در فراست و عقل میان زنان  
ممتاز بود به تدبیر و تمهید و سعی بسیار تقریبی بمیان آورده قول  
حضرت امیر المومنین مرتضیٰ علی علیه السلام را که از جمله  
صفات حمیده برای مردان نیک شمرده بدان ستایش نمایند و در  
ماده زنان عیب شمارند شجاعت و سخاوت است خاطر نشان  
جنت مکانی نموده باز بدستور سابق بر نور جهان مهربان ساخت -  
و ازان روز نور جهان بیگم از راه جوهر غیرت بفکر استعمال بندوق  
افتاده در اندک مدت مشق آن را بجائی رساند که چهار شیر قوی  
هیكل را از پا در آورد - و در همین اوان از عرضه داشت شاه خرم و  
واقعۀ دکن بعرض رسید که شاه بلند اقبال شاه خرم قبل از رسیدن  
بآب نرید! علامی افضل خان را و راجه بکرماجیت را همراه وکلای  
نظام الملکی و عادل خانی که بحضور رسیده همراه شاه خرم همراکاب  
بودند بطریق سفارت با نشان فرمان نوید نزول کوکبه گواکب شمار  
ظفر اقبال و تهدید و وعده و وعید نزد ملک عنبر و عادل خان روانه  
نموده دران درج فرمودند \*

دو شعله ز یک شمع دارم بچنگ \* یکی نور صلح و یکی نار جنگ  
بود نور صلح شبستان فروز \* و یکی نار جنگم بود خانه سوز  
و فرمودند که هر دو اول نزد عادل خان روند عادل خان بعد نزدیک  
رسیدن افضل خان و راجه بکرماجیت استقبال نموده باعزاز تمام بشهر



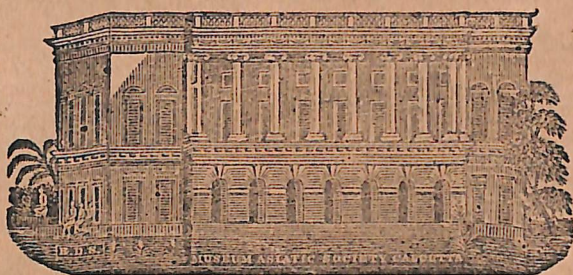
مجبور ساخت باوجودیکه پدر از شفقت پدری پسر را درتقصیر  
که از بی سعادتیی از سرزد وقت خوردن معاف نموده قلم عفو  
بوجرائم او کشیده بود - پادشاه حق آگاه فرمود قبر آن ملعون را  
شکافته استخوان او برآورده در دریا بیندازند قدری ریزه استخوان  
برآمد - درین ایام برای شکار مع محل تشریف بردند چهار شیر  
در باره بعرض رسید نور جهان التماس نمود که شکار هر چهار شیر  
بمن را گذارند و هر چهار شیر را بگوئه تفنگ بی خطا پیهم زد در  
انعام آن پونچھی الماس قیمت لک روبیه عطا فرمودند - گویند  
قبل ازین شکار بیک دو سال روزی در شکارگاه که محل قدیم و نور  
محل را همراه داشتند و شیر قوی جمه را قراولان در احاطه باره در  
آورده بودند قبل از آنکه متوجه زدن شیر شوند بر پادشاه خواب معتاد  
غلبه نمود و باستراحت پرداختند بندوق خامه با فتیله روشن نزدیک  
مسند خاص گذاشته بودند و هر دو محل با دوسه خواص برسم  
پرستاران اطراف پادشاه نگاه میداشتند درین ضمن شیر از میان باره  
غریب کنان بر آمد از آنکه در زمان قدیم تقید تمام بود که پرده گیان  
حرم و پرستاران خاص سلاطین هندوستان استعمال سواری اسپ  
و انداختن تیر و تفنگ می نمودند و نور جهان بیگم درین فن عاری  
بود همینکه شیر از دور در نظر محل کلان در آمد بندوق را همچنان  
با جامگی روشن بر داشته بر روی سینه گذاشته ماشه خوابانده  
چنان بر پیشانی شیر زد که شیر ابر صفت بغرش آمده یک نیزه  
بالا بسته بر زمین غلطید و از آواز تفنگ و غریدن شیر پادشاه از  
خواب بیدار گشته شیر را بدان حال افتاده و رانی را با بندوق



BIBLIOTHECA INDICA ;  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 150.



THE  
MUNTAKHAB AL-LUBÁB  
OF  
KHÁFÍ KHÁN.

EDITED BY  
MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMAD.

PART I.  
FASCICULUS III.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

CALCUTTA :

1868.



BIBLIOTHECA INDICA

CONNECTION OF ORIENTAL WORKS

THE

ASIAN NOBILITY OF THE EAST

NEW BARRACKS, CALCUTTA

THE

INDIAN NOBILITY

OF

THE EAST

BY

MAJ. G. H. PHILLIPS

MAJ. G. H. PHILLIPS

MAJ. G. H. PHILLIPS

MAJ. G. H. PHILLIPS

MAJ. G. H. PHILLIPS

MAJ. G. H. PHILLIPS

یا دو چشم معیوب و کور میشد یا شل و لنگ میگردد و الا گنگ  
میگشت یا عقل زائل می گردید - درین سال شاه زاده خرم را  
بیست هزاری نموده ملقب بشاه خرم ساخته مامور بهم دکن  
فرمودند و وقت رخصت دولک روپیہ را مرصع آلات سواي عنایات  
دیگر عطا نمودند ازان جمله پرتله الماس و شمشیر از غنائم فتح  
احمد نگر که بتصرف عرش آشیانی آمده بود و بجنت مکانی  
بخشیده بودند تیمنا یدست خود بر کمر شاه زاده خرم بستند و  
عبد الله خان فیروز جنگ را با جمعی از امرای دیگر در رکاب شاه  
زاده مقرر و تعیین فرمودند و شاه زاده پرویز را از دکن بحضور نارسیده  
صوبه دار اله آباد ساختند - درین اوان رای صواب نما برین قرار  
گرفت که برای پشت گرمی و تقویت شاه زاده خود متوجه  
مالوا شدند و در ماه ذی قعدة رایت توجه بدان طرف برافراشتند  
چون بتعلقه رانا رسیدند رانا شرف اندوز ملازمت گردیده پنج زنجیر  
فیل و بیست و پنج اسپ با تحف دیگر پیشکش گذراند ازانجمله  
سه اسپ قبول نموده باقی بدو بخشیدند و بعد عطای فیل و  
اسپ خلعت مرخص ساختند نبیره او در رکاب سعادت مع  
هزار سوار همراه گردید بعده که رایت ظفر آیت به چاندور افتاد  
از زبانی کهن سالن آنجا بعرض رسید که پسر ناخلف غیاث الدین  
نصیر الدین نام که از کوتاهی سخن بتحریر بر احوال او نپرداخت  
از فرما رزایان مالوا پدر هشتاد ساله خود را بسبب کبر سن و امتداد  
انتظار مردن سه بار عمدا مسموم ساخت بعد علاج کارگر نیتقد  
دفعه چهارم صریح پدر را اطلاع داده در خوردن زهر و علاج نمودن



از میان برخاست و تا هفت سال کم و زیاد که گاه شدت مینمود و بعضی سال تخفیف می یافت اثر را با ماند و در خانه که اثر این بلیه آسمانی و علامت غضب ربانی ظاهر می شد اول موشهای نیم مرده از بالای گوشه و کنار بام یا از سوراخ آن خانه برآمده و بروی صاحب خانه چرخ زده می مردند و مقرر است که در هر شهری که مردم آنجا از شامت افعال خود بدین بلا مبتلا شدند جنس موش خورک و کلان دران شهر اصلا نمی ماند و اقل مدت این مرض هفت هشت پهر و بیشتر در سه چهار روز فارغ می سازد و کم اتفاق می افتد که زیاده از سیزده روز بکشد هر که این سیزده روز منگوسه میگذراند امید نجات ازین بلا بهم می رسد و تا مردن موش در خانه آشکارا نمی شد و اثر طاعون ظاهر نمی گردید بیشتر این آفت جان ستان بر هندوک و کنیز و غلام و مردم نامرک رو می داد شاید سبب این از غذای ثقیل که هندوک و بیچاره نامردان بی بضاعت میخورند دران قوم زیاده رو میداده است آنچه از علامت و سبب امتداد ایام این قهر الهی مولف اقبال ناصه زبان داده بلا تفاوت کم و زیاد مکرر اوراق در ایامیکه خلک مکان بدکن نزول میفرمودند مشاهده نمود که از سنه هزار و نوک و هفت در آلکه دکن هرگز اثر را دران دیار شنیده نشده بود شروع نمود تا هشت سال در برهانپور و خجسته بنیک و بیجاپور و بندر سورت عالمی باین آفت بباد فنا رفت عجب حکمت آلهی مشاهده می شد هر چند کمتر کسی بعد از بر آوردن طاعون جانبر می گردید اما از هزار یک در زنده میماند می بایست که عضوی از اعضای بدن او ناقص گردد مثلاً یک چشم

عرض شه نواز خان و باقوت خان مع همه امیران مرود عنایات  
پادشاهی گردیدند \*

ذکر سال یازدهم جلوس مطابق غره

ربیع الاول سده هزار و بیست و پنج هجری

در جشن آغاز این سال آصف خان که چهار هزار و دو هزار  
سوار بود باضافه هزار و هزار سوار و عطای نقاره سرافرازی  
یافت و شاهزاده خرم بمزده تولد تازه نهالی گلش سلطنت  
سلطان شجاع سرسبزی و خرمی پذیرفت - درین روزها از  
عرضه داشت واقعه نگار احمد آباک بعرض رسید که عبد الله خان  
صوبه دار برای نوشتن روی داد واقعی خانه زاد را بخفت از  
خانه پیاده طلبیده اهانت تمام رسانده حکم شد که دیانت خان  
رفته عبد الله خان را پیاده از شهر بر آورده بعده بر اسپ سوار  
ساخته بحضور بیار و از صوبه داری معزول نمودند عبد الله خان  
از شنیدن خبر و هیبت جهانگیری قبل از رسیدن حکم و سزاوار  
پیاده از احمد آباک برآمده روانه حضور گردید و همه جا پیاده طی  
منازل می نمود تا دیانت خان در راه باو رسید و بزور سوار نمود و  
بعد رسیدن حضور بی منصب ساخته از مجرا ممنوع فرمودند  
بعد از چند روز بالتماس شاهزاده خرم تقصیر معاف نمودند - درین  
سال مرض وبا و طاعون که از پنجاب شروع شده تا دهلی و آگره  
انتشار یافت هر روز در هر شهری بل در هر محله چندین هزار قالب  
از جان تهی می گردید و کار بجائی رسید که فرصت کفن و دفن  
نماند و از آنکه گفته اند که مرگ انبوه جشنی است پوسه و ماتم



اسپی که به دلدل فرو میروست را کب آن خلاصی خود را که میسر  
می آمد از عطیۀ آلهی میدانست و هر تیری که با اسبان کچی  
و تازی می رسید برقص درآمده از چهار پا شدن سوار خود را زیر در پا  
می مالید و هر فوجی که از عقب بمدد دکنیها می رسید از  
ملاحظۀ پامال گشتن فوج پیش آهنگ چون بخت خویش بر  
میگشت و ازین طرف بهادران اسپ برداشته از بالای سر و سینه و  
مردۀ و زندۀ نیم جان که بالای هم افتاده بودند میگذشتند تا همه فوج  
پادشاهی شمشیرها علم کرده نعره زنان بر تباہی زدهای ناله برآمد  
عبر برگشته اختر مضطر گشته باوجود کشته و زخمی شدن بیشتر از  
همراہان و دلوران فوج با جلاوت ذاتی که داشت خود را با جمعی  
از ہمدمان جانباز مقابل فوج فیروزی اثر رساند و عجب زک و خورک  
و غریب رستخیز بمیان آمد و چون کوه بالای سپاہ ثبات قدم ورزیدہ  
داد تہوری و دلاوری دادہ بمرتبہ کرشش نمود کہ تزلزل تمام در لشکر  
مغلان راہ یافت و نزدیک بود کہ چنان فتح نمایان بہ ہیئت مبدل  
گردد شہ نواز خان و یاقوت خان چون سیل روان خود را مقابل  
عبر رساندہ بحملہای رستمہ آن بالای سپاہ را از پیش رو برداشتند  
و عبر ناچار فرار اختیار نمودہ تا دولت آباد بند نگردید و اسپ و  
فیل بمبار با سہ صد شتر پر از بان و بار و کارخانجات او با غنیمت  
بیشمار بدست بہادران افتاد و صدای کوس و کرنای فتح در فوج  
شہ نواز خان بلند گردید و لشکر پادشاهی تعاقب و تاراج کنان  
تا کہ رکی کہ الحال بہ خجستہ بنیان اورنگ آباد موسوم گشتہ رسیدہ  
بعد از سہ روز از تاخت و غارت نمودن مامون ساختند و بعد

های جان ستان آتش چشم لشکر حریف توانند گرفت جابجا  
نصب کرده علم مقابله بر افراشت و دکنیان بدروز دو روز درتدبیر  
آرایش فوج و توپخانه و آراستن فیلان مست و پیواستن و استمالت  
جوانان جنگ پرست گذرانده روز سیوم همین که تیغ دودمه آفتاب  
از غلاف مشرق بر آمده شعله افروز کوه و دشت گردید سپاه سرخ و  
سیاه زیاده از شمار مور و ملخ که اکثر غرق آهن باحر بهای فیل  
افکن بودند از دامن صحرای خونبار نمودار گشتند بعده که جلوریز  
نزدیک ناله خون خوار رسیدند ازین طرف جوانان شیر نبرد یا تیر  
و کمان و سنان جان ستان مقابل حبشیهای تیره روز استقامت  
ورزیده شروع به تیرباران جگردوز و زدن بانهای جان سوز نمودند و  
به پشت گرمی آنها بر قندازان بی خطا بانداختن تفنگ شعله  
افروز پرداختند و ازان طرف نیز بان زیاده از شمار در هوا بغرش  
در آمد و از بسیاری غبار سم اسپان و دود توپ خانه مابین آسمان  
و زمین حجاب و پرده حائل چشم مبارزان جنگ جو و بهادران  
شعله خوگردید \*

دولشکر بهم در کشیدند کوس \* چو شطرنج از عاج و از آبنوس  
و بحد باد هر تیری که از کمان قضا از طرف مغلیه جدا میشد نصیب  
جان حبشی و دکنیها می گردید و از ضرب گوله و تفنگ و صدمه  
بان بسیاری از سران سرو پا می باختند و در نشیب و فراز و تنگی  
راه جنان گار بران اهل فیلان تنگ گردید که سوار و پیاده بی شمار  
بالای هم قطار بر قطار افتاد و هر که از آب جدا نمی گردید سوای آنکه  
اجل دستگیری او می نمود فریاد رس دیگر بداد او نمی رسید و پای



شادبیانه نمود و بتهیه سواری پی کار آن سیه روی اجل گرفته با لشکر و توپخانه که با خود موجود داشت پا برکاب قتم و نصرت در آورد و محل دار خان و یاقوت خان و دانش خان و دلاور خان را با جمعی دیگر از امرای نظام الملکی و خانه زادان کار طلب رزم افروز و توپ خانه دشمن سوز بطریق هراول مقابل افواجی که از طرف عنبر در محالات چون مور و ملخ پراکنده بودند و تحصیل زر از پرگنات پادشاهی می نمودند تعیین فرمودند و دکنیان از هر طرف فراهم آمده باستقبال فوج پادشاهی پرداختند بمجرد مقابله و مقاتله هزیمت در فوج دکن افتاد از شنیدن این خبر اخگر غیرت در سینه و جان عنبر بد اختر شعله ور گردید و خود با دبدبه و شان تمام با لشکر آراسته و فیلان جنگی و توپخانه آتش بار و پیاده بیشمار بقصد مقابل فوج ظفر موج شه نواز خان از دولت آباد برآمد و هر دو طرف با سپاه رزم پرست دامن همت بر کمر عزیمت بسته مقابل هم دیگر چون سیلاب دامن کوه می شتافتند تا آنکه همه فوج ملک عنبر باهم پیوسته بفاصله شش کوه که ناله قلب در میان حائل بود فوجها مقابل هم رسیدند یاقوت خان که از شیردلان آن بیشه و واقف کار آن ضلع بود و بر اطوار پیکار دکنیان اطلاع داشت پیش آهنگی نموده میدان جنگ جائی قرار داد که سر راه ناله پر گل ولای کم عرض بر غنیمت گرفت و جمعی بر قندازان حکم انداز و تیر اندازان قدر انداز و بهادران جانباز و دلاوران یکه تاز اطراف روزبروی ناله مقرر نمود و عقب آن جماعه فوج کومکي که به پشت گرمي هم دیگر از گولهای سوزان و بانهای آتش فشان و شمشیر



مقتول بقتل رساند سورج سنگه که با وکیل محبت وافر داشت  
 دفعیه مینمود تا آنکه کشن سنگه با کرن نام برادرزاده خود و جمعی  
 از راجپوتان بر سر خانه گویند داس که در پناه سورج سنگه می بود  
 آمد بعد بلند شدن شور و هنگامه دار و گیر که هنوز کشن در جست و  
 جوی گویند داس بود گویند داس دران غلبه هجوم غیر معلوم کشته  
 گردید سورج سنگه ازان غوغا خبردار گشته از خانه شمشیر گرفته برآمد  
 و باتفاق جمعی راجپوتان بر سر کشن سنگه که پیاده شده تردد و جست و  
 جوی مقتول نا معلوم می نمود ریخت و کشن سنگه و رانا کرن و  
 جمعی کثیر را کشت و بقیه السیف کشن سنگه جنگ کذا  
 ازان مکن بر آمده بطریق استغاثیان روانه بار گاه شدند و راجه  
 سورج سنگه تعاقب آن جماعه نموده تا بدر دولتخانه رساند و فتنه و  
 غوغای عظیم پیش روی جهروکه برخاست و چند راجپوت دران  
 میدان مقابل پادشاه کشته شدند بعد سعی بسیار دفع فساد گردید -  
 در اواخر این سال مرده فتح خان خانان که شه نواز خان پسر او  
 عنبر را شکست عظیم داد بمسامع عالی رسید مجملی ازان بزبان  
 خامه شیرین بیان میدهد در ایامی که شه نواز خان در بالا پور  
 برادر از طرف خان خانان بسر فوجی قیام داشت یاقوت خان و  
 جمعی از امرای دکن از عنبر که دران ایام تسلط فساد و غلبه او  
 زیاده از حد بود رنجیده و برگشته نزد شه نواز خان آمدند و راهنمای  
 مقابله عنبر گردیدند و شه نواز خان از آمدن آنها نهایت مسرور و  
 مشغوف گشته برای مزید اعتبار آن بی همتان و رساندن صدای  
 مرده تقویت بگوش فدویان دور و نزدیک درگاه والا حکم نواختن



در تیموریه مخصوص باعتماد الدوله واقع شد و اعتقاد خان پسر  
 اعتماد الدوله سه لک روپیه را جواهر و دیگر جنس نذر گذراند  
 لك روپیه جواهر قبول افتاد و بخطاب آصف خان سربلندي داده  
 تسليم چهارهزارى دو هزار سوار فرمودند - گرن پسرانا را پنج هزارى  
 نمودند درین سال در گلشن نونهال سلطنت شاه زاده خرم از صیغه  
 آصف خان فرزندى بعرضه وجود آمد مسمی بدارا شکوه ساختند -  
 در همین ایام از واقعه کشمیر بعرض رسید که حافظ نام را از منزویان  
 کشمیر که از چهل سال در عبادت خانه بتلاوت کلام الله و ادای صوم  
 و صلوٰه بسر برده بود چون روز موعود سفر آخرت او نزدیک رسید  
 بقاضی زاده آنجا که از مریدان عقیدتمند او بود خبر نمود که فردا  
 بعد از نماز جمعه لیلیک حق را اجابت خواهم نمود باید که شما  
 بدر حجره حاضر شده تاحجره خود را نشود قدم جرأت در خانقاه  
 نگذارید و کلام الله که تلاوت مینمایم هدیه نموده با هرچه در کلبه من  
 بیابید فروخته خرج کفن و دفن نموده و آنچه بماند در راه  
 خدا تصدق نمایید روز جمعه که قاضی زاده بموجب وعده رسید  
 حجره را بسته یافت بعد از ساعتی خود را شد و آن مسافرا را  
 طریقت را بر سجاده نشسته تکیه نموده بخدا وصل شده یافتند  
 آری دنیا از مردان خدا خالی نیست - از غرائب آن سال آنکه  
 کشته شدن کشن سنگه خالوی شاه زاده خرم است تفصیل این  
 این اجمال آنکه گویند داس نام وکیل صاحب مدار راجه سورج سنگه  
 گوبال داس نام برادر زاده راجه را بسبب نزاع دنیای دود کشته  
 بود کشن سنگه برادر زاده میخواست گویند داس وکیل را عوض قصاص

و ادا های نفاق آمیز ازو سرزد که مغضوب گردید و مقید نموده  
 بحضور نوشت بعد رسیدن حکم طلب او همراه مهابت خان روانه  
 ساختند و بحضور که رسید در قلعه گوالیار محبوس فرمودند - حاصل  
 کلام شاه زاده خرم باوجود عدم موافقت آب و هوا که بسیاری از  
 مردم لشکر و نوکران نامی تلف و بیمار گشتند چنان عرصه زندگانی  
 بر رانا و کارپردازان و سرداران او تنگ نمود که پیغام عجز و التماس  
 امان بمیان آورده اول خالوی خود را فرستاده شفیع جرائم ساخت  
 بعده خود آمده برخلاف طریقه جد و آبا که هرگز ملازمت پادشاه  
 و پادشاه زاده ها نه نموده اند ملازمت نموده هفت فیل با پیشکش  
 دیگر گذراند - شاه زاده خلعت و شمشیر مرصع و دو فیل و پنجاه  
 اسب و صد و بیست خلعت بهمراهان او عطا نموده مرخص بخانه  
 او ساختند - بعد ازان او رانا کرن پسر کلان صاحب تیکه را با تحف و  
 پیشکش در رکاب شاه زاده بوالا خدمت پادشاه روانه نمود بعد  
 رسیدن حضور شاه زاده را که دو اзде هزاره بود شش هزاره چهار  
 هزار سوار اضافه مرحمت فرمودند - و همه همراهان از عطای اضافه  
 معزز گشتند و کرن نیز مورد عنایات بی پایان پادشاهی گردید •  
 ذکر سال دهم شمسی از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق  
 نوزدهم ( ۹۱ ) صفر المظفر سنه هزار و بیست و چار هجری  
 اعظم الدوله را درین جشن شش هزاره نموده بعطای نقاره که  
 در حضور می نواخته باشد بلند آوازه ساختند این عنایت

( ۹۱ ) در تذکره الهلاطین چغتای و اقبال نامه هشتم صغه نوشته •



و بعد هزیمت پسر او میان دره و مکان قلبی که سه طرف آن کوه واقع شده شهر آباد نموده و دو تالاب یا صفا و وسعت متصل آن آبادی ساخته و ازان سال تا زمان حال سلسله رانا ترک ماندن قلعه چتور نموده درانجا سکونت ورزیده بود گذاشته رو بکوهستان دشوار گذار پراز اشجار دیگر بطریق فرار آورده شاه زاده خو را بادپیور رسانده چهار فوج اطراف ملک او تعیین نمودند و شش تپانه برای بند و بست ملک و رسیدن رسد مقرر ساختند و محمد تقی بخشی را مکرر با سرداران رانا کارزار صعب بمیان آمد خصوص بر سر مسمار ساختن بتخانها که ازان گروه داد دلیری و تهوری بظهور آمد بمرتبه پای ضلالت قائم نمودند که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند - و پدیم پسر ارشد رانا شبی با فوج کوه نور جهان آشوب بطریق شب خون بر فوج هراول تاخت آورد و دران شب نیز از محمد تقی و همراهان او تردد نمایان بظهور آمد و بمرتبه قدم همت استوار نموده جوهر سردی و پر دای بروی کار آوردند که بیشتر از راجپوتان کشته و زخمی گردیدند و در همین هنگامه عبد الله خان فیروز جنگ و دلاور خان لاکر کومکي احمد آباد رسیدند و تقویت بر لشکر اسلام افزود و خان اعظم عرف میرزا عزیز را که نظر بر قدیم خدمت و حقوق سابق و رسوخیت او نموده صاحب حل و عقد کنکاش شاه زاده مقرر فرموده بودند بعده که کار از فوج کشی بصلح و رجوع رانا منجر گردید باوجود قرب مسافت با جمعیت قلیل رسید و روز ملازمت قانون عقیدت و بندگی را خارج آهنگ ساخته بمرتبه بد نواخت

هزار سوار نمودند و بموجب التماس همشیرهها و بیگمان خسرو را ماذون  
 بمجرا ساخته بودند و بطریق نظر بند آمد و رفت می نمود از  
 ملاحظه بعضی اطوار مذموم او که اکثر مغوم بخدمت پدر می آمد  
 باز مجبوس ساختند - درین سال همایون فال نو نهال زهره خصال  
 گلشن شاهزاده خرم از صبیبه آصف خان در چمن نشات بجلوه درآمد  
 و مسمی بجهان آرا بیگم گردید میرزا قندهاری را که صوبه دار پتنه  
 نموده بودند جمع کثیر از مردم تعلقه صوبه او بحضور آمده استغاثه  
 ظلم و تعدی او نمودند از پتنه معزول ساخته طلب حضور فرمودند  
 بعد رسیدن حضور حکم شد که اول بدلاسی دادخواهان پردازد  
 بعده ملازمت نماید - عبد الله خان صوبه دار احمد آباد را بتاکید  
 فرمان صادر شد که خود را نزد شاهزاده خرم بکومک برساند و  
 بعضی کومکیان دکن نیز مامور گشتند که با فوج شایسته با لشکر  
 شاهزاده ملحق گردند جمله بیست هزار سوار همراه شاهزاده  
 نامدار عالی قدر تعیین گشتند و شاهزاده بعد داخل شدن بعد  
 تعلقه رانا محمد تقی بخشی خود را که آخر بشاه قلی خان  
 مخاطب گردید با پنجهزار سوار بطریق هراول مرخص فرمودند که  
 هر جا قصبه و معموره ملک رانا باشد بتاخت و تاراج آرد و بت  
 خانه هر جا یابد مسمار سازد و خود همه جا در استیصال منصوبان  
 رانا کوشیده مردم خود نشاندہ کوهایی فلک رفعت را که ملجایی  
 کفار بود بزیر سم موکب نصرت اعتصام درآورد - از آنکه رانا جایی حاکم  
 نشین خود را که مراد از ادیپور باشد و بنا کرده ادیسنگه پسر رانا  
 سانگا بود که با فردرس مکانی بابر بادشاه با لک سوار مقابله نموده بود



است این بیت بدو نسبت میدهند

\* بیت \*

کاکلت را من زمستی رشته جان گفته ام

مست بودم زین سبب حرف پریشان گفته ام

ازین مقوله لالی آبدار بسیار سفته \*

ذکر سال هشتم شمسی از جلوس مطابق بیست

و هشتم محرم الحرام سنه هزار و بیست و در هجری

درین جشن جهان افروز حکم شد که دو مستجر نقره بوزن

صد و بیست من که مراد از هر من سی آثار شاه جهانی باشد

تیار ساخته یکی را مطلا نموده هریکی را برای ایستادن امیران

در دیوان خاص و عام موافق پایه و اعتبار نصب و مقرر نمایند -

درین سال از غرائب روزگار جفت شدن شیرو یوز نر و ماده

یهمدیگر و بچه آوردن که هرگز شیرو یوز خانگی بچه نیارده بعرض

رسید - درین اوقات جنت مکانی متوجه مهم رانا گشته بعد نزدیک

رسیدن بسوحد رانا رایت ظفر آیت جانب اجمیر برافراشته

شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را که هشت هزار بود از اصل

و اضافه دوازده هزار شش هزار سوار نموده خان اعظم را که در

مالوا صوبه دار بود باتالیقی مقرر کرده با امرای دیگر و مبارز پیشگان

کار طلب برای گوشمال رانای چتور مرخص ساختند

ذکر سال نهم شمسی از جلوس مطابق نهم

صفر المظفر سنه هزار و بیست و سه هجری

در جشن آغاز این سال اعتماد الدوله را از اصل اضافه پنجهزاری

دو هزار سوار فرمودند و اعتماد خان پسر اعتماد الدوله را سه هزار

عزیز بردند و در دولت آباد مقید گشته بعد چند روز درگذشت -  
و مخالفان تا سرحد بکلانه تعاقب لشکر بشوخی تمام نموده برگشتند  
و سرداران بوهانپور اگرچه بموجب حکم از شنیدن خبر روانه شدن  
عبد الله خان از راه برار عازم دولت آباد گردیده بودند اما از حسد  
آنکه آنها نیز دران مهم برفاقت عبد الله خان راضی نبودند و  
عبد الله خان چنانچه بایست در خبر کردن نپرداخته بود لنگروار  
کوچ مقام کنان می رفتند از شنیدن این خبر مراجعت نموده  
خود را بخدمت شاه زاده پرویز رساندند .

بر عقلا ظاهر است که هر چند رای پادشاه صائب بود اگر  
سرداران هر دو طرف اتفاق بی نفاق را کار می فرمودند اغلب  
که کار پیش می بردند اما از رشک و عدم اتفاق نوکران نتیجه  
بر عکس بخشید - چون این خبر ملالت اثر بحضور رسید باز  
انفصال استیصال عزیز بد خصال منحصر در فرستادن خان خانان  
دانسته او را با خواجه ابوالحسن برای مهم دکن تعیین و مقرر  
فرمودند - درین ضمن خبر فوت آصف خان جعفر ( بیگ ) و میر  
غازی قلعه دار قندهار بعرض رسید و میرزا رستم بصوبه داری تهنه  
مامور گردید - و در همین اوان شادی طوی پادشاه زاده خرم که  
با صبیحه اعتماد خان پسر اعتماد الدوله منعقد گشت بمیان آمد -  
و در همین سال واقعه سلطان سلیمه بیگم که احوال او مکر بزبان  
قلم آمده روداد و باعث ملال خاطر جنت مکانی گردید - گویند  
سلطان سلیمه بیگم که بانواع صفات آراسته بود طبع موزون نیز  
داشت از جمله اشعار آبدار که قایل درج سفینههای صاحب طبعان



آن جماعه مي افتاد و گوش و بيني زن و مرد لشکر پادشاهي بریده  
 سر مي دادند و روز بروز غلبه لشکر ملک عنبر مي افزود و مثل مور  
 و ملخ فراهم آمده قوت مي گرفتند و چیره مي گشتند - و کار بجائي  
 رسيد که نصف لشکر عبد الله خان بمعرض تلف آمد - و بي آنکه کار  
 بجنگ صف کشد بيشتر مردم از گوشه و کنار فرار اختيار نمودند و  
 روزي نبود که کومک ملک عنبر نميرسد - و چشم زخم تازه بفوج پادشاهي  
 نرسانند تا آنکه عبد الله خان عاجز آمده از همراهان صلاح کار پرسيد  
 هواخواهان مصلحت دادند که طرف احمد آباک مراجعت نموده  
 بار ديگر با لشکر مستعد و توپخانه سگنين و فيلان جنگي ببايد آمد  
 و تلافي بروی کار بايد آورد - لهذا ناچار قرار بمراجعت دادند و  
 لشکر هراول نزديک بدولت آباد رسیده برگريد - چون ملاحظه  
 تعاقب نمودن دکهنيا که شهرت تمام دارد در دلها راه يافته بود  
 علي مردان نام را که از صف آرايان مشهور گفته مي شد با فوج  
 شايسته چنداول نمودند - و دکهنياي بد سگال از هر طرف فوج  
 فوج نمايان گرديده زور مي آوردند همين که فوج علي مردان  
 بمقابل آنها مي پرداختند فرار مي نمودند - و باز غافل  
 از طرف ديگر نمودار می گشتند - و گاه بيگاه غافل و ناگاه  
 بر بهير تاخته بغارت مي بردند - و در مقابله کار بر لشکر  
 تنگ مي آوردند و در شبهای تاربان پيشمار از يمين و يسار  
 فوج می انداختند - آخر کار روزي ده دوازده هزار سوار بر علي  
 مردان تاخته از چهار طرف اورا بميان گرفتند - و علي مردان بعد  
 تودن نمايان زخمهاي کاري برداشته دستگیر گرديد - نزد ملک

اما چون میان امرا و نوکران اتفاقی که نفاق را دران کار نفرمایند خیال محال و فکر باطل بود بعده که عبد الله خان بموجب حکم خود را بطریق استعجال بتعلقه جد ناسک و گلشن آباد رساند و از راه غرور شجاعت که مآل آن خفت و ندامت است خواست که بلا رفاقت و شراکت خان جهان فتح آن مهم بنام او باشد و صرفه در خبر نمودن و طلب فوج و سرداران برهان پور ندید خلاف حکم و تدبیر بادشاه قصد آن نمود که فقط بنام او کوس شهرت تسخیر ملک نظام المکی بلند آوازه گردد با یازده هزار سوار که اکثر از بهادران رزم آزما و دلاران نبرد دیده بودند و هر یکی از جماعه داران خود را از شیر ژبان "روزگار می شمرد جلو ریز متوجه استیصال عذیر بد خصال گردید - ملک عذیر خبر یافته از عبد الله خان که فی الواقع از سپه سالاران فتح نصیب نامدار گفته می شد - حساب برداشته لشکر بیحساب با توپخانه عظیم که بسبب قرب و جوار کله پوشان فرنگ دران دیار زیاده از هندوستان مصالح توپ و تفنگ رواج یافته بود چندین هزار بان آتش فشان مقابل عبد الله خان تعیین نمود - و دکنیهایی قزاق پیشه یک تاز خوش اسبه باستقبال فوج بادشاهی شتافته غافل چهار پنجم گروهی لشکر رسیده شروع بزدن کهی و تاختن اطراف فوج عبد الله خان نمودند و موافق دستور دکنیان که تن بچنگ صف نداده جنگ بگریز و قزاقی می نمایند اکثر اوقات از یمن و یسار لشکر در آمده دست برد نمایان می نمودند - و از چهار پای کهی هرچه می یافتند بتاراج می بردند - و آدم بسیار بقتل می رساندند و شتران پراز بار قطار قطار وقت کوچ بدست



و جن و انس معطر میگردد قیمت عطر خوب جهانگیری تا اوائل  
عهد خلد مکانی عالمگیر محرر اواراق تا هشتاد روپیه توله یاد دارد  
که الحال بهشت و نو روپیه توله رسیده - درین سال عرضه داشت  
اسلام خان صوبه دار بنگاله و نوشته واقعه نگار که با سر عثمان مقتول  
مفسد مشهور فرستاده بود رسید که اسلام خان و شجاع خان بر سر  
عثمان باغی پدیده که چندین امیر عمده ازو هزینهت یافته بودند  
شتافته بعد چند دفعه جنگ و مقابله که شجاع خان را با فیل  
مست مقابل شدن و کارزار نمودن و زخم کاری برداشتن اتفاق  
افتاد و بیشتر از ملازمان عمده پادشاهی بکار آمدند و لشکر هزینهت  
یافته بود بمدد طالع و اقبال بی زوال جهانگیری غالب آمده  
بذات واحد هردو بهادر صفدر او را بقتل رسانده سر او را با سرهای  
جمعی از همراهان او بحضور ارسال داشته افد - ازین خبر جنیت  
مکانی مشغوف خاطر گشته اسلام خان را که پنجهزاری بود  
شش هزاری ساخته بر مراتب دیگر امرا افزودند و شجاع خان  
بخطاب رستم خان معزز گردید و به همراهان اضافها مرحمت فرمودند  
و بزام عبد الله خان بتجدید حکم بتاکید رفت که از راه کنار کوکن و  
وناسک داخل دکن شده باتفاق راجه رامداس بروز و تاریخ  
معین که در همان روز و تاریخ بامیر الامرا خان جهان و میوزا رستم و  
راجه مانسنگه که سابق صوبه دار باستقلال دکن و بمهم عنبر  
حبشی نظام المکی مامور بودند رسیده که با توپخانه و مصالح  
خود ها را مقابل عنبر رسانند و باتفاق بلانفاق به تنبیه دکنیهایی  
بد سرشت پردازند و از هردو طرف با لشکر عظیم بر سر خصم تازند

حلقه نقره در انداخته در همان شکارگاه سردادند - درین سال فرمودند که شبیه پادشاه را بر پارچه طلا بوزن یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر صورت شیرینی که مرکوب آفتاب باشد نمایان نموده بامرای مقرب و فدویان خاص دهند که باعزاز بر سر دستار یا روی سینه بجای حوز جان نگاه می داشته باشند - و بصوبه داران اطراف احکام صادر شد که امرا در چهاروجه نه نشینند و وقت نشستن دیوان فیل و اسب از نظر نگذرانند و فیل بچنگ نیندازند و بنوکران پادشاهی تکلیف چوکی نمایند و ملازمان خود را خطاب ندهند و بسیاست بریدن گوش و بینی و کور نمودن چشم اقدام نمایند و هرگاه بنوکران خود و ملازمان پادشاهی فیل و اسب انعام نمایند کجک برگردن و جلو بر دوش نگذارند و حکمی و سندی که بنام بندعای پادشاه نویسند بر روی کاغذ مهر نمایند و وقت بر آمدن و نشستن نقاره نزنند و جلای اسب از پارچه سرخ نسازند و اسبها را بوته نقاشی نمایند این همه نسق جنت مکانیست که ازان بعضی تا حال بحال مانده •

ذکر سال هفتم از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق شانزدهم محرم الحرام سنه هزار و بیست و یک هجری در شروع جشن نکبت افروز این نوروز و سال جلوس والدۀ نورجهان عطرگلاب بتصرف طبع خود کشیده گذراند پسند نموده بغام نامی خود مسمی بعطرجهانگیری ساخته مالۀ مروارید بقیمت سی هزار روپیه انعام فرمودند - فی الواقع عجب قصر بجا نموده که هیچ بوی خوش بدان نمی رسد و از شمیم روح پرور آن مشام ملک



هول هجران گذراندیم قیامت معلوم

اما صد حیف بآن همه عقل و دانائی بعد از آنکه دختر خود را که از شیر افکن داشت بعقد شهر یاز پسر جهان گیر بادشاه در آورده نظر بر محبتی که زنان را بسبب دختران با داماد می باشد و حسد غرض آلود آنها که پای شیر مردان ازان می لغزد برای پیش آوردن شهر یار بی عیار مقابل اختیار شاهزاده ولی عهد ذوالاقتدار چنانچه مفصل بگزارش خواهد آمد در افتادگی و در هم اندازی نموده نظر بر مال کار برهم خوردن سلطنت و خلل ملک و مال و حال پادشاه و رعایا نکرده زنبور خانه هندوستان را بشورش در آورد و مثل مهابت خان را که با او و برادر او نزاع دینی و ملکی داشت آن قدر قوت بخشید که آنچه ازو نسبت بجنّت مکانی و خون او رسید بر محل باحاطه بیان خواهد در آمد \*

سر رشته سخن را باز بدست آورده بتحریر اصل مطلب می پردازد که درین سال از رسیدن اخبار فساد افزای دکهن عبد الله خان را که بصوبه داری احمد آباد سر افزای یافته حکم شد که او خود را از راه ناسک و ترمک برای کومک خان جهان و تنبیه سر کشان دکهن رساند و رامداس کچهواکه را از روی عنایت خاص قلعه رنتنبور و خلعت مرحمت نموده برفاقت عبد الله خان کومک مهم دکهن بطریق یلغار مرخص فرمودند - درین ایام همراه خادمین محل بشکار قمرغه برآمده شش صد و چهل آهو زنده گرفته ازان جمله چهار صد آهو بفتح پور فرستادند که در میدان چوگان بازی سر دهند و از آب و دانگ آنها خبر بگیرند و صد آهو را

می نمود در نظر پادشاه در آمد و بسیار مرغوب طبع گردید و پسند نموده از خان سامان استفسار فرمودند که چند زربفت بخرج در آمده و هر جل بچه مبلغ تیار شده خانسامان بعرض رساند که جلها تیار از محل خاص بر آمده از نور جهان پرسیدند که شما چندین زربفتهای تحفه برای جل فیلان بریده اید در جواب گفت خیر اصلا زربفت برای این کار بقطع در نیامده خریطهای عرائض امرا که میرسید و جمع شده بود متفرقه ازان بهره بخشیده می شد ازان چندان تمتع حاصل نمی نمود در اینجا بصرف در آوردم و با این همه تعلقی که پادشاه باو داشت چنان خود را در دل او روز بروز جا میداد و مزاج شوهر را در اطاعت و فرمان برداری و تبعیت امرو نهی می آورد که هرگز خلاف مرضی جنت مکانی بظهور نیامده و کاری که باعث بدنامی پادشاه باشد از و سر نزد - گویند طبع موزن داشت - در زبانها شهرت دارد که روزی پادشاه جامع که تکه لعل بی بها داشت پوشیده بود نور جهان بدیده این شعر از زاده طبع خواند \*

\* بیت \*

ترا نه تکه لعل است بر قبای حریر

شده است قطره خون منت گریبان گیر

نور جهان بیگم مخفی تخلص میگرد این دو بیت نیز به بیگم نسبت میدهند \*

\* بیت \*

دل بصورت ندهم تا شده سیرت معلوم

بذده عشقم و هفتاک و دو ملت معلوم

زاهدان هول قیامت مفکی در دل ما



جوهر رشد و صاحب تصرف بود اقسام زیور و لباس زنان هند که در محل بادشاهی و امرای مغلیه تا حال رواج دارد همه وضع کرده اوست زیور و پیرایه سابق که بسیار کلفت و بدنما بود منسوخ ساخت مگر در بعضی بلاد دور دست میان شیخ زاده‌ها و افغانه مانده - چاندنی که نفس الامر عجب فرش عیب پوش خانه نامردان و گرد پوش فرش دولتمندان است و در شب‌های مهتاب نمود خاص دارد وضع کرده همانست و عطر گلاب که اول مسمی بعطر جهانگیری گردیده و دیگر بعضی عطرها کم بها که برای مردم نامرد بر آورد قصر او و مادر اوست - اقسام جنس بادله که قسم سنگین آنرا بنام پادشاه و کارخانه موسوم ساخت و جنس سبک که ازان تمام خلعت عروس و داماد مردم نامرد به پانزده و بیست روپیه تمام شود از راه دانائی بنام خود نور محلی وضع نمود - و دیگر تصرفهای بجای او که برای او و برای شاه و گدا بکار آید زیاده ازانست که بتفصیل آن توان پرداخت - حاصل کلام اکثر لذات هندوستان را او بعرضه نمود آورده و بمرتبه فیض رسان بود که هر سال جمع کثیر از مغلان بی سروسامان را روانه ولایت و مکه معظمه و کربلا و نجف اشرف می ساخت و چندین هزار دختر بی پدر و بیوهای بی‌کس را چهار و دیگر اخراجات از سرکار خود داده کن‌خدا می نمود بآن همه فیض رسانی و همتی که داشت بمرتبه کد بانو بود که روزی وقت گذشتن فیدلان از نظر جل‌های فیدلان از زربفت‌های ولایتی بسیار تحفه خوش بوته که همه دال و گل بریده بودند و هر گل ازان غیر مکرر بنظم جلوه میداد و از دیدن آن چشم خیرگی

طلب نورجهان بحضور نمودند بعد رسیدن نور جهان بحضور که قبل از ورود حکم متصدیان بنگاله مجبور ساخته روانه نموده بودند جنت مکانی خواهش مواسلت و مذاکحت او بمیان آوردند نورجهان باظهار شکوه و دعوی خون شوهر استادگی زیاده نمود و پادشاه بغضب گشته بدعوی کشته شدن کوکه نورجهان را در جرگه کنیزان منضوبه در آورده محبت را بغضب مبدل ساخته در خدمت سلطان سلیمه بیگم مادر نسبتي خود سپردند بعد يك دو سال که میان طالب و مطلوب بنا خوشي و ناکامي گذشت باز بمرد طالع نورجهان در ریاض محبت جانان نسیم مودت وزید و از سرنو روزی در نظر مهر اثر جنت مکانی جلوه گر گردید و نهال پز مرنه عشق کهنه سرسبزی و خرمی تازه پذیرفت و اختر اوج طالع از مشرق امید سرزد و موافق حکم شرع بعقد در آورده جشن ملوکانه نموده اول بنور محل ملقب ساختند باز بنور جهان پادشاه بیگم مخاطب نموده بر همه حجله نشینان سراچه عصمت و پردگیان حجله عفت امتیاز بخشیدند و رفته رفته تمام مهمان سلطنت بدست و اختیار او داده شریک سکه بدین سجع ساختند

• بیت •

بحکم شاه جهانگیر یافت صد زیور • بنام نورجهان پادشاه بیگم زر و سواي احکام شرع و عدالت در همه کار و بار و امور مالگی و مالی بدون مصلحت او کارفرما نمی گردیدند - و دمی و لکۀ از خود جدا نه نموده وقت دیوان و سواي نیل عقب پرده بلا فاصله باخود نمی نشاندند و فی الواقع عقب زن مافله و فیض رسان و مجموعه



کلمه و کلام ملالت انجام نگشته دانست که سوای کشتن و کشته شدن جان بآبرو و بدر بردن محال است نیمچه که زیر آستین حمل داشت کشیده بر شکم قطب الدین خان زد که با رودهای شکم از اسب بهائین انداخت خواست که بدر رود کشمیری از همراهان مقتول خود را برسانده زخم شمشیر بر او رساند شیر افکن خان بعد برداشتن زخم کاری کار او را بساخت و ملازمان دیگر قطب الدین خان بر هجوم آورده بزخمهای پیاپی کار او ساختند - و بروایت دیگر شیر افکن خان هر چند زخمهای کاری جان ستان باو رسیده بود با نیم نفسی که آن شیر باقی داشت بتقویت غیرت بقصد کشتن زن و خوشدامن ازان انبوه اسب تاخته بدر رفته تا بدر خانه زنده رسید مادر نور جان که عاقله باهوش بود نظر برینکه شیر افکن خان مظلوم از جهان رود و آلوده خون ناحق زن و مادر زن نگردد در خانه بر روی او بست و فریاد و شیون آغاز نمود که نور جهان از شنیدن کشته شدن شوهر خود را بجای انداخته جان داد ترا اندرون آمدن مصلحت نیست بیرون بعلاج زخمها باید پرداخت شیر افکن خان از شنیدن حادثه زن بروضه جاودانی شتافت - بر عقلا ظاهر است که اگر این حکایت تدبیر مادر نور جهان مقرون بصدق است هر چند بحسب ظاهر بینان نظر بر وفاداری خلاف پاس غیرت واقع شده اما از راه عقل و شرع که هیچ وجه ریختن خون زن جائز نبود و رفتن شیر افکن خان مظلوم از جهان بمراتب به از ظالم رفتن در دم واپسین بسیار تدبیر بجای بود که بکار برد - بعده بعرض جنت مکانی رسید بر کشته شدن کوکه که یادگار حضرت شیخ سلیم نیز بود بسیار متالم گشتند و حکم



احوال او گشته تفقد زیاده باحوال او نموده غائبانه در زمره ملازمان  
پادشاهی در آورد و بعد رسیدن حضور منظور نظر عرش آشیانی گردید  
و نسبت صبیغه غیاث بیگ بحکم پادشاه عدالت اساس در همان  
زودی باو مقرر نموده مخاطب بشیر افغن خان ساخته جاگیر صوبه  
بنگاله با تعلق خدمت آن طرف عطا فرمودند - و در مهم رانا چند  
گاه در رکاب جنت مکانی بوده بجایگزین مرخص گردید - بعد از آنکه  
جنت مکانی سریر آرای هند گردیدند قطب الدین خان کولکتنش  
کوکه را صوبه دار بنگاله نموده وقت رخصت در خلوت چند کلمه  
درماده شیر افغن خان ارشاد فرمودند - شیر افغن خان از نوشته وکیل  
بر مضمون حکم از روی قیاس آنکه بوی عشق و مشقت پنهان  
نمی ماند اطلاع یافته از راه غیرت همان روز بواقعه نگار گفت من  
از امروز نوکر پادشاه نیستم و بحسب ظاهر ترک یراق بستن نمود  
بعده که قطب الدین خان به بنگاله رسید و مکرر مردم و نوشته برای  
طلب شیر افغن خان فرستاد او در آمدن تعلل و تجاهر و زریه تا  
آنکه قطب الدین خان خود را بتقریب ضرورت طرف جاگیر و تعلقه  
شیر افغن خان رساند و پیغام ملاقات نمود شیر افغن خان جریده  
با بکتر و شمشیر و بر نیمه آستین حمل کرده با معدود چند نفر  
قطب الدین خان رسید بعد ملاقات و احوال پرسیدها قطب الدین  
خان هر چند خواست پیغامهایی ناملائم طبع شیر افغن خان را بزبان  
ملائم ادا نماید ملائم خاطر او نیفتاد و گفت و شنید کنایه آمیز و  
پند و فصاحت فساد انگیز مشتمل بر اطاعت امر پادشاهان بمیان آمد  
که بتوضیح آن قلم را رنجه نداشتن اولی آن بهادر شیر دل متحمل



او ملازمت فرمودہ در زمرہ ملازمان پادشاہ فلک جاہ در آورد و روز  
بروز از مدد طالع و جوہر ذاتی ارشاد ایشان بر مراتب منصب و عزت و جاہ  
آنها موافق رتبہ و پایہ آن ایام می افزودند وزن قافلہ باشی کہ ماندن  
بآمدن درون محل گشتہ بود ہمراہ والدہ حقیقی نور جهان در محل  
آمد و رفت می نمود و روزہای جشن و نوروز از مجرای بیگمان و  
و دیگر خدمتہ محل کامیاب مزید عزت و آبرو و عطای نقد و  
جنس زیور می گردید - بعدہ کہ نور جهان بحد رشد و بلوغ رسید  
و آثار جوہر عقل و فہم ضمیمہ حسن روز افزون ظاہر گردید گاہ گاہ نگاہ  
مہر افزایی دلربا میان جنت مکانی و آن حجلہ آرای عزو ناز  
مشاطگی می نمود میل خاطر مبارک طرف او زیادہ می گشت  
و تخم محبت نور جهان در دل آن خدیو جهان می کاشت تا روزی  
در گوشہ و کنار محل وقت خلوت یافتہ بطریق ملاعبہ دست آن  
سرمایہ رعنائی گرفته بکنار لطف کشیدند نور جهان خود را کنار  
کشیدہ نزد بیگمان شکوہ نمود و منہیان محل بعرض عرش آشیانی  
کہ در عدالت گستری بی ہمتای عصر بود رساندند ازراہ حزم و  
پاس ناموس زیرستان بر جنت مکانی بیدمانی نمودہ بوالیان  
نور جهان فرمودند کہ آن گوہر ناسفتہ بی بہا را بعقد ازدواج احدی  
در آرند غیاث بیگ بعرض رساند کہ ما بندہا را در بارہ خانہ  
زادان چہ اختیار است تا آنکہ علی قلی نام ترک استجلو کہ سفرہ  
چی شاہ طہماسپ صفوی بود و از حسب آب خورد بہندستان  
رسیدہ در ملتان بخدمت خان خانان پیوستہ خدمت می نمود  
چون جوان سپاہی کار طلب صاحب جوہر بود خان خانان متوجہ

طفل بگوش يکي از ملازمان ملک مسعود نام قافله باشي رسيد و برداشته نزد قافله سالار آورد بمجرد ديدن روي آن طفل حق سبحانه تعالی مهر او در دل قافله باشي انداخت و رغبت تمام به پرورش او نمود از آنکه فرزند نداشت بفرزندی خود برداشت و از اینکه خلاف قافله هندوستان در قافله ايران بودن زن کم اتفاق مي افتد براي مرضعه او که جست و جو نمودند سواي مادر او نيافتند چون بعد طلوع اختر با سعادت او از مطلع اميد و بال حال والدين بفرج و شادي مبدل گرديد و نحوست هبوط بسعادت شرف تبديل يافت والده او را باعزاز طلب داشته براي هر يکي مدد سواي و رخت نموده در احترام آنها کوشيده بوعدهاي نيل انجام خوشوقت ساختند و بدستور دايه خانه بزرگان طفل نيل اختر را بجهت شير خوراندن بکنار او سپرده اطعمه و اشربه فراخور حال آنها مقرر نمودند بعهده ملک مسعود که در خدمت عرش آشياني روشناسي و آبرو داشت هميشه از ايران تحف و هدايا آورده شرف اندوز ملازمت ميگردید بدستور هميشه بعد رسيدن دار الخلافت سعادت جبهه ساني آن آستان ابد بنيدک حاصل کرده ارمغان راه آورد را گذراند عرش آشياني فرمودند که اين دفعه خلاف سالهاي ديگر تحفه قابل سرکار ما نيارد در جواب التماس نمود که کدام تحفه نزد ما گرپاس فروشان لائق اين درگاه آسمان بارگاه ميتواند بود اما درين سفر دوسه جواهر بي بهاي جاندار آورده ام اگر نظر تربيت بر آنها افتد تا حال چنان ارمغان از ايران و توران به هندوستان براي پادشاهان سلف نيامده بعهده غياث بيگ را بابو الحسن پسر



درین ایام عشرت انجام خواستگاری نورجهان بیگم بمیان آمد اگرچه  
 رشرذح ابتدا و انتهای آن درگزارش بعضی مقدمات بتقاضای ایام و  
 پاس ادب و رعایت هر دو طرف چون مولف جهانگیرنامه را کوتاهی  
 قلم کار فرمودن ضرور بود ترانه این نغمه در پرده مختلف بقانون دیگر  
 نواخته اما بر مسود اوراق آنچه بعد تحقیق قریب بصدق ظاهر گشته  
 و آنچه در تاریخ منهج الصادقین که مولف او محمد صادق تبریزی  
 نوکر شجاع بود و بدستور سیر تالیف نموده بمطالعه در آمده باحاطه  
 تحریر می آرد - گویند غیاث بیگ ولد خواجه محمد طهرانی که از  
 اعیان آن دیار بود و در عهد شاه طهماسب حکومت خراسان داشته  
 ثانیاً باقی دار سرکار شاه گشته بود و از صدمات دیگر حوادث لیل و نهار  
 کار او بکمال عسرت کشید و دل از وطن برداشته با دو دختر و یک  
 پسر همراه قافله هند در عهد عرش آشیانی عازم هندوستان گردید  
 مابین راه بار دیگر برو حادثه روداد که آنچه داشت و نداشت  
 بیک فنا رفت و تفرقه بحال او بجائی رسید که میان پنج و شش نفر  
 دو اشتر سواری و بار بردارد اشتند که به نوبت سواری شدند چون زن غیاث  
 بیگ حامله بود رعایت او در سوار نمودن زیاده می نمودند چون نزدیک  
 قندهار رسیدند نورجهان در چنان ساعت محمود و طالع مسعود مولود  
 گردید که همان روز رنج عسرت والدین براحات عیش مبدل گشت یعنی  
 چون بعد تولد قادر بر غم خواری او نبودند و از کمال عسرت و تعب  
 و مشقت راه شیر در پستان مادر او آنقدر که برای غذای او کفایت  
 نماید بهم رسیدن متعذر می نمود دختر را در پارچه پیچیده بحافظ  
 برحق سپرده وقت شب در قافله انداختند هنگام کوچ آواز گریه



همراهان از خان خانان صورت انفصال یافتن متعذر می نماید و افواج بادشاهی مکرر از لشکر ملک عنبر هزیمت یافته و خان خانان بحال تباہ ببهرائپور خود را رسانده و احمد نگر که در عهد عرش آشیانی بعد لشکر کشیها بتسخیر در آمده بود باز بتصرف دکنیها رفت - درین ضمن عرضداشت خان جهان لودی که در خدمت جنت مکانی از ایام شاه زادگی قرب و اعتبار زیاده داشت مشتمل بر التماس و درخواست سر لشکران مهم دکن بتعهد آنکه در مدت دو سال در استبصال سرداران بد سگال دکن سعی جمیله بظهور آرد بعرض رسید خان خانان را طلب حضور نموده خان جهان لودی را بجای او مقرر فرمودند باز خان اعظم را برفاقت خان عالم و فرید خان مع سی هزار سوار بطریق کومک بمهم دکن مامور نمودند \*

ذکر سال ششم جلوس مطابق پنجم

محرم سنه هزار و بهشت هجری

در آغاز این سال یادگار علی ایلیچی ایران با اسپان و تحف و نامه محبت آمیز مشتمل بر پرسه عرش آشیانی و تهنیت سلطنت و عذر تاخیر تحریر نامه بسبب پیش آمدن مهم آذر بایجان و شروان رسید و لک روپیه نقد و پنجاه هزار روپیه را جواهر آلات و طلا آلات مع اسب با ساز مرصع و خلعت عنایت فرمودند - درین حال خبر حادثه که از طرف تاختن حداد بد نهای با جمعی از افغانه، بر کابل و تردد صوبه دار که بتحریر تفصیل ان نمی پردازد بظهور آمد معروض گردید - قلیچ خان را بصوبه داری کابل مقرر فرمودند \*



التجارت و بعد عنایات و مهمان نوازی شاه که خاصه آن برگزیده  
 خاندان رسالت است بمدد سپاه برای تصرف ملک رفته موروثی  
 او تکلیف فرمود درین ضمن نوشتجات بعضی امرای منافق و  
 سرکرد از بکان مشتمل بر طالع و اظهار اطاعت و وفات خود نزد  
 اورسید واهی محمد خان فریفته نوشتهای غدر آمیز آنها گردیده محتاج  
 بگرفتن و بردن کومک نگشته بلکه لشکر قزلباش را مصل دانسته باز  
 مقابل امام قلی خان به کشش شاهباز تقدیر شتافت و باندک  
 زرد خورد که بمیان آمد گرفتار سرپیچ اجل گردید - درین سال از نوشته  
 اخبار نویسان پتینه معروض گردید که در ایام حکومت افضل خان  
 قطب نام مجبور فقیری در پتینه خود را به سلطان خسرو شهرت  
 داده عام فساد بر افراخته جمعی را از واقعه طلبان سرکار و او باشان  
 مادر آراز پدر بیزار فراهم آورده در فرصتی که افضل خان از پتینه  
 طرف جاگیر رفته بود و بنارسی نام نائب افضل خان و غیاث بیگ  
 دیوان در شهر بودند غافل با جمعی از بویه خود را بقلعه رسانده  
 در بانان را با قلعه دار کشته قلعه را بتصرف در آورد بنارسی و غیاث  
 بیگ تاب مقاومت نیارزده خود را با افضل خان رساندند بعده مع  
 فوج بمقابل خسرو جعلی رسیده بعد محاربات و مقابلها که بمیان  
 آمد آن فقیر دستگیر گردید و بجزای اعمال رسید حکم فرمودند که  
 بنارسی و غیاث بیگ را مسلسل نموده لباس عورات پوشانیده  
 سر و ریش تراشیده بر خر سوار کرده از پتینه تا حضور تشریف کنان  
 بیاورند و افضل خان را بعطای اضافه سربلندی بخشیدند - درین ایام  
 از واقعه دکن بعرض رسید که مهم دکن بسبب نفاق و حسد

محمد جهانگیر بادشاه ( ۲۶۰ ) سنه ۱۰۱۸

معاف فرموده بصوبه احمد آباد مرخص فرمودند \*

ذکر سال چهارم شمسی از جلوس مطابق

چهاردهم ذی الحجه سنه هزار و هفده هجری

شاه زاده پرویز را بصوبه داری و مهم دکن باتالیکپی سیف خان و فوج شایسته مامور و مرخص فرمودند خان خانان را و سیف خان باره را همراه او مقبر ساختند و بیست لک روپیه مدد خرج با ده فیل و دو صد اسب و دیگر جواهر آلات مرحمت نمودند و چون مهابت خان در مهم رانا کاری ساخت طلب حضور نموده عبد الله خان را بران مهم مامور فرموده مورد عنایات بی پایان ساختند - میرزا برخوردار خلف میرزا عبد الرحیم که از خانه زادان موروثی بود بخطاب خان عالم سرافرازی یافت - اسلام خان را بصوبه بنگاله مرخص فرمودند - درین ایام صبیح میرزا مظفر حسین که بواسطه چهارم نبیره زاده شاه اسمعیل صفوی می شد بعقد شاه زاده خرم در آوردند و از آن سال رابطه نسبت و خویشی صوری ضمیمه خلت و مواصلت معنوی پادشاه ایران گردید اما ثمر نتایج بعرضه ظهور نیامد \*

ذکر سال پنجم شمسی از جلوس مطابق

چهارم ذی الحجه سنه هزار و هجده هجری

در شروع این سال حکم شد که نقاره بر سر پایگاه سه هزار و پانصد ذی مرحمت می شده باشد - درین اوان بعرض رسید که والی محمد خان والی توران از جور امام قالی خان که فی الواقع از اثر ظلم خود او بر عایا بود بخدمت زبده دودمان مصطفوی شاه عباس صفوی



ذکر سوانح سال سیوم شمسی از جلوس

مطابق دویم ذیحجه سنه هزار شانزده هجری

در آغاز جشن سال سیوم جلوس که شرف نزول در حوالی  
 آگره واقع شد امرای دور و نزدیک شرف اندوز ملازمت گشتند بعد  
 داخل شدن حکم شد که جشن شروع سال سیوم جلوس و نوروز که بنای  
 جشن سوم سال غره فروردی روز نوروز عالم افروز که ابتدای سال شمسی  
 و سرمایۀ بهار عیش و کامرانی است باشادی طوی مبارک خود  
 که با صالحه بانوبخت قاسم خان عرب مقرر شده بود ضمیمه هم سازند  
 آنچه عطای اضافه و نقد و جنس به شاه زاده و امرا و صلحا و فضلا  
 و شعرا و اهل نشاط دران بزم بخرج آمد و خرمن خرمن و دامن  
 دامن زر سرخ و سفید باز باب حاجت رسید اگر خواهد بتحریر  
 تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز می ماند - آن نوعروس سراجۀ  
 عفت را بهادشاه محل ملقب ساخته بر دیگر پرورگیان حرم امتیاز  
 بخشیدند و خان خانان عرف میرزا عبد الرحیم را بهایۀ پنجم هزار  
 پنجم هزار سوار رسانده بهمهم دکن مامور و مرخص فرمودند - و جمعی  
 از امرای دیگر را باد و زده هزار سوار همراه او تعیین نمودند و ده لک  
 روپیۀ با فیل و عنایات دیگر عطا فرمودند - و مهابت خان را سه  
 هزار و دو هزار سوار و نقاره مرحمت نموده بهمهم رانای چتر  
 بر فانت دیگر امرا رخصت نمودند - و دختر راجه جگت سنگه  
 پسر راجه مانسنگه را بعقد ازدواج در آوردند - از جمله آنچه راجه در  
 چهار دختر خود داد سه لک روپیۀ مرارید و شصت فیل بود -  
 و تقصیر خان اعظم کوکۀ عرش آشیانی را بالتماس شاه زاده خرم

دار الخلافت آگره گردیدند - درین ضمن خبر واقعه میرزا شاه رخ صوبه دار مالوا که از بنی اعمام جنت مکانی می شد رسید - در اثنای راه عجب بلیه ناگهانی بر جمعی از هوا خواهان خسرو از شامت نفس او گذشت تفصیل این اجمال آنکه نورالدین محمد و حکیم ابو الفتح و میرزا محمد ازبک و بداغ بیگ ترکمان با هندوی صاحب مدار اعتبار خان که خسرو در قید و اختیار او بود همدم و همراز گشته با هم عهد و پیمان بسته اتفاق نمودند که خسرو را از قید بر آرند و قریب چهار صد نفر اجل رسیده دیگر را که داخل جلوی رکاب بودند و با هندوی مذکور توسل داشتند با خود همدستان نمودند و قرار دادند که وقت سواری قابورا کار فرموده قصد پادشاه نموده خسرو را بسطنت بردارند و ندانستند • ع •

نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها  
از اتفاقات یکی از آن جماعه را رنجشی با همدمان بمیان آمد و نزد شاه زاده خرم آمده بر حقیقت کار آگاهی داد و شاه زاده بعرض رساند و در همان ساعت آصف خان نیز اطلاع یافته معروض داشت و مقوی قول و اظهار شاه زاده گردید حکم طلب عمدهای آن جماعه نمودند از آن جمله میرزا محمد ازبک و بداع بیگ را بوعده و وعید تهدید آمیز تسلی عهد امان جان داده بر تعداد اسامی آن بدمان واقف گشته همه را بردار جزا کشیدند - و شاه بیگ خان قلعه دار معزول قندهار آمده ملازمت نمود - بخطاب خاندوران و صوبه داری کابل و تنبیه افغانان سرکش اطراف آن حدود سرافرازی داده مرخص نمودند \*



درآورده از روی غضب بدست خان اعظم دادند - و فرمودند که بآواز بلند بخواند - از شنیدن آن امرای یمین و بسارلین و طعن بسیار برو نمودند - هرچند از ظهور این تقصیر قابل سیاست بود اما نظر بر حقوق او و مادر او که الطاف عرش آشیانی در باره آن بی ادب مبذول می گردید و زیاده از فرزندان می خواستند و ناز و هرزه گویی او را شنیده ناشنیده می انگاشتند بعزل منصب و جایگزین معاتب ساخته در قلعه حبس فرموده جان بخشی نمودند \*

ذکر سوانح سال دوم شمسی از جلوس مطابق

بیست و دوم ذیقعه سنه هزار و پانزده هجری

در جشن آغاز سال دوم از جلوس شاه زاده خرم بلند اقبال را به تسلیم عطای منصب هشت هزار و علم و نقاره و دیگر لوازم آن سرسبز و خرم ساختند و آصف خان را خلعت و زرات و قلمدان مرصع مرحمت فرمودند و خواجه ابوالحسن را بموجب التماس آصف خان به پیشکاری وزارت مقرر فرمودند و رایست توجه طرف کابل برافراشتند و تفرج کذان و شکار افغان وسط ماه صفر المظفر سنه هزار و پانزده [ ۱۰۱۵ ] در باغ متصل کابل شرف نزول فرمودند بعد سیر و انقضای چند روز باغی باسم جهان آرا دران مکان فیض نشان احوادث نمودند - درین ایام خبر کشته شدن قطب الدین خان کوکلتاش و شیرافکن از دست یکدیگر در بنگاله که میلمی از تفصیل آن در اوراق آینده بر محل در ذکر نور محل بزبان خامه صدق بیان خواهد داد رسید و باعث ملال خاطر گردید - در شروع سال هزار و شانزده [ ۱۰۱۶ ] از کابل متوجه

مع فوج شایسته برای مدد شاه بیگ خان تعیین نمودند - و میرزا علی اکبر شاهي را بحکومت کشمیر مقرر فرمودند - و قطب الدین خان کولکاش را بصوبه داری بنکاله مرخص ساختند •

دیگر پوشیده نماند که قبل از تسخیر بلاد ممالک محروسه هندوستان که به تیغ گیتی ستان عرش آشیانی به تسخیر درآمد حکام که شهرهای اطراف تعیین می شدند حاکم آن شهر می نوشتند - از عهد جنت مکانی جهانگیر پادشاه حکم شد صوبه و صوبه دار می نوشته باشند - بعد رسیدن خبر محاصره قندهار و رخصت میر غازی معروض گردید که حسن خان شاملو بموجب حکم شاه ایران که در منع محاصره بنجر نوشته بودند برخاسته رفت - و حسن بیگ نام که بسز اولی برخیزانند حسن خان تعیین شده بود محبت نامه شاه مشتمل بر عذر جرأت بیجای حسن خان و اشاره متعاقب فرستادن تهنیت و تعزیت نامه مع ایلچی فهمیده کار و تحف و هدایا آورده مورد عنایات گردید - و قلعداری قندهار را بمیر غازی مقرر فرموده شاه بیگ خان را از روی لطف طلب حضور فرمودند - پسران شاهزاده دانیال مرحوم همراه مقرب خان از دکن آمده ملازمت نمودند -

درین اوان داروغه کتابخانه خطی بمهر خان اعظم عرف میرزا عزیز کوکه که در عهد عرش آشیانی قبل از رفتن بکعبه متبرکه بر ارجی علیخان حاکم برهان پور بطریقه داب نمک بحرمان کفر کیش چنانچه سابق از گستاخی او در جواب فرمان عرش آشیانی نیز بزبان قلم جاری گشته مشتمل بر شکوه و اظهار زشتی اعمال وای نعمت نوشته بود و از اموال و کتاب خانه راجی علی خان برآمد گذراند آنرا طلبیده بمطالعه



خانی برای مردم نامی صاحب پایه و مکنت رواج زیاد یافت  
اما باز تا سنه بیست و پنج جلوس خلد مگانی محمد اورنگ  
زیب مطابق سال هزار و نود و یک [ ۱۰۹۱ ] که اعتبار منصب  
و خطاب و عطای نوبت و طوغ و علم و دیگر لوازم جهانبنایی  
فی الجمله مانده بود و بدین مرتبه خانی از رتبه نیفتاده بود که  
بدون قرب روشناسی و استعداد کمال صوری و معنوی بخطاب  
سرافرازی یابند - بعده که خلد مگانی بهمم استیصال کفار بد کردار  
دکهن متوجه گردیده بخجسته بنیاد تشریف آوردند برای جذب قلوب  
مرهته و دکهنیان چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بزبان خامه تیز  
رفتار داده خواهد شد در همه مراتب و اعتبار دولت هندوستان  
خلل پذیرفت - خصوص نسقی که در پیش نیارودن افغانان و  
راجپوت و کشمیری از نفرمودن خدمات عمده و نیفزودن بر پایه  
منصب داشتن نماند - و در ایام سلطنت خلد منزل بهادر شاه کار  
بجائی رسید که درین محل بتحریر تفصیل آن نیرداختن اولی -  
و باقی این داستان بر مکان خود گزارش خواهد یافت - سر رشته  
سخن را باز بزبان قلم میدهد که درین ایام بعرض رسید که حسن  
خان شاملو حاکم هرات از شنیدن واقعه عرش آشیانی و آشوب  
خسرو بی حکم شاه عباس بلا توقف خود را ببلاد گرم سیر رسانده  
بعضی جاها را تاخته بقندهار رسیده محاصره نموده - و شاه بیگ  
خان قلعدار بمذافع ( ۹۰ ) پرداخته - از شنیدن این خبر میر غازی را

بود درین اوان رسیده ملازمت نمود - و دران مکان که خسرو از مقابل شیخ فرید هزیمت یافته بود فرمودند که قصبه آبک نموده مسمی بفرید آبک سازند - اگرچه شیخ فرید را قبل از مهم خسرو بخطاب مرتضی خان سربلندی داده بودند اما چون از قبول آن بعد از آنکه از من خدمت قابل عنایت خطاب بظهور نیامده ابا مینمود بعد از فتح که مورد عنایات دیگر نیز گردید آداب تسلیمات خطاب بتقدیم میرساند \*

برار باب هوش مخفی نماند که در زمان سلاطین سلف هندوستان اوائل عهد عرش آشیانی خطاب خانی و تبدیل اسم با لفظ خان بسیار کم اتفاق می افتاد مگر جمعی که از اولاد و احفاد سلاطین بودند بکلمه میرزا که بر سر اسم یا آخر اسم در دفاتر ثبت میکردید بر دیگر امرا فخر می نمودند - بعد بر هم رسانیدن تسلط افغانان که با وجود بر افتادن دولت آنها و بعضی بسبب خانی قومیت که عطای منصب پادشاهی با آن ضم میکردید بر دیگران تفاخر مینمودند - عرش آشیانی بیشتری از عمد نوکران مقرب را بعطای خانی بر دیگران امتیاز بخشیده فرمودند که افغانان را بدون آنکه از طرف پادشاه مخاطب به خان گردند خان نه نوشته باشند - و اکثر مثل شیخ فیضی و شیخ ابو الفضل و میر غازی و دیگر از اهل فضل و کمال با کمال رتبه اعتبار و قرب مخاطب بخان نگردیدند - و بعضی با وجود رسیدن به پایه ایالت بدون آنکه از آنها تردد نمایان بظهور آید در قبول تبدیل اسم بمزید لفظ خان تن نمی دادند - بمرور ایام خصوص در عهد صاحبقران ثانی شاه جهان پادشاه خطاب



نام توشکچی خبر دستگیر شدن آن بد فرجام بعرض رسید بخطاب خوش خبر خان و دیگر عنایات سرافرازی بخشیدند \*

سلخ محرم سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] امیر الامرا عرف محمد شریف پسر خواجه عبد الصمد شریف قلم برای آوردن خسرو مامور گردیده بطریق استعجال رفته او را با همراهان بحضور آورد - بعده که آن سرگشتگان بادیۀ ناکامی مسلسل با طوق و زنجیر از نظر گذشتند - فرمودند که عبد الرحیم را در پوست خرو حسن بیگ را در پوست گاو کشیده هر دو را با دیگر متابعان بر خر و اثر گون سوار نمایند و در نظر تماشاگران تشهیر دهند - حسن بیگ در پوست گاو چهار پهرنگدشته قالب از جان تهی نمود - و عبد الرحیم هشت پهر زنده مانده وقت گرداندن از راه غلبۀ جوع و بیغیرتی خیابان بازاریان گدائی نموده گرفته میخورد - و فرمودند که از دروازه باغ میرزا کامران تا در قلعه لاهور دو رسته نخل دار نشانده از وجود همراهان خسرو بارور سازند - بعده که دارها نصب نموده آن جماعه بد انجام را بر سر دارها جلوۀ گر ساختند حکم شد که خسرو را بر فیل با طوق نشانده از میان دارهای سرسرخ بگذرانند - و نقیدان دست راست و چپ فریاد می زدند که امرا مجرا می نمایند \*

بعد این فتح جون خواهش سیرکابل در خاطر جا گرفته بود وجدائی شاهزاده والا کهر محمد خرم ناگوار می نمود حکم طلب شاهزاده بلند اقبال همراه خدیجه الهمانی سلطان سلیمه بیگم که شاهزاده عالی نژاد را بفرزندی برگزیده بود فرمودند - و سلطان پرویز را که بمهم رانی چطور سرخص فرموده بودند و بعد فتور خسرو طلب حضور گشته

از اطلاع هزیمت آن خسران مآل بطریق یلغار جریده خود را  
 به مرتضی خان رسانده مورد عنایات ساخته شب در خیمه او  
 گذراندند و راجه باسورا که از زمینداران عمده آن طرف بود بتعاقب  
 خسرو مامور فرمودند - و خسرو بعد کنگاش از همراهان که افغانان  
 مصلحت مراجعت آگه و بهار میدادند و حسن بیگ صلاح رفتن  
 طرف شرقی خلاف رای صائب دانسته تکلیف روانه شدن سمت  
 کابل نموده امیدوارها میداد و میگفت چهار لک روبیه در قلعه  
 رهناس بادیگر سرانجام ضروری موجود دارم پیشکش مینمایم - خسرو  
 آن خزانه را دم نقد دانسته بمصلحت حسن بیگ همدستان  
 گردید و ازین معنی افغانان که ماده فساد این کار بودند در ظهور خلاف  
 خواهش آنها ترك رفاقت نمودند و تفرقه تمام بحال خسرو راه  
 یافت - بعده که بآب چناب رسید چون حکم سر راه گرفتن بر خسرو  
 بحکم همه طرف و معبرها رسیده بود وقت گذشتن از آب زمینداران  
 آنجا مانع ملاحان گردیدند و ملاحان تن بطاعت خسرو نداده  
 گریختند - همراهان خسرو بعد تگ و دو بسیار کشتی که ملاحان  
 آن غافل بودند بهرسانده ملاحان را مجبور ساخته خسرو را با جمعی  
 از خاصان بوان سوار نمودند - ملاحان کشتی را عمدا بر سر تپوی  
 ریگ برده خود را بدریا انداخته بدر رفتند - خسرو خسران  
 مآل سراسیمه و حیران گشته در گرداب تفکر افتاد چون خبر بمیر  
 ابوالقاسم تمکین و هلال خان خواجه سرا که در گجرات لاهور بودند  
 رسید بلا توقف شتافته خسرو را با حسن بیگ و عبد الرحیم  
 و دیگر همراهان معین ساخته بحضور معروض داشتند - زبانی شمشیری



رفاقت نمود هر جا می رسیدند از مال تجار و مسافران و متروکین و از محصول و خزانه محال پادشاهی و زراعت رعایا تاراج نموده متصرف شده و از تیر آه مظلومان اصلا اندیشه ننموده دیهات را می سوختند

\* بیت \*

آتش سوزان نکند باسپند \* آنچه کند دود دل دردمند  
دلاورخان صوبه دار لاهور که روانه درگاه والاشده بود از شنیدن بغي خسرو مراجعت نموده بمحافظت برج و باره پرداخت - و عبد الرحيم ديوان لاهور که او نیز قصد حضور نموده روانه شده بود در راه به خسرو در خور و اورا بافسون از راه برده رفیق طریق گمراهي ساخت و او از شومي طالع يا خسرو رفاقت نموده مخاطب بملك الوزرا گشته ديوان آن برگشته ایام بد فوجام گردید - چون مرتضی خان پاشنه کوب مي آمد خسرو بعد رسیدن نزدیک لاهور که دروازه قلعه بر روی خود بسته یافت باوجود فراهم آمدن ده دوازده هزار سوار که واقعه طلبان هرزه کار و فتنه جويان اطراف روزگار با او ملحق شد بودند دست و پا باخته دوسه روز دست و پای لا حاصل زده از ملاحظه مآل کار فائده در محاصره ندیده بمقابله مرتضی خان پرداخت و باندک زرد خوردي پایي ثباتش از جا رفت - و دران معرکه از سادات باره سید جلال و غیره هفتاد نفر لشکر پادشاهی بکار آمدند - و قریب و چهارصد نفر از فوج خسرو کشته و زخمی گردیدند - و بعد هزیمت یافتن خسرو پالکي سواري او با صد و پنجاه جواهر که زاد راحله او همان بود بدست مرتضی خان افتاد و بخدمت جنت مکانی باعرضه فتح ارسال داشت بادشاه بعد

محمد جهانگیر بادشاه ( ۲۵۰ ) سنه ۱۰۱۴

جهانبانی داشته بود درینولا هشتم ذی الحجه سنه احدى جلوس  
اول شب باتفاق و زفاقت جمعی از قلعه ارک آگره برآمده متوجه  
سمت پنجاب و لاهور گردید - بعد عرض نظر بر پیش بینی که زود  
شعله این فتنه را فرو باید نشاند خود بدولت رأیت ظفر اثر بتعاقب  
او بر داشتند - شیخ فرید بخاری میر بخشی را که مخاطب به مرتضی  
خان ساخته بودند همان ساعت بطریق هراول مرخص فرمودند -  
و شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را با شیخ علاء الدین نبیرة شیخ  
سلیم که کوکة پادشاه می شد و بخطاب کولتاش خانی سرافرازی  
یافته بود و اعتماد الدوله عرف غیاث بیگ طهرانی را که ذکر او  
مفصل بزبان قلم خواهد داد و جمعی دیگر را در دار الخلافت گذاشته  
نهم شهر مذکور بقصد تعاقب خسرو کوچ فرمودند - و در همان روز  
میرزا حسن ( ۸۷ ) پسر میرزا شاه رخ که شریک مصلحت و رفیق او  
گشته بود بسبب عقب ماندن گرفتار پنجه اجل گردید - حضرت  
بشکون خوب گرفتند - و حسن بیگ بدخشی که خمیر این جماعه  
از بیوفائی سر رشته اند ( ۸۸ ) بموجب حکم از لاهور عازم حضور بود  
با خسرو در خورده به بمحض تکلیف سمرقندی با سه صد ( ۸۹ ) سوار

---

( ۸۷ ) در دو نسخه اصل و تاریخ تذکرة السلاطین چغتای حسن

و در دیگر نسخ حسین نوشته \*

( ۸۸ ) این عبارت فقط در یک نسخه است \*

( ۸۹ ) در تذکرة السلاطین چغتای نوشته که حسن بیگ با چهار صد

پانصد کس بدخشیان از کابل عازم ملازمت بود الخ



پرویز را با تالیقی آصف خان بهم رانی چتور که در عهد عرش  
 آشیانی خود باین خدمت مامور گشته بسبب بعضی موانع در  
 عقد تعویق افتاده بود مامور ساختند - و شمشیر و خنجر مرصع و اسب  
 و فیل و خلعت انعام نموده فرمودند که محمد اکبر پادشاه غازی را  
 عرش آشیانی مینوشته باشند - و حکم شد که جا بجا در بلاد و محال  
 عمده تعلقه حکام احکام و فرامین منع شراب و میربحری و راهداری  
 و دیگر ابوابی که حکام در دست بتعدی می گرفتند و قطع شجر حیات  
 دزدان و قطاع الطريق و غور رسی مظلومان و زیرستان صادر فرمودند -  
 و حکم شد هر جاکه مسافرتاجر و مقیم مالدار فوت شود و وارث او حاضر  
 نباشد مال او را امانت نگاهدارند و در صورت مفقود الاثر بودن وارث  
 مال ترکه یت را صرف تعمیر و احداث مساجد و پل و مدرسه و  
 سرای نمایند - در جهانگیر نامه که جفت مکانی خود تالیف نموده  
 بزبان قلم داده که اگرچه طبع ما رغبت و میل بشراب دارد و خود  
 هم میخوریم اما در منع آن تاکید زیاد نموده ایم و بدین تقریب  
 کیف شراب را بر دیگر کیفیات ترجیح داده چند فقره نوشته اند \*

آغاز سال اول جلوس مطابق غره فروردی موافق

یازدهم ذی قعدة سنه یکهزار و چهارده هجری

در اول سال جلوس و جشن نوروز عالم افروز نذر و پیشکش امرا  
 معاف فرمودند - و خرمن خرمن زر و جواهر بانعام و بخشش در آمد -  
 و در شروع این سال خسرو بدمآل که از بدو حال در خدمت  
 پدر بزرگوار چنانچه بگذارش آمده بی ادبیا از سر زده و در ایام  
 عارضه سفر آخرت عرش آشیانی بخیل و آرزوی خام ادعای

میرزا امینا که از ابتدای ولادت تا ده سال از جلوس تالیف نموده و تقریباً دران اکثر بذکر جهانگیر پادشاه نیز پرداخته بخاطر آورده موافق عقل ناقص خویش بطریق اختصار خوشه چینی نموده باحاطه نذکار می آرد - امید که اگر اختلافی بنظر مطالعه کنندگان در آید بعد عیب پوشی حصه رسد زبان طعن دراز ننمایند \*

اول حکمی که از عدالت پروری نمودند این بود که بعد جلوس فرمودن از چهار من طلا زنجیر عدالت بسازند و دران شصت زنگ نصب نمایند یک سراو به شاه برج قلعه اکبر آباد و سر دیگر بر میانی که کنار دریا برای همین کار نصب نموده بودند قائم کنند و ندا نمودند که هر مظلومی که دست او بدامن طرفداران ظالمان نرسد بلا واسطه دست دادخواهی بران زنجیر زده صدای ناله و فریاد ستم بدستگیری زنگ بگوش آن پادشاه عدالت پزوه رساند - و در ابتدای سلطنت میرزا خان را که در ایام شاهزادگی دیوان بود خطاب وزیر الملک عزایت فرمودند و غیاث بیگ را مخاطب باعتماد الدوله ساختند - و آصف خان عرف محمد جعفر برادر زاده غیاث الدین که در ابتدا از ایران آمده در عهد محمد اکبر پادشاه دویستی شده قبول ننوده به بنگالاه رفته باز بامداد طالع و یاری بخت و رشادت ذاتی بپایه وزارت رسیده مخاطب بآصف خان گردیده بود از صوبه بهار آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و شیخ فرید بخشی را که اصل از سادات بود میر بخشی نمودند - و راجه مان سنگه را صوبه داری بنگاله فرمودند - و دلاور خان افغان را حکومت لاهور آرزانی داشتند و سلطان



جوان شد بار دیگر عالم پیر \* بعهد شاه نورالدین جهان گیر  
 بگیتی فتنها در خواب ازو شد \* گل باغ بقا سیراب ازو شد  
 برضمیر منیر دانشوران نکته سنج خورده گیر ظاهر باد که چون  
 مولف اقبال نامه معتمد خان و میرزا کامگار مخاطب به عزت خان  
 برادر زاده عبد الله خان که هر دو بزرگوار بتذکار احوال آن شهریار  
 سمند تیز رفتار خامه را بر صفحه بیان بچولان در آورده اند و آنچه  
 حضرت شاهنشاهی جهانگیر واقعات سلطنت خود را قلم بند  
 فرموده اند در چندین مقدمه در هر سه تالیف مختلف بنظر مسود  
 اوراق در آمده و باهم موافقت نمی نمود و سواي آن میرزا عابد نام  
 درویش صاحب کمال منزوی معمر که در اکثر صفات اسم با مسمی  
 مشاهده شد بموجب اظهار او که همراه والدۀ خود در صغرس با اعتماد  
 الدوله پدر نورجهان بیگم وقت آمدن از ایران هم سفر بوده و ایام  
 شباب در رکاب ظفر انتساب صرف نموده و بعد از انتقال سلطنت دل  
 از آرایش روزگار کنده در بذل سورت انزوا اختیار کرده بود در سنه هزار  
 و صد و هفت [۱۱۰۷] هجری که باوجود زیاده از صد و پنجم سال از مرحله  
 عمر او طی شده بود تفاوت چندان در هواس خمسۀ او ظاهر نمی  
 گردید و بر صدق اقوال و راستی کلام افعال و اطوار آن پیر و حق شهادت  
 میدادند - با جامع این اوراق رابطه و داد بهم رسانده بود اکثر سرگذشت  
 عهد آن پادشاه عادل باذل خصوص از ماده نزاع صاحب مدار  
 آن سلطنت و منجر گردیدن به بی ادبی که از نوکر ناحق شناس  
 مهابت خان بظهور آمد آنچه ازو مسموع نموده رازی ثقه دانسته  
 بصندوق حافظه سپرده بامضمون هر سه جهانگیر نامه و شاهجهان نامه

ساختند - و در همین سال خجسته مآل دختر خواجه حسن ولد زین خان برای آن شاهزاده عالی نژاد خواستند - و اواخر سال بفرخی و فیروزی ازان حجله نشین سراچه عز و ناز پشیری مولود گشت سلطان پرویز موسوم گردید - و در سنه هزار [۱۰۰۰] هجری بتاریخ سلخ شهر ربیع الثانی بعد انقضای پنج ساعت شب پنجشنبه بطالع مبارک میزان که بحساب اختر شناسان هند سنبله بود در دار الخلافت لاهور اختر سعادت اثر برج سلطنت و کامرانی از بطن صبیغه راجه اودی سنگه عرصه زمین را منور ساخت - حضرت عرش آشیانی آن تازه نهال گلشن سلطنت را سلطان خرم مسمی ساخته بفرزندی خود نسبت بدیگر فرزندان امتیاز بخشیدند \*

نغمه سرایان بزم اخبار جهانگیری چنین روایت کنند که ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر پادشاه عرف شاه زاده محمد سلیم که ( در شهوار لجه اکبر ) تاریخ ولادت او سابق ( ۸۶ ) بزبان قلم داده در سال هزار و چهارده [۱۰۱۴] روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانی که سی و هشت سال از نشو و نماي نهال عمر شریف او در گلشن کامرانی و جهانبانی گذشته بود در دار الخلافت آگره بر اورنگ جهانبانی جلوس نمود - و خطبه جهانگیری بر منابر قلمرو سواد اعظم هند بنام نامی او خواندند - و ز سرخ و سفید از میمغت اسم آن زبده دودمان صاحبقران سرخ روئی تازه بهم رساند و ملقب بنور الدین جهانگیر گردید \*



خواجه معین الدین چشتی باجمیر تشریف بردند - و سیکری را مسمی  
 بفتح پور ساخته شهر عظیم آباد نمودند - و مسجد عالی آسمان رفعت  
 دران مکان میمنت نشان بنا نهادند - چنانچه سابق نیز ذکر درآمده -  
 بعد سپردن آن نو باره جاه و جلال بمکتب مولانا میر کلان هراتی را  
 بمعلمی و قطب الدین خان آنکه را باتالیقی مقرر فرمودند - بعد از  
 چند گاه میرزا جان پسر بیرم خان باین خدمت سعادت اندوز  
 گردید - و چون شاهزاده قدم مبارک بسال هشتم گذاشت منصب  
 ده هزاری پنجهزار سوار عنایت فرمودند - و بعده که پانزده سال از نشو  
 و نمای نهال عمر شریف در گلشن جاه و جلال گذشت صبیۀ راجه  
 بهگوان داس را که از راجهای نامدار دیار هند گفته میشد برای  
 شاهزاده جوان بخت خواستگاری نمودند - و خود بدولت و اقبال  
 در جشن طوی بخانه راجه تشریف آرزانی فرموده آن بانوی حجله  
 عصمت را بعقد درآورده بدولت خانه ابد پیوند درآوردند - و در هفده  
 سالگی که سنه نهصد و نود و چهار [ ۹۹۴ ] باشد دختر فرخنده  
 اختر راجه اودی سکه پسر راجه مالدیو که در حسب و نسب و  
 دولت مورثی بر همه راجهای عالی تبار افتخار داشت بعقد آن  
 گوهر بحر سلطنت و جهان بانی نیز در آورده خود بذات شریف  
 و همه حجله نشینان سراچه عصمت رونق افزای خانه و کاشانه  
 راجه گردیدند - و بخور رتبه و دستور سریر آریان هند لوازم شادی  
 بتقدیم رساندند - و همدارین سال فرخنده فال از دختر راجه بهگوانداس  
 صبیۀ بوجوه آمد موسوم بسلاطین بیگم گشت - و در سنه نهصد و نود  
 و هفت [ ۹۹۷ ] از همان محل پسوی متولد گردید موسوم بخسرو

ذکر سلطنت جنت مکانی ابوالمظفر نور الدین  
محمد جهانگیر پادشاه که بواسطهٔ نهم بامیر تیمور  
صاحبقران غازی میرسد

مورخان مذاقت بیان سلف در ذکر سلطنت جهانگیر پادشاه  
چنان روایت نمایند که چون عمر محمد اکبر پادشاه به بیست و  
شش سال رسید حق تعالی فرزندی کرامت نمود در خدمت حقائق  
و معارف آگاه حضرت شیخ سلیم ساکن سیکری که از درویشان  
صاحب حال بود رفته بعد التماس فاتحه درخواست فرزند نموده بودند  
بعد از آنکه آثار حمل بیکری از حجله نشینان سراچه عصمت ظاهر  
گردید او را در سیکری بخانه شیخ فرستاده چشم براه عطیه الهی  
بودند - بعده که نور صبح ولادت آن نونهال گلشن اقبال هفدهم ربیع الاول  
سنه نهصد و هفتاد و هفت [ ۹۷۷ ] بطالع بیست درجه میزان از  
مطالع فضل ایزد منان بر ساحت جهان جهانگیر گردید - عرش آشیانی  
در آگره بدین نوید روح پرور مبشر گشته خود را بسیکری بخدمت  
شیخ رسانده بعد تقدیم شکر توجّهات باطنی آن برگزیدهٔ زمان و زمین  
و رساندن خرمن خرمن زر بمستحقان و خادمان درگاه مولود معبود  
را موافق قرار داد که در خدمت شیخ نموده بودند بهم اسمی شیخ  
بسلطان محمد سلیم موسوم ساختند - و تاریخ ولادت با سعادت او (گوهر  
درج اکبرشاهی) یافتند - و موافق نذاری که نموده بودند پیاده بزیارت درگاه



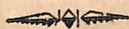
میر حیدر معنائی در فن شعر و تاریخ موشگافی مینمود از  
جمله اشعار اوست \*

\* رباعی \*

زاهد نکند گنه که قهاری تو \* ما غرق گناهیم که غفاری تو

او قهارت خواند و ما غفارت \* یارب بکدام نام خوشداری تو

در وقت وفات محمد اکبر پادشاه زیاده از پنجم هزار فیل که گاه قریب  
شش هزار میرسید در فیل خانه او موجود بود و دوازده هزار اسپ  
در طویله و هزار یوز در چپته خانه داشت اما گویند هر چند  
خواست هزار چپته شود میسر نمی آمد یک دو یوز را  
آفت میرسید. و بعد وفات او که عرض خزانه گرفتند ده کرور روپیه را  
اشرفی یازده ماشه و سیزده ماشه و چهارده ماشه سوای اشرفیهای  
کلان که از صد توله تا پانصد توله هزار اشرفی در خزانه موجود بود  
و دو صد و هفتاد و دو من طلائی غیر مسکوک و سه صد و هفتاد من  
نقره و یک من جواهر خامه که قیمت آن از سه کرور روپیه تجاوز  
نموده بود برآمد. دالک میوزة جابجا نشانیدن تصرف اوست \*



موزرا مغز سلیمان رسد از حشمت ما

میر فتح الله شیرازی از وطن بخدمت پادشاه رسیده بسبب  
رشد کمالات صوری و معنوی کار او بجائی رسید که بتنقیص معاملات  
دیوانی مامور گردیده از جمله مشاهیر گشت \*

ملا عراقی مشهدی از مستعدان و شعرای مشهور گفته میشد  
قریب یک لک و بیست هزار بیت مثنوی دارد از جمله اشعار  
اوست \*

شوری شد و از خواب عدم دیده کشودیم  
دیدیم که باقی است شب فتنه غنودیم  
قاسم کاهی که صد و بیست سال عمر بود این بیت از جمله  
دیوان مشهور اوست \*

بیت \*

چون سایه هم‌هیم بهر سو روان شوی \* باشد که رفته رفته بکار آشنایی  
خواجہ حسن هروی که از صاحب کمالان و مقربان پادشاه بود  
از زان طبع اوست \*

محبتی که مرا با تو هست میخواهم  
همین تو دانی و من دانم و خدا داند  
سید محمد جامه باف از سادات ستوده صفات و صاحب طبع  
بود در رباعی شهرت داشت \*

رباعی \*

آن روز که آتش محبت افروخت  
عاشق روش سوز ز معشوق آمرخت  
از جانب دوست سرزد این سوز و گداز  
تا در نگرفت شمع پروانه نسوخت



در فراهم آوردن مال دنیا کار او بجائی رسید که بعد واقعه اوسه کرور روپیه نقد سوای املاک و اقسام جنس از خانه او بر آمد .

الحال بذکر شعرائی آن عهد زبان قلم را شاداب می سازد .  
عرفی شیرازی آن قدر طبع رسا داشت که در شروع ایام شباب از تحصیل علم و درس اکثر کتب متداوله فارغ شده قبل از آنکه بحد تکلیف شرعی رسد اشعار رنگین و قصیده های برجسته میگفت تا آنکه ابنای زمان برو حسد بردند و در پی خفت او شدند لهذا ترک وطن مالوف نموده عازم هندوستان گردیده سعادت ملازمت پادشاه حاصل نمود و در اندک مدت چنان مقرب و معزز گردید که آنچه مشهور است فیضی و ابو الفضل در عالم هم چشمی حسد برده او را مسموم ساختند از جمله اشعار او که در حمد گفته . بیت .  
ای نه فلک زخوشه صنع تو دانه . در قصر کبریای تو عرش آشیانه  
در تنگنای کوچه شهر جلال تو . وسعت گه زمانه کمین گاه خانه  
نه توسن سپهر سراسیمه در درت . تا حکمت گرفته بکف تازیانه  
ذات توفاد راست بایجاد هر محال . الا بآفریدن چون خود یگانه  
شیخ مبارک ناگوری و هر دو فرزند ارشد او که از صاحب کمالان آن عهد بودند ذکر آنها مکرر بزبان قلم جاری گشته خصوص فیضی که خطاب ملک الشعرا یافته بود در اکثر علم کتاب تالیف نموده و تفسیر کلام الله بی نقط نوشته و در اخلاق هم نسخه بی نقط یادگار گذاشته از اشعار اوست . بیت .

نظر فیض چو بر خاک نشینان مکنم

محدثان مشهور بود بکعبه الله رفته بعد ادای حج واجب مدت مدید محض برای تحقیق صحت احادیث دران مکان بسر برده مد کتاب از همه علوم عقلی و نقلی تالیف فرموده خصوص شرح مشکوٰۃ و تاریخ مدینه که دران ذکر حضرت ائمه طاهرین و ظلم و تعدی مخالفین باظهار کمال حسن عقیدت نموده و تکمیل الایمان که مشتمل است بر ذکر عقائد از تالیفهای مشهور آن واصل بالله زیاده از صد سال مرحله عمر طی نموده تا اواخر عهد جهانگیر پادشاه بود - در صلاح و تقوی که لازمه علم با عمل است ممتاز بوده در ادای فرض و سنن تا دم واپسین دقیقه فرو گذاشت نذمود گویند بعد مراجعت از کعبه الله اکثر بر زبان صداقت بیان او جاری میگردد که تا به بیت الله رفته مدتی مقیم گشته صرف اوقات برای تحقیقات احادیث نمودم ندانستم که بیشتر احادیث مشهور وضعی است - مقبره ایشان در دهلی نزدیک مزار حضرت خواجه قطب الدین واقع شده •

دیگر از واصلان حضرت خواجه باقی بالله دران عهد از مقتدای زمان بوده صفات ذاتی و کسبی و خوارق ایشان زیاده ازان است که بزبان قلم داده شود - اکثر درانرا گذرانده با مختار کم میجو شیدند و از اکثر علوم عقلی و نقلی بهره تام داشتند نزدیک هفت شایه جهان آباد متصل قدم حضرت رسول که سابق درانجا آبادی نبود خانقاه همانجا بود آسوده اند \*

ملا عبد الله سلطان پوری که از فضایی مشهور بود بخطاب مخدم الملکی در لباس سرخ پوشی میان دیگر مشایخ امتیاز یافته



از ارسال تحف و هدایای گران بها بار سلوک مرعی می داشتند -  
و قاهره سرا در خلوت و وقت آرام در خلوتخانه راه داشت و از  
امرای باره که در عهد محمد اکبر پادشاه بامارت رسیدند سید محمود  
خان است که به پایه چهار هزاره رسید و سید احمد برادر او  
بمنصب سه هزاره سرفرازی یافت \*

اگر خواهد بذکر اولیا و مشایخ واصل بالله و فضلا و مستعدان  
و شاعران ایران و توران که در آن عهد از شهرت کمال دوستی و گنج  
بخشی آن پادشاه دریا دل جمع آمده بودند پردازد نسخه علیحد  
مرتب گردد اما بتذکار اسم بعضی از مشایخ و صاحب کمال  
و شعرائی مشهور می پردازد \*

حضرت شیخ سلیم سیکری قدس الله سره که از مشایخ صاحب  
ریاضت آن وقت بود کرامات و خوارق بسیار پادشاه مشاهده  
نموده بودند مدت در مکه معظمه و مدینه منوره بسر برد بیست  
و چهار حج گزارده اکثر ملجای دردمندان و مستمندان محتاج بوده -  
ذکر سپردن والد ماجد جهانگیر بعد ظاهر شدن اثر حمل که ثمر  
شجر دعای شیخ بود در خدمت و خانه آن برگزیده حضرت حق  
سابق مجمل بزبان قلم جاری گشته باز بتقریب باحاطه بیان خواهد  
در آمد - چنانچه اسم پادشاهزاده محمد سلیم تیمنا بهم اسمی شیخ  
گذاشته شده و شهر فتح پور بسبب ارادت پادشاه در خدمت شیخ  
آباد گشته - در سنه نهصد و هفتاد و نه [ ۹۷۹ ] برحمت حق  
پورست \*

شیخ عبدالحق دهلوی از افضل الفضلای آن عهد و از

[ ۷ ] هفتم شجاع خان \*

[ ۸ ] هشتم رسول خان که اول نوکر بیرم خان بود بعده در جرگه

بندہ های پادشاهی در آمده بدین پایه ارجمندی یافت \*

[ ۹ ] نهم شهاب الدین احمد خان \*

[ ۱۰ ] دهم مهدی قاسم خان \*

[ ۱۱ ] یازدهم راجه بهگوان داس ولد بهارمل \*

[ ۱۲ ] دوازدهم راجه مان سنگه که صبیح او بجهانگیر منسوب

گردیده بود \*

سوی امرای چهارهزاری که تعداد آن بچهارده پانزده می رسید  
عبد المجید آصف خان را که ابتدا داخل اهل قلم بود اگرچه  
بلا قید منصب در جرگه امرای عظام نوشته اما صاحب بیست  
هزار سوار بزبان قلم داده - دیگر شیخ ابو الفضل و شیخ فیضی که  
از مستعدان نادر العصر آن عهد بودند و سکندر خان از یک  
و عبد الله خان از یک و محمد مراد خان و شاه بداخ خان و مظفر  
خان که بپایه وزارت رسید و پیر محمد خان را که اول نوکر بیرم  
خان بود بعده در زمره امرای مقرب در آمد بلا قید مراتب  
و منصب از جمله امرای کبار و مقربان گستاخ بتعداد در آورده -  
و راجه بیربل هر چند پایه او از دو هزار تجاوز نمود اما از آنکه  
در لطیفه گوئی و عقل و فراست و حاضر جوابی و موزنی طبع  
نسبت بر شعرا و مستعدان هند گوی سبقت می ربود بمرتبه  
در دل بادشاه جای گرفته بود که در ماه و سال لکها از نقد و جواهر  
در وجه انعام بدو رعایت می فرمودند - و همه امرای دور و نزدیک



نظام الدین هروی که در جرگه بخشیان محمد اکبر پادشاه در آمده بود تاریخی مشتمل بر ذکر تعداد سلاطین بیست و یک صوبه دکن تالیف نموده مسمی بتاریخ نظامی ساخته - در آن تا سنه سی و هفت بذکر محمد اکبر پرداخته - اکثر در ذکر سلاطین دکن کلام او محل اعتماد را نشاید - و سواي قول محمد قاسم فرشته هیچ مورخی بذکر سلاطین دکن نپرداخته که در صحت کلام اعتبار داشته باشد - اما چون نظام الدین عمر در رکاب و بندگی محمد اکبر پادشاه صرف نموده قول او در ذکر سوانح سلطنت عرش آشیانی اعتبار تمام دارد - آنچه بتعداد امرای پنجهزاری که معراج دولت آن عهد بود پرداخته تا سال سی و هشت دوازده نفر بشمار آورده چنانچه بتفصیل ذیل بنگارش می آید \*

[ ۱ ] اول میرزا شاه رخ بن میرزا ابراهیم که از بنی اعمام

پادشاه میشد \*

[ ۲ ] دوم میرزا رستم قندهاری که از جمله برادران پادشاه صفوی

ایران می شود بسبب مخالفت برادر و تسلط ازبکان در قندهار استقامت نتوانست ورزید و رو بدین درگاه عالم پناه آورده در جرگه امرای پنجهزاری منسلک گردید \*

[ ۳ ] سوم بیروم خان وکیل السلطنت مخاطب بخان خانان

و عمو جان گردیده باز مغضوب گشته بدرجه شهادت رسید \*

[ ۴ ] چهارم سعید خان برادر زاده جهانگیر قلی خان \*

[ ۵ ] پنجم خان جهان خواهرزاده بیروم خان \*

[ ۶ ] ششم امین خان کوکا \*

نفرموده شفقت مله رحم از دست نداد - و از مفاتیح شمشیر آن  
گیتی ستان که بر قلعه‌های آسمان رفعت هندوستان صدای اذان بگوش  
پیروان دین رسیده - و اکثر بلاد شرقی و جنوبی و شمالی و صوبه  
مالوه و احمد آباد و کشمیر و غیره از ترددات نمایان او که از صدیکی  
باحاطه تحریر آمده مفتوح گشته و بتسخیر در آمده - و راجه‌های سرکش  
و راهب‌های خود رای چطور وجوده پور را در ربه بندگان و اطاعت  
خود در آورده مطیع و منقاد ساخته - و چندین افغانان جهالت کیش  
بداندیش که بدعوی ارث ملک ماده فتنه و فساد گشته از هر طرف  
علم سرکشی بر انراشته بودند و دم استقلال میزدند همه را بنور  
بازوی اقبال بخاک ادبار افکنده خرمن هستی شان را بباد فنا در  
داد - و از جمله بناهای عالی که در بلاد هندوستان یادگار گذاشته یکی  
قلعه اکبر آباد است که با عمارات و باغات دیگر آن شهر را از سرنو  
رونق بخشیده - دریم قلعه اله آباد که با گردون ابد بنیاد هم اساس  
است - دیگر مسجد عالی فتحپور است که عمارت‌های دیگر بنا  
گذاشته اوست - و در تمام سوا اعظم هندوستان عمارات عالی و  
لباس‌های فاخره و منازل خوش و بساتین دلکش و دیگر مایحتاج  
لذت زندگانی در عهد آن واضح آئین دولت و بانی نسق سلطنت  
رواج گرفت - و چندان مردم صاحب کمال و مستعد از شعرا و فضلا  
و حکمای ذو فنون از ترک و تاجیک و عرب و عجم با آوازه وسعت  
خلق و کرم و صیت غریب نوازی و هنر پروری آن خسرو انجم حشم  
هر پای تخت هندوستان فراهم بودند که در هیچ وقتی از  
واقعات پادشاهان سلف هند شنیده نشد \*



در حالت احتضار پدر بزرگوار سعادت همدمی دم واپسین در یافتند -  
و بر سر دروازه‌های قلعه و مداخل و مخارج شهر مردم معتمد خود  
تعیین نمودند - و شاه زاده خرم را که چهارده سال از عمر شریف آن  
نونهال سلطنت در گلشن جهانبنایی نشو و نما پذیرفته بود از طرف  
استقلال و ثبات قدم در خدمتگاری جد والا قدر آفرین گفتند - در نیم  
شب چهارشنبه دوازدهم جمادی الاخری سنه هزار و چهارده هجری  
روح پر فتوح عرش آشیانی از قفس تنگ فزای عالم فانی  
بدار القرار پرواز نمود

• بیت •

جهان چیست بگذر ز نیزنگ او \* رهائی بچنگ آر از چنگ او  
مقیمي نه بیند درین باغ کس \* تماشا کند هر یکی یک نفس  
پنجاه و یک سال و دو ماه سلطنت نمود \*

پادشاهی بود باداد و عدل در کمال هوشیاری و تهوری فتح  
نصیب که چندین بار با صد و صد سوار بطریق بلغار چنانچه  
بنگارش آمده مسافت بعیده را طی نموده بر صف بیست هزار  
وسی هزار ( ۸۵ ) زده فتح یافته و دانائی و حوصله و بردباری  
ازان معلوم می توان نمود که با چنان فرزند تند مزاج بعد بغی  
ورزیدن چنین سلوکهای با تدبیر بکار برد که مکرر مرغ رمیده  
قفس شکسته را باز بی تردد لشکر کشی و آدم کشی بدام  
خود آورد - و باوجود از میرزایان بذی اعمام آن همه شوخی و نمک  
حرامی در بغی ورزیدن بظهور آمد باز طریقه جلالت را کار

از طرف پدر عالیقدر و خود هر چند ترغیب بر آمدن از قلعه نمود  
و الحاح و مبالغه بسیار بدستوری که مادران را مهر در حق فرزندان  
می باشد فرمود موثر نیفتاد - و بخدمت والدین جواب صریح داد  
که تا اثر حیات شاه بابا باقی است دست از قدم جد والا قدر  
بر نخواهم داشت - آن حجله نشین پرده عصمت ناچار فرزند را در  
کنف حافظ حقیقی گذاشته مراجعت نمود - و آخر ظاهر شد که بر  
نیامدن شاهزاده بلند اقبال از قلعه محض حکمت الهی بود چا  
که کسان خان اعظم و مانسنگه مسامح و مکمل بطریق جاسوس متفرق  
بر سردرواز های قلعه انتظار بر آمدن نو نهال سلطنت می کشیدند  
که هر وجه بدست آرند - تا آنکه مرتضی خان بخاری که بخشی پادشاه  
و از خیر اندیشان شاهنشاهی بود امرای بسیار باو گرویدگی داشتند  
با جمعی از دلاور پیشگان بمدد رفاقت آن شاه زاده وای عهد کمر  
بستند - و میان فوکران خان اعظم نیز تفرقه اختلاف و نفاق افتاد و  
طرف داری آن طرف منجر بر ارجه مانسنگه گردید - و خسرو بدمال  
که از ابتدا با پدر نزاع ورزیده گستاخانه سلوک می نمود لغایت  
آنروز هزار روپیه یومیه که سال سه لک و شصت هزار روپیه باشد  
می یافت - و لشکر خانگی که مصالح آن فکر قاسد او تواند شد  
نداشت و بعضی بندهای خیر خواه صلاح دولت درین دانستند که  
ارجه مانسنگه را به پیغامهایی وعده و وعید همانند فی الحال صوبه  
داری بنگاله بدستور سابق بر او مقرر و مسلم داشته همان روز خلعت  
داد و رخصت نمودند - و شاهنشاهی بعد خاطر جمعی از شر اعدا  
روزی که شب دیگر آن روز وداع عرش آشیانی بود بقلعه آمده



می افزود و معالجات سود نمی بخشید تا اثر زوال آفتاب حیات  
 هویدا گردید - چون خسرو که دخترخان اعظم کوکلتاش باو منسوب بود  
 و همشیره زاده راجه مان سنگه می شد و هر دو امیر که صاحب  
 فوج بودند مربی او گفته می شدند بخیال محال باطل آنکه چون  
 شاهنشاهی شاه زاده سلیم چند روز پا از جاده اطاعت بیرون گذاشته  
 طریقه بغی اختیار نموده بود خسرو را بسلطنت باید برداشت و  
 وارث تاج و تخت را بدست آورده محکوم و محبوس باید ساخت -  
 افتادند - چون جمعیت شاهنشاهی دران روزها طرف احمد آباد و  
 دیگر اقطاع متفرق گشته بودند نظر برینکه هر دو مدعی دولت از  
 اعظم امرا و ارباب حل عقد امور جهان ستانی بودند از راه احتیاط  
 و تقاضای وقت شاهزاده ولی عهد از بیمار داری و خدمتگاری پدر  
 والا قدر دست کشیده ترک آمد و شد نموده بیرون قلعه در حویلی خود  
 خانه نشین شدند و در همه باب شرط هوشیاری در دفع شر اعدا بکار  
 می بردند - و شاهزاده خرم با دل قوی کمر خدمتگاری جد والا مقام  
 بسته اصلا از کید بد اندیشان نفاق کیش وسواس بخاطر راه نمیداد -  
 و شاهنشاهی از راه مهر پداری درین ماده دغدغه تمام بخاطر آورده  
 بفرزند دلبد پیغام میدادند که بدون آن نور حدقه میان اهل نفاق  
 خلاف رای صائب است - صلاح حال درین است که خود را از ان  
 بحر خطر بکنار کشیده نزد این جانب رساند - آن نو نهال حدیقه  
 جهانبانی در جواب پیام میدادند که تا دم واپسین از پرستاری و  
 تیمار داری جد بزرگوار دست نخواهم برداشت تا آنکه والدۀ ماجده  
 سلطان خرم برای فهمانیدن و بر آوردن فرزند کامگار از ان تهلکه رفته

خود ساخت - عرش آشیانی که اثر خورن نیز از دور مشاهده نموده بودند برهم خاطر گشته سلطان خرم را نزد شاهزاده محمد سلیم فرستادند و فرمودند نزد شاه بهائی خود رفته بگویند که شاه بابا می فرماید که هر دو فیل و فیلبانان از شما اند این همه طرفداري جانور برپاس ادب ما و آدم سرکار رجحان دادن از چه راه است - شاه زاده بلند اقبال بخدمت پدر عالیقدر رفته پیغام جد والا مقام و کلمات التیام آمیز بآئین خردمندان گزارش نمود - و شاهنشاهی نیز در جواب بآداب تمام عذر خواسته باظهار قسم سر مبارک گفتند که مرا ازین ادای پوچ خبر نبود و راضی برین جرأت بیجای آنها نبودم - شاه زاده خرم به بشاشت و خرمی و شگفته روی تمام بخدمت جد والا مقام رفته در دفع ماده ملال فساد انگیز کوشیده باصلاح گفت و گو از طرف پدر عالیقدر و از جانب خود بی تقصیری شاهنشاهی را بزبان عذر بیان بعرض رساندند \*

درین ایام از واقعه دکن معروض گردید که شاه زاده دانیال که تازه نبال جویبار سلطنت بود زیاده از یک سال با عروس عیش و کامرانی که تازه بعقد در آورده بود هم آغوش نبوده از مصر بآجل برفه جاودانی شتافت عرش آشیانی را از شنیدن این حادثه جانکاه ناکاه و واقعه غم فزای ناگهانی که در اندک ایام چنان دو سو روان گلشن جهانبنایی از پا در آمدند و در عین شباب و جوانی ازین دار فانی بصد حسرت و ناکامی رخت هستی بربستند غم و الم زیاده داد و عارضه جسمانی علاوه آلام روحانی گردید و روز بروز بر شدت حرارت تب و مرض مرگ که انبیا و اولیا و شاه و گدا ازان ناگزیرند



فیلی که اثر مغلوب گردیدن او ظاهر شود کومک او نماید - و این  
فیل کومکی و چرخي و لوهه لنگر وضع کرده و اختراع محمد اکبر پادشاه  
است - وقت رو برو بر آمدن فیلان خود در جهروکه نشسته سلطان  
خرم را که بمسب برداشتن بفروندی و مشاهده کمال شعور و عقل  
خدا داد از صغرس کمتر از خود جدا می نمودند نزد خویش  
جا دادند و شاهنشاهی شاهزاده سلیم و خسرو اذن خواسته برای  
تماشای فیلان بر اسپان باد پیمای برق کردار سوار شده استاده چون  
فیلان گردون شکوه کوه پیکر بحرکت آمده آهنگ جنگ نمودند در  
نظر تماشاگران از جنبش هر دو کوه آسمان شکوه زمین به تنزل  
در آمد \*

دو کوه آهني از جاي جنبید \* زمین گفتي ز سرتاپای لرزید  
بعده از چند کله که بر همدیگر زدند اثر غلبه فیل شاهنشاهی ظاهر  
گردید فیلبان پادشاهی فیل خاصه رن تهن را بموجب ضابطه  
مقرری خواست بمدد فیل خسرو رساند جمعی از نوکران هواخواه  
هرزه خوانان و شاگرد پیشه فیل خانه شاهنشاهی آواز ممانعت  
بلند کرده شروع بزدن سنگ و کلوخ طرف فیلبان پادشاهی نمودند  
و سنگی بر پیشانی فیلبان رسید و قطرات خون بر پیشانی او ظاهر  
گردید خسرو بدمال که مدام در بدخواهی پدر میکوشید باتفاق  
و اشاره فتنه جوین بدسگال از میان آن همه کثرت هجوم و ازدحام عام  
خود را بخدمت عرش آشیانی رسانده زبان بشکوه بیمر فساد آمیز  
گستاخی مردم پدر نسبت فیلان پادشاهی کشود و گله زیاده  
نمود و مجروح گردیدن مهوات پادشاه را بآب و تاب شاهد مقال



آغوش شفقت گرفته رقت بسیار نمودند - و الماس قیمت لك  
 رویه با پیشکشهای دیگر قبول افتاده دست شاهزاده گرفته متوجه  
 حرم سرا شده کلمات عذاب شفقت آمیز بمیان آوردند - و فرمودند  
 که از افراط باده پیمائی و اثر رهنمونی همراهان بد عاقبت خلل  
 در دماغ و مزاج شما راه یافته بهتر آنست که چند گاه در خلوت  
 خانه بآرام بسر بزند تا حکما بعلاج مزاج برهم خوردن آن فرزند  
 پروازند - بعد منزوی فرمودن والد ها و همشیره ها آمده بصیقل  
 دلبری و پند و نصائح مشفقانه و امیدوار زود مطلق العنان گردانیدن  
 زنگ ملال آن شاهزاده ذو الاقبال میزدودند - تا آنکه باز شفقت پدری  
 و شفاعت و کفالت والدۀ ماجده باعث زود بر آمدن بذروه اوج  
 جاه و جلال از هاله کدورت انزوا گردید - و روز بروز بر عنایات و الطاف  
 بالمشافهه و غائبانه افزوده غبار ملال از چهره حال فرزند کامگار پاک  
 نمودند - و خاطر وحشت گرفته و دل بمیدۀ بی آرام جگر گوشه را  
 بتداوی انواع تدبیر حکیمانه باصلاح آوردند - روزی بحسب التماس  
 و آرزوی سلاطین نامدار قرار جنگ فیلان عفریت نژاد بمیان آمد -  
 شاهزاده محمد سلیم که بعد واپس عهدی ملقب به شاهنشاهی گشته  
 بود فیلی داشت گران بار نام که در نمو و تنومندی و جنگ ضرب  
 المثل شده بود و خسرو را نیز فیل کوه پیکر آپوپ نام قوی هیکل  
 بود که در روز مقابله خصم و معرکه جنگ هم سنگ او هیچ فیل  
 نمی توانست شد فرمودند که آن هر دو فیل کوه شکوه را با هم در  
 جنگ اندازند - و زن تهمین نام فیل خاصۀ سرکار را که از فیلان نامی  
 گرفته میشد و هیچ فیل هم نبود او نمی شک مقور کردند که هر



مریم مکانی کہ از چند گاہ بعارضہ جسمانی مبتلا بودند و اخبار ناملائم شاهزادہ نامدار علاوہ مکروہ روحانی گشتہ بود و راضی بحرکت پادشاہ بآن صوب نبودند بعرض رسید - اول تمارض دانستہ شاهزادہ بلند اقبال سلطان خرم را کہ در استرضای جد بزرگوار و همواری دفع بدنامی پدر ذوالاقتدار هموارہ می کشید مامور فرمودند کہ نزد جدہ ماجدہ رفتہ بعد حصول سعادت عیادت بر احوال کم و زیاد گردیدن مرض واقعی مطلع گردیدہ آمدہ بعرض رساند - سلطان خرم بخدمت مریم مکانی رفتہ بعد دریافت احوال موافق مرضی جدہ مکرمہ آمدہ بعرض رساند کہ اگر خواهند ثواب دیدار واپسین دریابند و خوشنودی حضرت مریم مکانی حاصل نمایند صلاح نیک عاقبتی دارین درین است کہ بر سر بالین آن سرمایہ سعادت ہردو جہان حاضر شوند - عرش آشیانی بقصد طواف کعبہ مرادات مراجعت فرمودند و دیدار دم آخرین والدہ ماجدہ دریافتند - و همان روز واقعہ مغفورہ مرحومہ شد - ملول خاطر گشتہ سروریش و بروت تراشیدہ تغییر لباس دادہ دو روز در ماتم ماندہ روز سوم تبدیل رخت نمودند - و امرانی کہ در ریش تراشی و تغییر لباس رفاقت نمودہ بودند بہمہ خلعت عنایت فرمودند - بعدہ کہ این خبر ملال اثر بشاہزادہ سلیم رسید از شنیدن خبر هولناک و قصد پدر و غم واقعہ جدہ کہ برای ولی نعمت علاوہ الم جدائی آن نوریدہ گردیدہ براہنمائی ہدایت ازلی بارادہ و شہرت پرسہ جدہ و التماس عفو جرائم متوجہ حضور شدند - بعد رسیدن بخدمت پدر عالیقدر و حصول سعادت قدمبوس عرش آشیانی فرزند بلند بچان پیوند را در

مقید ساخته آوردند - فرمودند که هر دو را رو بروی شاهزاده پوست بکشند  
 ازین ماجرا در حالت بعرض عرش آشیانی رسید - علاوه اینکه هر روز از  
 زبانی جاگیر داران آن نواح نالش تعدی شاه زاده معروض میگرددید  
 بغایت بخاطر پادشاه که اصلا طبع مبارک بر چنان سیاست  
 و ظلم راضی نبود نهایت گرانی نمود و فرمودند سبحان الله ما هرگز  
 به پوست کردن گوسفند مذبح بحضور خود راضی نشدیم نمیدانیم فرزنده  
 ما بدین مرتبه سختی قلب از چه راه بهمرساند - درین ضمن واسوختهای  
 بیدک تاراج و تغییر نمودن جاگیر بعرض رساندند که در عالم افراط  
 شراب خانه خراب که افیون با او ضم ساخته اند و مداومت می  
 نمایند چنین افعال از فتایج آنست و در وقت حکم احدی را مجال و  
 یارای عرض نمی باشد بعده بخاطر عاطر خطور نمود که خود بدولت  
 متوجه اله آبک گشته فرزند دلبد خود را بوسیله پند و دلجوئی  
 باعزاز همراه گرفته بیارند بدین قصد در سنه هزار و دوازده [ ۱۰۱۲ ]  
 از دارالخلافه اکبر آبک برآمده بر کشتی سوار شدند - از اتفاقات کشتی  
 بالایی تبه ریگ آمده نشست چند آنکه ملاحان تردد و سعی نمودند  
 فائده نداد تا آنکه کشتی دیگر آوردند و بران راکب گشته در منزل  
 پیش خانه تشریف آورده نزول فرمودند و این معنی نزد اهل  
 شگون میمون نمود و در همان شب و روز دیگر تا هشت نه پهر بمرتبه  
 بازار بشدت نازل گردید که خیمهای نصب شده بر روی آب حباب وار  
 نمودار گشتند و سواي خیمهای دولتخانه و پیشخانه امرا دیگر  
 هیچ جا در خور و کلان استوار نماند و جمعی که از شهر بر نیامده  
 بودند قادر بر آمدن نگردیدند - درین ضمن خبر رو بشت آوردن مرض



و فتنه جویان واقعه طلب در عرض رساندن و شعله افروزی هنگامه  
فساد تقصیر نمی نمودند - و پادشاه شنیده ناشنیده می انگاشتند -  
و عبد الله خان که نواخته و پیش آورد شاهزاده والا نژاد بود چون  
گاه گاه در خلوت کلمات نصیحت آمیز بر زبان از راه عقیدت خاص  
می آورد مفید نمی افتاد - وقت یافته برخاسته بخدمت پادشاه  
روانه گردید - در همین آوان چون والده خسرو که همشیره راجه مانسنگه  
می شد سودای مزاج بهم رسانده بود و از اداهای خارج و اطوار ناهموار  
خسرو ناخلف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد  
خرم کلان بود و نظر بر عنایات و توجهات جد بزرگوار و پدر نامدار  
که نسبت بخسرو در حق آن غرغره جاه و جلال زیاده مبدول میگردد  
از راه حسد بر خور هموار نمی توانست بود و در خدمت پدر  
گستاخانه و بی ادبانه سلوک می نمود - و عند الفرض بخدمت  
جد بزرگوار طریقه غمازی از طرف شاهنشاهی بکار برده شعله افروزی  
عناد می نمود و مادر او در منع آن می کوشید و فائده نمی بخشید  
علاوه مرض سودا گردیده بود - درین آوان روزی خود را از غصه اطوار  
آن فرزند بد عاقبت از افیون مسموم ساخت - و برخاسته رفتن  
عبد الله خان و واقعه والده خسرو معا بعرض شاهزاده نامدار رسید  
و باعث الم خاطر گردید - و در همان ایام کدورت اثر یکی از واقعه نگاران  
حضور شاهزاده را با یکی از خاصان امرد که خالی از وجاهت  
هم نبود و منظور نظر عالی بود تعلق سرشار روداد او را از راه  
برده با خود گرفته بطریق فرار راه دکن اختیار نمود - بعد عرض مردم  
برای گرفته آوردن هر دو تبه کار تعیین گردیدند از چهار پنج منزلی

است - و بر عالمي ظاهر و هویدا است که مهم رانا بآن وسعت ملک و جبال قلب بدون زر و لشکر و سرانجام توپخانه و خاطرخواه که در چهار طرف ماوای او محاصره نمایند صورت گرفتن متعذر - و هر بار سماجت و لجاجت بکار بردن باعث ملال خاطر اشرف و خفت خود گردیدنست لهذا اراده و التماس دارد که این مرید را چندگاه بجایگزین مرخص فرمایند که در آنجا رفته بمصالح و سرانجام فراهم آوردن آن کوشیده بخاطر جمع در تقدیم خدمت مامور پروازد - بعد عرض بخت النساء بیگم همه شاهزادگان بلند اقبال را با یک دو امیر محرم مامور فرمودند که رفته بتسلی آن دره التاج پروازد - فائده مرتب نشد - و هر چند آن حمله نشین سراق جاه و جلال در دلاسا و فهمانیدن برادر زادگان بهانه جو کوشید بجای نرسید - ناچار آن پادشاه افلاطون منش نظر برپاس خاطر آن گوهر بحر سلطنت طوعا و کرها برفتن اله آباد مرخص ساختند و از فتح پور کوچ نموده کوچ بکوچ بکوبه و شان خسروانه متوجه اله آباد شدند - هر چند بعضی هواخواهان ظاهر بین مصلحت خام عدم تقاضای وقت بمیان آوردند عرش آشیانی گوش بحرف برهمکاران نداده بلکه از راه اظهار کمال عنایات و شفقت موافق ایام زمستان و تقاضای سال برای آن تازه نهال گلشن عز و ناز نیمه آستین پوست رویاه سفید که خالی از ندرت و تحفگی نبود با تحف دیگر پیهم برای دفع توهم شاهزادگان جوان بخت روانه فرمودند - در جواب عرضداشت متضمن برشکر عنایات عطیه مرشد و قبا و بنوشتند - و بعد رسیدن بسرخد اله آباد بهمان رویه سابق بتغییر نمودن جایگزینان امان عده حضور پرداختند -



گرفته دیدۀ هجران دیده را از دیدار فرزند روشن ساختند - و وقت زیاده نمودند - از جمله پیشکش و نثار هزار مهر و هفت فیل قبول فرمودند و بعطای فیل و اقسام جواهر و مرصع آلات معزز ساختند - و دستار از فرق مبارک برداشته بر سر فرزند جگر پیوند گذاشته فرق اعتبار آن نور دیده را بر آسمان برین رساندند - و از سرنوید وای عهدی بالاستقلال نمودن را سامعه افروز عالمیان ساخته حکم بلند نمودن آواز شادبانه فرموده از صدای کوس عشرت افزا گوش بر همکاران منافق و هوا خواهان موافق پر ساختند - و بعد جشن و بزم بهجت افروز بانقضای چند روز مهم رانا بدستور سابق بنام آن زبدۀ دودمان سلطنت مقرر فرمودند - و روز دهم مرخص نموده جمعی از امرای نامدار تعیین کردند - بعده که در فتح پور نزل واقع شد برای رسیدن خزانه و لشکری که همراه حکم شده بود چند روز مقام ضرور گردید و از تغافل متصدیان در سرانجام مطالب تاخیر روز داد و این معنی باز از سرنو ماده برهم خوردن مزاج و آشفتگی خاطر آن درة التاج گشت - و بخدمت بادشاه معروض داشتند که هرگاه متصدیان سرکار در سربراه نمودن و سرانجام دادن مصالح ضروری مهم تگاہل ورزیدند و این مرید که حکم آن مرشد و قبله را بجای حکم خدا میداند بموجب فرموده برآمده چند روز در انتظار بگذرانند و اثری از سرانجام دام و درم بروی کار نیامد تقصیر غلام چیست - و بتحقیق فدوی عقیدت آئین رسید که مکرر بسماحت درخواست مطالب ضروری و شکوۀ متصدیان دولت مدار و کار پردازان کفایت شعار بمیان آوردن خود را سبک و بی اعتبار ساختن و بوسر چاه زبان هرزه در ایان انداختن

برای تسلی و هدایت و دلجوئی فرزند ارجمند مع فیل خاصه فتح لشکر نام مشهور و خلعت و جواهر و دیگر تحف روانه ساختند و پیهم از ارسال انواع اقمشه و ماکولات و ملبوسات بطریق هدیه آن نور حدقه سلطنت را یاد و شاک می فرمودند و بمرهم لطف و عنایت و دوائی اقسام تدبیر دل رسیده فرزند را حکیمانه نداری می نمودند - چون بیگم نزدیگ رسید آن دره التاج بکوبه و دبدبه تمام بر آمده آداب فرزندی بجا آورد - و بیگم به پیغام التیام آمیز و افسانه و افسون و محبت انگیز از زبان پادشاه بنوازش خطا بخشی و جرم پوشی امیدوار ساخته زنگ کدورت و سواس از دل پرهراس آن سلطنت اساس بصیقل پند و وعظ زدودند - و آن نیر سپهر جاه را با خود گرفته عازم حضور گشتند - از تکلیف شاه زاده والا مقام قرار چنان دادند که روز ملازمت حضرت مریم مکانی جدّه ماجده باتفاق خدیجه الزمانی سلیمه سلطان بیگم که دستگیری هر دو جدّه و مادر مهربان عذر خواه عصیان و جرائم باشد در پای عرش آشیانی اندازند - و در باب عفو تقصیرات که عرضه داشت نمودند درجه پذیرائی یافت - و بعد رسیدن نزدیک دار الخلافت حضرت مریم مکانی والدّه عرش آشیانی یک منزل رفته آن گوهر درج صاحبقرانی را تنگ در آغوس شفقت گرفته بهزاران اعزاز برفاقت مهد علیا بخانه خود آوردند - و بعد آن عرش آشیانی همانجا تشریف بردند و جدّه ماجده برخاسته برفاقت خدیجه الزمانی سر شاهزاده والا گهر عالیقدر بر قدم مبارک پدر بزرگوار انداختند - پادشاه بکمال لطف و شفقت سر فرزند عزیز تر از دل و جان را برداشته تا مدت در بغل



محالات امرای حضور بعمل می آوردند \*

درین اوان خبر روانه شدن شیخ ابو الفضل از دکن بموجب حکم عرش آشیانی بقصد حضور از زبانی منہیان ظاهر گردید - از آنکه از مدت آن شاهزاده ذوالاقتدار را از بعضی اطوار ناهموار آن صاحب مدار اکراه و ناخوشی تمام در خاطر راه یافته بود - و گاه گاه در خلوت می فرمودند که هر دو برادر پدرم را از راه برده اند و میدانست که بعد رسیدن حضور در ماده آن سزاوار افسر و تاج طریقه بد خواهی بظهور خواهد آورد راجه نرسنگ راو که وطن نزدیک گوالیار داشت بشهرت رخصت وطن مرخص فرموده خفیه اشاره نمودند که خود را قبل از رسیدن او رسانده سر راه برو گرفته بیخبر برو تاخته در قطع شجر حیات آن دهر پرست کوشد و راجه موافق ارشاد و حکم بعمل آورده بطریق ایلغار بوطن قبل از نزدیک رسیدن او رسیده بر قابوی وقت خود را غافل بر سر او رسانده کار او را ساخته نام او از صفحہ دهر و جماعہ دهر پرستان برداشت - جنت مکانی در جهانگیر نامه که خود بتحریر سوانح ایام فرمانروائی خویش پرداخته اند بزبان خامه داده اند که چون آن مقتدای ملحدان باعث بدنامی نام نامی عرش آشیانی گشته بود کار او را بدان تدبیر ساختم \*

القصه بعد عرض هر چند در خدمت عرش آشیانی گرانی نمود افسوس زیاده نمودند - اما در ظاهر تحمل را کار فرموده برونمونی رای عقدہ کشا خدیجۃ الزمانی مہد علیا سلیمہ سلطان بیگم را که در دانی و کاردانی و سخن سنجی سحر آفرین بود



طرف اله آباد معطوف ساخته و سوسه دیگر بالکل بخاطر نیاروده  
هرگاه نقش توهم از دل آن فرزند شسته و رفته گردد بملازمت  
شتابد - چون شاهزاده بعد نزول فرمان سرا پا لطف و شفقت بر  
مضمون اطلاع یافتند و باقی متردد خاطر گشته بآن شان و دبدبه  
بخدمت ولی نعمت رفتن و با آن همه لطف فرزند نوازی که در  
چنان حالت از هیچ پادشاهی و هیچ پدری در حق فرزند بظهور  
نیامده خلاف حکم بعمل آوردن نشان بی سعادت بی دانسته در اتاوه  
توقف نمودند - و عرضداشتی مشتمل بر عذر آنکه مرا بجز اراده  
قدم بوسی و آرزوی ملازمت اندیشه دیگر که بر دل و زبان بدگویان  
وافعه طلب گذشته نبود الحال که چنان حکم رسیده اطاعت امر  
نمودن واجب دانسته چند روز از خدمت خداوند و مرشد و قبله  
خود جدا ماندن ضرور و لازم گردید - و کوس مراجعت بطرف اله آباد  
بلند آواره ساخت - و دران زودی از روی کمال لطف و رای صائب  
و فرزند نوازی بر خلاف دیگر سلاطین فرمان عطای صوبه بنگاله و  
آدیسه بطریق اقطاع و صوبه داری بالاستقلال بنام شاهزاده والا قدر  
صادر فرموده برفق و مدارا دران درج نمودند که همه جا مردم خود  
را تعیین نموده بضبط و نسق ملک بخاطر جمعی پرهیزد - و سوسه و  
دغدغه خلاف مرضی از دل بر آرد - شاهزاده شکر آن غایات و عذر  
عدم قبول تعیین مردم خود بحضور معروض داشته سران و جمعیت  
از خود جدا نمودن مصلحت کار ندانستند - و در اله آباد چند گاه  
توقف فرموده آنچه دستور سلاطین و فرمان روایان می باشد در عطا  
نمودن منصب و اضافه و خطاب و نقاره و جاگیر و مقرر نمودن



که باشاره عرش آشیانی فرستاده بود، گذراند معینا مبلغی کلی از جاگیر او بوصول آوردند - و بهر هفته بل هر روز خبرهای ناخوش و عرضه داشتہای فتنه افزای اطراف بعرض عرش آشیانی می رسید و امرای حضور که جاگیر در صوبه بهار داشتند خصوص آصف خان نالاش زیاده می نمودند و سخنان هزوه و کلمات فساد افزا بعرض می رساندند - و عرش آشیانی در جواب آنها سواي کلمه لطف آمیز و محبت و شفقت افزا در ماده فرزند ارجمند بر زبان نمی آوردند - بعد از آنکه فریاد از حد گذشت و خبر قصد کوچ از آثابه بعرض رسید خلل عظیم در بند و بست سلطنت بهم رسید و عالمی در رجا و بیم سرگردان کاروبار خود گردید - و عرش آشیانی را خوشوقتی دیدار راحت آثار نور الابصار بوحشت و سوسه چگونگی مآل کار خود و آن سرمایه عمر و زندگانی مبدل گشت - فرمان قضا جریان بدین مضمون بنام آن قره العین صادر فرمودند که اگرچه اشتیاق دیدار آن فرزند کامگار زیاده ازان ست که بتحریر آرد اما آمدن فرزند بدین پدر مشتاق بدین حشمت و شکوه بر خاطر محبت اثر شاق و ناگوار می نماید اگر مطلب از نمودن تجمل و غرض از عرض لشکر و سپاه است مجرای آن فرزند ارجمند بظهور آمد - مناسب آن ست که مردم زیاده را بجایگزین مرخص ساخته بدستور مقرری جریده رسیده دیدہ رمدیده و دل حرممان کشیده پدر را منور و خورشید سازد - و اگر از هزوه درائی بدخواهان و سواسی و توهمی که ازان اصلا بنسبت آن فرزند سعادتمند در دل ما راه نیافته بخاطر رسیده عنان مراجعت

و سرور موافق مضمون فرمان ارشاد و پیغام نمودند - بعد رسیدن محمد شریف شرط استقبال و تعظیم بجا آورده فرمان را گرفتند و بمطالعه مضمون قصد احرام حضور و قدمبوس بخاطر آورده با همدمان همراز مصلحت بمیان آوردند - آخر از بد مددی و مشورت برهمکاران ظاهر بین جرأت بر اقدام و رفتن حضور نمودند - و محمد شریف را آخر مرخص نساخته نزد خود نگاهداشته وکیل السلطنت خود ساختند - باز که بتازگی حقیقت سلوک آن نوواره گلشن سلطنت با محمد شریف بعرض رسید عرش آشیانی باوجود نزدیک اتمام رسیدن مهم دکن که اگر چندگاه دیگر در آن ضلع رایب ظفر اثر می افراشتند اکثر قلاع و بلاد نظام الملکی و عادلشاهی بتسخیر می آمد خان خاتان و شیخ ابو الفضل را در برهانپور گذاشته کوچ بکوچ متوجه دارالخلافه آگره گشتند - از شنیدن توجه عرش آشیانی بآگره زیاده از سابق بفراهم آوردن فوج و ترتیب لشکر پرداخته خواجه عبد الله را خطاب عبد الله خان مع اضافه نمایان عطا فرمودند - همچنان اکثر از نوکران خود را که آثار شجاعت و کارطلبی آنها بود اضافه خطاب و جاگیر عطا نموده برهمدیگر امتیاز بخشیدند - بعده که عرش آشیانی اواخر سنه هزار و ده هجری [ ۱۰۱۰ ] در دارالخلافه نزول فرمودند شاهزاده باسی چهل هزار سوار و مصالح کارزار باشتهار ملازمت پدر بزرگوار عنان توجه طرف دارالخلافه معطوف داشتند - و در راه جاگیر بسیاری از امرای حضور بتاراج در آوردند - چون بجایگزین آصف خان رسیده در آتاه شرف نزول فرمودند وکیل آصف خان لعل گران بها فرستاده آصف خان مع عرضه داشت



بملازمان سرکار خود مع اضافه و خطاب عطا فرمودند - و همه جا حکام خود مقرر و منصوب نمودند - و صوبه بهار را بشیخ جیون کوکه خود با خطاب قطب الدین خان مرحمت فرمودند - و سرکار جونپور بلعل بیگ (۸۳) عنایت فرموده سرکار کالپی را بتم بهادر (۸۴) مرحمت نمودند - و سی لک روپیه نقد از خزانة پادشاهی که موجود بود بتصرف خود در آوردند - چون این خبر از نوشته اخبار نویسان و زبانی منبیهان بعرض عرش آشیانی رسید و در تمام اردو خیمه بخیمه انتشار یافت و زبان زد خاص و عام گردید و متواتر بعرض عالی رسید - درین ضمن خبر انتقال پادشاه زاده دانیال که با عروس جهان بکام دل همبستر نگشته بصد حسرت ازین جهان فانی رحلت نموده نیز بعرض رسید - پادشاه از راه فرط محبت که از ابتدا نسبت بهمم فرزندان بآن ثمرشجر خلافت زیاده داشتند بخصوص از داغ فرزندان دیگر بانواع غم و الم مبتلا گردیده بودند براهنمائی عقل حوصله بردباری کار فرموده گوش بر حرف بر همکاران واقعه طلب و هرزه درایان سرپا مطلب نه نموده از جا در نیامده از راه لطف و شفقت پدرانه فرمان عنایت آمیز نوشته مصحوب محمد شریف پسر خواجه عبد الصمد شیرین قلم که با پادشاه زاده همدرس بود و باهم همبازی بودند روانه نموده زبانی نیز کلمات لطف آمیز و نصیحت مملو از اظهار شفقت و محبت و اشتیاق دیدار و طلب حضور بکمال شفقت

( ۸۳ ) ن - لاله بیگ

( ۸۴ ) ن - یتیم بهادر



بتصرف خود در آورده بفراهم آوردن خزانه پرداخت تودن موقع خواهد بود - بتقاضای ایام شباب و مصلحت خام احباب راجه مانسنگه را خلعت و اسب عطا فرموده طرف تعلقه او مرخص ساخته مهم رانا را موقوف داشته عازم آگره گردیدند - همه جا محال پادشاهی و جاگیر داران را بتصرف آورده نزدیک قلعه آگره رسیده شرف نزول فرمودند - قلیچ خان حارس قلعه که در تدبیر و منصوبه مشهور بود از قلعه برآمده مع نذرو پیشکش و اظهار عقیدت و اطاعت و غدویت ملازمت نمود - و آنچه شرط رای صائب بود بکار برده خود را چنان خیر خواه بپادشاهزاده را نمود و برهنسائی دفع بد نامی شاهنشاهی پرداخت که هر چند بدخواهان هر دو دولت در مقید ساختن قلیچ خان و تعیین نمودن قلعه دار دیگر بجد شدند شاهزاده بدان مصلحت هم داستان نشده او را خلعت بحال داشتن قلعه داری از طرف خود عطا فرموده بقلعه باز مرخص ساختند - و فرمودند که از هر طرف به بند و بست قلعه پردازد - و مریم مکانی والدۀ ماجده عرش آشیانی که پادشاهزاده را زیاده از فرزند ارجمند خود دوست می داشتند از شنیدن اغوای برهمکاران و بحال ماندن مزاج پادشاه زاده بقصد بند و نصیحت آن زینندۀ سرپر و افسر از قلعه برآمدند - شاهنشاهی برین معنی اطلاع یافته از راه خجالت و ادب برکشتی نشسته با جمعی از مردم خاص راه اله آبک اختیار نموده لشکر را براه خشکی روانه فرموده ملحقان را بعطای انعام سرگرم کشتی راندن ساختند - و مریم مکانی آزردۀ خاطر گشته بقلعه مراجعت نمودند - و شاهنشاهی بآله آبک رسیده همه محال پادشاهی را



فرمودند - و صوبه بنگاله را که از راجه مانسنگه تغییر نموده بودند بدستور سابق بحال فرموده چنان مقرر فرمودند که راجه خود در خدمت شاهنشاهی بتقدیم خدمت پادشاهی کوشد - و جگت سنگه پسر کلان خود را یا هر کرا مناسب داند به نیابت بنگاله روانه سازد - و بعد رسیدن بحوالی اجمیر خود شاهنشاهی بسیر و شکار آن دیار مشغول گشته فوج دریا موج را برای تنبیه و گوشمال رانای بدسگال روانه فرمودند - و رانا از وصول موکب و دبدبه لشکر فیروزی اثر مکان خود را گذاشته چند محال پادشاهی را تاخت و تاراج نمود - چون از هر چهار طرف فوج هامون نورد نبرد آزما باطراف آن تبه کار درآمدند عقل و هوش باخته سراسیمه کار خود گشته بجمبال دشوار گذار خود پناه برد - و بهادران یکه تاز داخل ملک او گشته هر جا اثر آبادی یافتند زیر سم اسبان پایمال ساختند - و در گردآوری و اسیری مال و عیال کفار پرداختند - و چندین هزار برد و هندو نژاد آن بد مال در تصرف غازیان درآمدند - درین حال خبر شورش و فتنه زمینداران طرف بنگاله و غلبه مفسدان آن ضلع و شکست یافتن نائب راجه مانسنگه بعرض شاهنشاهی رسید - شاهزاده کنکش قصد توجه بنگاله با امیران همراه در میان آوردند - بعضی امیران فتنه جو و واقعه طلبان هوزه گو مصلحت دادند که درین وقت که پادشاه بمهم دکن پرداخته اند و مسافت بعید و چند صوبه عقب گذاشته منصوبه عظیم در پیش دارند اگر راجه مانسنگه را برای نسق بنگاله مرخص ساخته خود بمدد جوهر غیرت و برش تیغ شجاعت متوجه سمت آگرا شده پرگنات و محال سیر حاصل خالصه و جاگیر داران آن ضلع را

عروس مامور نموده روانه فرمودند \*

درین ضمن خبر شورش پادشاهزاده محمد سلیم بعرض رسید - انتظار آمدن دختر عادل شاه نکشیده نظر بردفع فساد سلطنت عروس و ملک نوبتصرف درآمده جنوبی را به شاهزاده دانیال باتالیقی خان خانان سپرده در دکن گذاشته رایت مراجعت بفتح و نصرت طرف اگره برافراشتند \*

برارباب خرد پوشیده نماند که ذکر بغي ورزیدن جنت مکنی جهانگیر پادشاه در ایام شاهزادگی محمد قاسم فرشته و دیگر مورخان که هم عهد جنت مکنی بودند در رعایت ملاحظه آن پادشاه باشاره اکتفا نموده مفصل بزبان قلم نداده اند - اما میرزا کامگار مخاطب بغیرت خان برادرزاده حمید الله خان که بتحریر احوال جنت مکنی کمیت خامه بچولان در آورده و نسبت بمعتمد خان در راست نویسی کوتاهی قلم را کمتر کار فرموده شمه از ایام بغي نمودن شاهزاده محمد سلیم باحاطه بیان آورده است - مجمل ازان می نگارد - که بعده که در سنه هزار و هشت هجری [ ۱۰۰۸ ] رایت ظفر اثر عرش آشیانی برای تسخیر دکن برافراشتند پادشاهزاده محمد سلیم را مخاطب به شاهنشاهی ساخته تسلیم ولی عهد فرموده صوبه اجمیر را در تیول آن پادشاهزاده والا کهر عطا نموده بمهم استیصال وانای چتور نامزد فرموده راجه مانسنکه خسر پوره پادشاهزاده و شاه قلی خان که از امرای کار طلب نامدار بودند با امرای رزم آزمای دیگر در رکاب پادشاهزاده تعیین نموده بعنایت فیل و جواهر و لک اشرفی مفتخر ساخته رخصت



بصورت فیل ساختند - و این معنی نظر بر حسن عقیدت که در باره  
 پیر خود داشتند باعث حوصله باختن سلطان بهادر گردید - و در خیره  
 غله که باقی مانده بود دواب کرم افتاد - و تعفن بمرتبه گرفت  
 که خوردن آن بر چار پایان دشوار گردید تا بآدمها چه رسد - و خبر  
 نزدیک رسیدن تسخیر قلعه احمد نگر بسعی و تروید خان خانان  
 نیز انتشار یافت - بهادر دل باخته سراسیمه کار و بار گشته بعد عهد  
 امان قلعه را بتصرف اولیای دولت قاهره در آورد - و خزائن و دفاتر  
 بسیار سواي دولت فاروقیه بابت عهد آسا اهیر که بانی قلعه  
 آسیر بود و ذکر او در سلطنت فاروقیان بگزارش در آمده زیر خاک  
 مدفون بر آمد - و اقمشه و کشف بیشمار بضبط سرکار در آمد - و  
 شاهزاده دانیال و خان خانان که بعد ترددات نمایان و کوشش  
 و کشش بسیار کار بر چاند بی بی تنگ ساختند در اکبر نامه و  
 تاریخ فرشته بشرح و بسط درج است - و بروایتی چاند بی بی  
 بعد از ملاحظه آنکه کار از دست رفته بتدبیری در هلاک خود  
 کوشید که احدي واقعی بر احوال او مطلع نگردد - و اقوال مختلف  
 درین باب زبان زد کهن سالان دکن گردیده بود - قلعه بتصرف  
 پادشاهی در آوردند و بحضور سراپا سرور رسیده بعطای اضافه و فیل  
 و جواهر مفتخر گردیدند - و از انتشار اخبار وزیدن نسیم فتح و فیروزی  
 چغته در اطراف قلمرو هندوستان خصوص دکن ابراهیم عادل شاه  
 والی بیجاپور عریضه تهنیت و پیشکش مع التماس قبول بیگم  
 سلطان دختر برای شاه زاده دانیال با فراوان مال بحضور ارسال  
 داشت بشرف قبول در آمد جمال الدین حسین را برای آوردن

بزرگن کهي و شوخي نمودن بر بهير لشکر شروع نمودند و چاند  
بي بي به بندر بست برج و باره و گرد آوري آلات جنگ و جذب  
قلوب سپاه و فراهم آوردن ذخيره آنچه شرط تردد و سرداري است  
بعمل می آورد - و عرش آشياني بعد نزديک رسيدن به برهان پور  
امرای قلعه کشاي کار طلب را براي محاصره و پيش بردن مورچال  
جا بجا مقرر فرمودند - و آنچه تردد در تسخير قلعه از بهادران جان نثار  
بظهور آمده و لشکر فاروقي هر آنچه در محافظت قلعه و از تاختهاي  
بهادرانه بر افواج پادشاهي چنانچه طريقه دلاوران بانام و ننگ است  
کوشيدند درين اوراق بتذکار آن مفصل پرداختن از سر رشته اختصار  
بيرون افتادن است - اگرچه درالسنه شهرت تمام دارد که چهار پنج  
سال ايام محاصره بامتداد کشيد اما آنچه از تواريخ بتحقيق پيوسته  
در اوائل سنه هزار و هشت [ ۱۰۰۸ ] بمحاصره پرداختند و در  
آغاز سال هزار و دوازده [ ۱۰۱۲ ] قلعه بتسخير در آمد - گویند که  
در دریای تبتی متصل شهر برهانپور پارچه سنگ کلان بود بعده  
که بفرموده حضرت شيخ برهان الدین که از بزرگان دین آن عهد بودند  
بزرگان فاروقي بنای آبادي شهر برهان پور بنام آن پیر دین گذاشتند  
شيخ فرمودند که تا این پارچه سنگ بصورت اصل خواهد بود  
ملک بتصرف شما خواهد ماند همین که این سنگ بصورت فیل  
تبدیل خواهد یافت قلعه و سلطنت این ولایت از سلسله شما بیرون  
خواهد رفت - عرش آشياني بعد امتداد ايام محاصره که شهر بتصرف  
آمده و قلعه مانده بود برگفته مقتدای فاروقيها مطلع شده فرمودند تا  
سنگ تباشان چابک دست دست بدست آن پارچه سنگ را تراشیده



در بندوبست مردم پادشاهی انداختند - و شیر خواجه که جایگزین در  
 عمده گفته میشد بعد محاربه شکست فاحش یافته بحدائق تاراج  
 رفت - و متواتر خبرهای آشوب دکن بعرض می رسید - و باعث ملال  
 خاطر عرش آشیانی میگردد - تا آنکه باز خان خانان را باضافه خلعت  
 و دیگر عنایات سرفرازی بخشیده جانان بیگم دختر او را بعقد شاهزاده  
 دانیال در آورده هردو را باتفاق بی نقاق رفیق ساخته صاحب اختیار  
 نسق ملک و مهم دکن نموده روانه فرمودند - و سال دیگر که سال هزار  
 و هفت هجری [۱۰۰۷] باشد انتظام مهم اطراف آگره و دهلی و  
 پنجاب و مهم با رانای چتور بشاهزاده محمد سلیم مقرر و منصوب  
 نموده خود با هشتاد هزار سوار رایت ظفر پیکر برای تسخیر دکن  
 برافراشتند - و چون بعد کشته شدن راجی علی خان فاروقی والی  
 برهان پور از بهادر دل (83) پسر او نسبت بخد متگاری و اطاعت که از  
 پدر او بظهور آمد کوتاهی ظاهر گردید بخاطر رسید که تا قلعه آسیر و  
 ملک خاندیس باحاطه تسخیر نیاید و بدون آنکه این پارچه سنگ را  
 از میان برداریم بر صوچات دیگر کمر بستن خلاف رای سلیم است -  
 لهذا بشاهزاده دانیال و خان خانان فرمان صادر شد که خود را زود  
 باحمد نگر رسانده بتسخیر آن پردازند - که ما بدولت متوجه تسخیر  
 قلعه آسیر میگردیم - خان خانان در رکاب شاهزاده بموجب حکم پهای  
 قلعه احمد نگر رسیده به پیش بردن مولچال و کندن نقب و بستن  
 دمدمه پرداخت و دکنیان از اطراف مثل مور و ملخ فراهم آمده

( 83 ) در تاریخ فرشته نامش بهادر خان نوشته \*

سنه ۱۰۰۶

چشم دکنیان است و سهیل خان نیز بر کمیت فوج مغلان اطلاع نیافته - بر خصم تیره روز در تاخت سبقت باید ورزید - و فرمود که صدای کوس رزم با نعره های جانگداز جوانان نبرد جو بلند سازند - تکبیر گوینان جلوریز بر سر خصم تاخته در حمله اول فوج سهیل خان را از پیش برداشته بتعاقب پرداختند - و بزخم های پیهم که بسهیل خان رسید از اسب سرنگون افتاد - و هوا خواهان آن بد خواه سپه راجل او گشته نیم مرده او را برداشته از معرکه بدر بردند - و مغلیه دست از تعاقب برنداشتند - و از کشته ها پشته ها ساختند - و دکنیان آنچه بتاراج متصرف شده بودند از راه نیلک معاملگی مضاعف آن واپس داده حتی بجان مضایقه روانداشتند - و خان خانان بآوازه فتح و نصرت بکمال سرخروئی خود را بخدمت شاهزاده محمد مراد رساند - و مورد آفرین و عنایات گردید - بعد از چند روز از شعله افروزی آتش حسد محمد صادق خان شاهزاده را با خان خانان ملال خاطر بهم رسید - بحضور معروض داشت - بجای خان خانان سید یوسف خان مشهدی و شیخ ابو الفضل تعیین گردیدند - خان خانان بحضور رسیده بسبب رعایت خاطر شاهزاده چند روز مصلحه مغضوب بود - و سید یوسف خان و شیخ ابو الفضل باظهار حسن تردد قلعه پرناله و کپیرله و کاویل تعلقه نظام الملک بتسخیر در آوردند - و مورد تحسین و آفرین گردیدند - و در همان اوان بتقاضای مهمان کشی چرچ نیلگون سرو نونهال شاهزاده محمد مراد بباد صرصر اجل از پا در آمد - و دکنیان از اطراف زور و هجوم آورده اکثر برگزانت و قلعات تازه بتصرف آورده را باز متصرف شدند - و خلل تمام



بدستور شادیانه فتح بلند سازند - بعده که شروع بفواختن شادیانه نمودند صدای فرحت افزای آن بگوش مغلان و دیگر همراهان فوج پادشاهی که در گوشه و کنار غار و مغاک برای بسر بردن شب تار بامید صبح نجات پناه برده بودند رسیده جان تازه در قالب آن دل و جان باختگان دمید - و جمعی که بذات النعش وار متفرق بودند مانند خوشه پروین فراهم آمده بهوای صدای نقاره جوق جوق روانه شده بخدمت خان خانان رسیدند - بعد رسیدن آن جماعه باز خان خانان اشاره ببلند ساختن آواز کوس و کرنای شادی نمود بار دیگر دسته از سواران برهنمونی آن صدای روح پرور فرحت افزا خود بلاد خدمت آن سپه سالار رساندند - همچنان هر بار جمعی که می رسیدند غرش کوس و نفیر بلند آوازه گشته در گوش دکهنیان حکم هزار پا بهم رساند و عذاب روح آن جماعت میگردید - و برای مغلیه سرمایه سرور و شادی گشته رهبری بخدمت خان خانان می نمود - چنانچه تا بنزدیک رسیدن اثر صبح یازده دفعه تفسیر آیه نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ بگوش دل باختگان آن تیه سرگردانی رسید - و نقیبان سپید خان نیز بفریاد نعره و بانگ وحشت افزا فوج اتر متفرقه خود را می خواندند و دکهنیان از شنیدن آواز دهل فتح مغلان و صدای توهن افزای مردم خود متوهم گردیده تا مقدور گوشه و کنار اشجار پناه خود قرار میدادند معهذای قریب دوازده هزار سوار نزد سپید خان فراهم آمدند - و نزدیک خان خانان قریب چهار هزار سوار مغلیه جمع شدند - خان خانان مصلحت داران دانست که هنوز تاریکی همرنگ حبشیان جائل

آوردن صندوqهای سقرات گرفته سرخ و سبز پر از اشرفی بتعاقب  
 مغلان و شتران کارخانجات شتافتند - و سهیل خان با جمعی که با او  
 بودند بخاطر جمعی فتح نمایان خود را پرباده غرور نخوت ساخته  
 بعد غروب آفتاب در کنار رود خانه که مقابل توپخانه گوله رس بود  
 بی اطلاع حال خانخانان برای پایان رساندن شب و فراهم نیامدن  
 فوج در تاریکی بدون مشعل فرود آمد و خان خانان نظر بر توکل  
 حق از انجا حرکت نمودن مصلحت ندانسته آن شب را شب یلدای  
 نا امید دانسته در انتظار صبح امید بی آنکه بر احوال خصم اطلاع  
 داشته باشد لنگر اقامت انداخته اراپهای توپخانه را برای احتیاط  
 بجای مورچال قرار داد از اتفاقات مدد طالع اکبری چند مشعل  
 روشن نموده نزد سهیل خان آوردند خان خانان از روشنائی  
 مشعلها و بنظر آمدن کثرت ازدحام دانست که سهیل زحل سیرت  
 در مقابل آن شیر معرکه شجاعت جا گرفته چون اکثر توپ و  
 و زنبورک پر از باروت و گوله بود فرمود که دو رگله را طرف آن  
 سیه اختر مائل ساخته مجرا بسته آتش دهند هنرمندان آن فن  
 بعلاصت روشنائی که نشان غروب کوکب سهیل بود بآتش دادن  
 توپها شروع نمودند همینکه چند گوله جان ستان ناگهان بی در پی  
 در مجمع دکهنیان عقل و هوش باخته رسید یک دو نفر را  
 قالب تهی و بی سرو پا ساخت تزلزل تمام در جمیعت آنها  
 راه یافت - و بفکر تبدیل مکان روشنائی صبح امید را بتاریکی  
 شام مایوسی مبدل ساختند - خان خانان از اثر راه یافتن  
 توهم در دل مخالفان بنقارچیان فرمود که صدای نقاره و کرنا



مع فوج شصت هزار سوار و توپخانه عظیم که از ابتدای بنای رواج توپخانه دکن زیاده بر بلاد دیگر هندوستان بود از احمد نگر گذشته می آید - خان خانان باتفاق راجی علیخان و راجه رامچند و دیگر امرای رزم آزمای کار طلب و بیست هزار سوار برای مقابله فوج دکن از شاه زاده مرخص گشته متوجه پیکار و کارزار با سپیل خان گردید - و از آب گنگ که بزبان هندی گنگا زبان زد مردم دکن است گذشته نزدیک ناندیر کار بمقابله و مقاتله افتاد - و زد و خورد غریب بمیان آمد - و محاربه صعب روداد - و مکر هر اول هر دو طرف غالب و مغلوب گشته از آنکه راجی علی خان و رام چند در ابتدای یورش فرصت خالی نمودن توپخانه نداده فوج سپیل خان را برداشته بودند - و دکنیان فوج پادشاهی را بطریق فرار طرف خود بمکان دشوار گذار گذاشته باز برگشته از اطراف در آمده تا آخر روز جنگ را قائم داشتند - تا آنکه راجی علیخان و راجه رامچند با دوسه هزار سوار بکار آمدند - و مغال بسیار کشته و زخمی گردیدند - و دکنیان زیاده نیز سینه را سپر بلا ساخته بدایه عدم شتافتند - آخر هزیمت بلشکر خان خانان افتاد و کار بجائی رسید که خان خانان با چند سوار معدود و نقارچیان نزدیک توپخانه خصم که در یورش اول بتصرف خود آورده بودند استقامت ورزیده قریب غروب آفتاب فرود آمد - باقی فوج مغلیه باهتمام فرار اختیار نمود و سرکشان قطار قطار شتر و استر و گاو پر از بار پیش انداخته راه پرگنات اطراف که خانهای اینها دران بود پیش گرفتند - و اکثری بسبب انتشار خبر کشته شدن خان خانان ترک رفاقت سوار نموده بطمع بدست

رسید - بنایران قلت کاه و غله در لشکر بمرتبه شد که اسپان و بار بردار  
 بسیار تلف شدند - و امرای چاند بی بی نیز تنگ آمده صلاح صلح  
 میدادند - لهذا طرفین بمصالح راضی گشته پیام الصلح خیر بمیان  
 آوردند - و قرار یافت که شاهزاده دست از مزاحمت و محاصره قلعه  
 احمد نگر و دولت آباد و نواح آن بردارد و بتصرف چاند بی بی  
 و بهادر شاه نبیره برهان نظام شاه وا گذارد - و صوبه برار با بعضی  
 پرگنات احمد آباد بیدر تعلق بهادشاهزاده محمد مراد پذیرد - و نظر  
 بر دفعیه وقت ایجاب و قبول طرفین منعقد گردید - و شاهزاده محمد  
 مراد و خان خاندان رایت توجه طرف برار برافراشته بدانجا رسیده  
 قصبه شاه پور آباد نموده عجاله بی تخت خود ساخته پرگنات بجایگز  
 امراتنخواه کرده جهت آرام گرفتن بسپاه و چهار پا فرستادن اطراف  
 بفاصله نزدیک پرداختند - و مصلحت نمودند که دختر راجی علیخان  
 برهانیپوری بعقد شاهزاده محمد مراد درآوردند - ازآنکه از طرف صلح  
 دکنیان خاطر جمعی که باید حاصل نشده بود بلکه خبر رسیدن  
 سهیل خان حبشی با لشکر گران شهرت تمام داشت در استمالت  
 و خاطر جوئی راجی علی خان نهایت می کوشیدند - و با سه  
 چهار هزار سوار نزد خود طلبیده در همه باب رعایت خاطر او مرعی  
 میداشتند - و چون پادشاه زاده را با شهباز خان کمبو نائب صوبه دار  
 مالوا که بطریق کومک با خود آورده بودند بر سر منع تاراج شهر  
 احمد نگر در ایام پیغام صلح رنجش بمیان آمده بود - او بی رخصت  
 شاهزاده بر سر تعلقه خود برخاسته رفت - و در همین آوان بتحقیق  
 پیوست که سهیل خان با اتفاق امرای بیجا پور و چاند بی بی



و ریزش زر و وعده و وعید از زن و مرد کار گرفته بجلدی و چابکی  
تمام رخنه حصار را بند نموده توپهای خورد بران گذاشته سد راه آمده  
و شد و حائل آمدن لشکر گردید - و مغلان و بهادران رخنه جو باوجود  
حملهای پیاپی و یورشهای بی صرفه که آدم بسیار بکار آمدند و راه  
در آمدن و دخول نیافتند بعد تردد تمام روز بمکانهای خود شتافتند  
و همین که خسرو انجم سپاه پناه بحصار نیلگون گردون برد چاند بی بی  
بگلکاران و بیلداران جلد دست با مزدور بسیار در پای دیوار بر سرکار  
آورده خود بر اسب سوار شده مشعل بسیار روشن ساخته از خشت  
و گل و چونه و سنگ و لاش مرد ها هر چه بدست می آمد تا اثر  
ظاهر شدن سفیده صبح در برداشتن دیوار و استحکام آن می کوشید و  
زر در دست و دامن مزدوران بطریق انعام می پاشید - و همان شب  
دیوار پنجاه درعه که از سه و چهار درعه عرض کم نخواهد بود و سه  
درعه بلند نمود - و بهمین دستور تردداتی که ازان زن سرا پا تدبیر  
در محافظت قلعه و دفع شر خصمان بظهور آمده درین اوراق مختصر  
بتحریر آن نمیتوان پرداخت - گویند چند روز که برو عرصه امید نجات  
تنگ گردید و اثر رسیدن کومک اطراف ظاهر نشد و غله و دیگر ذخیره  
قلعه رو باتمام آورد فرمود که گولهای نقره در توپ پر نموده بلشکر  
پادشاهی اندازند \*

درین ضمن خبر روانه شدن سهیل خان حبشی نائب  
عادل شاه با هفتاد هزار سوار از بیجاپور انتشار یافت - و راه رسیدن  
رسد لشکر پادشاهی بند گردید - و گاه و هیمة دران نواح نمائند -  
و کهی دور دست از آفت دست اندازی زمینداران و دکنیان نمی

توپهای پیاپی و شبها فرستادن لشکر برای شبخون و خراب نمودن دمدمه و نقب کمی نمی نمود - و آخر کار بسعی بسیار مورچال و نقب باروت زیر دیوار و برج قلعه رسید و مبلغ خطیر بران خرج گردید - آن شیرزن با تدبیر بنیروی عقل خبر داری بتلاش جاسوسان با هوش از مکان اندرون و بیرون نقب خبر یافته قبل از روز یورش مردان کاری متلاشی را فرمود که از اندرون بقیاس مقابل تا جایی رساندن باروت شکافته خریطهای باروت دو نقب بدست آوردند و برای احتیاط آن قدر مشک و کوزه های آب ریخته که بجای شراره آتش آب ازان طرف جوشید - و در تلاش سراغ دیگر نقب و سوراخها بودند - درین ضمن شاهزاده و خان خانان بقصد پیرانیدن برج و یورش نمودن بافواج و مبارزان قلعه کشا سوار شده فرمودند که در نقبها آتش زنند زیر برجی که باروت بقدر پنجاه گز در طول دیوار پرید دران هنگامه دار و گیر بلند شدن دود و برخاستن صدای زلزله افزا و باریدن سنگ و آدم مرده که مثل کبوتر با آسمان رفته معلق زنان فرود می آمدند دالواران کار طلب در انتظار پیریدن برج و دیوار دیگر مستعد یورش بودند و از در نگرفتن آتش بنقبهای دیگر بحیثیت افتاده در یورش چستی و چابکی که بایست بکار نتوانستند برد - درین فرصت آن زن مرگ سیرت بدستور مردان نبرد دیدند تجربه کار برقه پوشیده شمشیر حائل نموده و شمشیر دیگر بدست گرفته برق کردار با مصالح تخته و چوب و بانس و سبدهای پراز گل و خریطهای کلان که همه را در عالم احتیاط موجود نموده چشم بر راه وقت بود بپای دیوار از پا در آمده رسیده بزبان خوش



دولت آباد رسیده بود بخدمت شاهزاده رسیده ملحق گردید - و منجو و بعضی رفقای او که عرائض مشتمل بر طلب شاهزاده و خان خانان فرستاده بودند بتسلیمی و استمالت چاند بی بی دختر نظام الملک که فی الحقیقت دران ایام همان وارث ملک بود و در تدبیر و رای صائب و سخاوت و شجاعت و عصمت درمیان زنان نادره زمان گفته می شد پشیمان از نفاق ورزیدن و طلبیدن شاهزاده گشته باتفاق چاند بی بی بگرد آوری مصالح جنگ و فراهم آوردن ذخیره قلعه و تسخیر قلوب امرا و زمینداران نواح پرداختند - و باز مصلحت کار قرار بران یافت که چاند بی بی در احمد نگر استقامت ورزیده در محافظت قلعه دولت آباد و احمد نگر کمر سعی بندد - و باتفاق امرای عقیدت کیش در استحکام برج و باره پردازند - و منجو احمد نام مجهول النسب را که برای نام وارث ملک قرار نموده بود برداشته بسرحد بیجاپور رفته با بیجاپوری اتفاق نموده بعد گرد آوری لشکر برای مقابله فوج پادشاهی تردد زیاده نمود - ازین خبر خان خانان با قول (۸۲) خود آمده بمحاصره قلعه احمد نگر پرداخت - و چاند بی بی مردانه و ار کمر همت بسته محصور گردیده چنانچه باید در دفع ضرر قلعه و در سرانجام و اتمام کارزار می کوشید - و هر تدبیری که لشکر پادشاهی در پیش بردن مور چال و کندن نقب و بستن دمدمه بخرج مبلغهای کلی می نمودند چاند بی بی در مقابل و برابر آن چنان تردد بروی کار می آورد که از زدن

و درین سال سنه هزار و چهار [۱۰۰۴] ( ۸۱ ) مزدۀ رسیدن میرزا  
 رستم بن سلطان حسین نبیره شاه اسمعین صفوی حاکم قندهار که  
 بسبب هجوم و فساد مخالفان اطراف و اعتراض شاه ایران تنگ  
 آمده بود با کلید قلعه معروض گردید - و بعد رسیدن حضور و  
 دریافت سعادت ملازمت بمنصب پنجهزاری که معراج پایۀ دولت  
 آن عهد بود و عطای حکومت ملتان و دیگر عنایات معزز و  
 مفتخر ساختند \*

و در همان سال خان خانان را مع فوج شاهزاده دانیال و  
 دیگر امیران کار طلب نامی برای تسخیر دکن مرخص فرمودند -  
 بعده که خان خانان بماند و رسید خبر مرگن برهان شاه نظام الملک  
 و لشکر کشی عادل شاه بیجا پور باحمد نگر و قشقه شدن پسر  
 برهان شاه و سر بر آوردن میان منجو نام که امیر صاحب مدار  
 نظام الملک گشته بود و رسیدن عریضه او بخدمت شاهزاده  
 محمد مراد در احمد آباد مشتمل بر التماس طلب برای تسخیر  
 دکن و روانه شدن شاهزاده محمد مراد از احمد آباد بطریق استعجال  
 بدکن در لشکر خان خانان انتشار یافت - و متصل آن نوشتجات  
 میان منجو و دیگر حکام برهان پور و برار متضمن بر تاکید زود رسیدن  
 بنام خان خانان نیز رسید - و خان خانان خود را بسرعت تمام  
 به برهان پور رسانیده راجی خان والی اسیر را با خود رفیق ساخته  
 تا رسیدن شاهزاده محمد مراد که با بیست هزار سوار نزدیک

( ۸۱ ) بداونی و فرشته این واقعه را در هشتم محرم سنه ۱۰۰۲ نوشته \*



چنان گستاخانه بزبان قلم داده افتراي محض خواهد بود اما از مضمون خطي که آن بي سعادت از احمد آباد بوالی برهان پور در ماده عرش آشياني نوشته بود و بعد تسخير قلعه امير ( اسير ) کتبخانه حاکم برهان پور باموال ديگر بضبط در آمده - و در سنه اول جلوس جنت مکاني جهانگیر بادشاه آن نوشته همچنان بمهر و خط خان مردود از میان کتبخانه مذکور بر آمده از نظر جهانگیر پادشاه گذشت - بعد مطالعه که همه مضمون مملو از کلمات لغو و فقرات لا يعني نسبت بعرش آشياني بود بدست خان اعظم دادند و فرمودند که بلند بخواند - و آن کم سعادت بي حجابانه بآواز بلند خواند و سلطان حضور برو لعن و طعن نمودند - جنت مکاني فرمودند که اگر نسبت حق شیر با عرش آشياني در میان نمي بود سزاور قتل بودي - و اکتفا بعزل منصب او نموده حکم فرستادن قلعه نمودند - در جهانگیر نامه تالیف کامگار بيگ مخاطب بغیرت خان مفصل بدین ذکر پرداخته \*

القصه بعد رفتن خان اعظم به بیت الله شاهزاده محمد مراد را باتالیقي صادق محمد خان صاحب مدار صوبه احمد آباد فرمودند - و مالوا را بشاه رخ میرزا عنایت نمودند - و شهباز خان را به نیابت او روانه ساختند - درین اوان باز خبر فساد و غلبه افغانان روشنائی بعرض رسید و آصف خان عرف میرزا محمد جعفر را برای تنبیه آن جماعت بد عاقبت مرخص فرمودند - و از دوده آصف خان که محاربات صعب در میان آمد در اندک فرصت چهار صد پانصد سر و اسیران آن قوم بحضور رسیدند \*

سنه ۱۰۰۱

و اطفال بپندار کهنبایست که از آنجا جهازات بهمم بنادر تردد مینمایند  
آمده راکب جهاز گشته روانه کعبه الله گردید - بعده که بعرض عرش  
آشیانی رسید فرمان استمالت نصیحت آمیز باین مضمون  
نوشتند که بمی حصول رضای دو کعبه دل بکعبه سنگ و گل رفتن  
خلاف شرط عقل و رای اسلام است - خان اعظم در جواب گستاخانه  
معروض داشته و اصلا پاس ادب و حق نمک را منظور نداشته پادشاه  
را متهم بدعوی نبوت نموده فقرات لغو دران درج نموده که بتحریر  
و تفصیل آن نپرداختن اولی - و مبالغه بدین مرتبه نموده که چون  
شما را بدخواهان دین و دولت از راه راست برده بدنام راه بدعاقبتی  
ساخته اند و نمیدانند که کدام پادشاه دعوی نبوت نموده و مگر مثل  
کلام الله برای شما نازل گشته یا معجزه مثل شق القمر از شما واقع  
شده یا مثل چهار یار باصفا دارید که خود را متهم بدین بدنامی  
ساخته اید - بنابراین که عزیز کوکه نسبت بهمم خیر خواهان دیگر که  
فی الحقیقه بدخواه آن جنابند فدویت دارد و به بیت الله آورده  
بدین قصد که آنجا مقیم گشته برای شما دعای رجعت براه راست  
نماید - امیدوارم که مناجات این عاصی بدرگاه قاضی الحاجات اثر  
بخشیده شما را براه مستقیم باز آرد - و نیز در تاریخ بدوانی نوشته که  
خان اعظم بعد رفتن بکعبه متبرکه از سلوک شریف بآنجا استقامت  
نتوانست و زید باز او بدین جناب خطا بخش و جرم پذیر رجوع  
آورده در ریش تراشی و سجده و در همه باب متابعت نموده - اگرچه  
بر عقلا ظاهر و هویدا است که مقدمه دعوی نبوت در همه صورت  
خواه در ماده از عرش آشیانی و خواه نسبت بخان اعظم که آن



پادشاه گردیده مطیع و منقاد خود ساختند - و مزاج عرش آشیانی را نیز در بعضی مقدمات چنان از راه برده بودند که در زبانها بمرتبه اتم متهم می ساختند - و چون خان اعظم کولکناش اتکه که اصل اسم او میرزا عزیز بود - و در نظم و نشر و اکثر علم از دانشوران و صاحب کمالان مشهور آن عهد گفته می شد و در خدمت عرش آشیانی از راه قرب مادر که مرضعه پادشاه بود نهایت گستاخانه سلوک می نمود - و در ریش تراشیدن و سجده نمودن خلاف امرای دیگر که اطاعت امر می نمودند بعمل نیارده ریش را دراز گذاشته بود - و مدام با مقربان حضور خصوص با شیخ ابوالفضل و شیخ فیضی درین ماده نزاع دینی داشت - لهذا هر دو برادر و مقربان دیگر ماندن او در حضور مصلحت ندانسته تجویز صوبه داری احمدآباد بعد تسخیر آن بمیان آورده او را از پادشاه جدا ساخته بودند - بعد انقضای چند سال بموجب درخواست والدۀ او فرمان طلب او از راه کمال لطف بدین مضمون صادر شد که چون والدۀ شما خواهش ملاقات شما زیاده از حد دارد باید که نائب در احمدآباد گذاشته زود خود را بحضور سراپا سرور رسانند - خان اعظم چون سر از اطاعت امر پیچیده بود در رفتن حضور دفعیه می نمود - باز فرمان اعتراض آمیز بدین مضمون صادر فرمودند که مگر ریش شما سنگین مینماید که در آمدن بخدمت هردو قبلۀ خود تعلل می ورزید بعد ورود فرمان ثانی خان اعظم که از مدت بهانه طلب بود بعضی پرگنه و مکانهای مفسد پیشه را تاخت و تاراج نموده مبلغی کلی تر نقد و جنس بدست آورده طلب سپاه را مغرور ساخته با عیال

قرنی که شیخ ابو الفضل و شیخ فیضی در خدمت پادشاه داشتند سروکار همبزمی واقع می شد - و شیخ مبارک جویای صحبت دانشوران بوده از آنها گرمی بازار خود میدانست از اثر صحبت که با فضایی ایران سوای ملا عرفی که در همان ایام از شیراز رسیده با وجود آغاز بهار شهاب در فن شعر و مداحی پادشاه و گفتن قصائد و اشعار رنگین و دیگر همه کمالات بمرتبه تمام شهرت یافت و نزد پادشاه معزز گردید و باعث رشک هر دو برادر گشت و میان همدیگر سوء مزاج بهمرسید - گویند روزی عرفی وارد خانه ابو الفضل گردید و ابو الفضل قلم در دست گرفته در تحریر دیباجه قران که می خواست بلا نقط تصنیف نماید ببحر فکر فرو رفته بود عرفی پرسید که مخدوم در چه فکری در جواب گفت میخوام که اسم پدر خود بی نقط ظاهر نمایم عرفی گفت حاجت فکر نیست بزبان اصل خود ممارک بنویسید - این معنی پر طبع ابو الفضل نهایت گرانی نمود - باز روزی عرفی برای عیادت فیضی رفته بود نزدیک خوابگاه او سگ بچه چذد دید که فلادهای زربفت با زنجیر طلا در گردن داشتند پرسید که مخدوم زادهها بچه اسم موسومند فیضی گفت باسم عرفی در جواب از زبان عرفی برآمد مبارک باشد - گویند عرفی در عین شهاب بهار جوانی که سال عمر او از بیست تجاوز ندهوده بود مسموم گردید که با او موافقت نیفتاد میداشت - میل بمنذهب تشیع بهمرساند - و با آنها اظهار همزنگی می نمود بعد چند گاه رغبت تمام بمطالعه کتب حکما بهمرسانده رفته رفته از مجتهدان و پیش قدمان دهریه گردید و پسران او راهنمای اکثر مقرران



از گفته حرف آنها نباید رنجید - و از آنکه از طرف نجابت ما گفتگو دارند دل بتشویش نباید نمود - در ایامی که والد من ودیعت حیات نمود من بحد تمیز نرسیده بودم والد من مرا در سایه عواطف یکی از سادات ذو الاحترام در کمال عسرت پرورش میداد - و در تربیت من از طرف درس علمی و دیگر تادیب کمال سعی بکار میبرد - از آنکه پدرم مرا حسب فرموده بزرگی موسوم بمبارک ساخته بود روزی یکی از همسایهای حسد پدیده آن سید والا نزد که غمخواری و تیمارداری ما بیکسان می نمود مادرم را بکلمات درشت رنجانیده مرا بعدم نجابت مطعون نمود - والد ام گریه کنان نزد آن سید والا مقام که از حسب و نسب پدرم اطلاع داشت رفته فالش تعدی او نمود - و آن (سید) او را زجر و تو بیک تسام فرمود - الحال الحمد لله که حق سبحانه تعالی ما و شمارا از فضل بی پایان خویش در سایه لطف و کرم پادشاه عادل و باذل فخر زمین و زمن بدین رتبه و پایه رسانده که فضایی عصر از راه همچشمی حسد میدارند و رشک میبزنند - بعد اتمام این مضمون از ابتدای احوال شیخ مبارک می نویسد که در ابتدا بمرتبه از متکلمین صلاح شعار بود و از وجد و سماع انکار داشت از خانه که دران می ماند در صورت شنیدن صوت سرود و نغمه خانه همسایه اجتناب می نمود - و دران خانه ادای صلوة و توقف جائز نمی دانست - بعد چند گاه میل بتصوف بهم رسانده دم از وحدت وجود میزد - و کار بجائی رسید که لکه بی غذا نبود - و چون دران ایام ابتدای آمد آمد فضلا و دانشمندان و سخن وران ایران و عروج دولت صاحب کمالان هر دیر بود - و آنها را باهم بسبب

مقربان خلوت و امام عرش آشیانی و فاضل مقرری بود -  
 ظاهراً در عقائد دینی باتفاق دیگر فضلاء آن عهد با شیخ فیضی و  
 شیخ ابو الفضل پسران شیخ مبارک که از مقربان و محرمان خاص  
 عرش آشیانی گفته می شدند اختلاف بهم رسانده بود - لهذا در باره  
 هر دو برادر و جمعی که از جمله پیش آورد های آنها بودند و نزد  
 پادشاه قرب و راه حرف زدن داشتند بعضی مذکورات خلاف  
 عقیده اسلام بزبان داده - همچنان نسبت به بندگان عرش آشیانی  
 نیز در چندین مقدمات کلمات ناگفتنی و نا نوشتنی دور از قبول  
 عقل نوشته خواهد عشر عشیر آنها بتذکار در آوردن از پاس ادب  
 دور میداند اما از آنکه نقل کفر کفر نمی باشد چندین فقرات از  
 نگاشته عبد القادر بزبان خامه میدهد - اولاً چون عقلای آن عهد  
 همیشه در مجالس و مخاطب فیضی و ابو الفضل را مطعون  
 خلاف طریقه متشرعین و پیروان دین می ساختند و بسبب اسم  
 پدر آنها که مبارک نام داشت طعن عدم نجابت نیز می نمودند  
 مضمون خطی که مبارک به پسران خود نوشته و از روی نصیحت  
 کلمه چند دران درج نموده چون نقل آن خالی از طول کلام نیست  
 خلاصه آنها می نگار - بابای من از فضلی این عهد که همه جو  
 فروش گندم نما اند و دین را بدنیا فروخته تهمت آن بر ما بسته اند

---

ندارد بعد تجسس و تفحص بسیار آنچه از انتخاب تواریخ بدوینی  
 و غیره بر آورده بطریق آنکه نقل کفر کفر نمی باشد فقره چند بزبان  
 خامه صدق بیان میدهد •



بر محاربه خان خانان و خان اعظم می نمود آخر اسیر سر پنجه خان اعظم گردید و چون دانست که بخواری و زاری پا مال مکافات کردار خواهد گردید حربه پنهانی بهم رسانده وقت رفتن جایی ضرور بدست خویش خود را هلاک ساخت - بعرض رسید - و معا مزه فتم اودیسه و دیگر بعضی نواح بنگاله که مانده بود از روی عرضه داشت راجه مان سنگه با صد و بیست زنجیر فیل فرستاده او معروض گردیده باعث تفریح طبع عرش آشیانی گشت \*

( ۸۰ ) اگر چه عبد القادر مولف تاریخ بداونی که مدتی از

( ۸۰ ) در یک نسخه بعوض این عبارت این چنین نوشته که - شیخ عبد القادر بداونی که امام محمد اکبر پادشاه گفته می شد در تاریخ بداونی تألیف خود چندین جا فقرات چند در حق محمد اکبر پادشاه نوشته که از آن صریح بوی تعصب و غرض نفسانی بمشام اهل خرد می رسد چنانچه بعد فوت او مضمون تاریخ بداونی بعرض جنت مکانی جهانگیر پادشاه رسید و حکم مقید ساختن پسر او و تاراج نمودن خانه فرمودند و با وجود از صحافان مچملکی این معنی گرفتند که خرید و فروخت تاریخ بداونی نماینده زیاده از همه بداونی در دار الخلافه نزد صحافان یافته می شود و از شهرت این غضب سلطان قاسم فرشته و شیخ نور الحق دهلوی مولف تاریخ زبده و غیره که سه مولف در شروع عهد جهانگیر هم عهد بوده اند اصلا قلم را بذکر این مقدمه آشنا نساخته اند اما مسود اوراق که سوای حق گوئی کار بهر ضا جوئی میور و وزیر

مرخص فرمودند و خود بدولت بلاهور تشریف آوردند \*

بعد از آنکه عرش آشیانی از تسخیر بنگاله و مالوا و احمد آباد و کشمیر و بهکروسند و اکثر زمینداران و راجه‌های نامدار هند خاطر جمعی حاصل نمودند از سر نو بفکر تسخیر مکهین افتادند - اول چهار ایلچی با وقار فهمیده کار بهمه زبان آشنا نزد والی برهانپور و برادر و بیدر و احمد نگر روانه ساخته کلمات چند از روی نصیحت وعده و وعید آمیز نوشته پیغام نمودند - از آن جمله شیخ فیضی که علامه دبیران عهد بود هرچند آنچه شرط تبلیغ رسالت بود بتقدیم رساند مفید نیفتاد - و بار دیگر فرستاده‌ها جواب ناکامی شنیده مراجعت نمودند \*

درین ضمن بطهور پیوست که یادگار میرزا که دختر یکی از زمینداران کشمیر را که صاحب فتن و ماده فساد بود بعقد خود درآورده علم بغی برافراشت - و امرای که برفاقت او تن ندادند با قاضی آنجا قتل و اسیر ساخته - شیخ فرید بخشی که از اولاد جعفر کذاب و بسادات رضوی زبان زد و از شجاعان مشتهر بود برای تادیب او رخصت فرمودند - و او رفته بعد قتال و جدال غالب آمده یادگار میرزا را مقتول ساخته سر او را بحضور فرستاد عرش آشیانی بار دیگر برای سیوگل و لاله بهار کشمیر بهشت نظیر تشریف برده حکومت آنجا را از سر نو بسید یوسف خان مشهدی مرحمت نموده بعد فراغ تذبیه بعضی مفسدان و بند و بست اطراف طرف قلعه رهناس تعلقه پنجاب رایم ظفر آیت برافراشتند \*

درین آوان خبر گذشته شدن مظفر خان عرف سلطان مظفر گجراتی که بعد چندین مقابله و کارزار که هر بار فرار اختیار نموده باز اقدام



هندال باو منسوب بود مقرر فرمودند - و زین خان اتکه را بحکومت کابل مرخص نمودند - و بعد رسیدن خبر بند و بست کشمیر در سده نهصد و نود و هفت [ ۹۹۷ ] خود بدولت برای سیر و تفرج لاله زار و شکار آن سرزمین همیشه بهار متوجه شدند \*

و درین سال خبر فوت راجه تودرمیل که مدارالمهام ملکی و مالی بود و کاردانی و بندوبستی که او در هندوستان نموده بر صفحه روزگار و دفاتر لیل و نهار یادگار مانده و سابق بگزارش آمده بعرض رسید - باعث ملال خاطر مبارک گردید \* ( ۷۹ )

چون بسبب مراجعت خان اعظم از برار و دکن بی نیل مقصود او را از احمد اباک معزول فرموده بودند درینولا باز بحکومت احمد آباد مقرر فرمودند و مخاطب بکوکلتاش خان نمودند - و کابل را بمحمد قاسم خان ارزانی داشتند - و شهاب الدین خان را حاکم مالوا ساختند - و خان اعظم با فرج شایسته برای تسخیر و تادیب راجه جونه گده که مکرر برو فوج رفته بود و سر باطاعت نفوذ نمی آورد و دم از انا الملکی میزد رفته بعد محاربات صعب و کارزار رستمانه و کوشش و کشش بسیار مغلوب و مذکور ساخته آن ملک را که کنار دریای شور واقع است بتصرف پادشاهی در آورد \*

چون مردم کشمیر را که مدام ماده شورش بوده اند با سید یوسف خان موافقت نیفتاد میرزا یادگار را بحکومت آنجا

---

( ۷۹ ) عبارتی که از صفحه ۱۵۵ سطر ۴ تا صفحه ۱۵۸ سطر ۲۰

چاپ شده آن عبارت در نسخه سوم اینجا نوشته است \*

و مغضوب پادشاه گردیدند ( و از مقولات راجه بیبریل است که روزی محمد اکبر پادشاه تار یکی قبر یاک نموده اندیشه می نمودند - راجه مزبور با وجود بودن قوم برهمین گفت در زمینی که جسد مبارک پرنور سرور کائنات مدفون باشد دران زمین تاریکی چرا خواهد بود ) ( ۷۸ ) \*

بعده راجه تودرمل را با لشکر گران برای تدارک و تلافی آن و تنبیه مفسدان مرخص فرمودند - و راجه تودرمل بعد رسیدن آنجا تدبیرات بکار برده و قلعهها ساخته بمور ایام از اتمام مهم سرخ روئی بر روی کار آورد - عرش آشیانی خواستند که بقصد تسخیر کشمیر خود بدولت متوجه شوند - محمد قاسم خان کابلی را با فوج شایسته بطریق هراول مرخص فرمودند - بعد رسیدن محمد قاسم خان طالع او یاروی نمود که قبل از رسیدن او میان سلطان زادهای کشمیر و زمینداران آن دیار که همیشه آن ملک ماده شورش و نزاع بوده نفاق و نزاع تمام بمیان آمد و بیشتر از زمینداران تمن دار بمحمد قاسم خان رجوع آورده مع فوج خود بدو پیوسته بی قتال و جدال کشمیر را بتصرف ملازمان پادشاهی در آوردند - و اقبال اکبری باستقبال شتافته کار خود ساخت - اما بسبب نزاع اعیان کشمیر بعد تسخیر با محمد قاسم خان موافقت نیفتاد و بند و بست نتوانست نمود و بیشتری از مردم کشمیر بحضور باستغاثه آمدند - بنابراین حکومت آنجا را بسید یوسف خان مشهدی که دختر میروزا

( ۷۸ ) این قدر عبارت فقط در یک نسخه بوده است \*



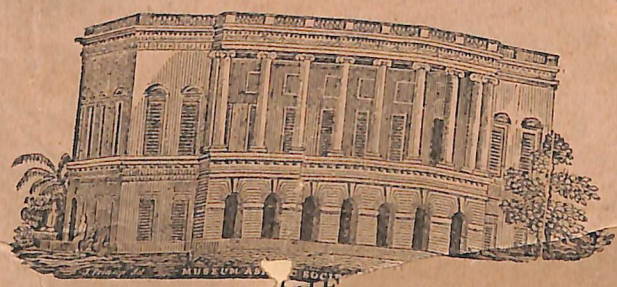
دران لشکر بطریق جاسوس بود بچالاکي تمام خبر بدان سرگروه آن  
کوه و سرداران آن گروه رساند - همینکه اول شب داخل دره گردید اولاً  
بسبب سنگ لاخ و نشیب و فراز در شب تار ترتیب فوجي که  
مقرر کرده بود برهم خورد - و پدر از پسر و نفر از آقا و سپاهي از  
سردار جدا افتاد - دوم افغانان از دست راست و چپ بالاي کوه  
و روبرو و عقب رسیده بزدن سنگ دست و فلاخن و انداختن  
پاچه سنگهای فیل ربا شروع نمودند - راه پیش رفتن و برگردیدن  
و تردد نمودن بحد گردید و از تنگي راه و برخاستن آشوب و بر سر  
هم فراهم آمدن سوار و پیاده قیامت بر پا گردید از هرسنگي که  
فروید مي آمد و از اطراف متصل مي بارید دست و سرو پای  
سه چهار کس شکسته مي گردید و فریاد بجای نمی رسید و تمام  
شب سنگ بلا بر سر اجل رسیدهگان مي بارید - تیر و گولي آن قدر  
مي رسید که از احاطه حساب بیرون بود و تا اثر دمیدن صبح اثر  
از حیات بلکه نام و نشان آن اهل ممات نماند سواي زین خان  
کوک و حکیم ابو الفتح که دران قتل عام رفیق نبودند بلکه از حرکت  
لشکر راجه خبر هم بآنها نرسیده بود باقي تمام فوج از سپاه و  
مردم بهیر صغیر و کبیر همراه هشت نه سردار نامي مثل راجه  
بیر بل و راجه دهیر (؟) و خواجه عرب بخشي فوج و حسن پني  
و ملا شیري مشهور که دران بلیه دار و گیر دیده بودند و غیره بقتل  
رسیدند و متنفسي ازان ورطه نجات نیافت و زین خان کوک و حکیم  
ابوالفتح بعد آن چشم زخم درانجا استقامت نتوانستند نمود - و دست  
از اسباب و خیمه برداشته ایلغار کنان خود را بقلعه اٹک رساندند -





order

BIBLIOTHECA INDICA  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS  
PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.  
NEW SERIES No, 148.



THE  
MUNTAKHAB AL-LUBÁB  
OF  
KHÁFÍ KHÁN.

EDITED BY  
MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMD.  
PART I.  
FASCICULUS. II.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.  
CALCUTTA:  
1868.



از امرای تجربه کار مع فوج ده هزار سوار و پیاده کارزار دیده  
 نبرد آزما بطریق سردار مستقل علاحدہ بمعدن زیرین خان و شینخ  
 فیضی مرخص ساختند - از آنکه بپیربل در فن شعر هندی و لطیفه  
 گوئی و مشیر بودن در امور ملکی و داندائی در خدمت عرش  
 آشینانی بسیار معزز بود و کمتر بر جدائی او از رکاب راضی می شدند  
 و سرانجام آن مهم را موقوف برفتن او دانسته بودند وقت رخصت  
 از راه کمال لطف دست برداش او گذاشته تاکید بزود مراجعت نمودن  
 بعد فراغ تنبیه آن جماعه بدسگال فرمودند - بعده که پیربل بدان مکان  
 رسید در ابتدا ترددات نمایان و سعی جمیله او در تنبیه و تادیب  
 آن جماعه بد عاقبت بظهور آمد و جمع کثیر از ان مفسدان را قتل و  
 اسیر ساخت و مکانهای قلب آنها را بتاخت و تاراج درآورد - اما از آنکه  
 مقابل غرور او نظر بر داندائی خود داشت در تقدیر چنان رفته بود که  
 چشم زخمی که در تمام ایام سلطنت عرش آشینانی نرسیده بود بلکه  
 کمتر در محاربات رو داده که از جمله چهل پنجاه هزار نفر سوار و  
 پیاده یک متنفس جانبر نگردیدند بر او گذشت - یعنی در عین  
 ایام کوشش در پای کوتل کوهی که دره دشوار گذار پر از سنگهای  
 نا هموار نزدیک آن واقع شده بود جاسوسان خبر آوردند که افغانان  
 جمعیت فراهم آورده قصد شب خون بر موج پادشاهی دارند -  
 پیربل بعد شنیدن این خبر بی آنکه همراهان دور و نزدیک خبر کنند  
 و پای مشورت بدمیان آرد بقصد آنکه این سه چهار گروه دره کوه  
 را طی نموده از ان مکان که ملاحظه شب خون زن بود بر آید آخر  
 روز با لشکر و بهیر کوچ نمود - از اتفاقات یکی از افغانان چله رو که



من چار دانگ ميدانستند مبتلا ساخته هم آغوش مرگ نموده چنانچه افلاطون و ديگر حکماي کامل عيار با آزار اسهال و هر مرضي که در علاج آن خود را سر آمد روزگار مي شمرند در گذشتند - و راجه بيربل ( 76 ) که از جمله مقربان عمده محمد اکبر پادشاه صاحب السيف و القلم گفته مي شد و در فهم و فراست و دانائي و راي صائب و بزمه گوئي و حاضر جوابي نادر العصر آن عهد خود را ميگرفت و عمري در پست و بلند تجارب روزگار بسر برده بود - در سنه هزار و يك [ ۱۰۰۱ ] ( 77 ) مطابق آغاز سال سي و يك جلوس غريب حادثه و چشم زخم برفوج عرش آشياني که بسرداري راجه بيربل تعيين گشته بود رسيد - مجمل از تفصيل آن در گزارش مي آرد که بعده که زين خان و شيخ فيضي براي تنبيه افغانان روشنائي تعيين گرديدند هر چند شرط سعي و تردد بتقديم رساندند بسبب کثرت افغانان که از مور و ملخ زياده بودند فائده مرتب نشد - بعده کفور مان سنگه را با لشکر تازه بدان مهم مرخص ساختند و روز بروز مقدمه فساد آن قوم زياد ميگرديد - تا آنکه راجه بيربل همراه سعيد خان کهکړ و فتح الله مخاطب بحکيم ابو الفتح که او هم از دافشمندان روزگار گفته مي شد و جمعي

( 76 ) در نسخ موجوده بيربل و بيربر هر دو نوشته و در تاريخ فرشته و اکبر نامه بيربل و در منتخب التواريخ بداوني و بعض نسخ آئين اکبر بيربر نوشته \*

( 77 ) بداوني و فرشته تاريخ قتل بيربل ماه صفر سنه ۹۹۴ گفته \*



متوجه سمت جنوب کردند - درین ضمن خبر شورش افغانان  
 روشنائی که نزدیک کوههای پشاور با حکام پادشاهی به شوخی پیش  
 آمده قطاع الطریق و راهزنی اختیار نموده بودند - و خبر فساد  
 کشمیر که در ذکر صوبه و سلاطین کشمیر مفصل درج گشته بعرض  
 رسید - و معا بظهور پیوست که والیان توران بقصد تسخیر کابل کمر  
 بسته لشکر کشی نموده اند بسبب تواتر رسیدن اخبار ناملائم متوجه  
 پنجاب شدند - و میرزا شایه رخ را با امرای عقیدت کیش دیگر  
 برای تسخیر کشمیر که پیشتر ماده فساد اطراف همان بود  
 مرخص فرمودند - وزیر خان کوکه را با شیخ فیضی که از مقربان  
 خاص بود برای تنبیه افغانان مرخص نمودند - میرزا شایه رخ  
 که بکشمیر رسید محاصره و محاربه آنجا بامتداد کشید و ایام برف  
 و شدت سرما رسید و لشکر هندوستان تاب شداوند ایام یخ و برف  
 نیاورده بسیاری تلف شدند - لهذا میرزا شایه رخ بدون حکم صلاح دولت  
 و رفاه حال مسلمانان دران دانست که قرار صلح بدین شرط بمیان  
 آورد که محصول دار الضرب و زعفران که عمده حاصل آن سرزمین  
 است در سرکار پادشاهی بضبط در آید و لشکر دست از محاصره  
 بر دارد - بعد عرض خلاف مرضی بظهور آمد و میرزا شایه رخ مورد  
 اعتراض گردید - درین ضمن میرزا سلیمان جد میرزا شایه رخ بحضور  
 رسیده در جرگه مصاحبان مقربان گشته شفیع نا کرده کاری میرزا  
 شایه رخ گردید \*

و از آنکه حکیم علی الاطلاق در هر عهده از حکمای مشهور  
 و صاحب کمالان مغرور آن عصر را بهمان بلا که خود را دران



سلیمان بنی عم عرش آشیانی که در بدخشان فرمانروائی می نمود از تسلط اوزبکان و رفتن بدخشان بتصرف عبد الله خان اوزبک بخدمت عرش آشیانی رسیده در جرگه امرای ذوالاقتدار در آمد \*

و در همان سال ( ۷۵ ) جشن طوی شاهزاده محمد سلیم با دختر راجه بهگوان داس ضمیمه جشن نوروزی عالم افروز گردیده بود که خبر واقعه میرزا محمد حکیم از کابل رسید و کنور مان سکه ولد راجه بهگوان داس بحکومت کابل سر بلندی یافت \*

بر طالبان اخبار دیر کهن ظاهر و هویدا است که تمام نسق و تسخیر هندوستان عشرت نشان یعنی بعضی بلاد دکن و صوبه احمد آباد و مالوا و بهکر و کشمیر و بیشتر ولایت شرقی و قلعات تعلقه زمینداران با نام و نشان خصوص اطاعت راجهای نامدار که حلقه اخلاص بگوش نمودن و بندگی و سر افکندگی بدین مرتبه اختیار کردن که باوجود کمال تعصب که هر قومی را با مخالفان ملت خود می باشد دختران خود را مسلمان نموده داخل پرستاران خاندان دودمان صاحب قران ساختن و بدان مفتخر گردیدن و بخدمات مامور گشتن و رسیدن صاحب کمالان ایران و توران و روم و در جرگه جان نثاران این سلسله عالیه داخل گردیدن و هندوستان را زینت تغییر و تبدیل از وضع سابق دادن مخصوص عهد سلطنت عرش آشیانی بود \*

القصه میخواستند که خود عرش آشیانی بقصد تسخیر دکن

( ۷۵ ) بدوینی این جشن را در ذیل سنه ۹۹۳ نوشته \*

آخر ظفر خان بی پروبال گردیده چند بار آواره دشت ادبار بود -  
و میرزا خان بحضور رسیده مورد عنایات بی پایان و مخاطب  
بخان خانان گشته باز برای ده فتحه و استیصال ظفر خان مرخص  
گردید - و در سنه نهصد و نوک و سه [۹۹۳] امیران عمده دکن مثل  
برهان الملک و شاه فتح الله شیرازی بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت  
گردیده در جرگه بندهای پادشاهی در آمدند - و ده فونیه تسخیر  
دکن نمودند - شاه فتح الله مخاطب به عضد الدوله گشته مامور گردید  
که باحمد آباد نزد خان اعظم انکه رفته باتفاق بتسخیر برهانپور  
و برار پردازند و برهان الملک را نیز بمنصب عمده و عطای فیل و  
جواهر مفتخر ساخته با عضد الدوله و خان اعظم رفیق ساختند - بعد  
رسیدن هر دو امیر باحمد آباد خان اعظم بتهیه و سرانجام مهم دکن  
پرداخته مصلحت دران دانستند که اول به تسخیر برار که دران  
ایام بتصرف نظام الملک بود پردازند - بعده که به ایرج پور که حاکم  
نشین آن صوبه است رسیدند - هنوز به بندوبست آن ملک نپرداخته  
بودند و چند روز توقف درانجا واقع شده بود که فوج نظام الملک  
بسراری راجی خان و دیگر امرای برار و برهان پور از دو طرف  
رسیده چون مور و ملخ هجوم آوردند - و خان اعظم تاب مقاومت  
دران ملک نیاروده صرفه در مقابله و مقاتله با آنها ندانسته بدار و مدار  
پای اقامت ازانجا کشیده قسمی که انتشار فرار ظاهر کار بمیان  
نماید بشهرت رسیدن خبر فساد احمد آباد براه سلطان پور ندر بار خود  
را باز بر سر تعلقه خویش برساند •

در سال نهصد و نوک و چهار [۹۹۴] میرزا شاه رخ نبیره میرزا



عظیم در صوبه احمد آباد برپا گردید - آخر میرزا عبد الرحیم ولد  
 بیبرم خان مخاطب بمیرزا خان را بدان مهم مامور فرمودند - و در صفت  
 نهصد و نود و دو [ ۹۹۲ ] با گجراتیان و ظفر خان محاربات  
 صعب و کارزار صف بمیان آمد و چندین هزار سرو سردار بزیارت  
 آمدند - و بعد کوشش و کشش بسیار که از طرفین بظهور آمد نسیم  
 نصرت بر لشکر میرزا خان وزید - و ظفر خان خود را طرف جونه گره  
 و جام رسانده بفکر خام فراهم آوردن لشکر از سر نو افتاده فساد تازه  
 دران ضلع برپا نمود - میرزا خان با فوج شایسته بآن صوب شتافته بعد  
 تردد نمایان ظفر خان را از انجا بدر ساخت - و بار دیگر آن سرمایه فساد  
 با لشکر زیاد سر از بهرونج بر آورده با قطب الدین خان جاگیردار  
 حاکم بروده و بهرونج مقابله نموده غالب آمده قطب الدین خان را  
 کشته فوج او را غارت نموده خزانه که دران هر دو محال موجود بود  
 بدست آورده و مبلغی از تجار و صرافان نقد و جنس بطریق قرض  
 بوزر گرفته سی هزار سوار فراهم آورده بقصد مقابله میرزا خان  
 متوجه احمد آباد گردید - میرزا خان ده گروهی احمد آباد برآمده  
 با او محاربه نمود - و دار و گهر غریب و زد و خورد عجیب رو داد -  
 و سه هزار آدم از هر دو طرف دران کارزار کشته و زخمی گردیدند - آخر  
 فتح نصیب میرزا خان گردید - ظفر خان باز طرف جام شتافت و میرزا  
 خان همچنان خود را به بروده و بهرونج رسانده منصوبان ظفر خان را  
 اخراج و تاراج نموده عمال پادشاهی دران محل مقرر کرده با احمد  
 آباد مراجعت نمود - و بار سیوم و چهارم نیز میان ظفر خان و میرزا  
 خان مقابله و مقاتله رو داد - و هر بار ظفر نصیب میرزا خان گردید -



سهو و خطای بنده گرش نیست اعتبار

معنی لطف و رحمت پروردگار چیست

قبول افتاد - وقت ملازمت نظر ترحم و عنایات بحال او دریغ  
نداشته متوجه هند و سدد گردیدند - بعد از آنکه نزدیک آب  
نیلاب مضرب خیام گردید فرمودند که قلعه در آنجا بنا نمایند  
و مسمی به اٹک سازند - بعده که در سنه نهصد و نود و یک  
[ ۹۹۱ ] آن قلعه مرتب گردید و پادشاه بلاهور شرف نزول فرموده  
بودند قلعه داری آنجا بر اجه بهگوان داس عنایت فرمودند و متوجه  
فتح پور گردیدند - بعد داخل شدن فتح پور در مزاج عرش آشیانی  
انحراف تمام رو داد - و ماده فتنه و فساد واقع طلبان گردید - و  
برای تسلی و رفع گفت و گوی بیکو صلکان باوجود اثر تکرر و  
نقااحت اکثر دیوان میفرمودند - و چون خود بسبب عارضه بدنی  
مهم بنگاله نتوانستند نمود و دیگری را سزاوار این کار عمده ندانستند  
شهباز خان کنبو را که در قید بود نظر بر جوهر ذاتی او از قید  
بر آورده بعد عنایات سلطانی برای دفع فساد بلاد شرقی روانه  
بنگاله ساختند \*

چون ظفر خان گجراتی در ابتدای سال فتح احمد آباد  
شرف اندوز ملازمت گشته بعطای منصب عمده و جاگیر لائق  
سرافرازی یافته بود آخر بلنوی فتنه جویان بدعایت گریخته طرف  
احمد آباد رفته علم بغی برافراشت - و روز بروز ماده خلل ملک  
و خرابی حال رعایا میگردد - و بامداد نفاق حکام معزول و منصوب  
که بتحریر و تفصیل آن نمی پردازد مهم او بامتداد کشید - و آشوب



پادشاه سمت بنگاله و مهم ولایت شرقی برهنمائی بعضی  
گمراهان واقعه طلب بگرد آوری لشکر پرداخته خود را برای تسخیر  
لاهور طرف پنجاب رساده و بسیاری از زمینداران و هنگامه طلبان  
بد عاقبت با اور فیق گشته خلیل عظیم در اطراف لاهور انداخته  
اند - لهذا رایت ظفر آیت بدان سو برافراشتند - همین که خبر  
رسیدن پیش خانه پادشاه گیتی ستان بیانی پت بمیرزا محمد حکیم  
رسید - سراسیمه وار بدستور سابق راه کابل اختیار نمود - بعده که  
سرهند مضرب خیام گردید شاه منصور حاکم سرهند را که در طلبیدن  
میرزا محمد حکیم هم داستان بود مقید ساخته فرمودند که منصور  
وار بر سردار عبرت جلوه گر سازند - و شاه زاده محمد مراد را هر اول  
ساخته بقصد گوشمال میرزا محمد حکیم متوجه کابل شدند - نزدیک  
کابل که رسیدند فریدون خان ناگهان بر سر اردوی شاهزاده تاخته  
تفرقه تمام بحال سپاه و مردم بازار که ازین حادثه غافل بودند  
رساند و مال و متاع بسیار بغارت رفت - و در همان گرمی شاه زاده  
بر محمد حکیم خود را رسانده معرکه قتال و جدال بیاراست - و آدم  
بسیار از طرفین کشته و زخمی شدند - آخر نسیم فتح بر لشکر شاهزاده  
محمد مراد وزید - و میرزا محمد حکیم فرار نموده پناه بکوهستان کابل  
برد - و عرش آشیانی بعد شنیدن مرده فتح بکابل تشریف برده  
اعیان و بزرگان شهر را اعزاز و اکرام تمام فرمودند و رعایتها نمودند -  
میرزا محمد حکیم عریضه مشتمل بر اظهار ندامت و التماس عفو  
جرائم مصحوب ایلمچی فهمیده بخدمت عرش آشیانی فرستاده  
مضمون این بیت بعرض رساند

\* بیت \*

و جمعی را مطیع و منقاد ساختند و بیشتر از توابع ملک شرقی را بتسخیر و تصرف اولیای دولت در آوردند - و بامداد تدبیر و طالع اکبری خطبه و سکه بنام نامی خود نموده خان جهان را بحکومت بنگاله مقرر فرموده بفتح پور مراجعت نمودند \*

در بین آوان والی برهان پور مظفر میرزا را با گنرخ بیگم والدۀ او مقید ساخته مع تحف و هدایای دیگر همراه ایلچی زبان دان قاعده فهم بحضور فرستاد - پادشاه از راه فضل و عنایت مظفر میرزا را بانواع رعایت نوازش فرموده بهمسری شاهزاده خانم دختر خود معزز و مفتخر ساختند \*

در بین سال از غیب در فراش خانۀ فتح پور آتش افتاد و چنان شعله ور گردید که هرچند سقایان و عملۀ کارخانجات برای فرو نشاندن آن دست و پا زدند - فائده نه بخشید - و تا دوسه روز میسوخت - و اموال چندین لک روپیه تلف گردید - و بحکم تلف المال خلف العمر شکر سلامتی خود بجا آوردند \*

و در سنه نهصد و هشتاد و هشت [ ۹۸۸ ] خبر فوت خان جهان بعرض رسید و متواتر بظهور پیوست که بعد واقعۀ خان جهان فساد عظیم در ملک نو تسخیر در آمدۀ بنگاله برخاسته - خواستند که متوجه بلاد شرقی و دفع فساد ینگاله گردند - درین ضمن خبر فرحت اثر تسخیر قلعه بهکر در سنه هفده جلوس بعرض رسید - و بشگون نیک گرفتند \*

و در همین آوان از نوشتجات کابل و اخبار نویسان شمالی بوضوح پیوست که میرزا محمد حکیم از شنیدن تشریف برن



عرش آشیانی پرداخت - درین گرمی دار و گیر راجه جی سنگ که خود را بمدد عرش آشیانی رسانده بود باندک دار و گیر که بمیان آمد راجه ناسی با چند نفر رکاب بکار آمد و اختیار الملک گرفتار چنگ اجل گردید و تمام فوج و بهیر گجراتیان و میرزا بغارت تاراجیان و بهادران پادشاهی درآمدند - و خان اعظم بملازمت عرش آشیانی رسید - و سعادت قدمبوس حاصل نموده شکر چنان فتح که کمتری از پادشاهان را روداده باشد بجا آورده بتقدیم آداب تهنیت پرداخت - و دیگر امرای عظام رکاب تسلیمات مبارک باک بجا آوردند و نثار گزاندند - اگرچه عرش آشیانی بر قطع شجر حیات میرزا راضی نبودند اما راجه رام سنگ راضی بنگاه داشتن ماده فساد نگردیده بقتل او میادرت نمود - و خان اعظم را بدستور سابق در احمد آباد گذاشته متوجه آگره شدند \*

بعد آرام گرفتن چند روز رایت ظفر پیکر طرف ملک شرقی برافراشتند - و بعد رسیدن بنواح حاجی پور پهنه ترددات فوج کشی و کارزار و محاربات رستمانه آنچه در تسخیر آن ولایت ازان پادشاه گیتی ستان که قلم ابطال برد استان رستم و اسفندیار می کشید بظهور آمد - و افغانان سوار و لودی و نیازی بسیار را علف تیغ ساختند - اگر خواهد مجمل از تفصیل آن بگزارش آرد از سر رشته اختصار نویسی بیرون می افتد - هرکه خواهد که اطلاع یابد اکبر نامه و تاریخ فرشته رجوع نماید \*

حاصل کلام در سنه نهصد و هشتاد و چهار [ ۹۸۴ ] بعد قلع ریشه فساد مدعیان خاندان این دودمان بعضی را بجوز و سزا برساندند

جلوه گر گردید - دل باخته هراس گشته عنان از معرکه گردانیده  
 با فوج خود رو بفرار گذاشت - و بهادران فوج پادشاهی بتعاقب  
 پرداختند - در اثنای آن حال که گرم گریختن بود - اسپ محمد حسین  
 میرزا سکندری خورده افتاد - و بدست مردم پادشاهی مقید گردید -  
 و بخدمت عرش آشیانی حاضر آوردند - چند نامداری که در گرفتن  
 و آوردن او باهم دعوی سبقت می نمودند - میان آنها گفتگو بنزاع  
 انجامید - پادشاه ازو پرسید که راست بگو ترا که گرفته میرزا در جواب  
 گفت راست این است هیچ کدام مرد آن نبودند که مرا بگیرند  
 مگر کفران نعمت ورزیدن من و اقبال پادشاهی مراد سنگیر ساخت -  
 و دران حالت که غلبه فوج میرزا ظاهر گردیده بود و پادشاه از فوج  
 برآمده بمیرزا تاخته هزیمت داده بود تا گرفتار شده آمدن او  
 عرش آشیانی برای دفع کسل یلغار و تردد ده روز در زیر سایه  
 درخت آرام گرفتند - در لشکر اختیار الملک خبر مغلوب گشتن  
 فوج پادشاه انتشار یافت - اختیار الملک بشغب تمام مکان خود را  
 گذاشته بقصد مقابله و غارت فوج پادشاه و مدد لشکر خود بهمعدانی اجل  
 خویش و اقبال پادشاه جلو ریز وقتی خود را رساند که تمام فوج  
 عقب میرزا تاخته بود - و عرش آشیانی با دو صد و سه صد سوار  
 زیر درخت سایه دار با دل بیدار در راحت بودند - از رسیدن اختیار  
 الملک پادشاه خبردار گردیده مستعد مقابله گشته نقار چیان را  
 که دل و دست آنها از کار رفته بود - بنواختن شاد یانده فتح مامور  
 ساختند - و خان اعظم که با فوج خود در شهر محصور بود -  
 باستعجال تمام برآمده از عقب اختیار الملک رسیده بکارزار و مدد



تا بدام بلای او گرفتار گردید - چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بگزارش خواهد در آمد \* ع \* بدین تفاوت ره از کجا ست تا بکجا القصه محمد حسین میرزا و امیران گجرات از چنین ایلغار نمودن آن نامدار انگشت حیرت بدنجان گزیده حوصله باختند - و چنان مقرر کردند که اختیار الملك بطریق فوج یلتمش با پنج هزار سوار نزدیک بدرواز شهر که خان اعظم از احمد آبک برآمده بمدد پادشاه نتواند رسید مستعد باشد باز هر طرف که ضرور داند خود را برساند - و محمد حسین میرزا با هفده هیزده هزار سوار خود و اختیار الملك و ده هزار پیاده تیر انداز و برقداز حکم انداز بمقابل پادشاه پردازد - و فوجها بحرکت آمده باستقبال پادشاه شتافته اطراف فوج پادشاهی فروگرفتند - و کوس و کرنای رزم وهای و هوی دلیران بلند آواره گردید - و زد و خورد غریب بمیان آمد - و بهادران جانباز و دلوران یکه تاز باوجود چنان ماندگی و کسل مسافت بعیده از بسیاری لشکر خصم اندیشه بدل راه نداده دادتهوری میدادند \* نظم \*

همه جنگ را تنگ بسته میان \* بگردون برآورده گرز و سنان

بخون آب داده همه تیغ را \* سنان بر جگر دوخته میغ را

بعده که اثر غلبه فوج مخالفان ظاهر گردید - و چندین از امیران پادشاهی شرط جان نثاری بتقدیم رساندند - و بسیاری گلگونه سرخروئی زخمهای نمایان حاصل نمود - و نزدیک بود که چشم زخم بفوج پادشاه ذوالاقبال رسد - عرش آشیانی با خاصان جان نثار شیروار از قلب فوج ظفر موج برآمده چون فیل کوه ربابر محمد حسین میرزا تاختند - همین که پرتو همت اقبال اکبری برابر چشم میرزا

دروغ - خبرداران ما بیست روز است که پادشاه را در فتح پور بلا خبر اراده کوچ گذاشته آمده اند - سوار خان اعظم در جواب گفت آری چنانست که می گویند - اما امروز نه روز است که پادشاه شتر سواره از فتحپور بدین سمت ایلغار نموده با شتر سواران یکه قاز بهادر انتخابی خود را رسانده \*

بر منصف پیشگان با هوش ظاهر است که هیچ پادشاه بدین جرأت و این یادری طالع و مدد اقبال عدو مال نبوده که باوجود تحقیق خبر فوجهای سنگین مخالف و میسر داشتن آنکه اگر خواهد با یک سوار و چهار پنج هزار فیل که همیشه در فیلخانه سرکار موجود می بودند متوجه کارزار گردد - این همه جرأت نماید - که هرجا با چهل پنجاه هزار سوار کارزار باید نمود با جمعیت معدود که آنها نیز بسبب یلغار شب و روز و بیدار خوابی با کلفت و کسل تمام خمار آلود بیداری رسیده باشند که ادنی فوجدار پرگنه از عهده مقابله و پیکار او تواند برآمد چنان تهوری را کار فرماید - و بر عالمی ظاهر است که وقت اراده توجه پادشاهان از شهر بشهر دوسه ماه خبر کوچ و بر آمدن پیشخانه و تیاری کارخانجات شهر بشهر انتشار می یابد - و آن خسرو گیتی ستان بدان چستی و چالاکي خویش را برساند که قبل از رسیدن خبر خود را با دوسه صد سوار برساند - بر خلاف فرخ سیر پادشاه که باوجود فراهم آوردن هفتاد و هشتاد هزار سوار و جمع نمودن همه امیران ایران و توزان و راجهای نامدار و سالها بکار بردن منصوبه و تدبیر از عهده یک نوکر نتوانست برآمد -



شما پیشتر خواهیم رسید اما تا مقدور شما هم خود را زود تر برسانید -  
 از عقب بعد چند روز خود بدولت از فتح پور با چهارصد پانصد سوار  
 انتخابی یک تاز بهادر که بیشتر از امرای جان نثار و خانه زادان  
 تجربه کار کارزار دیده بودند برشتوان ماده سوار نموده و خود  
 پاره راه براسپ و بیشتر بر بهل و شتر سواری فرموده شب و روز  
 طی مسافت نموده چهل روزه راه را که پادشاهان در سه ماه و  
 چهار ماه قطع نتوانند نمود در نه روز طی فرموده بحوالی احمد آباد  
 رسیدند - مابین راه هرجا که با امرا و لشکری که سابق مرخص  
 فرموده بودند ملاقات می شد آنها باظهار خجالت غرق عرق  
 انفعال گردیده برکاب می پیوستند - و باز تا احمد آباد در ایلغار  
 بهم رکابی آن پادشاه ذوالقدر نتوانستند رسید - و روزی که کار بمقابله  
 و مقاتله افتاد زیاده از سه هزار سوار در رکاب نبودند چون در همان  
 دو سه روز جاسوسان اختیار الملک پادشاه را در فتحپور گذاشته بی اثر  
 خبر حرکت کوچ آمده بودند بعد که آثار گرد فوج هم رکابان  
 عرش آشیانی و غلغلۀ رسیدن لشکر تازه بگوشها رسید یکی از سواران  
 فوج مخالف که برای آب دادن اسپ خود کنار آب متصل  
 دروازه شهر آمده بود در همان آن از سواران خان اعظم صوبه دار  
 محصور برای آب خوردن اسپ کنار آب آمد سوار اختیار الملک  
 ازین سوار استفسار نمود که کدام سردار تعیین کرده پادشاه شما تازه  
 رسیده - آن سوار در جواب گفت که جلال الدین محمد اکبر پادشاه  
 غازی خود بدولت و اقبال رسیده اند - سوار آن طرف که بروایت  
 بعضی مورخین محمد حسین میروا خود بود و گفت زهی لاف

اقبال اکبری پسر خود را همراه گرفته از راه بکلانه طرف دکن فرار نمود -  
 قلعه بندر مذکور بتصرف پادشاه گیتی ستان در آمد - ( عجب قلعه  
 گرفت ) تاریخ آن یافتند درین ضمن میرزایان فرصت یافته پتن را  
 محاصره نموده حال بر سید احمد خان تنگ آوردند - و همین که تیغ  
 آفتاب گیتی ستان از افق مشرق سر بر آورده بود آواز داد رسیدن پادشاه  
 ذو الاقبال انتشار یافت - دست از محاصره برداشته سایه وار از گرد  
 احاطه آن دیار معدوم الوجود گشته آواز داد گشتند - و عرش آشیانی  
 خان اعظم را بصوبه داری احمدآباد با دیگر حکام تجربه کار کار دیده  
 رعیت پرور در احمدآباد گذاشته در سنه نهضد و هشتاد و یک  
 [ ۹۸۱ ] متوجه آگره گردیدند - و فوج برای تسخیر بهکرتعین  
 فرمودند - و ابراهیم حسین ( ۷۴ ) میرزا خود را به پنجاب رسانده  
 چند روز مادی فساد گردیده بزودی از دست بلوچان کشته شد -  
 و سر او بحضور رسید - فرمودند بر دروازه آگره آویزند - و در همان روزها  
 مسعود میرزا گرفتار شده آمده در قلعه گوالیار مقید گردید \*

درین اوان که پادشاه در فتحپور تشریف داشتند بعرض رسید که  
 اختیارالملک گجراتی باتفاق محمد حسین (میرزا) لشکر فوادم آورده آمده  
 احمدآباد را محاصره نموده است - عرش آشیانی ابتداء چند هزار  
 سوار انتخابی همراه امرای عقیدت نشان رزم آزما پیشتر بطریق  
 هراول رخصت فرموده بتناکید اکید بهریک فرمودند که اگرچه ما از

( ۷۴ ) د. دو نسخه ابراهیم بیگ میرزا نوشته لیکن ان صحیح

نباشد \*



مورد عنایات بی پایان و مخاطب بظفر خان گردید - بعده دیگر برادران سلطان مظفر که همه از سلاطین زادهای احمد آباد بودند سعادت قدمبوس حاصل کردند و سجدهات شکر نزول قدوم میبذت لزوم بآن سمت بجا آوردند - و بی آنکه کار بخون ریزی و فوج کشی انجامد ملک بتصرف آن گیتی ستان در آمده امیران عقیدت آئین جبین سالی تهنیت گردیدند - و از جمله میوزایان هنگامه طلب بغی پیشه که آواره سمت بهرونچ و کهنایت بودند از شنیدن آواز فتح اقبال اکبری سراسیمه کاروبار گشته میخواستند که فرار نمایند - عرش آشیانی مطابق رویه یک تازی بطریق ایلغار بر سر میوزایان که قریب هزار و پانصد سوار داشتند از آنکه همراه عرش آشیانی زیاده از ۱۰۰۰ سوار نرسیده بود میوزایان بشوخی و جرأت تمام اقدام بر مقابله نمودند و در مکان قلب سر راه پادشاه گرفتند و کارزار سخت و دار و گیر غریب بمیان آمد و بمرتبه جنگ مغالبه گردید که از سیف و سنان کار بمشت و گریبان رسید - و هیچ نمانده بود که چشم زخم بدشمنان آن جناب رسد - و مکرر حملهای مخالفان را بشجاعت ذاتی رد فرمودند - و راجه بهگوان داس که از عقب رسیده رفیق جانفشانی گشته بود بعد تردد بهادرانه با چند راجپوت بکار آمد - و پادشاه خود دو ترکش تیر بدست مبارک خالی نمودند - آخر کار نسیم فتح و فیروزی باقبال اکبری همزمان گردیده بر فوج پادشاه وزید - و ابراهیم میوزا و محمد حسین میوزا رو بفرار گذاشتند - چون قلعه بگذر سورت در تعلقه گل رخ بیگم دختر میوزا کامران بود عنان توجه طرف بندر سورت معطوف داشتند - گلرخ بیگم از شنیدن خبر بدیده

برهم خورده ملک صاحب ندارد و هر دو میرزای باغی پیشه که از صدمات فوج پادشاهی این طرف آواره شده اند در بهرونج و اطراف احمد آباد باتفاق بعضی مفسدان واقعه طلب علم بغی برافراشته اند باندک توجه و تعیین فوج این ملک بتصرف اولیای دولت خواهد آمد بعد عرض پیر محمد خان اتکه را بافوج شایسته پیشتر مقدمه الجیش مرخص فرمودند - چون بر سرحد راجه سروهی رسید راجه آنجا یکی از راجپوتان چرب زبان تهور نشان را بطریق رساندن پیغام و اظهار بعضی مطالب ضروری و عجز حال خود فرستاد - و او در وقت ادای پیغام جمدهر از نیام کشیده بر شکم خان مذکور رساند همزمان پیر محمد خان بر سر او ریخته دست بدست بسزای کردار او رساندند - و پیر محمد خان اگرچه باوجود رسیدن زخم کاری جانبر گردید اما از الم زخم که بعد مدت التیام پذیرفت جرأت بر رفتن احمد آباد ننموده بخدمت پادشاه مراجعت نمود - و عرش آشیانی خود بدولت و اقبال عدو مال عدان عزیمت طرف گجرات معطوف داشتند - دو سه منزل طی نموده بودند که بمزده ولادت نونهال گلشن سلطنت پادشاه زاده دانیال مبشر گردیده بغال نیک گرفتند - و در سنه نهصد و هفتاد و نه [ ۹۷۹ ] بقصبه پتن احمد آباد رسیده حاکم آنجا را مستمال ساخته بی تردد تیر و سنان از تصرف گجراتیان بر آورده سید احمد خان را که از سادات باره بود فوجداری آنجا داده رایت ظفر آیت طرف احمد آباد برداشتند و نزدیک احمد آباد رسیدند - سلطان مظفر باستقبال شتافته شرف اندوز ملازمت گشته



فتحي که حضرت فردوس مکانی را با رانا سانکا دران مکان میمنت  
 نشان رو داده بود مسمی بفتح پور ساخته مشتبّه برونق خلد برین  
 آباد نمودند - و عمارات عالی گذاشتند - چون قلعه کالینجر که شیر شاه  
 در هوای تسخیر آن سوخته در حالت نزاع بمراد دل رسیده مفتوح  
 ساخته بود - و باز کفار بدعوی ارت بتصرف خود آورده بودند -  
 عرش آشیانی همین که اراده تسخیر آن قلعه در دل راه دادند - راجه  
 رامچند که دران قلعه حاکم مستقل بود کلید قلعه را مع دیگر  
 هدایا پیشکش فرستاده مبارک باد ولادت پادشاهزاده معروض  
 داشت - و در همان زودی از مرده روح پرور تولد فرزند دیگر که  
 مسمی بسطان محمد مراد ساختند کل عیش و نشاط در چمن  
 مراد شگفته گردید - و باز از سر صدق و صفا باجمیر تشریف برده  
 زیارت نموده زرافر بخادمان و ضعیفان و ارباب حاجت رساندند -  
 و فرمودند که حصاری از گچ و سنگ گرد آن مزار سازند - راجه کلیان مل  
 حاکم بیکانیر و چندر سین والد مالدیو آمده مع انواع تحف  
 ملازمت نمودند - و دختر کلیان مل از جمله پیشکش داخل  
 پرستاران خاص سراق جاه و جلال گردید - درین اوان از نوشته  
 اعتماد خان وزیر سلطان مظفر گجراتی که اکثر نظر بند ( ؟ ) و امیر  
 صاحب مدار می بود و آخر با یکی ازان هر دو ساخته در دفع  
 امیر دریم کوشیده فی الجمله در سلطنت اختیار بهموساند مع هذا  
 در سلطنت و ملک خلل باقی ست و در حقیقت ملک گجرات  
 بتصرف امرا در آمده چنانچه در ذکر حاکمان احمد آباد مفصل  
 بگزارش در آمده و نسق سلطنت احمد آباد بسبب نفاق امرا

رسیدن فوج طرف مالوا میرزایان دست و پایي لاحاصل زده هزیمت یافته راه خاندیس اختیار نمودند - و عرش آشیانی بعد فراغ زیارت حضرت خواجه معین الدین چشتی قدس سره و رساندن فیض بساکنان و خادمان آن مکان فیض نشان و تقدیم فاتحه و التماس فرزند طرف آگره متوجه شده و بسیکری هفده هیزده گروهی آگره که رسیدند بخدمت حضرت شیخ محمد سلیم چشتی که از مردمان والا مقام آنجا بود رفته درخواست فاتحه برای طلب فرزند نموده ذنر نمودند که اگر خدا بدین امید کامیاب سازد هم اسم شیخ نمایند - و در همان زودی بمزده حمل و بارور گشتن نخل مراد مبشر گردیدند - و آن حجله نشین سراچه عصمت را که اثر ثمر آرزو در بطن او ظاهر گشته بود از راه مزید حسن عقیدت همراه پرور گیان حضرت شیخ نگاه داشتند - بعده که بمزده ولادت با سعادت آن نور حدیقه سلطنت و نور حدیقه خلافت که هفدهم ربیع الاول سنه نهصد و هفتاد و هفت [ ۹۷۷ ] بطالع میزان از مطلع فضل یزدن منان بر ساحت زمین جهانگیر گردیده کامروا گشتند بطریق استعجال خود را بخدمت شیخ سلیم رسانده بعد تقدیم شکر توجهات باطنی آن قدوه زمان خرمن خرمن و دامن دامن زر بمستحقاق و خادمان آن سرزمین رسانده مولود مسعود را بسلطان سلیم موسوم ساختند - و تاریخ ولادت آن نونهال گلشن جهانبنایی و گوهر درج اکبرشاهی (در شهوار لجه اکبر) یافتند - و پیدایه زیارت درگاه حضرت خواجه معین الدین چشتی باجمیر که صد و بیست کوه عرفی مسافت دارد تشریف بردند - و قصبه سیکری را بسبب



اصل ندارد - بهر حال ازوزمیندار عمده در هندوستان نیست - از جمله نوکران موروثی رانا که وطن در همان سرزمین از قدیم الایام دارند سید علی و سید ولی نام بسیارند که خود را سید مینامند - و قتیکه از آنها ارکان دین و مذاهب پرسند سوای نام رانا و ملت رانا نمی دانند - و هرگاه رانا ازین جهان انتقال نموده بمکان اصل خود شتابد و خواهد که پسر او بجای او قائم مقام گردد - یکی از جماعه کوه نشینان سروپا برهنه که گویند خزانه رانا از قرنهای کرسی بکرسی حواله آن جماعه است که در جنگل مدفون دارند و هیچ احدی را بران مکان اطلاع نمی دهند و هر سال و ماه و بروایتی هر روز بران خزانه مدفون می افزایند او آمده سرانگشت خود را بکار شگاف می نماید و قطره خون آن انگشت بر پیشانی آن وارث ملک می مالد - بعد ازان ارکان دولت آداب مبارک باد بجا می آرند - و آنها با پادشاهان نسبت دختر نمی نمایند \*

القصة بعد فراغ تسخیر قلعه رنتهپور تعلقه سورجن حاکم آنجا گردیدند - متوجه تسخیر قلعه رنتهپور تعلقه سورجن حاکم آنجا گردیدند - بعده که بمحاصره رنتهپور پرداختند باوجود در همین اوان خبر رسید که میرزایان باغی پیشه از احمد آباد باز برگشته طرف مالوا آمده تاخت و تاراج مینمایند اصلاً متوجه دفع فساد مالوا نگشته دست از محاصره برنداشتند و راجه سورجن حاکم قلعه مغلوب هراس گشته فرار نمود - بعده قلیچ خان اندجانی و غیاث الدین علی نخشبی را مع فوج شایسته برای تنبیه و دفع فتنه میرزایان باغی تعیین فرمودند و خود متوجه اجمیر شدند - بعد

گویند دران روز آنچه بشمار آمدند ده هزار آدم از زن و مرد هندو و مسلمین علف تیغ گشتند و حکومت آنجا را باصف خان مقرر فرمودند - و بعد آن لغایت حال آن قلعه ویران مطلق مانده و رانا و دیگران وطن خود در همان کوهستان قرار داده آبادی باسم آدیپور آباد ساخته می بود - مسموم اوزاق در ایامی که همراه خلیفه سلطان شاهزاده ایران بطریق مهمان وارزفیق بود وارد ملک او گردید و بحسب تکلیف رانا برای ضیافت چند مقام نمودن اتفاق افتاد و با نوکران عمده رانا که برای استقبال و رساندن تا سرحد با تحف و هدایای مرسومه رانا آمده بودند از روی غور بحقیقت و رسیدن و از اطوار مذمومه آنها واقف گشته - ملک وسیع پر حاصل که در طول از هشتاد کوه زیاده و در عرض کم از هفتاد کوه جریبی نخواهد بود - و جمع آن سواي مداخل سائر و راهداری و ابواب فروعی فوجداری و غیره که این هم مبلغ کلی می شود از محصول مال نقد فقط از کور روپیه تجاوز مداخل دارد - و نوکران عمده او که در سال بیست هزار و سی هزار تا پنجاه هزار روپیه مقرری دارند آنها را باصلاح آن جماعه بیست هزار و سی هزار موافق همان مواجب می یابند - سه صد و چهار صد سوار همراه هریک از آنها تعییناند - و در همان پرگنات که تنخواه نموده اند می باشند - در سال یکبار دو بار روز دسره یا شادی برای سلام رانا میروند - یا باستقبال و مشایعت پادشاهزاده یا امیرنامی که ازان راه عبور نمایند تعیین می گردیدند - گویند رانا خود را از اولاد نوشیروان میگیرد که بمروار ایام آنش پرستی آنها به بت پرستی مبدل گردیده اما



رانا گردیدند - همین که رایت ظفر اثر نزدیک سرحد تعلقه رانا رسید رانا که بعد هزیمت دو لک سوار و پیاده از مقابل ده دوازده هزار سوار چغته هزیمت یافته مغلوب هراس گشته بر فرزندان خود قسم گذاشته بود که بر روی دودمان صاحبقران شمشیر نکشند خود بعیال و اطفال خویش برآمده طرف کوهستان قلب که الحال بآبادی آدیپور موسوم گشته و مسکن اولاد آن رانا قرار یافته پناه برد - و جیپال ( 73 ) نام برادر صاحب مدار خود را با دیپال نام برادر او و هشت هزار سوار جرار و ذخیره بسیار و آلات حرب مع کارخانجات در قلعه گذاشت - و کار بمحاصره و پیش بردن مورچال و بستن دمدمه انجامید - و ایام محاصره بامتداد کشید و چندین دفعه در یورش و بر آمدن راجپوتان بقصد شب خون بر مورچال پای جدال و قتال بمیان آمد و آدم بیشمار از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند و از ابتدای محاصره تا روز پیرانیدن دیوار و برج یک طرف قلعه پانزده امیر نامی با جمع کثیر بدرجه شهادت رسیدند - در آخر یورش جیپال از گوله بندوق پادشاه بقول مشهور کشته گردید - و برادر او دیپال نام ناچار گشته دست از جان و مال و عیال شسته باتفاق همه راجپوتان شروع بجهوهر نمودن زنان و فرزندان نموده چهار پنج هزار بل زیاد زن و مرث زیر تیغ آورده از قلعه برآمده بمقابله و مقاتله پرداخت - و جنگ عظیم در پیوست - و از راجپوتان همراه او بیشتری طعمه تیغ و تیرو سنان مغلان دلاوران چغته گردیدند \*

( 73 ) در تاریخ فرشته نامش جمله نوشته \*

قصبجات صوبه مالوا را بتاخت و تصرف آورده درمیان هم قسمت  
برادرانه نمودند - عرش آشیانی از شنیدن خبر این فساد تازه فسخ  
اراده توقف پنجاب نموده اول بفکر دفع فتنه و آشوب خان زمان  
بد پیمان پرداختن اهم دیگر مهم دانسته مسافت بعیده را بطریق  
ایلغار طی نمودند - که قبل از انتشار یافتن خبر حرکت آن پادشاه  
گیتی ستان بر سر آن خفنگان بادیه غفلت رسید و خان زمان اجل  
ناگهان بچشم عبرت بین مشاهده نمود - از آنکه راه فرار و در التماس  
عفو تقصیر بر روی خود مسدود یافت بجز آنکه در مکافات نمک  
بحرامی خود را بدم تیغ و سنان دهد چاره کار دیگر نداشت - و  
بعد کوشش لاحاصل طعمه شمشیر و هدف تیر بهادران رکاب گردید -  
و بهادر خان که زنده دستگیر شده بود به برادر خود پیوست - آری  
که کرد که فیافت - و که کاشت که ندروید - سرهای باغی پیشگان  
مقتول را بطریق هدیه برای میرزایان که تازه بعرضه بغی آمده بودند  
روانه فرمودند - و اکثر همراهان هر دو برادر را که بقید در آمده بودند  
حکم فرمودند - که بر پای فیل بسته تشهیر نمایند تا بسرداران خود  
واصل گردند و تاریخ این فتح (مبارک فتح اکبر) یافته اند \*

بعد فراغ استیصال مدعیان دولت سمت شرقی متوجه تنبیه  
میرزایان باغی گردیدند - در همان زودی از هیبت اقبال اکبری  
میرزا الخ بیگ که در بغی ورزیدن پیش قدم دیگر میرزایان بود  
بساط حیات در نور دید - و دیگران تاب صدمات بهادران رکاب  
نیاروده آواره طرف احمد آباد و گجرات و خاندیس گشتند - و  
عرش آشیانی در سنه دوازده جلوس متوجه تسخیر چتور و تنبیه



را مخاطب به منعم خان ساخته و بر مراتب منصب او افزوده  
جمعی از مردم کار طلب تجربه کار همراه او داده برای بند و بست  
آگه مقرر و مرخص نمودند - و مهم خان زمان را موقوف بر وقت  
دیگر داشته متوجه پنجاب شدند - و بطریق ایلغار همینکه نزدیک  
سرهند رسیدند میرزا محمد حکیم بمجرد آواز و ورود رایات ظفر آیات  
تاب مقاومت نیاورده سراسیمه کار و بار نا کرده کاری خود گشته  
ناچار راه فرار طرف کابل اختیار نمود - از اتفاقات از مردمان بدخشان  
هیچ کدام در کابل نبودند و جمیعت هم موافق مقابله و محصور  
گردیدن در قلعه نبود - میرزا محمد حکیم بلا تردد تیغ و سنان ملک  
از دست رفته خود را متصرف گردید \*

عرش آشیانی از شنیدن خبر مراجعت میرزا محمد حکیم  
میخواستند چند روز به بند و بست پنجاب و تسلی دل الم خوردند مردم  
آنجا پرداخته متوجه تنبیه خان زمان گردند درین ضمن خبر آشوب  
تاز و طرف مالوا بعرض رسید مجمل از تفصیل آن بزبان خامه  
میدهد که محمد حسین میرزا و مسعود میرزا که با محمد سلطان  
و میرزا محمد زمان چهار برادر می شدند و با خاندان صاحبقران  
رشته بنی اعمام ذوی الارحام میسراندند چنانچه بغی وزیدن محمد  
سلطان و میرزا محمد زمان در ذکر سلطنت فردوس مکانی و جنت  
آشیانی باحاطه تحریر آمده و مکرر قلم عفو بر جریده اعمال آنها  
کشیده شده بود درین ایام از شنیدن هنگامه اطراف شرقی و کابل  
با الخ بیگ میرزا و شاه میرزا که آنها نیز از همان سلسله صاحب  
داعیه بودند همستان گشته مع پسران بغی وزیده فتنه عظیم برپا نموده

چنان بسلامت از دست او بدر بردن غنیمت دانسته خود را بکوهستان  
 آن سرزمین رساند - بعده بگرد آوردی لشکر پرداخته بر سر میرزا سلطان  
 آمده کابل را متصرف گردید - میرزا سلطان خود را نزد میرزا سلیمان  
 رساند فوج همراه گرفته برای تسخیر کابل بار دیگر کمر همت بست و  
 نزدیک رسیده بمحاصره کابل پرداخت - و میرزا محمد حکیم از استحکام  
 مورچال و برج و باره و گرد آوری ذخیره خاطر جمع نموده محصور  
 گردید - و در دفع فتنه میرزایان بدخشان می کوشید - و حقیقت پیهم  
 بحضور معروض داشت - و بعد رسیدن خبرهای ملال اثر عرش آشیانی  
 فریدون خان کابلی را که خالوی میرزا محمد حکیم می شد بانوج  
 حاکم پنجاب و امیران دیگر را بمدد میرزا محمد حکیم روانه ساخته  
 بودند - و تا رسیدن فریدون خان میرزا محمد حکیم تاب مقاومت در  
 کابل نیاورده خود را قبل از رسیدن فریدون خان بنیلاب رساند - بعده که  
 فوج کومکي بدو پیوستند فریدون خان مصلحت داد که پادشاه بمهم  
 خان زمان در اطراف بهار پابند گردید و شما هم وارث ملکید تقاضای  
 وقت و غیرت آنست که باتفاق کمر همت بسته ملک پنجاب را  
 متصرف شویم و سرهند را حد خود سازیم و آینده چشم بر راه عطیه  
 الهی باشیم - کابل که ملک مورثی شماست کجا می رود - و میرزا محمد  
 حکیم بازي و فریب آن ابله فریب خورده روانه لاهور گردید - حاکم  
 پنجاب باتفاق کومکيان محصور گردیده سر از اطاعت پچید - و اکثر  
 همراهان فریدون خان ازو جدا شده رفاقت حاکم پنجاب اختیار  
 نمودند - و فساد عظیم علاوه شورش شرقی گردید - بعده که مجددا  
 خبر این واقعات بعرش آشیانی رسید عبد الرحیم بن بیروم خان



اقبال اکبري با جمعيت قليل که قابل فکر نيست غافل بر سر آن  
 مدھوشان بادۀ غفلت رسيدند - و آره تيره بختان که مست نشاي  
 غرور بودند بي ادبانه بمقابله شتافتند - بعد زد و خورد که بميان آمد  
 از مدھمۀ مدد طالع آن خسرو سکندر فرچنان مغلوب هراس گرديدند  
 که التماس عفو تقصير را ميانجي قرار صلح ساخته والدۀ خود را  
 برای شفاعت بخدمت پادشاه فرستاده شعلۀ آتش غضب را فرو  
 نشاندند - و بتقاضای وقت خطا بخشي را که خامۀ خاندان صاحبقران  
 است کار فرموده تقصير هر دو برادر را مع آن ملک بطريق اقطاع  
 به مادر خان زمان بخشيدند - و مقرر شد که مادر او در حضور  
 باشد - وقت مراجعت عرش آشياني هنوز به جونپور نرسيده بودند  
 که خبر فساد هر دو بدنھان رسيد فرمودند که والدۀ او را محبوس وار  
 حوالۀ حاکم جونپور نمايند - چون درين ايام خبرهاي ناخوش از کابل  
 و اطراف پنجاب ميرسيد تنبيه آنها را موقوف بروقت ديگر داشته  
 متوجه آگرہ گشتند - خان زمان خود را بجونپور رسانده با حاکم  
 آنجا محاربه نموده غالب آمده جونپور را با والدۀ خود بتصرف  
 آورده حاکم آنجا را عوض والدۀ خود مقيد ساخت - عرش آشياني  
 از شنيدن جرأت و شوخي آن خيره چشمان بد عاقبت باز متوجه  
 جونپور گشتند - درين اوان خبرهاي موحش کابل پيهم رسيد \*  
 حاقل کلام ملائت انجام سوانح اينکه بعده که ميرزا سليمان از  
 شنيدن استيلاي ابو المعالي خود را به کابل رسانده ابو المعالي را  
 کشت و کابل را بتصرف خود آورده سکه و خطبه بنام خود نموده  
 ميرزا سلطان را در کابل گذاشت و ميرزا محمد حکيم بتقاضاي وقت

بزیان خامه داده هرچند که هردو برادر در همه باب وضع امیران اختیار نموده بودند اما از آنکه پادشاه در حق امرای ازبکیه بدگمان و کم توجه شده بودند و از بعضی اطوار سابق خان زمان که بگزارش آمده شاکي بودند و مکرر میفرمودند که این از نسل شیبانی خان ازبک که فخر خود مینمایند آنچه از شیبانی خان و دیگر ازبکان بفردوس مکانی الم و تصدیعات رسیده باید که اصل قوم ازبک را از قلم رو خود اخراج نمائیم و این معنی روز بروز ماده نزاع و فساد هردو برادر که در مهم شرقی مامور بودند میگرفتند تا آتش فتنه بالا گردید و باتفاق سکندر خان و ابراهیم خان ازبک چندی دیگر از نمک بحرامان او بایش وضع را باخود متفق ساخته سی هزار سوار توران و افغان فراهم آورده حق احسان و نمک ولی نعمت را فراموش ساخته طرف بلاد شرقی علم بغی برافراشته صریم طبل مخالفت نواخته خلل تمام در ملک انداختند - و پادشاه بسبب موانع چند که ذکر آن منافی اختصار نویسی میگردد اخبار موحش را شنیده نا شنیده می انگشتند - و تا خاطر جمعی از دفع بعضی ماده فساد دیگر اغماص میفرمودند تا آنکه قابوی وقت را از دست نداده بعدم شهرت مهم که گوشمال آن فتنه پژوهان را قابل فوج کشی و گرد آوری لشکر ندانستند بشهرت شکار فرمودند که سرانجام چند روزه بردارند - و با جمعی از امرای مخصوص و فدویان جان نثار که در رکاب سیر و شکار می بودند طرف رخنه شرقی متوجه شدند - و تفرج کنان و صید افکنان عنان توجه جانب صوبه بهار معطوف داشته یکبار بدستور مقرری ایلغار نموده بهمعنائی



بادشاه گردید و حکومت مالوا را بقر' بهادر داده باگړه تشریف آوردند \*  
 چون قلعه آگړه ساخته سکندر لودي که از عهد او بر آبادي  
 آگړه افزوده پای تخت خود گردانید بعده تا تیاری قلعه شاه جهان  
 آباد تخت گاه پادشاه دهلي گردیده بود از سنگ و خشت و آهک تیار  
 کرده بودند - عرش آشیانی در سال یازده جلوس که سنه نهصد و هفتاد  
 و سه [۹۷۳] ( ۷۲ ) هجری باشد شروع به بنای قلعه از سنگ سرخ  
 و مسجد عالی از سنگ مرمر و عمارت دلنشین دیگر نمودند و در سنه  
 نهصد و هشتاد [۹۸۰] رو باتمام آورد و یک‌کار خود گذاشتند بیست  
 لک روپیه بخرچ آن در آمده و سه هزار درعه دره قلعه و ارتفاع  
 سي درعه و عرض دیوار حصار ده درعه و عرض خندق سي درعه و  
 عمق دوازده درعه سکندری واقع شده اگرچه در السنه کهن سالان  
 شهرت تمام دارد که اکبر آباد موسوم از عهد عرش آشیانی گشته اما  
 آنچه از تاریخ شاه جهان نامه تالیف میرزا امینا ظاهر گشت تا  
 عهد جلوس اعلی حضرت باگړه زبان زد بود صاحب قران ثانی  
 مسمی بباکبر آباد ساختند - درین ایام عبد الله خان اوزبک در مالوا  
 ماده فساد و بغی گردید بعده که فوجها برو تعیین فرمودند تمام شهر  
 و قصبجات را که لکها مال تجارت درانجا موجود بود و تیار می شد  
 تاخت و تاراج نموده طرف احمد آباد فرار نمود از انتشار این  
 خبر بعضی واقعه طلبان حرام خوار دیگر سرمایه شورش گشتند  
 خصوص خان زمان و بهادر خان که حسب و نسب هردو سابق

همشیره خود را بعقد او در آورد - و آن بی سعادت مادرزن خود را که دخیل امور ملک رانی بود بتدبیر بد عاقبتی بکشت و زمام اختیار سلطنت آنجا را از طرف میرزا محمد حکیم بدست خود آورد و در فکر و منصوبه برانداختن میرزا محمد حکیم نیز بود میرزا سلیمان برین قصه اطلاع یافته خود را از بدخشان بکابل رسانده ابو المعالی را بعد از جنگ بدست آورده در مکافات اعمال او بقتل رساند - عرش آشیانی برین خبر اطلاع یافته شکرتفع شر او بجا آورده فرمودند - که کرد که نیافت - درین ایام فولاد ( 71 ) نام غلام میرزا شرف الدین حسین وقت سواری پادشاه که از شکار گاه مراجعت نموده بودند از میان کمین گاه ازدحام عام تیری برکمان نهاده به پادشاه رساند که ثلث تیر در شانه مبارک جا گرفت و قبل از برآوردن تیر آن تیر انداز خطا کار گرفتار آمد و بجزای کردار رسید گویند بعد دستگیر شدن او بعضی هواخواهان بعرض رساندند که اول ازو تحقیق باید کرد که ابن فعل شنیع ازو بگفته و راهنمایی که بعمل آمده در جواب فرمودند که در صورت تحقیق و استفسار مبدا از راه عداوت بدروغ نام یکی از خانه زادان عقیدت کیش ما گرفته مارا در حق او بد مظنه سازد حکم نمودند که فرصت حرف زدن نداده بقتل رسانند - و پادشاه بعد حصول صحت ازان زخم خود بدولت متوجه تسخیر بلاد جنوبی گردیدند و بعد رسیدن سرحد برهانپور میران مبارک شاه دختر خود را مع دیگر تحف و هدایا پیشکش گذرانیده مورک مرحمت

( 71 ) در تاریخ فرشته نامش قتل فولاد نوشته \*



بی فائده بهر یک دم آب و دوان

بر پیوسته جدل گشته با هم دوان

با آنکه کسی ز خوان او سیر نخورد

یک کس نگرفت عبرت از وضع جهان

و در اندک فرصتی مدعیان بیرم خان بمواد دل فرسیده بدو رسیدند\*

درین اوان خبر فساد شاه ابوالمعالی رسید اگر خواهد سوانح او را

مفصل برنگارد از ادعای اختصار نویسی باز می ماند مجمل

بتحریر می آرد که شاه ابوالمعالی از سلسله سلاطین صاحب داعیه

بود و نزد جنت آشیانی آمده بپایه امارت رسیده فکر فساد داشت

بیرم خان از اراده او که بزشت کرداری مرکوز خاطر داشت او را

آماده شورش دانسته مقید ساخته در محافظت او می کوشید

تا قابو یافته از حبس گریخته بعد فتنه انگیزی و فساد زیاده باظهار

فسادست رخصت کعبه الله گرفته رفته باز به هندوستان آمده متوسل

ببعضی مقربان خصوص شرف الدین حسین گشته در جرگه امرا

درآمده بار دیگر سرمایه فساد گردید - باوجود مکرر از سرتقصیر او

گذشتند هر بار شرف ملازمت حاصل کرده از سرنو هنگامه فساد

می وزید تا آخر کار کار بجائی رساند که دوسه امیر نامی را بحیله

و غدیر گشته خود را به پنجاب رسانده چند گاه مانده شورش بود - بعده

که افواج بیروت تعیین گشتند از آنجا فرار نموده خود را به کابل بخدمت

میرزا محمد حکیم برادر عرش آشیانی رسانده قسمی جوهر ذاتی

ضمیمه اخلاص بظهور آورد که شاهزاده را فریفته رشادت و حسن

عقیدت خود ساخت و میرزا محمد حکیم بحکم عرش آشیانی

رشته اخوت می افزود که بفکر بر انداختن نخل حیات او بدستور  
 بیرم خان افتاد - هر چند بآتش زنۀ حقد و حسد سعی و تدبیرها  
 بکار برد مفید نیفتاد - روزی در خلوت وقتی که خان اعظم تلاوت قرآن  
 می نمود قابو یافته فرصت وقت را غنیمت دانسته به بهانۀ  
 تعظیم نه نمودن اول زبان بپرخاش کشاکش بعدۀ غافل بضرب شمشیر  
 کار او تمام ساخت چون خانۀ که خان اعظم دران کشته شد نزدیک  
 محل و خوابگاه خاص واقع شده بود و قاتل بغرور مستی و قرب و  
 جوانی اصلا متنبه ازان فعل شنیع نگشته همانجا استاده ماند و  
 چهارطرف اندرون و بیرون محل آواز گریه و صدای فتنه آمیز بلند گردید  
 وقت آرام عرش آشیانی خبر بگوش مبارک رسید برقصه اطلاع  
 یافته شمشیر در دست گرفته غضب آلود برآمدند خان اعظم را  
 کشته افتاده مشاهده نموده ادهم خان را مخاطب بعتاب ساخته  
 شمشیر از غلاف نیمکش برآورده اشاره بقتل نموده سبب این فعل  
 شنیع استفسار فرمودند آن اجل رسیده خون گرفته ندانست که  
 چه عذر گوید و بی ادبانه هردو دست پادشاه باظهار رسوخیت  
 گرفته شروع برقصه پر غصه گریه آلود نمود - عرش آشیانی دستهای  
 خود را از دست آن بدبخت جدا ساخته دو سیلی قائم چنان بر روی  
 او زدند که ببلخود شده افتاد بعدۀ فرمودند که او را بسته بالای بام  
 برده دو باره پائین انداختند و بجزای اعمال او رساندند - و بمکافات  
 حسد سابق و لاحق کار او ساخت و ماهم آنکه نیز از غصۀ هر دو  
 قاتل و مقتول رنجور گشته چهل روز ازان واقع نگذشته که ازین جهان  
 انتقال نمود \*

\* بیت \*



پياده را بر هم مي ساختند - بعده که پير محمد خان قدم در آب نريدا گذاشته از صدمات غلبه فوج باز بهادر در سنه هفت جلوس غرق بحرفنا گرديد و کمتر کسي از همراهان او نجات يافت و باز بهادر باستقلال تمام آمده بمکان حاکم نشين خود رسیده از سرنوبه بند و بست ملک رفته خود پرداخت - عرش آشياني بعد از شنيدن اين خبر بيدماغ گشته عبد الله خان اوزبک را براي تنبيه باز بهادر مع بهادران ديگر و فوج و سرانجام شايسته مرخص فرمودند - و بعد رسيدن عبد الله خان باز بهادر بگرن آوري فوج و تهيه جنگ پرداخته حرکت مذبحوي نموده آخر جنگ فرار اختيار نموده خود را بهمان کوهستان بيجاگير رساند ( 70 ) و عبد الله خان تا ماندو تعاقب نموده قلعه ماندو را نيز بعد محاصره چند روز بدست آورده قلعه دار تعيين نموده بر زمين مراجعت فرموده عرضه داشت فتح مع کليلد قلعه ماندو بحضور ارسال داشت و مورد آفرين و عنايات بي پايان گرديد \*

دريين اوان ايلچي طهماس صفوي شاه ايران با نامه نامي بر اظهار محبت موروثي و عذر کدورت قندهار که بسبب نوکران نا دولت خواه طرفين بميان آمده بود و تحفه های ايران رسيد روز ملازمت دولت روپيه نقد مع جواهر و خلعت و اسپ با ساز مرصع بايلچي عنايت نمودند \*

بعد ازان که شمس الدين کوکه دروکاليت و امور ملڪي صاحب اقتدار گرديد رشک و حسد آن روز بروز چنان در ادهم خان باوجود

( 70 ) در تاريخ فرشته نوشته که بکوهستان کمبل مير گريخت \*

باز کار به پیکار کشید برادر مالدیوزن و اطفال را زیر تیغ آورده با پانصد سوار بر آمده جنگ بهادرانه نموده علف تیغ و هدف تیر و سنان دلاوران چخته گردید و سر مقتولان با فتح نامه بحضور رسید و شرف الدین حسین مورد عنایات بی پایان گردید \*

باز بهادر که از مالوا فرار نموده خود را به پناه کوهستان بیجاگیر که سابق از توابع مالوا بود و الحال از عهد اعلیٰ حضرت شاهجهان تعلق بصوبه خاندیس گرفته رسانده چندگاه مانده بعضی از عیال و قدری مال که با خود برده بود دران کوه جایی قلب گذاشته خود را نزد حاکم برهانپور برای درخواست کومک و فراهم آوردن جمعیت رساند - پیر محمد خان خبر یافته با فوج خود شتافته بعد سعی بسیار مال و عیال باز بهادر را بدست آورده همچنان به برهانپور تاخت آورد - باز بهادر باتفاق فوج فرمان روی برهانپور که مدد حاکم برار نیز رسیده بود مقابل پیر محمد خان بر آمد و هفت هشت گروهی برهانپور جنگ در پیوست - از آنکه از عدم سلوک و سختی پیر محمد خان همراهان او بدل و جان رنجیده خاطر بودند بجنگ دل ندادند - و باز بهادر از هر طرف که باز صفت حمله می نمود سوار و پیاده فوج خصم را کنجشک وار می ربود - تا آنکه شکست فاحش در لشکر پیر محمد خان راه یافت - و تمام کارخانجات پادشاهی که همراه او بود بتاراج رفت - و مردم بسیار کشته و زخمی گردیدند و پیر محمد خان دست و پا باخته رو بهزیمت آورده تا کنار آب نربدا غنا نکشید و از اطراف بهیلا و مفسدان آن سر زمین بمدد باز بهادر رسیده بر فوج مغلوب تاخته سوار را پیاده و



که بر راجه بهاریمل (68) که از راجهای نامدار و صاحب فوج بود و جد و آبایی او سر اطاعت پادشاهان و ملوک هند فروغ نیاورده بودند افواج ظفر امواج تعیین نماید راجه از شنیدن دبدبه اقبال عدو مال اکثری وکیل معتبر صاحب اختیار را بخدمت ارکان دولت فرستاده و حلقه اطاعت بگوش بند نبوش کشیده دختر خود را مع پیشکشهای لائق گذراند و از قبول آمد بر آبروی او افزود - بعده شرف الدین حسین را برای گوشمال راجه مالدیو و تسخیر ملک او که مراد از جد و آبای جسونت باشند و از قدیم الایام منجمله راجهای با نام و نشان هندوستان گفته می شدند و بسلاطین دهلی رجوع نمی آوردند و باستظهار سه قلعه جو پور و میرته (69) و سامان از سرکشان مغرور مشهور بودند مرخص فرمودند - شرف الدین حسین بعد رسیدن نزدیک بقلعه جو پور که بالای دامنه کوه واقع است و محصور گردیدن راجه به پیش بردن مور چال و دواندن نقب پرداخت در محاصره چند روز راجه مالدیو امان خواست و قرار یافت که برادر خورک او برای برآوردن فرزندان و عیال بوعده هفته در قلعه مانده فیال و آلات حرب و ذخیره بتصرف مردم پادشاه واگذار - و تا خالی شدن قلعه جو پور راجه بقلعه سامان که در دامنه کوه قلب واقع شده رفته بماند بعد بر آمدن راجه میان برادر راجه و شرف الدین حسین بر سر بعضی تکلیفات گفتگو بمیان آمد و

( 68 ) در تاریخ فرشته نامش پورنمل نوشته \*

( 69 ) این میرته قلعه ایست میان ناگور و اجمیر \*

گردند جاگیر داران گرفتار و بال آه عیال مزارعان مظلوم گردند  
 اما ظلم و تعدی و بیداد حاکمان از خدای بی خبر بجائی  
 رسیده که اگر خواهد عشر عشیر آن را باحاطه بیان آرد از سر رشته  
 کلام دور می افتد - در صورتیکه یکی از عمال که فی الجمله اندیشه  
 روز جزا داشته باشد و خواهد بر خلاف دیگر ظلم پیشگان سختی  
 و تعدی را جزو اعظم شیوه عاملی نداند و ترحمی بر حال رعایا  
 نماید و در پرداخت حال رعیت مال گذار و افزونی محصول  
 سال بسال و نیک عاقبت مال کار خود و فرزندان خود داند -  
 مردم روزگار او را مطعون ساخته از جمله بیوقوفان نا کرده کار محسوب  
 مینمایند - و اگر خدا نکرده سال را تمام نرساند و تغییر گردید خراب  
 و پامال خرج سه بندی و غیر ذلک گشته بوبال نقصان مایه و  
 شماتت همسایه گرفتار میگردد - چنانچه مکرر بر مسود اوراق گذشته -  
 حق سبحانه و تعالی همه بندهای عامی را ازین آفت در پناه  
 خود نگاه دارد بحق محمد و آله - دیگر بپاید دانست که کروری که  
 آن نیز وضع کرده تودر مل است مراد از انست که هرگاه محال  
 یک کرور دام که بقرار دوازده ماه در ضبط خالصه آمد برای تحصیل  
 و گرد آوری مال آن هرکرا مقرر می نمودند به کروری موسوم  
 می کردند - و کروریهای آن عهد همه صاحب فیل و فوج بودند  
 و جمع کثیر را بغیض می رساندند - سر رشته سخن از کجا بجای  
 انجامید \*

القصة عرش آشیانی که روز بروز آوازه گیتی ستانی او در  
 ممالك محروسه هندوستان زبان زد هر برنا و پیر گردیده بود میخواستند



افتاده باشد که دران نیز دهاره و دستور العمل مقرر کرده زر نقد  
پیشگی برای خرج قلعه رانی که آنرا تقاضای نامزد دهانیدن موضوع  
اوست - که یادگار گذاشته - اما بر عقلای باهوش تجربه کار ظاهر است  
که الحال موافق تقاضای وضع روزگار طبقه غور امور ملکی و رعیت  
پروری و آبادی ملک و افزونی محصول از میان برخاسته و عمل  
اجاره دار که مبلغها خرج دربار داده بر سر محالات میروند و باعث  
وبال حال رعایای مال گذار میگردند و آنها را اصلا نظر بر آبادی  
ملک و خرابی حال رعایا نیست و از آنکه اعتماد بر بحال ماندن  
سال دیگر بلکه تمام سال ندارند هر دو حصه محصول را فروخته  
میگیرند - و زهی خداترسی که بر همین ظلم اتکا نموده کار بفروختن گاو  
و اراجه که مدار قلعه رانی برانست نرساند - و باز بخرج دربار و سه بندی  
و نقصان تعهدی که نموده وفا ننماید بساط باقی ماند رعایا را  
حتی اشجار میوه دار و زمین ملکی و موروثی آنها را بفروش  
نیارد و تاخت و تاراج مفسدان آن نواح علاوه ویرانی ملک  
و خرابی حال رعایا میگردد - از آنست که ده کروه بیست کروه زمین  
نامزروع افتاده بجای زراعت اشجار خار دار دامنگیر مسافران و  
نشتربجر جاگیرداران بی سرو پایه است بسیار پرگنه و قصبجات  
سیر حاصل بمرتب خراب و ویران از تعدی حکام بد انجام گردیده  
که بیشه شیره و مسکن سباع گشته - و آنقدر دیهانت خرابه محض و  
بی چراغ شد که نام آبادی راهها برخاسته - اگرچه از شامت  
نفس و رعایا و تقاضای ایام بد فرجام که روز بروز ملک  
زیاده ازین خراب شود و رعایا پامال جور و جفای عمل بد مال

چهل دام موافق نرخ مس آن وقت و اجوره سکه پل سیاه که مراد از يك فلس باشد مقرر کردند در تنخواه ملازمان پادشاهی جاری ساخت - و موافق همان جمع کل دیهات و قصبجات و پرگنات در دفتر ثبت نمود - این را عمل نقد جمعبندی نامید و بنای وصول محصول وضع دیگر برپای گذاشت - یعنی جنس حبوبات خریف و ربیع که از آب باران بعمل آید آن را بالمنامفه نصف سالم برای صاحب زراعت و نصف باقی در سرکار پادشاهی بضبط درآید مقرر نمود و هر جنسی که از حبوبات و بقولات و نیشکر و افیون و زرد چوب و غیره محتاج بآب چاه گرد که داران خرچ رعیت زیاده می شود ربع هر یک قطعه بر اخراجات و خرید و فروخت آن گرفته جنس غله را سیوم حصه و باقی جنس نیشکر و غیره که آنرا جنس اعلی نامند و خرچ آب چاه و نگاهبانی زراعت و درو نمودن نسبت بغله زیاد دارد بتفاوت چهارم و پنجم و ششم و هفتم حصه برای سرکار قرار داده باقی بحصه مزارعان مقرر نمود - و همچنان اگر خواهند محصول هر جنس واحد نیشکر و غیره نقد بگیرند موافق بمربع هر جنسی را فی تنکه ( بیگه ) که مراد از سه هزار و شش صد درع شاه جهانی مطابق حاصل زمان حال است که آن نیز موافق درع آن عهد وضع کرده اوست زر نقد در دستور العمل ثبت نموده که آن را دهارة و دستور العمل راجه تودرمل نامند و لغایت حال در دفاتر قانون گویان همه صوبجات ثبت و جاریست - و رعایای سقیم حال را برای برداشتن زمین بخییر که مراد از اراضی نامزروع باشد و زمینهای که بعد مزروع گشتن از ظلم مفسدان اطراف و حکم ظلم پیشه بدنام



همراهان مقتول خود محسوب نمود - چون این خبر از زبان منہیان  
بعرض رسید دانستند کہ خلاف دای از بظہور آمدہ - بشہرت قصد  
شکار سمت کالپی برآمدہ بہمان طریق ایلغار خود را نزدیک لشکر  
خان زمان رساندند - خان زمان اطلاع یافتہ ناچار باستقبال شتافتہ  
از فیلان و دیگر غنیمت آنچه دران جنگ یافتہ بود پیشکش نمود - و  
وکالت بہ خان اعظم مرحمت فرمودند - ( ۵۶ ) و تودر مل کہ در پیشکاری  
وزارت مامور بود بندوبست و پرداخت ملک کہ در مقدمات  
مالی از بظہور آمدہ بر السنہ خاص و عام ہندوستان تا آخر زمان  
ضرب المثل و مشیرکار و بار دیوانیان و امنای بیست و دو صوبہ  
خواہد بود چند کلمہ ازان بزبان خامہ صدق بیان میدہد - در سواد  
اعظم ہند مدار کار و بار و خرید و فروخت و جمعبندی مجال و  
تحصیل مال و علوفہ نوکران راجہا و پادشاہان بر پل سیاه بحساب  
تنگہ بود اگرچہ زر سفید مسکوک می شد کہ آنرا تنگہ نقرہ می  
نامیدند اما مخصوص انعام ایلچیان و مطربان بود و رائج عام  
نبود و بجای نقرہ فروختہ می شد - تودرمل کہ از قوم کہتریان  
بخطاب راجہ میان همقومان سربلندی و امتیاز یافت بنای  
منصب و نوکری پادشاہی برین گذاشت کہ موافق وصول تنگہ  
از دیہات و مواضعات سگہ روپیہ بمقدار یازدہ ماشہ قرار داد فی روپیہ

---

( ۵۶ ) عبارتی کہ ازین جا تا آخر سطر ۲۰ صفحہ ۱۵۸ مرقوم  
است سیوای دو نسخہ اصل در دیگر هیچ نسخہ اصل یا دیگر  
تواریخ مذکور نیست و نہ مناسبتی بمقام دارد \*

متصرف شدن آن همه زر و مال و جنس وافر اطلاع یافته خود  
متوجه تسخیر همان قلعه که ادهم خان روانه گردیده بود گشتند و  
بطریق ایلغار با چهار صد پانصد سوار مسافت یکماهه پادشاهان  
که اول ایلغار عرش آشیانی همان بود در کمتر از هفته طی نموده  
نزدیک قلعه کاکرون رسیدند - قلعه دار مع کلید برآمده ملازمت  
نمود و لکه در اینجا توقف ورزیده ماحضری که قلعه دار حاضر ساخت  
تبارل نموده بعطای منصب و خلعت او را سر بلندی داده همچنان  
جلو ریز خود را بادهم خان که هنوز در راه بود رساندند - و ادهم خان  
نظر بر بحال ماندن آبرو همه غذائیم از نظر گذراند و ترسان و لرزان  
به معذرت پرداخت و قلم عفو بر جرائم او کشیده خلعت عطا نموده  
پیر محمد خانرا حکومت مالوا عنایت کرده باگوه مراجعت  
فرمودند \*

درین ضمن خبر رسید که شیرخان پسر عدایی شاه که  
درین مدت مفقود الاثر بود سنی هزار سوار فراهم آورده بملک  
شرقی درآمده ماده فساد و آشوب آن ضاع گردید - خان زمان و بهادر  
خان برادر او برای دفع آن فتنه مامور و مرخص گردیدند - بعد  
رسیدن بمقابل فوج افغانان که جنگ عظیم در پیوست دران  
مصاف ترددات نمایان از هر دو برادر بظهور آمد و جمعی کثیر  
با مردم نامی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند - شیرخان  
هزیمت یافت و فیلان پرا از خزانه و مال و اقمشه وافر از هر جنس  
بدست خان زمان آمد - و وقت ارسال داشتن عرضه داشت فتح  
املا از ذکر غذائیم دران درج نه نمود و همه را عوض خون بهایی



نام که به طبیعت پدمنی بزبان خاص و عام موصوف بود و اشعار هندی بمضمون نازک ادا خوب میگفت و معشوقه او گفته می شد مشغول بود - وقتی از خواب غفلت بیدار گردید که کار از دست رفته بود - و با چندی از ناموس و جواهر بحالیکه قادر بر همراه بردن روپ متی نگردید طرف جنگل سرکار بیجاگیر ( 66 ) که کوهها و مکانهای قلب دارک و دران ایام داخل سرحد مالوا بود فرار نمود - و ادهم خان بی آنکه کار بکارزار افتد تمام خزانه و فیلان و اسبان و اسباب تجمل و مغنیهای حور لقا بدست آورد و بر احوال روپ متی اطلاع یافته رغبت ملاقات او بهم رساند و تکلیف وصال آن صاحب جمال بمیان آورد و روپ متی که عفت ضمیمه صفات دیگر داشت در ابتدا تا مقدور بعدر و جواب ملأئم و نا ملأئم پیش آمده میخواست که دفعیه نماید آخر کار دانست که بدون اطاعت امر چاره نیست باظهار عجز و سلوک مهلت یک روز خواسته غسل نموده بتجدید رخت و زیب و زینت و بانواع عطریات خود را معطر ساخته بشهرت ملاقات ادهم خان پرداخت - باختلاف روایات حاصل کلام آنکه قبل از آنکه دست تصرف احدی بدامن او رسد خود را مسموم ساخت - و ادهم خان از جمله اموال چند فیل برای پادشاه روانه ساخته باقی در تصرف خود داشته بقصد تسخیر باقی قلاع آن حدود روانه گردید - عرش آشیانی بر

( 66 ) در یک نسخه اصل بیجاگیر و در منتخب التواریخ بدوئی

بیجاگیره و در تاریخ فرشته بیجاگیر نوشته •

داشت و از اکثر علم با خبر بود خصوص در علم موسیقي موشگافي می نمود اگرچه بیدرم خان بسبب رشک حاسدان که روز بروز بعدات مزید اختیار سلطنت در چشم همچشمان تنگ چشم خار حسد می خلید و کار به تعصب و نزاع می آنجامید و خونهاي ناحق که لازم ملزوم مکنت و ثروت می باشد علاوه مکافات اعمال او گردید و پنداشت که در مقابل پاداش سیاست از افرآه مظلومان قرب سلاطین آخر کار خود می سازد متهم به بغی ورزیدن گردید - اما بر عقلای ناموس خصوص که تاریخ طبقات اکبری از روی غور بمطالعه در آورده و از حسن عقیدت و ارادت که ترکان در حق ولی نعمت دارند واقف است میداند که ازین سلسله نمک حراسی کم بظهور آمده - ظاهر است که خلاف عقیده بعضی که او را از اهل بغی می شمارند ازین تهمت ببری و پاک بود و از طرف پادشاه نیز در ماده او قصوری راه نیافته آری معاندان کار خود ساختند و در اندک فرصت همه بمکافات اعمال رسیدند چنانچه عنقریب باحاطه تحریر می آید \*

القصه در سنه نهصد و هفتاد و شش [۹۷۶] (۶۵) ادهم خان را برفاقت پیر محمد خان برای تسخیر مالوا تعیین فرمودند و باز بهادر فرمان روابی مالوا که در عیاشی و فراهم آوردن اسباب عشرت شهرت تمام دارد و از خبر آمد آمد فوج پادشاه گیتی ستان باوجود آگاهی یافتن چنانچه در خلوت نشاط با روپ منی



متوجه آگره گشتند و بیرم خان در سنه نهصد و هفتاد و چهار [ ۹۷۴ ] ( 64 ) مع فرزندان و معدود چند که همدران رفاقت نمودند متوجه کعبه مقصود گردیده بعده که به بذر کهنایت تعلقه احمد آباد رسید و در آنجا چند مقام اتفاق افتاد مبارک خان نام افغان که در جنگ هیمن پدر او از دست بیرم خان کشته گشته بود برهنه خود را رسانده رفیق راه گردیده انتظار فرصت می کشید غافل خود را بر بیرم خان رسانده بیک زخم کار او ساخت و افغانان دیگر که در گوشه و کنار مددگار او بودند بر سر خیمه و خانه او ریخته آنچه یافتند بغارت بردند و در وقت دم واپسین همین کلمه بعد ادای کلمه شهادت بر زبان او جاری گشت که صد شکر در راه وای نعمت در سفر بیت الله بدرجه شهادت رسیدم - تاریخ کشته شدن او ( شهید شد محمد بیرم ) یافته اند و میرزا عبد الرحیم پسر چهار ساله بیرم خان و سلیمه سلطان بیگم و دیگر متعلقان با احمد آباد آمده بمدد بدرقه حاکم آنجا بحضور رسیدند و سلیمه سلطان بیگم را که شمه از اوصاف او بزبان قلم جاری گشته عرش آشیانی در حباله نکاح خود در آوردند \*

بیرم خان از اولاد علی شیر ترکمان بهار لوئی مشهور بود جد و آباء او پرورده نمک خاندان امیر تیمور بودند و خود خدمت سه پادشاه ازان دودمان نموده در شجاعت و سخاوت و اجرایی امور ریاست ضرب المثل آن عهد گفته می شد و طبع موزون

در آن آلود بگریست - آن زبده دودمان صاحب قران نیز بر وقت سر  
 اورا از راه لطف بدست مبارک برداشته دست شفقت به پشت  
 او گذاشته خلعت خاصه مرحمت فرموده بزبان دربار گفتند که  
 حق خدمت موروثی تو بر ماست اگر باز اراده نوکری داری سرکار  
 کالپی و چندیری در اقطاع تو مقرر می نمایم و در صورتیکه در حضور  
 باشی در همه باب از احوال تو غافل نخواهم بود و غم خواری  
 نخواهم نمود و اگر اراده بیت الله داری بعزت و آبروی تمام روانه  
 خواهم ساخت - بپیرم خان در جواب التماس نمود که الحمد لله  
 آنچه انتهای آرزوی انسان میباشد در بندگی حضرت فردوس  
 مکانی و جنت آشیانی و در رکاب سعادت بعرضه ظهور آمده و  
 درین تازگی همین مراد دل و مرکوز خاطر بود که بعد دریافت  
 تجدید سعادت قدس بوس در حصول عفو جرائم رخصت کعبه الله  
 حاصل نمایم نمیدانم که شکر این نعمت که بخواهش دل رسیدم  
 بچه زبان و چه سان بجا آرم و مضمون این بیت بعرض رساند

\* بیت \*

ز آنجا که لطف شامل خلق کریم تست  
 جرم نکرده عفو کن و ماجرا مپرس  
 امیدوارم که محض از فضل بی پایان قلم عفو بر جرائم و صفحه  
 اعمال این سیه نامه تبه کار کشیده بمدد بدرقه فاتحه رخصت  
 بیت الله مرحمت فرمایند - و پنجاه هزار روپیه مدد خرج راه مع  
 دیگر لوازم سفر از روی لطف عنایت فرموده مرخص ساختند - عرش  
 آشیانی بعد فراغ بند و بست اطراف و تنبیه بعضی مفسدان



و هرجانب که بتوقع ملاقات و استفسار مصلحت رو می آورد ازو  
رو می تافتند شمس الدین خان نیز به تبعیت همدمان حضور  
سوی آنکه با بیرم خان پرخاش نماید و بزبان شمشیر حرف زند  
صرفه کار ندانست \* بیت \*

بقر خدا چون کسی افتاد \* همه عالمش پای برسر نهند  
چو بیند که اقبال دستش گرفت \* ستایش کزان دست بربر نهند  
تا آنکه با فوج خان اعظم در ظاهر قصبه ماحی بجواره مقابل  
نمودن ضرورت اقتاد باوجودیکه جمعی از همهران که بر آنها وقت کار  
اعتماد بود جدائی اختیار نمودند دولت بیگ که آنقدر تیر روی  
ترکش فوج بیرم خان بود با بعضی مردم مشهور دیگر کشته گردید  
خان اعظم را هزیمت داد و بیرم خان باز با فوج ولی نعمت  
مقابله و مبارزه نمودن صلاح کار ندانسته طرف کوه سوالک روانه  
گردید عرش آشیانی بعد از شنیدن هزیمت اعظم خان بتحریک  
بعضی مقربان متوجه لاهور گردیدند - درین اوان منعم خان از کابل  
بحضور رسیده بمراتب و خطاب خان خانان سرافرازی یافت و  
بقصد تنبیه بیرم خان متوجه لکهی جنگل گشتند - چون داخل  
کوهستان شدند زمینداران آن زمین بمرد بیرم خان فراهم آمده  
با فوج هراول پادشاه طرح جنگ اداختند - بیرم خان چون دید که  
در هر صورت با ولی نعمت سواي اطاعت مردود هر دو جهان گردیدن  
است زمینداران را ازان قصد فاسد مانع آمده و امان خواسته هر  
دو دست خود بسته دستار ندامت در گردن انداخته در خدمت  
پادشاه حاضر آمده سرپای عرش آشیانی گذاشت و بهای و هوی

گر قبول افتد زهي عزو شرف

و الاسرداري فوج سواى ملاى خارجي که از نمک پروردهاي نمک بحرام و اخراجي فدويست بدیگر یکی از بندهای درگاه والا مقرر شود - از رسیدن عرضه داشت و اطلاع بر مضمون رقت فرموده پیر محمد خان را طلب حضور فرمودند و شمس الدین خان را بخان اعظم مخاطب ساخته بودند حاکم لاهور مقرر کرده وقت رخصت خفیه فرمودند که اگر اثر نافرمانی در بیرم خان مشاهده نمایند دفع فتنه او نیز بعهده خود داند اما چون ایام برگشتگی طالع و انتهای دولت بیرم خان که هر کمال را زوال است رسیده بود هر طرف که روی می آورد اگر همه برادر حقیقی و فرزند صلبی او بود از روز می تافت چندان مکروه خاطر و غبار ملال از طرف همدان و مکرمان و هم زمان قدیم باو می رسید و بد مددی چندان از دوستان نامی مشاهده می نمود که اگر خواهد موافق قول مورخین سلف عشری ازان بر صفحه بیان آرد باعث ملال طبع مطالعه کنندگان میگردد - آنچه اسباب زیاد نزد درویش محمد خواجه و شیر محمد خواجه فرستاده بود که بروقت بکار آید تا وقت حادثه بتاراج تاراجیان در نیاید و برای همان یاران قدیم بماند کار بآنجا برسانند که بآنها تواضع نموده خود را و آنها را از بدنامی زبانها نجات دهد بلکه نزد هر کدام که برای طلب بعضی اشیای ضروری یکی از مکرمان را فرستاد در جرگه مکرمان آورده مقید ساختند و انکار امانت نمودند و عهده داران اسباب را چنان از میان برداشتند که نام و نشان ازان در میان نمانده



جان و آبرو شروع بنگاه داشت سپاه نموده بفراهم آوردن جمعیت پرداخت و بقصد راه قندهار راه پنجاب اختیار نمود و بعد رسیدن پیر محمد خان نزدیک سرهند آنقدر شکوه بیرم خان و اراده بغی او بخدمت عرش آشیانی نوشت که آرزوگی خاطر اشرف یکی بده منجر گردید بعده که عرصه بر بیرم خان تنگ گردید بخدمت پادشاه معروض داشت متضمن بر اینکه چون بموجب اظهار و آرزوی حاسدان حقوق خدمت دیرینه سه واسطه آن دودمان پامال تهمت کفران نعمت در خدمت ولی نعمت گردیده و معاندان در حلال دانستن خون رافضی فتوی داده اند برای محافظت جان که در همه مذنب واجب است می خواهم یمد و رفاقت چندی خود را ازین بلیه نجات دهم و هم بدین هیئت که باظهار اهل غرض اسباب بغی آماده میدانند در خدمت آن خداوند هرچند نفس الامر اراده بیت الله باشد آمدن کفر میدانم و بر عالمی ظاهر است که در خاندان ما ترکان نمک بحرامی بظهور نیامده و لهذا راه مشهد اختیار نموده ام که بعد طواف روضه امام رضا علیه السلام و عتبات نجف اشرف و کربلا و خواندن فاتحه دران مکانهای شریف برای بقای عمر و سلطنت ولی نعمت از سرنو احرام کعبه الله بدم التماس آنست که اگر بده را در جرگه نمک بحرامان واجب القتل میدانند یکی از بندهای بی نام و نشان را تعیین فرمایند که سر بیرم را بریده بر سر سنان جلوه دهان برای تذبذب و عبرت دیگر بدخواهان دولت بحضور بیاورد

نمایید - خان خانان از شنیدن آن پیغام و استماع احکام اطاعت امر  
 نموده علم و نقاره و فیلان و اسبان زیاده مع اسباب تجمل و امارت  
 مصحوب حسین قلی بیگ نوکر معتمد خود روانه درگاه معلی  
 نمود و خود بسرانجام بیت الله پرداخت و بعضی اسباب زیادتیه  
 نزد درویش محمد اوزبک که از خویشان خان زمان و دست گرفته  
 بیرم خان بود و شیر محمد خواجه که او نیز دم از پرورش احسان  
 خان معزى الیه میزد فرستاده راه کعبه الله اختیار نمود هر منزلی که  
 میرسید از تاخت زمینداران و حکام که متوسل بمعاندان آن  
 خان نیک فرجام بودند تصدیح و هرج زیاده میکشید تا آنکه متواتر  
 خبر رسید که مخالفان باشاره مدعیان کمر بر اراده هلاک او بسته اند  
 و اکثر همراهان نیز ترک رفاقت او نمودند - ازین وسواس که دامن  
 گیر او گردید از منزل سانگانیر سی کروهی دار الخلافت مراجعت  
 نمود و بدین بدنامی که بحسب دل بستگی دنیا فسخ اراده حج  
 نموده زیاده مطعون زبان هرزه درایان گشته نمی دانست که مال کار  
 بکجا منجر خواهد گشت - درین فرصت ملا پیر محمد بموجب نوشته  
 همدمان خود را برکاب عرش آشیانی رسانده از سرنو عطاى خطاب  
 و اضافه منصب و قیل و نقاره سرافرازی یافت و برفاقت دیگر  
 امیران برای تنبیه بیرم خان نامزد فرمودند بیرم خان که  
 مکرر اراده سفر بیت الله نموده راه نیافته بقدیم برگشتگی ایام  
 مراجعت نموده متوجه پنجاب گشته بود که از راه قندهار و مشهد  
 مقدس بعد زیارت مرقه حضرت امام رضا و نجف اشرف عازم  
 بیت الله گردد از شنیدن تعیین ملا پیر محمد ناچار برای محافظت



خان خانان یسعی دشمنان چنان از بام افتاد که بگوش خاص و عام رسید - و ذکر این مقال در السنه دوست و بیگانه بگفتگو درآمد و سرگوشیها بذکر علانیه منجر گردید - و ایام کامرانی بدشمن کامی مبدل گشت - و توجهات و عنایات پادشاه رو بتنزل گذاشت - و بعد تشریف آوردن عرش آشیانی باگره خان خانان برای دفع غبار ملال ولی نعمت تسخیر مالوا را پیش نهاد خاطر بلا مدد و رفاقت دیگری نموده از پادشاه رخصت حاصل کرده بآن سمت لشکرکشی نمود و مبلغ کلی بخرج در آورد اما از بد مددی ایام و معاندان بد فرجام که بزمینداران اطراف آن مرز و بوم از زبان پادشاه خفیه احکام نوشته برهم کار گشتند فائده بظهور نیامد - باز بقصد تسخیر ممالک شرقی مهم بنگاله بعدند خود گرفت باوجود سعی و تردد نمایان از ناموافقت امیران دور و نزدیک کاری ساخته نشد بلکه بدنامی دیگر که هرجا میبرد عمدا کار سرکار را برهم میسازد عائد و علاوه گفتگوی سابق گردید و بهر کاری که اقدام می نمود بهیچ وجه روی بهبود بنظر نمی آمد تا آنکه اراده بیت الله را وسیله رستگاری از زبان بدگویان ساخته التماس رخصت بمیان آورد درجه قبول افتاد و مرخص ساخته میر عبد اللطیف قزوینی استاذ خود را نزد خان خانان فرستاده پیغام دادند که اولاً تقاضای ایام سن و ذوق سیر و شکار و عدم تجربه کار رجوع مدار سلطنت بآن خان بابا واگذارشته بودیم الحال می خواهیم که خود بدولت متوجه کارهای خلق و سلطنت گردیم دوم شمارا هم که احرام کعبه الله بسته اید ادای حج بجهات واجب و لازم گردیده باید که دست از علائق دنیا کوتاه

آن حضرت عارضهٔ بدنی بهم رسانده اند اگر بطریق عیادت عنان توجه بدان طرف معطوف دارند بجایست پادشاه متوجه دهلی گردیدند شهاب الدین خان خویش ماهم اتکه که در دهلی حاکم بود باستقبال برآمده بعد ملازمت و ایثار و نیاز بجا آوردن ترسان و لرزان باتفاق دیگر همدمان اشک ریزان بعرض رساندند که خان خانان توجه حضرت بدلهلی بالتماس ما دانسته مثل مصاحب خان و دیگران کار ما را خواهد ساخت - لهذا التماس رخصت کعبهٔ الله داریم و در مزاج عرش آشیانی اگرچه ازین کلمات خانه برآند از نگرانی بهم رسید اما باز از راه لطف فرمودند بخان بابا بنویسند که ما بقلعهٔ دهلی بعیادت مریم مکانی باختیار و ارادهٔ خود آمدیم ظن تکلیف این معنی بر دیگران نبردند - بعده در خلوت شهاب الدین خان برفاقت دم کشان بعضی مقدمات ساخته و پرداختهٔ خود را با دیگر مذکورات وقوعی و غیر وقوعی درهم بافته باقسام قسم در مادهٔ خان خانان مع تمهیدات چند که ازان بومی نفاق و مخالفت او بمشام اهل خرد رسد بگذراندن شهادت دوسه رفیق همدم قسمی خاطر نشان عرش آشیانی نمودند که خاطر پادشاه را بالکل از طرف خان خانان منحرف ساختند - و کار بجائی رساندند که بعد ورود فرمان خان خانان در جواب عرش آشیانی بعنوان معذرت بیاد نمودن قسم مغلظه و همراه دادن کلام الله مصحوب حاجی محمد خان و دو نفر معتمد دیگر و زنائی آنها پیغام دادن که ازین مقوله که بعرض رسانده اند اصلا بخاطر عاجز راه نیافته عرض داشت نمود - قبول نیفتاد بلکه حاملان عریضه و مصحف مقید و محبوس گردیدند - و صدای طشت بدنایمی



نمود - خان زمان بامید خطا بخشي بذات خود فوج کشي براي  
تنبیه آن سرکشان نمود و جنگهاي صعب رو داد باوجود افغانان  
زياده مثل مور و ملخ بدعوي ارث سلطنت سور فراهم آمدند  
هرطرف که می تاخت از کشتهها پشتها میساخت - تا آنکه چند  
افغان نامي را از پا در آورد و تا کنار گنگ بآب ضرب شمشیر  
گرد روي مخالفان را شست و شرداده بتصرف قلمرو عرش آشياني  
در آورد - وهم چنان در تنبيه و تاديب میواتيان که همیشه مفسدي  
و سرکشي پيشه آنها بود و استیصال دیگر سرکشان نواح دهلي و آگره  
کوشیده در سعي و ترداد جانفشاني خود را معاف نمیداشت - تا آنکه  
از سرنو خان خانان مورد عنايات بي پايان گردید - اما معاندان و  
حاسدان شب و روز در فکر بر انداختن اعتبار و دولت خان خانان و  
ريختن آبروی او بودند و هر هفته و ماه تمهید تازه بروي کار می  
آوردند - و آمد و رفت رسائل شاه ايران مصحوب تجار مع تحف و  
هدايا گوش زد پادشاه مي نمودند - تا آنکه ماهم اتکه و ادهم خان  
کوکه و احمد خان داماد اتکه باهم همدم و همراه گشته بخدمت حضرت  
شاه غوث رجوع آورده او را نیز بر بعضی قبائج خان خانان که ساخته  
و پرداخته آنها بود اطلاع داده شریک و معاون خود ساختند -  
درین اوان چنان مقرر شد که خان خانان را برای انتظام امور  
ملکي و مالی در آگره گذاشته عرش آشياني تهیه شکار چند روزه  
گرفته جانب سکندره برآمدند - و صید افغان و تفرج کنان کنار آب  
جمنا مي رفتند - تا بسکندر آبک از توابع دهلي رسیدند - درین ضمن  
ادهم خان و ماهم اتکه بعرض رساندند که حضرت مریم مکاني والدۀ

پیر محمد خان که بمرض بغض و حسد دائم گرفتار بود و کمتر کسی را بی آبرو رختن بخانه او راه بود اتفاقاً مریض گردید خان خانان برای عیادت بخانه او رفت از دربانان باظهار خبر نمودن ادای خلاف داب بظهور آمد خان خانان آزرده خاطر گردیده خواست که برگردد پیر محمد خان خبر یافته برآمده بمعذرت پیش آمده گفت که دربانان نواب را نشناختند خان خانان در جواب گفت تا حال که شما مرا نشناخته اید بر چویداران شما چه تقصیر لازم توان نمود - معذرا زیاده از یک دو آدم همراه خان خانان اندرون رفتن نتوانست و این ناخوشی علاوه غبار خاطر سابق و لاحق گردید - و کار بجائی کشید که ملا پیر محمد را بی منصب ساخته چند گاه در قلعه بیانه محبوس نمود آخر بالتماس بعضی روانه کعبه الله ساخت - و بجای ملا پیر محمد حاجی محمد خان سیستانی را مورد عنایات پادشاهی گردانیده استاذ عرش آشیانی مقرر نمود \*

درین ایام چون مهم تسخیر قلعه گوالیار که بعد از تصرف حضرت فردوس مکانی از دست افغانه باز بتصرف راجه موروثی آن قلعه درآمده بود پیش آمد و مکرر فوجها تعین گردید کاری نساختند خان خانان برای رفع ملال خاطر پادشاه اهتمام تسخیر قلعه مذکور بی آنکه دیگری رفیق گردد و خزانه پادشاهی بخرج آید بعده خود گرفته بهای قلعه رفت و تردد و سعی نمایان بکار برده بهامردی یورش و ضرب شمشیر آن قلعه را بتصرف اولیای دولت در آورد - هم چنان در ملک شرقی که از فساد و فوج کشی افغانان فتنه عظیم برخاسته بود و هیچ امیر برقتن آنصوب اقدام نمی توانست



که برای رفاقت و رساندن شاهم بیگ همراه آمده بودند دران فساد  
 رفیق گردیدند - و بفرموده شاهم بیگ عبد الرحمن را گرفته بسته  
 ببحرمت ساختند - و موید بیگ که بقولی پدر عبد الرحمن و  
 بروایتی برادر کلان او بود خبر یافته با جمع کثیر از اوباشان بر سر  
 شاهم بیگ آمد و جنگ درگرفت و بزخم تیراجل شاهم بیگ  
 کشته گردید و عبد الرحمن و موید بیگ جان سلامت بدر برده  
 خود را به پناه ملا پیر محمد که بخطاب پیر محمد خان سرافرازی  
 یافته بود برساندند خان زمان که سوخته آتش فراق یار مقتول  
 گردید سرشته عقل و دور اندیشی از دست داده بقصد کشتن هر دو  
 برادر روانه گشت - موید بیگ از شنیدن آن باستصواب پیر محمد خان  
 که قبائح خان زمان را از خان خانان جدا نمی دانست آب و تاب  
 تمام بعرض پادشاه رساند و خان زمان را خان خانان نزد خود طلبیده  
 در دفع کوشید و در همان ایام از در هم اندازی غمزان فتنه جو از  
 مصاحب بیگ خان ولد خواجه کلان که بسبب قرب موروثی  
 خود در خدمت پادشاه و ادعای حقوق سابق سرطاعت بخان خانان  
 فرو نمی آورد نسبت با خان خانان ادا های خارج سرزد و  
 خان خانان متحمل آن نتوانست گردید و به پیروی نفس اماره  
 بر قتل مصاحب بیگ خان مبادرت نمود این همه اسباب علاوه  
 بیدماغی و سرمایه نزاع امرای دیگر گردید و بر خاطر عرش آشیانی  
 نیز گرانی نمود \*

خطرهاست در قرب شاهان بسی \* که باشاه خویشی ندارد کسی  
 بعده که از دهلی با گره تشریف آورده به نسق اطراف پرداختند

لوی نیز الفت بنهایت بهم رسید - از آنکه بوی عشق و مشک پنهان نمی توان نمود و عشق این طائفه که خانه برانداز چندین هزار خانه اند سواي ندامت و بدناسی و پشیمانی ثمره دیگر بار نمی آرد خان زمان بر ناز و نیاز هر دو معشوق بی باک اطلاع یافته از آنکه در خاطر داری شاهم بیگ نهایت می کوشید آن آرام دل را بدل و جان تواضع این آرام دل خود نمود - شاهم بیگ بعد وصال چند روزه بدعوی معشوقی شیوه عاشقی را موافق حوصله خود و حال و جمال خویش ندیده بعد الرحمن که او را نیز نظر رغبت بآن آرام دلها بوده بخشید - و عبد الرحمن آرام دل را بنکاح خود در آورده بعد ان شاهم بیگ مربی او گشته حکومت جاگیر او گرفته روانه ساخته بود - درینولا که شاهم بیگ مهمان او وارد گردید آن ملعونه که آخر کار چنین الفتها آماده انواع فساد دینی و جانی میگردد از گوشه در و بام باشاره حاجب و ابرو و گوشه چشم پیام محبت دیرینه بمیان آورده خود را آراسته بعشوه و دلربائی جلوه داد - چون بی حکم عبد الرحمن بمجلس حاضر شدن او متعذر بود باشاره و راهنمایی آن یار قدیم شاهم بیگ باظهار محبت زنجیره باف و بی تکلفی که میان یاران همدم فارغ از رعایت شریعت و غیرت می باشد تکلیف طلبیدن آرام دل دران بزم بمیان آورد - عبد الرحمن از قبول ابا نمود - شاهم بیگ بر سماجت برافزود - چون سر خوشی شراب خانه خراب نیز سزاول آن تکلیف بود بگفتگوی ناملائم انجامید و ز بانها بر طعن بدو فائی مقابل چندان احسانهای ابله فریب دراز گردید و کار به بر آمدن شمشیر از غلاف کشید - چون سواران خان زمان



زمام عقل از دست رفت و او بمرتبه مفتون و واله او گشت که اکثر  
تواضع و سلوک که مخصوص سلاطین است نسبت از بجا می آورد  
و در خلوت او را بر مسند نشاند خود دست بسته ایستاده شده  
شاهم شاهم میگفت - محرمان این راز بوساطت ملا پیر محمد که  
مدام رخنه جوی زشتی افعال خان خانان و متوسلان او بود به پادشاه  
رسانده - و حکم طلب و اخراج شاهم بیگ شرف نفاذ یافت - و  
بر خان زمان دل یداغ فراق او مبتلا ساختن دشوار گردید و بدفعیه  
و رفع آن گفت و گو می کشید - و نصیحت خان خانان درین ماده  
نفع نمی بخشید - تا آنکه بتحریک ملا پیر محمد لشکر بر خان زمان  
تعیین گردید و خان زمان براه نمائی خان خانان نظر بر مآل کار آن  
تبه کار را از خانه بر آورده برج علی نوکر عمده خود را برای رفع  
آن فساد و رسوائی و التماس عفو تقصیر در خدمت پادشاه نزد  
ملا پیر محمد فرستاده شفیع خود ساخت - ملا پیر محمد بدین عرض  
خفت زیاده بحال برج علی رسانده از بالای برج عمارت خود بزیور  
انداخت - و شاهم بیگ از خان زمان رخصت حاصل نموده خود را  
بجاگیر و تعلق حکومت عبد الرحمن نام که از جمله همدان و هم زبان  
و دست گرفته شاهم بیگ بود رساند - و او باستقبال و تهیه ضیافت  
و مهمان داری کمر بسته سرگرم تردد گردیده شاهم بیگ را باعزاز  
تمام در خانه فرود آورد - و در ایامی که شاهم بیگ با خان زمان نزد  
محبت می باخت با عبد الرحمن نیز سرگرم نشاط و الفت بود -  
خان زمان لولی داشت آرام دل نام که با او هم محبت تمام بهم  
رسانده لمحّه بی او دل او آرام نمی گرفت - میان شاهم بیگ و آن

حالا وطن شده و بروایت بعضی مورخین ملا پدیر محمد شروانی نیست بهر حال ابتداء آمده نزد خان خانان نوکر گشته داروغه کتابخانه گردید و در سفر ایران زفاوت نموده بدستگیری خان خانان در جرگه بندهای پادشاهی بپایه امارت رسیده بود با مدعیان خان خانان همدم و شریک شعله افروزی گشته ازین نسبت تازه که باوجود اختلاف مذهب بمیان آمد کلمات نامناسب بهم زبانی دیگران بر زبان می آورد \*

درین حال گل تازه دیگر شگفت چون خالی از غرائب نیست به تفصیل آن قلم را رنجه میدارد شام بیگ نام جوان ساده روی بود که خالی از ملاحظت نبود چند روز در آغاز خوبی و جوانی منظور نظر جنت آشیانی گشته در سلک خواصان در آمده مورد عنایات گردیده بود - بعده که حسن صورت او بزشتی سیرت زبان زد خاص و عام گردید حکم اخراج او فرموده بودند - درینولا خان زمان که باوجود از طرف پدر به شیبانی خان از بک پادشاه توران میر رسید و از طرف مادر نسبت او بشروانی عراق منسوب میگردد که در وقت تاخت خراسان بقید یکی از اولاد شیبانی خان در آمده بود و در شجاعت سر آمد تهو پيشگان آن عهد گفته می شد خانخانان متوجه تربیت و پیش آوردن او گردیده به پایه امیرالامرا رسانیده بود برخلاف رویه خان خانان که در همه مذهب میجوئید چندان طرفداری مذهب امامیه داشت که در مجلس او اصلا تقیه نبود - بدام عشق شام بیگ گرفتار گردید و روز بروز محبت و الفت او بر وی زیاده می گشت تا اختیار



هنود و مسلمانان گردیدند - و نزدیک بود که تزلزل در خیمه ناموس این بنده بی تقصیر راه یابد - بعد عرض رسیدن بعضی مقرران فتنه جو شعله افروزی عداوت بدین مضمون نمودند که در مقابل آن همه بذل و فضل پادشاه بدین مرتبه سوي ظن بردن نه شرط عقیدت و نمک خواری است - عرش آشیانی اصلا بخاطر نیارده شمش الدین خان نام امیر نامی را برای تسلی خان خانان باظهار تکرار قسم که اتفاقی فیل بآن طرف آمده مع فیل بانان هرچه خواهند بدان سزا رسانند فرستادند - و بعد نزول ریاست بدهلی که اکثر از روی لطف و دلبری و خاطر جوئی و خوشی خان خانان توجه مبدول می فرمودند برای مزید تسلی و رفع ماده ملال نسبت (63) سلیمه سلطان بیگم که خواهرزاده حضرت جنت آشیانی می شد و بحسن صورت و سیرت و صفات حمیده چند که از احاطه تحریر بیرون است و موزونی طبع موصوف بود با خان خانان مقرر کرده بعقد ازدواج او در آوردند - این معنی زیاده از سابق بر خویشان و امرای چغته ناگوار نمود و مزید ماده رشک گردید - خصوص ملا پیر محمد نام شروانی که از فضایی کهن سال دکنی بود و ذکر او در سلطنت نظام شاهي بگزارش آمده و در عهد حضرت فردوس مکتبی بسبب رواج مذهب تشیع میان نظام شاهیه برای شاه مطاهر دکنی

( 63. ) در تاریخ فرشته نوشته که در موضع جالندر ازدواج سلیمه سلطان بیگم دختر میرزا نور الدین محمد خواهرزاده همایون پادشاه به پیرم خان بحکم اکبر پادشاه واقع شد \*

آشپاني اصلا گوش بحرف آنها نمي نمودند - هم چنان در مجالس و محافل هرجا جمعي فراهم مي آمدند مضمون همين شکوه را مجلس مي ساختند - تا آنکه خيمه بخيمه و قهوه خانها اين حکايت شکايت آميز لبريز دوست و بيگانه گرديد - و شجره معلونه حسد و غيبت را با بيباري غمازي و نمايي که گل سرسبد شيطان رحيم است پرورش مي دادند - آخر بوسيله هنگامه طلبان هرزه دراي بگوش خان خانان رسيد و باعث عالم عالم کدرت خاطر عقيدت اثر او گرديد - از اتفاقات در همان ايام عارضه بدني علاوه الم روحاني او گشت و چند روز بخدمت پادشاه حاضر نتوانست شد - و در همين اوان حکم فيل بچنگ انداختن فرمودند - بعده که فيلان کوه پيکر عفریت هيکل چند کله بر يکديگر زدند فيل مغلوب که باختيار فيلبان نمانده بود هزيمت يافته ربه بازار و خيسهاي خان خانان شد - و از صدمه گريختن آن فيل و ديدن فيل غالب بقصد تعاقب او و هجوم تماشاينيان بجان و مال مردم بازار آفت پامال و دست برد تاراجيان رسيد - و غلغله و هنگامه غريب برپا گرديد - و نزديک بود که آسيب بخيمه خوابگاه خان خانان رسد ازین معني گرانی تمام بخاطر خان خانان روداد - و بگمان ظن بد که آن نيز از نتايج توهم حسد و وسوسه ابليس پرفتن ويران کن خان و مان کهن است بحکم پادشاه و اشرار و مصلحت معاندان دانست - و بپاهم آغا پيغام داد که نمي دانم در عقيدت و رسوخيت و فدويت من چه خلل راه يافته که بصلاح بد خواهان دولت پادشاه اشاره و حکم برگذاشتن فيلان طرف بازار فرموده باعث آزار و حيراني چندين



درین ضمن خبر مصاف نمودن خضر خواجه خان حاکم لاهور که با حضرت جنت آشیانی، خویشی وصلت نیز داشت با سکندر شاه و هزیمت یافتن بعرض رسید و علاوه بید ماغی قندهار گردید - پادشاه خود بقصد گوشمال آن افغانان بدمال عنوان توجه طرف لاهور معطوف داشتند - سکندر شاه سراسیمه کار و بار خود گشته پناه بقلعه مال [ مان ] کورت احداث کرده سلیم شاه برده محصور گردید - و فوجهای منصور رسیده بر محاصره قلعه پرداختند - امتداد محاصره بشش ماه کشید و مردم بسیار از طرفین کشته و زخمی گردیدند و ذخیره قلعه رو باتمام آورد - بعده سکندر شاه بعجز آمده التماس صلح و عفو تقصیر بدین شرط بمیان آورد که عبد الرحمن پسر کلان او با فیالان و آلات حرب و دیگر آنچه قابل نذر و ایثار باشد در رکاب آمده نوکری و جان فشانی نماید - و سکندر امان جان یافته رخصت بنگاله یابد - التماس او بدرجه قبول افتاد - بعده که روز بروز اختیار نظم و نسق سلطنت بقبضه اقتدار خان خانان میگرفتند و آن قدر در مزاج عرش آشیانی جا کرده بود که بشکار رفتن و در شکار گاه بودن و اندرون محل تشریف بردن بی صلاح و استمزاج خان خانان صورت نمی گرفت - این معنی ماده مزید عناد و حسد معاندان و هم چشمان تنگ چشم می گشت - و شهاب الدین خان و احمد خان نیشاپوری و ادهم خان که پسر و خویشان ماهم آغا می شدند باتفاق بعضی امرای مقرب چغته همدم و همراز گشته هرگاه پادشاه را که ایام شروع شباب بود تنها می یافتند کلمات عداوت آمیز و فتنه انگیز بانواع دلائل گوش زد می نمودند - و عرش

رسیده بود و هیومن با جمعی از بهادران همدم و دلاوران همقدم از فوج خود برآمده خواست یکه تاز تا قلب گاه فوج منصور بتازد - و علم شهرت این فتح برافرازد - و غلغلۀ عظیم در فوج مغلان برخاست - خان خانان مقابل حملۀ او تاخت - و زد و خورد غریب بمیان آمد - ناگهان از خانۀ کمان اقبال تیموریہ تیر جان ستان بحدقۀ چشم آن خیرۀ چشم رسید همان لمحہ اسیر سر پنجہ نبرد گاه چغته گردید - و افغانان و راجپوتان و میواتیان رو بفرار گذاشتند - و تمام فیلان و خزانہ و جواهرخانہ و دیگر اقسام مال و عیال بدست مغلان افتاد - و فیلان و توپ خانہ بضبط سرکار در آمد باقی بغازیان معاف فرمودند - و خان خانان هیومن را دست بسته آورده نزد عرش آشیانی حاضر ساخته التماس نمود کہ بدست مبارک بقصد اجر غزا شمشیری بر فرق نحس آن کافر زنند - بعدہ خان خانان کار آن اجل رسیده را باتمام رساند - و فرمودند کہ سر اورا بریده بہ کابل روانہ نمایند - و جسد پلید او بدروازہ دہلی بردہ آویزند بعد این فتح نمایان صدای کوس شادی بلند آوازه ساخته در پائی پت مقام نموده بہ تداوی مرهم لطف زخمیہا پرداختہ اکثر بندگان را بعطای اضافہ و خلعت و خطاب نواخته جایجا فوجہا را برای ضبط ملک و مال و استیصال افغانان بدسگال تعیین فرمودند \*

درین اوان خبر رسید کہ لشکر شاه اسمعیل بر سر قندھار آمده بدعوی تلافی آنکہ امرای ہمایون قلعہ را بموجب قرار و عہد تواضع نموده باز گرفته بودند در محاصرہ چند روز بتصرف خود آوردند - این نزاع اول است کہ بر سر قندھار میان شاه ایران و پادشاه ہند رودان \*



جنت آشیانی با جمعیت لک سوار و هزار و پانصد فیل باستقبال  
 عازم پنجاب بود از شنیدن توجه پادشاه سمت دهلی چند سردار  
 نامی کارزار دیده رزم آزمای را با بیست هزار سوار بطریق هراول  
 مقابل فوج پادشاه گیتی ستان مرخص ساخت - هر دو فوج نزدیک  
 پانی پت مقابل بهم رسیدند و جنگ عظیم در پیوست - بعد  
 کوشش و کشش طرفین فتح نصیب خان زمان گردید - و فوج  
 افغانان هزیمت یافته بغارت رفتند - و فیل و اسب بیشمار بدست  
 مغلان افتاد همین که خبر بهیمون رسید هراس تمام در دل او و فوج  
 او راه یافت و به آراستگی تمام که قریب پانصد فیل مست جنگی  
 انتخابی را پیش رو داده با توپخانه جهان آشوب که عقب آن هر  
 طرف که نظر کار میکرد جوق بر جوق فوج مسلح زره پوش دوش  
 بدوش زینت افزای فوج بودند ترتیب لشکر نموده متوجه مقابله  
 خان خانان که هراول لشکر عرش آشیانی بود گردید - و ازان طرف  
 بهادران ایران و توران و نام آوران با حربهای جان ستان بیبین و  
 یسار و یلتمش و قول جابجا مقرر گشته از روی صدق و صفا نقدهای  
 جان را برای نثار راه ولی نعمت بر کف اخلاص گذاشته تکبیر گویان  
 از هر طرف حمله آور گردیدند - و مبارزان صف ربا و دلاوران نبرد آرما  
 اسپان بچولان در آوردند و افغانان جلادت نشان نیز خود نمائیهای  
 مرد ربا بروی کار آوردند و نائره قتال و جدال اشتعال گرفت \* نظم \*  
 ز غریدن ژنده پیلان مست \* گره در گلوی هر جوان شکست  
 در آمد بغریدن آواز کوس \* فلک بر دهان دهل داد بوس  
 بعد کوشش بسیار و کشش بیشمار که کار به هزیمت لشکر چفته

گشته بود روزی که پادشاه بشکار رفته بودند بخدمت خان خانان رسید - خان خانان بحضور خود راه نداده بی آنکه پادشاه اطلاع دهد و استمراج حاصل نماید فرمود تری بیگ را گردن زنید \* نظم \*

کسی را که دیدی تو در جنگ پشت

بکش گر عدو در مصافش نکشت

و این معنی باعث کمال نسق و توهم خاطر چغته و دیگر اموری هند و عجم گردید - اگرچه بعد مراجعت پادشاه خان خانان عذر خواه این جرأت گشته التماس نمود که نظر بر حلم و خداترسی آن حضرت که اغلب چنین تقصیر عمد او خواهند بخشید درین آشوب که کار سلطنت به سیاست رونق میگیرد صلاح دولت درین دانستم که او را بسزا رسانم - عرش آشیانی خان خانان را در بغل شفقت گرفته آفرین گفته و تحسین نموده فرمودند که مکرر گفته ایم اختیار اختیار شماس - از هیچ طرف و هیچ ممراندیشه در دل راه ندهید و گفته و اظهار حاسدان صاحب غرض را بخاطر نیارید و این مصراع خوانند \* ع \*

دوست کو دوست شود هر دو جهان دشمن گیر

اما ازین جرأت خان خانان بر دیگر امرا و مقریان پادشاهی خصوص ماهم آغا که آنکه و مزرعه (؟) پادشاه بود گوارا نه نمود و تخم حسد این در مزرعه دل پرنفاق کاشتند - بعده خضر خواجه را که از اولاد سلاطین کاشغر بود حاکم پنجاب نموده متوجه بمقابله هیمون گشتند و بعد رسیدن سرهند خان زمان را که بخطاب امیر الامرا سرافرازی یافته بود با فوج خان خانان و دیگر امرا هراول نموده پیشتر رخصت فرمودند - و هیمون که بعد تسخیر دهایی و هزیمت دادن منصوبان



درین ضمن از نوشتجات کابل بوضوح پیوست که میرزا سلیمان بذی عم عرش آشیانی از بدخشان با لشکر گران برای تسخیر کابل رسیده بود منعم خان حاکم کابل بعد از امتداد محاصره که مکرر از قلعه کابل برآمده دست برد نمایان بر فوج خصم نموده تسلط خود ظاهر ساخت - آخر کار نظر بر تقاضای وقت بلطائف الحیل با میرزا سلیمان پیش آمده اوزا راضی بدین ساخت که سکه و خطبه بنام او باشد و او به بدخشان مراجعت نماید - عرش آشیانی با وجود هنوز بسن حد بلوغ نرسیده بود ازین هجوم آلام اخبار ناخوش ذره الم بخاطر نیاروده بسیر و شکار و پیکار خصم مشغول بودند - و باز روزی از سرنو خان خانان را در خلوت طلبیده فرمودند که ما شما را بجای عموی مهربان میدانیم - و در سلطنت اختیار اختیار شماست - و قسم بروح پدر بزرگوار و سر مبارک خود داده فرمودند که در همه امور جزئی و کلی متضمن بر صلاح دولت و سلطنت در بخشیدن زر و ملک و اجرای سیاست محتاج به پرسیدن ما و اذن حاصل نمودن نگشته در اجرای کار ملکی و مالی بکوشید - و در همان اوان که امرا سر رشته کار از دست داده از ملاحظه وضع روزگار و پیدم رسیدن اخبار کدورت افزا بفکرهای دور از اندازه کار افتاده بودند و صلاح کار و مصلحت نیل درین می دانستند که بدستور عرش [فردوس] بکائی طرف کابل رفته بعد مزاج گرفتن سلطنت و فراهم آوردن لشکر متوجه تسخیر هند باید گردید و خان خانان بدین مصلحت تن نمیداد - درین حال ترقی بیگ که از دهلی هزیمت یافته باعث استقلال هیمون گشته روانه حضور

و ترویی بیگ خان حاکم دهلی نیز از شنیدن خبر هیمون بفکر گرد آردی کومکی که در اطراف بودند نپرداخت و در قلعه دهلی هم اگر محصور گردیده در پناه شهر پناه رعایا را بمدافعه آسیب خصم مامور می نمود و بحضور عرضه داشت ارسال میداشت تا رسیدن جواب با کومک استقامت می توانست ورزید - اضطراب نموده بمقابله هیمون برآمده جنگ بی صوفه نمود - و باندک زد و خوردی که بمیان آمد هزیمت یافته راه اردوی معلی پیش گرفت - و هیمون دهلی را بتصرف در آورده در قلعه و اطراف حکام و عمال تعیین نمود - و روزی که باگه رسید پنجاه هزار سوار با او بودند - بعد تسخیر دهلی قریب لک سوار فراهم آمدند و بقصد مقابله محمد اکبر پادشاه که بعد ازین بعرش آشیانی بذکر خواهد در آمد روانه سمت پنجاب گردید - و در همان حالت که خبر هیمون در لشکر عرش آشیانی انتشار یافت معا خبر رسید که خان زمان حاکم میرتبه که از امرای عمده و متوسلان خان خانان بابا بود از شنیدن هزیمت حکام هر دو پای تخت و تسلط هیمون تاب استقامت نیاورده روانه حضور گردید - باوجود پیهم رسیدن اخبار موحش اول به تنبیه افواج سکندر شاه که اطراف پنجاب سربفساد برداشته بودند پرداخته خواستند باستیصال راجه رامچند نگر کوت که از سرکشان مشهور آن صوبه بود متوجه شوند - راجه مذکور نظر بر بهبود کار و عاقبت بینی خود و ملک و رعایای خویش نموده رجوع بخان خانان آورده بحضور رسیده ملازمت نمود - و بعدایات همان ملک و قلعه موروثی خود و دیگر نوازشات سربلندی یافت \*



فرستاده دران براي منع بعضي محصولات نامشروع که در ايام سابق ميگرفتند درج نمود - چون هنوز سلطنت جنت آشياني که از سرنو بتصرف ملازمان چغته در آمد مزاج نگرفته بود و مردم هنگامه طلب و زمينداران افساد پيشه گفت و گو داشتند که از بين سراي بي ثبات بعالم بقا شتافتند - افغانان خاندان لودی و سور و نيازی که ميان هم مخالفت داشتند و از هر گوشه و کنار اطراف شرتي طبل سرکشی بلند آوازه ساخته علم سلطنت برافراخته خود را فرمان فرمای مستقل می دانستند - و سواي صوبه پنجاب منصوبان جنت آشياني استقلال بهم نرسانده بودند از هر طرف هنگامه فوج کشي و شورش و حرکت افواج انتشار يافت - ابو المعالي که از سادات مشهور ترمذ و از مقربان چغته بود از مشاهده اختلال انتقال سلطنت بفکر فاسد افتاد - خان خانان براراده او اطلاع يافته او را مقيد ساخته حواله کوتوال نمود - ابو المعالي قابو يافته گريخت - کوتوال از ملاحظه باز پرس آن خود را هلاک ساخت \*

و قبل از آنکه از استيصال سکندر شاه خاطر جمعي حاصل شود خبر رسيد که هيمون بقال وزير و صاحب مدار عدالي شاه باگره رسیده آگره را بی محاصره و جنگ متصرف گردید - و سکندر خان حاکم آگره از خبم آمد آمد هيمون تاب مقاومت نياورده از قلعه برآمد و بعده که فوج هيمون تهاقب نمود برگشته بمقابله و مقاتله پرداخت و قريب دوسه هزار کس از جمله فوج و بهير و ديگر همراهان بقتل رسيدند و زخمي گشتند و در دريا وقت فرار غرق شدند - سکندر خان با معدود چند خود را بدلهي رساند

صاحب طالع و دیگر نظرات سعد سعدین و نیرین از خانه دهم ریاست و یازدهم زینت افزای وقت بودند سریر آرای هند گردیدند و منابر عرش پایتخت مساجد از اسم نامی شریف سر فخر بر اوج برین رسانیدند

\* بیت \*

خطیب چرخ را گوتا بخواند خطبه بر منبر

بنام خسرو غازی جلال الدین شه اکبر

و امرای ذوالاقتدار آداب تهنیت و ایثار بجا آورده بعنایات اضافهای نمایان و خطاب مفتخر و معزز گردیدند - اگر خواهد سوانح پنجاه و یک سال آن پادشاه سکندر اقبال مفصل بزبان خامه دهد در جلد کامل علیحدّه نگنجد هر که خواهد بر احوال آن خسرو گیتی ستان اطلاع واقعی یابد رجوع بأكبر نامه و تاریخ بداونی عبدالقادر نماید - اما از واقعات عمده ملکی و مالی فقره چند بطریق انتخاب از تاریخ فرشته و تواریخ معتبر دیگر بتحریر می آرد - خان خانان بیرم خان که حقوق خدمت سه واسطه آن دودمان خصوص رفاهت سفر ایران و مقابله و مقاتله در حربهای صعب بر حضرت جنت آشیانی ثابت گشته بود بموجب وصیت والد بزرگوار منصب و کالت ضمیمه اتالیقی و سپه سالاری عطا فرموده خطاب خان بابا را بر القاب و عنایات دیگر افزودند و فرمودند که اختیار سلطنت و بندوبست عزل و نصب حکومت و ایالت و امارت بلاد و کشتن و بستن و بخشیدن خیر خواهان و بدخواهان این دولت ابد پیوند بعده خود شناخته از احدی و سواس در دل خود راه ندهند - خان خانان در ابتدای سلطنت فرامین انتظام و نسق سلطنت بدلهی و اگره و هم جا



## ذکر سلطنت محمد اکبر پادشاه که بهشت واسطه

### بامیر تیمور انار الله برهانه می رسد

از چمن اخبار سلاطین گیتی ستان چنان نسیم روایت  
وزیده که جلال الدین محمد اکبر پادشاه غازی که در ایام  
هزیمت جنت آشیانی در حصار امرکوت توابع تهنه از بطن  
ملکه نسوان حمیده بانو بیگم مخاطب بمریم مکانی که نسبت  
شریف قدسیه آن بجناب ولایت مآب شیخ احمد جام ملقب  
به ژنده پیل می‌رسد شب یکشنبه پنجم رجب سنه نهصد و چهل  
و نه [ ۹۴۹ ] بعرضه وجود آمده و تاریخ ولادت آن گوهر درج  
صاحبقرانی که ندرت تمام دارد چنین یافته اند \* بیت \*  
الله الحمد که آمد بوجود \* آنکه از کون و مکان منتخب است  
پادشاهی که ز شاهان جهان \* اکبرش نام و جلالش لقب است  
شب و روز و مه و سال میلاد \* شب یکشنبه پنجم رجب است  
بعد از رسیدن خبر رحلت حضرت جنت آشیانی ازین تنگنا  
و سرای فانی بروضه جاودانی روز جمعه دوم ربیع الثانی سنه  
نهصد و شصت و سه هجری [ ۹۴۳ ] که از عمر شریف آن پادشاه  
اسکندر جاه سیزده سال و نه ماه شمسی و چهارده سال و چند ماه  
قمری در گلشن همیشه بهار امید سلطنت نشو و نما یافته بود  
در قصبه کلانور تعلق صوبه لاهور در طالع جوزا که بنظر سعد

قائم بود اما از آنکه میرزا کامران با جنت آشیانی نزاع ملکی داشت و حضرت را میل محبت اهل بیت رسول الله نسبت جد و آباء بزرگوار خصوص امیر تیمور صاحبقران موافق عقیدت مشایخ سلف و واصلان حق بافراط بود و میرزا کامران طرف داری اعتقاد بعضی متکلمین متاخرین متعصب می نمود و خلاف مرضی حضرت بظهور می آمد برفاقت بیرم خان کلمات مطایبه آمیز در مقابل مکالمه میرزا کامران گفته می شد چنانچه در ایام اواخر شورش شیر شاه که جنت آشیانی به پنجاب تشریف آورده بودند وقت سواری همراه میرزا کامران بر قبرستانی عبور افتاد سگی را دیدند که بر سر قبر بول می نمود میرزا کامران را نظر بران سگ افتاد متوجه طرف جنت آشیانی شده گفت که ظاهر این سمت که قبر افضی بود حضرت در جواب تبسم کنان فرمودند که آری آن سگ سنی است - و سواي آن اختیار زمام سلطنت بیشتر به بیرم خان و دیگر مردم ایران که همیشه در ایام سلف پادشاهان هند و دکن دخیل امور سلطنت بوده اند داده بودند - و نسبت خاندان این دودمان عالی نسب با سادات مشهد مقدس و دیگر مردم آن مرز و بوم می رسید این معنی نیز بر اکثر چغته و میرزا کامران گوارا نمی گردید حضرت را بطرف داری امامیه نسبت می دادند - و مجموعه این سلطنت بیست و پنج سال و عمر شریفش پنجاه و یک سال بود \*

\* بیت \*

بدنیا دل نه بندد هر که مرد است \* که دنیا سر بسوزانده و درد است



عمرش بمغرب زوال فرورفت و طائر همایون بال روحش از قفس تن باشیانه جنت پرواز نموده بمکان اصل پیوست و تاریخ وفاتش (همایون پادشاه از بام افتاد) یافتند - در دهلي مدفون نمودند \*

گویند بمرتبهٔ بصلاح و تقدیم اوامرو مناهي الهي مي پرداخت که بی وضو نام خدای عزوجل بر زبان جاری نمی ساخت - و در صوم و صلوة و فرض و سنن و تلاوت قرآن تقید تمام داشت - با علما و شعرا صحبت داشتن و مباحثه نمودن دوست داشته فراخور حال هر يك رعایت می نمودند - و طبع موزون داشت که در ایامی که بیرم خان را در قلعهٔ قندهار نگاه داشته کابل را مکرر گرفته و استیصال برادران بدمال کوشیده چند بیتی که از راه توجه باطنی به بیرم خان نوشت بطریق یادگار آن پادشاه عالی تبار بزبان قلم میدهد \* بیت \*

باز فتحی ز غیب روی نمود \* که دل دوستان ازان بکشود  
شکر لله که باز شادانیم \* بر رخ یار و دوست خندانیم  
دوستان را بکام دل دیدیم \* میوهٔ باغ فتح را چیدیم  
روز نوروز بیرم است امروز \* دل احباب بیغم است امروز  
شاد بادا همیشه خاطر یار \* غم نگردد بگرد یار و دیار  
همه اسباب عیش آماده است \* دل بفکر وصال افتاده است  
گوش خرم شود ز گفتارت \* دیده روشن شود ز دیدارت  
در حریم حضور شاد بهم \* به نشینیم خرم و بیغم  
بعد ازین فکر کار هندی کنیم \* عزم تسخیر ملک سند کنیم  
در تاریخ فرشته مذکور است که هر چند بر عالمیان ظاهر است که  
حضرت جنت آشنایی برویهٔ مذهب برحق امام اعظم رحمه الله

محمد همایون و سکندر شاه ( ۱۲۱۶ ) سنه ۹۴۳

فرمودند - بعد مقابله و مقاتله که از امرای نبرد آزمای چغته جانفشانیها  
بظهور آمد و چندین هزار سربى سرگردیدند نسیم فتح و فیروزی بر لشکر  
جنت آشیانی وزید و افغان بیشمار گرفتار پنجه اجل گردیدند - و  
سکندر شاه هزیمت یافته با بقية السیف بکوهستان سواک گریخت  
و هیمون از شنیدن آوازه فتح چغته عنان عزیمت طرف شرفی  
تافت - و بیرم خان تاریخ این فتح را ( شمشیر همایون ) یافت - و  
جنت آشیانی شاهزاده محمد اکبر را باتالیقی خان خانان یار وفادار  
برای تعاقب سکندر بد اختر و دیگر افغانان طرف لکهی جنگل  
تعیین فرموده خود بهمراکبی فتح و نصرت متوجه دهلی گردیدند -  
و در ماه رمضان المبارک سنه نهصد و شصت و سه [ ۹۴۳ ] ( ۶۱ )  
داخل دهلی گردیده به نسق ملک برهم خورده پرداختند - و  
ابو المعالی را حکومت پنجاب و سکندر خان [ اوزبک ] را ایالت  
آگره عنایت فرموده روانه ساختند - و علی قای را برای بند و بست  
سنبل و میرتبه مقرر فرمودند - و به تودی بیگ خان خلعت  
حکومت دهلی مرحمت فرموده می خواستند که خود بدولت  
متوجه آگره شوند - از بد مددی فلک ناپایدار بتاریخ پنجم ربیع الاول  
سنه مذکور ( ۶۲ ) از بالای بام کبوتر خانه که وقت فرود آمدن متوجه  
شنیدن اذان گردیده بودند پا بدر رفت و از بالای زینهای بلند  
افتادند و یازدهم ماه مزبور وقت غروب آفتاب جهانداد آفتاب

---

( ۶۱ ) الصحیح شصت و دو \*

( ۶۲ ) سنه نهصد و شصت و سه \*



روانه شدن همیون صاحب مدار عدلی با لك سوار و دو هزار فیل می رسید اصلانندیشه از بسیاری لشکر خصم بخاطر راه نداده مابین راه ملتان و پنجاب قلعه رهناس بنا کرده شیر شاه را با دیپال پور و دیگر بلاد که امرای افغانان با لشکر زیاد سد راه گردیده بودند مفتوح ساخته افغانان بسیار را بقتل آوردند - و بلاهور که نزول ریاست ظفر آیات گردید خبر رسید که تاتار خان و هیبت خان با سی و چهل هزار سوار تعیین کرده سکندر شاه باستقبال می آیند - بحسب التماس بیرم خان خود در لاهور توقف فرموده دفع آنها را به بیرم خان فرمودند - و بیرم خان نزدیک باب بجواره ( 60 ) بان تیره بختان که از شجاعان نامی بودند مقابل شده باوجود کمال قنات لشکر چنان تدبیر و شجاعت را کار فرمود که از اقبال و طالع همایون بمحض شب خون زدن که دیگر امیران را خبر نموده با نوکران خود بر سر آن جماعه تاخته تردهای نمایان بروی کار آورد هریمت فاحش در لشکر افغانه افتاد و فیل واسپ و اسباب بسیار بدست چغته آمد - بعد فتح و نصرت مراجعت نموده بخطاب خان خانان یار وفادار سرفرازی یافت - باز خبر رسیدن سکندر شاه با هشتاد هزار سوار و فیلان بدشمار انتشار گرفت حضرت جنت آشیانی خود بدولت از لاهور برآمده شاهزاده اکبر را که دوازده سال از عمر آن نونهال گلشن عز و اقبال نشو و نما پذیرفته با تالیقی و هراولی بیرم خان بمقابل سکندر شاه که به سهند رسیده سد سکندر گردیده بود تعیین

کعبه خواست - میرزا هندال که بتعاقب میرزا کامران مامور گشته باز برگشته بر حضرت شبخون زده بود مقید [مقتول] گردید - و میرزا عسکری قبل از محکول گردیدن میرزا کامران برخصت جنت آشیانی روانه بیت الله گردیده مابین راه شام و مدینه فوت گشت - و میرزا کامران نیز بعد از طواف بدو پیوست - و از میرزا کامران ابوالقاسم نام پسر و سه دختر ماندند که ازان یکی را به فخرالدین مشهدی و دو دختر دیگر را به بنی اعمام خود دادند - و از میرزا عسکری دختری مانده بود که بعقد سید یوسف مشهدی در آمد \*

حاصل کلام بعد از دفع برادران و بند و بست ملک موروثی سمت کابل اگرچه متواتر خبر فوت سلیم شاه و اختلاف سلطنت میان افغانه و برهم خوردن نسق هندوستان و تسلط هیمون بر همه افغانه رسید اما جنت آشیانی دو دفعه طرف بلخ و سیستان و کشمیر تشریف فرموده جنگهای رستمانه که مکرر بدست مبارک شمشیر بر مخالفان زدند نمودند و خود زخم برداشتند باز طرف کابل توجه نمودند - و بسبب نامی حاسدان نسبت به بیرم خان بطریق دریافتن صدق مقال غمازان طرف قندهار تشریف برده او را ازین تهمت بری یافته بموجب درخواست بیرم خان را در رکاب آوردند \*

چون بتفصیل آن پرداختن از سر رشته اختصار باز می ماند بر سر مدعای اصل می پردازد - که در سنه نهصد و شصت و دو [۹۴۲] شاهزاده محمد حکیم میرزا را با منعم خان در کابل گذاشته متوجه تسخیر دهلی گردیدند - چون نزدیک پنجاب رسیدند از پانزده هزار سوارز یاده در رکاب همایون نبود - باوجودیکه خیر سکندر شاه و خیر



سنه ۹۵۳ ثانیاً ( ۱۲۱ ) محمد همایون بادشا

جنت آشیانی در سنه نهصد و پنجاه و سه [ ۹۵۳ ] ( ۵۸ ) بفتح و  
فیروززی داخل قلعه کابل گشته بعد حصول نعمت دیدار شاهزاده محمد  
اکبر و تقدیم شکر الهی بند و بست قلعه نموده محمد علی خان ( ۵۹ )  
را در خدمت شاهزاده گذاشته در همان سال بقصد تسخیر بدخشان  
ورده به بی آبرویی از آنجا برگشته به بهکر نزد شاه حسین بنی عم  
رفته بود - از شنیدن متوجه شدن جنت آشیانی طرف بدخشان  
باز لشکر فراهم آورده بطریق یلغار آخر شب های تار خود را بپای  
حصار کابل رسانده انتظار صبح می کشید وقت وا نمودن دروازه  
قابوی فرصت یافته داخل قلعه گردید و چند امیران جنت  
آشیانی را بقتل رساند و باریگر جنت آشیانی تشریف آورده در  
محاصره چند روز قلعه را از تصرف او برآوردند همین دستور سه دفعه دیگر  
بدستیاری و مدد میرزا عسکری و دیگر میزایان در غیبت جنت  
آشیانی به تسخیر کابل پرداخته فرار می نمود باوجود مکرر از راه صلح  
و ندامت مطیع گشته بعد عفو جرائم جاگیر و آبرو یافته باز بتمرد پیش  
آمده فرار نموده بتاراج زمینداران رفته ریش تراشیده گریخته بود آخر  
کار گرفتار گردیده محکول گردید و در سنه نهصد و شصت [ ۹۶۰ ] رخصت

---

( ۵۸ ) در تاریخ فرشته نوشته که قلعه کابل دهم رمضان المبارک  
سنه ۹۵۲ فتح شده و ماده تاریخ درین مصرعه آمده \* ع \*

بی جنگ گرفت ملک کابل از وی

( ۵۹ ) در تاریخ فرشته محمد علی طغائی نوشته \*

محمد همایون بادشاه ( ۱۲۰ ) سنه ۹۵۳ ثانیاً

یا کوبه و دنبه بتوابع گرم سیر رسیده قلاع آنجا را بتصرف آوردند و قندهار را بعد محاصره شش ماه که میرزا عسکری آنجا بود اوائل ماه رمضان سنه نهصد و پنجاه و دو [ ۹۵۲ ] فتح نموده موافق قرار داد بمردم شاهزاده محمد مراد سپردند - بعد از روانه شدن از آنجا خبر واقعه شاهزاده محمد مراد که دوساله بود انتشار یافت - بعضی مردم فتنه جو مصلحت چنان دادند که تا فتح کابل مال و عیال ما در قندهار باشد و سردار و قلعه دار قزلباش باظهار آنکه الحال که قلعه حواله ما شده بدون حکم شاه احدی را در قلعه جا نمیدهم راضی بنگاه داشتن اطفال و انتقال همراهان رکاب نشدند - و این معنی بر مزاج اشرف و امیران همراه گرانی نمود - و بیرم خان و دیگر امرای رکاب با هم مصلحت نموده چنان قرار دادند که بهر وجهی که دانند قلعه را باز بتصرف خود در آرند - آخر کار قرار مصلحت بران یافت که جمعی از مردم هند و مغلیه همراه شتران گاه و هیمة داخل قلعه شدند - و پشتارهایی گاه بر سر گرفته چند روز آمد و شد نمودند - بعده روزی اسلحه درمیان پشتارها پنهان ساخته داخل قلعه شدند - غافل دست باسلحه برده دروازه بانان را بقتل آورده دروازه بر روی لشکر که نزدیک قلعه بود وا نمودند - قلعه دار هم ازین تمهید جان بازان خبردار گشته صرفه در جنگ ندیده از قلعه برآمده راه عراق پیشی گرفت - و جنت آشیانی قندهار را به بیرم خان سپرده متوجه کابل شدند بعد نزول رایات حوالی قلعه میرزا کامران جان بسلامت بردن غنیمت دانسته بغزنین گریخت و میرزا همدان که بسعدات قدمبوس رسیده بود بتعاقب او مامور گردید -



غازي اين رباعي طبع زاك همايون پادشاه را ترك شاه خواندند \* بيت \*

مائيم ز جان بنده اولاد علي

هستيم هميشه شاك با ياك علي

چون سرولايت ز علي ظاهر شد

كرديم هميشه ورد خود ناد علي

و نيز تقريبا مذکور نمودند که ابتداء بظاهر علت غائي ماده عذاک بعضی امراي چغته و نفاق برادران خصوصا ميرزا کامران همين بود که پادشاه اختيار سلطنت باهل ايران داده در اظهار محبت اهل بيت افراط می نمودند - و باعث تقويت مذهب تشيع ميگرديدند - و بعد از تقديم ضيافت در خور حالت سلاطين و شاهان که در اکبر نامه بشرح وبسط مذکور است شاهزاده محمد مراد را باتابغي بداغ خان قاچاق و سرداران نامدار ديگر و ده هزار سوار قزلباش سواي کومکي خراسان و صحران نشينان که موافق رويۀ ايران چون خدمتکار و عهده دار منازل آنجا را پياده طي نمی توانند نمود همراه اکثر سوار فرا خور حالت عرض پياده سوار مي باشد - قريب به سي هزار سوار جمعيت فراهم آورده - بود و ديگر سرانجامي که لازم سفر در خور حالت و شان هر دو طرف بود موجود نموده خود مشابعت بجا آورده مرخص ساختند - جنت آشياني وقت رخصت قرار چنان دادند که بعد فتح قندهار را بشاهزاده محمد مراد تواضع نمايند - و از راه تبريز و مشهد مقدس شده زيارت مزار شاه صفوي نموده وسعادت طواف روضۀ امن علي موسی رضا عليه السلام و ديگر اولاد امجاد نبوي حاصل کرده

[ ۹۵۱ ] با شاه ملاقات فرمودند و بکمال گرمی و تپاک ظاهری و باطنی فراخور حال مهمان شرائط میزبانی بعمل آمد - گویند در مدت ملاقات از ملاحظه اثر انفعال از احوال افغانان بد مال حرفی بزبان شاه نگذشت هرگاه خود جنت آشیانی ذکر سرگذشت یمیان می آوردند شاه بانواع تسلی پیش آمده نمیگذاشت که ازان ذکر کلام و کلمه ملال اثر بر زبان جاری گردد - مگر روزی شاه بتقریب استفسار سبب برهمزدگی ملک نمود - جنت آشیانی در جواب گفتند که نفاق برادران علاوه همه سرگردانی و قوت دشمن گردید - در انوقت بهرام میرزا برادر شاه بدستور بزرگان ایران که برادر خور و پسر خدمت والدین و مهمان سعادت دو جهان میدانند طشت و آفتابه گرفته خدمت می نمود - بعد فراغ برخلاف دستور هند دست بسته می ایستاد - شاه اشاره به بهرام میرزا نموده گفت که طریقه و آداب سلوک با برادران و فرزندان نه چنانست که شما می نمایید - جنت آشیانی تصدیق قول شاه نمودند - این معنی بخاطر بهرام میرزا پاره گرانی نمود و در وقت مصلحت سرانجام مدد کلمه و کلام حرف بی مدعی باظهار مخالفت مذهب نسبت بجنت آشیانی بزبان می آورد - نزدیک بود که ماه انحراف مزاج شاه گردد اما جنت آشیانی طریقه ملایمت و فروتنی با همه اعیان شاه از دست نمیداد - و سلطان بیگم خواهر شاه و قاضی جهان و حکیم نورالدین در تسلی و تقدیم خیر خواهی جنت آشیانی و رفع وسوسه بغایت میکوشیدند و روزی در خلوت بتقریب اظهار قوت محبت اهل بیت نسبت بهمه خاندان امیر تیمور صاحبقران



بسرحد سیستان که داخل گرم سیر خراسان است رسیده از آنجا  
 دو قطعه نمیکه محبت اثر باظهار کمال شوق و اشاره از احوال پرمال  
 و اراده خود بخط خویش نوشته پدیم مصحوب قاصد و همراه بیرم  
 خان نزد شاه طهاس صفوی روانه ساختند - احمد سلطان شاملو  
 حاکم سیستان خبر یافته بی آنکه حکم شاه باو برسد برادر خود  
 را با بازخانه و دیگر سرانجام شکار و فواکه آن فصل باستقبال  
 فرستاده خود نیز با تهیه ضیافت بخدمت محمد همایون پادشاه  
 شتافت - و شاه مهمان نواز بعد از رسیدن بیرم خان و بمطالعه در  
 آوردن خط آب دیده گشته بمهمان داری بیرم خان پرداخته باظهار  
 شوق تمام بدین مضمون جواب نامه نوشت \*

\* بیت \*

همای اوج سعادت بدام ما افتد \* اگر ترا گداری بر مقام ما افتد  
 و اظهار شوق زیاده نوشته از حضور امرای قاعده دان برای مهمان  
 داری تعیین نموده فرمود که در هر منزلی سر راه از ماکولات و فواکه  
 و ملبوسات و اهل نغمه و اسباب عیش و آنچه ما یحتاج بزم  
 سلاطین میباشد با اسپان عراقی و جواهر سرانجام ضیافت و پیشکش  
 موجود نمایند - حتی که سوای نغمه سرایان خوش آواز از امر و اناث  
 ایران سازنده و مغزیان هذک باهتمام تمام در هر منزلی حاضر و  
 مهیا و تیار نمودند - چون بهرات رسیدند سلطان محمد میرزا پسر کلان  
 شاه طهاس با شرف الدین اتالیق و دیگر امرای باستقبال رسیده در  
 لوازم تعظیم و تکریم و سرانجام لازم و ملزوم سلطنت کمی نه نمود -  
 و جنت آشیانی سیر باغات و تفرج آب و هوای آن دیار که بر  
 طبع اشرف بسیار موافق آمده نموده در سنه نهصد و پنجاه و یک

فرمودند میرزا عسکری بشتی استقبال و اعانت برآمده باشاره  
میرزا کامران براراده شب خون و فکر فاسد کمر بست - حضرت  
جنت آشیانی براراده برادران اطلاع یافته قصد ایران نموده با معدود  
چند از امرای خانه زادان وفاکیش که بروایتی مجموع بهفتاد  
نفر نمی رسیدند و از عمد های آنها که رهبر و بانی این سفر خیر  
اثر گردیدند بیرم خان بهادر ترکمان بود که از ایام عهد فردوس مکانی  
محمد بابر پادشاه همراه نجم ثانی که دفعه ثانی چنانچه بگذارش  
آمده از طرف شاه ایران منجمله کومکیان برای دفع شر از بیکه  
بدخصال همراه پدر رسیده در جنگ مغلوبه از بکان که قزلباس  
هزیمت یافته بیدشتی با سرداران کشته و زخمی شدند بیرم خان  
فیز زخمی برداشته باز از ان روز سایه وار قدم از رفاقت دودمان  
صاحبقران برنداشت - و چندی از خواص و شاگرد پیشه مرحله  
پیمای سمت مقصود گردیدند و نونهای سرو جو بیار سلطنت پادشاه  
زاده محمد اکبر در همان سال قدم از کتم عدم بعرضه وجود گذاشته بود  
همراه بردن او متعذر دانسته با انکه و انکه در اردو گذاشته بجا  
حقیقی سپرده والده محترمه اش را با چند دیگر از خدمه محل  
همراه گرفته اواخر سنه نهصد و پنجاه [۹۵۰] بامداد بدرقه فضل الهی  
ره نورد سمت ایران گشتند و برادران حق ناشناس صد مرحله از  
مروت دور اطلاع یافته این معنی را نعمت غیر مترقبه و سر آمد  
آرزوی خود دانسته بر اثاث البیت ریخته بتاراج بردند - پادشاه زاده  
محمد اکبر را بقلعه قندهار رسانده باز نگاه داشتن آنجا مصلحت  
ندانسته بقلعه کابل آوردند - و حضرت جنت آشیانی بعد طی مراحل



ذکر متوجه شدن محمد همایون پادشاه بعد از  
 هزیمت یافتن از افغانان از نفاق انگیزی  
 برادران و رفتن طرف ایران نزد زبده دودمان  
 مصطفوی شاه طهماسب ( 57 ) صفوی

چون جنت آشیانی محمد همایون پادشاه را از ناموافقیت ایام و  
 شومی نفاق برادران بد فرجام چشم زخمی عظیم در ایام تسلط  
 شیر شاه چنانچه بزبان خامه داده رسید - با جمعیت معدود  
 که همه جا شیر شاه تعاقب کنان می آمد متوجه پنجاب شده  
 طرف کهکمر رفته مادر محمد اکبر را که از خاندان احمد جام  
 قدس سره بود بعقد در آورده عازم پنجاب گردید - بعد رسیدن لاهور  
 بمصلحت نفاق آمیز میرزا کامران از راه سند و کهکمر متوجه  
 ایران و سمت قندهار گشتند و قصد داشتند که چون میرزا عسکری  
 که در قندهار است اگر برخلاف آنچه گذشته نفاق را بهمدمی  
 میرزا کامران باتفاق مبدل سازد باز لشکر فراهم آورده فکر استیصال  
 خصم بدسگال نموده آید - بعد که نزدیک قندهار شرف نزول

اقطاع و منصب و خطاب و تنگویی عتاب آمیز بمیان آمد - رویه عذاک  
و نفاق منجر گردید - و خبر رسیدن محمد همایون پادشاه بهمعنائی  
ظفر و نصرت به پنجاب و گریختن تاتار خان از قلعه رهتاس و  
حرکت نمودن هیمنون از طرف عدلی برای تسخیر دهلی چنانچه  
باحاطه بیان می آید زبان زد هر برنا و پیر گردید - و معا عرائض امرای  
پنجاب مشتمل بر رسیدن فوج مغلان و متصرف شدن تا سهرزد  
و گریختن افغانان به پناه زمینداران لکھی جنگل رسید - و سکندر شاه  
با چهل هزار سوار تاتار خان را و هیبت خان را برای سد راه چخته  
تعیین نمود و بعده بمقابل شدن فوجها تاتار خان شکست فاحش  
یافته فیل و اسب و آبرو باخته تا دهلی بند نگردید - و سکندر شاه  
بوجود علم غلبه محمد همایون و نفاق قوم خود هشتاد هزار سوار را  
همراه گرفته با فیالان و توپخانه بی شمار متوجه مغلان گردید باقی  
احوال بر محل بذکر خواهد در آمد \*



## ذکر سلطنت سکندر شاه سور از سلسله شیر شاه

سکندر شاه سور بعد فتح و ظفر بکمال سرور لوازم سور بجا آورد -  
و امرای سور همقوم را فراهم آورده گفت که بزرگان گفته اند  
دولت از اتفاق خیزد و بی دولتی از نفاق - سلطان بهلول لودی  
و شیر شاه با اتفاق برادران بسلطنت دهلی رسیدند \* بیت \*

مورچگان را چو بود اتفاق \* شیر ژیان را بدر آرند پوست  
سلطان ابراهیم لودی و عدلی برخلاف رویه بزرگان بمکافات بد سلوکی  
و نفاق ورزیدن با برادران ملک و سلطنت را از دست دادند - الحال  
من خود را قابل سلطنت ندانسته التماس دارم که هرگز شما  
قابل این کار دانسته باشید اختیار نمایید - مرا رفیق اطاعت دانید -  
والا درین وقت که همایون پادشاه با لشکر جرار خونخوار قزلباش  
رسیده ملک از دست رفته خود را متصرف شده تا کابل از سرنو  
به تسخیر در آورده - بعد فراغ استیصال برادران متوجه دهلی خواهد  
گردید - سلطنت به نفاق ماده خرابی خاندان لودی و سور خواهد  
گشت - و بیخ و بنیاد افغانه ازین دیار نموده خواهد شد - همه امرا  
باتفاق قسمها بمیان آورده باظهار رضامندی و اطاعت عهد و پیمان  
نموده سکندر شاه را که پسر عموی شیر شاه می شد بر تخت نشانده  
لوازم تهنیت و نثار بجا آوردند - اما در همان هفته بر سر مقرر شدن

بکناري کشيده چشم بر روی عطيه الهي بود - سلطان ابراهيم بعد  
مباربه بر لشکر سکندر شاه غالب آمده هزیمت داد و لشکر  
بر سر بهیر و خیمه هزیمت یافتها رسیده بتاراج و غارت پرداختند -  
و سکندر شاه غافل از جای خود حرکت نموده از یک جانب بابراهيم  
خان در آمد و لشکر هزیمت خورده نیز خبر یافته خود را از طرف  
دیگر مخالف رسانده تا خبردار شدن ابراهيم خان اثنائه سلطنت  
اورا با سپاه او برهم زدند و مردم بسیار را بقتل آورده هزیمت دادند -  
ابراهيم خان طرف سنهیل گریخت و سلطان سکندر متوجه دهلي  
و آگره گردید و با فتح و نصرت علم فرمان دهلي برافراشت \*

درین اوان خبر آمدن همایون پادشاه از طرف ایران و محاصره  
کابل و تنبیه برادران که بمدد خامه تیز رفتار به تسطیر آن خواهد  
پرداخت زبان زد خواص و عوام گردید - و هر طرف فتنه تازه برپا شد  
و سلطان ابراهيم از هیمون که درین وقت با لشکر فراوان متوجه دهلي  
از طرف عدلي گشته بود اول دفع سلطان ابراهيم را اهم دانسته مباربه  
نموده هزیمت یافته خود را به بیانه رساند - و هیمون آمده سه ماه بیانه  
را محاصره نمود - درین ضمن محمد خان سور حاکم بنگاله را هوس  
دعوي ملک کیری بخاطر رسید بر سر عدلي آمده به تسخیر  
آن حدود پرداخت - و هیمون از شنیدن آن ترک محاصره کرده خود  
را بچنگ محمد خان رساند - و سلطان ابراهيم تعاقب هیمون نموده  
هزیمت یافت بعده بر سر راجه رامچند والی تپته رفته بعد جنگ  
گرفتار گردیده بپادیه عدم شتافت - باقی ذکر عدلي بتحریر خواهد  
در آورد \*



امير فهميده کار نزد من بفرستي بعضي مات بآنها گفته و شنیده  
 عهدها از طرفين بميان آرد و بوساطت آنها خود را بملازمت رسانده  
 بالمشافهه معذرت بخواهد - عدلي بليخبر از بازي روزگار اميران نامي  
 مذکور را که ارکان سلطنت او بودند نزد او فرستاد ابراهيم خان که  
 نسبت بعدلي در وقار و سلوک و پرداخت حال امرا و رعایا نيکنام  
 بود امرا را بزبان خوش وعدهای تلافی عهد عدلي از خود  
 ساخت و استقلال سلطنت بهم رساند و عدلي برناموافقت ايام  
 خود اطلاع یافته راه چنار بطريق فرار اختيار نمود - و بهمان حدود اکتفا  
 کرده فروکش ساخت - و ابراهيم خان خود را به سلطان ابراهيم  
 شهرت داده به نسق سلطنت پرداخت - احمد خان سوره حاکم پنجاب  
 که خواهر دويم عدلي در خانه او بود برين خبر اطلاع یافته خود را  
 از هم زلف خود کم ندانسته باتفاق هيبت خان و تاتار خان و ديگر  
 امرا خود را سکندر شاه ملقب ساخته با ده هزار سوار از لاهور متوجه  
 آگره گرديد - ابراهيم خان که کمال استقلال و تجمل بهم رسانده بود  
 با پنجاه شصت (56) امير و هفتاد هزار سوار و دبدبه پادشاهي  
 مقابل اوران شد سکندر شاه از راه صلح پيغام نمود که سمت پنجاب  
 را با او گذاشته باقي ديوار هند خود داشته باشد سلطان ابراهيم از  
 غرور بسياري سپاه و امرا قبول نمود و کار بمقابله و مقاتله انجاميد -  
 سکندر شاه علم و علامت همراه خود با اميران ديگر که سوار فوج مقابل  
 ساخته بود داده خود را با جمعی از جانبازان همراز همراه خود

پرواخت عدلی برخاسته بود را بحرم سراساند بعده که سکندر خان  
چند امیر نامدار را از پا در آورد و غوغای عظیم برخاست از دست  
ابراهیم خان سوز شوهر خواهر عدلی بمکان اصلی خود شتافت و  
شاه محمد خرملی را دولت خان لوهانی (۵۵) بکشت تاج خان  
کرانی که از امرای عمده بود ازین هنگامه بیدمناف گشته از همان  
مجلس برآمده نقاره زنان راه بنگاله و چنار اختیار نمود باوجود  
تعاقب نمودن عدلی مال و متاع و خزانه وافر باقیان بسیار که در  
محالات خالصه و خاصه عدلی بود متصرف گردید - آخر همون خود  
را باور رسانده مغلوب ساخت \*

درین ضمن ابراهیم خان یزنه عادل خان نیز اراده بغی نمود  
و عدلی اطلاع یافته میخواست که کار او را بسازد زن او که خواهر  
عدلی باشد اطلاع یافته او را خبردار ساخت و ابراهیم خان  
علانیه طبل مخالفت زده لشکر فراهم آورده طرف بیانه که  
حکومت موروثی آنجا داشت رفته بتاخت و تاراج پرداخته  
عیسی خان را که بجنگ او تعیین شده بود شکست داده بر سر دهلی  
آمده به تسخیر در آورد و سکه و خطبه بنام خود نموده متوجه  
تسخیر آگره گردیده اکثر بلاد آنطرف را بتصرف خود آورد - و عدلی  
که متوجه مقابله و دفع ابراهیم خان گردیده بود بعد نزد پلک  
رسیدن ابراهیم خان بصلح و موافقت پیش آمده پیغام داد که اگر  
اعظم همایون و بهار خان سروانی و حسین خان جلوانی را با چند

( ۵۵ ) در تاریخ فرشته لوهانی و در بعض نسخ نوحانی نوشته \*



و کنار بحر فهای خفت آمیز زبان زد بیگانگان گردید - و نسق و رونق پادشاهی نماند - و فتنه خوابیده از سر نو بیدار گشت - و امرا سر از اطاعت او پیچیده بطبل مخالفت نواختن پرداختند \*

روزی در قلعه گوالیار دیوان نموده بعد مدت بر آمده نشسته تغییر و تبدیل جاگیرات و خدمات برهنمونی همیون می نمود - درین ولا فرمود که قنوج را از شاه محمد خرملی ( ۵۴ ) تغییر نموده به سرمست خان سربنی که از افغانان سگ فروش مشهور شده بود بدهند سکندر خان بن شاه محمد که جوان شجاع و بی باک بود گفت کار ما بجائی رسید که جاگیر مارا بسربنیان سگ فروش بدهند چون گفت و گوبلند گردید پدر او که مرد هموار بیمار بود پسر را از تندی مانع آمد او در جواب پدر زبان طعن بیغیرتی که او را در زمان شیر شاه در قفس مقید کرده بودند دراز نمود سرمست خان که خود را در قوی هیکلی و پر دلی از دلاوران روزگار محسوب مینمود مستانه وار از روی غرور برخاسته بازوی سکندر خان را گرفته به نصیحت مشفقانه پدرانه پیش آمده میخواست که او را بگیرد سکندر خان پیش دستی نموده بکاری که در کمر داشت او را بیل زخم از پا در آورد و کار چند کس دیگر که دران گرمی باعانت مقتول و منع او پرداختند نیز بساخت و طرف عدلی

---

( ۵۴ ) در جمله نسخ اصل خرملی نوشته اما در تاریخ داودی و خلاصه التواریخ هند و منتخب التواریخ بداونی و طبقات اکبر شاهي فرملي و در تاريخ فرشته فرملي نوشته \*

نفس در آهنی کند تاثیر

سخن نمی شنوی ظالم این چه سنگ دلیست

مبارز خان سنگ دل آن طفل را بکشت و خود را بمحمد شاه عادل مخاطب ساخته بر تخت دهلی جلوس نمود - عوام الناس باثر آنکه عادل را باز نکاب آن خون بیگناه هیچ نسبت نبود به عدلی شاه زبان زد ساختند - و از آنکه بشهوت پرستی و عشرت و غبت تمام داشت و خود هم جوهر قابل سلطنت نداشت مردم اردال بی استعداد را پیش آورد - هیمن (35) نام قوم بقال ساکن قصبه ریواری که شکنه بازار بود بمدد طالع و تقاضای گردون دود پرور وزیر صاحب مدار و مدار علیه مستقل عدلی گردید و خود باپری پیکران دل آرام بشرب مدام و شنیدن نغمه که همه خانه برانداز جان و ایمانند مشغول گشته چند گاه بتقلید صاحب همتان اوباش وضع گشته دیگ همت بیجا بجوش آورده زر وافر بمغنیان و مردم بی سروپا می بخشید و تیرهای پیکان را از یک توله طلا ساخته وقت سواری بخانهای مردم انداخته حکم نموده بود هر که آنرا می آورد ثلثان قیمت آنرا بدو میداد - و ظرفان خوش طبع هند باوجود انواع رعایت که در حق مسخره پیشگان بزنه گوی می نمود عدلی را باند دهلی که بزبان هندی کور باشد نظر بر کارهای بی موقع او که کور باطنان می نمایند مبدل ساخته می گفتند - تا آنکه در نظر افغانان و همقومان او را وقار و اعتبار و بر داری سلطنت نماند و در هر گوشه

( 53 ) در بعضی نسخ اصل و تاریخ داودی همو بلا نون نوشته



## ذکر سلطنت مبارز خان که بعدال پادشاه عرف

### عدلی شاه موصوم گردید

گویند سلیم شاه از بی بی بانی (52) نام منکوحه پسری داشت فیروز خان نام - و مبارز خان نام که برادر زاده شیر شاه و برادر زن سلیم شاه می شد صاحب داعیه بود سلیم شاه از وضع او واقف شده اکثر در خلوت بزن خود میگفت که اگر پسر خود را دوست میداری و حیات و سلطنت او را میخواهی رضا ده که برادر ترا از میان بردارم و اگر محبت برادرت بر فرزندان غالب است اختیار داری - زن برادر خود را از آن سوی ظن بری دانسته راضی نمیگردید - بعد وفات سلیم شاه امرا بموجب ولی عهد بودن فیروز خان را بر تخت نشاندند - بعد دو روز مبارز خان با اخوان بقصد قتل فیروز خان بمحل درآمد مادر فیروز خان اطلاع یافته نزد برادر آمده هر چند بالکاح و زاری شفیع پسر گشته می گفت که مرا با پسر بگذار که بدین دور دست رویم و الا بفرما زنده مقید ساخته نگاه دارند و آن قدر گریه نمود که از اشک او دامن مبارز خان تر گردید اما فائده نه بخشید \* شعر \*

---

( 52 ) درین نام بسیار اختلاف است در تاریخ داودی ماهی در تاریخ فرشته بایی در طبقات اکبر شاهی و منتخب التواریخ بانی و در یک نسخه اصل مانعی و در دیگر بانی نوشته و الله اعلم به \*

که بعد از مراجعت <sup>۱۰</sup>جنه آشیانی از ایران تا کابل هزیمت یافته بود چنانچه انشاء الله العزیز باحاطه قلم خواهد درآمد پناه سلیم شاه آورد و سواي آبرو باختن و خفت فائده ندیده از انجا نیز فرار نمود - و سلیم شاه طرف دهلي روانه گردید - و خواص خان چون از طرف سلیم شاه که دران ایام بقتل و قید اکثر امرا میگوشتند متوهم بوده پناه بتاج خان حاکم سنبهل برد - و تاج خان سر اورا بغدر بریده نزد سلیم شاه فرستاد و خواص خان را در دهلي آورده مدفون ساختند - و از اولیا محسوب می نمایند - و بعد قتل خواص خان دنبال بسیار در نشستگاه سلیم شاه برآمد و دیگر عارضات بدني علاوه آن گردید تا ازین دار فنا رخت هستي بر بست - نه سال سلطنت نمود - مابین دوسرا از سواهای شیر شاه سواي دیگر ساخته بدستور پدر طعام پخته و خام مقرر نموده بود \*

درین زمانه بهار و خزان هم آغوش است

زمانه جام بدست و جنازه بردوش است



خواص خان با جمعی از امرا طرف پنا<sup>ه</sup> رفته علم بغی برافراخته بود سلیم شاه بدھلی آمده قلعه تعمیر کرد<sup>۵</sup> محمد همایون بادشاه را از سرنو از گچ و سنگ ساخته متوجه لاهور گردید - خواص خان با اعظم همایون و لشکری که مضاعف فوج اسلام شاه بود آمده بمقابلہ پرداخت - آخر خواص خان جنگ نا نموده طرح داده هزیمت نمود - اما دیگر نیازیان بعد حرکت مذبح شکست یافته متفرق شدند - اعظم همایون ازان میان بشهرت صلح و ملازمت باده کس از لشکر خود جدا شده خود را بسلیم شاه رسانده قصد نمود که حربہ بر سلیم شاه انداخته کار او را بسازد - آخر کاری نساخته خود زخم برداشته بدر رفت - و سلیم شاه عقب نیازیان فوج تعیین نموده بآگرہ مراجعت نمود - و از آنجا بگوالیار آمد - و روزی عثمان نام بحضور سلیم شاه آمده شمشیری بر شجاع خان که امیر نامی بود بسبب عداوت قدیم انداخته بدر رفت - شجاع خان بشار<sup>۶</sup> سلیم شاه دانسته از گوالیار برخاسته بہ مالوہ رفت - سلیم شاه تا ماند و تعاقب نمود و با شجاع خان و اعظم همایون و عیسی خان قریب بیست هزار سوار فراهم آورده بعد محاصره و محاربه نیازیان هزیمت یافتند - و مادر و عیال اعظم همایون اسیر گردیدند - و نیازیان طرف پنجاب آمده باز پناه بہ کھکران بردند - سلیم شاه بآن طرف آمده دوسال باکھکران و نیازیان مقابله داشت و نیازیان باز هزیمت یافته پناه بحاکم کشمیر بردند و اعظم همایون و سعید خان و شهباز خان بقتل رسیدند حاکم کشمیر سرهای آنها را نزد سلیم شاه فرستاد و سلیم شاه مراجعت نمود - درین اوان میرزا کمران

در اظهار تپاک اتحاد ~~او~~ نسبت به برادر بزرگ با کلمات عذ خواهی غدر آمیز بمیان آورده تا آگره همراه بودن تکلیف نمود - و روز داخل شدن قلعه آگره هرچند تمهید آنچنان بود که زیاده از سه چهار نفر همراه برادر نگذارند اما امیران همراه او بزور بازو و پهلوی جمع کثیر رفاقت نمودند - اسلام شاه چون دید که تمهید پیش نرفت برای دفع ظن بچاپلوسی در آمده گفت بنابر ضرورت تا امروز افغانه را باخود رام ساخته نگاهداشتم الحال تخت و لشکر را بقومی سپارم و دست او را گرفته بزور برتخت نشاند - عادل خان که در اصل عیاش بی جوهر بود اراده رو به بازی برادر را دریافته قبول نکرده از تخت برخاست - و اسلام شاه را برتخت نشاند اول خود سلام مبارک باد بجا آورد - و امرا از سرنو بفرموده عادل خان شروط اینار و نثار سلطنت بعمل آوردند - درین حین عیسی خان و خواص خان باسلام شاه عرض نموده جایگزین بیانه برای عادل خان مقرر کرده رخصت او حاصل نمودند - و عیسی خان و خواص خان همراه او مقرر شدند - بعد دو ماه غازی نام را بازنجیر طلا برای مقید ساختن عادل خان تعیین کرد و خواص خان مطلع شده غازی را گرفته همان زنجیر در پای او انداخته بحضور روانه نمود - بعده میان هر دو برادر و امیران نزاع ظاهری و باطنی بطول انجامید و مکرر بمکاربه و صلح منجر گردید - و باوجود عادل خان شکست یافته طرف پتنه رفته چند گاه مفقود الاثر گشت - میان امرای همراه او که رفاقت عادل خان میسر نیامد و اسلام شاه جنگ و نزاع باقی بود - اگرچه تحریر تفصیل آن بطول کلام منجر میگردد اما مجمل این ذکر آنکه چون



## ذکر سلطنت اسلام شاه عرف سلیم شاه از مسلسل شیر شاه

در وقتی که شیر شاه رخت هستی ازین سرای فانی بربست  
 عادل خان پسر کلان او که ولی عهد بود در حضور نبود - در قلعه  
 رنهنبور قیام داشت - امیران از ملاحظه فساد اهل عناد جلال خان  
 را که نزدیک توابع پتینه بود بیلغار طلب داشته بر تخت نشاندند -  
 و مخاطب باسلام شاه که از کثرت استعمال زبان افغانان بسایم  
 شاه معروف گردیده ساختند - و اسلام شاه بعادل خان برادر بزرگ  
 عریضه مشتمل بر تعزیت و اظهار عذر آنکه بسبب تجویز  
 امرا که شما دوردست بودید مرا طلبیده بر تخت نشاندند  
 ناچار قبول نمودم - خود را زود برسانید و مرا مطیع خود دانید -  
 فرستاد - و خود متوجه آگره گردید - و باز خطی به برادر کلان متضمن  
 بر انتظار مقدم شریف نوشت - عادل خان به قطب خان و عیسی  
 خان نیازی امرای حضور خطی نوشت که در آمدن من چه  
 مصلحت میدانند و به جلال خان نیز پیغام داد که اگر سه چهار امرای  
 معتبر آمده مرا تسلی داده ببرند باعث رفع وسواس خواهد گردید -  
 اسلام شاه چهار امیر حضور را نزد عادل خان روانه نمود - آنها نزد او رسیده  
 قرار و عهد نمودند که بعد ملاقات روز دویم رخصت او را با جاگیر هر  
 مکانی که خواهد بگیرند - بعد ملاقات که سر راه واقع شد جلال خان

محمد همایون و شیر شاه ( ۱۰۲ ) سنه ۹۵۲

و ترغیب اخفای خبر ~~د~~ و جهد در کار تسخیر می نمود - تا آنکه آخر روز دوازدهم ربیع الاول سنه نهصد و پنجاه و دو [ ۹۵۲ ] خبر فتح قلعه شنیده و دیعت حیات نمود \*

\* بیت \*

برو از خانه گردون بدر و نان مطلب

کین سیه کاسه با آخر بکشد مهمان را

سواي ایام خروج و سلطنت ملک شرقی پنج سال سلطنت هندوستان نمود - میان قوم خود در عقل و رای صائب و شجاعت امتیاز تمام داشت - آثار خیر بسیار گذاشته - گویند مابین راه بنگاله و تا اکبر آباد و ماندو و سنیت که مسافت بعید است برای مسافران مسجد و چاه پخته ساخته و در مساجد موفن و جاروب کش بمدد وظیفه مقرر نمود - و در سراها طعام پخته و خام برای مسافرین و مقرر دین مسلمین و هندو قرار داده جهت پختن آن غلامان و نوکران نگاه داشته بود - گویند آتش پزان ساهای هند که به بهتیار و بهتیار زبان زد مردم هند گردیده اند از اولاد همانها مانده اند - و مقرر نمودن اسپان سرکار در سراها برای زود رسیدن اخبار مختلفه روزگار بدر بار بطریق داک از اختراع اوست - و مابین راها اشجار میوه دار و درختان سایه دار برای آرام مسافران نشانداده شهرت نیکنامی خود داده بود ( ز آتش مرد ) تاریخ وفات او یافته اند \*



گیر و متفرق شدن لشکر جلال خان جلوانی که بشجاعت و جلالت شهرت داشت از راه دور رسیده جلوریز خود را بر سر راجپوتان زده هزیمت داد و فتح نصیب شیر شاه گردید - چون در مازوار سوی باجری دیگر جنس غله کم میشود شیر شاه بعد فتح مکرر می گفت که برای مشقت باجری ملک بدست آورده هندوستان را بیداد داده بودیم - و راجه مازوار را که غدر شیر خان و نمک حالای امرای خود یقین گردید افسوس بسیار خورد - اما باز بر تصرف ملک قادر نگردید \*

شیر شاه بعد تسخیر مازوار و نسق آن جا بقصد تصرف قلعه چتور لشکر کشی نمود آخر کار بمصالحه دارومدار کرده سکه و خطبه بنام خود قرار داده ملک برانای آنجا وا گذاشته بر سر قلعه کالنجر آمد - و راجه آنجا از شنیدن بدهدیی و غدر که با راجه پورنمل و دیگران از افغانان بعمل آمده بود محصور گردیده بجنگ پیش آمد و محاصره بامتداد کشید - روزی که کار بمردم قلعه تنگ گردید و امید فتح بصبیح و شام انجامید و شیر شاه بر سر باروت خانه ایستاده تردد نموده حقهای آتش بار در اندرون قلعه می انداخت از اتفاقات و اثر قسم کلام ربانی که مکرر با جنت آشیانی در میان داده مرتکب خلاف آن گردیده بود یک حقه بر دیوار قلعه خورده برگشته میان باروت خانه و دیگر حقه افتاد و در چشم برهم زدن شیر شاه از صدمه آتش با چند امیر نامی دیگر سوخته گردید - چون پاره از اثر حیات بی ثبات مانده بود هر نفسی که می گذشت از دم واپسین غنیمت دانسته خود را بموچال رسانده لشکر را تاکید

محمد همایون و شیر شاه ( ۱۰۰ ) سنه ۹۵۰

با چهار هزار راجپوت و فیلان متعدد جنگ شده اول زن و اطفال را کشته خیمه و خرگاه و همه مال و اقمشه را سوخته بهیئت مجموعی خود را بر سر شیر شاه زده چنان جنگ رستمانه نمود که خرمن هم چندین هزار راجپوت و افغانان بیاک فدا رفت - و مکرر کار بهزیمت شیر شاه انجامید و فیلهای کوه پیکر از پا در آمدند آخر کار طعمه شمشیر افغانان گردیدند \*

بعده شیر شاه که باگه آمده بقصد تسخیر مازوار روانه شد چون نزدیک راجه مالدیو راجه مازوار که پنجاه هزار سوار راجپوت داشت رسید تا یک ماه در سرحد اجمیر جنگ و مقابله رودان - بعده از طرفین آدم بسیار بکار آمدند و فتح آن دیار دشوار می نمود باتفاق زمینداران دیگر آن حدود که با راجه مالدیو که به غضب آن ملک را از جد و آبای آنها متصرف گشته بود عداوت باطنی داشتند خطوط هندوی مشتمل بر اظهار ساخت و خصوصیت بنام امرای مالدیو نوشته چنان تمهید بکار بردند که خطها بدست راجه آمد و راجه از امرای خود بدگمان شده در فکر فرار افتاد - درین ضمن گویند نام امیر نامی راجه که یک خط بنام او نیز بود و محرک پیش بودن راجه بیش از همه او میگشت و این معنی زیاده ماده و سواس راجه می گردید از راه اظهار عقیدت و اثبات تمهید شیرخان باوجود فرار اختیار نمودن راجه مقابل افغانه آمده چنان جنگ بی سردار نمود که چندین هزار تن را بی سر و سردار ساخت - و در هزیمت دادن لشکر شیر شاه که مکرر پس پا شده باز مقابله نمودند هیچ نمایند؛ بود که دران محل گرمی دار و



نام را که در السنه بقاضی فضیحت زن زد بود بجای خضر خان منصوب ساخته در سن نهصد و چهل و نه [ ۹۴۹ ] باگرو آمده از بند و بست آنجا فارغ شده سکه و خطبه بنام خود نموده متوجه تسخیر مالوه گردید و بگوالیار رسید - ابو القاسم قلعه دار منصوب کرد و چنت آشیانی و شجاع خان ( 51 ) امیر شیر شاه که بقصد تسخیر و محاصره گوالیار بیشتر رسیده بود آمده شیر شاه را دیدند - و بعد تصرف گوالیار چون بسرحد مالوه رسید ملو خان حاکم مالوه از راه اطاعت باستقبال آمده بعد تسخیر مالوه فراری گردید - و شیر شاه حاجی خان را در مالوه گذاشته خود متوجه قلعه رنتهنبور گشت - و ملو خان باز با لشکر بر سر حاجی خان آمده مالوه را به تصرف خود در آورد - و شیر شاه قلعه رنتهنبور را از منصوبان سلطان محمود بصلح گرفته خود را باگرو رسانید - بعد انقضای یک سال در آگرو خبر رسید که پورنمل نام راجپوت بدعوی ارث علم بغی در نواح قلعه رای سین تفرار شده و دو هزار دختر نارسیده و رسیده هندو و مسلمان را رقاص نموده داخل محل خود ساخته شیر شاه بقصد تذبیه او روانه گشته قلعه رای سین را محاصره نمود - هر چند خواست بران قلعه پورنمل دست نیافت - آخر چاره کار دران دید که بقول و عهد و آمان قلعه را ازو گرفته بقتلای فضلا بر سر پورنمل تاخت - باوجودیکه پورنمل نظر بر عهد و پیمان غافل بود

( 51 ) در یک نسخه اصل و تاریخ فرشته شجاع خان و در

باقی نسخ اصل و تاریخ داودی و طبقات اکبر شاهي شجاع خان نوشته و هو الصحيح \*

بگریز نهان و چندان قلعه به نین غدر و حسن تدبیر سرایا تدویر  
بی تردد جنگ بچنگ افغانه در آمد - و بعد از چندین کارزار که با  
جنت آشیانی و امرای نامدار چغته نمود دفعهٔ حادثهٔ عظیم  
بران صاحب دیهیم یعنی جنت آشیانی که ذکر آن گذشت روداد  
که قلم سوخته زبان را بتکرار تذکار آن آشنا نمودن خالی از اثر ملال  
ندانسته بحاصل کلام حادثات آسمانی می پردازد - که جنت آشیانی  
بعد شکست مرگهٔ آخری ارادهٔ پنجاب و کابل پیش گرفتند و شیر  
شاه بطریق مشایعت تا لاهور تعاقب نمود - بعده که حضرت جنت  
آشیانی راه سند اختیار نمودند شیر شاه به بندوبست آن ملک  
پرداخت و اکثر افغانان بلوچ آن نواح آمده بشیر شاه رفیق گردیدند -  
و بعد ملاحظهٔ آن سرزمین قلعهٔ رهناس ( ۴۹ ) را در آنجا احداث  
نموده خواص خان و هیبت خان نیاری را آنجا گذاشته طرف دهلی  
مراجعت نمود - می خواست که به تسخیر و نسق آگره و توابع آن  
پردازد درین ضمن خبر شنید که خضر خان منصوب کرده او که در بنگاله  
گذاشته بود دختر پادشاه بنگاله را بعقد خود در آورده طریقهٔ سلوک  
سلاطین اختیار نموده - دفع آن مادهٔ فساد را برارادهٔ دیگر مقدم داشته  
بآن طرف شتافت - بعد استیصال خضر خان قاضی فضیلت ( ۵۰ )

( ۴۹ ) امین رهناس غیر اهل است چه رهناس اول قریب سه سرام  
بوده است و رهناس ثانی در پنجاب غربی دریای جیلم می باشد \*  
( ۵۰ ) در یک نسخه اصل و تاریخ فرشته نامش قاضی فضل نوشته  
اما در طبقات اکبر شاهي نامش قاضی فضیلت نوشته \*



پیشه می باشد ترتیب داده در هر روزی دو جوان امر و بلباس  
 زنان و در چند دولی پیرزالان سال خورده و عمر باخته با رخت  
 و زیور باشتهار مادر و جده و عمه که در صورت تفحص پرده از  
 روی کار بر نخیزد نشاند و زیر پای هر جوان تیغهای آبدار گذاشته  
 با گاو و کهازان و مزدورهای پراز بار و خریطهای زر که در نظرهای  
 طامعان نمایان و فی الحقیقت همه مصالح جنگ و قلعه گیری بود  
 پیش و پس دولیها جلوه داده داخل قلعه نمود و خود بشهرت  
 رسانیدن عورات و رخصت شدن از دروازه ها با چندی از سواران  
 پیکار جوی کار آزموده بوسر دروازه رسید و بعد تجسس چند دولی  
 پیرزالان و جوانان ساده رو در بانان را برعایت سابق و لاحق راضی  
 ساخت که دیگر با دولیها کج و کارش زیاد ننمایند و همین که دولیها  
 داخل دروازه دویم شدند جوانان ساده پرکار با حربهای پیکار باتفاق  
 کهازان که اکثر از افغانان یک بهادر بودند و حمالان بار با چوبهای  
 که در دست داشتند بر دروازه بانان ریخته و کشته در چشم برهم زن  
 دروازه را بتصرف آورده بر روی چشم براهان مرده فتح الباب  
 و نمودند - و شیرخان که از موافق افتادن تقدیر با تدبیر در جامه  
 خوشوقتی نمی گنجید نقاره زنان داخل قلعه گردید و باتفاق  
 شمشیر کشان بجان راجهوتیهای غافل افتاده بکشتن و بستن پرداختند  
 حتی پیرزالان آنها زیاده از بعضی مردان جوان شرط رفاقت و تردد  
 بجا آوردند - راجه بعد خرابی بصره از مال کار آگهی یافته سوی آنکه  
 بوسیله فرار جان بسلامت بود دیگر چاره کار ندیده سراسیمه وار  
 افسوس کنان از راه غیر متعارف با چند هوا خواه بدر رفته رو





